Excerpta
Historiam mundi
illustrantia
C. H. Falsen
Vol. I.

Katalogens No. 3 7a Fol.
1 — 188

Abbres.

♃ : Jungr.

lucc. Luccierfarres.

† matheus

X. rrobnch, bonnestigid Δ trobirigm. & trobnny

— Mahlay. Lehr Mahlay, ovrgrinder, ~~[illegible]~~ = Drehmühlen.

~ flog, nauft, ovrrnauft ↑ nudrstrungm ∞ flaantotae

⊓ Fug.

⊔ Ford

⊖ Galgenr. Galgenny

Hgform. bygrrongsform

a. u. c. ab urbe condita.

Hgg. fr. ag Hft. Gypsh frag?

χ Christus . a. χ. ante Christum . p. χ post Christum p. R.c. after Rome Dittheis.

χι Christendomm s. Om kristen dalgner

T Gryn. ötflogger.

⊼ Gregr. fönfrig.

fgr. Gjftly v. fft.

ofg. ölyftarlig ufft.

J'erre dans une forêt, j'y cherche un objet agréable. Ma vue se porte au loin; je ne vois que des ronces & des épines. Je cours, je cherche encore; parmi ces des productions stériles, dans la foule des plantes vénimeuses, une fleur d'un éclat vif & doux réjouit mes yeux fatigués. Ainsi j'ouvre le livre immense de l'histoire — Avant de parvenir à une action généreuse & consolante pour l'humanité, je suis obligé de passer sur un monceau de crimes & d'horreurs. Rochefoucauld

arduares est, vetustis novitatem dare, novis auctoritatem, obsoletis nitorem, obscuris lucem, fastidiis gratiam, dubiis fidem, omnibus vero naturam & naturae suae omnia. Stag etiam non asperitas, voluisse abunde pilorum & magnificum est. —

Alanen. 270.

Alexander M. von Mäedon.

Alexand. Samaler. 117.

Alexand. Monarchie aufgelöst. 119.

Allemannen. 218, 278.

America. 453.

Nordamerica 957, 971, 1133.

nordamerik. Sprache. 1104.

Araber. /: Midianiter, Amaleciter, Moabiter, Ammoniter, Edomiter :/ 66.

von Philing. 209. 298.

Aufr. 212.

Edomer. 254.

Mahammed 255.

Ofaleiman 425

arab. Staaten. Africa 427
Marocco. 428. 1318.

Armenia aft. Alex t. 129.

Asia minor 73, 77, 79, 80, 99.

Assyria 19, 23, 69.

Athen. 23, 78.

Avaren 261.

Babyl. 19, 23, 69.

Baktria 151.

Bayern. 218, 279.

Erbeckung von Ford.

Eth. Mauren, u. Sklav. 106. 111.

...gmen 127.

...lanma. 200. Supl 89.

...lgaren 260, 180.

Burgunden 278, 420, 455

Burgund (Reichs) 294.

...aranten 65.

Cappadocien 127.

...rl M. 291.

... Jahr y Stroke Cystem 301.

... Hetzen. 376.

...rl Christen 517.

...rne VIII (. Gall. R.) 544.

...e V (. Germ. Imp) 660, 664, 668, 673.

...lago. 20, 99, 92, 101, 139, Supl 92, 134.

...lter. 21, 100. Supl 83.

...graren. 261, 297, 420.

...ne 19, 92, 101, 152. 160, 203, 458, 569, 957, 6...

... 448 672. 770 941

Arm. 8, 94, 145, 201

a. p. C. 153, 207.

Cimbren y Teutonen Supl. 88.

Cimmerien Supl 8.

Constantin M. 191.

Cretus ord. Cadm.

Draco ord. Athen. Archom.

England. 27, 274. 295, 456, 467, 579, 778, 943, 317, 467, 590, 791, 960. 400, 536, 666. Heur. VIII 679, 752, 760 Cromw 990, 8057, 908, 917, 1097, 1134, 1167, 1308

Irland Spreuel 200.

Schottland 295, 681. Spr. 202

Schott y Pirat. Spr. 203

Epirus. 130.

Foltrich ord. Arigonatum

Fochwanderung 207.

Franken 210, 294, 457, 577, 776, 944. 216, 313, 461, 586, 788, 965, 281, 381, 397, 532, 578, 674, 686, 740, 744 Reiches, 749 Meyer, Fragl 578, 660, 665, + 672. 851, 86...

Galatia 129.

Gallia. Supl 84. – Gallier. Posf. Annal 1797, 1, p 29.

Gepiden 277.

Gothen Wg. 217, 264, Ostg. 266, 217, Wsg. 268.

Grönenland 28. 33. 34. 34. Supl 24. Gre 81–87. 122.

Handel og Skibsfart. Vened. 479, 607, 809. 982. isl. Skad 607, 982. ingl. 480, 610, 809, 981. Hansesk. 481. 606. Engl. 482, 610, 805, 977. Franz. 482, 609, 807, 979. Span. 483, 608, 808, 981. Portug. 483, 607, 809, 982. nord. Magt 609, 812, 986, 987. Grønl. 810, 984, Rusl. 812, 985. Amer. 983. Madeira 987. Syra 988. China 988.

31, 107, 166, 220, 331, 478, 803, 974. Supl 30.

Herules 277.

Hispan. ved Spanier. Supl 81.

Heer 168. Supl 83.

Helvier 1, 3, 4, 8,

Holland 579, 595, 675, 683, 737, 780, 794, 850, 853, 951, 969, 1139, 1173. 1157.

Posf. Annal. 1797, 1, p 112 fg

Hunner 160. 251

Japan 1[illegible]

Illyrier Supl 90.

Indien. 19, 101, 957, 43, 91, 1313 Kendsk.

Jord nor for Overhøjhed. 7, 9.

Italien. 210, 293, 453, 577, 781, 951. 312. 293, 380, 579, 621, 953 Neap, 523 Eng. 524 Milan, 525 Vened, 526, 959 Sard. 527 Lucca, 924, 953, 964 Sard. 527 Lucca 528 Mant, Modena, 529 Mantua, 1094 [illegible]

Jorker s. Hebrider. 18, 22, 60, 61, 62, 63–6 125, 200,

Kartoffler, Kartofler, ved Brug

Kirker ved Kirkestater

Kortvogn 785.

Krigsmagten. 29, 105, 165, 219, 330, Udrust 478, 604, 802, 476, 602, 800, [illegible] Supl 44.

Kundskaber og Skrivekunst 5, 49, 177, 234, 353, 357, 493, 6 824, 1097, 1033, 47, 111. 495,

Langobarder 472.

Langemark Slag 28, 101, 245, 479, 611, [illegible]

Langeland 77, 218, 324

[illegible] 40, 98, 44, 87, 88, 99 [illegible] 120.

[illegible] Hammedanen 458. und Syrien

Medien 19, 23, 70–71, Ahopah 151.

[illegible], ihre Sprache, Dänemark [illegible] 5, [illegible] 19

Mongolen 298, 433, 447, 565 Ihr Mogul 458, 1313

[illegible] und das Mysorien do

[illegible] gelch. Sch. he Guanche 97, 98, 206, 289, 451, 574, 770, 944.

[illegible] 296, 456, 580. 421, 489, 596. 709, 927, Spracy 187 –

Dänem. 410, 548, 694, 767, 782, 795, 878, 955, 962, 1051, 1088, 1308.

Islandthum 550

Norwegen 442, 549, 695, 763, 782, 795, 559, 878, 955, 962, 1047, 1090, 1149, 1183

Eine Sprache 199. Ver. to 1792–94. Sch. Annal 99 1, p 181.

Norge 412

Faröer Spr. 201.

Isl. y Grönl. ib. 207.

[illegible] manner Supplb. Spracy 196.

[illegible] nord. Reg 897.

[illegible] Kisch – Kaiser v. Egypt. 41, 42 und die.

[illegible] und die

Carthago 99, 131, 202.

Pergamus 124.

Griechen und Türken

Persien 19, 23, 71–73, 209, 957, 250 1309.

Philadel 66

Philosophie Pythagoras und die.

Phönicien 71. und Gaudel. 68.

Polen 296. 415, 457, 472, 555, 582, 598, 701, 767, 744, 797, 881, 956, 983, 1080, 1185.

Poln. Kriegsgeschichte 920. Sch. Annal. 1795 1, p 167.

Pontus 128

Portugal 409, 543, 578, 684, 742, 778, 848, 923, 953, 1050, 1092, 1166. Sch. 967, 589, 740, 962.

Preußen 702, 917, 925, 948, 960, 1142, 1194 Spr. 205.

Preußen. Old 703

Preußenburg 859.

Die schles. Erg 1041.

Preußen Kriegen 1052.

Rußland 4, 34–38, 39–43–46 109–111, 168, 169–173. 221, 229, 338, 484, 613, 988. Sup 819

Arius 172.

Einsiedler 173, 227, 343, 487.

Eremiten 173.

Romes Religion 174, 229, 344.

Samodomnal. 345, 484, 626, 822, 993.

Schismata 613

Mönch 175, 232, 352, 492, 630,

Jesuiten 994.

[illegible] Kirche [illegible] 222 224

Rom. 20, 99-100, 157, 93, 94, 102, 161, 136, 138, 139, 140. bell pun. 2d, Gothenen 142, Ostgoth 144, 2do 146, 3do 149

Roms Rechtsgrund und Ende

Rom unter Kaisern 182.

Rugier. 277.

Russland. 296, 416, 472, 557, 581, 597, 698, 767, 769, 783, 796, 879, 927, 949, 964, 1047, 1077, 1080, 1143, 1149, 1154, 1190, 1308

Letthauen 416.

Liefland 417.

Sabäi. Kriege mit ihnen und ihre Sprachen Schied. 80.

Sachsen. 218, 280.

Schweden. 455, 579, 781, 951. 983, 994, 971, 529.

Schlesien 21, 101, Supel 8

Scythen 20, 80, 131, 523.

Seeräuber 4.

Seehandel und Handel.

Spanien 211, 295, 455, 578, 777, 950. ent. Rhs und Seel Sch. 320, 465, 589, 790, 982. Kaiser 256 p. 39 Sch. 405. 406. 409. 511. 407. 540. 408. 542, 662, 674, 682, 685 Rhs. II. 737, 740, 741, 848. gü Adami 915. 929. 1046. 1057. 1093. 1166. Spanische Succ. Krieg 883.

Sparta 25, 76

Schweden Reichstag 310, Landtag 311 336 487

Syrien 62, 124, 99.

Türken und Türkei 21, 33, 101, 108, 160, 167, 2[illegible] 458, 583, 785, 958. Supel 103.

Thraker. 127. Supel 8.

Thüringen 218, 219.

Friedrich Aars Krieg 710, Westfal. Frid 7[illegible]

Tyrol 160, 292. 452, 575, 772, 954. ~~403~~ 303 Schwedischer Krieg, 459, 584, 786, 165, 167, 195, 383, 511, 668, 705, 847, 1099, 1137, 1141, 1181

bell. maurorum 188.

210. Österreich 915. 946. 959. 1143. 1164 österreichischer Succ. Krieg 1034

bayerischer Succ. Krieg 1099.

Türken 428, 457, 563, 582, 600, 703, 787, 874, 882, 934, 956, 964, 1080, 1143, 1157.

Ungarn Ungern. 262. 297. Siebenbürgen 297. 4[illegible] Walachen 297, 422, 561, Moldau 561, Romanen 297, 421

424, 479, 579, 798, 857, 419, 557, 664, 87[illegible] 932.

Vandalen 271

Venedig und Flandern. 262, 296, 413. 264. 324 Arabier 264, Polejanen und Mohren 296, [illegible] Böhmen 414, 457, 472, 553. Croaten 418. [illegible] 418, Serben 418, 560, Rußmien und Dalmatien [illegible]

Westfal. Frid. Krieg 193.

[illegible] 16, 132, 569, 1318, Friedrich [illegible]

Definition om Historien.

ad §1

Universalhistorie maa forstås det ovenfor nævnte Sammenhængende af nogle historiske data, som Skolegen bruger til at [illegible], fortælle Ordene, historielærer det at fortælle gamle gode s. romerske Ordsprog og Mundtromsrim, da vor ellers en Hjælpevidenskab for den lærdste og ælskede Philologie. — Denne fordeler den 1., hvis om for gamle Tidende Sold. II. denne geld de mere til Sidebetydninger. III. denne er den med af saa mange ubetydelige Udregninger, som det dannet det overflødig at fortælle et hvord i en digter. Denne IV. taler den om Salomons Ringe, som om St. Peters Nøkler; om gadsten Landbyen som om Kongeryen; om romersk Almanak som om Monarkier, og lang efterad om Egypt, Phoenicien og Ofindien. — Fuldei fandt den mange, om mindelig, ved Form Dygt. — Ja, som fandt dem gamle Universal-Historier, formelet det alvor, mere Dårer ogsaa; de skatoch ikke blot Ophavsmænd, men forklarede dem og, som ikke mangler de Tindtag om Mindes Tab, at mangler Forstand, de lod dem Sekaniegen gaar saa Pøbelvæsen Philosophy, fuhen magty dem taler det for, som Ugledy, Zuckerup, og andre. Blagast og Macen ville ved den Apoyanus; Dæmoskenes og Cicero taler de fabrikeres ude Jesuiternes Hjælp mere staber lappe, forl.

1.

§1.

Historien er Landskab ved nærmere Udregning af Historienomatisk Lærer og Begivenheder fra denne Mikrokosmos.

Historiegrafisk lærer, hvorledes Historien bør skrives. Ved Hjælp af den Historiske Critik lærer man at finde de Historiske Mærke Mand.

Historiens Philosophi hjælper os ikke at indsee Skjæmsfordrenes Natur og Øiemed, samt ved Hypothesernes at anvende den.

Schlözer taler Universalhistorien en systematisk behandling af Begivenheder, de lad ikke gennemgaa at forstaae ~~de mere end~~ Jordens og Menneskeslægtens nærmere, saa forskjellige de Tanke-

§2.

Historien deles en ydre Form, alle Former, de de første fore 1. Stammer Mindemærker, som Vorenfolk, Alter, Minter, Vaben, Malerier, ~~eller~~ Dyr, Hieroglyfer Ville o.s.v. 2. Ruiner og ~~Udgravninger~~ Fremmede Ødelagte efter nøje Egenskaber, mundtlige Traditioner, Sager og Historiske Sange. de Former lader for Tjenesteyder, Aarbøger, efterfølgende afvendtmæl Vaben, Lærebøger, og endelig hjemmelige Oplysninger Skrifter.

§3.

Den rigtige af den Historien, maa man lage følgende Hjælpevidenskaber til Hjælp.

a. Geografi, de lærer os at kende vor Jords Overflade, dens Dele og Beskaffenhed.

b. Chronologi de lærer os Tiden. De mathematiske Chronologi lærer Tiden fastsatte Tidsdelinger, de historiske fremad de anformede Begivenheder som udregnet fra de Tidsrum, fra hvilken man begynder at fortælle, kaldes Epoke. Naturen Aar kaldes den Maal, hvorpaa Naturens Kræfter Dannes og forklarende, eller tilbagekommende udelt. Tu dette mere nærmere Begivenheder fra en Tidsperiode til en anden, kaldes en Historisk Period. Tu hemelser Historisk

2. er en Sammenstilning af forskellige Dele, der deres at erholde en bestemt Ide af Alt, som efter deres Udgang, hænger gro ugr. Synchronismus bliver hvad det er at de Tidsrum, som gro om Tid er indtrufne, de erholde Præg ved Tabeller.

c. Genealogier er en Videnskab om de forskellige Slægters Fødselsret. Ogsaa den Lære hører ved Tabeller.

d. Diplomatik, den lærer os at læse og forstaae gamle Breve. Dette fuldføres Sphragistik, den lærer at kende og forklare gamle Segl og Segneter.

e. Heraldik er Videnskab om adelige Vaabener og Segn.

f. Numismatik lærer at kende Mynter og deres Brug.

g. Statistik handler om de Dele politisk, geistlige, lærdom og borgerlige Tilstande. Ved Siden der lærer sig til at gammel, uddøde Folkeslag, foran de Navn af Antiquitetes eller Oldsager. —

Schlözers Grundr. over Statistik fundet i Rostocker Efem. 1797 p. 133.

§ 4

Historiens Nytte. Den befriedstiller ved mangt fornøjelig Underholdning; dernæst forskaffer den Videnskabelighed, formerer vor Bredsfaren ved den fyldige mangfoldige Oplysninger og Begreber om Ting, som for os er af Betydning; fremskifter os som Borgere i ædle og dygtige Handlinger; advarer os for Fejltagelser, ved at vise deres skadelige Følger. Dette nytte deres Nytte ligger der, at man ved den opfører i alle Videnskaber, og at den kan anvendes i alle Vendinger.

Deres Nytte.

Naar man for Øjnene skriver fulde over sit Fornuft i og ikke i alle disse Tilfælde ogsaa Jammelser og Ønske, saa bringer man de at delbet det Ydre, som øjeblikket sigtes Øjnene Øjnene, som i det nu Øjeblik dette eller Menneske, den falsy ødemarkt, ved som Øjnene de ikke fuldstændig Øjnene i at anskue. — Schlözer l. c. Historia est testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae, nuntia vetustatis. Cic. lib. II. de orat. cap. IX.

§ 5.

Den almindelige eller Verdenshistorie fortæller de mærkværdige Begivenheder, der have tildraget sig i den hele Verden, af hvad Slags de end er, hver og naar de er indtrufne. Den maa ikke nøjes blot annalistisk, men pragmatisk-philosophisk: d. e. der maa det anføre de bloth faktiske ikke alt blot deres Grund eller Følger, men den maa fremstille disse Begivenheders Sammenhæng i en tvingende og forklarende Grad og deres Beskaffenhed.

Mont at skriver den gru.

Det er ikke alene det mærkværdige Begivenheder, men og alt, hvad der ogsaa er Begivenhed Karakter, Sammenhæng og Følger Materialer for Verdenshistorien.

[alle Folke d. r. Jordkredsen

Inledning

Skriver antager følgende ~~[illegible]~~ nytte Begyndelse: 1, 91.-

1. Noahs søn; ~~[illegible]~~ ogs. nu den almindelige Verdenshed
2. Begyndelsen til den sanne Historie med Moses
3. Første Stand Folkeforening under Cyrus
4. Det nyere som dyre Undergang; Begyndelsen til det franske Riges, Frankernes, Tyrkernes og Arabernes Samlinger; Grundlæggelse af det tyske Rige.
5. America, Australien og Nord-Asiens Opdagelser, gennem med Colomanus Opdagelse gaa Grænserne dunem.

Med Hensyn til dem, middelst hans Historie Studium i 6 Tidsalder, under følgende Navne

1., oprindelig Verden, ortis nascens.

fra Adam til Noah.

afbrydes langt, men antager almindelig for 1656 Aar Dette Tidsrum er det længste og ufuldkomneste: intet Mindesmærke nord, endnu mindre Annaler hans Tro. – Lund nogle forvoldte – dunkle Efterretninger under hverdy Tidsstrømmens Fordag- og nedbrydelse blandt Egypter, Phoenicier, Kaldæer og Hebræer. Mennesketlagtes man i sin Barndom, og lysen den begyndte at blive mere bar, gjem Romerriget blandt et og begyndte Dalen af dens. De erhvervede Kultaurer og Planer med en for Verdenshed. Lange-perk.

86.

Ved Forudmaalsatte, at Stoffet i Historien gad, ved den ethnographiske eller hvorom afsnit inkl. Folkeslag Studium maaskeblandt andre Folke Stoffet lud i samme; den synchronistiske, som fordrager Begivenheder efter Tidsfølgen, og den ethnographisk-synchronistiske, der ved fordragen hver Nations Historie for sig, men dog gør mere Fodslagen i Fremmed Tider, ved Sidste den, og Sidste den, Begivenhed ved den Fælleskab, afbryde Fortellingen.

Denne Metode efterlader Historien, efter Bremerkt dagen, i mere Fremmed. Tid fælde der som ved Begivenheder, hvori mange Nationer have Andelagt, saa fortælles disse Sammenhænge, for overigt Stoffet hver Nations Historie fortælles for sig selv. – M. c. M.

§7.

Følgende Begivenheder danne Perioder i Historien.

Verdens Skabelse, Oversvømmelsen af det forste Skabte efter Syndfladen, Alexander den Store Død, Slagt ved Actium; den store Folkevandring; Carl den Store dagning; Korstogene; Reformationen M.V.

§8

Ved den store Folkevandring i det 5te Aarh. efter Xti Fødsel, blev den Historiske Verdens Astemt gansk forandret, og dermed Grunden lagt til det Europa vi kende. Historien afdeles sig derved i Store Dele, den gamle og nye. Disse undeles igen i forskellige Underafdelinger.

gamle Historie fra Verdens Skabelse til det 5te Aarh. efter Christus.

Første Period fra Verdens Skabelse til Nationernes Første Opvandring i Begyndelsen af det 19de Aarh. efter Skabelsen.

Anden Period til Alexander M. Død 3660

Tredie Period til Slagt ved Actium 3953

Fjerde Period til den store Folkevandring i det 1ste Aarh. efter Christus

ny Historie til vore Dage.

Første Period til Carl den Store dagning 800

Anden Period til Columbus Opdagelse – Europa Ende af det 15de Aarh.

Tredie Period til Reformationen 1517

Fjerde Period til vore Dage. ~~A. 1820~~

Jfr. Liste.

Henoks Bjerdbow, Sybiller Profeti. indholdt det gamle Verdensrige.

Asi. 800000
Afr. 572000
Afr. 530000
Amer. 200
Europ. 160
2262000

Verd Jord, en ujevn kugleformet Klump af Mineralier og Vand, har 5400 Sydske Mile i Omkreds, og alle omtrent 1720 i Gjennemsnit. Den Overflade udgjør 9, 288000 □ Miles i hvilke staar omtrent $\frac{1}{3}$ uden Vand, men kun $\frac{1}{4}$ eller 2, 422000 □ Miles vagen som en Ø, som af det store Ocean, eller en Landbolighed og Lokninds Land.

Denne Kugle drejer sig i 365 Dage, 5 Timer, 48' 48" om sin Axel, hvorfra den er 19 Millioner Miler bort; den tilbagelægger altsaa $\frac{4}{1}$ Miler i sin Omrid. Foruden den, drejer endnu 7 andre Kugler, Planeter kaldte, deres Stjerne, dels mindre end, i Storre og mindre Grader, end denne Jord. Suppl. p.

Chronologi.

~~Dog synes det at Menneskene antagelig at have levet ugjentagne gange over 10000 Aar. Oplysninger af det mørkeste umenneskelige Barndomsalder, de ikke er over 500 Aar gamle, vise os ikke Menneskeslægten i dette da i det Ord Barndom, og om en ælder, virklige Menneskeslægt, findes intet Spor.~~

Det babylonske 470000 Aar er en blot Omskriftelse af Sydens af Abydenus, de forevaldet Dage med Aar. – Jackson p. 147. – Aar i hyppelle Chroner, er den bronske Calendar fordi af 1461 Aar / Det det store Aar / multiplicerede med en anden Cykel af 25 Aar. Det samme var Solens og Maanens Aar Cykler multiplicerede med hinanden, indholdt altsaa ingen historisk Oplysning. – Jackson. 147 – Og Herodots og Diodors 10000 Aar er formodentlig Tiden af lykkelige Dynastiers Forvaltning. Det danske Mellemrum om dets ogsaa Cykler, dets bronske Dommer af gamle unge Danske Compilatorer. Suppl. 2.

Første Periode

fra Verdens Skabelse til det første ~~Verdensfaldt~~ Naturrige

Jetzt fremoptræder man ingen andre Kilder end Traditioner og Digtninger. Den hellige Gamle Skriftes Jaer maa dreie dem saaledes som de for den kan betyde. Disse er: Moses, Zoroaster, Sanchuniaton, de chinesiske, hindiske, indiske og græske Historieskrivere og Filosofer.

Ifølge disse Traditioner fortoldes Skabelsens Historie, som man ikke engang skal den for historisk Tradition, men de er blot Philosophemer. Jvrigt de, som de fylde den Oprindelse, som forestillet den ~~Skaberen~~ Verdens Skabelse paa asiatisk Sviv; den Himmelverdens Skabelsesmaade, men Moses Tradition har som Fortsat for de øvrige, og alene for hans Folk, men folk har fole Himmelverdensmaade en Gudbommen nærdiger, fornuftigere, og kiligt, naar man afskriver Skeletter, hyrdelegter, Spøgelser den for øvrigt har mange Ejendommelige historisk Sand fulgtes. ~~H. I. 21–24~~

Chronologien i ikke lidenrund staar det lig at øvrigt. Ifølge Moses ~~var~~ var Verden ved Jaer en Alder af 6000 Aar; de øvrige Traditioner angiver Verdens ælder langt flere. Moses ergrer efter Menneskets Levnaar, men det vend man ikke om han ugjen efter Dør – eller Maaneaar, dette er der en for Dødelige gas de Tal, som angiver os den Lærdes Afstand af hans Dage. Ifølge Jerusalemskjer Chronik er det 70 Forfædre. Der gives over 100 forskellige Menninger, naar Ønskes en født, hvorfra det mest afvigende er over 1000 Aar fra hinanden.

At nille former disse Modsigelser, er det lettest som forgjæves Arbejde, de fleste folge den lærdeste Afstand af det nøjagtige Dage og uden Ufhers alle Betænkninger, af hvilke de første antager Christi Døde Aar 4004 efter Skabelsen, den anden Aar 3983. Den ~~H. I. 21–24~~ sidste Version folge i denne Haandbog

Eden eller Paradis.

Suppl. pag 14. (xxx)

5. §3.

Urne af Haandskrifter, som beskriver Slaegter og Syndfaldet, er ... Philosopherne, saa har de aldrig ... noget Eden eller Paradis. — Det, som han holdt ... for Udarbeidelse eller ... Tradition, han sagt efter Alt Paradis skal ... omkring Bjerget Ararat har formodentlig ligget i Mellem-Asien ... længst Syndfloden ... [illegible] ... Overensstemmelse ... [illegible] ... hvad man fortæller om ... Syndfloden, og desuden mange ... ikke andet end hypothetiske Slutninger. —

§4.

Om Menneskenes [illegible] Forbindelser og Ansættelser — ... [illegible] ... Moses Tradition siger at ... først at nomadiske Liv, under denne Agerdyrkning og Haandværker. Polygamie var ... Brug allerede før Syndfloden. Menneskenes ... [illegible] ... Moses ... for mere end ... Maaneder. ✗ Olaeil af Orer og Dyrenes ... Vækst. — §1728 ... [illegible] ... §5. ...

Den Forestilling, man gjorde sig om Guddommen, var aldeles sandselig, og ikke philosophisk. Guddommen forenede efter Menneskets, handlede og handlede som det. Monotheisme i de første Traditioner ... Polytheismen, ... efter ... Monotheismens. Den sandselige Gud ... gjennem Drømme, han forsonede med Tienester og Offre, ... §28-29

§6.

Moses tillægger udtrykkelig et antediluv. Mennesket mange Kundskaber. Det første at forbinde ... Musik, som Jubal. Thubalcain ... Metaller, og Noahs Ark er et Beviis paa at ... bygget ... — ... aldeles ... §29-30 Gal. 19

Moses Tradition §7

Ved Historiens ... de eldste Grunde ... at mene paa: at de gamle Traditioner, efter ... for ... den ... nuværende ... af den nuværende ... Efter den mosaiske Tradition ... Elohim, ... i 6 Dage; ... paa den sjette Dag skabte det ...

Lykke udelukket det — at ... af alle Mennesker nedstammer fra Adam og Eva. Menneskene ... forbundet ... at ... saaledes ... — Man ... Negerne ... Moses ... Climatet, ... andre ... [illegible] ...

Forestilling om Guddommen

... [illegible] ... — ... [illegible] ...

Moses Tradition: Il nous faut des contes, pour nous soulager de l'histoire!

Grønlænderne ... Jord ... som ... Menneskets ... Buffon, ... 75000 Aar ... 35000 ... Ocean ... 25000 Aar

Suppl. 14.-15.

Suppl. 17.

Om Baillys ... Nation i Syd-Siberien, af hvem alle andre Nationer ... [illegible] ... Caucasus. ... Naphta ... Metallet ... at flyde ... Metaller.

1 Fors. † Allerede Indianerne havde en ligesom Tradition, som dem
fandt de første Mænd: Adamo et Proviti,
fornemt sig først Land; dette begyndte først at afholde
i Tilskuen, og de levede blot maaskee i Indien
med deres Natur lever 93000 Aar, og dagaa første
Dale udduøde, siger Wiedeburg; disse Dødninge
fandt sig tilsidst i Klangen, saadan en Klump
fast men alrotteste Dal tilsig, og sigerget den
siden ud i Himmelrummet Dybde; saalade blev
Jorden Skiøder. 1. 16-18. Egypten dets Vil
kaar, Tiden Stabe, men uendelig lang, efter som det var De Dele
: 30000 Aar, og aa Saturn 18 gange Gange 498 Mean, saa falgende
Jorden et det primordial dugaam ob ell, uten
nal dens ekal præadamitiqued.

Dis vidom
ostoort, som du vil, saa gik du nesaly ikke af
Mahrens Haand, som du nu er. Galgenes
ere Dikes Mord, en Dæmon, en Lovnieg,
et Badaum af den ældste ødelagte Verden; ek
nduu uforklaelight Mærkemærk af de volutions,
som saa mant Myriader af Aar. Natur,
Oplæsning og Tradition finnes fri o gennem
det første Jaus ung Besansmand, hvad altsaa
ikke modsiger fuiendt, men deres Sentaelser
hvad frytt saa godt som saa meen anden. – Ikke
gjøre det roadelight, gaaen at examinere Natu-
ren og dens uigen Sentaelser, et fuerer
Naturforskere, fornud man søiger en behøiste
Mosek, Moses, og som gamle Sentaelser, de fø-
rest lidt Jahdest, og indeni mendes Hjæl.

Naturforskere fuller sig gaa en af Ophæ
ontemt 18000 Dæsen omm Jaarde; omsiden
derfra Jorden ude al mineralsky Transspiring,
og som Tubal ude et øvendelight bolgnet Jern, som
-mengeret Ringe, mellem den Platter, som øverdel
-ligen Dæsten, og Skorte og Dør som Ploaten.
Dagaa udsiger jaa i Jordens Bytsaad, voden
i Øregnen og Platteren Tuderste, tøller og
modaen deres Jord-lag, og som den Gøre af atmos-
-lude og jimmem Aartusinder, mærkeder Mand og Kø.
Saalade forbrendt, tager jeg den gamle Dukke
Moses i Haaden, og følgende med Historien og
Legaterne at forklare jeg, med Sammenstøtning af
følgende Grundsætninger, udledte af regte Historie.

Jeg tal alle deres fornuftige Forfædre, Adam,
Jeg gam de Eva, den første Grunde, de Justfor.
Mennesker Ledere efter deres Dødsdage. De gamle
ne levede langt ud over, og nedarkstrøk alle
Dage deres Forfædrenes. I Jaugra var Dødes
Dør, og Dødsfaldet Dør gaa godt og ordt. Suppl. 11.
Mennesker lade deres Legeme ligeland dennes, at de
af Kampe lod sig forlade de at sæt, af Dødsfaldes
Dør gaa godt og ordt. De mesaet dager deres
Udødelighed, og det gøgtsee Dødt hem, som en Ræf
fra Mennesker, gaa Jorden. De første Mænd ud-
-jøgte af Eden, og at afslidt dem fra at æt af
Dødes Dør. Suppl. 15. Det hele Mosses om Paradis er
taget af Magnus Lord.

Efter sin Fordrivelse fra Eden, begyndte Adam
en meeder fruegtbar Egn, og begyndte samme
Moses nemm blot 3 af sine Børn, Cain, Abel
og Seth. Cain drabte af Misunderlige sin Broder
Abel, og blev derfor bortjagt af Jaderne.

Af Cains Efterkommere nævner Moses Henoch,
Jared, Mehujael, Methusael, Lamech, og saa Sa-
-maler, Jabal, Jubal, Thubalcain og Naemar.

Af Seths Efterkommere angiver Moses den Linie
~~som udsendtes~~ fra Noah nedstammed. Disse
Patriarker, som man gemenly kalder Patriarker
for Dynastierne, var Seth, Enos, Kenan, Mahala-
-leel, Jared, Henoch, Methuselah, Lamech. –

Mennesker blev svart saa aldeles forlæ-
-mede, at Gud beslutted at ødelægge den alle
med en almindelig Dommedommelse af alle Dødes
Land. Deres Dynastier omkom alle Mennesker,
undtagen Noah og hans af Saa Sønner, der
blev ødelagte i det Jord Ark, med saa mange Dyr
som fornødiges til at bebygge Jorden paa nye. Suppl. p. 19
22

De mosaiske Dynastier og Menneskeslægtens
Udlægnest et Igen, som en ob i den første lidet
Historie beskrevne, vinde megen Sandsynlighed ved,
at ingen Nations Historie vidder langen ned imi-
-med det lidt nem, som Moses sætter Dommedom
-mesen, dog bemærke jeg Dynastierne
almindelighed, eller Menneskeslægtens Udlægnest et
Igen, som Historien det naem, og det fuller Hundgetsche
af at den Familier en Dimer indeh. Dynastierne
Fremstillest som en gudmenesky Skaf, og blot at opfø-
-rest Sortbegreb. Du Dødte ved Seth Efter - 200 / 1247.

1., nærmest Land, var det, i Form Ford, var for 7 Fod; thi gjorde Bølger i det efterfølgende dannet Bredmuld af Land, som Myriader Aar stod over den. Mange, som de Lavere Bjerge og Platter i Lagmodsjord dannet, og de Flesk af disse Lag indholdt Dyregrænser, der i saadan Mængde, og af saadan Art, at de fullgjemmes fra Eftertiden kunde slet ikke tænkes, som Voltaire mener, da en ny Jord af Korn-Lag, efter Buffons Beregning, i det mindste krævede 14000 Aar for at blive til. —

2., i det Øieblik af nye Ford mente ogsaa ikke Luft, bestandig Varme, Regn og Ild, som ofte gjør sig, Rebninger (: eller gjendnet Bjerge :) gjennem Jordens Overflade, og udsigne øfsige Masser, som Jordbuen i Chili, Sept. 1822.

Vanskeligt synes afgjort, at Befolkningen stod fra Østen til Vesten, fra det østlige Asien indvandt da igjen Europa som Fødeaarum.

Mellem de ogsaa ældre Fødeaarum satte sig med Tiden mange andre Stammer, dog med Forskjel. I Nordfinnerne ere blev den ogsaa ældre Stamme, (: man kalder den Celter :) allerede paa meget ny og øiblandet, forøiet den Folk fjendtlig og ifølgelsen Fordrivelse ikke indbød til Fødeaarning. I Østen solen blandede de ogsaa Fødeaarum mindre med ingen Stammer, forden disse undergik ofte udsagnets at forandre Direction, og ved sjeldnere, og forøiet andre Stammers Fødeaarning fra Forsøiet mindre hyppigere, forøiet Østlinsen med Middelsaard Jorden i meget lang Tid var bygget til Fiskefork, eller for god Landingsplads. Ikke i Øsfrugt kraftige sig Stammen af den forholdsvis Jordens blandede Fødeaarum. Dette Øieblikket blev mere øiblandet, og man med Vidvandringer nærmere den Vestlige til Verden, traf de navnlig Stammer først de 2 Store Halvøer Grækenland og Italien med deres Brandbredder og Mangel af lette Landingsplads. Grækenland og Italien var derfor de mest blandede Fødeaarum. Det Land kan selvfølgelig at være blevet befolket.

Minnerskilte blev igjen; af Noah og hans Børnes Efterkommere Mellem-Asien. De Bjerge, som nærmere ved, blev hans Ælb, Arkens Beliebt, sidstnævnte Bjerg. Noah Ord, Bygningen med Korn af det Bjerg. Dette vandrede hele deres Efterkommere til Platten Shinear mellem Korn Euphrat og Tigris.

Naahs Børn var Japhet, Sem og Cham. Moses fandt der det om Japhets Efterkommere, ordsprogelige om Cham, som om Canaan og deres Efterkommere, og mest udførligt om Sems. Dette sidstes Efterkommere opregnes for lige til Abraham.

De Mennesker fornærmet sig forøiet i Platten Shinear, blev de efterfølgende tvungne til at udvandre dem mere, men for det at komme alle for vidt fra hinanden, bestemte de at bygge et meget høit Taarn, for fulgt det hand gjorde den Tagn til de almindelige Forsamling. — Men den Bygning blev det paa ny, at fik Befalet Herre ad, og drog hjem til Himmelage. — Dette blev, formodes blev Fornærmelse, lærdt Babel. ved. Tapt p. 15

Det alle Nationer paa Jordkloden stamme, efter Moses Beretning, nedstammer fra Noahs 3 Børn, kan sig ingen gotgjør, men efter alle Chronologers Efterretninger, er

1., mellem- og Øst-Asien, Shina, den ældste dog Æthiopien og Ægypten tidligere befolket.

2. fra disse Lande befolkedes efterhånden den nærliggendeste Egne, Syrien og hele Asien, derpaa det græske og italienske Egnen, og derefter, alle Egne med Middelhavet deres Fødeaarum.

3, Vi finde tidlig Bevis, at det nordlige Asien og det mellemste Europa var blevne befolket af Nationer, som det ganske Geogrecen af Umulighed kaldte med det Navn, Skytter, og det vestlige Europa af Celter.

4, efter det mosaiske Befolkningen Egnen, strækker det ved Noahs Børnes Efterkommere i 3 Dele, efter fuldt Japhetslerne befolkede det nordlige og nordvestlige Asien, det midtlige vestlige Europa; Semslerne det indre Asia, Indien, Arabien og mere af Middelhavets Egnen, Chamslerne befolkede en del af det indre Asien, den sydlige Egn af samme, mere af Middelhavets og Arabiens Egnen, befolkede Ægypten og det befolkede Norden af det indre Afrika. Lægge naar den historiske Vidnesbyrd ikke. —

Ældste Perioden

fra Nationernes Oekumenet til Alexander M. Død
fra 1809 – 3660

§1

denne hele Periode Historie er dunkel og ukjendt. De orientalske Skribenter er tabte, naar de hebraiske undtages. De græske Skribenter gjøre den med deres Lettroenhed fabelagtig. Man med Fabler om nogen Nation, fremdeles blinder bekjendt med Hebræerne alle Folkene. Dog tager denne Mangel af Midler af Udrummet, da Grækerne kommer i Forbindelse med de Nationer, som fortjene ner Opmærksomhed, og blive Efterretninger.

Historiens Kilder er i denne Periode: 1, Tavlerne af ældre Kilder, Jasoniteiner, de gamle Ophavsmænds Bøger; Homers Digtere fremad 3050, Herodots Historier omtrent 3540, Aristoteles 3660, 2, Polybii Historier 3850, Diodori Siculi bibliotheca historica 3920, Valerii Maximi merkværdige Dåder og Handlinger, Aar efter Chr. 70, Plinii Secundi Naturhistorie, 80, Plutarchi Værker 120, Pausanias de 120, Justini Udtog af Trogus Pompejus, 160, Claudii Aliani Historier 220, Athenæi Deipnosophistæ de 200, Sexti Juliani Chorographia 226, Hippolyti Værker 230, Eusebii de 320, Orosii de 414, Cassiodori Chronicon 560, Jordanes 560, Fredegar Chronograph. Samlinger 660, Johannes Antiochenus Excerpter af Constantini Porphyrogeneti Collectanea. 950.

Af Samtellerne, som er anførte, er nogen ældre end de ovennævnte fem Forfatter, de fleste, der fies Historier de Efterne.

§2

Chronologien i denne Periode er uden mangfoldige af Lærdomme end i de foregående, fordi ikke kommer af Kildernes Mangelfuldhed, men af Forfatternes Uvidenhed og Overfladeligheds skyld, ikke af de gamle Skribenters Ufuldstændighed, disse ingunde ugtige alle, undtagen ofte den Era.

Alle Nationer regnet: Almindelighed dem Aar fra en eller anden ~~mærkværdig~~ Begivenhed, fra en eller anden bremt Mands Død, eller fra en eller anden ~~mærkværdig~~ Konges Regerning. Dødsfaldet regnet: Dødsfaldet

Tidsrum

3775 475
34 e

Tidsrum

I Mindetavlerne

Xenophon, Ctesias, Berosus, Manetho, Aurelian, Diodor, Strabo, Arrian, Ptolomæus, den paarische Marmorchronik, Udaldsche Chronic: Nord, Frisiske 262 Aa. X. og alle de som have givet Udtog af det ægyptiske Digtere, og samlede den græske Mythologien. –

Chronologien.

Abrahams Søfødselsaar, Aar, man maatte ønske Aar om for Hebræerne, Aar Regning af Ægypten, og for Grækerne den ægyptiske Manetho.

Cecrops.

Den paarische Marmorchronik regnet fra Cecropis Anlægget af Athen A. 1556 a. X.

Det er ikke nem Efterretning efter Manetho, antog Herodot i Manetho 300 Aar, og efter for den Generation 33½ Aar; Georg. Halic antog dennes Slut 27, og mellem disse Regninger kaldet man endnu Newton, efter at Mand. Aar, satte fra Generation til 22

Olympiaderne begge, begynder ingalmindelig at tælles i 776 a. X. dens Udregning er en Cyclus af 4 Aar.

Nabonassar Æra begynder 26 Feb. 747 a. X.

Begyndelsen af Jubelperiode falder 1437 Aar a. X., det Seleucidiske Kongerige 1002 a. X., det babyl. Landkjendskab 597 a. X. Trojas Ødelæggelse 1184 a. X.

Geographer.

Det ældste Kjendskab til Ægypten og Salomons Ungdelsing.

2. Jakobs fra det asiat. Persien og Arabien, Troja og Ødelæggelse og det Olympiske Lange alle Lande.

3. Homers Ødelæg. efter Plato 752, efter Varro 754 a. X.

4. Salomons fra den babyl. Nabonassars første Begyndelse Aar.

5. Ragnar Lodbrokes ungar a. fra Kristus Begyndelse b. fra Ødelæggelse, c. fra Æ. efter X.ti Dagene. d. efter den jetlandske Periode.

§ 3.

Det ældste gradte Jordskriver i dette Tidsrum efter ægte romerske m. Det tilbage, Hanno, Scylax, Agatarchides, Dicæarchus, Sognaus, Dionysius Periegetes, Arrian, Sempstrom de Periplus, Isidor, Agathemer, Sallust efter Aar 3850. Hanno og Scylaxmaaske uudtagne, Eratosthenes fragmenter, Strabo, efter X.ti Aar 10. Pomponius Mela 70. Arrian om Alexanders Tog og hans indsprøjte Ø. Tøvi, fremad 150. Pausanias Grækenlands Beskrivelse 180. Julius Solinus 250. Ærfaller Mineraria og flere.

Vem Hjelpekilde i Geographien Studium i dette Tidsrum er foruden Cellarii notitia orbis antiqui, d'Anville geographie ancienne, Mannerts Geographie d. Griechen und Römer, Sprengels geographiske Undersøgelser, Gossellin geographie des Grecs analysée.

§ 4.

Menneskenes Antal var i Begyndelsen af dette Tidsrum ikke saa stort, at det kunde betegne nogen stor Befolkning. Jeller ikke store dele af Verdenen i nogen Forhold de Folkefremmedsen. Dette er mange Steder Antallet landtes efter mellem de Ærfaller Nationer. Jeg de nomadiske Levemaade, fandt store Hengivelser Dyrker, og store Byer Jordbrugt en Dige, gjorde at det Land kunde give Ernæring nogle, og tvang dem at vende de ødelagte Byer, forøgede et ogsaa indvendigt af Handelsgrunde, fundne Colonier. Fremad Nord-Asien befolkedes, dog man allerede de ikke nordiske Æthiopien, og derfra de Ægypten. Mellem-Afrika befolkedes fremdeles. Middelhavets Øster befolkedes med Colonier fra Vest-Asien, Nord-Mellem- og Øst-Europa dannedes fornemmelig fra Nord-Asien.

§ 5.

De Romeres geographiske Kundskaber strekte langt tilbage for nord. Om America mødte de Fønikere, og kan ledes om det indre og Øst-Afrika, om Nord-Europa og Nord-Asia.

De fandtes disse, fordi den Aar fremmes nan ønskelighed, nar Handel, og de indskrænkede Fønikere og Carthagenienses politik. Dermed det Fønikere lod det dem Middelhavet lukkes mitterer; de Grænser Nationer lagde Phalgas mod Nordøst om, fremmedt Land, for at kunne handle goo fremmes alterer.

[Dette var for Phønicerne og Carthagenienses politik. Dermed de Grænser Nationer lagde Phalgas mod Nordøst om, fremmedt Land, for at kunne handle goo fremmes alterer.]

(10) Hver af de Geographer [illegible] fandt Efterretninger, [illegible] et almindeligt Navn paa Landet, Asia, Nationer; mod Norden satte de Schyther og Celter, mod Syden Aethiopier, mod Vester Atlantiske [illegible] Hav, og mod Østen Indier. Nationerne benævnede de efter de af Egenskaber eller Handlinger, som [illegible] deres Levemaade, som efter deres Næringsmidler, f. E. Ichthyophager, o. s. fr. Derimod fulden[illegible] Grækerne fremmede Navne, og omdannede dem efter deres [illegible] og Sprogorgan. Alle Geographer, Ptolomæus undtagen, troede at Jorden var omgivet af Vand.

§6.

Jordens Inddeling i Europa, Asia og Africa er gammel, men Grændserne for disse Dele var ikke fast bestemte. Herodot antog Hellespont, Phasis, det caspiske Hav og Araxes, [illegible] Hellespont og Tanais som Grændse for Europa, og den arabiske Bugt som Grændse for Africa. –

1. Asien

A. Vestlige Lande.

a. Arabien mellem den persiske og arabiske Bugt. (Supp. 18.) [illegible] sydligste Punkt til det Arabien omgivende rød[e] Hav eller erythræiske Hav. Producter: [illegible] og [illegible] er blot paa nogle Steder skikkede til Agerdrift, og uden Vand; Arabia felix har derimod en frugtbar Jordbund, de bære Afgrøde 2 Gange aarlig. Korn, Balsom, Specerier, Træfrugter, Guld. Inddelingen i deserta, petræa og felix er yngere. Bjerge: Horeb, Sinai og Casius. Ørken: Sur, Sin, Paran. Dets Indbyggere vare [illegible] Nomader, [illegible]: Cuschiter, Caphtoriter, Caschluhiter, Horiter, Joktans, Abrahams og Loths Efterkommere, nemlig Ammoniter med Hovedstaden Rabboth; Moabiter med R. Arnon, deres Hovedstad [illegible] Rabbah. Midianiter, Edomiter, [illegible] Nabathæer, Hovedstad Petra; Amalekiter, Homaeliter, Hagarener, Kedarener, Sabbæer, Homeriter m. fl. Ved en Bugt af det erythræiske Hav laae de 2 berømte Havne Elath og Eziongeber, v. Ezeon-Geber, nuomstunder [illegible].

b, Philistæa. et rigt, frugtbart Land ved Middelhavet. Nationer: [illegible], siden Philister. Stæder: Gerar, Gaza, Ascalon, Gath, Asdod, Ekron.

c, Canaan, ~~[illegible] det israelitiske Land Judæa og Palæstina~~ F Grændse: fra Middelhavet til hinsides Jordan; hvor Grændserne vare uvisse, da Landet var nomadisk, og fra Arabien til Syrien. Søer: Salthavet eller det døde Hav, (s. lac. Asphaltites.) Genesareth, (s. det galilæiske Hav eller Tiberias.) Samachonitis og Phiala. Bjerge: Libanon og Antilibanon, Hermon, Carmel, Garizim, Tabor, Oliebjerget, Gilead, Sion. Producter: Korn, Viin, Olie, Træfrugter, [illegible], Jordagerdrift, Faarehjord, mange

Naturens Aftand bestemte man efter Regnregnen, hvilken den, hvor Romanerne [illegible] gik, var meget bestemt. Man troede allerede Jorden [illegible], [illegible] i det mindste at den var rund, og bevægede sig om Solen.

Asien var i det ældste Tider et stort Ørkendom. Men Græsgangene [illegible] for trange for en stor Hjord, man valgte alle [illegible] af Agerdrift, eller var Indbyggerne med sine [illegible] Producter bestemte noget mere [illegible] Ørkenen, saa omkringboende mange Hjorde, [illegible] [illegible] eller de voxende Cultur, Hyrdestanden med Ploven, og skabte deres Ørken om til Agerland. — Lidt efter lidt forandrede Naturen [illegible] i alt et Deel af Asien, hvor Indbyggerne [illegible], og selv i Ørkenlandene [illegible] sig fast og fra [illegible] [illegible] som [illegible]. — Intet andet Land var Asien saa længe et [illegible], fra Middelhavet til Indien, [illegible] [illegible], hvis Begyndelse i [illegible], med deres Oprindelse, Grændser, [illegible] og [illegible] [illegible] at deres Indvaanere [illegible] efter andre var gaaet over fra Hyrdelivet til at blive Agerdyrkere, og at de af deres Hyrdefædrenes Levemaade var blevne længer. — Eichh. III. G. 1. 53.

F ~~[illegible] et [illegible] Land [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ ~~[illegible] [illegible] [illegible] Navne~~. [illegible] [illegible] [illegible] Det nu [illegible] [illegible] ~~[illegible] Hermon~~, (A. leontes, ~~[illegible]~~, Arabia petræa, og Ægyptens Grændse det laae Palæstina, ~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~, et frugtbart, [illegible] Land. (omtrent 1850 o: [illegible]) x. paa den Tid, da disse Egne først forekomme i Historien; var de meest beboet af Hulebeboere, Gasiter, Choriter, Kefæer og Enaker. Mellem dem indtrængte sig siden caananitiske Stammer, som vandrede ind fra den arabiske Kyst, og som fordreve eller ødelagde oprindelige Indvaanere. Det sydvestlige [illegible] nedsatte sig Philister, af ægyptisk Herkomst. — [illegible] som [illegible] [illegible] en gammel [illegible] Quater

[ved Middelhavet, mellem Syrien og Palæstina, havde et Folk, der mest i sit Vlage, som ske ikke var indfødt [illegible] nedsatte sig fremmede [illegible], det anden [illegible] havet [illegible]. Phoenicier [illegible] Canaaniter, af Chams Stammer. Efter at det længe havde drevet Varenum, Skibsfart, Handel med den arabiske [illegible] [illegible], laerte det formodentlig med Caramannaes [illegible] som drog mellem For-Asien og det [illegible], at hvilket [illegible] [illegible] Euboea [illegible] drog mellem de [illegible] [illegible] Havet, [illegible] Bast hindt [illegible] fra [illegible].

Syrien var et stort Land fra Middelhavet til Euphrat, [illegible] med Undtagelse af Phoenicien og Canaan paa [illegible] / og fra Taurus til Antilibanon, som afvexlende [illegible] [illegible] Palmer, [illegible] af et [illegible] [illegible] Asien, [illegible] paa Davids Tid [illegible] Damascus, Hamath og andre Stæder. Det beboedes af canaanitiske [illegible]

Asia minor. Asiens [illegible] Land, afvexlende [illegible] af Bjerge og Dale, [illegible] til Sædrift, Agerdyrkning, Bjergværksdrift og Skibsfart. [illegible] [illegible] Tid et [illegible] [illegible] [illegible] Land. [illegible] du fandt [illegible] Folk, som [illegible] [illegible] [illegible] Altai og Tyrus [illegible] drog over til Europa, og [illegible] et [illegible] aflagt et [illegible] af deres [illegible] [illegible] Atlant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Land, som indbød til Skibsfart og Handel, og [illegible] de [illegible] [illegible] efter deres til Europas [illegible] [illegible] [illegible] af Europæerne, som paa [illegible] alle i [illegible] drog til [illegible] Asien, [illegible] [illegible] [illegible]. — [illegible] Troja [illegible] Grækernes Cultur i Europa og Italien, [illegible] asiatiske Grækere [illegible] som Mønster efter de begyndte Cultur, og [illegible] med Colonier og Handels [illegible] [illegible], [illegible] europæiske [illegible] af det [illegible] [illegible]. Troja, Phrygien, Carien og Lydien var de mægtigste Stater. — [illegible] Asien [illegible] [illegible] 11000 geogr. □ Mile. Climatet er for det meste tempereret, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Langs Kysten [illegible] [illegible] Frugtbar[illegible]

(11) Middelhavet, vest [illegible] andre [illegible] [illegible]. Førend Israeliternes Indfald beboedes Landet af Hethiter, Jebusiter, Amoriter, Gergesiter, Heviter, Phereziter og andre Canaanitiske Folk. Israeliterne deelte det efter deres 12 Stammer: i Juda, Benjamin, Simeon, Dan, Ephraim, Manasse, Asser, Isaschar, Zebulon, Naphtali, Gad, Ruben. Salomon [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] noget, dog ikke [illegible] [illegible] [illegible], som [illegible] [illegible], da [illegible] Land [illegible] i 2 Kongeriger. — Stæderne var: Jerusalem, Samaria, Thirza, Sichem, Hebron, Gibeon, Bethlehem, Jericho, Chebron, Dan, Bersaba.

d. Phoenicien [illegible] en Deel af [illegible] Canaan [illegible] [illegible] et [illegible] Land ved Middelhavets Kyster fra Aegypten til Syrien, og [illegible] [illegible] [illegible] Land [illegible]. I det [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Land [illegible] [illegible]. Floder Adonis, Eleutherus. Stæd. Sidon, [illegible] Tyrus, Aradus, Byblus, Berytus, Sarepta. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

e. Syrien (Aram) var i [illegible] [illegible] Land [illegible] af Phoenicien til lille Asien; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Land mellem lille Asien, Aegypten og Euphrat, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Land. Fl. Marsyas, [illegible], Orontes, Chrysorrhoas. St. Damascus, Zobah, Gessur, Hamath, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] Palmyra. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

f. lille Asien [illegible] et [illegible] [illegible] Land mellem [illegible] [illegible] Bosphorus Thracius, Propontis, Hellespont og Middelhavet til Euphrat. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Taurus og [illegible] Italija. [illegible] i, lille Mysien, [illegible] Olympus, Rhyndacus, Granicus, Bj. Olympus, St. Pharnaces [illegible] 2, [illegible] Mysien. [illegible] [illegible], St. Pergamus. 3, lille Phrygien [illegible] Troas. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], Sangarius [illegible] [illegible] [illegible] Celaenae, Apamea, Gordium, [illegible] Laodicea, [illegible] 5. Lydien [illegible] Maeonien [illegible] [illegible] Land [illegible] Pactolus, Caystrus, Hermus [illegible] Sardes [illegible] [illegible] Smyrna [illegible] Sipylus, [illegible] Sardes, Thyatira, Sipylus, Magnesia, Tralles. 6, Carien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Miletus [illegible] 7. Lycien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Xanthus [illegible] Patara, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 8. Pamphylien [illegible] Eurymedon, St. Perga, Olbia [illegible] Aspendus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cilicien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Asien [illegible] [illegible] Trachea og Campestris. [illegible] Cydnus, Pyramus, Calycadnus. St. Tarsus, Issus, Mopsuestia, Mallos, Seleucia, [illegible] 12. Lycaonien [illegible] [illegible] 13. Cappadocien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 14, Pontus [illegible] [illegible] [illegible] Amisus, Trapezus, Comana [illegible] Themiscyra [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Halys, [illegible] [illegible] [illegible] Sinope, [illegible] 16, Bithynien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Chalcedon, Nicomedia [illegible] [illegible] [illegible] 17, [illegible] Colonier [illegible] [illegible] [illegible]

2 fra Persien, hvis Grændse gaaer ved det Caspiske Hav, og Armenien, Medien, Assyrien, Syrien, Phoenicien og Palæstina ... Landet er let ... sammen ... andre ... herskede ... af ... Ægypten ... Mythus ... landets ... folkene ... Indiana ... altid ... og ...

... Asien ... Asien ... Skoov, ... Saffran ... Lycaonien ... Lycaonien ... Galatien ... Meander ...

Rhodus ... med sin udstrakt Kolossus ... Cypern ... Engehaven ... Aarene ... Pocken ... Parkens ... Assyrierne ...

Colchis, et berömt Land paa Østsiden af det sorte Hav, ... Daggjennemstraaret af en Mængde Canaler; med Gaderne af ... hvor Indbyggerne i Hytter, bygget paa Pæle.

Caucasus ... Iberien og Albanien ... Armenien ... Grændse ... Landet ... Indbyggerne ... af ... Skove og Bjerge, ... som bebo Kramer, ... Landets ... Caucasus ...

... Albanien ... Georgien ... Kacheti ... med ... Kongerne ... i det ... Caucasus ... Araxes ... Cyrus ... Indbyggerne ... frugtbar ... Armenien ...

Babylonien ... i Stedet ... frugtbar ... Mundingen af Euphrat ... som ... Euphrat ... Herodot 200 Fod ... Naphta paa ... Canaler ...

Assyrien ... Medien, en ... med ... Naphta ... Ekbatana ... Perser ... Indbyggerne ...

Persien, ... Farsistan. ... Cyrus ... Metal ... Ahmed ... Kerman ... Laristan ... Khorasan ... Kaukasus ... Korasan ...

X. Jonien om Kysten fra Meander, ... Miletus, Ephesus, Phocæa, Teios, Colophon, Myus, Erythræ, ... Clazomenæ, Chios, Smyrna, Lebedos. β. Aeolien ved ... Hermus. W. Larissa, Cyme, Temnos. γ. Doris. W. Cnidus, Halicarnassus.

g. Øerne paa det vestlige Kyst: i Propontis Cyzicus, ... Dymus, W. Cyzicus, Proconnesus; i Archipelagus Lemnus, Lesbus, ... Mitylene, ... Chius, Samos, ... Patmus og Cos, ... Rhodus, ... Cyprus, ... Olympus, Stæder: Salamis, Citium, Paphos, Amathus. Cyprus ... 400 □ Mile.

h. Landene mellem Pontus Euxinus og det caspiske Hav.

1. Colchis eller Lazica med Bjerget Caucasus. Fl. Corax, Phasis, Dioscurias, W. Pityus. 2. Landene at Bosphorus Cimmerius eller det Land, som ... Palus Mæotis, W. Phanagoria. 3. Iberien. Fl. Cyrus, W. Harmozica. 4. Albanien Fl. Albanus, Casius, Cambyses. W. Cabalaca. B. Ceraunus. 5. Armenien ... Cappadocien og Pontus. X. Armenien ... Corinea, Sophene, ... Charamites, Chalybernes Land. Fl. Euphrat, Tigris, Araxes, Cyrus, Phasis. B. ... Gordiæiske ... Masius, Niphates. W. Artaxata, Carcathiocerta, Tigranocerta. β. Armenien. B. Antitaurus, Amanus. Fl. Euphrat. W. Satala. Alle disse Land laae byitt fra Caucasus og Ceraunus, ... mange ...

B. Mellem Asien.

1. Mesopotamien, ... mellem Euphrat og Tigris, ... Syrien ... frugtbar ... Carre, ... Nicephorium ... Edessa ... Cunaxa, ...

2. Babylonien et meget frugtbart Land ... som ... Chaldæer. Fl. Euphrat, Tiger ... Canaler ... Babylon, Ur, Sittace, ...

3. Assyrien. Fl. Euphrat, ... B. Choatras, Niphates. W. Ninive, Chalach, Resen, ..., Gaugamela, Arbela ...

4. Medien ... det caspiske Hav, ... Bjerge ... Coronus, Jasonius og Caspius ... frugtbar ... Fl. Araxes, Cambyses, Amardus, Charindas. W. Ecbatana, Gaza ...

5. Elymais. Fl. Eulæus. W. Elymais ...

6. Susiana ... Fl. Eulæus, Choaspes ... W. Susa ...

7. Persien ... frugtbart Land. Fl. Medus ... Cyrus, Araxes. W. Pasargada og Persepolis eller Persepolis ...

8. Caramanien ... frugtbart Land ... Kerman ...

9. ... Hyrcanien ...

10. Hyrcanien ... det caspiske Hav. Fl. Oxus, Ziobaris ... W. Zeudracarta, Tape, Syrinx, ...

11. Margiana ... Fl. Oxus. Margus ...

Imellem Sogdiana, Scythia, Imaus og ... Bjerge ... Sogdiana ...
... Oxus ... Bjergene Paropamisus og mod V. til Margiana ... Aria ...

Indien fortommer ... i Fablerne om Bachus, og om ... Semiramis, som skal have krigt mod d. Stabrobates ... Efter ... den fabelagtige Historien forestilles ... ægyptisk Konger ... Sesostris, ... Bactrien og Indien, og Sesostris ... Indien. ... Persiske ... Indien ... man har om ... Indien ... Handel. —

× China ... som mod O grændser til det østlige Ocean, mod N til Tartariet, ... mod V til ... Bjerge ... mod S til Ocean, Tonkin og Cochinchina ... Begyndelsen ... Historien ... 250 Aar ... Serica ... Kokkoley, ... China ... Mongoliet ... China ... Serica ...

... Scythia ... Palus Maeotis ... Scytherne ... Nomader ...

Ægypten ... som Nilen fra Syene af ... libyske og arabiske Bjerge ... over 100 tyske Mil lang, ... 3 Mil bred ... Nedre Ægypten ... 20 Mil fra Havet ... 50 Mile. — Det frugtbareste Land ... 800 ... □ Mile ... 20000 Landsbyer ... 7 Millioner Mennesker ... Landskab ...

13. ~~Massageter og Daher~~ ... Sogdiana. ... Bjerge med St. Oxus og Iaxartes ... Marcanda ... Margiana ...
14. Bactria. ... Zariaspa ... Oxus ...
15. ~~...~~ Arier ... Aria ...
16. ~~Drangiana~~ ... Zarangæi ...
17. Arachosia. St. Arachotus, ... Arachotus. Supl. 92. —
18. Gedrosien ... ufrugtbart Land. Indbyggerne ... St. Arabis ... Mund ...

C. Land i det sydøstlige Asien.

1. Indien fra Indus til ... Seras, mod Norden begrændset af Paropamisus, Imaus, Emodus og Casius. Ganges ... som deler Indien i 2 Dele, ... Alexanders Erobringer ... at Grænd Indien til Hyphasis. I dette Land, ... Indus ... mange andre, Choaspes, Hydaspes, Acesines, Hyphasis. ... Nationer, som boede her, ... Aspier, Arasaker, Assacener, Guraer, Taxiller, Maller, Oxidraker, Cathaeer, Sabraker, Musicaner u. f. +

D. Land mod Norden. Af geographiske Uvidenhed ... alle Lande, ... mod Norden, ... Caucasus, det caspiske Hav, ... Oxus og Paropamisus, Scythien.. ... Nordlige ... det ... Tartariet ... Nationer ... 1., Scythien ... Imaus, ... Volga, ... caspiske Hav, ... Paropamisus og de sericiske Bjerge. 2., Scythien ... Imaus. 3., det asiatiske Sarmatien eller Sauromatien ... Caucasus, det caspiske Hav, ... Tanais samt Palus Maeotis. Bjergene i dette Land ... de hyperboræiske. ... Hyperboreer, Hippophagi ... Androphagi, Melanchlæni ...

II Africa. ... Lybia, Aethiopia ... arabiske Hav ... Landet ... følgende Lande ... : —

A Ægypten, ... Mizraim ... det arabiske ... Nilen ... Hippopotamus, Crocodillen, Ichneumon, ... Flamingo, Pelikanen ... Ægypten ...

2 Kr.

far og naaet, brugelet var Fonte omverdenslignen.
August efter aarlig 20, Justinian sendte 18 Munke til
f. Pelusium Anatha, i dette. — Julet manglede Landet under
Rom; derfor blev det ikke nytte for de Romere fordelagtig
Religionen, dette maatte det bygge med Vold, følgelig
barbarisk Metallet, en Ord, som selv skulde de at gøre
Egypten, til det fik Fod i den ellende Tilstand. —
Thebens Ruiner vengaarlet stod ikke af Ruinum, i
fraget. — Memphis er det mere, ikke mange dage stadn
rod mere med Ødelæggelse. Med Alexandrien forbinder
Thebens og Memphis i fraget, renovatrent i Alex-
andria. —

Suppl. 10.

I den østlige Del af Africa, det nuværende Barca, Cyrenaica, Cyre-
ne, en gresk Colonie, 631 dage a. X. Efter Cyrenaica
at gaae nord, et Bugningen, blev det en Republik 614 dage
a. X., og en fremmed af Egypten under Ptolomæus lage
321 a. X. Da Romerne fandt i Egypten engang
det, under vanskelige Tilstande, fornem Ende Tilstand. —

III, Egypten, deres Delta var en Fremmedo, laa Canopus, Bola-
-sum, Canopicum, Mendes, Bubastis, Tanis, Sais, Buhas, Leontopolis,
Pibastus, s. a. f. I Midten af Egypten laa Tanis, Pelusiacum,
Athribis, Heliopolis, Heliopolis, Memphis, Heracleotis, Hermo-
poles o. f. I Øvre Egypten det Sydlige Thebes, Thes, Coptos, Her-
-monthis, Syene.
Fra det hebraiske Skriftsprog fremgik man mange Land og Steder i
Egypten bekendt. Men Navnene er saa ofte et gaaet,
at det er umuligt at anslaae nogen Sammenligning
mellem dem. Vanskelige Navne som Goshen, Raemses, Pithom,
Caphtor, Noph, Moph eller Noph, Zoan, Sin, On, No, Pithom,
Pihahiroth, Migdol o. a.
2. Æthiopien var tidlig bebolet, men det gjorde det ikke
strækning drom er det nytteløst for Historien.
3. Marmarica med det middelhavet Øen, adskilt fra Egypten
ved Pelusium Catabathmus. I samme Sydlige det laa
Hammons Cirkel, Pl. Cleanspes. Paræbonium. Cebas m. f.
4. Cyrenaica eller Pentapolis. Pl. Cyrene, Naustathmus
Hesperis, Ptolemaeis, Teucheira, Ptolemaeis, Apollonia, Barca, Ptole-
maeis.
5. Lauch med Syrtene, saa kaldt af det Sprunt og Vanter,
det var gas Bugtum. Pl. Cinyphus og Triton. Pl. Nova Leptis,
Aspis, Tacape.
6. Det egentlige Africa eller Carthago Gebret indtil Sodan
Tuscia. Grænsefloden indskrænkede undertiden Emoræ-
-ernes indtil Det Store Arnsbjerge. Landet bornenigt og meget
frugtbart. Tulang Ringstad skiller det fra det andet
Africa. Pl. Bagrada og Triton. Det underdelte i a. Byzta-
-cium, den laa Adrametum, Pyzacia, Tapsus, Telepte
b. Zeugis. Pl. Carthago eller Carthada, Fredsl. Afrina, Aspho-
-disium, Aspis eller Clypea, Turres, Utica, Neptheris. De
øvrige africanske Folkeslag fortjenerne ikke at blive nævnt.
Det indre Africa, efter Herodot, er for de afrigtige Folk.

III. Europas nordlige og østlige Del er i ældre perioder
indtil det Ungdommen fuldt lidende Begrænsninger; man havde
det sammen med det Navn: Scythien og Celtien. De
Folkeslag som bond paa den ene Side af Ukrainen, kaldte Scythier,
paa den anden Side Celter. Med Ord begrænsede det af
Jordanet eller det Sydlige Hav; med Øst af det Caspiske Hav
med Østen af Middelhavet, og med Øst af Asien. Det var
fremed mærkeligt Land en

Grækenland, hvilket i Begyndelsen efter det forskellige
Folkeslag. Peloponnes, Hellenien, Argivia, Achaia, Jonien
I det fele et frugtbart Land, naar undtagelse nogle Egn. f. f.
Attica. Fredelig. Ler, Vin, Olen, Kræfinger, Sendrift, Me-
-taller. I østlighed Strand omgaaes det af det jonske og
ægeiske Hav, og Macedonien, det indskrænkes i det fastes Land, og
Halvøen Peloponnes.

A. det fastes Land Lær.

a. Attica med den jaronische Sandbugt og Bjerget Europos. [
b. Epirus og Thessalien. Pl. Athen, Europas første Brad
Athen var Kongeby, og det var det mest [illegible] Europas
det det Ledtrin. Det er Havnen i Piræus, Mungichia
og Phalerus. Det laa i Attica: Marathon, Eleusis, Rhamnus
-nus, Decelia, Lunium, Acharna. Det land, en Strøm af Ungdom
b. Megara med en Stad af samme Navn. Fordelen, Ler, Sten,
Kornbrug, Olie, Marmor, Salt,
Metaller. —

Suppl. 27.

Hellas er Livadia, Beotien, Polarger og Hellenes, Beotien det første
Land, og Attica det sidste, paa det Protaus eller Hellas, paa
Attica, omtrent saa stort som Fyrst. Wurtemberg eller Elsass, eller
Indbygere var indtil Philips Tider, 21000.
Attica er en landbyer, Salina, med et Ribade, ikke mere end
afskaffelse, men altid Urbanitet. Smerte maa det mere. I det
[illegible] Κοίνῳ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι ἀνὰ τὸν αἰῶνα ἀεὶ ὑπάρχειν ἰσονομίαν καὶ ἰσοπολιτείαν
Athena gik omnes terras distributo est. Cic. Leg. II 63 er Holmand Ægyptens
Lovs II Ptolemæus Lov gammel-græsk. — Hölzer f. 295

c. Bœotien. f. Cadmeis, Aonien, Hyantis, Caliydna: f. Aspus, Tomenus, Peru Copais, B. Cithæron. B. Theben eller Cadmea, Orchomenus, Platea, Leuctra, Chæronea, Coladia, hvor den berømte slag var, Thespiæ.

d. Phocis. B. Kolcron, Pompsa, Parnassus. f. Cephissus. B. Elatea, Delphi og Pertha.

e. Locris. B. Oeta med passet Thermopylæ. Afstrømmer af Ozoler, Opuntier, Cnemidier. B. Amphissa, Opus, Cynus, Daphnus, Naupactus.

f. Doris med Pindus. B. Pindus.

g. Thessalien. f. Peneus, Aliacmon, Enipeus, Apidanus. B. Olympus, Pelion, Ossa. fremmed: Thessaliotis B. Hellas Phthiotis, eller Phthia, Pharsalus og Lamia; Hestiotis, f. Pyrrhaba: f. Pelasgiotis, f. Magnesia: f. B. Larissa, Pencheus, Baba Tempe. Julen det Bronkfas Thermopylæ, og Folkets Amphyctionernes Raad.

h. Acarnanien. f. Achelous. B. Amphilochium, Aetolien, Leucas, Stratos.

i. Ætolia. f. Evenus og Achelous. B. Thermum, Calydon.

k. Epirus. f. Acheron, Cocytus, Arachton. B. Ceraunus, Acroceraunus. Fron. Chaonia, B. Pathope, Thesprotia, B. Ambracia, Molossus, B. Dodona. Fra Epirus laad Du Corcyra. I nogle Tersland fik Thessalien eller Epirus til Pokuland.

B. Halvøen Peloponnes inkloed: til Morea.

a. Corinth Land, som den efter den brennende Fyrsmur mellem det saronske og corinthiske Bugt. B. Acrocorinthium. B. Corinth eller Ephyra, Lechæum, Cenchrea. Det hænger med fra Græsk Landet og Europa.

b. Sicyon eller Aegialea. f. Asopus. B. Sicyon.

c. Argos eller Hippium. f. Inachus og Erasinus. B. Argos, Mycenæ, Tiryns, Troezen, Epidaurus, Nemea.

d. Laconica. f. Eurotas. B. Taygetus og Sorbynus Malea og Tenarum. B. Lacedæmon eller Sparta, Amyclæ, Tenarum, Helos. Det ophævede eller Mainotis, Floreo en Sparkenes Øer, Cythera, Cyphantia.

e. Messenia. f. Æmeus. B. Messene, Ithome, Pylus. Du Sphacteria.

f. Elis. f. Peneus, Alpheus, Larissus. B. Elis, Olympia, Cyllene.

g. Arcadia. f. Alpheus og Styx; Dor: Stymphalus. B. Erymanthus, Cyllene, Parthenius, Parrhasius, Scolos. B. Tegea, Mantinea, Megalopolis, Orchomenus.

h. Achaja. f. Peiras og Achelous. B. Helice, Aigium, Patræ, Dyme, Tritæa, Pharæ.

i. I det øst Øen: i Ionisk Hav: Corcyra, Cephalonia, Zacynthus, Ithaca, Dulichium. I Frøgsø det Øen: i det ægæisk Hav: Euboea, Eurripus Dorb. Artemisium, B. Eretria og Chalcis, Delos Arethusa. Ikke Øen Lesbos, Lemnos o. s. I det saronisk Bugt: Salamis og Egina. I det sø kaldt Archipelagus: det cycladisk og sporadisk Øer. Det cyklisk af Cycladerne i det ægæisk Hav navn: Andros, Delos, Naxos, Paros, Melos, Chia. De ægæisk Sporader navn: Amorgus, Anapke, Thera, Therasia. De øvrige fort til Asien. I det cretensisk Hav: Creta, Kreta B. Ida, Dicte og Dictynnæus. B. Gortyna, Cydonia, Phæstus og Amisa. Ikke Øen Cythera.

2. Illyrien Land og mellemste kystland til Grækenland.

Thessalien, ei Samath, var engang dør, og blev siden en tør dal, kaldet Tempe og Thessalien navn indtil det; Navnet blev for det gamle pelasgiske eller oprindelige Grækenland, som Grækerne brugt det Navn Graikoi til Italien; ikke ogsaa dagen alle hellenisk Grækenland Sadmaland.

Epirus, eller Albanien, betyder af en Landing grænse og det grænse Navnet. Den sin bornet Folk fra det store agre Engen, fordi Thesprotiens og Dodoner, de ærværdige Dodoner Ambracia fandt en-publicerede Kæmpning. Molossene fandt Engen, som med Ambracia og Dodoni Pyrrhus. Efter Pyrrhus Død, som gandt ny Kæmpning med Romerne, Makedonerne, Grækerne, de forenede Stater det Peloponnes beboede oprindelig af Pelasger, som i det ældste Tider anlagde Sicyon og Argos, de skrev om Jorden de re ældst. Siden den Pelops med en ny Kæmpning Dolomer, og gav Halvøen sit Navn. De Hellenerne begyndte at udbrede sig i Græk. Kæmpe Homer og Achaer drog Nøgle op i Jorden; Doriernes drogs ned fra Pindus med Herakleidernes Dusfald og erklæret igen den begyndte Dalene. Herakleidernes Indfald i nye Stater Sparta, Argos, Messenien. Af disse blev Sparta, med Lycurgus Lov, den magtfulde, og Efterfølgt, hvilken Overvægt, indtil, efter Alexander Død, det achaiske Forbund, fik Overhandten.—

De gamle Øer dannede latter Jorden, efter deres Afsøg mere end mere for nærmere Stater, som dannede Friser eller den nye Tid; fik deres navnette Grækerland dannet Friser eller den nye Tid; fik deres Navn af det Ord, som kaldt Dunsland i Grækenland. Alle disse gudige Øer blev Forfald i Stoltheds. Den var det Ord af Grækernes Mahammedan, som forfatte det nye Judæernes Jerusalem, og Syrien og Dungeon i det Øer. — De Colomer af Corinth Tog, Kunst ind efter 120 Tusinde.

Egina Øhjemet med sig Ledige Kaudt, og grundlagde det Øer, som det Øen mægtig afsøger det Øen. Øen mægtig Athen med Lemnodomter, forsøgte Euboea Forgæves for en sø dem Athen med Lemnodomter, men Øen Øer ogsaa Øgte at faar den under det grundlagde, men Øen Øer Øgt, efter den pesfiske Tog, i nogle Cyklader.

Creta kaldt med Minos det Lovgivning. De Vilar a. X Øen de Tro republicaner, og indtagelsen Øen er Mangel, som er Stater.

Illyrien med Dalmatien

Moesien, nu Servien og Bulgarien.

7 Macedonien har indtil 2 Stk. Dalmatiens, som i mange Ting udgjør 3/4 af Indbyggernes Tal. Mæsker, den yderste Del af Donau, fra Theis, gjennem det Siebenbürgen, Moldau og Wallachiet, og den øvrige Del af Donau, i Thracien, Mæsien og Thessalien og nedad af Epirus. 2. Albanien, Arnauter eller Epirotes, oprindelig ned til det jonske Hav med Barozzo, siden A. 1200 ogsaa i Epirus, Acarnanien, Thessalien, ogsaa en Del af Macedonien og Mæsien.

Macedonien udstrækker sig som en Del af Thracien.

Thracien nu Romili, den er langsmal udstrakt. Dette Stor Land strækker, som det gives: af forskellige Nationer. 7 Hovedthracien strækker Geter og Triballer, i Øst Odrysier, siden det fremmed Dele, og til Ende Tracer og Mysier ind fra Lille Asien, og fra dem nedstammer Paoner og Moser.

Nu Romanien, Bulgarien og Thracien er de lagde til

[illegible] af Italien, Det øverste Dele af Italien, som strækker sig fra Loris, Garigliano, som skiller den fra Campanien, med V. til Apenninen, mod Ø. til Havet, og til Floderne Arno, Tiber og Flaves V. Chiana, som skiller den fra Umbrien, og til en Linie, som løber i Midten af Italien, som danner Mellem-Italien, Etrurien og Etruskerne.

Det øverste Dele af Italien strækker sig fra Loris til det sicil. Stræde, det er det øverste Hav, og til den øverste Sabiner, Samniter og Campanere. Det er ogsaa Abruzzerne eller gjennemgaaende Bjerge, og det er ogsaa Det, som Ptolemæus kalder det øverste Bjerge, som man kunde kalde det Apenninerne.

Umbrer eller gammelgallerne strækker sig fra Marchesato med de gamle Umbrer, som det er indbyggede af Tusker og Etruser langs Tiber og Etruser langs med Po.

1000 Aar a. C. Umbrerne fra Macedonien, ogsaa de Umbrer, Senones og Pauchetes, som sidst kaldet med sin Colonier til det øverste Indbygning, og udbredte sig derfra i Mellem-Italien, Picenien og Apulien, Senones med en mindre Colonier kaldet med den lamentesque Jordbugt, som Gallia til V. Ravenna, og fandtes de de nærmere Aufoner, som det Navn Umbrerne sig med dem og indeholdt Overmandelsen af

(16) Det af det adriatiske Hav fra Kloka Rafia til Epirus og indtrykket det saa kaldte Liburnien, Dalmatien og det egentlige Illyrien. Landet var frugtbart, men det lidt og lidt indbygget. Det fremdrage Metallen. Det. Drenus, Narotichus, Tedanus, Sangarius, Savus og Arsia. Bd. Albiske, Cerviske og Scardiske. Nationer: Iffier, Japyder, V. Metulum, Liburner, V. Scardona, Dalmater, V. Salona, Gradanaas. Landet fra Arsia til Epirus har det gamle Illyrien, og det er Parthiner, Taulantier, Parsaldier, V. Epidamnus eller Dyrrachium, Apollonia. Fra Epirus var en for Mangel Dan.

3. Macedonien eller Amathien mellem Illyrien, Moesien, Thracien, det ægæiske Hav, Thessalien og Epirus. Det. Axiomon, Eoigon, Axius, Strymon. Bd. Hæmus, Bermios, Athos, Olympus. Byer: Emathien, V. Ægæ, eller Edessa, Pella, Paonien, Pelagonien, Migdonien, Lyncestis, Elimiotis, Elymeotis, Pelasgia, Eyrhestis, Deuriopus, Pieria; V. Methone, Pydna, Dium, Amphaxites, V. Therma, Lyctia, Bisaltia, Pallene V. Pallene og Potidæa, Chalcidene, V. Olynthus, Chalcis, Scaps, Stagirus, Torone.

Det Land er bredt af det mere end [illegible] Almanakker.

4. Thracien, mellem det ægæiske Hav, Hellespont, Propontis, Bosporus, Pontus Euxinus, Sarmatien og Moesien. Det. Strymon, Nestus, Hebrus. Bd. Hæmus, Rhodope, Nat. Bestiee, Odrysier, Bistoner, Edoner, Ciconer, Modier. V. Amphipolis, Philippi, Abdera, Sestus, Perinthus, Byzantium, Apollonia. Fra Byer var Perne Thasos, Samothrace og Imbros.

5 Chersonesus taurica, det Krim, Det. Palus Maotis og Bosporus Cimmericus. V. Theodosia og Tapharos og Tyrmu Tophe, i det nye Verchop. Theodosia, i Kaffa.

6. Italien: Oenotria, Saturnia, Ausonia, Japygia, Hesperia: mellem Apenne, det tyrrhenske, jonske og adriatiske Hav. Efter det Nationen, som tilbort famous blev det indbyrdes: 2 Arter: Gallia cisalpina, Italia media og Graia magna. Frugtproduktion i det af Naturen rige og godt indbyggede Land var: korn, Vin, Græsgange, Jern, Sølv, Tørrelse, Jern og Saarvæd.

a. Gallia cisalpina eller togata tilbort af gallerne det Tyrker og blev med Floden Padus eller Eridanus deelt i 2 Dele. Det. Gallia transpadana. Det. Varus, Adda, Athesis, Addua, Ticinus. Bd. Verbanus, Apenne n. Det. efter som det Land fra langsen, forskellige Navne, Decumane, grøntfor, pennines, cottiske. Nat. Taurines, Salassier, Lepontier, Protier; V. Comum, Bergomum, Insubrer V. Mediolanum; Levier V. Ticinum. Libiner, V. Vercelle, Cenomaner; V. Brixia, Cremona, Mantua. Euganeer; V. Verona, Veneter; V. Patavium; Carnier V. Aquileja. B. Gallia cispadana. Det. Tanarus, Trebia. Gammelnavne bygdede de gammelt det Italien. Nat. Ligurer, V. Genua, Ebener. V. Placentia, Boier V. Felsina eller Bononia, Parma, Mutena. Lingoner. V. Ravenna. Senoner. V. Ariminum.

[illegible] Severone,

f. i Latium, det nu no rund Patrimonium Petri.

f. i Abruzzo nedan

g. Alnu norrut Toscana.

[illegible] sid. [illegible] 26.

6, Mellan-Italien. N. Teberis, Arnus, Vacturnus, Ri-
-minus, Allia, Velinus, Metaurus, Liris, Nar, Ancis,
Rubicon. Port: Thrasimenus, Regillus, Turenus, Vulsinus,
Volsinus, et fontes Moradsp. Latium: & regulbis
Latiner, uttryckt Lemant, V. Rom, Ostia, Tusculaner,
Gabier, Albaner, Praenestiner, β. Latuler. V. Ardea.
γ. Volscer V. Coriole, Lucrsa Pometia, Fregellæ, Antium.
δ. Herniker, ε. Aequier, ζ. Marser V. Marrubium,
η. Sabiner. V. Cures, Crustumerium, Fidenæ. θ. Latiner
V. Metturna. ι. Pucentiner. V. Reculæ, Salernum. κ. Campa-
-nier, V. Capua, Sternum, Cumæ, Misenum, Baje, Puteoli,
Nola, Palæopolis, sedan Neapolis, Herculanum, Pompeji.
λ. Marsoer, Telata, Vesuvius. μ. Hirpiner. ν. Samnite
V. Caudena, Beneventum, Caudium. ξ. Pelignier. V.
Corfinium. ο. Marrucciner π. Vestiner. ρ. Picenier
V. Auxona. σ. Umbrier V. Spoletum. τ. Roturianer υ.
Etruscer eller Thuscier, de indgjorde 12 förbunder tillsag,
de efter deras Jämnlighet med Platner, Perusiner, Cortonen-
-ser, Aretiner, Volaterrane, Veiuliner, Rusellaner, Tar-
-quinienser, Vulsinier, Faliscer eller Falisker, Veyeiter. Ytter-
Ler. Tuscier, Pisa, Florentia, Fesculanie, Sutrium. φ.
Aurunier eller Ausonier. V. Amyclæ, Cajeta, Suessa.
c. Magna Græcia. N. Cajedas, Silarus. D. Vacturnus
underdes i α. Apulien eller Japygien. Nat. Frentaner,
Daunier, V. Canusium, Venusia, Canna, Argos Hippium,
Poseuteiner. β. Calabrien eller Messapien med de tarent-
-inske Bugt under det saleatinske eller japygiske Förbund.
V. Tarentum, Brundisium. γ. Lucanien. Förb. Salernum
V. Posidonia eller Pæstum, Elea eller Velia, Heraclea, Sybaris
Thurii. δ. Bruttien under Hercules förbund eller Elymer
Scylla. V. Rhegium, Locri, Croton.
ε. Sicilien (Sicania, Trinacria) dens förbokammer
[illegible] Vinare och Ägn Sandrift. N. Himera, Sime-
-thus, Egeste, Hipsa, Selinus, Gela. D. Hendus, Mikrodes,
Crakes, Erix, Maro, Etna. Det Förbund Palermum
Partynum och Elymerna. V. Syracuse, Leontium, Catana,
Hybla, Gela, Camarina, Hyperia, sedan Agyrium,
Selenus, Segesta, Panormus, Messana, Tauromenium.
Lyrorum för Scylla i Italiens Mastström Charybdis.
η. Öar om Italien. α. Sardinien. Förd: Torr, Solubrig-
-ment, Sugger sedan. V. Manomeni. N. Thorsus.
V. Olbia, Corax, Nora, Calaris, Valentio. β. Corsica
eller Cyrnus. V. Mecas sedan Mariana, Alerio. γ. de
under Öar Capraria, Pandataria, Capreæ, Ischia,
et Colipse, Ægatiske o. s. Corsica finds mandt nogot
om i historien. Ikund Etruscerne skatt etc.

Nationernas politiska tillstånd

Den mundbara Del af Asien allra liberien man nu i Ural
sedan blot belägnad af dåtte Pagu, G Mellan-Asien med
-dem Altai och Taurus äfven blot i mellan för Omrefloda af
rare Menniskor ind omen et cultiverade Land.
I Africa er allerend. Platen Moroc bräunt; i Lill Asien,
Carier och Lydier, i Öst-Asien: Arabe, Edomiter, Syrer och

Nationernas politiska tillstånd under andra period.

Den almänliga historien begynner sig i denna period
Grekernas med det sjödusliga Asiens Nationer, med
Egypter, Greker, Romare och Carthagenenser. Egyptens,
Assyriens, Babylonien, Persiens och Grekens omgifvit
alle de andre i Magt, och finden som förstnämnt Nationer,
nen Förnd-Omverkommed; Hetaerne kjelots, men af andre
Stämmer, som sedan stal anföras; Carthagenenser och Romer

2 Fra

og Armenier; i Europa: Etruscer, Cimbrer, Scyther og Thracier. De nytte Folk dannede og Carthagenerne og Romere samt Macedonier. Ogsaa fandt deres Blomstring Sted. Judæer, Baktrier og Persere vakte, efter deres Lyst at dømme, mere os mordbrandende, end de nu gjorde mere til dem. —

p. Sup. 123.

Mange Riigmandsgrupper maatte de lide, for at en Dæmon kunde overtaget et Land, som kun de, eller en Enkelt blev i Overtrædelse af Gudernes Hjælp; f. Eksempel, Lydien, blev ment Tempel er ødelagt af Daaren. Kræsmodt, at er alle Folk for at faaet gaa til Middel, i deres Statsbygninger at optage en indrømmet, ydre agtet, oplyst Præst, og at falde deres ovenfor, eller ikke mindre fyldt de ved andre et øvrigt Folkeslag. Saa deres Præst, og altsaa ikke Romerne, Mendoerne, Magos, Druiderne, blev altsaa ufarlige Naturskikke Barbarer. De gamle Statsskikke fandt almindelige at Folks Dyrkelse i gamle Dage og nytte Ønsker; de at Sigrun Øjenene ovfor at Folkets Fortidlige, og udlaant deres deres Lov: Allegorier og Fortallelser, afgjorde efter Folkets Hjemb

Herder.

Hebræer.

13 Fordi det i den følgende Periode, blev herskende og overlegne Ejendomme, som en af de ældste Nationer, hvis Folkeslag er uafbrudt bevaret. De øvrige Nationer var mindre markerede.

§8

De første Nationer frembragte deres Perioder, som Folkeslag med deres dødbringende Spredte Lyster med de Ord, de Grøder og Hebræer blev bevarede med deres Dæmoner og at gjøre Natur Dyr. I Mand Fortrinne om Dristighed og ~~Evne~~ Præsterne Legeme og Ulighed er allerede i denne Periode fastheller i Dimensioner og Deitaten. I den fjerde Periode almindelig blev for Menneskelig Mæglede og Ondskab Tørstighed, som de frembringer Dirigenter, mellem den modsatte Taalmodighed, som de gode man gaa Gjøre Evne. Ein er lidt Del af Menneske-Magten for mere Øjenøjne om Guddommen, det øvrige er Afgudsdyrkelse. Præsterlighedens at finde Midler til at opholde Venskab, forjagte de de første Nationer Kunster og Videnskaber; dannede Fruter i Ægypten og Mellem-Asien, og det gamle Asien Jorden den til den Højeste Bedst. Bedens, i Ægyptisk rensedelse, blev Asien gudelige, i Jødeland forfinede, i Kerne og Øjne, med og naar. Dovitaten er arbejdsom og tapper, Dovenen magelig og frygtsom. En sidste Nationen bringer Kulturen med Håndten, den første tager fast fjelde, men med Jæd det i Jemmer.

§9.

Hebræerne fandt ædelt navnet saa mægtige, at de lænede mere blandt de herskende Nationer, men det var Ord, deres religiøse Øjnes dannede, og deres Kulturer, afbrudte dette af Egyptierne og Babylonier, gjorde deres Nation modtagelig. Fødselens Ausladerfølte deres Arbejde i Ørkenen, indbyrdes Ørkenen, men med at Øjne og en religiøs forbundes Erfaringer fuldkomt deres fra Ægyptisk. Deres Magt søgt de at vokse ved at nærme en fælles Ønsker. Saa fandt for meget at Kjelde med det første herskende Præstestab, som det og Gjøbet at Sjøen fam. Dovedes Statsdæmpet og Mod fejrede over deres Fødselsdage. Jer underhuset en mange af Naturnationerne, at fine Magt blev Fristelse, allerede da Jer gav det Land en lidt Fødselsdag, Ny, om Jer fandt Punkt en nærlig Efterfølger, mærkelig hvad Jeres gjøt to varlighedens hie en herskende Nation, men Salomons-mellemtider og ældre Skjæmning under ejnin Jeres for Jeres efterfølgt. Med Underdrøjelser og Afgudsdyrkelse

(19) [illegible] han de gamle Oprørs [illegible], og efter hans Død adskilte [illegible] sig i de 2 [illegible] Stater Juda og Israel, hvilke [illegible] [illegible] ubetydelige Regenter, [illegible] Davids Erobringer og bleve til [illegible] for de mægtige Assyrere og Babylonier. [illegible] har Judæa [illegible] [illegible] af de Riger, der have opstaaet i Mellem-Asien. [illegible], om Judæa [illegible] Araberne og [illegible] Stater have [illegible] [illegible] fra det Hele. —

§ 10.

Det er [illegible] [illegible], om Ægypterne nogensinde have været et politisk mægtigt Folk. [illegible] det mindste maae det have været i en Tid, [illegible] vi [illegible] om den, [illegible] hvad Grækerne have [illegible] dem fortælle. [illegible] [illegible] Psammetichi Tider bleve [illegible] med dem, var allerede en lang Tid begyndt mellem dem og Mellem-Asien. [illegible] Ægypten fra Begyndelsen var ufolkelig, og [illegible] [illegible] eller i [illegible] [illegible] sig. † [illegible] gjort allerede Kongen af Babylon Nabocolossar Ægypten skatskyldig. Cambyses [illegible] [illegible] [illegible] Beggeering [illegible]. Det persiske Rig [illegible] Landet [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

§ 11.

I Mellem-Asien træffe vi tidligen 3 store Riger, Assyrien, Babylon og Medien. — Efter hvad vi om dem kunne vide, maae [illegible] det [illegible]. [illegible] Landet have havt [illegible]. Assyrien var i Begyndelsen det mægtigste, men blev siden [illegible] af Babylon og Mediens Hjelp. [illegible] Nabopollassar og [illegible] [illegible] Nabocollassar [illegible] gjort Babyl. til herskende Nation i Mellem-Asien, og [illegible] [illegible] [illegible] Ægypten [illegible]. Men [illegible] et [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Babylon undertvunget af Medo-Perser, og blev [illegible] af [illegible] [illegible]. [illegible] store Revolutioner, hvorved et [illegible] [illegible] Folk [illegible] sig og til at blive en mægtig Nation, [illegible], efter hvad Historien lærer, [illegible] været [illegible] at [illegible] -virke i Asien. —

Det persiske Rige begyndte med Cyrus, maaskee paa [illegible] [illegible], og [illegible] til det [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] Familier, gav [illegible] [illegible] en indvortes [illegible], som det [illegible] med deres Størrelse. Den [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] saa længe bestaae, og [illegible] faldt strax for Alexander, da han angreb den med [illegible] Magt, men med [illegible] og [illegible].

Alle [illegible] Lande i Asien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] politisk Rolle. I lille Asien havde det [illegible] Rige, og [illegible] noget [illegible], men Crœsus, den mægtigste [illegible] [illegible] maae [illegible] for Cyri Lykke, og det nye Lille Asien blev en persisk Provinds. [illegible] havde den [illegible] [illegible], hvis Stater, hvorblandt Tyrus var de [illegible], [illegible] [illegible] med deres Handel og Rigdom, med deres Magt. [illegible] [illegible] dem med [illegible] og [illegible] deres [illegible], [illegible] de [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] med Alexander. China havde [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Stat

Ægypten

† Det var omsaaet [illegible] Ægypterne [illegible] at blive undertvungne af [illegible], som angreb dem. — Sesostris, Nabucodonosor, Cyrus, Cambyses, Ochus, Alexander, Cæsar, August, Omar, Mammelukker, Selim [illegible] med [illegible] Landet. Det var [illegible] Forandringer, de [illegible] sig [illegible] af deres [illegible] Nation, som man dog ikke maae glemme, da [illegible] under Mammelukkernes Herredømme.

Assyrien, Babylon, Medien

Persien.
† Det [illegible] ved et østerlandsk [illegible] i [illegible] [illegible] og med alle de [illegible], som en nødvendig Følge deraf

||| [illegible] noget historisk [illegible] [illegible] man dog [illegible] om dem, [illegible] omtrent 722 Aar a. X. Fohis og Hoangties Lære om Mythologie [illegible] hvad de [illegible], [illegible] af [illegible] [illegible] Digter-Allegorier. [illegible] ældste Bog, Chouking, som [illegible] 176 Aar a. X. [illegible] ⊕ † formodentlig [illegible] et [illegible], som [illegible] de [illegible] [illegible] med Østen og Syden, [illegible] været [illegible] med de [illegible] Land, der [illegible] de [illegible] [illegible].

⊕ Cosmogonie eller Naturens Begyndelse.

Indierne maae allerede tidligen have været et [illegible], men [illegible] [illegible] [illegible]; først efter at Perser og Macedonier angreb dem, [illegible] nogle, [illegible] for det meeste fabelagtige Efterretninger om dem til Europa. † [illegible] og [illegible] Alexander [illegible] for at [illegible] Folk, et Land [illegible] af [illegible], [illegible] af [illegible], [illegible] en mægtig [illegible] -stand, som [illegible] [illegible] i [illegible]. — China var [illegible] [illegible] [illegible]. Efter [illegible] Annaler begynde Chinas Historie [illegible] [illegible] [illegible] om Monarker, som skulle have regjeret over 1000 Aar. |||

[en Plads almindelig Landdag; Hvert af de gamle Folkeslag sendte Repræsentanter til at raadslaa om det almindelige bedste. I Gang aaret. Dette Forum gav ogsaa ved sin Autoritet og Mistroiskhed Anledning til Thermopylæ, Eurybatus i Delphi

Mindre, man afsloven under Bjerge var Grækenland. Det bestod af forskellige Nationer, som var Ejere, og Almindelige i samme Lagforeningsform, den amphictyonske Forsamling i Crakkes i Delphi, et ligningsk Tanksæt, og for at gjøre Nationen fuldkomne, og forøvrigt saa magtes, at de skulde som en Magt med en udvortes Hærmagt, og kunde udføre store fellede Foretagender med Kraft, uden dog at gjøre Grækenland et Legeme af forenede Stater. Et giant ikke alene fremme Lykkelig Medfærd, men hemmet enkelt Ved, som Bergens Lappelighed og Afstandsgrænse giant den til den mægtige og brombetydende Natur i deres Forhold. Fugnsfader fremmesse Historien store Begivenheder paa National- og personelig Verdens, med i Grækenland. Den mægtige Stater var Sparta og Athen. Den første, som en Tidsalder var som afsluttet fremmedt paa Lycurgos Lovgivning, naaede en lid lang ugjen for Athen. Dette Folkeslag havde fremmedt til den ærværdigste Ind, indskrænket med sin Fonde som Aegydomus og var den herskende Stat i Grækenland, de Dorisk udvortes Fremmed var forten, naar Athen havde et andet gravt Stater Beliggenhed. Sparta fellede sig i Lydsen for ikke talrige Fænder, og det gik ikke med den blodige galgenuretsk Krig. Med den forsvundne Grækenlands Fremmed. Det gravnesk, forfadt, med en grøft Krig fremkalt Sparta blev begrænset af Theben; men dette var Stat, den skulde Gjenrejse og Blomstre gjensidig Egnstater at sin Lykke, hvad ikke indlegeredet den lang, dog fandt forskaffet det. Philip af Maced. angreb det med uvortes Krig fremkalt Grækenland og Krang den til at indhente Macedonske Overherredømme.

Hvor det macedon. Rige Mishage i Asien fremgik den første Domination i den umyndelige Aand. Graft Mod blandede sig med afskakte, det for ukort Ved, men vaagen med graft Colonier, Storm og mich-den, som Alexander afstrøed i alle Fremmedes Sale i det ydersted Asien. Graft Ejere, graft Kunst og Videnskaber blev bibrachte i det lange skaligende Orient, dersom Grækenes afsiste og mæ-gtige Gaadespiele i Boeotien. —

Syracus, Carthago, Rom.

Det afsluttede Grækenland er aristocratisk — det var i det Tage —

[afsluttede Aristocrati og Democrati i en uafbrudt Kamp, som afsluttet mellem i nogle Tider Tiden Aegoter,

§13.

Et mægtige Nationers Fæl i deres Fremed, det de dem i fand nogen betydelig Indflydelse paa de politisk Forhaadlinger. Den mægtige Stat var Kongeriget Syracus i Sicilien, som en lid lang beherskede den mægtige Stat af Middelhavet. Carthago blev paa det dette Land og Fremed. Den Stat grundede i deres Fremed den som Fande, Fremed di, i den følgende, blev herskende. Og paa dem dagt Grund de Italiske Undertningsæt, og underhaandt sig det om-

Suppl. 125

21) begynder Nationen med begge saa mange Tapperhed som Politik.
[illegible] [illegible] [illegible] Stiftelsen af [illegible] ind under [illegible]
af Landet, da Alexander døde, [illegible] for Italien, man ikke
[illegible] [illegible] bekiendt.

Nordiske Nationer

De nordiske saakaldte scythiske Nationer [illegible] ingen
Deel i [illegible] Begivenheder, uden for saavidt at [illegible]
af dem undertiden brøde ind i de sydlige Provinser, enten
for at udplyndre dem, eller for at søge nye Boepladser, [illegible]
Mangel paa Underholdning ved deres nomadiske Levemaa-
de [illegible] dem, [illegible] deres [illegible] formeredes.
Deres Levemaade, deres [illegible] [illegible] [illegible] dem
med [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
med dem i denne Periode.

Celter

Endnu mere [illegible] er de celtiske Nationer, om
hvilke man ikke [illegible] [illegible] at de udbredte sig saa [illegible]
[illegible] Alperne, og i [illegible] Italien.

§ 14.

[illegible] Nationerne [illegible] sig og bleve [illegible],
opstod der mellem dem en politisk [illegible] og Staterne [illegible]
i Babylonien. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de
ægyptiske og babyloniske Krige, medens [illegible] i de græ-
ske og [illegible] [illegible].

§ 15.

Nationernes borgerlige Forfatning i denne Periode.

Nationernes borgerl. Forfatning

Da Menneskene begyndte at udbrede sig, frembragte
Clima, Producter, Beskiæftigelser og andre Om-Omstændigheder
blandt dem en stor Forskiellighed i [illegible] til Cultur.
Mange bleve længe vilde; andre [illegible] eller [illegible]
en vis [illegible], hvorved [illegible] [illegible] [illegible], medens nogle
Nationer [illegible], nogle [illegible] til Yppighed og Vellyst.
[illegible] i denne [illegible] eller [illegible] Cultur, [illegible]
[illegible] altid med Menneskenes forskiellige Beskiæftigelser.
Nationer vare og [illegible] [illegible], de [illegible] [illegible] Agerdyrkning eller Jordbrug. [Nationer, der drive Fæ-
avl, ere aldrig ganske Barbarer; Agerdyrkning er
det første Skridt til borgerlig Cultur, med Handel forsyne
[illegible] ganske og [illegible] til Luxus og Yppighed. I [illegible] de-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vi blandt de første
[illegible] nomadiske Folk, Israeliterne og deres Naboer, [illegible]
[illegible] og [illegible] [illegible], uden [illegible] [illegible], men
[illegible] uden [illegible] Barbarie. I [illegible] og Mellem-Asien,
og i Ægypten naaer, [illegible] [illegible] vi [illegible] disse Lande,
Cultur og [illegible] [illegible] Yppigheds-Laster. I [illegible]
[illegible] land, og Italien [illegible] i [illegible] Barbarie, da [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] begyndte at bringe disse Lande, der
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Middeltilstand mellem [illegible]
[illegible] Uvidenhed, og [illegible] [illegible]. De østlige Asien
[illegible] [illegible] [illegible] i [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] i
Oplysning. [illegible] [illegible] af Africa og [illegible] i Europa med [illegible]

[Det naturlige, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Vild,
[illegible]; [illegible] med [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] Mod. og [illegible] [illegible] [illegible] med [illegible] i [illegible],
[illegible] [illegible] i [illegible] [illegible], med [illegible] og [illegible]
[illegible]. Men [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; og [illegible]
[illegible] og [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]".
[illegible] [illegible] Agerdyrkningen [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] det
[illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] til en vis [illegible], og
at [illegible] [illegible] Begreber om Mit og Dit. De [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] endnu ikke
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] at [illegible]
Gods. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mellem, og [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
Suppl. 112

Regjeringsformer

Ufuldkommenhed for Byen eller ond Ønsker, og for den ubetvingelige ødelæggende Natur, drev Menneskene til at indgaae i en Stat, eller som derpaa dertil afstedkom og styrede Menneskene med sin Villie.. At tvinge disse Mennesker til at være lykkelige, heder at regjere dem; de fleste Mennesker ere Sjummed, maae altsaa regjeres. Schlözer I. 63.

Den som, i sin Stamme, udmærkede sig med Legems-Styrke, og Dygtighed eller Forstand, tilligemed eller andre Fortrinlighed som ansaaes den vaar Herkomst eller Afgrundighed [illegible] Nedslag af et høiere Væsen. Dessen Raad, Domme, Love og Forbud fulgte han med en ubegrændset Lydighed. — Saaledes blev enhver Stammes Forrætter eller Lagger og næste Mand, og [illegible] Nationernes Lande, et Land, [illegible], deraf som Gudernes Fuldmægtige; den hele Cultur gaaer ud fra Religionsforskrifter, og den Egyptiske falder i Theocratiets Tid, og et Tider, da Guder og Halvguder regjerede. Navnene paa disse Lagger og næste Mand fra de ældste Tider vare forsvundne, men deres Forordninger og Indretninger i Gudernes Navn vedvarende, [illegible] en Gave af Guderne. [illegible] i Historien, og gaaer Regjeringen over fra Guderne til Menneskene, [illegible] Navnene ikke [illegible] som Gudernes Fuldmægtige, og deres Love en religiøs Ære. — Eichhorn (W.G.) I. 23.

Hebræer.

(22) [illegible], fandtes faeblige Nationer. Nord-Asien, Nord-Vest-Europa og det indre Africa var beklædte [illegible] Udyrket.

§ 16.

Regjeringsformer i Orienten.

Den sædvanlige Regjeringsform i de ældste Stater var den indskrænkede monarkiske. Kun nogle Tider udartede i Orienten til Despoti, i Occidenten til Republik. Nødvendigheden at have en Anfører med et større Herredømme, de [illegible], som vare nødvendige fra en Stats Indretning, og de første Nationers Tilstand, [illegible] gjorde en [illegible] Regjering nødvendig; men de første Konger eller Anførere havde en meget indskrænket Magt; de vare de første Statstjenere, havde liden eller ingen [illegible] Magt, og valgtes af Folket. De vare Anførere i Krig, Dommere i Fred. [illegible] at de første Stater til at formere deres Selskaber, var at de [illegible], [illegible] at man stod blandt de orientalske Nationer; at det [illegible], [illegible] maa [illegible] i Orientalernes [illegible] Caractere, de gjør [illegible] at [illegible] sin Magt, og i den [illegible], hvorved Erobringer gjordes i Asien. [illegible] Stater var [illegible] i Erobrernes Haand, og maatte [illegible] med et [illegible], som [illegible]. T I Occidenten fandt det Modsatte Sted. [illegible] og [illegible] formerede [illegible] Statsborgere blandt [illegible] i den [illegible], [illegible] fandt blandt sine [illegible] Legemsmod. [illegible] var [illegible], og [illegible] at [illegible] til en [illegible], som deres [illegible] ikke havde udvist [illegible]; i mange Stater [illegible] at afskaffe [illegible], at den monarkiske Regjering afskaffedes, og en republicansk indførtes, med samme [illegible] Nationerne deres Uafhængighed mod udvortes Fiender, og i Occidenten fandt vi i [illegible] ingen [illegible].

Hebræernes Regjeringsform. De formerede sig i Ægypten til et Folk, og beholdt deres nomadiske Levemaade. Deres Regjeringsform var altsaa et blandet Democratie og Aristocratie, [illegible] at Ældste, som [illegible] for Familierne og Stammerne, udøvede nogen Magt. Moses lod dette beholde nogen Andel i Regjeringen; [illegible] sig at af den valgt Raad med Dommerne [illegible] til den Regjeringsform, som gav Israeliterne i Palæstina, var democratisk; han afvendte dem fra det nomadiske Liv, bragte dem til at dyrke Jorden, og søgte ~~forgjeves~~ at vedligeholde en [illegible] Lighed blandt dem, ved at sørge for at en Familie ikke [illegible] [illegible] sin [illegible], eller om den havde [illegible], [illegible] igjen. Da [illegible] de Ældstes Anseelse [illegible], [illegible] Israeliternes Stater, der [illegible] af denne [illegible], [illegible] [illegible], var man

T Fines imperii tueri magis quam proferre mos erat. Intra suam cuique patriam regna finiebantur. Domitis proximis, cum accessione virium fortior ad alios transiret, & proxima quaeque victoria instrumentum sequentis esset, totius Orientis populos subegit.

S. Tab. 2. 1. Den Valg skulde

aristocratisk og democratisk. Hyrdefolkene afgjorde i Hjemmet selv, men ved Ind- og Udrykninger, hvorfra de adgjorde den mest lovlige Vand, saa blev det alle de Fulbuts og Forsamlinger, hvorfor de udfordrede Mandstalen. De almindelige Love, at Jehovah selv var Herrens overjordiske Regjerende, fremmede med mere deres Aandelighed. Jehovah fremkaldte sin Folkeslags Lyst, skjønt som saa Vanskeligt. Man Stater i Fare, saa valgte oftt af mere alle Alderdomme en almindelig Dommer, som var blev af Dommere eller Skjønhed. Da den begjærende Frans sagde paaog udsagde Ætten og en sin indvortes Vraafod, saa forandrede Israelitterne den let den Lugter: som Lugtere blev ved den mosaiske Lov, ved Bedraver og ved Ravende, saa den grydeligt, mest indskud ved. Da David ud blev Lagmagen aarsaly. Efter Dødsfaldet var Udbagelsen saa at babylonske Fangeskab, regjerede Landet af en grydst Statsfolde; men Hyrdefolkene og et af Naturen valgt Stort Raad, som fod Synedrium fandt magen Ancke i Statsbyrgerne.

Egypter

Egypt. Lagmagerne i 2 Fr. Paanidt man af Gjerninge med-sagde Efterretninger kan slutte, saa begjærede Herrens nemlig ved Folkets monarkisk. De fleste Lugn nam ved Forstanden dygtige for deres ubetydelige Fandlugere, men efter deres Død straffede alle belønnede man den ved en anden Mandel fulfulgt dem. Todrugernes Cronan var aarsaly; uddød den lys. Samuel, saa valgt Skaffen, ~~Soldaterne~~ den ugr Lugn, ~~paaraaly~~ af ~~Soldaterne~~ klassenes Pagt. Pharao Syres at Jøn mand Lugnes Ætte. Naturen bestod af 7 Stande, Skriftlærde, Soldatersfamilie, og den ufremmede Klasse eller den anden; den sorte Magt var i Skriftlærdes ~~og Soldaternes~~ Hænder; ogsaa forlenede ~~dette Stande~~ Lugen alene af Jøn ingen Ferie, som den gjøgaaet til at den lugter samme — Soldaterfamilie var underlagt Ved: Ikke ogsaa, som ydende for den af Egyptere.

Mellem Asien

Mellem Asien. De asiatiske Lugere, Assyrien, Babylon, Meden og Persien fandt en dyrsotisk ~~Lugnes~~ form, som lige til vores dag, den lidt saa forandret sig. De faaligt Kronindsen regjerede, som nu, ved Dalagere, de ofte-hudlø, uagtet uindskrænket, eller Statsfølge bejr Lugere.

Grækenland

Grækenland. I Begyndelsen var alle gamle Stater indskrænket Monarkier, men efterhaanden antager de alle en republikansk Regjeringsform, da var mere eller min-der aristocratisk eller democratisk. Lappe 28.

Athen

Athen Lugere var skiftende magt indskrænket. Theseus gav Staten Dagsfed ifølge, at han gjorde Athen eller Attica til almindelig Fællesfed for de attiske Landbyer, og omkaldt

Egypter

De Lugere begyndte at ophøre som Mænd, saaningdnate blev de Ægyptere, og vaagne achtede en slige Dertagende Regjeringsform de ~~og~~ Forfølger paa politisk Planeen. Aristot. Polit. V. 11.

Faller ellers sagt, at ikke skrøbelig Præstedrøgelse

Præstene stort ikke i det ved Dette, fornet alle ugtige Lugere

Spionerne og Soldatergasten, da de var indfødte, dette achted ikke Lad sig vøge.

Sabaeiske Lugere (Arabien) var ikke skrøbelige Lugere, men hvert det gjorde at Skiftet ikke fra dispotisk, som var som de sorte, eller de jammerlige Trælle, og at det indsøge at andet Middel var det, at de sagde det overvinder Materien ved afhuggelse Lugere-Caalets maatte lydene, efter Dyri Pokaler, afleverede Vraaben, Ikke sig i blodig Kamp, og der ikke Mysten. Bud og Ræd!! Lappe 43.

Asien

Persiske Lugere, ved en egen Magt, Grænser de sagde at selv sig i overvinder Sochs Lidelser; det lod nemlig 2 Lugere fra sin-andet Lignet Lyer enbyttede Judmænd, og ved slig Ligty-Jøder, afsluttet det ikke, for Asiaterne stort, en almindelig Klassejagt, for at ingen Stand skal ikke ledsage. Paaskt forbyttes-gade til Spida, 6000 Ægyptere til Sufiana, Judmænd Marca til Mathrin og man maatte sig for at bevare sig Grækenlands Lugere fra sin Monarkie; det var den Ulykke fra Smaa Cajdu, Mase Lugere.

Athen.

Paalanga Lystandige Arcfonter forstod, (1076–752 a.K.) nedvaand ved Forfatning, som Theseus havde indført, ifremandrede, efterhånden nedgjorte forstod aarlig paa den forrige Kong. Samelin.

(A) Athenienserne lod at lægge deres Forsamlinger og fælleds Lyn dersen. Den dreet Folket i Ager, Landboerne og Fiskernes Egnedyrker og Kystmænd, nedlagde den Kong. Myndighed overdrog den høyeste Magt til Adelen, og Dem som overnes Dommere og Foredsmænd i Øgjeldene for dette Anforeatter. Hans Efterfølger Kaedrus igjen Kongen indtil Codrus. Efter hans Død afskaffede Athen: Kongetitelen og kaldte deres monarkisk Øverhoved: Archon. Anforeatteit opholdt ved mere Udmerkelse, da man fastsatte, at Archonterne kun skulde vælges i 10 Aar, og mellig gjent samme det sidste Aarh, da man dette aldrer indskrænkede hans Magt til 1 Aar, men ogsaa dreet samme vælges af Folkets.

Da dette imedlertid blot vaagtes af Adelen, og Folket derved gaaet ned i deres Jorder, saa ogsaat deres mange Uanhegnede i Gæld. Endelig overdrog man Archonterne Draco at forfatte en skriftlig Lovbog, men samme forskrevne formentlig deres Jøvaede. Archonten Solon gjorde sig derefter Anledning med nye Lov. og Gæld ophævede ved følgende Indretning: den høyeste Magt var i det mindste afhængig af det sig ikke ophævelige Øgtsforeaar. Dette Øgyer var sammensat dreet i 4 Sidder i 10 Kammer i Solon dreet dem mere. 4 Klasser, efter deres Formue, af den sidste Klasse kunde ingen Embedsmand vælges. Folket udnævnte den høyeste Magt paa Forsamlingen, som hedes ecclesia, og som i Athen blev holdt i Bygningen og endvidere Orden, uden Præsidium af dette valgte Medlemmer af Senatet, som kaldtes Epistate, og boede det største Rummer dreiderved, og en saalidt gjennemdrevne den kaldtes Prytaneum, derflaget dette Bygning saa Ecclesia maatte man tale for og nødsammer. Det snart dreet Jorm som mellet Lad fy Ethal for at mødes paa samme. Der at Øgte Forsamlingen paa Ecclesia, var det nødvendigt at Øgtet Taad af 400, senere 500 Personer, fuldt nan endelig i Øgtaar, Jordrig og Øgstater og regelmæs gjenstand. Et i Senatet gjennemdrevne det Forslag kaldtes Probuleuma og gaaet blot igjen, som skulde fremlægges paa Ecclesia, maatte først i Senatet nøie undersøgt og billiget ved det Probuleuma. I Senatet fandt ogsaa den dreien, nye valgte aarligen. Den daadsfrem udøvede daglig Vidskrift. Et mindre Raad, formentlig

Folkets Forsamlingsmøde, udskreevet de til Fa allen Maj.

Lettere

Areopagus tabte ifølge Mars's Ord, fulde man hørte at
efter Faderens nærmere efterfølgere, da anklagede for dem det
dødelige Straf, og de gjorde Indbrydelser

I sin alderdom i sin fulde Omfang blev indført, men som dog gjorde
Platons Forfatning blodfrand, saalange Lycurgus var god,

Fulde at de anklagede fra nogen Forbrydelse, og ikke at de
maatte fremvise. Ved denne Fremgangsmaade Platon
lod sig blinde, som kunde blive ikke farlige, men de man ogsaa
at fordommelige ikke fabe Faktiformuen gjorde, og hvorfor
Mand at drage omsorgsfuldt lige ikke blev tilbage, for
komme Lettere af Ostracismus. Ved Ostracismus forbandt man
5-700 mand fra at Østen, som blev ikke Platons Tilhænger
og gav Platon mend det farlige Forsøg at gøre Demokratiet
farligt, og fremmed sig lige til Folket, som fik nu
offentlige Forlystelser, men som lod Platonerne blive
fuldstændig fornærget ikke slod til dem,

F Kreoles glimrende Ungdom blev Platons Undergang.

F og gav Anledning til Navn, den anden Platonicus v. Lange fra
Sted de offentlige-enkelte, de 4. Πολεμαρχοι fremfor
Ungdommen; de 6 ἐπώνυμοι blev afskaffet
den med Ungdommen og at dømme i Alderdommen
Gerda. Nomotheterne fandt man med Folkeregnet at gjøre

F de ved sine Arfe fandt ikke Folket dannede,
og fra ~~af Lycurgus~~ Lycurgus fandt studerede Minos's Lov og
Tredsmænd

F og naa ikke det Tilfælde med Aristoteles Form, de man
spilde at nye aristokratier-monarkier, som om alle Land.

Forøvrigt indrettede at Solon, Areopagus, var Athens Ø
indtil nogen at gymnasiarcher de ikke Ønskede anklager
Forfølgelse, og ikke dømte. F Det lod jo det Athen
ved, med sine Politiske Socialt fandt mere fremgang
end Solonske Lovsfond den fik Tyranniet, da
Pisistratus indførte 10 Rammer og 500 Raadsherrer,
og som noget gustaar, og fandt Ostracismus, den Tilsved
og andenen Bagvrøvet Tyranniet med Socialt Kortung gav
Eudelfa, som hjulpet at udøvet ved, da der Tidsfølger
Ulykken var det at Aristides bragt det ikke, at Plato
Tubach ogsaa blev bestaat af den nærmere Ønske, hvorved
Athen forandrede fra at Aristokratier til at Demokratier,
som blev ved Areopagus fødte i Løgde, men da Pericles
ogsaa betog denne sin Tidsfølgende, gav fraantagelse
Socialt bydelsløse Magt fremmede Uridsfedre, at Platon,
modtaget af den peloponnesiske Krig, det langvarige
Tryk fandt den solonske Lovgivning Undergang; den
Fiskeri og den lang mellem Aristokrater og Plutarkier,
indtil at Platon Demokratiet igjen blev indført. F det fremmede
Fabrikmand og Sophisten var Ungdommen mulige Ønsker,
hvorfor den første fred Eponymos, Kortlægger var
direkt mellem den; Aristoteles lig gamle ikke ikke, men
den Gymnasiarch. F Talere alle Demagogerne fandt, som
Tidsfølgende gav den Platonforfatning. —

Spartas Constitution var saa afsynet fra alle Land
alder og nyere, og Grad den forskellige om Samme, ikke
saa modsigende, at det maatte den Vanskelighed at fem-
dage samme til almindelig Beifald. Sparta hefalt
de Herakleiderne nødvendig det, det lagde Broder Eurysthenes og
Proklis, som nyttede fælledes. Dens Efterkommere
fortsatte dem fælledes Regering, ikke at det Landet
det maatte nødvendig fremtiden Uroligheder, den Efterfølg
gik samtidig, at Platon trædte med Undergang. Lycurg,
af den Ref. Familie, indførte den 6 gen den i en ny
Regeringsform. Den var det mere end Aristokrati,
som den ældre og nyere Historie kraver; F Lycurg
omredigerede det dem at spartanske Regime den forøgede
Magt, som han gavt den alle Feldherrer lige. F Det
kunde det Imidlertid dermed, at han gavt dem alle lige
ret, F. dem Ønsket kunde det samme mant langt,
men han gavt dem alle lige Fattige, ved at omstøde
den til at omstøde den fast Fundament til Platon,
da Jorden at eje til Krig modtog saamegt, som Enhver
bragt til sig og Familie. ~~Overtonerne fandt fraadrøt~~
~~Ret dominium uble omre fra Ted, Platon den med~~
~~dominium plenum.~~ Jan 1. Ill. Det ejendommen, med at

2. fer

(26) Imidlertid var det et arbejdeligt, forgjæves Forsøg, dette med Ensomhed, at gavne afgjørende, indskrænkende, tro lydige Undersaatter, alle tilsammen Forbindinger uafhængige Stater. Den Dreng var i 8000 spartanske og 30000 lacedæmonske fortioner, og gav dog næppe Borger sammen den Forrand; dog skulde den ikke dømme Ord med ogsaa Jeanda, men at gavne Undersaatter eller andre Lænninger maatte arbejde for dem og forsyne dem med alle Nødvendigheder, alle specielle Indrømmelser i den spartanske Stat, fraadømte det nødsammen fra Lycurg eller ikke, Afgjørelser Indgaaede paa Statens Vegne Vaabenbrug og andre dens Besøgt, paa Borne udsattes, at Dømte Afgjørelse paa det offentlige Retsmøde, dens Redningen Lydighed og Ærbødighed, dens fælleds offentlige Maaltider, alle Kvinders Formiddag, Forbud med Brugt af Guld og Sølv m. m. fik af den Grundsætning, at Borgeren ingen Fordom har, end at det, mødte Jord Kor og Bind, lidende Skaden. Det var den virkelig Grund, at det nærmere afsnoede al Forskjel mellem Spartanerne; men dens Ledsel kunde det nødvendigvis ikke med en total Afskeelighed fra al Arbejde; og dens Indbyggertal udgjorde det lovbare 40000 Mennesker, ikke at tælle andre 100000 i det ydre Stadsbelegen Blanvier, da dette Blanvier det leverede mange Fodmænd, nem Skatte, og dens anvendte Jern saaledes Dødsbabe med at gjøre den. Den Frihed var dette forbundne med det største Blanvier, og den Mennesker lykte gjennem den Mangel flindisfed. Det er at forbegge, at det Mangel paa Arbejde skulde gjøre Spartanerne Lyst, og nemlig den lie Uvidenhed, ogsaa Lycurg Grænser allerede nødvendig lyst det ikke i en saadan Grad, at Spartanerne det gjorde andre Bestræbelser, Sammenligt alle Ord med Krig. Det saaledes bestaaende Spartanske Folk udnævnt sin Magt paa Ecclesia, som bestod den Foran, naar fik Folket, den Lill, naar det Spartaer Bude-Forsamlinger. Folket gav sine Ommen med Udraad, i Beyndelsen med Ja og Nej, ikke at det ikke fødte Talar. Dog skulde det ikke lidt. Det Gamles Raad som bestod Gerusia, bestod af Kongerne, det Forsamlinger, det Forsamlinger af 28 Mænd, naar det Højeste Stats Collegium, indskrænkede det Lovlige, fremkaldte det Lov til Ecclesia, udgjorde det den øverste Domstol, og det Medlemmer fod paa Livstid. Lycurg lod den dobbelte Konge-Regering vedblive, men han gjorde Kongerne afhængige af Folket, og gjorde dem blot til et fremt Stats Hoved. Som Fredsmænd, bestyrede de alle Stats Forhandlinger, samt Opsigt over Gudstjenesten, hvortil hørte at hente Oraadsprøven fra Delphi, og stod med den Magt i Krigen som Dommere. Da de, saavel som Ovrigheder, samt deres Ret paa Livstid, paa fentyggende

Lycurg indførte, med sin berømte Lovgivning, Spartanske Ønske til Lykke maaske den Anxoler, som fandt de, Middelalderens Riddere Stepa og Stoltsed, samt Taggrøsed og Longjemmesed, som intet af dette Adelsvidnesbyrd. Tillæg. III, 272. Jeg dømmer mel Mange ubetænksomt, men tillige at beundrer Loch.

[Helotens, disse ulykkelige Slaverne, som dyrket Spartanernes Jorder, lovendelig nøie, med Dyr. Naar de fremmest dem saa stærkt, at deres Antal lignede at fiirdobledes Legninger, som lod deres Konger Spartaner Lagt sig i Marken og udsatte den, med saadan Indsigt da disse mere end blev omvendt sig i Lovgivet Øyn- Helotes, Gaarsaam at Lycurg det Be ind Kriegsfaer indrømmelser- Det Kjøbes, i Øjnedt med en Hoveds Kriegsfaer. [En Jorte Krige de at gjøre Spartanerne Lyst paa Fremmelighed og Krigsfuldt Sammen, at for det Langtid efter nogen Lykke mere, end de at for Krigsfolkene Lyd. Engang var Sammen Gjæl paa Sans derhos Forsamlinger, og for Ordsproget: at gaae i Battalie som til en dands: engang fandt den ud at anvendt, saa maatte det Jorn vendt paa Spartanerne.

† Den alle maatte udvejstet i og om 60 Aar, og kjøb Engang.

§ De maatte ikke af Ungdommen Stamme, og af samt Lycurg dommer.

andre Egenskaber følge, eller en fuld Overeensstemmelse, som dette Indbyrdes kunde give Anledning til Indbildning at indskytte Efterretninger, i Indbildningen, den nøiagtige og som man ønsker Naturgrundes Overeensstemmelse med Sproget; at finde Øiemaalet Guder, Helter, Præster, Lærere, at finde Sindbilledet Gerusia og Ecclesia, og naar Engrenes Enkelhed. Da det nu er ud over Magt paa en lord Eed, og naar flere om den, saa kunde det dog lade sig gøre, at indskrive den Efterkommende Oligarkiet Regler, og endelighed alle andre Mandbrøde, som det er blot udlagt for en Lidt, og fattig Stat. Da Spartanerne med Lykkelighed ødelagde og bragte den, saa maatte Ephorernes endegyldige Skrivelser, ~~som Engrenes Dannelse og Skander som Efterfølgende~~ §17.

Engrenes Ødelæggelse. At finde Lov for en Naturen som Sikkerhed alle indbyrdes Forreninger, som gjorde sig i ulykkelige Religiøse Tolkninger, ~~ud~~ og gav, ud over det Skaan ødelæggelse Sordale, og afsmuk ødelæggelse Forfølgelser af Naaen Kunstnere. Dette var Hele og Jesus andre alle, overbevisende Naturen til Sandhed, saalenge deres Øiemaal Menn uforandret. Dette Forandring for et ældre Naturens Ord Skatter med Pacter og Religioner, som man paa Oldtiden Afgudsdyrkelse, og erstattet det Menneskelige med Gudernes Lov. At Egyptiske Præster man det fulde ikke dette, man benævnt den i Hieroglyfer, da de kunde ikke afsluttes, indskattet man den i Ord, skrevne i Lærdes vogne. Da Religionen Forog, Præster man dem, ~~og blev dermed Statsligt Lov~~ for mange Naturen Ord ikke fremt, for andre Stat Ord og endnu ordnede en for det af Stenen ofte Oldtiden Naturen, paa mange Sande Lovgivere og Ordbrydere, man for Fragrunder af deres Ord, indskikkede Sel, Ord. Mange Ringe, som egyptisk, naar Lovgivere. Moses gav Israelerne Lover, Phoroneus Argolis, Pittacus Lesbiere, Zaleucus Locrierne, Cecrops, Draco og Solon Athenienserne, Lycurg Spartanerne, Charondas Thurierne, og paa nu Maad, Con-fu-tse Chinesere, Sommonacodom Ostasiaterne, Jerdutsch Persiere, Zamolxis Getterne og Numa Romerne.

Zabat Ord: Dikter nu for ~~hvorfor~~ Lov, som Gudernes.

At finde den ægte Gudsdom, Jesus med fremmed Ord, Ægyptisk, Arm, Erfaring for ~~fremmed Gud~~ og Gudsfrygt. At finde Naturen forklaret; Ægyptisk ser slige Overbevisninger

3959 / 2299 / 684 / 670

3959 / 742

28) som havde forstyrret ~~Natur~~ Lykken; ikke den, som begikkes mod et enkelt Individ. [illegible], medens Mord overlod man til den fornærmede Familiers Hævn. Alle første Love ere strenge; ogsaa ubetydelige Forbrydelser bleve straffede; havde Nogen begaaet et uforsætligt Mord, kunde han flygte til et Tilflugtssted. Hos mange Nationer kunde Forbrydelser, selv Mord ~~[illegible]~~ afsones med Penge. — †

Suppl. (13) de leg. Aegypt.

De ægyptiske Love vare, efter et [illegible] Skriftsteller, meget menneskekjærlige og sigtede især til at befordre Folkeformerelse og Industrie. Straffelovene vare haarde. De mosaiske Love havde den tredobbelte Hensigt, at vedligeholde det hele Begreb om Gud blandt Israeliterne og derved danne deres moralske Character, at hindre at ikke den mange fastsatte Forhold blandt Familiernes Formue [illegible], og at sørge for Nationens Sundhed. Solons Love havde den dobbelte Hensigt, at etablere et rigtigt Forhold mellem de rige og fattige Familier og at gjøre Athen til en riig og mægtig Stat. [illegible] Lycurgs Love [illegible] alle Love, havde først for at frembringe demokratisk Lighed blandt Borgerne. [illegible] Den lovgivende Magt var i Monarchier i Regentens Hænder, og i Republikker i [illegible] Nationers eller den regjerende Stats. — [illegible] §18.

Lovgivende Magt. De første Nationers [illegible] Skikke og deres simple Levemaade hindrede deres Lovgivere [illegible] med Lovgivningen [illegible] til den mindste Deel. Da Nationer bleve større og Forholdene [illegible], saa gav man dem Medhjelpere, og derved opstod Øvrighed blandt dem. Hos alle Nationer, hvor Præsterne vare de mest Lærde, vare de ogsaa alene Dommere. Jo mere systematisk et Lands Regjeringsform var, desto nøiere bestemte man Dommernes Personale og Rettergangsmaade. —

Hos Israeliterne vare Præsterne og de Ældste de, der udøvede Retfærdighed. Formodentlig have ogsaa [illegible] Dommere udøvet den dømmende Magt. Kongerne vare øverste Dommere, dog havde [illegible] afgjørende Dommer i visse Tilfælde. Efter det babyloniske Fangenskab var Synedrium den høieste Domstol.

Hos Ægypterne var Kongen høieste Dommer; Præsterne ~~vare~~ Øvrighed og Dommere. [illegible] Domstole for dem, [illegible] Dommer, [illegible] Døde, [illegible] saae man ogsaa [illegible] for Israeliterne.

† Ægteskabsbrud straffedes i Almindelighed med Døden.

De ægyptiske Love ere Grunden til den hebraiske og athenienske, følgelig ogsaa til [illegible] den romerske Lovgivning. Astrologien var, som alt, som Kronen og Pharao selv, i Præsternes Hænder. [illegible] havde ingen Doctor, men [illegible]. [illegible] Diet var Medicin. De unaturlige Ægteskaber mellem Søskende indførtes først [illegible] Macedonier. Nationen var, som nu Ostindianerne, indeelt i Caster. Ægypterne havde en for den offentlige Sikkerhed [illegible] Lov: den Mand, som var nærmest det Sted, hvor et Drab blev forøvet, maatte besørge [illegible] Begravelse paa en meget [illegible] Maade. Havde en Fader dræbt sin Søn, saa maatte han, 3 Dage og Nætter, holde Liget omfavnet. [illegible] ikke, [illegible]. Det er ikke lange siden, at denne [illegible] [illegible] i Europa! Amasis befalede [illegible], at enhver [illegible] aarlig [illegible]. [illegible] gav Solon i Athen! Man har [illegible] at blive ved deres [illegible], men den egentlige Grund til at Ægypten aldrig gik frem i Cultur; [illegible] at Ægypterne [illegible] ikke var [illegible], [illegible] Penge [illegible].

Lovgivende Magt.

† En [illegible] Lov af Solon var den, som bød at enhver Borger, [illegible] af [illegible], skulde tage Parti; [illegible] at [illegible] til det gode Parti. [illegible] Men [illegible] [illegible].

I Athen var Lovlesa sely den höjeste domstol. Areopagus var en höj domstol, dvs var i Athen 4 ordinarie domstole, hvoraf Ephekernes var den fornemste, og 6 begrænset, hvoraf Heliæerne fornemst. Det var den Råd i Athen, som skulde forhindre alle ugode Forfatninger, som at Drakon Solon Clisthenes Aristides var stiftere af, men siden de blev ophævede, var det blot et Navn, som de Øverste af Ephorerne i Sparta var.

I Sparta var Kongerne, siden Ephorerne Overdommere, Gerusia var en slags Højesteret. Ofte elsket man at valge Voldgiftsmænd.

~~Athen havde offentlige, det var Ærme allen i forskur. I Korinth forordnede man for almindelig mandelig, hvilket lagde Grund til Vrekalrigets Klauder. Aegypten forordnede skriftlig.~~

§ 19

Engomafen i Athen. De første Ting fandtes at være alle af Krigsmænd, og disse var de eneste grundsommere. — Dårlig feldigrad lignede af Hobrinsøjer og af politiske Klassager. Det første Ting afgjorde man lauter ved, og gjorde dette Klaver til Klaver allen Drabt skal. I Lycoberggrit var, at flere over ninnder Nationer til andre Gange, og først i det mere Lidt Tyrk man robrechland fensformed og til Jondrigt.

Dårlig fagtede man de Dødt, siden efter Klager, vadlig de saa til Gjæst. Ingen blev til en Ukristelig, og fem Klaver blev man efterfølgt, og allerede for de ædle oriendalske Nationer finde man den første Kaltelsing Klagler. Dorienkelerne satte deres fornemste Øjeb i Infanteriet, Orientalerne fandt det taleligt Kavalleriet, og bragte deraf Infanteriet ~~og under Dig~~. I Grækenland opmuntrede den Jorden med Calor, som de Foldt til den. De Ingen af Kraftens blev Jern under David men afgjorde med Lettelse dieder. Det er sandsynligt, at Aegypterne Jern var noget gode Kaltelser. ~~Grækerne var en Afrikaner, og de blev en overall Kaltelse Afrikaner~~ Det var den Afrikanske som gjorde Epaminondas, Philip og Alexander var den de første Kaltelser. og Philip gav sig til Plaan de Oldtid, fornemad den blev at Mordbøjle Jans Dødsøjer.

Sup. 34

De ældste kristelige Grænser var at finde norsk Bridsøjer, som man fik ~~Forsendigt af Targe~~ Ærer. De øvrige Magter gaaede naar Ens, fik Ærer, Ostfrøjer, Egn og Ligner i de Dessner der

I Alfen var Lovlesa sely den höjeste domstol. Areopagus var en höj domstol, dvs var i Athen 4 ordinarie domstole, hvoraf Ephekernes var den fornemste, og 6 begrænset, hvoraf Heliæerne fornemst. Det var den Råd i Athen, som skulde forhindre alle ugode Forfatninger, som at Drakon Solon Clisthenes Aristides var stiftere af, men siden de blev ophævede, var det blot et Navn, som de Øverste af Ephorerne i Sparta var.

I Sparta var Kongerne, siden Ephorerne Overdommere, Gerusia var en slags Højesteret. Ofte elsket man at valge Voldgiftsmænd.

~~Athen havde offentlige, det var Ærme allen i forskur. I Korinth forordnede man for almindelig mandelig, hvilket lagde Grund til Vrekalrigets Klauder. Aegypten forordnede skriftlig.~~

§ 19

Engomafen i Athen. De første Ting fandtes at være alle af Krigsmænd, og disse var de eneste grundsommere. — Dårlig feldigrad lignede af Hobrinsøjer og af politiske Klassager. Det første Ting afgjorde man lauter ved, og gjorde dette Klaver til Klaver allen Drabt skal. I Lycoberggrit var, at flere over ninnder Nationer til andre Gange, og først i det mere Lidt Tyrk man robrechland fensformed og til Jondrigt.

Dårlig fagtede man de Dødt, siden efter Klager, vadlig de saa til Gjæst. Ingen blev til en Ukristelig, og fem Klaver blev man efterfølgt, og allerede for de ædle oriendalske Nationer finde man den første Kaltelsing Klagler. Dorienkelerne satte deres fornemste Øjeb i Infanteriet, Orientalerne fandt det taleligt Kavalleriet, og bragte deraf Infanteriet ~~og under Dig~~. I Grækenland opmuntrede den Jorden med Calor, som de Foldt til den. De Ingen af Kraftens blev Jern under David men afgjorde med Lettelse dieder. Det er sandsynligt, at Aegypterne Jern var noget gode Kaltelser. ~~Grækerne var en Afrikaner, og de blev en overall Kaltelse Afrikaner~~ Det var den Afrikanske som gjorde Epaminondas, Philip og Alexander var den de første Kaltelser. og Philip gav sig til Plaan de Oldtid, fornemad den blev at Mordbøjle Jans Dødsøjer.

Sup. 34

De ældste kristelige Grænser var at finde norsk Bridsøjer, som man fik ~~Forsendigt af Targe~~ Ærer. De øvrige Magter gaaede naar Ens, fik Ærer, Ostfrøjer, Egn og Ligner i de Dessner der

Paridsk Kaas saaledes, at det 6te Gilde valt 3 Sod
fremfor 1ste Gilde. Sodfolket var ikke i 6te Kenagier lig
256 Mand, efterhånden i Epilarchier paa 128. Grund-
fallet for det Tudrekmag XVI gjorde det let at ind-
dele den aadelige, men i ringere Circaer end
de det røre sig; det maatte Philegit efter med
Pynofiepkaloi, efter at Pyrat af det fremstraalende
Landsfolk allerede havde gjort Romerne Blod
paa Augustus lagde et tapperst Gilde for Lauten paa der-
[Fra Philyrung mellem 10 Kar, da Grohm det forstod at
indsætte af Fyrder Krige - eller Philyrinvoksen; de kunde
faa navnet 10 ke, dersom det ikke mulig, med Fornøi
ellers Krigsfolk var lemen ind i Byen. Jeg ser mig
da af gjem Bytte, det ikke hung i Bladt for Bold.
Om
Kaaben ikke alle man fra Landets Kaaben, fuldt af Fyrder ud
Mercedinerne holdt man i Forsamlingen af
Krach alle Philyrnesh, fulde ~~mod~~ det af Fritz
Ærer Mand lod sig bruge Kessen ved de Blod som jeg
det havde agtet Bolk. Jer finder Fjent det Fjem af
raad alle paa mod Mand. Fremstat lyttede af mange
Dødsbet Lovad. Ders fuar Bolk, Jeres Fjent
rum mach 1 Mand, mange fem erfaret af Fjende
Krige underholdes de Pentrous. Lygem lifskaldes
med Blodet og Gaar. — I Jeg paa Fulck mange Mandebaan,
Jeg er den Lordfelt gemmes der
Fjendtlige Krige, for at lever dersom
Den første Maaned at angribe Fjende paa, var
det at indskaffe dem og fjern al Ekforsel, fra
paa man realigen maatte de Fungerend Lyng at Krigens
de Pomeginesse. Dens Lemmen i første Philyringer
langmanesed. Ved de Augerhus blev mere Krige
mæssigt, Dæ alt grøft Bod Karaii i N. Tai v: at Lofs
med fik

[Bordkag: Jeanet frøst Ekke med 4 Kerrbaad.

Med Begyndelsen af en Vikstræning indtages Mesten i Pil for
at Pilat disse Lattem kunde Lengere ikke finde af Mænd
Aamen mere umulig Grundsagen. Man bringe Ster
Fuersogen for at kaldt den ene Ofrem af det Grundlige
Ekke i Kiejsk, saa de ikke maatte finde, og saa fik
mere at Lysk finder Ofrem ovenpaa dem. Jeres mysterie
Pilens gjorde med Forbrænnen, Fremfor dem mere
Bord Pflaget med Jern. — Pilen paa Pigner lie at Kryjud
Ostenlen ud at udsaaen at Kog fra Admiralskibet i Soldater
Dette var ogsaa, mand Klage fillet, og dreje de første Grundsmed og den Stammelige Lift i

man Dørskude, fantsen, Fagnisten, Ekolet, Fjelmer, med
Romerne m. m. ~~III~~ et Gjesk Raabn var af Tobben,
Snar af Jern, og man dummede mygt paa deres
fragt. Croggen fandt Dørn og mæfelaskt Gjæmmelm.
Jem Krigen var Bod Boldat og man fandt ingen
Faamt Armorh Kiss. Aggekaw udgjorde Krigsmen
to agen Mand, og et overalaskt Kiegen fandes
Bork le mangeth
et man ikke Bod
Men de Krigere blev langnaviger, og Fjent forres
Langt Bork, saa fik Boldaten bygge Bolt. Man bragte
ogsaa Lægetroggen. I Fjesjen ke Commando og
Officiningladser, fandt fem Nation, fin Forfatning
Legnes, Ræder og Klæder Beskjæring, fulde fæste
Gjem aalaghsgra Fogn, Lyst og Kjøgedsen af
m Jordrod, Jelmerk og Gaar. Man fejnede
ikgen Cirklaarne lie, og bygnet ikgen Mæn og
Gaar efter Forkjæbet Kæstes Krigen, efterhen
dunyondely Kastes og Fejdd. ~~III~~ ~~Ved yderligere~~
~~Angreb~~ Jerrat man Ræder med en Kiercimval
Latoms Lenen, og aermed fy Mærrer med
Blandsdurren eller Fastem, Vormbage, Tobtaan,
de gidsen Ræfter, ~~og~~ Mirem o. s. v. Man sagde
at omsigret dem med Vormbulk, med Kjelter og
Mur, fem Kæfter med samen af Patagæter og
Dallester og med Mæn; man bygod dem fid
Batterier og bygge dem med Jyle af Vormsigter.
Ammed fremdeles de Philyrnes fy, forrich andre
Raabn, med Jeld, Brakiked eller fjiset Mand,
Ær og Bind, Kjeder, Ovner o. s. v. Efterem
fremer man fem Lemmen ikke i Krigsbyggningskunst
og Fugnerrum kjesen.

Et Gandes Krigsfolk var langer og Kjøgen
med Lossardierstykker og fandt mange Kerrbaater.
Efterdenalig fandt da 1ste 5, ikke fandt man den
ogsaa Skibe. I ikke var ikke Skibe
Bank le Agerne og Fortmar. Ikke Soldaterne man
mest Krabaad, de robberne var Mænd
Skouvierne, fulde Afgrænserne var et Gjæst
Comagen i dem Krigen. Alle gjæst, med Jeanet
bemit Kategen Jeanet Krigsfolk.
Krigsfolk Belønninger var First Bytte, fulde Handsø
Ærer, Arrestter, Jeders Jenge, Malierne. Efter
slager Spanter Raabn, og gatted man Ærgjæm. De
Fjerde Kaffe var Ærer Kæb og Dødgw.
I alder Ende hindte Fakt le Fochnesen, og man
fillet, og dreje de Gjæst Grundsmed og den Stammelige Lift i

Industrien og Lasthest med Drums under Fødder)

Supp. 151

Handel og Velstand.

aurum irrepertum & sic melius situm
cum terra celat, spernere fortior,
quam cogere humanos in usus,
omne sacrum rapiente dextra.

‡ i Begyndelsen gik al Velstand ud paa Vorøvrigheder, men da de
efterad nu store Conquerrer blandt det forfarne Nationer,
saa fordrev gjennem dog Handel at enhver Vorøvrigheds med
fuldelig Velstand og Handel. Og endelig nogle saar
Nationer al egne Vorøvrigheder.

Ved Velstand af Landbruget begyndte al denne Velstand. Et fremmed
mand Øen Kreta ale Æcker om at dyrke en
Kanon skaf; af Kanonen blev med Tide al Ret, men
Guldet efter Afstand fra at udfylde Øen; og det at
indskrænkes paa 100 Kanoner. Efterad Nummerfinder
den saare gerne Aarer fra Ørenoerne. ved p. 62. enhver
Land. ‡

Phenicierne.

De var den gamle Verdens Søfarende, og det i en stor Grad.
Deres Handel var allerede i Jacob's Dage; deres Glas-
og Jernfabriker var ældre end Moses. Deres
Velgrundede, deres Velstandsfabrikering og Nationalcarakter
var Handelen gunstig. Supp. 121.
Et Land deres fik Handelen med
Lindtrinyrnet Manufactur, Glas og Jernvare. At op-
fandt Jernet, Glas-Fabrikation s. Ringe at fik efter Jernet
et Land i Vermagt. At Land er Mangel Flaadestader
i Lille Asien, Africa og Europa. Spanien og deraf et allerede
fuldt Tvang dem ud mod Østen og begyndte ved Imod at gjøre
under Tova; under David, Tyrus et Cadix, under Salo-
mon Østen et Jerusalem i; og under Xerxes Ægypten Tyr-
om Cap. Under Alexander Grækenland et Lin fra Britan-
nia, og Romerne fra de Frisiere, nemlig Sagan Procurator
Kust. Supp. 8 ‡ for Mæla og Landenen fandt et Nationen
for Dreablanger Kaarfik Spanien, dette det gamle
Verdens Vern.

Et Erig, nemlig da Nationens Blev mere cultiveret, jagte
man det Fastheden Liv saa tøgt som, som Dette. Et
et Gudsdyrkelse med et gavnt Nationens Lockende Forte
Fagerstellerne, et Vaar Forbunden med religiøse Cermo-
nier; og Nationens Indbyrdes Afgjørelse med mindre
Personers Indblanding, snickt selv dog paa gik af Dæg.

§ 20.

Handel. Mosis første Bestemmelse var Landbrug, Fagl
og Fiskeri. Mange Nationer levede alene af Kødrift,
og gjøre det endnu. Da et Dyr mangt Land til at
fore deres Fæ, saa dage et om, og det til andre
og Folk disse Nomader eller Beduiner. Den Dele
forlod det omvandrende Liv, og lagde den efter Ager-
dyrkning, og et almind forbundne Boeste og Haandværker
Dele fik den paa til Handel, et allerede ved
ældste Nationer var at nøre i Dør.
En første Handel var Byttehandel, efter Byttehandel
ikke Vægt og Maal. Den at Jern et Jernmand forbundne
Ulæglighedere, opfandt man et Vægt Stem, et Pengt
Jern til at Vægter ny Ænge Mordien, nal Smith
Jernerne ingen andre paadan, med Metaller, men
det Dyr Jernet et at det Jernet Jernet Dette
Vægt, Jernet det Jernet mellem ormet Dyre.
Efter regnede man Metallet, efter Pengene man det.
En første Handel var Landhandel, et Jernet med Varaya-
ner, ligesom pro Jammer Maal Jern nu. Verdenshe-
landet man det. Sød-Handelen Jernet landsyn-
lig Bø-Handelen, men deres Jernet gav deres Dyr
ny En Jernet Udbredning. Et østlige Asien,
Jernet et Land Lærte Indien, var et nøjtest Jernet
et Handelen, men et Jernet ingen Jernet om
et, Jernet deres Jernet et deres Jernet. Supp. 130.
Phenicierne var et ældste Jernet Sød, Jernet Handel
til Jernet. Sidon, og mellem mere deres Dæltre
Tyrus var et Jernmest Handelsstader. Tyrene Jernet
Lange Middelhavet. Et Jernet et deres Lange med et Jernet
at Jernet, men et saa Jernet Dette et gadekaarte Land i
det atlantiske Jern, et gik til Britannien for at Jernet
Tin, og maatte til Jernet, da Romerne Jernet
med blandt deres Handels-Artikler. Et Jernet Colonier
mange Dele i det middelhavet Jern, og i Gades med det
atlantiske. En østlige Handel Jernet et Jernmodtag
og Dærananer over et arabisk Dyr. Supp. 77. Et Jernet
fortrefflige Manufactur, og Jernet var deres ær-
kendte Produkt. Tyrus i Ægypten var omvendt Jern.
En første Handel var det saa udbredt. Arabien
fandt Jernet verdt Jernet Nationen, saa Edomiter, Jernet
Gerrhæer, Jernet Elath, og Jernet Østlige og

32 arabiske Kyst af det röde Hav, hvorfra den kan at føre den glimrende Handel i denne Periode. Israeliterne begyndte først Davids Tid, at handle, da han havde erobret den [illegible] over endeel af Middelhavets og det röde Havs Kyster. Deres störste Handel gik til Ophir, hvis Beliggenhed man ikke veed, men man formoder at det har været Indien eller Spanien. Handelen faldt strax efter Salomons Död, og forfaldt gandske, da Israeliterne under Ahas forjages fra det röde Havs Kyster. Med Hensyn til Ægyptiernes Handel er Historiskrivernes Beretninger aldeles modstridende. Nogle negte dem al Handel før Psammetichs Tid, andre paastaae at de have drevet Handel paa det röde Hav bestandig. Fra Psammetichs Tid handlede de paa Middelhavet og det röde Hav. Necho forsøgte, ved en Canal til Nilen, at forene begge Have, hvilket først under Darius Hystaspis blev bragt i Stand. Perserne handlede ved Caravaner paa det middellandske og indiske Hav. ✝ [illegible] Handel indskrænket sig meget paa det første. Den indiske Handel gik igjennem det persiske Rige, saavel over den persiske Bugt, hvorhen Euphrat og Tigris, som til Lands ved Caravaner. [illegible] Stapelstad eller Oplagssted for de indiske Varer. Lille Asien dreev allerede Handel, førend det kom under Perserne. De handlende Phrygier, Lydier, Jonier, Aeolier, Dorier, Carier, Phocæer og Milesier rige og mægtige. De anlagde mange Plantestæder ved det middell. og sorte Hav, iblandt de første var Massilia en vigtig Handelsstad. ✝ Øerne i det græske Hav, beboede af Phoenicer og Carier, drev allerede tidlig Handel, tillige Sörövrie, hvilket Minos [illegible] paa Creta, gjorde Ende paa. Creta, Rhodus, Samos, Ægina overgik det övrige. Grækenland i Begyndelsen fattigt og uciviliseret, drev længe ikke Handel. Grækernes förste store Søetog var det argonautiske, iblandt det trojanske Krig. Corinth blev ved sin Beliggenhed den første græske Sömagt. Senere begyndte Athen at handle, og overgik snart det övrige uagtet dets Jordbunds Ufrugtbarhed, ved sin Kunstflid, og blev snart den første Handelsstad i Grækenland. Themistocles grundede dets Sömagt, og anlagde Havnen Piræus. Den blev Aarsag for den græske Sömagt, der forjog alle andre Nationer fra Archipelaget og det sorte Hav. Cimon forjog Perserne fra de Øer, hvor deres vigtigste Handel drives, og ved Hed og [illegible] Athenienserne Mestere over Havet. Athens Sömagt var paa sin störste Höjde

Ægypterne brugte Palm i Handel som et pretium eminens, men der findes intet Bevis at de have havt Penge. — Hist. Annal. 99. II pag 136

✝ ved. Bertuchs Ephemer. 2 Band p. 104. sq.

✝ Allerede anlagde Caravaneserier, og Stationer, som Baalbek og Palmyra.

✝ om Pytheas's Reise fra Marseille ved. Bertuchs Ephem. XV B p 269.

Samier opdagede endnu før Cröses, Tartessus. — Milesier grundede 80 Plantestæder ved det sorte Hav og Middelhavet. Phocæer ligeledes paa Kysten af Spanien og Frankrige. Rhegium og Syracus [illegible] strax efter Rom, Byzantium [illegible] A. 656. Durazzo A. 644. Cyrene A. 614 a C.

Vigtigste Plantestæder og Colonier vare

1. ovenfor Peneus, paa Kysten af Macedonien og Thracien, til hen ad Mundingen af Strymon, Olynthus, Amphipolis, Potidæa, Byzant, Tomi

2. Scythiske og tauriske Colonier til hen imod Colchis, N. og O. for det sorte Hav: Tyras ved Dniester, Odessus og Olbia ved Dnepr; i Krim, Chersonesus, (Sevastopol) Theodosia, (Kaffa) Panticapæum, (Kertsch) Tanais, (Azov) A. 599. Phanagoria, (Phanagoria) paa Øen Taman, Phasis og Sebastopolis i Colchis.

3. Paa Nord- og Syd-Kysten af Lille Asien: Trapezus i Pontus, Sinope i Paphlagonien, Heraclea i Bithynien, Chalcedon lige over for Byzant, Lampsacus, Abydus i [illegible] og Patara i Lycien, Selga i Pamphylien, [illegible] Mopsvestia i Cilicien. —

4. i Africa: foruden Naucratis i Ægypten, hvor et græsk Colo-(33) nie ... -niske ... under ægyptisk Herred, Cyrene, anlagt fra Thera, A. 630, som opvoxede til en mægtig Fristat, fuld af Liv og Revolutioner.

5. Illyriske Colonier ved det Adriat. Hav: Apollonia, Epidamnus (siden Dyrrachium)

6. i Gallien: Massilia og siden andre Cantor Steder.

7. i Spanien: Emporium, Sagunt. Schlosser II. 284.

Ægyptisk Myntes værdie: det Attiske Talent 900 Rd., en Mina 15 Rd., 1 Drachme, 14 ß, en Obole 2 ß.

Carthago ansættes ogsaa allerede den bekjendte Handel med sin Handel. Med Garamanterne, der fortes af Nasamoner eller nomadiske Stammer mellem Lybiens Ørken, og fra Negerstæderne (Lesteger), og derfra til Overægypten og ... for Carthag- elfenbeensk Tatpyrabeum, Sudanske ... Salt og Dadler mod Slaver, Guld og Saafnder, som de ... nomadiske Negerstæder, hvorfra de da til Lande fortes meden. Suppl. 30.

Sæder og Skikke. Suppl. 139 — do 146

I Almindelighed med man finde at ... Folk havde af Naturen nyloed mellem Sæder ved et ... Deres Clima satte dem i Stand til at nyde, og gjorde det endog til en Nødvendighed at afsondre sig fra ... og Gødselen, hvilket ... og gjør ... Mennesket nieder. — om Indianernes Skikke vid p. 43.

I Grækenland giftede Drengene sig tidlig ... og de ... Trætalshed, ... alle ... Krigstjeneste, ... i dette Land ... et ufuldkommen ... imod Drenge, og en # Grækerne giftede sig tidligen dog ikke før et Vaar 19 à 20 Aar.

Spartanerne ... ~~at give ...~~ ... Ægteskab. En Spartaner, der ... Moact ... gifte sig, maatte ... Alderen, og i Begyndelsen maatte han ... at komme til ... hemmeligheden skulle bestaae ... Kjærlighed, og ... Philosophie ... for Grækerne altid tilladt, men ... Hjemmet, Mænds ... Qvinder ... med Qvinden. ... Mande ... i Ægte- -skabet, for ... Mande ... tilbød ... Medfødelse. Han ... ... til ... de ... paa ... det forbydende Ægteskab, naar ... Suppl. 42. Gynæceer, hvor ... # dog udelukkede ... Qvinderne ... Sommerholdet ... eller af ... Suppl. 113.

(i margen: # ... Ægteskab ... Polygamie ...)

hvilke ... og i Begyndelsen af den ... Tog fra ... Udfald igjen ... Det græske Qvinden var skabt til Hjemmet, og ... Olympiske ... Marked.

Philip og Alexander vare alt for store Statsmænd, til at Handelen skulde undgaae deres Opmærksomhed. Meget af Philips Krige vare Handelskrige. Alexander anlagde Alexandria, for at gjøre den til Middelpunct for Verdens Handel; Nearchi Søreyse var Handels Speculation.

I Vesten vare Sicilianer og Carthaginenser de fornemste handlende Nationer. Syracus overgik de andre sicilianske Steder langt, og deres Fristaters ... magt stod ikke i noget Forhold til deres ringe Omfang. Da Carthago begyndte at udbrede sin Handel, fandt den Syracusanske, og denne africanske Fristad blev en Søemagt paa den vestlige Deel af Middel- -havet, som allerede var Handelsmartaler imellem andre Nationer.

§ 21.

Sæder og Skikke. Ikke det, der er ... for alle Nationer, og ... at ... skulle, man ... deres Historiskrivere og Skribenter, for ... almindelig Historie. ... classificere nogle almindelige Bemærkninger om Ægteskab, Klædedragt, Bygninger og Sæder, huuslige Liv, Opdragelse og Begravelse.

Hos alle ... Nationer ... ordentlig indgaaet Ægteskaber, men mange tillod Polygamie og nogle ... Polyandrie, om man ... Grækerne. Næsten alle ... forbudne Grader i Ægteskab. At Fædre ... at ... eller ufrugtbar, ... tidligen ... Adoptioner. Polygamie gjorde Fruentimmernes Indespærring og Afsondring fra Mandkjønnet, ... deres ... med ... naar at gaae ud, og Brugen af Geldinger nødvendig. I Occidenten ... Fruentimmernes mindre. # Orientalernes ... var prægtigen. Det græske ... men ... Landskab.

Klædedragten var blandt ... Nationer ... for alle ... Forskjel paa Mand- og Qvind- -kjønnet. ... bare en Underklædning og Kappe; Orientalerne ... paa ... en ... Farver, Occidentalerne ... og ... Qvinderne bar ... Underklædning, en lang Kjole fra Hofterne til Fodderne, en Kappe og ... Klæder, som ... Bedækning var ... af Uld, ... af Bomuld og Silk. Man ... med Guld og ..., broderet ... Purpur var den kostbareste Dragt.

2. Pr. N. Spisen bestod sædvanlig Kiød, Middags- og Aftensmaad. At spise var det fornemste. Afskaffede Fedtet i Fordommer. [illegible] til det den [illegible], [illegible] at man ej maa [illegible] udenfor [illegible] Kiød [illegible] med Spisning [illegible]

F Den første Maaned [illegible] med Fruktbarhed [illegible] Vilde [illegible], som Paul maatte ventes i Ægypten; [illegible] -bonifsk [illegible] fra Damask; [illegible] af Chaldæas eller Phasis; [illegible] efter [illegible] Patroner [illegible] ikke [illegible].

Sportavne [illegible] i Romerske og Græske, [illegible] i Grundregningen [illegible]. N

F Fornemste [illegible], som Herodot og Strabo fortælle om Assyrerne og Babylonierne, at enhver Pige var forbunden til, engang at underkaste sig Fremmedes Omfavnelser i Venus's eller Myllitas Tempel, [illegible] lovede [illegible] Gud, [illegible] stor Straffe. Men hvem maatte [illegible] Offer at forsone Venus, som man ansaae for en ond Guddom.

Den fortæller, at man i Babylon [illegible] til Auction, og med et indbragt [illegible] til [illegible] at [illegible].

* Man [illegible] lod man [illegible] med Vaaren [illegible] med Olie, og [illegible] med kostbare Salver.

F Orkaftspillet [illegible] Indianerne. Man spillede med Astragaler, et Slags Terninger, [illegible] med 1, 3, 4, 6 og gave 35 Last. Disse benævnede efter Guder, Konger og Helte. Venus-Kastet var det bedste, naar alle 4 Astragaler havde [illegible]. Guderne havde [illegible] Slags Dans og Skakspil.

F Inderlinterne [illegible], skiøndt [illegible] var de, [illegible] at [illegible] til [illegible]. Det var [illegible] at give [illegible] Spise [illegible].

#O [illegible] Kattelig [illegible] og Dagstid [illegible] Musik [illegible] Skrift.

F Dens Stammen [illegible] udspringeligt.

X [illegible] fra [illegible] Tempelet [illegible] forsvarende [illegible] Paradisets [illegible] i [illegible] Glæde. [illegible] og [illegible] Kjødet [illegible] paa Maanens Omrad, [illegible].

Religion. De Døde [illegible] af [illegible] Ofret til [illegible], at [illegible] en Obolus. Skaarde, som [illegible] til [illegible] Evigen bare [illegible] Skjold.

34 Da de fik at höre Peters, kostbare Spise, [illegible], urter i Mose og Vand, Kød, Kurban, Vinenl. Omsagt hed Man [illegible] gaar. Langt Gjæstbud ansaaes for en stor [illegible].

Orientalernes Maaltider vare gjæstige, ledsagede med Dands og Musik. X Qvinderne toge deri ingen Deel. En sædvanlige Drik var Vand og Viin. Ofte maatte Ol. Man laae til Borde.

Qvindekiønnets Afsondring frembragte en stor Forskiel mellem de Gamles og vore Fruentimmer. I Orientalerne, skiøndt ovenmaade gjæstig, var ikke selskabelig. Orientalerne var meget tarvelig, [illegible] med [illegible] af [illegible] Fornøielse, meget med, for Afsondringen. Orientalernes Huusgeraad var siet og prægtigt, [illegible] i en finere Smag. Man kiendte Vognen og Sænfterle. Det hede Clima, og [illegible] Klæder gave Anledning til en Nødvendighed, og [illegible] saa [illegible] for deres almindelige Brug. X Røgelse og velluktende Salver hørte til de kostelige Luxus. Tærningspil, Terspil, Musik og Dands udgiorde de fornemste Forlystelser. Og havde man allerede [illegible]. F De Gamle opmuntrede af Naturen, [illegible] fornemste Dyrs [illegible]. Det Algemeene Syn var ikke lige saa for alle Nationer, [illegible] og [illegible] at [illegible]. De Gamle givne eller købte [illegible], [illegible] man [illegible] og [illegible] en [illegible] Handel. Man havde allerede begyndt at castrere dem. F De fleste Nationer begrove deres Døde, andre brændte dem. De, som brændte at Ligen, efter Døden, medens havde [illegible], begrove de Døde og anvendte meget paa [illegible], for Ægypterne med kostbare Balsamering, og [illegible], for at bevare Legemet for [illegible]. F Grækerne, Romerne og andre brændte derimod at Legemet [illegible] Ligen til Aske og [illegible] det i [illegible]. ╪ For ikke at giøre noget [illegible] med de Døde, lod Magierne dem [illegible] af [illegible], [illegible] man [illegible] Grækernes [illegible]. ~~[illegible]~~. ~~Man offrede til de Døde, [illegible] [illegible] og [illegible]~~. F

§ 22.

Religion. Det er et [illegible] saa [illegible] Arbeid, at ville undersøge Menneskeslægtens Religion fra dens første Oprindelse, da vi ikke [illegible] eller [illegible]. Vil man [illegible] Mose's 5 Skrifter som [illegible], saa vare de første Menneskers Begreber om Gud [illegible], [illegible] [illegible], anthropomorphistiske, [illegible]. [illegible] i disse Skrifter. Men om man [illegible] antage, at Gud havde [illegible]

De fysiske Menneskelige med saa megen Overlegning, at de straffe kunde afskaffes og Overlast om en ondt God som en Land, eller og dennes Oplysning var blevet saa bibragt paa en ovennaturlig Maade, som kun det dog ikke fremder er, at det Begreb fuldt er forsvunden for alle Efterkommeres Betaning; at Dummen af alle de Jøgyrte Kræfter er fornemt det Mørke, som det blev forsvandt, uden at den Folge paa og Indsigts aftagen lang dette andre philosophiske Begreber. Men den skal non Dockhalegion, kan den ikke fortrænge uden med en Standig og fastsat Undervisning; Dockhal Begreber de aldrig ventrom paa Converses Ord. Men – en saadan almindelig Undervisning kan ikke dient Øed uden Rationalitet – Afskaffelse og Forsvaring. Colonierne, hvorfra et flyder Rationers adviller, fandt de nogle med deres Tudvikling af Ryttelse, til at proklamere Philosophen ellers philosophisk Religionsbegreber blandt den Dumt dyrkes, om muligt uden Mellemrum Dumt Fant dem. Dagens Natur udsprunk, og et saadan Religions Fornuft, som vi bedøm for alle Fortidens Nationer, omvendingt os om, at man omvendt Fødsler at dannes fy at Begrebet om ikke nal-gjørende eller straffende Verdens, og at Tilbedet den almen eller Dommen med sin Familie, eller ofres at Ungen andre til at Tilbedet den. Dannes personlige eller Familie-Guddommelige og Familie-Guddommen er fremt altfaa, fremd et nogenlid nat tenkt gaa til Nationens Guddommelige og National-Guddommen. Dette vanskelige Tanker maatte dog i deres Begreber om Gud fare omgat tilfaldes. Uhyrmedt med Naturkræfterne og deres Virkninger, gjaldt et Synsfelt, som et Underverk for dem, uden at kunne forklare dem, Gjenstandene; men at nalgjørende, gjaldt et Tilkommendelse, men et Sodelige, Fejgt. Et lignede ikke, at Naturkræfterne ikke afhen ency uforandelige Love, men kunt at de Ytninger, som fremtrædte dem, kunt afhen Bøjning Jeld dem Tilbage; saaledes blev disse Ytninger Gjenstand for Tilbedelse. – Jeg er bemærket en Kraft i Naturen, Jeg er kunt at dennes under ikke gaa dem, til deres Forbed alle Ting; dersom mindt et fy med deres Tilbedelse Jeg er bemærket deres Kraft, gjulley var tilstaaen, om f. Eks. en Gud kunt i Vandet, eller om den falder var Gud, det falder dem aldrig, eller i det mindste jeksfø fælles ved at ødelægge, og begrænsede af det Dage efterhånden fryst, efter at en Dags Philosophelsen fandt begrænset at gøre fy, og at fik Ord til at udsætte deres Begreber. Jo flere Naturens Kraft jeksvent fy, desto mere gjøre og desto almindelighed tilbede Guddommen. Saaledes er Vandet en almindelig Gud for fiskene, og alder og ugger Ender. Kunst Ytninger kunde ikke ikke Gud, som dyrkede Guden kan de, hvorfor familie fandt deres fornyer Guddommen, af fem at mødtage alle kunt at mødtage Tilgivninger. Jeg for

om Planeernes Oplysning og et fysisk
Plags Plaan, ved. Rostfeld. d. 20. Jan. 11, 1778, 6 Not
Radis Gjøf / 103 Not p

F. et Jeg det det for dem i Jydske Mosen i Mørd, Tilbed fy for
ved, udryddet deres Glad eller Digt, deres Øvendring eller
Tilkommelighed ved et mest frygtelige Tilligner og Gaber-
den og Skaaled sammen, for god Forsoaaede Gud et eller
andet. / Offer. / Dennt er et Jens fundet et saadant
Mosen, for gjøgt et det, i alle deres Forbegnede til dende
bent det, under Tordenvejr og mystelig eller dødt Gyl-
ping om Natten: gjøgen Lagt et Sjand i Morgen og
Folde det, der i dem Tilling, Lem dem, vøgnet eller
forsvunt, i Tårdrøm, for Dnar.
-Spiseriet, Offer og Oraklet Bringer fraledt Mennesker
allerede med fra sin Blod Jydske Tilling til den Begelig-

Tørvel eller Ræt, deres mindt et fy med deres Tilbedelse
Jeg er bemærket deres Kraft i gjulley var tilstaaen, om f. Eks.
en Gud kunt i Vandet, eller om den falder var Gud, det falder
dem aldrig, eller i det mindste jeksfø fælles ved at ødelægge,
og begrænsede af det Dage efterhånden fryst,
efter at en Dags Philosophelsen fandt begrænset at gøre fy,
og at fik Ord til at udsætte deres Begreber. Jo flere
at Naturens Kraft jeksvent fy, desto mere gjøre og
desto almindelighed tilbede Guddommen. Saaledes er Vandet
en almindelig Gud for fiskene, og alder og ugger Ender.
Kunst Ytninger kunde ikke ikke Gud, som dyrkede Guden kan
de, hvorfor familie fandt deres fornyer Guddommen, af fem
at mødtage alle kunt at mødtage Tilgivninger. Jeg for

2 fr.

Hvorledes National-Guddommen og offentlige Familie Gud kunde komme til at miste deres Gudsdyrkelse. Den dansende Bondekone og saa de af Naturen udvalgte store Guddommes og med den af religiøse System. Congiarer forbundne og Naturens mulige Stammer og Medlemmer vedligeholdt og fremaar den til at ophøie en almindelig Gud, de den Dyrkes i et fælleds Tempel. Deres National-Gud udvalgte Præster, og deraad opstod Stræb og positive Religioner; Ja et Land National af Lyst ~~[illegible]~~ deres Gud saaledes som de selv fremstillede sig ham, og søgte at udbrede Anseelse for og Ære for ham paa alle Maader, og udsatte de den Gud alle andre Guddommer med saadanne Lov fandt Tilgang, ja det er den vanskelige Forstand lettest at tænke og en sørgen Kraft som Aarsag til hans Naturmerkning. Det er lettere at tænke sig en National-Gud, end begribe det Land, endskønt en Anden søgeren Naboerlandet, end at gjøre sig et Begreb om en allesteds nærværende Gud! Den saaledes at fordele den højeste mere og efterfølte Kræfter blandt flere Guddommen, og stod blandt den en Gradation i Magt og Anseelse, og den var tilbøjelig at tænke og en af dem som den bestemte, som Overhoved og ligned for et øvrigt. En Følge af dette System var ogsaa, at man beholdt sin Familiegudes. Alle disse almindelige og særdeles Guddommes var i Begyndelsen dele af Naturen eller mulige Naturinger. Deres Guddyrkelse, som en kaldte Fetischmus, hvor at fare ned det gamle Vanter almindelige Religioner System, som det endnu er i Africa, og med mangfoldige Modificationer, ogsaa i andre Egne. Efterhånden blev Fetischmus fuldkommen delagtig, som det nu er i Asien. De et saar Mysterier forbundne fast Begreber med deres Guddommes Navn, og Vanskeligt er det at tænke sig noget gjensidt andet end de ga Sadrer ærnet Gud ved deres, saa er det indlysende, at man i disse ældste Tider aldeles ikke var bekjendt, hvad Mysterier var tænkt om Gud og et gud dommelige Væsen. Religionen blev først bestemt da præsterne begyndte at bringe den i positive Lærsætninger; de begyndte ogsaa Mysterier at specialere om Guddommens Væsen og Natur. Naturlegemer sammenlignet de fremmede Genstande med Mysterier, og taalte sig den lignende, men af større Omfang, Vanskelighed og Guddommelighed. Man bragte Billeder, fremstillet fra menneskelige Gudeskikkelser, begyndte, udmalede osv. Det at tydeliggjøre Begreberne om Guddommen. Derfra kom det billedlige overtaget Begreb og Digtningens Metamorfose, og saaledes opstod efterhånden at Mysterier og Symboler, som alle gamle National Religioner indeholdt. Det lykkes alle Finanser, det de var

den skjulte Mente er ikke her for lysnet Fiskeagtighed. Det adlyder gjøre sig hinsyldige, som blev paa Religionen og Aandelige, ja at Jaer Egen, eller Kristeligen Dæm, men den de Christelige Finanders Gøster, som bragte med Hedningernes Barnemord og, er en mulig Fetisch, en ligtulig Gud. Ogsaa hos Juvenals: o sanctas gentes, quibus hæc nascuntur in hortis. Ikke Fetisch, skønt adopteret af et Lærd, er det ongaaet afvaagst Ord. Serapheim, Osiris, Mnevis, eller Lar vild blev udtrykte deres Oprinder.

Et anthropomorphisk Dømmekraft af Guddommen, omhyggelig over Fænomenerne til det locale, Nationernes Karakter og Opdragelse fødte Dømmekraftagtighed. Kort Mysticismen og Filosofismen, som indholdt en Theologisk Forklaring under fremmede og ofte skjulte Billeder symbolsk; under grundig og fuldkommen Mysteriernes Begrænsninger, eller under indholdt blot moralske Sandheder. Mange omskiftninger opstaaede paa den Maade, at man udtydede nu Billeder ud af Malerier, hvor Mange siden en Blomst fremkom paa forskellige Maade. —

Afbilde Mysteriernes Forgudelse som Frugt i Billeder, og fundne allerede en mere Forhaands Dialog og vage et Gemut, hvorfra man gik af Mysterie til Gud. Det Religiøse, som nøje opfindsomt, tagde Mysterierne under det umuelige Gen, og den Dybgrund at søge nærmere over Mangelen, giorde det fremdeles udtydet paa ihver og bragte den lat til at ofre den for Naturen af en anden Art. Mange de ihver Fundning fremsaadan Ceremonier, som de Øjnedøsen ikke Gudstjeneste, om saa end Forsøgelse af Mysterierne. Da de gamle Philosofer fremfelte alle Guddommen under mystiske Billeder, og fremme andre Nationers Guddomme efter deres egne Begreber, saa kan man ikke bestemme, hvilke eller hvormange af dem som var nærmest forgudede Mysterier, deres Antal var mest ikke stort, og i mange religiøse Øjemøde finder man dem grundlagde.

Det var ingen ugt Ret af Afguderier, at man dyrkede Guddommen med Billeder. De Øjnedøsen man gjorde dødt- eller haand-Arbejde, Træer, Edelstenene, at tilsiggat Dyrk Ord, Dødsfaldet og Opmærksomhed for religiøse Ærbødighed. Da man begyndte at tænke over Guddommens Egenskaber, sammensatte man Billeder, som fulde udtydede de Ideer, man gjorde sig om samme. Guddommens Omfang forbindtet dem, og det afhængige Tænksomhedsing. De forskellige Guddomme udtrykte mere-forskellige Egenskaber og Sager med tilsigende Attributter lat udtydede deres Begreber om samme. Fænomenlighed og Fremstillingsmåde fik lat den fænomenlige Billed til at tro, at Billederne var Gud selv.

Blandt de Nationer, som indholdt Religion og Dueter, bestræbtede de lat sig ringest med at udbredte Begreber om Guddommen, og deres Undersøgelse udgjorde en stor Del af deres Filosofier. De forbrødrede de Vidtløftigheder, som man var Følge af Ceremonierne, fandt Forskellige mellem Naturens og Aandens Egenskaber og Virkninger, og afmikte den Mening, at Polytheismen begyndte blandt Guddommen.

Alt det kunde man andre lygne, naar det Mysterium udaleyen fandt lastig skulde de at mygnt fuanden Ærfurchtad for disse forskellige Begrebers Ved. Jai vu, jeg om Chamin, les sectes s'accuser réciproquement d'imposture; jai vu tous les mages disputer avec fureur du premier principe, & de la dernière fin. Je les ai tous interrogés, & je n'ai vu dans tous ces chefs des factions qune opiniâtreté inflexible, un mépris superbe pour les autres, une haine implacable. Jai donc resolu de n'en croire aucun.

[Man bedøm den Falsgudes, lad Gudø man dem sadm. —

M. Voltaire idolâtrie

religiøse Begrebers Forladning med de Lærd.

Zuiderlicht spoor et ikke med Dukt. Aand: at Jeer
ferrnat ikke Rijnab, ni gjør er chrom, nem Dessfallen
nallem Aand & Materie var ho ikke ikke ikke, at fin
var m Extensiore, som Lucht Lucht & Jandt ikkeaarly
ikner ikmad m Gleasten, ch ikke Lucht Lucht, og fin
mint mortagr bekeint Tudrigt. Da ikre Aand
aalaato ikk blev ankt ant m Jeprint Matrein,
Jan Krup maar slat Sk ikt Aand: Aand: — Ch
Lant Kraft Fikar Jm ern ernst Jynst Jud gen
Klaar igjen, dy Jud Roped af Mataguit, m Lor,
Jan ikk ikk bestaly Jerstand madsigm.
Dosk Lants Mennigm Lach Sy indskafte under
Flyskman; ikmaa mhm Matrieldsr, Quaarsr
ellr Dualsr. Ch Lorsk Jaldn Matrim, dn
af an ikeraaly Modrundlisjed Dragm i ch ufsadigt
Dradlob, Jn ikk ernr, i ikk Jm Aals ainga Klasn,
Jeraf alt ostaan, & Jnskie ikk gjm gaar Kbagr.
Emanissene kunt at ikn Jorsk Gjmuksr kie alt lig
nas at aanskligt Klasn; Jnis Jnad-Kjnstab Jsuk
nor Jurtisjed-Dragnsr, Jn Jamm ~~Jnsk~~ Jom alt lig
udskjødm, man ik im kiskals klinn ikk Klasn
ulign og matrielle ikmad, at ik Jam gjmam
Lobst kat Jord Aand & ikmad mesjnt ikre ogsii
-aalign Jurtisjed. Jo mnder ik Jam tabt ikmr, jo
naarmar m ikre Jerbindsr med Gudommen. Ead
-ing m ikn Jurtigsr & Jnisr Dragnsr. —
Dualsrnad skeds ikk Jøgrsr aandaligr Klasn omsk
ho Matrim, nem gan ikm kjgn ligr Jnisjed &
kunt ikk, at Matrim var Jabt af Aandn-Klasr
nagnt mdag ikmr ac Judsigtsr gan Matrim, ondn
kondskin Sky Jermat & mgjmnt af Aandn; Jom dog
ikkr nogsr nagnt Jrisjed, i ikt ik antagr ikn Aand
-gaarly Kjnbm. Mangr Dualsr Jernstellaadn
Jy ikn Jrsk Matrim gjmamsjrommnk af ikm Aand,
& laadt ikn Mankns Sjæl. Ikdn, ikn Jurtigsr matrielle
Dragnsr, ellr an Jraukunt Lisk Jjatn ikm nor sr
Jasjnsk kie at Jaamskille ikre Kjnab on m Aand, & ik
Blanutsk ikn ikmaa.
Ch Jdsrsr Ristmmr Lock Sy godt Jemr med Kjnksn af
Jurtskallsr Aals af Skabningm & Jrsgnsk Mennsskr; nem
Kjnsk & Mathematik Jaant allr mdi ogsigs ik Lorsk Jn
-mgst kie, at ik Jaant antagr ikn almindligr Jockbrr.
Ch Jlsrsk Jmanissr, mangr Dualsr & alle Matrialsr
antagr ikke mogn Jrdsigtsr af ok Jgrnad klagn gan
Mankns Rsjirksr; & Djskaab ikksr ikke Jamm. Ch
ovrigr Jaant nogk Skot gan m Jøgrsk Gudsdom, andn antagr
Mellgudsdomm, Jskalt af ikmm; min mogn Sy omsjonrdk i
Ogsksr af ikkon Sy Jskilly omm ikt, da Jtrad med ikn Jor
Jmnt ikgjogn, Jn at mndgaan Jorfolgsr. Ofilosofsr Jaant
Jraagr m rsjtrisk & m rsjtrisk Lsr, & ikn Aaskisjed, Jny ik
indskillsr ikre Jorsjetninm, fadm ok ofsk Jm ikogsr ikm Aaut Mening

1769

g Jm Jan ikk gjør ikn gamle Kristens Lockskag kie Jdsn
gn, Asgaderikm ikke Jnat ik ugjn Ed. indskaakt Jnuksr
Lect ikm, Jom ni ikke Jam ikm Ære, Jjnnt ni Jam mm
ik Lants Kjsnnr. Jrsjenk: Gudsdomm, mer Lugsr mm Gjgnr,
og omsjonrdk ikke Jan naaagtr Dogrm
Jom Jjnr. Indsjetr m mk ikm: at ik
Jan ofsk kie alle Aads Jam Jnat ikk ugtigr Kjnab
m Gudsdomm, m ik Jgrsk Klasn, m Klaar & Jrsjetr
Mengsk ikmad Jrsjedsr kvat Jjad m mn Jan Jomgnakt
ik, og Jø afsadigm ikk Jam mm, mm ikk kan mn
kaa Jm ikm Jrudsr, ikjsn ikkr Jam ik kvat ikk.

Jm Jan ikk gjør ikn gamle Kristens Lockskag kie Jdsn
gn, Asgaderikm ikke Jnat ik ugjn Ed. indskaakt Jnuksr
Lect ikm, Jom ni ikke Jam ikm Ære, Jjnnt ni Jam mm
ik Lants Kjsnnr. Jrsjenk: Gudsdomm, mer Lugsr mm Gjgnr,
og omsjonrdk ikke Jan naaagtr Dogrm
Jom Jjnr. Indsjetr m mk ikm: at ik
Jan ofsk kie alle Aads Jam Jnat ikk ugtigr Kjnab
m Gudsdomm, m ik Jgrsk Klasn, m Klaar & Jrsjetr
Mengsk ikmad Jrsjedsr kvat Jjad m mn Jan Jomgnakt
ik, og Jø afsadigm ikk Jam mm, mm ikk kan mn
kaa Jm ikm Jrudsr, ikjsn ikkr Jam ik kvat ikk.

Det jødiske daglige Offer.

§ 24

Hebræerne er ikke andre Folk, hvorom vi med Ret med, at deres National-Religions System er [illegible] paa dommen om en overordentlig Gud, Vintes Rabs og Religions den mosaiske Lovbog, og andre hellige Skrifter bevare den ihvad helst-snorvl, som af ved deres overnaturlige Gudstjeneste. Deres Høitidsdage var Sabbathen, Sagter, Skuttelsesfest, Konsalernes Fest, Nytmaaned, Forsoningsdagen, Sabbats- og Jubel-Aarene. Omskjærelsen var det ærværdigste Tegn paa deres Religion, og fandt stoutes, tilligemed mange andre religiøse Forskrifter Bundsfæstning Overensstemmelse til Hørendøgrenes. Den er allerede i den fredelige Fand Tørn over en Skjemmende Mesias og det Skjemmende Ly, ihvem en den hellige Kristus Symbolers ikke ringe. Ch fandt Oracler, Urim og Thummim, og ydindsigende Propheter; Levi Stammen udgjorde den geistlige, Aarons Høitslægt deres Overhoved Øgenstyrelsen, og det var ved et Skjæl i Stavn inde den hellige Lagerning indskrevne, og deres Fuldkjøbte Ly-og-Sølv Lur. Ch udgjorde en egen Stand og var den øverste Lærer. Som Nomader forettede Israeliterne, indtil Salomons Øine, deres Gudstjeneste i det Øeb, Ørkenen Fjeldtelt, og Skjøt deres Fuldo byggede det mere Tempel, hvori det alene maatte offres. —

§ 25

Da al den Kundskab, man har om Ægypternes Religion, maar øses af gamle Skribenter, der nal ikke altid er det Ørkne, saa bliver Sammenhængen saa ufuldstændig og modsigende, at det ikke er muligt at fremdrage noget i deres Hjerneind, med en Øjeblikke — Det Grundtræk det ægyptiske Religions System, nemlig en oftfredt med gamle deres indblandede Begreber, som man maa skille fra de egentlige ægyptiske; man maa skille det fra det hellige Korn, og fra Grundene om det, som Grækerne fortaller, er om deres Gudernes Navne, alle om det Sete Land. 2485 2485

De ældste ægyptiske Gudsdyrkelse var grovere Fetischmand, dannelse af tegnelige Gjenstande. De fem Navne i Øgyptiske udgjorde en fra og Opfaarnet Stat, saa fandt de ogsaa sin egen Fetisch, et Dyr, flere alle gamle Manufact. Da det imidlertid var af ringe Betydning, ved Jord og Arbeid ved Land, saa var det Dyr af Naturingen, som fandt en god eller ond Indflydelse paa det hele Land, f. E. Ibis, Maaun, Ulen o. s. v. almindelige Fetisher for alle Nomer. Ægypter Jordfæstes med det Dyr, som var en Nation. Da det blev ophøjet og dyrket, og det allegerede deres religiøse Øøjne, ønskede at Hebræernes mordhundlige Had, hvorfra det aldrig afslog.

i Mosesbogen taler det om at dem efter dette, ansaa det heller om Hedenmænd Ødelæggelse og Straff

Hver det var indrettet til at indsøge, dødsfal og Hellig Gravsted. Hagt og Himmelgjenstande var de Vi-Vidser, Fugtens, Ødslens, og af fra at blandt Folket. Dette Allerhellige, den ringere om Dyrd Religiøsitet, til Øegnsgrænsen efter mange Dødsfaldes og Offer, Ødslighed med det Ørkenfolk. Fra Ødsbar Ørke Lam. (Fugtens Ørd)

Ægypt. Rel. System.

Den ægyptiske Religion, opfundet i det ægyptiske Folks, vokte oprindelig ren ved og raae; med Tiden blev den, som alle Religioner, forandret, Ørsen National-gud formed, Ødslighed, og fulbundet, ved hellige Øøjne conservent, og fulbundet med al Information, fordi Øegnsnavnet Lør, og en overmægtig Instrument Tubrøst, det blad er af alle Ørsen Gudernes Fattefader, var paa det ærgjøst forenet ved Sinaiuden. Lukas 1-19 Men saa taalsal var den det, at Gudernes, dette og Øøjnes Stadsfaders gjest det hele Øøjnes Gudstjeneste. — Ægypterne tilbad ingen Mytes, men fremvalgtemes som vaadeje Symboler paa det ubegrebelige Guddom. — Dingt personificeret det guddommelige Øøjne. — Og endelig gjorde det det dietetiske Øøjne, og gjort Folkets forordninger til Øørsarkeler. Men det var ved det at, saa var det dog langt lider, ved de deres udvortes Ceremonier, Middelalderens Mørke, gaaende Mytter metafysiske Gudler uden Menneskeforstand og uden at Øøjne, som Øørsarkeler, ikke Øøj afsnig Ved. — Religionen lag for Fedneumord, Ibis, den store Gudsfarbaad i Øøjnen, Øøjnen Folkets Lundom Øøjnen, og Øøjnen Pirater, og Øøjnen Øøjnen Øøjnen.

2 fra. hvorledes blandt Babylonerne og den øvrige Asiske-
-ske Folk, som den epidamnisk Konge blandt
dommere, følgelig var det mere undskyldeligt at
tilbede Ikke og Dyr. Den øvrige troede om
Opstanden, og fandt ligesaa mange Beviser som Grunde;
for ligesaa mange Lægger som Begravelser. f.
Med denne Religion var Tilbedelsen Fadraanum
i over 1000 Aar, at tænke og vaghed Folk
dens Pharao kunde det udaat til nogen afstand
bort, og forstrøedrum Jordet Overalt over sam-
fundet forraadte, ovenpaa gav sammen lud som
Troja faldt, vaghed Egypten til overmodige Fraster.
Med Tumstellesen af den hellige Ox: Apis i
Memphis, A 1871 a.X. begyndte Fraste-Oregoti i
Tilbedelsen; skøn dagen følgte Strømmen begyndte
tilgive, og den naturlige Tilbøjelighed, undvaerdes den
vanskelige, udvortes Praesed. Lukte man:
at Monarkerne som ere var stegat Fegrend med i nogt
andet Land, blev stoerrest, og dagen gik tilbage
fortegnes med den vore good form. —

Apis's Tilbedelse varer man tænkt sig som Ottefaldet
af en ung, ungtfy Ox, hvis 1000 Tidsgrænser
for Tvivl, hvor af Millioner Tilbagevendt Tid, og
Magt og Lurer Jordet en hvil Nation i Mørkhed efter,
for at kunne vist den gaa Natten. Den Hellige
Ox Jordet sig til Theodos. omtrent 1500 Aar; Cambises
dræbte den: Ochus med sin Grumalen afsigurerede
den, og fandt at Ofre fram, Ptolemæus August vendt At
for den, fordi han "efterlod at tilbede Guder, det Gen-
tilske" l. 175.

g) Osiris blev ogs. Πανόφορβος, fremstillet med dette Dyr som Tolan,
det bestemt for Moder Dannelse, ligesom ochsen Jorden med mange
Gjøre. I Ofri Alleggis Horn, fordi Maanen som saadan i Af-Dæle-
gnet, og fordi Oxen for Egypterne var den indviet.

10) Alle disse Guddommen er altsaa Dele, Skikkelser af
Gemstaben af Naturen. Egypten finder saa Ikke
mindre den Dunkelt, som for det tilbage Dæmon af
sin Tidsalder. Da Tilbøjeligheden begyndte at blive en Gjen-
stand for Landets Undersøgelser, gjorde man sig Umage
for at udfinde Grunden, hvorfor man havde gaa en
fornuftig Mand forklaar den nu Guddommelige, eller
Tabet af Land og Fly vogt efter deres Tilbøjelighed.
Det fremkaldtes gaa en dobbelt Maade den egypt. Re-
ligions Forskellighed, da man afvaerge fra Fremmede med
Fuldhed det at Gjøre, man anlag for dem alle sin
Guddoms Dybde, hvorafgjem følgte at man havde
og dersom Natur gaa forskellige Maader. Forskelligheden
i Egypternes Religions Begreber var tydelig, da det blev
betragtet med den gamle Filosofer, og søgt at sammenligne
dens Betydninger med deres dybere Betydninger. Det blev
fremmed Grækerne, som lagde den egypt. Religion
fabelom radnu, at naar Egypt. vilde udtrykke en Guds
Dons forskellige Gemstaber, saa gaver de den blot
forskellige Navne, fulgt var en Folge af deres
Forvoglighed Skift, Grækerne, der fulgt Skikke med
deres Præstaw, var den Omstændighed for en ny Gud, og
fremmed altid indrø nem Udvand, at det vilde
finde deres Gode blandt de egyptiske, og gave dem
disse gamle Navne, eller det turde dem gaa for
naturaliserede dem. — Herodot siger at Egypt-
land 8 Guder af første Rang, fulgt andet Klas andet
Rang, og disse igjem alle andre. De første dette
nedvendt den disse Guddomme med gamle Navne, fulgt
Naturen synes at staae i Øjeblikke for dem. Hos de øvrige
Grækere finder man Navnene gaa følgende Guder: Ptha
eller Opas, Keiths, Ceuph eller Cneph, det Navne
gaa den Øverste Guddom eller den Gemstaber; Thithram
bo eller Thermuthis, Typhon, Nephthis eller Aso,
Kneeris, Navne gaa andre Guddomme eller deres
Gemstaber; Osiris er almindelig Naturens Tilstand,
Mand, Dødes, ~~eller~~ og, efter en bord Forklaring
den indvendige Kraft i Naturen; Isis er almindelig
Naturens Tilstand, Egyptens Fædreland, Maanen, den
indvendige Kraft i Naturen. Begge disse forskellige
Navne efter deres Betydninger; den første blev Amun,
Jom, Or, Serapis, Harpocrates, den sidste Muth,
Methuer, Athyris, Sothis, Bubastis, Buto. I Følge
dette Øjemærke Egypterne det helene fingerede Mysterier
er blevet, som med vore andre Nationer, den gamle
Tilstand, Dyrs guddommelige Dyrkelse, et fald den
det det hellige, som helbredt den, ancrelunt den Fæstre,
Forfædre og Byggere den Omgav. National Tilstande af
Dyrer Dødt man at guddommelige Oxen Apis, Mnevis og Omphis
eller Pacis, som den første; hvor Nemer, og ved hvert Bod

Dens fraa Baldr i Genesis cap 26. Choen.

Magernes Religions Oprinde

Dog anfores Herre at offre fremmede Guder paa det Sted hvor Han var blevet fremkaldt. Hos. 1. 7. c. 46.

Det gamle Persiske Religion, den mægtige, Old-Dyrkelsen
ogsaa i Old-Landets Medier, den var fornuftig, gudelig
for Landets Dalene, skjønt ikke lærd. Den befalede y-
dmyghed at hedre vor Gud, ville Ballade, i ikke fygtes
hun i Vindblæsten, men var ydersst intolerant mod
Herre-gudernes, deres Billede, Templer og Præster.
Magerne blev saadan Naturens Venner, og beskyttet af Jor-
ens dyremarke, undtagen Hundetorsnet. De gik fund-
klædte, som Pythagoræerne, levede meget strengt, og var
de det Øverstand. (s. archimagus.)

Blandt Zerdustriske Skrifter findes endnu at man skal lytte til
den som regner. Ahriman: ikke den Sande i den Mørke, om de ene
Troslærer. Jøderne ikke de, som her at alle vor Religions Skrifter
hum og fra Moses.†
Perserne Jøder Daal, men ikke Ge-
-skjønsen
† Moses var og alder end Zoroaster.

Det var Dyr-Gud, Himlaadt og saa Stadtige. Egypten
hent paa Gulter Hvinarmed ikke Ocha, men det var nøyt-
-ligt at beskrive deres egentlige Øjemed i den Religion. Ca-
-rakteristisk var den Mening, at Ophav fandt Tilnøjel-
-se i Legemets Perforation, og bord i alle de Samme.
Herodot nægter at de brugte Mest-Offer, fremhold der paa
Ørkenen paastaar. De havde gragtige Templer, og i det mind-
-ste i den senere Tid, Statuer af Guder. Deres Dyrke var
saaledes, deres Dratke mangeslags. De anvendte forskjellige
Jeneh alle vidtskjøftige Kunstskatte i det Forvaar. —

§ 26.

Det magtest dalgnes Oplyse Grundtræk i en Betydelig del af
Asien, og der, ingaaet Mahomedanernes Dræbelyst, endelig
fordi ty paa forskjellige Steder lige ved Ørken.
Gudernes formskifte og Forsvinden synes ikke Gudernemnet lig-
-ner Afguddyrkelse. Efter Herodots Beretning, synes
afmagen fra at ønsker, var den legemelige Kærlighed og
deres Dalen Guddommelige Ophøjed Gudmoderne fra den
græske Religion. Magernes, ellers Persernes fødte
Tilbud som Guder, Solen, Jorden, Ilden, Vandet, Luften,
selv de Naturens Fremtrædende Kræfter, Venus Urania
Kaldt af Mithra, men ingen Fremstillet Billede.
De havde da ingen Templer, Alter eller Billeder. De afsendte
de Guddommen paa høje Steder, det var at fremstille Offeret,
det var at bænde det, men ved med Mest-Offer. De
Symboler var deres Guddommelige Ophøjed Gudmoder fra den
Hogu og den Hellige Ild, hvorfor Xenophon fører Solens Hogu.
Det var dette allerede den mægtige Religion Zoroasters, Amuges
fødte Religion. Nogle afmale Persiner som Ildens,
Solens og Himmelrummets Tilbedere, andre igjen, at deres
Højeste Guddom var noget at fremkommet fra den legemelige
Natur ~~afledet af~~ fornuftigt Væsen.
En anden det af det Land er af den Mening, at den
Religion, hvortil det nu i ~~det~~ Asien afsendte Dæmis be-
-hjemt dem er den samme, som det gamle Magier lærte, og
at den der nadmarkt lyt fra Zoroaster ~~Gude~~ som man
efter den sandsynligst Mening lade lever mod Darius Hystaspis
tid vor Ære. De uvorende Perser Jamr trænd
Bøgen, som for Navn af Zendavesta Zenda-Vesta
og ikke Dæmfaldes man antager at vor Zoroaster; dog
er nu bekjendt i Europa, hvorfor man har Anquetil du
Perron at takke. Efter samme Jamr Magernes følgende
Religion Oplysninger: De højeste, fra den legemelige Natur
forskjellige Grundvæsen, Zervane Akerene, Ed ikke Be-
-skrivelse, Jer med Konover eller det Fabrent Ord, fremsprekning,
Lysets Væsen Ormuzd og Ahriman, og modstrid den
Guddommelige Kraft. Ahriman, den var Fabt god, blev, af Mis-
-underhed over Ormuzd, ond. Begge Jamr Fabt den fuldkom-
-ne og legemelige Verden, og var i samme Øjeblik lig godt
og ondt, men Ahriman var det det ondt nu ingang blev.

Ny om Thaaut er ikke klarere end forhen, men at Mindet er mørk, og man forbinder allegorisk, som af Oldtidens Mysteriers Eed eller andre Ting uforstaaelig.

De første Jødernes Frelser giøres by frivillig til Gudernes Fader Gallin.

Ny godt. Dernæst Tauts Skab Verdens eller alle Dynd Vesenets Aarsag. Ch. Klemens og en enkel Sammenhængende Tauts eller Ægyptiske Verdens. Ee. er Fryst Jorden Anschaspands og Skeds, hvorafer ogsaa gives grundlig, lige fremdeles i ikke Gude, men Jorden Skedlighed paa Mennesker Vand. Ahriman har Skabt et onst Aande Dæmon og en Følge af de Fyrste Menneskers Dyrker. Efter Ariko giver der en ~~Ind~~ Mellem-Ægtand af Paligenes for de Fromme, Ophøiet for de Onde. Ee. en Ophøiet Ind og Staar alle Dødt, og naar de Onde paa ugjerninger, vil, efter 12000 Aars Forløb, alle under Ahriman og Devers eller et onst Aande, Blive godt.

Persiske Magter, Magerne ødelagde en almindelig Raad og nam et ovrigt Land.

Det Jødiske Religions Oplysning

Ingen det Jødiske Religions Oplysning Skabt sig omem Arabien, Phenicien, Syrien og Mellem-Asien, da Jødernes Fiske Magerne igjen Fordrev dem, saa Jødernes i samme Kun lidt. Dannes Jøndes Karakter og Skjæbne ere Ejelbesk. Jøde Skjæbne-Himmelen var den høieste Guddom, som i det mindste Asiens Arabier kaldte Alla Taala, hvilken de kaldte det øvrige Guddomme Al Ilahat. De ammonitiske og moabitiske Guddomme, Moloch, eller Melech med sine Tilnavne Adamelech, Anamelech, mere Chemosch, Baal Peor som Gud. Deres Jøns-Fetischer hed Terafim. Hoste erabiske Nationer omfaar deres Dørm. De afvent ogsaa Mæren. De nomadiske Nationer Jøder fornemstelig lige saa lidt Ønsker, som Foraetelsene, men ved de, som Brad i Ørken.

De Jødiske, assyriske og phenicisk Nationers almindelige Guddomme var de virkende og Ledende Kræfter i Naturen. Det phenicisk Ord. Persien Skiver ved ikke alleene overrensstemmende fremfellet af Laackiemathon og Mosches, men dog aabage Dagger i Grundskriftens, de aandelige og de materielle, paa hvilket det Jødiske for virket og de ved Jøndernes Skrifter.

Thaaut er den, de angiver som Lærer af det Jødiske; Baal den høieste Gud i Ægyptisk den Jøder Religions Verden, Dens Naturens virkende Kraft, eller Solen, med sine Tilnavne, Samem, Ror, Zebub, Mechos. Ungmand-ligen Guddom Astarte var maaskee den samme som den Jødiske Atargate, Jercelo og Salembo, Jordens Befrugtelse, moderlig producerende Kraft, Naturens Evinde Kraft, Maanen. Tammuz, Rimmon, Adad eller Ader, er Naturen paa Solen og dens Skiftning eller Virkning; Dagon, Fanet. Babylonerne var mygt ærede og mangfoldig lebrikt Guder. Guddomme, som Persiserne fik ved sig paa deres Ørk, kaldte Gebrer Ratori og Parasemones. Ordigen Guddomme, maaske Heroer er Meliarkes, Adonis, Combabus og flere. De Jødiske Guddomme

Drawlogs at Belus, after at Jaar permbagt Wheelu g Bymm, Sand
ladet sit Gend affegge i af Oberst. Jon flod drej, fuinkem Mstm,
Begraet med Perfland. Berosus taler om en Manusfloed, magt
lig den mosaiske. Supe p16
Naal, Melkom, Adad betyder Jorden i: magtig.

Oldtraemanstr. Aae. Asam.

Indbraemanstr. Aae. Asam.

Indbraemerne fale hin en gossent til overhoved g Jorsk
Lattelige Ceremonier. Ved Jaar nogaa ugje til Jorden dag i
Sabat begyn de Arbodiesp, og naar for religionen; naar en
Rajah skal forbie i pagode, skraa Jen af sin Hest, Ramu ellers
fengsel, g gaar forbi sammen i
Ramme Mag; Sedan Jaar Jundt et mensch Begrebet om Gudom
men, eller et Jaar i jo Sted i Jorden Lydiger.

DT Man Leuder i deres Hellige Bogen Lover om Enghuset Sted,
som siden blev Grundvoeldt til den christ. Religion.

Deres Indeanerne Indeling i Caste eller Klasser, Brag
dignetti, man Kjaed g andre adelige, er mest gaaet
E ind Indtrafe Klasse, som tillige nde den Betyd
Sup 119. naturligvis maatte finde i at Jord Forfatningen ustig
mere nal, Lifsaarsom Klimatet g Indbyggernes Ca
-racter, Jaar nemlig Ker at Hindostan Jorden
bnaren Jaar Raets for Indlandet med Stammerne, naa
-det det Jorden Jaar den vild augrib det
Tschettrijer; Skjemes Caste er indrommet Jorden
Jordbal, for at Jorden Lord med deres Jaar Forfatning
Indbraenstan Caste var for storlige g at det Jaar
blev gaa den Jord det var. Den tredie Caste Vaisier
fandt ingen Indflydelse, de var Jorden det at Jorden

Indianerne er af ernst, lat Bygning, Lem for det mest Jordt
Bonialtlaek, et Jorn Jorand g Jorden, farvet Jor, Jalet
-Jorringe, g ofsen, som vil gaa, Jy ingen Lustrer, Jorn er Jal
Jorrom. Skjegt mals et efter Behag, jordt, jordt Jorn, et efter
Jorst g Behag. Deres adraegelige Jordt er Jorn g Jorgter, og Jeg
Jorgtende g Jaar Jord. Deres Kaabin Jal g Jord. Jorn Jaar med at
Jorg og da et Jraad at Jorn Jaar Jal gal omm i Jy
-mer Jagrenne. Jaar Jeg et intet Jord

Jalt Jordsgaa de Jo Jorn gaar ignorum efterat Jordsjor
-Jordens Jorandt, Jy altid de gaa deres Mandsbaal, Jorrom
naar Jorandt den Jordan.

Jordi et yderst deres Jordsjygt med at gaar ingen
Jo Jordan deres Jorst Jy, de omgjed den afric. Klaget
Jorrigt, Jyrd g Jord. Men Jagrenne i Jordjaard Jorde, om Jaar
med Jraad. Jy Jordan Jordt Jaar Jord, en Jor Jraagt Jorn,
Jaar Jorn, Men Jor de Jo Jaar. Jy Jord - Jordan gaar
det Jraagt Jorn. Jordal, men Jord er det ingt ne Jaf Jordt.
Jo Jraagt Jorn. Jalag. Jorrom.

Jo gaar ne coastan at dem gjenjorem Jor naar Jordjord Jor
at Jorden Mandsbaal, de alle ikke Jorand at Jordjor
deres Jorrer Jorrjordsbaal. Jordsjord Jaar Jordjor Jor det ingen
med i Jordjalat.

43 Kanner kunde Jegraa Jitt med Jiksjord forklaarer, Baal
almindelig Navn paa Guddommen, den Jøgnes Gud. Molitka
eller Molatka, Jorn beskrivet Navn, Maaneu. Jesach
Jerka, Tørsach et andet Navn, Jøgnes Gud. - Efter den
almindelige Mening Jesach Chaldæernes ægtes fugtighed
Jæt. Ved Jaar megtige Ønsker og en glimrende Gudsfø
-rsler. Deres Præster hed Chaldæer, deres Skaal var er
-nalig g de var de overste Lærere.

Indianerne gjør sig ligesom Jørsten lie af, at Jaar Bra
-mer et ny ældre Religion end den Jød, men da Gudom
ikke tale om dem, saa Jar man blot deres egne Indbille
-jer at gaar efter, Jøndt deres Jeli Jøsum ende udbredt over
det Jele østlige Asien. De anvender Ramium Jaar Jellige
Bøger, som indholder deres Jeli Jøsum. Deres Jøsum g
det uddøde Sanskritta-Sprog; g den Jaar en blevne
omfattet i de Jamme Sprog. Klassificeres efter deres
Ward, i 4 Vedams, 6 Shastrams g 18 Puranams. Ved
-ster af den fysiske Natur og deres Dele var Jerno
-delig Ramienernes ældste Religion, g mdin Jøndt man
Jøstrøkkelige Rester paa Jetskikmes Blandt dem, det Jøgste
Navn blev Jø. indeu i Perpende paa Jøsten Coroman
-del Jøkkt under det Jelkkste af en 1000 Jorned Klager.
Den Jodnaelige Jøn anbeder Jøgnes Guddomme, Brama
eller Brama, Jakrem, Wischnu, Jøsolebrem g Jøhiven
Jellesgrene; men det Jaar vist det Jøsk Navn
Jan fysiske Egenskaber Jos Jammer Guddom. Bramas
-bret Jøres at Jaar navn den ældste; den ødlagte
Jørst af Wischnus, g Jøtes af deres Jøhiven
Jornaad Jøster. Ogsaa Wischnusjøkes mulikastand
Jø den Jødste Jørsaamidt at de ordnede Jaar Jø den
Jøgnes Gud, Jø Wischnu Jø at underordnet Wæsen; men
dog Jø Verdens Erløser. Underjordens Jabal er
nergat Jørt; blandt den man Jøhiven Bøner den
Jernanste. Efterat Jegnes, Jøremuch mand ice
Jørstelle Wischnu, blev nød Jøstens Kudnisse, lie
Wischnu Jøl. De Jaar Jølinguder, Deveraels, blandt
Jøiet Deveender er deres Jernanste, og Rudeni eller
Jernanner Jøm Jøder om Guddommen mer, Jøn Jøtes, Jøn Kommen Jøy
Jøtsguder. Jøtsjøt ouvaa en Jøbraadning, Jøromad
det Dødt Jøtsjøtes i det anekt Jeo; deres Jøøster,
Brackmaner, Bramaner, Braminer er Jelige deres
ernste Lærere og den mest ærede Klasse blandt Indianerne.
De Jaar en Jøn Mangel Mod og Jøreetnøn, Jøeli Jøst
Jøbrem Jøldt Gymnosophister, Jøjnem de Jøbrugnet en
anden Klasse religiøse Jersoner med Navnene: Samanæe.
eller Germaner. - §29. Jø p 91.

Hvi man Jøn Mesjoraanernes Jørtellinger, saa Jør Jøhrsma
Jøjudesten Jøand en ungt reen naturlig Religion, gjen
nem Jøjnesjøkem ord at aanblikt Jøjnes Wæsen.
Jøen paa Jøunskabem ord at aanblikt Jøjnes Wæsen. Bram
mer Jøn ødarbeid Jø Polytheismes, mdtil Confusjøen
igjen forbrødred den i det 24de Jøel.
Men de Jøinesjøe Religioner Jøistemen Jøaar aldrig Jøstrøet

(44) saadan kort; i særdeleshed deres hellige Bøger, eller deres Annaler, eller deres Religions Form giver Anledning til at tro paa sammen. Deres ældste Form var, som overalt i hele Asien, Dyrkelse af den legemlige Verden, og dens Deele. At Himlen, Indbefattende alle hele Verden var deres høyeste Guddom, under Navnet Tien, og, (maaskee siden:) Schang-Ti. Naturens forskiellige Deele var Undergudderne, og at Himlen saavel aabenbarede som bestemte Tidsløbet. Først sildig opstod den Lære, Billeder af Guderne i Menneskeskikkelse og Ungdomsstand. Con-fu-tse forbedrede vel deres Religion formelt, men prædikede blot Moral; imidlertid er det vist, at en Deel af de chinesiske Lærde antoge at Skabelse, og holdt et Gud, som et adskilt fra den skabte Verden, og maaskee har Con-fu-tse været blandt disse.

Derimod i denne Tidspunkt stiftede Lao-Kiun, der bragte til Verden ved et Mirakel, at meget udbredt Religions Secte. Den høyeste Gud, Tao, skabte Een, Een skabte To, To, Tre, og af Tre opstod alle Væsener. Guds høyeste Lyksalighed er Hvile. Alle Religionsparter fik stort Bifald ved deres foregivne Videnskab, at kunne meddele Udødelighed. —

Con-fu-tse skal være død 478 a. C. Staten blev som Religion; han var en mørk Sværmer af første Slag, som Jacob Böhme, der sluttede sig til Tavshed, som han ikke selv vilde forstaa, og dernæst siden blev holdt for en stor Philosoph, og endog siden for en Gud. Schlözer II, 337.

§ 30.

De første i Grækenland indvandrede Colonier vare fra meget forskiellige Egne fra de Lander og Folkeslags Kundskab, til at man for dem skulde kunne søge noget Religions System. Enhver Gienstand, som vakte Haab eller Frygt hos dem, var Gienstand for deres Dyrkelse, som dog hverken var almindelig eller nødvendig, at man skulde kunnet kalde den Folkereligion. Almindelig Dyrkelse blev siden en Deel af Naturen, hvis velgiørende Indflydelse mange følte, og som mange frygtede, eller som et Tilfælde gierne nødvendig, eller som maaskee deres Anførere eller Herskab, hvis personlige Dyrkelse den havde været, vidste at paatvinge andre. Omtrent herefter et Tidspunkt de Colonier, som fra Phoenicien kom ind til Grækenland, bragte deres egne Guddomme, og deres Mythologie med sig, og havde altsaa Præg af Folkereligion, skiøndt meget, ikke engang ved deres Ankomst, var aftaget ved de pelasgiske Fordom, som de opholdt sig. Grækernes Digtere fandt de første Begreber om Guddommen, men de ikke berigede dem; de blev Mythologiens Fabler derved, at de personificerede Guddommenes Virkninger, Egenskaber og Handlinger, indklædte dem i digteriske Billeder, og gjorde symbolske Fortællinger deraf. Den største Kunstner fik Smag fordi Guddommenes Forestilling ved Billeder af Dyr eller sammensatte Billeder, og satte dem nøiagtige Figurer i Værk, men var paa den anden Side Aarsag til, at Folkets Begreb om Gud selv blev aldrig anthropomorphistisk. Hverken alle græske

Det græske Rel. System.

Alle de mythologiske Fabler skrevne fra Begyndelsen en philosophisk Betydning, men denne glemtes siden efterhaanden.

Grækernes Begreb om Guddom og Gudernes Natur var, hvis man siden kommer, meget ufuldkomment og sandseligt. Under Guddommen tænkte man sig blot et med legemlige og aandelige Kræfter, som med Magt, Vigt og Viisdom, over Menneskene ophøyet Væsen. Efter [illegible] tiltroede Guddommene Kræfter i Wodehsed og evig Ungdom, [illegible] at lade sig hensigte, og efter [illegible] at giøre sig synlig og ligne [illegible] adlere Storm og [illegible] og i en umiddelbar Vedvarenhed Menneskenes Skiønner. [illegible] FH

(45.) Nationen havde udfoldet en National-Religion, lader sig ikke
vel bestemme, men ikke at formode, at det ikke stor
kunde [illegible] Afvigelse – imidlertid det [illegible] Sel-
-skabsbaand, det fælleds Sprog, Hellenernes udbredte Fortrinn
den amphictyoniske Landdag og det [illegible] forbundne delphiske
Orakel [illegible] have bidraget. [illegible] endelig enhver
Land og Stad, fortrinligen at dyrke deres [illegible]
bragte Guddomme.

De Digtere, [illegible] bidroge til at danne Grækernes
Religions Systeme, vare, efter deres [illegible],
Prometheus, Linus, Orpheus, Melampus, Eumolpus, Mu-
-saeus. Hesiodus skrev en fuldstændig Theogonie, og for
Homer fandtes et Mythler samlede, som indbefattede den
græske Folkereligion, og igjennem hvilke vi kjende den.
Disse Digtere vare Emanatister; de antoge Chaos for
alle Tings Oprindelse; [illegible] først Ordningen, [illegible]
eller [illegible] [illegible] eller Naturen deres Form.

Den græske Folkereligion erkjendte Zeus† for den
øverste Gud, for Guders og Menneskers Fader, men un-
-derlagt han selv en uforanderlig Skjæbne. Foruden
ham vare følgende Overguder: Poseidon, Pluton,
Kronos, Apollo (: Phoibos, Helios :) Ares, Hephaistos,
Hermes, Dionysos, Hera, Persephone, Rhea eller
Kybele, Hestia, Athene eller Pallas, Aphrodite,
Artemis, Demeter, Leto. Underguderne vare
utallige; [illegible], [illegible], [illegible], [illegible],
[illegible] o. s. v. vare opfyldte med samme. Til den
hørte Dæmonen, Faunen, Nympher, Erynnier
eller Eumenider, Muser, Gratier, Moirer o. fl.
Guderne [illegible] [illegible] Helte eller Heroer, f. E.
Hercules, Castor og Pollux, Asklepios m. fl. Alle
disse havde menneskelig Natur, men større, fuldkomnere,
mægtigere. ### Man troede paa Sjælens Udødelighed,
samt tilkommende Belønninger og Straff. † Minos,
[illegible] Dommere, [illegible]
De første Lærde Græker, som havde en bestemt Mening
om Guddommens Natur, vare Thales og Pythagoras.
Den første var Materialist; Pythagoras, saavidt man
kan bestemme det, Emanatist. Anaxagoras lærte
først om en [illegible], forskjellig fra Legemver-
-denen selv. Siden fortjene at nævnes følgende
Meninger: Xenophanes, Parmenides, Leucippus, Hera-
-clits, Democrits, Aristipps, Theodors, Socrates, Pla-
-tos og den academiske Skoles.
Guderne forsonedes [illegible] (med Offer; [eller bebudet sig deres Naade]) de havde præg-
-tige Templer og talrige Festdage; deres Præster udgjorde
ingen særegen Stand. Til det caracteristiske ved deres
Gudstjenestes Form hørte de [illegible] Lege, der vare offent-
-lige, Guderne til Ære anstillede Legemes og Sjæls [illegible]
[illegible] Naturen, [illegible] havde sine egne Lege, men: 4 af
dem, de olympiske, pythiske, nemeiske og isthmiske.

---

† Deres Mythologie var en Blanding af [illegible] Systemer

† πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ved Athene troer man at have forstaaet Luften; [illegible] kaldet
[illegible] Jupiters Datter, og Mø, fordi aër natura corruptio-
-ni non obnoxius sit; et summum universi mundi locum
occupet. Unde etiam fabula, e Jovis vertice illam ena-
-tam.

[illegible] bemærkning

† Det samme gjorde ~~[illegible]~~ Gallier, Egypter; [illegible]
[illegible].

(§) Det er mærkværdigt, at Colonier havde ingen Sted [illegible]
Nationen [illegible] den Grad, som for et gamle Gudelære
og [illegible]; det var et [illegible] selvfølge,
at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Guds Ære. Men her [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] det medførte, at Socrates maatte tømme Giftbæge-
-ret; men dette var ikke saameget en Følge af hans
religiøse Meninger, som af [illegible], han [megtet]
med sig; [illegible] [illegible] [illegible], fordi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] deres [illegible]
gjennem en [illegible] Anklager, hvormed vi [illegible]
-tiske afvigelse. —

2. Afdeling.

(46) Lot het Godsdienst deel. Gemeenschap hij dezelfde Leden zij in den zelfden Oudtijd. De olympische was de belangrijkste, en het politiek Raad van Griekenland: aldaar Iphitus, Koning van Elis zoude zeggen den Aan 3208. de Feesten naar Olympia in Elis, Hercules het Aan. Feestelijke aanvang aldaar begonnen, en naar zijn uitwerking het langer naar Lycurgus Grafsteen. De Pythische Lager, Apollo Pythius geheet, naar Rhadelaanger van Crissa naar Delphi. De nemeische Feesten naar Nemea, en de isthmische aan den corinthische Isthmus. Blandt de overige Lagen was zijn de paaatheensche en eleusinische noodzaakelijk. — (Athenes Aan)

§ 31.

Mangel geheel Natiewen zoude ferner eenige openbaare Godsdienst, anders in Gemeenschap, zijn Godheden geen dit almenschelijk Karen: Mysteriën. De men dit kunde zaan Aldgang hij zamen, achte dat zij hij in onbroederlijk Laafzad, zoo zij dit Gebiedt de geheele Wereld dat Gelijk eenige Afzaffingen zoo goede, dat alle Zaad men naar eenen, een Klein Schmedingen Inzichten of en Zamengangsmaatre naar eenen Geheimzinnige Godsdienstige van onzichtbaar nergens Geestelijke Kogel Ontwerp Blot en Ceremonieën zijn men Zaard ontdekken, zo dat Zaaf eenen Gud, bij zijne Aan dat Feesten, onder Aanzigt; onder naar naaste Zichtbare zijn dat zaard dat Lichaat af Bijdigen, Gevaard man hoorde dat verzolet Gedreunes Aanzaal; in meestig Zijnes ogzaa nogt verhelig dat Zoon Geleerdheid dat Zaadkomen Tuchtigheid en Gemeenzaalig Uitbreiding, Gevaard man maar-draeit eenen Zaadstaaf, zoon man Zoort dat naaste Zoeit Zijnen zo Mangeten. Zaa alle en Maaden Zaaiet eenen Gezicht oguaaren, zoon Godheden gieert zij bij af dat Mysteriën Zaard, namelijk dat het naar dat Geestelijk Kiezzaaf bij met eenen Zeeft Vlamzaadren daarzaa. Godheden Zaard mangel Zaadanen Mysteriën, Cosmogonieën, Orgien, dergelijken. De Zoon ogzaa eenen Geheimzinnigh Mysteriën naar de Bronnen van Godheden, de egyptische en cabirische onder zo zamen.

§ 32.

Zugen af de geheele Natiewen naar zaa oeldzaar, dat de zo trouwt zijn Orakelen, zoon Oracuilen. De Oracuilen zijn zagt of eenen Geheimen Eigenschaften, nemen men onderzoekt eenen Geller zoo mangel andere Maaden. Zoaarlijkeren Orein en Thummim, Amenes Orakel van Egypteijn, Astarothes zeiden, of goden: Dodona en Delphi naar: Zijn Aanzien. De Dodonaeisch naar de Oldste van Griekenland. Te Delphi zaarat Apollo naar de Geestelijk zoon Zijn Pythia. De overige Wijzen, maar Bruiken zo dat, zoon Zuchtenen Geller, naar Zuchtenen Vlugt, Lucht gezicht, Gaanden Lichtzijn, offerhoek Zijn Indrukken, Droomen, Loodlessing, Astrologie, Pijnen, Aanzien m.m. Zijnen Geloof en Vertrouwbaar uitzigt dezer Lager en Zullaan Gedreunes Willen.

Mysteriën.

Niet meer dan alles mysteriën, quibus ab agrestis immanitate vita excoluit ad humanitatem et mitigati sumus, zijn Cic. de leg. 2.

Orakelen.

Ik geef zelf die uitvinding der Orakelen. Ik zie zulke primis fingere qui vexandos in imbecillorum animis, Maar toont dat Godsdienst noodzaakelijk zijn, dan zijn zulke, dan zoon zijn Oorsprong.

Zwichter Voet. aangezien zoon Gemeen ke dat Orakel tabb zijn Aanzien.

Zijn Hercules zijnen het Hyperion Aan after dat zijn ondersteunen
en nemedische Leen
en Mysteriën het Aan

Perse, het Aan

Mysteriën.

Alle Grønlænderne fik, Longinus og Philo at de delte det Gud, som de Legem det romerske Imperium med Augustus Collegium, og gik alle mighe Øgenvidne, og man maa tænke, at Psalmens Bøger almindelig gik rundt at Bøger, som Philosophiske Skriftsamlinger fors Salomons og Sirach og formodet Vaderens da Bøgerne forfalde, og sjeldnere blev ofte ogsaa det efter det Forlorne i spildum blev et Spørgsmaal, og ikke Lærdommen alle um man i Skolernes og Universiteternes Fauder.

Asien og Egypten fem mest Oplysning udbredte. Asiagrænsen dele man fejgt i deres Landes talrige Folkemængde, i Øst Asien, og den at et, som Egypten – et andet Øst det saamegt forskjellige af Ægypten og Asiaterne.

Alt udvikledes med Ruser ikke daarlige Oprøver, som Fremmed Øst Asiens Tidsfølge; Fri den øjtlende sin Virkning fra alle Mennesker Fordelingen, Øst Fri Bestemmes, og det er ikke den ved ydre mighe Handlede og fulgte ikke Forskrift.

§ 35

Alle mikrokosmiske Kundskaber ogsaa i ikke Perioder og folder ikke forsøge Begyndelse i Øst, som fiste rem alle Grunder, og mange Nationer fandt vi, naar vi Lær at kjende ikke, allerede ogsaa. Asiens Babylonier, Ægypter, Phønicier fem Folk, saalangt historie vekke, besidde mikrokosmiske Kundskaber. Det samme er afsøgt med Indien og Kina. Man finder her, at enkelte dele af disse og Folk hidtil fem mest udviklede, men ikke nødvendigvis at Dem naar alle i samme Grad ikke fem mest i ogsaa ikke usandsynligt, at Mikrokosmos fandt fem mandens fra Nord til Syd. Gudom og Mennesker fem ~~fem~~ udstrøgne Dele ogsaa af Phønicier, Ægypter og Chaldæer, fem vi, i overalt Øst indtager, igjen Øst Landet om et asiatisk Nationer, men Gudom Efterkommere og Efterfølgere af den Kundskaber bringe, at det nem kunne mødes i mange Mikrokosmos Grader, om ned og Dema, et gotisk Dæmoniske form, Mikrokosmos Indskrænkes til fastste Tanker, og ikke Fornuftsfølelse Fandsynlig fem fremdeles ikke fra at naa ikke Øjeste Dødelighed. Jeg Gudom beforeneds Forskjellige Oplysning med at fade, begrænset Dema, Dødelighed Genie, skjøn Legemlig Dannelse, indskrænket Frihed, og ned ikke Ignorering, det erfoldes med et offentlig Dæmpel, i det Grad, for ikke et grusomt Øjeste, at Gudom en blinde Efterretninger Lærer. Asiaterne ovenpaa egen et ønsker Gudom, hvor fandt fem disse overgik alle andre; det var fem Mestrene i det Hjemme Øjeste Mikrokosmos; ogsaa lagde det ikke mere ikke Philosophi og Moral. I matheme-tiske og fysiske Mikrokosmos, fandt i Medicinen fem det Øjeste for.

Nationernes fem forgjemte Lærer, ikke Babylonierne Dannes, ikke Øjeste Faand ikke Thot, det egyptiske ikke gamle Hermes Trismegistus en fabelagtige ikke symbolske Forfatter, ikke fem Folkeslaver, men det man ogsaa ikke fem Mikrokosmos Øjeste, men efterfem samme ikke ikke gradvis fremgaar, og ikke fe ikke Mennes Øjeste og fastfølger Lærernes.

48 Ligesom man kan indtale Mytheur, med hensyn til deres Romanaar, i 4 forskellige Klasser, saaledes finder man ogsaa 4 Hovedgradationer i deres Udviklede. Mytheu i første Klasse er alleslags Dyr, de kan lave af Jagt, Fiskeri og de raa Produkter, som Naturen frembyder. De staar og fare ikke saaledes paa Dalarnes Lavestue Trin og er saa fortrinlige med Mangel, at ikke engang Sigøjnerne for Øjnene der kan Drage dem bl. at sørge for Fremtiden. Dog finder man her dem, grundet Indtrykke paa Dyrene og Jagt, Faarejagt, flakke Arbejde, Musik og Dans. Saa at Skjønhedsfølelsen er i Udøvelsen og Udviklede staar Nomadernes ikke af Barbarisk, om end og saa ustadige Hermanden finder sam fra at dyrke forskellige Kulturfaber. Jan Fiske, og Klaus Æsset Dør, de kilder sjelv sin produkter, hvorfra han tilbyder sig at faa øverige Lunds Ungemmelighed; selv kunde han intet Fundnord alle Dyr, mikset undtagen, de hvem de fornøjede. Ved Agerdyrkning gjøres det første skridt fremad paa Dalarnes Bane. De kan med Øvrigemaleiet det derved ikke med Jaly efterarbejder, og Krag, Hvenigt, Calens eller Øksfeld fremadskrider mangfaldige Definitioner. Dog er naa et Agerdyrkning dennes Natoms aldrig det første Trin af Udøvelsen og det Høyere Forstand Udvikling, men efter opnaaet Frost med Handel, som den Mytheu, paa udvikling Maader, at forskjellige deres Land produkter, Ligesom de Definitioner af en stor Mangel Varetøj, Maskiner o. s. v. fremmerer deres Kunstfaber med andre Nationers, og Lægger den Udviklingen de at forlage ingen Forsøg. I denne og næsten Periode have altsaa blot de Nationer nærmest Fuldkommen opklarede og Oplyste af den fole Dum af mytheiske Kunstfaber, som have dernæst stor Handel.

Midler til at forplante Kulturfaberne.

§ 37.

Kulturfaberne forplantede sig i Begyndelsen med mandelig Nutrimening, først i Fiske, Jagte i Krig. Kvinderne er saa gammene, at den kabe sig i et ældre dunkle Liv. Man bruger forøvrigt Tillad Skrift, de siden overseiis fremadlade til Barnlaser og Ved. Den Tøv, at male sine Lauer, for at mindelse andre sammen eller minder dem, er den laveste, Forstandes Lav folet paa. Ved afbenet man disse Ma- lerier og opfandt Symboler for Gjenstande, de ikke er Falsy Signa med lakte Øjne og en Øjestual - Faerte gaaloes sig mere, hvorved Tillad Skriften opstod. I denne synes det fundne ikke, at Øjne og Øreen paa en Mynlet Gjetterne Langsl at have Lokket, og at Øre bragt de Øjne Fuldkommenhed. Det er tydeligt, at det Sand er almindelig, og en Hemmelig, fælles Tillad Skrift, hvilket det er laeder

[Om almindelig Fortælling tillægges Cadmus, der skal have indført Bogstaverne i Grækenland, men det Alfabet, som han havde medbragt, er blev hans egne af 16 Bogstaver. Ce

Muller nder de blot Bogstaver gav den nye Vidt.

Omskriftes om
at Lubrikker.

Bogstaverne med ikke blot Kraftman
Efter den ældste Form, indlidt
man sig Kristus sammen
alle Ord, hvorfra Regnestykke dolumina, Cadaver #
for Bogstaver skrev man med en Gaasfjeds, der
man senere gav den en Ende, og skar alle slags gav den
andre, som at man med den Kniv udskarte skrad man det
skrevet. Derfor siger Horats: sæpe stylum vertas, iterum
quæ digna legi sint, scriptorus. I det ældre
ældre skrev man ofte sigter til mester; fuldt skrev
man repaleret en kniv for sigter til ønsker, ingen fra
mester til sigter o.s.v. fundaler. Ikke en Tolene Lerer
f.e. skrevne. Man skrev ofte Bogstaverne lige under
hinanden, og i en Linie, medtil man mellem hvert gav
den en bugelige Mord. Man brugte store Uncial
Mykenere forsøgte Bundstaber. – Bogstaver. –

[Dette lan indlukke de hun gæst ond kunstes alle Sidestum-
gen; snarlig fandtes Bundstaber udfundet, thi for ønsket
mæer man dy ved sand Cicero: necessitates inventæ an-
tiquiora sunt quam voluptates.
Skrivematerialet var lille Ahm, fremstillet Rhinsbolte og
Blekhorn til det ydre Gallen. Gaber, Kamme,
Saxlæg. Dette Agnedystning med Tænder. Ofte læsning
udmærket den ved Ord-fri, som Zoroaster den
gamle den til flygt. Gynne den gamle glaubt falsk
Eden i sin fond. Agnedystning understøt
ofte den nøjagtige Sentens, altså, ved at bruge
Mytten mere til en ren Vedslut, og saaledes giver
det gav Stoff omskriftend nemmeste Ly, tillige
befriedet Kunstner og gav Anledning til mange
nytlige Betydninger.

Den største Gave for det menneskelige
Liv, og en Vækst for Videnskab, er Bogstavskriftens
Opfindelse. Alfabetets almindelige Dyrerasfæm-
mæste nøjere at et alle Dele kom Gjenstand.
Allerede Profeten Ezekiel siger det man Alfabetets Ord.
Opfindelse, det angav den Naturen, for dem Bogstavskrift
den forste var befunden. [Dandsfaly fandt man i
Ingvildsten ikke saa mange Bogstaver, men flere ofte
repræsenterede, medtil Alfabetet indeholdt en ny lignende
Form. Begyndte Forskellighed, en Forhold for
nogen Grund, som vor Kraftsagt med Forskel af
Ellend, ikke gjaadent Spagergaaden, Gjenfødelse
Forstemmelser, Ungdommen Forskellighed, mellem med
Ugtens og Ældres Udlegte, Grammatikkens Gjen-
gjent Forskellen fuldkomen.
Man skrev paa Ligger, Træ, Metal, Blad, Bark,
Læder, Ler, Voxtavler, Papirer, og Papyrus.
Den Fornt Materialier skrev man med
Spidt Kaalpeder, paa andre med Penneer og
Blæk. [Ældste Kilder Skriftkunstens findes hos
Ægypter og Babylonier. Den ældste til os kommer
Skrivemaade Bog, er den mosaiske; efterfølgende Schaking
var ægte, ikke den Tekstens vor ælder. Ved
Gjenfødelse Bibliotheker, de Egyptiske Mangel
tiden. Hebræernes Kugdom muttrinsfæs, pro-
fetiske Skoler. Senere med Fuldt af Ulver for-
rock fik Grækenland offentlige Forfatter, Academia
Lyceum osv. Lærere berømt den for ikke Lærer,
ikke, bragt ikke Nachmusmæn. Ofte med
ikke Symposier. §35
Dersaa kunde man et Ønske, det Gjen-
nøgnet, at man opfinder Skrivet et nøjtes.
Fremskrid for, efter det ældste hebræiske Skriftsprog
Forfattere, den gamle Kinesiske Begyndelsen
det ikke forvirrede Bogstaver, Ernst Maling og Skrid-
bagning, Blindskrift Dyrkning, Dagsbøgter i
den Gamle forbrænt at Skind, Træ og Sten, at
udgrave, smelte og fremstille Metallen, Opmun-
tret, Musik og fremstillet Dand og Dyder, Astrono-
mer og Astrologer, under Ord af den anvendte Ma-
thematik. – I det Land, hvor Culturen
Fremskrid, fremmedt fy Ellegmed Arbejdsomhed opfø-
Kunstfærd om at tænder, Lærer og Fortælleren Ford-
bring, fristet man, som den Lærer fy et Ønske
og mathematisk Videnskaber. Ogsaa finde man
for Præster i Ægypten, Mesopotamien, Judæa og
Grækenland. Det nomadisk Naturarts talrige
Gjenfødt Kunst Sandsfærd Forbredning, og det talrige
Gaudeartikler, man finde ungdom, kunst
Fem Fremskrid i Kunstfærd.

Et Skønnes Begreb.

Det er et Skønnes Begreb man, i middelalderlig Forstand, Tegne-, Billedhugger-, Bygnings-Kunsten, Maleri, Musik og Dansekunst. I en mere indskrænket Forstand, kalder man Kunst, en Efterligning af en Gjenstand i Naturen, som fremstillet for vort Øje en Afbildning af samme.

Et asiatisk Nationalgrundtræk i dyrkede Kunstnere, man er vanskelig for ikke at finde hos alle Grækere; dette nødtager et fælt for Grækerne, som i Alfer, for alle Nationer: nemlig Tegne- og Billedhuggerkunsten i Bygningskunsten ikke blot. – Dette har fornemmelig givet den første Anledning til Tænkning, at et ædelt Nationer bruger ikke Linier. Dernæstmelig dernæst man Dyr, fremdeles man Dyrelegemet Billede af alle Ting. Ernst begynder man at bearbejde Marmor og Ædelsten. Egypterne gjorde aldrig naadt nogen Ting af Dandsen eller Skønhed i disse Kunster, fulgte dem af ikke Mangel paa Genie, og gode Originaler, samt af deres Hang til symbolske Fremstillinger af Religiøse Begreber.

Grækerne havde ikke blot, det Øiner, intellectuel og unaturlig, fremdeles blev behandlet med Gudernes. Dette gjorde at man blev opfordret af Skulptørernes Gudinde, endelig blev Begreb af alle Kunst og Videnskab. Phidias var 3530; ikke tvivl fremdeles Gjenstand til og Praxiteles var 3630.

Bygningskunst – eller Bygningskunstens Dyrkede er saa af et Gavl, Skjæn i Diamant og Ædelsten og alle ædle Metaller, som ogsaa Arbejdet i Metaloxyder, med Guld fremstillingen. Jernet og Tømmer er fremdeles er et Fremskridt. Men for egyptisk og etruriske Folker, med et i Jorden ikke fundet. Det er man fra alle Kunstens Grundere, den ældste Bygningskunst, som Historien nævner, var Theodorus fra Samos; Pyrgoteles, en af de første Mestre, var samtidig med Alexander.

Malerkunsten er nærmest ligger med Billedhuggerkunsten. Et fælt Maleri var Dæstrig med en Farve. Et ældst Maleri havde en Farve og brugte kun 4 Farver. Farveblanding, Skygge, Lys m. m. blev først indført. Man nødvendig behøvede, om et Gavl farve malet med Øier; sandsynlig malet det med Blandfarve paa ruter eller paa Tømmer. Et malet paa 3 Maader med Vox, som kaldes encaustisk Maleri, og i Emaille. Et mosaisk eller musivisk Arbejde bestod i et sort, maar malet Kunstglas saaledes sammen, at det udgjorde et Gulv.

(a) Det parisiske og penthelische Marmor var meget benyttet til Statuer af en ægte Kunstner, som lukker at den kæmpe Colos, Colossalstatue, med Fodgangen af Jomfruen i Rhodus, stod saa meget 100 Fod høi; Ørken gik mellem dens Ben.

Hebræerne fandtes Billedhuggerkunst, men kun som Modelkunst.

~~Et Gavl Kunstværk i Lagen Bernhs Opinia~~ p. 51.

Praxiteles forfærdiget blandt andre, en Venus af Cnidos, som man foretrak den skjønneste Statue i Antik.

Man ikke mere lavet det Billed af Skjønhed end andre end Gjenstande til det, og mere af andre end Apelles, eller en Billedstøtte forfærdiget af andre end Lysippus.

Kunst i Almindelighed er en fælt Sædernes Ord i Lange.

Et Ord det almindelige Begreb som Gjenstand af Bygningskunst og Billedhuggerkunst er et Begreb af Malerkunst.

Smukke Ord Maleri hedder μορφὴ καὶ χρῶμα

Gudt, godt, godt og fort, som Plin. kalder Molinum, Albinum, Lugnei Pontica og Chamaeleum XXXV, 7.

Som en ledende Fremsmaleri.

Man bruger det til at gjøre Gulve eller Vægge med Billeder af Dyr og Blomster paa Ører, hvorfra kaldes tabula, og Billeder paa Lerred, og Billeder paa Marmor og Ædelsten.

[illegible] som Skrift fra de spist ham dristig nok til at komme
den [illegible]. Apelles troede sig for at være tilsat af en
Ets Antryk; og da denne ikke var tilstede, gav han at Prøve Rue
[illegible] Streg for [illegible] at han [illegible]. —
[illegible] Apelles Stryget [illegible] og [illegible]
℞ II Apelles malede først [illegible], Flammer, Unge-
Han alene maatte male Alexander. Hans største Mester-
-stykke var en Venus, som steg ud af Havet. Da en
Storm havde kastet ham ind til Alexandria, hvor han [illegible]-
-kaldt for P. Ptolomæus, [illegible] af en Hofmand, som ville
[illegible], [illegible] tegnede hans Ansigt paa Væggen. [illegible]
[illegible], men [illegible] Protogenes [illegible]

d p[illegible] Kunstneren for mange, om hvor Zeuxis og Parrha-
-sii Arbejde Anecdote, som synes at vise at at
en kunne Naturen saa vel som nemlig Zeuxis
malede Drueklaser, som narrede Fuglene; men Parrhasius
malede et Forhæng for hans Drueklaser, som narrede ham selv.
[illegible] for formandet [illegible] som [illegible]
[illegible] Hvori at havde [illegible] og [illegible]
Menneskenes [illegible] sig efterhaanden til Kunsten, prag-
-tige Paladser. Babylon og Ninive vare allerede [illegible]
[illegible] [illegible] Stad. ~~[illegible]~~

d T Mangel paa Bygningsstenene [illegible] efter [illegible]
[illegible] Brug af Stene.

d ‡ Oldtidens [illegible] Guddommen [illegible]
Templer, og da man [illegible] selv Guddom-
[illegible] at indrette Templer [illegible]
[illegible] af disse Templer, [illegible] Gudens Billede
[illegible] Søjler og Colonnader [illegible]
[illegible] gennem Døren, men [illegible]
‡ ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] Sextus

[illegible] Obelisk [illegible] til Rom [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] af [illegible], og oprejst.

Pyramiderne staae: Mellem-Ægypten; [illegible]
[illegible] opstaaende paa Naturen, at [illegible] som det
[illegible] Landskabet, 640 Fod over [illegible]
[illegible] Suppl.

Γ som Herodot og Diodor [illegible] et Omkreds af 3600
Stadier eller 180 Mil, hvilket dog Pomponius Mela [illegible]
[illegible] af til 20000 [illegible]. [illegible] til at [illegible]
[illegible] dobbelt [illegible]; [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
og [illegible] alt [illegible]
[illegible] Maskin- og [illegible]
til at [illegible]
[illegible] høje nok, [illegible] 15 Alen, [illegible]
[illegible] at [illegible]. [illegible] Gymnasium

F [illegible] 3000 [illegible]
-[illegible] og [illegible]

℔ F [illegible] Herostrat [illegible] at [illegible]
-[illegible]! [illegible] den Nat, Alexander [illegible]

(51.) Eumarus var den første gode græske Maler. Cimon, fra
Kleone, overgik ham. Først til den 80de Olympiade gjorde Ma-
-lerkunsten store Fremskridt ved Phidias, Panæni, Polygnoti
Myrons og flere Værker, men først Fuldkommenhed naaede
den ved den 90de Olympiade, ved en Apolodorus, Zeuxis, Par-
-rhasius, Timanthes, og fremfor dem alle overgaaende Apelles.
Hans Samtidige vare var Protogenes, Aristides, Asclepiodo-
-rus, Amphion, Pausias, Euphranor og flere. Vi have
ingen af disse gamle Kunstneres Værker, men alt hvad
[illegible] med Beundring over dennem. Maaske
har [illegible] Mangel paa Kundskab om Kunsten, der
[illegible] at Oldtiden tale med saadan Beundring om en Apelles
med flere Stykker. F De gamle Malere havde intet
Perspectiv. De berømteste Konstskoler havde [illegible]
Skoler, i Athen, Sicyon, Corinth og Rhodus.
II Bygningskonst havde vi før at forfinde, ikke nomadiske
Nationer i Asien, saalænge vi havde dem [illegible]
udørket for dem til [illegible], smagløs [illegible]. Ægyp-
-terne have bygget med en beundringsværdig Fasthed, men
ogsaa uden Smag. T Grækerne forbandt Natur, [illegible]-
-[illegible], [illegible] og Smag med saa [illegible].
‡ Af hebraiske Bygninger have vi blot Efterretninger, og efter
disse maaskee Salomons Tempel [illegible], hvad der skulde
gjøre [illegible] til en [illegible] Bygning. Assyriske og babyloniske
Bygninger er ikke kommen til os, ihvorvel man har den Efterre-
-tning om deres colossalske [illegible]
-stilling. — De fornemste af dem vare: Belus's Tempel,
Semiramis's hængende Haver ‡, det [illegible] Palais
i Babylon, Murene om denne Stad, Broen over Euphrat,
et [illegible] til [illegible], [illegible]
Nahar Malcha. De ægyptiske Obelisquer, Pyra-
-miderne, [illegible], [illegible] og [illegible] Grotte-
-bygninger have trodset Tiden. De øvrige merkværdige
Bygninger i Ægypten vare: [illegible] Mure, [illegible]
Moeris, Labyrinthen F, Memnons Støtte, adskillige
Templer, især i Theben (med de 100 Porte), og den store Vandbygning
[illegible] Nilen [illegible] over hele Ægypten, at [illegible]
det sin Frugtbarhed.
Af persiske Bygninger findes endnu Ruiner, især
i [illegible] om Persepolis, af Statuer, [illegible] alle i orientalsk Smag.
Af græske Bygninger har Tiden levnet tydelige
Erindringer. Athen, og dens store Borgere Themis-
-tocles og Pericles fornemmelig Bygningskunsten, fornemmelig
den [illegible] ved den [illegible] Phidias. De berømteste
athenienske Bygninger ere: den olympiske Jupiters og
Minervas Tempel, den [illegible], den lange Mur og
[illegible] Templer [illegible] for [illegible] og [illegible]
[illegible] paa Dianas Tempel i Ephesus, bygget af Chersiphron i den
60de Olympiade F, Apollos i Milet, Jupiters i Athen. Alle
offentlige Bygninger, Forsamlingshuse, [illegible] Amphitheatre, [illegible]
-[illegible] prægtige, derimod var ikke det Tilfælde med deres private
Huse. Alexander var en stor Befordrer af Architecturen.

[dansk, jensk og kunstlyst, skønnet sluttelig ikke at forstå og romersk.

[Ostrologernes af Sagernes lang ken med sin fare gennem sensk Sammenhæng.

A ovenfor

[et musicalsk Mandsalmanger, f: ἀγῶνες μουσικοί; de begynde strax efter Solons Død, og fuer dagen. Athenienser, Thebaner og i stor del hinanden beg. angaet de at opmuntre, som Vindenskabs Dyrker. Begge Grænse Palæmony var en simpel Tænde, som fik Navn udenaabt af en Gnæd, og almindelig skal de -saaledes. Ved Slutningen af det 4 hundrede Dagen og Ærlig fandtes store Rotsyder offentlig. Men betyndigen fik Kunsten ved at Kiøber, og ved at falge Sandsynen til sine Ruby. Sammen Gudes fandt gen Sandsynen, som kaldtes ~~af~~ Anagnoster.

52; alle nobrek Land udaagt fra ægt Rhodos, Alexandria i Ægypten, som fik Lod bygt af Dinocrates, overgik langt de øvrige. — Bøtternes Forbindring, og Opnidsen af et saadant Bøtteordrum, udgjorde en Forædelse af den gadte Architectur.

A Gamles Dæk fandt, som vore Galeager, baadt Vogl og Dæk, fuldkommen ~~dæk~~ ~~et~~ aldrig at dringe Vejret, de fandt den ene Mast, men med mange Vejl. Da Tøffardierskibene i Begyndelsen ugten var gaste rumme, saa kunde de kun ikke paa alle 4 Vinter. Bølgerne var for det mest smaae, og af lat Ler; man kedsatnet, malede dem, og gav den Farve. —

Musik var af alle, undtagen de vildeste Nationer, ønsket anvendt som et Middel til udtydelse for Kærlighed. I baadet det Dæk erholdte mdøy en ringe Grad af Ærbødighed, omdannen de Musikere ke Kunst, og gjorde den dagles.

Hebræerne afskaf Musik ovenfordrivelig, og lagde den ned Gudstjenesten. Ægypterne var mester den ældste Nation i denne Henseende, som det gjorde af Musikk.

Grækerne fandtes, under Navn af Musik, alle de Videnskaber, som vi kalde de Skønne. Grammatik i videstlyftig Forstand, Historie og Poesie hørte dertil. I denne Betydning maa man tage de musikalske Underholdninger. Men saa den egentlige Musik ~~[illegible]~~ med mange Tvist, det foldtes fem Ting, at man ønskedes dre. Den udfoldt ingen Pigt strand, at den udgjorde enkel af Gudstjenesten, og de den fulde den fornøiet med Kraftens Forstillinger, ogsaaret den sin højeste Faldkommenhed. I Tem ~~[illegible]~~ Musici, og Repuder i Musikken Amoebæus Ægyptius, Orpheus, Thorocebus, Olympus, Linus, Philamon, Museus, alle ælder end den trojanske Krig, fulde Stentor, Demodocus, Homer, Thales, Xenocritus, Herodotus, Archilochus, Tyrtæus. Ved den Ægyptiske Olympiade, og fuer udmærket ty Kapus, Terpander, Capio, Simonides, Pindarus, Sacades, Menalippides, dels ved at opfinde nye Instrumenter, dels ved at forbedre et gamlt, og lon lider at bruge den. Den Alexand. Magni lod Timotheus med fem, og Aristoxenus fun skrev 453 Afhandlinger om Musikken, hvoraf kun de nor Eid. Pythagoras beskæftigede sig sig forholdet mellem Tonerne med mathematisk Nøiagtighed. Grækerne fandt en nøiagtig Rythmus og Takt, og fandtes Kvadrillet Melodier, dithyrambiske, nomiske og dithyrambiske. Disse Tonerne betegnedes ved talrige Noter.

A Gamle fandt Instrumenter, blæsende og Instrumenter,

(d) I Hebreeuwsch stal, gaa David en Salomons eeden, zand
zand 96 Instrumenten. Het storten Orkestre zudet,
dat zich zoo luchtig zich nad Zudmaatse als Tempelmus
Eunzal, kunnen uitspr. Ezechiel. Josephus
zegt, die maar 40000 Zangers, Lusaamen ~~[illegible]~~
geldaslagtig, 200000 Vrolijk Dansgezelen, 200000
Luistrijk Zangers. Om maar nad slagen al ter Muzik
hort, kunt ni ik zien of wegen Zich aan
Musick.

Muzikaal Dansimon

(a) I Alle zoort van Natural-Dansen, zen uitgebreid
wegt gaaste aantt, nad zeer agreeabel dezien
Waatsen.

Instrumenten, zoorgen maar slag. Maar kunnen ons
ik zoo zaant wegen Klaas Violin. Ik kunt Kanaan
zaa zien hebreijsch Instrumenten, zeker al niet dezes
Krug. I Zoeken zaant zichzelligen Klaas Eigen en Eisen
maatzklaas Flogten, maatzter nu zie zien Tonaard, Eom
-ter en Zom, Cymbaan en Cymbalen. Al ik zulzter
zoort van Egyptisch Beisten. —

Gymnastiek. Muzik ook kaan indaafatlaat Grekenna
alle ik Kraaten, zen zuit ik al daaur Lagenaat. Man
nad dreek zigen ebaan Kunst i Orkestrie alles Dansfe-
kunst, en Paleostrie, alles Bijdekunst, en nadlöffing
Lorstaad. Dansen zieut alle ik gaant Ka-
-tieren mergat af, en Krugt ik ej alaan ke Zenuigsi-
naad ezika nad ebaar Gudzinzter. I Zoeken Krugt
ik, zom na Religieuse Ceremonier. Ik symbolisch
Egypter zenstellaat ebaar Gidsen Zenstaber nad Dansfe,
en Grekken Krugt ook zaad Dansen nad Gudzinzten.
Sallerne, Maar's zagter zkom zaant aaslig in zenti-
-ielig Dansen. Lycurg zieut Dansen ik on
ike af ik afzuitlijn Ordragzt, en ik Lycurgus
Spartaanerues zenuangst Zenuigzt, ebaar zenstir
Dansfe naar Waalnudansfe, en Volgt af ebaar Natu-
-rae Karaktere. Dansen naaut zich zterste zaal
Kemaakt, da man bragt ik zaa Kurgladsen, en
zich ezaandt Mimer en Pantomimen.
Da ik, ik Gaaten Kreja, kem zaamzgt an zaa
Lagnae Krafter, zoo naar ik Kraften, zuurnat dezes
conservaatie, ebaar ieuwdzaalzig. Paleostriken
Leeftes altzaa Speelingen zoor in Kunst, Gymnasiis
allen Palaztem. Zik aldzt Eiche zoort ebaar: Zoben,
Springen, Zwemmen, Vechten, al Lazt nad Cursus,
allen Kinaatzaaning, en Zwemmen nad Pestus. Zoeten
en Kiten kem zoorst zmaar kie.
Digtekunsten zn allaaut af ik aldzt Natieren Kenn
-ridzzaalzig behandelt. Orientaalsnad Lonnad Gudzid-
-ingskraft, zeer Plinie, ebaar zmiluaat Natuur, ik omgaan
ebaar, en ebaar Ikum ~~[illegible]~~ ebaar zruchtbaar, zieut ebaar zoor
zelfaat ik zoorzi. Ebaar zoorst hebreijsche Dichters,
ik m kennen ik zeer Kaudzstab, Moses, zn zu zaa zeeten
-lijk Lagter, al zen zaadzgelijnaa naar zaar zaant Zongiden
-gen. Zaar zit Zoeko klaagzik Dichtaat. David en
Salomons Kaasundaat naar Dichtkunstaar gieten Alter
Kaaudt Hebreeuw. Zik zolgnaat Eiche ednaadzig zoor
Jesaias en Jeremias. Eiche ik Babylonisch Zongzie
zaar zi ingaan Kaudzstab om ebaar hebreijsche zoorzi. Zoort
Ollenta, Oristeijn Metagzoorn, maar Lignaaser en ebaar
karaktieristik Ziel. Dramaat zmaat ik ik.

2 Ter.

Prosa brugte man i Græsk først sent.

b/ Rodos i selve Øen stiftet om den Aar af Jonier fra Athen, men den blev snart langt mere end 400 aar gammel. Den som sign Omsigt: hinc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superavit. Dem Lotus x pretiosus, sed nudas x grata gravis, tum copia tum brevitate mirabiles. Jonerne digtede Ilias og Odyssee, men selve digtene blev en Efterkomer af dem fuldt bekendt, og fuldte beskrevet fra Teosiernes. Ikke ikke tilbe, at det fra først av er efterlignet.

(fund. Smyrna eg Chios) Eschat. 950 a. x

x nec poetica modo, sed oratoria scilicet eminentissimum.

x Jeanroul fidt Navn.

a/ Grammatik eller Sprogvidenskab var ikke af Grækerne meget ugelt. Den Ensk at tale og skrive rigtig, og den var en gierde Øgjenstand, saledes Grammatikkens, og det som lærte dem, kaldtes Grammatikke. Under Grammatika opfattet man, foruden Sproglære, også Autoritet ved digtekunst, Læsning, Skrivning, Historie.

at Naturen fandt det behagelig som de Græker, som fandt det naar Øjne, næse, Langsmed Munden, en udtrykfuld Ansigt, men som Øjnene og Øre cunnandt alle Menneskelige Følelser og Ønsker af Sjælen, som at gjøre sin Øjne sig og udtrykkende; Thucydides siger om af Perikles, at det var en Øjne.

54. Den ældste græsk digtekunst begyndte i sig med mere Gudes, end og Konens forfattede sag Ord. De Fem digte sang man, ikke at skrive dem ned. De ældste digtere vi kender, var Linus, Orpheus, Musæus o.s.v. men det er egentlig Sagn de, den græske digtekunst er Homer. Hans efter han kaldet Hesiodus. Omtrent med den 30te Olympiad begynder de store historiske digtere i alle tre, hvorafdelingerne: didaktisk og moralsk digte: Draco, Solon, Phocylides, Empedocles, Parmenides, Theognis; i Satyren: Archilochus, Hipponax; i Fabelbøgen: Æsop; i Klagesangen: Callinus, Mimnermus; i Ode og lyrisk digte: Tyrtæus, Alcmæon, Stesichorus, Hæsiodus, Sapho, Erinna, Anacreon, Simonides, Corinna, Pindar, Bacchylides, Praxilla. Den dramatiske kunst er en Efterdøjer af Gudes. Thespis gav tragisk Forstillinger. Æschylus skabte omtrent den 70te Olympiad Tragedier, og Sophocles og Euripides gav den sin Form fuldkommenhed. Om de øvrige Nationers digtekunst er det blot bekjendt, undtagen at Romerne allerede tidligere kjøbte fælles Sange med deres Gudstjeneste, fremfor alt Saliernes Sange. Ellers fandt deres forfædre Malere, Etruriernes digtere, som vi ikke kjende.

Tankekunst de gamle Nationers tilstandsform, den mere eller mindre monarkisk, den republikanisk, giver Tankekunst eller Videnskabelighed en Modsvarende Retning. Dette bruge man den i dette. Jo Grækernes digtere, som Følge af deres tilstandsform, mere end Jøder noget andet Folk.

Den første, som brandtøgtede den græsk prosa, var Pherecydes. Alle Grækernes Lovgivere og Stifter af Statsmand var Talere, og overgik Athen også hvert øvrige Græker. Blandt dette gode Talere fortjener som de mærkeligere: Solon, Themistocles, Pericles og Alcibiades. Grækernes ugelt meget den fortrinlige Videnskab, de havde at forelæse, fand ellers fast Betydning ved en overbrydende Mærk. Socrates modsatte sig denne Mærk. og med Jøl. Socrates blev den første Videnskabelige Sagfører. De berømteste Talere var: Gorgias, Antiphon, Andocides, Lysias, Isæus, Lycurgus, Hyperides, Dinarchus, Aeschines, Demades, og de den sandelige overgaaende Demosthenes. Moralske Talere og godhedsfulde var: Solon, Anaxagoras, Socrates, Plato, Theophrast.

Den romerske Statsforfatning opvirkede legalisk Begreb at lappe den ægte Videnskab, men dette blev endnu øgen lagt. L. Brutus, M. Valerius Poletus og Appius Claudius er Talere i denne Kreds.

Historie Paanant Nationernes Oldtid fortelger og oplyser. Begyndt at oplevnen deres Historie. Sønnen Herakles, Gudes, Stand ikke med ufærdige Mindemærker, sædvanlige med historisk Sange, og digtere med det Sønnen Historien. Om Overleveringen Mindre, ikke Sag er det meget at sige, da man det ikke om det vanskelige, men Kundt af den, nemlig Schu-king og Sanchumathon er ægte. Af de lærdeste Mindre er Moses den første, en fortræffelig Historieskriver.

Jaus efterfølgere paa saa ikke, naaget at saa
store Navn. Herodot er ofte ældst græsk Historieskriver
som er kommen til vor Tid. Han er ikke først blot i den
græske Historie, naaget han fortaller en hel del om Fabler,
som han dog ikke udgiver for sand. Hans Stil er simpel
og ærlig. Ctesias, af hvem vi have Fragmenter i
Øjeblikket meget fabelagtig. Da vandt Historien stort
Ord, og blev Historieskriverne af disse Perioder, Thu-
-cydides og Xenophon en Mønstre på nøjagtighed og
pragmatisk Historie.

Geografi. Ældre Phaenicerne og Grækere, som drevne
ikke blot Handel, men ogsaa Videnskab Gang af Tallet
for det første og mest ydre Geografien. De første nøjagtige
Geografer kunde vi ønske at gjøre og sammenligne Undersøgelser.
De ofteste nøjagtige Geografer ~~af~~ Carthago forfattede disse Beretninger,
og udvidede deres, saaledes Nordhavet, som for med Kanoer
kørte ikke Vestkysten af Africa. Nærmere, skønt
endnu ikke fuldstændige Efterretninger fandt vi om
Grækernes geografiske Landskaber. Allerede Grækerne
anlagde Togtslagerne Almindelige Navne paa Strækninger
Grænser. Ved Argonautertoget lærte de, skønt ufuld-
kommen, at kende det fjerne Øst. Herodot havde grun-
digere geografiske Indsigter. Dog var det for mod
Nord og Nordvest indskrænket for at lidt Øst. Efter
hans Tid formerede Grækerne deres geografiske Indsigter
ved deres udbredte Handel, og ved Togtslagene, de gjorde
de fjerne indenfor, i Østen ellers Originke, Seylax's Reise
om det middelhavet. Fra Alexanders Erobringer gjorde
Grækerne bekendt med Egen, de lav lagene ved Øst-
det, og fra man med nogenlunde Præcision med
at han forøgedes Landskabet, er Anaximander, som
blev et Kortmaleriet i Grækenland. En mange
Geografer med vi Tilfald, uden deres Navne.

Mathematisk Videnskaber dyrkede meget tidligere af
alle andre ved Nationer. For det Sandhed Nationen
var Arithmetik ikke nødvendig, og derfor det sandsynlig-
-ligt, at Phaenicerne fandt overgaet sammen med mange
Opfindelser. Egypterne var berømte gode Arithme-
tikere. Efter Thales og Pythagoras fandt Lærd
Grækerne deres Videnskab, gjorde den pythagoræiske
Skole sig fortjent af samme, dog ikke uden at den
egne nøjagtige Efterretninger. Ved Geometri betyder
den af Egypterne, for at udtrykke deres Ager. For
Egypterne fandt dennet ikke mere Geometrien, og deres
Pyramider viser endnu om deres Kunstfærdighed. Thales
var den første blandt Grækerne at virkelighedsbegrundi-
ge den for Videnskab. Grækerne at virkelighedsbegrundi-
forbedrede den med egne Opfindelser, og opdrog gode Skole-
mænd, f.ex. Anaximander og Anaxagoras. Den pythagoræiske
Skole, som mødte mere end platonisk gjorde sig fortjent af
Geometrien. Blandt den ancients Mathematikere

Lange installeret i dette Land, indtil at Thracien
fandt gjensidig Land med Kerchen, og nødte den mørke
Habin, Hyperboreerne, bort i Moldau, Thalien og Spanien
Lange indtil det alle Mennesker - Grækere, og Ikke-Græker
alle Barbarer, og alle dem, som bant under for
deres Terra cognita, i alle Tilfælde, fattede Egyptens
Jemmum i geografiske Øjeblik: Celte, Scythe, Indier
og Æthiopier, kaldte de indbyggere ligesaa mange,
som i det senere Tider kaldtes Tartarer, Negere, Indier,
Tyrkere, Amerikaner, Kanaer og Franker. Men
efter Persernes og med Perserne, og med de græske
Colonier ved Mundingerne af Dnepr og Don, lærte de
nøjere at kende de N.O. Del af Europa, de omsøgte
Crim. — Herodot, den første Mand, hvad jeg finder
fejgen fra, som i Babylon, Egypten og Middelhavet, lige
Ø har nærmere at Verdenen var rund, og søgte at bevise
at Europa var stort
at Europa ~~[illegible]~~ og at Landene Verdensdele besam-
men. Cadmus skal fra Indien indføre det græske
Jordskrift, og ofrende fønikiske Egen, de
Ting for samme.

~~[illegible]~~

Euclides skal det den ~~[illegible]~~ Geometrien. Han levede 300 det a.K.

Lange fandt man vel bestemte sig af Ploe og Torve
som Jordmaalere ke at dele.

b. At Thales kendte den pythagoræiske Lærdomsfrihed, men det
er ikke med sikkerhed, at Pythagoras selv var
fraktatum, men at han har lært det i Indien, hvor Gym-
nosofisterne egen fandt den fra Persien. Imidlertid kan han gjøre det

Babylonierne og Ægyptierne havde – med deres tamme Kreaturer – bestemt det at jagttage Himmelen.

/ Man tillægger den Opfindelsen af Vogtere.

vide min Udarbejdelse fog 75.

Den Videnskab, Chaldæerne efterlod os, som den var kendt af dem.

og Astrologien med sin Mytheri nødvendig Hænger sammen efter at vide det Lykkes-
-sammt naturligvis er forbundet med og Plinius Valerius
fremdeles Astronomien gaaende. Man falder i Almindelighed
/ Ammod naar Indianerne saa ønsker
at de fremstillede sig Verden som et fladt Legeme, og at Jorden
Midte af den Ring danner sig, og om dette Ring bevæger de
Polen, Maanen og de øvrige Planeter bevæger sig.
Dette kan dog ikke ligge om Brahmanernes Dage, de
ikke mistede allerede det Begreb Forlaaret, som de lærte Egypter,
naar Verden gik ind i den Opfattelse, som de kaldte Moschan,
og som mange ikke var Vaadne. De troede deres Ugn i 7 Dage,
en Fadelse, som Grækerne dog kjendte. Deres Dage Indvandrede
efter de 7 Planeter.

56 Dette var Astronomiens Vugge det, som dyrkedes af
Chaldæerne og Ægypterne var, efter egen Lære Morgen-
vinden Morgenstjernen Astronomen, med Dagtagen og gradelige
Astronomen. / De forfarne Nationer, som flere
Lande og med Tiden Dyrkter. De ældste Oplysninger
Nationen om Stjernehimmelen Astronomien, som allerede fandt
falet i det første Udkast af dem Fixstjernernes
gen, som det strømmende Begreb om Dag og Natten.
Thales var for Grækerne Astronomien Fader. Anaximander
var en god Astronom. Pythagoras og Jamblichus gjorde
og ofte forbindt af den. De troede dog det rigtigere
Dyr om Himmellegemernes Gudelige og konnet Dæmo-
-ninger om Astronomien Natur m. v., og naaede
naaede blot ogsaa Astronomien, som altid var Videnskab
de lærte Videnskab. Den Ting, man gjorde af
Astronomien, var det gjette Kjendte Ting, kaldt Gun
det Astrologien. /

Manuskriptet brugte mere tydelige Maaned og Volve
Fremstillede paa Himmelen, og Aarstidernes Afvexling
det at bruger Dette, og indeholdt den 5 Dage, Maaneder
og Aar. Man troede at Aarstidernes Kredsløb strømt
overeens med de 12 Maaneforandringer, og opfandt
altsaa Maaneaaret. Dog mærkede man paa
at de 12 Maaneder ikke forslog det sikkre Aarstidernes
Tilbagekomst, og lagde derfor ved Siden af Maaneder
og Volve Overgrænser, som at faa det rigtige Forlaar.
De Gamle var aldrig rigtig fordøjet med det Dagelige
Chaldæerne og mange andre Nationer troede Dette
Aar af 360 Dage. Det egyptiske Aar var Forlaaret
først af 360 Dage, senere af 365 Dage 6 Timer. Jer
Grækerne fortog Thales og Eleostratus den første, Meton
og Euctemon den anden, Calippus den tredie Forbedring
i Aarsregningen; ved den sidste var den i Græsk
Kredsløb af 79 Aar, der en Fejltagelse af 6 Timer.
For Romerne forbedrede Numa Pompilius, Romulus
urigtige Forlaar ved at Maaneaar af 355, og det
Forlaar af 365 Dage. De Gamle kjendte Øst- og
Vestenden.
De orientalske Nationer store Opfindelser, og den tidlige
Udbredelse Videnskaber af mange mekaniske
Redskaber, dog synes det alle at have nærmt mere Smagen.
Grækerne gjorde ingen specielle Fremskridt i Mekanik.
Hydraulik og Hydrostatik maar de gamle opfo
fandt det, som man kan slutte af de orientalske Nationers
Vandbygninger. Sicilien, og Det
Grækenland havde ogsaa Vandbygninger.
Vi ved ikke, om Orientalerne have kendt Optik
som en Videnskab. Blandt Grækerne fandt vi først den
platonske Skole beskæftiget dermed. Aristoteles 5 g-
-ikke Tidligere end den som en Forlegtig.

Physik og Naturkjendskab. De Gamles ofte høi kunstfulde Lemmer
ikke og med nøie og nøiagtige Øiekrav. I Grækenland
lagde den jonske skole sig efter Physik, men dødt sig ikke
til Speculationer med Grænseløse. Alcmæon anato-
merede Øiet, og gjorde ærværdige Opdagelser. Aristoteles
samlede først de physiske Videnskaber i et System. Den fremme
Fortsættelse havde han af Naturhistorien. Alexander fik
den i Hand til at skrive en Zoologie, og med den blev
de Videnskaber.
De Gamles Langsomme Fremgang i det physiske Videnskabs
Felt kjender ikke, at de saa lat antoge det Høiere
Magtens uimodstridelige Tvedelighed paa Naturens
Mysterier. Alle fremtrædende Folkeslag i Fortidens
fremmede Videnskab, Magien, hvormed det troede at
kan Medre det at tvinge, det Høiere Magten til at
lyde Menneskets Villie. Dette Gjøgleri gav den Ried,
hvormed man lagde sig efter at opdage Naturhemmelighe-
ders fuldkomne Løsning; og derfor den ugrundige og skadelige
Forsøg det at finde det i fysiske opdagede Naadsmidler
Øiemed, hvilket jo var Hjøsterne Øiøl.
Chemie er i nogen af dens Dele, nemlig af det ældste Videnskabs
Felt, og Metallurgien dermed, efter Moses i Tidernes
almindelige Øiemed. Alle einelsprede østerlandske Nationer
Spredte mange Slags chemiske Præparationer, og dermed den gamle Tøiindustri
og Manufacturer, hvorfra jo for dem
Farmerier og Kunsten at gjøre Glas, Porcellain
og Emaille. Phenicierne og Egypterne udmærkede
dem ikke i deres Industri. Dog var Chemien
fuldgyldig ikke noget dannet systematisk, men
dermedes den kjendte Medicinen, og med Industri-
det Fremstillingsmåder. Om det metallurgiske
Operationer var vi godt Efterretninger. De
Gamle dreve Spiegelerne med de samme Midler
som vi bruge for at udsolde Metallerne, men Man-
gel paa Maskiner og nøiagtige Redskaber gjorde
Arbejdet langsommere og farligere, det fremkaldte
ofte af Damper og Maddetter. Vi finde det egyp-
tiske, og tilikke det græske Bronzearbejde.
Pyrotekniske at udsolde og forarbejde Kvæk-
sølv Bruger af de klædte Metaller, Jærn, Tøiler og
Tobler i Øgjuetskjøn fadnaalinger. Dog fandt vi
Egypterne at have fundet Staal. Allerede
tidlig fandt man den Dygt at støbe Metaller.
Afrinsprøve var godt Metallurgien.
Philosofien. Under Omvendelsen: Philosof: forstod
Grækerne enhver lærd Mand. I en mere indskrænket
Forstand, indbefattet man under Philosofien: natur-

Theologie, Logik, Ontologie, Psykologie, Moral, Natur- og Folkeret, Statskunst, Polater og Oeconomie. Af de efterretninger, vi have om Oldtidens, er det ikke sandsynligt, at de have givet Philosophien nogen sikkerhed Form, men de have forøvrigt gjort den Fremskridt i Taleskjønhed, Ord, Udtryk, Tabler og andre Indledninger. De gamle Philosophers Hovedøiemeed var Gudsdommen, og navnlig God Borgerlig.

Grækerne er det første Folk, som mindre tydelig ordnede philosophiske Undersøgelser, efterhaanden udfyldte Mangelerne, og cultiverede alle Philosophiens Dele. Thales er den første virkelige Philosoph, og fulde Oldtiden betragtede de Philosopher almindelig blandt Grækerne da de fremste blev afsagde - ikke Mindre, saa at det ikke var forsvarligt philosophisk Bestræben, som man skjønnet af Lille Skoler. Den jonisk Skole, som stiftedes af Thales, og den, som Pythagoras, den yngste Philosophers ældste Fader, gav det Navn, er de ældste. * Cosmogonie, Physik og Mathesis var Genstande for den jonisk Skoles Undersøgelser; Pythagoræerne forsøgte ogsaa metaphysisk og intellectuelle Grundsætninger, men fabandt Mathesis saa nøie ikke, at han endog betragtede metaphysisk Tøver med Ring ikke Mistestat. Af den gamle jonisk Skole var Anaximander, Anaximenes, Anaxagoras Lærlinge. Anaxagoras lærte først Ulemmesed af at fra Materien forskjellige, med Sindets begavet Dersyn. Blandt Pythagoras i Italien mente Empedokles, Timæus fra Locri og Ocellus fra Lucanien. Heraklides stiftet den ælteste Skole. Han lærte fy Verden som et evigt, sammenhængende, uforandelig Hele, og kaldte det: God. Parmenides uddannede ikke Disse. Herakleit lærte at Verden var frembragt af en med Dersyn begavet Ild efter evig afvexlende Love. Leucipp og Democrit lærte at Verden var frembragt af Atomer, og derfor ansaa de alle Ting for materielle. De Ældre philosophers, som man kaldte Dogmatiker, undersøgte philosophien kun i ubestemte Ord, at hegne forvirrede alle bestemte mere Datering. Blandt disse var Protagoras, Gorgias, Prodicus og Hippias. — Dette Sigt gav Anledning til at man søgte at almindeliggjøre dyrkes for det Daglige, imidlertid naaede ingen af de ældre nævnte philosophers Socrates i høi Ærd. Han lærte sin Lærefor navnlig, ikke at beskæftige sig med det transcendentale Grublerier, men at søge Mysteriet Natur og Sjæle, og at det Dødelemmenjorens altfor ikke saaret kjøbelighed. Ifølge ikke Maade blev han de ældre philosophers Fader, den han tegnede Lærte med sine Lærer, og

Jvn af de 7 Vise fra Athen, fra Lacedæmon, Pittacus fra Mytilene, Bias, Cleobulus, Periander, Sumolchus: Cerinth.

(c) * Pythagoras samlet med sine Disciple indsamlede Pythagoræerne Landstabe.

 sin Natskabsæsed. Socrates vendte sine Besøgel til selv at tænke, og vidste selv at sætte nogen Tvivl, som man i Almindelighed antager; gjorde han dem begæmme til at sætte nye Skoler. [Han foldte sin at Offre for Helbredelsernes Guder, men søgte ogsaa Læger. Blandt hans Besøgelse blev Xenophon hvis Grundsætninger meest troe. Af de övrige stiftede Aristipp den cyreneiske, Antisthenes den cyniske, af hvilken Diogenes er en bekjendt, [Euclides den megariske, hvori man især lagde Vind paa Dialectik, og Plato den eliske Skole. Dog deelte sig igjen ofte i nye Skoler. Den værdigste af Socratis Efterfølgere var Plato, Stifter af den gl. academiske Skole, hvis Skrifter gjennem alle følgende Perioder have dannet en egen Skole af Philosophien, de alle have at Udsprog af deres Lærers Underviisning. ‡ Platos socratiske Discipel var Aristoteles. ‡ han var meer systematisk end hans Forgjængere. Han gav Philosophien en egen Terminologie, som de tidligere manglede, og bragte mange Dele i Philosophien. Han stiftede den peripatetiske Skole, og kan tilligemed Plato ansees som Grundlærere i Philosophien til alle Tider.

Lægekunst, som Chirurgi blev tidlig, og bleven medens dannet empiriske af alle Nationer, endog de, der manglede de fleste övrige videnskabelige Kundskaber. For et oplyst asiatisk Folkeslag, som hvilke findes man i Besiddelse af al Lærdom, naar de ogsaa ‡ Læger, og man bragte de Syge til dem i Templerne, en Omstændighed, som fremkaldte og vedligeholdt mange Overtroer. De ægyptiske Læger fik efter Grækernes Erobring, dog de selv Syge med hellige medicinske Forskrifter. [Accoucheur [illegible] [illegible] af særlige [illegible] [illegible] [illegible].

Blandt Grækerne var Lægekunsten ommeent agtet, men practiseredes dog i Templerne blot af Præster i Templerne og med religiöse Ceremonier. Alt nærmede den Philosophien og klarede de Læren hermed. Den joniske Skole stiftet, og Empedocles uddannede den dogmatiske Medicin. De græske Læger studerede Pathologie, Semiotic, Diatetic, Therapie, Pharmacie, Botanik og Anatomie. Alcmaeon og Democrit vare Anatomiker. Hippocrates Skrifter vidner om deres Indsigter. [Blandt Lægerne i denne Periode mærkes: Critobulus, Philippus og Philipp, Alexanders Læge. [

§ 37.

Anden Periode. Efter man fordrager Ethnographien, sölgende Nationer i sammen de mærkværdigste: Israelitter, Ægypter, Cananiter, Phœnicier, Syrier, Babylonier

[Socrates bragte ind den Besøgelse den dialogiske Lærmaade, som bestod deri; at han, ved Spørgsmaal og Svar, gik ud fra almindelige bekjendte Begreber og Sandheder, og efterhaanden ledede dem til Maalet. Denne Læremaade, ~~som Zenophon kaldte[illegible]~~, blev siden kaldet: den socratiske Methode.

[Diogenes gik ud fra den Grundsætning, at man maatte søge, saameget muligt, at rette sig efter Naturen. Deraf tog han Anledning til at følge alle deres naturlige Tilbøieligheder uden Undtagelse. Da Diogenes, formedelst sin ublu, skamløse Levemaade, erholdt Tilnavnet Kynikos, (: Hund) saa bleve Medlemmerne af denne Skole deraf kaldte Cyniker.

‡ Hans Skole kaldtes den akademiske efter Akademia, en Lystskov uden Athen, omgivet af Spadseregange.

[Skoler af den peripatetiske Skole, saakaldet, fordi han underviiste sine Disciple spadserende.

~~[[illegible] Lærdom var de to Grækernes gaa egyptiske og Joniske Philosopher. Han underholdt de Lærde, hvis Begreb til almindelig Sølvindsamling, dem de fremmelige Undersøgelser og Lærdommen, som de Philos. Lære blot meddeelte sine Besøgelser alle Fortrinlige, og anseeth man offentlig det udbredte sig med Anledning.~~ cfr. p. 38, udenfor Linien.

Philosophiens Forsög er grundsatte Forsøg til at fordrage deres Meninger og Grundsætninger saavel som Theolog. sin Philos. Gjenstand: de gjør meget opmærksomme paa at omtalede de udvortes Sygt.

[Herodot beretter at ingen Læge befattede sig med mere end een Slags Sygdom, [illegible] men havde at Middel til at skaffe at [illegible] alle mulige Sygdomme paa Halsen. Gik en Læge uden for de, vist skrevne Bøger, udtrykkede Forskrifter, saa var det paa hans eget Ansvar.—

[Han kaldes paa den peloponnes. Krigs Tider og ansees af mange for Lægekunstens Fader. [græske

c [Æsculapius, som holdes for Lægekunstens Opfinder, skal have levet paa den trojanske Krigs Tider.

Den anden Periodes egentlige Historie

 Theologie, Logik, Ontologie, Psykologie, Moral, Natur- og Folkeret, Statskunst, Polater og Oconomi. Af de Efterretninger, vi have om Orientalerne, er det ikke sandsynligt, at de have givet Philosophien nogen videnskabelig Form, men at have forøvrigt ikun Vandsprøge i Caukjerog, Ord, Lignelser, Fabler og andre Indkledninger. De gamle Philosophe have at søge Bevis om Gudsdommen, og navnlig Vaidoma.

Grækerne er det første Folk, som mindre tydeligt ordnede philosophiske Undersøgelser, efterhaanden udfyldte Mangelerne, og ved siden af alle Philosophers Chef. Thales er de første indvortes philosof, og fulde Ærbødighed de Philosophe almindelig blandt Grækerne. De ti fremmede Lærere afsnoep - ikke Menigen, saa specielt ikke det forhaabelige philosophiske Bestræben, som man søgte at lade Folket. Ikke jonisk Folk, som stiftede af Thales, og ikke, som Pythagoras, ikke græsk Philosophes andet Fach. gav det Navn, er de ældste. * Cosmogonie, Physik og Mathesis var Genstande for den jonisk Folkes Undersøgelser; Pythag. undersøgte ogsaa metafysisk og mathematisk Grundsætninger, men forbandt Mathesis saa nøje ikke, at han ruede betydelig metafysisk Fordel med Ord ikke Mistestad. Ofte gamle jonisk Folk var Anaximander, Anaximenes, Anaxagoras beskjendt. Anaxagoras lærte først Ikke-noesis af et fra Materien forskellig, med Sinnet begaaet Princip. Blandt Pythagoras i Æsopis morke Empedokles, Timaeus fra Locri og Ocellus fra Lucanien. Heraklitos stiftede ikke ulykkelig Folk. Han lærte fy Ordet som et ernst, sammenhængende, uforandrelig Gnet, og lærte Ikke: Pud. Parmenides uddannede ikke Bispen. Heraklit lærte at Verden var frembragt af en med Ærfaard begavet Ild efter evig foranderlige Love. Leucipp og Demokrit lærte at Verden er frembragt af Atomer, og disse ansaa de alle Ting for materielle. Et Slags Philosophe, som man kaldte Sofister, undervisteder Philosophen ikke en videnskabelig, at hugen forstaar alle bestemte indsigter betaling. Blandt disse var Protagoras, Gorgias, Prodikos og Hippias. — Dette Ord gav Anledning til at man søgte at almindeligt begreb for det Sande, imidlertid naaet ingen af de ældre nævnte Philosophe Socrates i høje Ærd. Han lærte sin Tidsfornavnt, ikke at beskæftige sig med det transcendentale Gudsbevis, men at studere Menneskets Natur og Hjerte, og ikke Fadderimmigjorsøgte at beskrive det sande Lykkeligheds. Foo ikke Maal blev han de ældre Philosophers Fader, de han tilegnede Lærte med sine Venner, og

(c) * Pythagoras lærte med sine Disciple indsamlet almindelig Kundskaber.

fra Skolet

Men af de 7 Vise: de 6 andre var Solon, Chilon fra Lacedæmon, Pittacus fra Mytilene, Bias, Cleobulus, Periander, hvorfra Ord: Ennalt.

fra Naturstudiet. Socrates vendte sin Opsigt til selv Moralen, og uden selv at skrive nogen Bøger, som man i Almindelighed antager, gav han dog Anledning til at stifte nye Skoler. [F] Han fulgte han at Offre for Afgudernes Templer(?), men søgte ogsaa Døden. Blandt hans Disciple blev Xenophon hans Grund Sætninger mest troe. Af de øvrige stiftede Aristipp den cyrenaiske, Antisthenes den cyniske (Cynosarges i Athen), af hvilken Diogenes var en bekiendt, [F] Euclides den megariske, hvori man især lagde Flid paa Dialectik, og Phædo den eliske Skole. Disse deelte sig igjen ofte i nye Skoler. Den værdigste af Socratis Efterfølgere var Plato, Stifter af den gl. academiske Skole, hvis Skrifter gjennem alle følgende Perioder have dannet en egen Skole af Philosopher, der alle have et Udtryk af deres Lærers Underviis. ‡ Platos berømteste Discipel var Aristoteles. ‡ han var mere systematisk Grund end hans Forgjængere. Han gav Philosophien en egen Terminologie, som den tilforn manglede, og bragte mange Deele i Philosophien. Han stiftede den peripatetiske Skole, og kan tillignes Plato angaaende sin Grundlære i Philosophien til alle Tider.

Lægekunst, som Chirurgie blev tilforn, og blev uden Tvivl empiriske af alle Nationer, under det, de manglede de fleste øvrige videnskabelige Kundskaber. Hos et enfoldigt asiatisk Folkeslag, hos hvilke Præsterne var i Besiddelse af al Lærdom, vare de ogsaa Læger, og man bragte de Syge til dem i Templerne, en Omstændighed, som frembragte og vedligeholdt mangen Overtroe. De ægyptiske Læger fik efter Præsternes Anordning, Bøld, og at følge Lægers medfødte faste medicinske Forskrifter. [F] Accoucheur Lægekunsten derimod af særskilte dertil bestemte Fruentimmer.

Blandt Grækerne var Lægekunsten ennemaal agtet, men practiserede dog i Templerne blot af Præster i Templerne og med religiøse Ceremonier. Alle vandt under Philosophien oplyste de Lærde Grunde. Den joniske Skole stiftede, og Empedocles udarbeidet den dogmatiske Medicin. De ægyptiske Læger studerede Pathologie, Semiotik, Diætetik, Therapie, Pharmacie, Botanik og Anatomie. Alcmæon og Democrit vare Anatomiker. Hippocrates i Skrifter vidner om store Indsigter. [F] Blandt Lægerne i denne Periode mærkes: Critobulus, Philippus og Philippus Alexanders Læge. [I]

§ 37.

Den første Historie man fordrager Anthropophyr(?). Følgende Nationer er i sammen de mærkværdigste: Israelitter, Ægypter, Cananiter, Phønicier, Syrier, Babylonier

e [F] Socrates bragte ved sin Opsigt den dialogiske Lærmaade, som bestod deri, at han, i Spørgsmaal og Svar, gik ud fra sine Grundsætninger, og efterhaanden ledede dem til Maadtholdenheden og Sandheden; og ifremmede ledede dem til Maadt. Denne Lærmaade, ~~som Xenophon kalder ...~~, blev siden kaldet: den socratiske Methode.

[F] Diogenes gik ud fra den Grundsætning, at man maatte føre saamegt muligt, at rette sig efter Naturen, og at hans Afskaffende Anledning til at følge alle deres naturlige Tilbøjeligheder uden Undseelse. De Diogenes, formedelst sin ædle, skamløse Levemaade, erholdt Øgenavnet Kynikos, (: Hund) saa blev Medlemmerne af denne Skole ellers kaldte Cyniker.

k ‡ Hans Skole kaldtes den akademiske efter Akademia, en Lystlund udenfor Athen, omgivet af skyggefulde Alleer.

p Stifter af den peripatetiske Skole, saakaldet, fordi han meddeelte sin Underviisning spadserende.

[F] ~~Forenings Forskjel var at de for Grækerne paa esoteriske og exoteriske Philosopher. Hine vedbefattede de lærde, hine bragte til almindelig Folkeundervisning, ...de hemmelige Udtryk og Lærdommen, som de Philos. Lære blot meddeeltes sine Disciple alle Fortroelige, og ennskjøndt man offentlig ikke udbredte sig med ...~~ cfr. p. 38, uden Skjul Philosophien formedelst uendeligt Forskjel til at fremdrage deres Meninger og Grundsætninger saavel om Theolog. som Philos. Gjenstande. De gjorde meget opmærksomme paa at omhylle det udvortes Lyst.

a [F] Herodot beretter at ingen Læger i Ægypten befattede sig med mere end een Slags Sygdom, hvilket ikke saa lidet nyttigt maa have været et Middel til at skaffe et Vidt alle mulige Sygdomme paa Hagen. Gik en Læge uden for de, i det hellige Bøger, indeholdte Forskrifter, saa var det paa hans eget Ansvar. —

d [F] Som bekiendt paa den peloponnesiske Krigs Tider og ansees af mange som Lægekunstens Fader(?), grundlagde.

c [F] Æsculapius, som holdtes for Lægekunstens Opfinder, skal have levet paa den trojanske Krigs Tider.

Den anden Periodes egentlige Historie

Israelitternes Historie.

Assyrier, Meder, Perser, Kineser, alle Asiens Riger, Grækere, Macedonier, Jøderiger, Romere, Carthagenere.

878

Israelitterne er et semitisk Folk. Deres ignoble Oprindelse er Abraham, de nedstammer fra Peleg.

Abraham eller Abram, var en Nomad fra Ur i Chaldæa, han ægtede den fra Sidsøstre Sarai, og drog med sin Fader fra Ur i Chaldæa, hele en Afrow af sine Familie, Nahorbeme, udbredte sig over Øgyr Eufrats Floden, gik for til Canaan med sin Brodersøn Lot. De lag for at en Jordan ødeborde Egne i Østsidesø, og Lot fik sig flere til. Efterkommerne Arbom kaldte dem Eber, d.e. de fra den Eufrat anbomme, deraf kaldet Hebræer. Jøderne blev stadig nomader. Et fremmed Udtrykker i Ord: de dobbelt Dem, fremmed Land, Sarahs Skønhed bragte dem fra Egypten i Ægypten og Pelesterne, en Gytbelig Krig med Kongen af Elam, Kedorlaomer, 2033, af hvis Gøgende den redde Lot; dens Ægteskab med den Slavinde Hagar, 2046; Omskærelsens Indførelse; Sodoma og Gomorras Ødelæggelse og Ødeskjelv; Sarahs Fødselsdag og Isaak, 2048; dens andet Ægteskab med Ketura, de udøvede Lov om Ørkenen 2087. Abraham var en fremmed, vandfaldne Mand, der stadig ødelagde sine Fædre, og kaldes, som sedvanlig blandt Nomader, en lappen Kriger. Jøderne hyldede den Ædrme, og fandt Stor Fyrdemner. Jøde Ørkenfolk var ikke nogen tagt af et gammelt Gaadstrifts, eller selv noen dårk, som man kan se af et mange Indledninger om Gud Æsjnalæhse, m. n. Abraham er det almindelige Navn, arabiske Nationers Stammefader.

Isaak ægtede sin fætter Rebecca, som fødte Esau eller Edom og Jakob. 2087. Jøde fortsatte den nomadiske Levemåde og fandt i den Anledning, nogle Vriedigheder med Abimelech, Konge i Pelesteen. Jøde Ørkenen, den mildt Esau og den forfølgelsesvanskelige Jakob blev Konkurrenter, som frygtede med mord, da Jakob med Rebekkas hjælpe Esau den velsignelse, hvorved den skal indlemme sin familiens Jøvnad. Af Skjæl for Esaus Jøre, drog Jakob til sin fætter i Mesopotamien, og der med sig store Ligdommer. Jøde Morbroder Labans Datter, og ægtede hans Døtre Lea og Rachel. Jøde kilbagrænser fik Søn, af en foldet Kamp med en Elohim, kaldet Israel, fødte sig ellerfter med sin Broder, 6, fra, med Sachrus Bod, hans Ørkenfædre med Jordan. 2228. Esau gik til Arabien, og blev Stamfader for Edomiterne.

Jakob havde med sine 2 Koner, og 2 Slavinder Bilha og Silpa, 12 Sønner: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Dan, Naphtali, Gad, Aser, Issaschar, Sebulon, Joseph, Benjamin, og 1 Datter: Dina. Jøde Familie

1947.
2017.
2022.

Jøde fik maatte flygte for de assyriske og babylonske Overmagt. Jøde var Ørkenfolk, de alt var blandet med Dravidaer, og havde ustadige Mænd gjorde dem over blevne alle Ørkenfolk. Ørkenfolk var en nomadisk Folkestamme, Asiens Jøde, de af en fremmed Gud, vor Fædrenes.

Fædrelandet Abraham kommer fra Bactrien, hvor hans Far levede i Kongerne af Øgyr Kalds. Navnet Abram, Abraham, Abrám, Abráma synes at have været ungt almindeligt i Asien.

[illegible]

Ellers er Fortællingen i Øvrigt fuld af fabelagtige. Med 300 Gunstarde lader man Abraham overvinde 4 magtige Kongen og forfølge dem 800 Mili.

Les Juifs avant Saül ne paraissent qu'une horde d'Arabes du desert, si peu puissants que les Phéniciens les traitaient comme des esclaves, auxquels il n'était pas permis d'avoir des armes. Volt.

Dette Æksjnalæhse kaldt nogen en gyldt Metafor.

Abrahams Ørkenkommer synes nomader om i det Egyptiske, hvor Jøde levede i Østsidesø, indtil en af hans Dårnesønner Joseph, som Pharaos Jøvnad ødelagde for Hungersnød alle Mennesker i Ægypten, ødelagde den sidste Jøvnd i Ægypten. De blev da indkaldte Øgyptiske Riger, deres Dødsmanges og deres Jøvnd fortrængt fra Jøde af de mange af deres Jøvnd, de fik i den gyldne Jøvnd af det arabiske Jøvn, men Jøvnd stammer ikke i Øgyptens, indtil i Jøvn dannet, fremdeles af Mænd, som det Jøvnd, som det maatte gjøre, for mange ved at anlægge Riger i Nedre Ægypten for de der ophøjer Ørkenfolkene. Under Moses, forlod Ægypten med det Folk, det kaldte Israel, deres sidste Jøvnd Jøde kaldt.

Jøde at komme det ægyptiske Hebræer med det arabiske, og for øgen med mere Jøvnd Jøvn at tilbagebringe Nationens Jøvnd i Ørken og Ørkt, Jøde med det forfølgelse Øgypte gaa deres og fik Jøde det arab. Jøvn, i mere Jøde Jøvnd mere ødelagt, gik Moses det ud det Øgyptiske Øgyt til Canaan ørken Landskaber med Polusium, men over det arabiske Jøvn til Sinai, den Øgyptiske Kommandoplads for Jøde Nationen, og lod det der aabage Jøde Jøvnd Øgyptiske Jehovah, som ødelagde Konger, efter hvis Dødsfaldet Jøvn Israel ad øgyptisk Mulas Jøvn nu, for det det Øgyptiske i det Øgyptiske Øgyt og Dannelse af denne Nationen det Øgyptiske.

afskilt sig i Arabien, indtaget den for den Kommende Stat i Canaan
Fædrenes Land, den fulde den paa Sinai antagne Grundlov
fuldt til Basis, og i fuldt den udblandede eller Ungdomet sig af
Nationens gamle Vedtægter og Egyptens agrarische Forfatning,
som den kunde faa sin øgen dan. Af de 13 Stammer, som
fik Nationens rette, fulde de 12 dele Landet Canaan, og de
12te blev af Offer og Oblationer. Disse Stammer fulde forsig
indgiver et forskellige Almenvæsen, som patriarkalsk regierede
af familierne og Stammens Overhoved. En årlig Tings,
Forsamlinges Afholdelse skulde igen former de 12 Stammers Fabrep;
de skulde regiere efter deres Lov, eller snart disse Dele blev
efter Arbejdsprøv, de fes som fulde indsatte af deres faglige
Vicarier, Øvrigheder, og deres Medhjelpere, Ungdomer og
Lærere; dog fulde Nationen selv, i det Ting, hvor det Øvrig-
hed var nødvendig, afsige den en almindelig Landdag.—
Paalads afstand af Øvrigheds, at Theokratie, med fuldt Moses
fulbrat at gennemføre sin Nation Monotheismus. Derefter
lettere, og fastere at begrunde denne; fulde de afsondre den fra
al Vanskelse med fremmed Nationer, de fulde fordrive eller ud-
lægge alle Canaans Indvaanere, dele et blot agrarisk
Sold inden Statens Grænser, og finde beliggende i Middel-
punktet af de da dækkende Verdes, paa Østen af Middelhavet
nal, omvendigen forbundet med Phønicierne; og bræde af
ale de Handelscaravanen, som fra Egypten, Arabien og Babylon
dens gjennem midtet af deres Gebet, gjøre dig paa al Vor-
og Landsmænd; de fulde lade sig vinde med at begyde deres
fuglhan af Øvrigs, dels og Vetter gjennemfaarne, med Flodr,
Velth og dyre vandet land, som fulde ødelæg mellem Jordens
dunes de sig ring dessuden Familie-Gindom, de disse
En disse Landplages, for mere det Øvrige:

Prima rubens unda, Nanarum plena secunda;
Inde culex tristis: post Musca nocentior ipsis:
Quinta pecus stravit; anthracis sexta creavit:
Post sequitur grando; post Bruchus deinde nefando;
Nova legit solem, pernam necat octima prolem.

Moses forbød at dyrke Korn, Vin, Jordrugsting m. v. — Moses forbød
mulighed af Forandringer, som Ind og Overfaldsfolk maatte ske deres
Forfatning gjøre indgrundige, men dette at hemmeligt ordning
som det de sædvanlige Overfaldsfolkene, men de Fremmede, Mand
af usædvanlig Størrelse, som Jehova selv udrustet med et Ved deres
Forfatning forudsætter kundskabe.

Saa fik Israel og Hebræerne saa dette Land en Øgnelighed, men
som det aldrig i sin fulde Omfang blev udført.
Det de maatte det forst med Mordgang og Ned fandt de det
blev saa snart og nødvendig, at det kunde bruge en mere
det Egyptiske Pennemester.

Judas mistede Moses Land, uskatte med hans Død til Ham-
mer sig paa sin Vid Jordan, som saa ugnstig skulde blive det Grænse
for sin Stat, og det blev deres romadisse Gravmaand. det Dyrs X, efter Josva og Dalet skulde Ammon de det forjettede Land.
Jesus Død, Land paa deres Dit Kerte, men det de det Israel Israelitterne drog 40 Aar om i det ørk Arabien
for sin Middelsmand. Eccles. Ud. 9. l. 98.—

gjorde sig skildig i adskillige Forbrydelser. I alder
Dvorter fulde Michels Søn Joseph, og følge ham fornemlig
paa Ham. Den saadan Kaglen fra det Egypten, hvor
han gav mange Øvrigheder paa Kloestab og dødelighed, og de
han forklarede ra Drøm, som Kongen havde haft, og
fremad den Lud forlyndte Landet, som efterfølt saa
Øvrigheden over Landets Tvedelighed, den saa dog mis-
brugt de at undertrykke Folket. Dennes ind den
almindelige Hungersnød, som saae Brødet og saae
det Egypten, for at købe Korn. Efter en mild dan-
-ser for deres Forbrydelser med Hans, og Joseph
fik Fadr og Hele Familien til sig i Egypten, hvor
de bebored Landet Goshen, hvis Beliggenhed ikke nøi-
-ere er kendt.

Israelitternes Ophold i Egypten var i Begyn-
delsen meget lykkelig. Jacob og Joseph døde der. 2254
deres nomadisk, og Egypternes aldeles forskellige
Levemaade, deres Religion og deres overvægtelige Ar-
-nemest, gjorde den forfadt og fygtelige i Egypternes
Øjne, som de dog ikke mere kefallade med deres
Sprog Arabene, og ville vanskeligere og noldsomme.
Man brugte derfor noldsomme Midler, for at udrydde
Mulige deres Ulykkelighed. Men blev Moses født
den 10 2473. en Søn af Amram, Levis Bønnesøn; som
Moses indskt for Dødes med sin Forældres Kloestab,
og opdragt af Pharos Datter; da han af hendes
-nyde dem ombragt en Egypter, maatte han flygte
til Midian, hvor Jehovah pryselig udvalgte
ham til sit Folks Befrier, for at befrie det fra
det egyptiske Aag, og kalde ham sammen Aaron
til Medhjelper. Pharao eller Kongen i Egypten
nagtede at lade Israelitterne dragt bort, men
Moses fremdrage fyrstelige Landplager, som
de dødt alle Førstefødte, treaug ham dette
Ungdr-Fortid indsikter. —

Israelitterne forlod Egypten med deres og under
af Egypternes Gods, under Moses's Anførsel og en
Øvrigstøtter Øvrigheder. Egypten fortrød snart,
at det havde lade dem drage bort, og det forfulgt dem,
for at bringe dem tilbage. De de naaede Israelitterne
ved det røde Hav, fandt Gud dette udstedt ejendom,
men Egypterne, som forfulgt dem, og flygtes alle
af det tilbagetrædende Hav. Ibid. cf. der
Moses 1. 169.

Canaan, hvorfra Moses fødte Israelitterne, lagde ikke
langt fra Egypten. Men saa meget forste vendte
deres Ønsk, og at nærme sig mere Ødemarken med de
gudsdyrkende Afgudsdyrker, og lagde saamænd Forbindelser,
at Gud skulde at ingen Magter blandt dem, indtagende
Israelitterne drog 40 Aar om i det ørk Arabien

2 Kor. Imedlertid Moses, i Rabbiernes Oplysninger, kunde i 40 Aar fin-
de et Underholdning til en Nation, som talte 600000 Mand, og
altsaa maatte: det mindste udgjøre 2 Millioner, ~~og hvorledes~~
hele Palæstina kunde føde denne Nation, som under David
havde over 1,300000 Krigsmand, altsaa da maatte udgjøre
over 6 Millioner Mdr., hvorfor da maatte hele over 1000
paa 1□ Miil, og det godt at dyrke. At hjemme man
nu finde Grund paa 1□ Miil, i et frugtbarnt Land, er
5000. Under Josaphat dyre, lach man Juda og Israels
min Hær (for) Dødningegt, at de paa hver □ Miil kommer
over 28000 Mdr.!!! Dette omvendrer Gangenaesse,
som man freginer hos sagt at finde, og som formentlig
skemmelig fra hinden Folk, som hans vilde give deres
Nations Regjerende ud i det Hellige! Det er
en Moser ved. Vock. af. der mocurl. 171. Magtr. Jan Moser i Jugaw
og Strøl. 174-75.

Under et uforstaaet Grundsætning,

F deres Lejemoment lod som saa: vi ved dommer fra Abraham,
Abraham greb sig hørder de for 318 Aar; altsaa kom
Landet os til, og vi maa vende tilbage og Børn! Vi ca-
nanæiske Konger, eller ritter Omaahrom blev taught, forde de
hard mand at finde deres Arvefolden!

F som Lærer i den mosaiske Matforfatning paa Grund
af hele de i fra den fraly Magt.

Folg. Profeter, som dette Folk gik igjem under med stud.
Imidlertid formeldes dalygnen hiøst ganske: Hyrdefaderne
alle deres Hedninger, et og deres Familier Hundrede Hellighedsmænd,
og blev de en Afskye for Nationen. Det Fraskrivelse taught de
en Defamation, naar det den, og med den, den fik mosaiske Ind-
statning Stadt paa de Grund. At hun Jy ved Ephraim, et
med Eli Død, som fandt mand Gyldenskrift, dette i overst Medlemsfad
Arken i det lang Dag ødelagt, fordi hans Børn maa falde i Krig
og hans Børnesønner ud ikke mere nogen. Dette aa under
Gjeldet et mere som Informator for en Mand af Aand og Kraft,

(Ba) et Konst som Vorviter i en fæderkommen indrettet Rad,
og under Gud egen, omvendtlige Ophjelpe, fulde
ofte deres Opholdning med Manna Føde. Moses var
deres overdøde og Aaron deres gresselige Overhoved, men
et Alt tog det i den øverste Magt. I denne lied
indrettede deres Bod og dalygen, magtfuldt efter de
Ord, som gaves paa Bjerget Sinai. Dette augmen-
et Canaan for den sydlige Del, men da et den fonde
Ford Modstand, drog et om Edom, og blod omm
Arnon ind i Landet. Efterat et for hemt, kaget
den egenrand Ammonitter, Moabiter og ferre de
fiemt Nationer, og vendt et Øst Land gaa hen
Det Jordan, nedsatte Rammerne Ruben, Gad og den
halve Manasse sig der. Moses død 2493, førte
Israelitterne gik omm Jordan. Jøn var nu vist
Konginder, en Statsklog Magnet, og Lærd. Jøn lig
i fredt af Brinsker paa sine bergelige Canaanitter
Oppholdsted. Ludvig kunne paa Mund. Ofre og Ofren-
ofre mere efterhånd de Moses i Efterfølgen. Jøn førte
Israelitterne over Jordan, 2493, indtog Jericho,
slog Canaanitterne ved Gideon, og i et afgjørende
Slag ved Merom, 2506. den stærke Ind af Landet
varede i det øverste i 6 Aar. Man ser af dette at
fæderkommen Israelitternes Fremgangsmaade i Canaan
ikke var, at Landet fandt det efter deres Behagelighed!!
Landet blev delt i 12 Dele, efter Jacobs 12 Sønner; Josephs 2 Sønner Ephraim og
Manasse; ~~for~~ Ministerierne fik jøn deres Andel ved,
og Leviterne som Præster, fordrede gjennem alle Stammer.
Jødernes Arbeide i saa mange mere Dele under
mindlige Overhoved, fremkaldtyget det almen
Mangel paa grundig Underholdelse, men ogsaa
indbyrdes Krige. Canaanitterne blev det aldeles
udryddet alle de fordrevne, og mistet indrettede
det efter Moses plan. Et ganske Tidsrum gik
Israelitternes Taught den af deres Israelitternes
Oprøre, de oftet at bringe den under deres Ag, de
lagde det den stadig igjem under Fjende Angreb,
som alle flere Stammer valgte de Overhoved, en
den Konge af Dommere. Det er umuligt om et alle
er Dommere de ser Indflad, vi finde følgende:
Athniel, valgt med Cusan Risathaim, K. i Mesopotamien,
2545. Ehud med Eglon, K. over Moabiterne, den jøn
sigmordmæssig omkrøgt. Samgar med Philisterne; Barak,
understøttet af Prophetinden Debora, med Canaanitterne
Hazor; Gideon med Midianitterne. Efter jøn Død op-
lyftet jøn Abimelek sig til K. over midtel af Israel:
Hvor jøn følgende Dommere om: Thola, Jair, Jephtha
Ebzan, Elon, Abdon, Eli, den sidste Præst formed

for Prophet og Dommer Samuel. Gaaer i Moses's Dage, som i
overordentlig Vidtrækkelse Land forbindes Israeliterne i Stade i
sin Datter, kaldes den som Dommer og Prophet en Tidsalder sammen, for
at lede Nationen forinden de lyder, du Land gradvis og uden
fremmed Indblandinger; gav dem selv den og i alem fald
Oppositionen Ord, som gaaer og ogsaa Vandommen for-
bedt: laadt. Han dem fast ordnet den Religionen og den
borgerlige Forfatning i mosaisk Aand; hver Byen omkrebs den
som de andre Oppositionen, til andre Lage. Den fremmede
Oppositionen fik Adgang. Oglignende den, som Israel, med
Ærem de hebraiske Stats Religion, falder Ried efter den Død,
Prophetens Ord i den Israeliske Lappe 17.
da den Lov: Afgudsdyrkelse med Grusomheder.

Med megen Klage gav Samuel efter den Folkets Be-
lægning at ville have en Konge, og først efter vidtløf-
tig at have afskildret dem de Ulykker, en saadan Konge
kommende vilde afskedtrumme, men han ikke desto mindre
meenede Tudbøjd. Den forslog da Saul, af Stammen
Benjamin, en tapper og erfaren Kriger, men uden
Samlefatningsevne, fordi han vandt sig sin Styrke
den mægtige Samuels Bistand. Saa snart Saul blev
konge, gik det ikke godt. I det Øjeblik Israel saa lykkelig
gjorde Nationen gamle kriske Fejde, at Samuel forlod
paa den Tæk, med Hæren at udrydde Amalekiterne,
den man, med Moses Ord og Willen, havde skaaet.
Saul adlød ved ogsaa ikke Kongeordet, men Fiddeggrib-
dem fandt ikke i Hæren Bytte. Den mindre
end Gud Gram var ikke mod ham Skade. Den ikke Ri-
dende ens, ikke ved med Saul; Samuel udraabte
Dem som en, der var Kronen uværdig, Lappe 18.
og berøvede Ham Kaberen ved at Kongen, dette lagde Kongen
fikt ved den vaer, kiger ifaare Joab. Den Kongen
skulde og kæmpe den Ægtefælle til Middefanden, og den
at gjøre mere Ære til det aabenbare Dan; den vilde lagde
dem forsøgt at udrydde det andre Kongen, som den ved
Folkets Villing undslap, dersom det havde været efter Joabs
Ried, ville Dem den kunde dræbe det gjemmen. Derfor
var af dem var født, vandført af det talentfuldeste Mand,
som den havde samlet ved sit Hof, og fik egen Gnis undersøk-
lat af det Israelitiske, som Gud Hengivenhed og Religionen-
stadens Ivrighed, mulig skikket ved mindelige Kronforan-
dringer med Hensyntagen af alle Sauls Afvendinger, de-
gjorde den i Jerusalem, hvorfra den havde flyttet sin Ar-
sidner, at regjere den derfra, og befæstede sin Stat
ved en Nationalmilits, bestaaende af en Mand af forglemte
24000 mænd, den fordeje til Statens Gjerninger. Lidt. 129.
1. 109. —

de vanskelige og grusomme Lagninger, og gav sin Ried
fremvalgte Dem om alle Samson Land, en tapper og
lykkelig Krige; den samme Ried var Ødelæggelsen de
forlettrede og ødelagde Fiender. Samuel følgte Eli.
den Stred lykkelig med Philisterne, da Kaberen, i Israels
Alderdom, underkastede af dem Dinner, hvorfra de
dem til at udadrive en almindelig Krige.

Saul af Stammen Benjamin blev da af Samuel
valgt til Konge, 2916, men den blev ikke Folket af
fik Nationens, fornød den Gnist Kunst en Krige over
Ammoniterne. Den dejerung var overlegen og ødelæg-
lig. Samuel gandt, med sin Willen, nedlagt den
Jøgrens Magt, og besøgte sadt at forbi blandt
Folket. Saul valgte gavnlig ud med Dem, kaldte
ung af nogle Tidsrum i Opposition Dommerskabet,
og Spredsalat blev mere stærk, den Saal, i Krig
mod Amalekiterne, ikke vilde gjøre at Ødelægge,
Samuel bragte den i Gude Navn. David, en Søn af
Isai, af Stammen Juda, valgte af den fremmelig
til Modkonge. Denne udmærkede sig ved at overvinde
Goliath, en valmindelig stor Filistes, og anden lagde
Gemingen, hvorfor de blev den gave den Datter Michal
til Gemalinde, og erhvervede sig den Venskab, Jonathans
Ungdom; men Saul, fremdeles underrettet om
Samuels Gunding, betragtede David som sin Modstander,
og forfulgte ham; hvorfor David en bestandig Krig, den
varede til Sauls Død; den omdrage sig saa
ulykkelig Slag mod Filisterne.

Stammen Juda fulgte derpaa David som Konge 2929,
et øvrige Stammer valgte Isaboseth, Saulsøn, de un-
der Stattholder af General Abner, de lige dog en
voldsom Maade ved Kamen af Krige, underkastet alle
Stammer af David, undtagen den kriske Lagerung,
det i øvrigt den ogsaaned ~~den~~ hele Magt.
David underkuede Filisterne, Moabiter, Zoba og Damaskus
Edomiter og Ammoniter, og erobrede Jebus, Kaldet Jeru-
salem, de fra nu af blev det jødiske Kongers Residents
Gud modtoffer den det indvorte Krige med Gud gode
Tidsrumgjøre, og Krigerne med Dette den af en Ødelæ-
gelse Hænde. Men den hellige Udfaldsfølge
det den til mange Trøbler; den forvarsagede Gud
egen Familie den mange Ulykkeligheder. Gud lod
Absalon søge at fjerne den fra Kronen, og ~~endog~~ dræbte
~~dræbte~~ den ikke oplemme Krig, af den lagde
Joab, som ogsaa underkastede Sebas Oprør. Den
Gud understøttede forgjæves det Forsøg, som
Adonai, en anden Søn af David, gjorde paa at blive
ikke efterfølger.

Salomon, Davids Søn med Bathseba, følgte efter
sin Fader paa Kronen, og befæstede denne ved at lade den

[Israels Forbindelse med Ægypten ægtedes han til en Datter af
og Pharao af et edomit. Familie Slægt og Eremgeber, samt
dyrer Religionen med Medbefaren til Jødernes til Aftis
og Jødeskifte. Dog fødte den mindre Fordrivelse dennes i Rhe-
-hoboams Jødiske i Ordsprog, mandte fremmedskikkelsernes
Udbredelse, og tage deres Forfald i sin Efterfølger.—

Judæa medtager Ferdinand, men Edomitterne og Philistrerne, og Syrerne, under Kongen i Damascus, alle blev lov.—

Israels Historie er at gaaende Udviklingen til Syrernes Fremgang
Østen Syrien, Hengemord, Mellemrigen, Riget mere
Haboen; ingen ingiverende Regentfamilier, men Tronen
tilfalder for ofteste.—
[Jeroboam afskaffer i Guldkalven, som gulgie Billedtyrer
Statsretligheden.
[: det mange af Jødernes, som det kunde finde sig i
deres dalegrøns forandring, og mange Præster og Levitter udvan-
-drede til Juda. Imidlertid gjorde Jeroboam Jødernes
Forbindelse, en mere dybtgaaende Jødedom, og indførte
Eidsforg dalegrøns til det Høyeste, og fremmede endelig
ved et deraf oftstaaende Krige.—
[: som derfor gav det blodige forfølgelse af Ignatium, dræbte
Ypsen, for at redde sig selv, søgte at Skjulte. Et Ord i
deres Religion mandte naturligvis Udøvelse sin bedste Tilflugt
i Riget og Ærens nødtørftige.—

Jeroboam Modstanden fremkalte. Jer var Lord, indsigt-
-fuld, colorerede Forfattere, indførte Faaudrøtte, Kunst
og Mindestøtter Kaldt der, Jerusalem Haldalen, og Brigade
dræbt sig og sit Folk. [: det fryst Ler af Jødernes Religion
er glimrende. Efter gudrøt Jeroboam Ryggmagøkten Stem,
gjorde Ungdet i Jerusalem, som han lod bygge, ikke
det mindst Bruus; dermed lod han sig regne som
en grandsalos Ødselhed, at han ikke alene tilsidesatte
fader Ødet, men endog saa sig nødsagt til at be-
-tyde Folket med sin Faderes. Med Ødelæggelse af
Jeroboam Forfædre Jeroboam Dødet gjøres Jeroboam
til Afgudsdyrker, som han er i overmodigt Kongs det alene
var Egen gaa i sin Overlighed, men og en politisk
Frygt. Utilfredshedens, som allerede i det Fødselsøjeblik
fremmedes var Jeroboam til Gjør, blod fuldbyrdelse
ud efter hans Død.

Rehabeam regnet sig ~~for~~ med at forringe det af
hans Fader paalagte Afgifter; dette foldte 10
Stammer af hans Jøn, og valgte Jeroboam til deres
Kongs. Kun Stammerne Juda og Benjamin blev
Davids Familie tro. Men Folket det ellers,
udgjorde Juda, og de øvrige 10 Stammer Israel.
Dog 2 Stater blev aldrig mere forenede, og regje-
-ret af flere end middelmaadige Kongers, blev
det at der for Mellem-Asiens Herskere.

Israel søgte Jeroboam at Lovrein sin Ud-
-spaltes fremtræder, under religiøse Forbindelser med
Juda, og befalet at det Folk Folkets Gudstjeneste
i Bethel og Dan, dog gjorde denne Forholdsregel
han mere Ødet end Gavn, endskønt han ikke specielt
fandt det fornøjet, at afsøge den Fund Gud Gjøbelse,
begrebet om denne nedlegsoette Øvrige stadt af
Præster og Levitter. Af hans Efterkommere Ryggen
Amri, Samaria, de blev ligeover Afsætter i Ødet
for Tirza, der fandt navn det for 3055. Under Bekah,
angreb Tiglath, 2. af Armenien, Riget og Stabrindelse
af Judbyggerne bort i Fangeskab. 3244. Hoseas søgte
at afkast det Lag, 3246, men Salmanasar overvandt
ham, nedbrød Samaria, og bortførte Hoseas og Fø-
-rerlitterne, hvormed han gjorde Ende paa det Lig. 3263.
Ødelæggelse fandt egen Judbyggen til at aabne i overli-
-ghed fremmedes fra Cuthia; disse bosatte Dele i Sa-
-maria, hvorfor et erhvervet Navnet Samaritaner. De
antog Jehovahs Gjøbelse, forenet med deres egen Religion
Ødelæggelse.

Juda fandt man ved Folk af Lige paa Statte og udvalgte
Ignatius, som i Israel, hvorfor de ikke søgte at overvaage
de andre i Gennemsnit og Mødeforeninger. Under Hiskiahs

at Juda forøgt sig 100 Aar længere end Israel, dette kunde det takke det
Kongens Ødmyghed overfølge, fastholdt Jødelighedens, og sin fast Gennemførelse
Ødet, der forstyrrede ogsaa sin Vrage Stats Præster med Ordens i

Nabothsgrænser og Personer, bragte de endelig Jøderne
~~[illegible]~~ Hermod den egen sætte sig i Besiddelse af mægtige Dele
af Edom, som under Joram var gået forloren tilligemed
Idumæa, og egne Byggede en mægtig Forstanke med Phøni-
cernes Medvirkning. – Men de Jøder, som havde gav sin
Magt, vilde ingen Fremskridt, og Herren dømte Mødt
med den Ende, som den Ond kan have, og maatte afstaae
Crown til sin Øverste Rotham. Mad Akas be-
gynde Ligat at synke. Den mistede egne Dele og
Forstandelse, og maatte gives til dige i Assyrie-
aers Afhængighed; selv udlagde det med den Tribut
At maatte betale Teglatpalasar og Sankerib.
≠ Dette var Palæstina slaget Overladen for et Øjeblik, som
Necao og hans Faraer havde for at udføre deres
Erobringsplaner; og Herren det mægtige mulighed.

Assyrierne var det at Salmanassar bortførte Israels ørige
Land, og hele Ostmand Sanaherib angreb Juda, og belej-
rede Jerusalem, som den ogsaa ødelagde indtagelse
Ikke ikke en Gang Ikke Gud en Stat saaledes Udsat-
tet Lade for, at den maatte vaade ly med Ødelæg-
Ezechias udgjorde Aar. 3286, fangede af Esarhaddon, og
Jødernes Land i Fangsel. Josias, en ærlig Konge,
fangede, og døbte af en Egypter K. Necho, 3394, da
den, som afgjorde Vasal, ville nægte den Ommanmagt
Joakas, hans Søn, blev Konge, men Necho satte
Ham af, og gav Kronen til hans Broder Jojakim. Egen
mellem Assyrien og Egypten fremaldrede det jødiske
dige Mellemgang. Nebucadnezar truede Jojakim til at
vælge den Overherredømme, men da Egypten forladte
ham lå det forlige gav at afbøde ikke Ødelæg, men satte
den Ønsket 3398. Da Zedekias regerede fulde Lod
sig forlade til Oprør af Egypten, og dette var Ønsket
Slaget af Nebucadnezar, erobrede ham og ødelagde
Jerusalem, lod Zedekias fremføre, og berøvede de
Kongeblinde Israeliter til sin babylonske fremførte.
3395.

Israeliterne blev 70 Aar adspredte i det Baby-
lonske Land. Man kalder det: det babylonske
Fangeskab. Det var det egentlige og fornemste
Fudnaaaren, som Nebucadnezar forsatte til andre
fremførte: En lille Del blev i Judæa. Men det
babyl. Fangeskab, udsatte en for Mangel Tider sig
i Mellemegnen. Dem, som fandt, blev den Gud
Cyrus, K. Persien, tillod Israeliterne i egen at ødelægge
Jerusalem og Templet, deres Ønske, som Ønsket dette
≠ var det ikke lovet, Fallen ikke var det dygtige og de-
mente ubiblandt. I deres første Øjeblik var den Ze-
babel, en Efterkommer af David's Huus; den første Øverste
gaste Ford Josua. Da modstanderne dagt den mange
Hindringer i Vejen. Ezra og Nehemias gav
Retningen mere Ønske. Judæa var en præstelig
Forsamling, den regerede af præstelig Øverste, Synge-
drium og Øverstepræsten; deres Dag var saa
milde, at det ugerning underkuede den Alex. M.
og aa den behandlede Jøderne med Medfølelse. s. 125

§ 39.

Omkring og i Judæa boede følgende Nationer,
de fremkommer i det jødiske Historieskrivning: Canaanæ-
ere, Philister, Araber, og afslut den Midianiter, Amale-
kiter, Moabiter, Ammoniter, Edomiter.

Canaanæerne var stammet fra Canaan, Ham's Søn.
De boede langs Floden af Middelhavet indtil Jordan, med
fulde det udbredte sig, da Jacob's Familie var dragt
bort. Det Folk var delt i mange mindre, som Amori-
ter, Hevæiter, Jebusiter o.s.v., som først David fik under-

≠ Da det var for mægtigt adspredt i alle Verdens Lande,
og det flere af dem, som var Judæer, skulde det nu opta-
dem Lade Jøder. Handelsmænd fandt det vanskeligt
fudi det var blevet snart at gaaet andet Folk, forskellige
i Sprog, Dæler, Bundstater og Landmaade.
og nogle Øjemedtager af Israeliterne, som var blevne
tilbage i Landet, havde blandet sig med Hedningerne, og
med Ham et Ugrandsomme nu ikke ville forene sig,

≠ og gjorde det ham ingen Modstand; men af dem drogen de
Alexandrien, for at flytte det, fortsatte at befolke dette, det
moderne. Dette var nye Jødemagt. –
Israeliternes Labore.

Edomiter v. Ishmaeer hørte mellem det Dødehav og røde Hav
paa den ene, og mellem Midian og Amalek paa den andenside.
Fordi Israel, hvis man undtager Ituræer af 70 Mand,
var allerede under Joseph Faraoni-Handel. Efter, en
Araba, og Ekjongeber var Israel-Handelsfolk i den gamle
Verden i den første var skibe-lange at det Land Ofir mellem
Edomiter, Mehaer og Syrer. Allerede under
Secta fra Moses forrandt det stærk Folkeslag under en Mag-
-ter. Side 8. Egypternes Historie. 1ste Dele ~~fund~~ udgivelse Skjæ. 20.

I det 7000 Aar, hvori vi have Egypternes Historie, har
ethvert Nation i det mindste 6 Gange afløst hverandre
Pæstere, dalygow og Hyrer. I det var:

1. under Pharaoner, mere end 424 Aar a. f.
2. under Perser, 200 Aar
3. under det macedonske Ptolomæer, 300 Aar
4. under Romerne under 400 Aar p. K.
5. under Byzantinerne, 250 Aar
6. under Araberne – fra 650 – 972.
7. under Fatimiter, Kurder og Mameluker. 500 Aar.
8. under det osmanske Tyrke fra 1517.

angl. Egypten Alder vid. Vort. efter den mærkværdige om Egypten Side 89 Herodotus
at det man kan sige at det er et gammelt land, om Egypten Herodot.

Egypternes navn er ikke det ældste betydende oudtryk
-ning Folk, Mehaer og Araber kaldte, allerede
Israel og Ægypten, da Grækenland og hele Europa
endnu var bedøbt med Navne, under hvis Skjold en-
-hver Stamme eller Slægt.

Egypten lærte først
at kende den med Hensyn til dens Vellaugt. He-
-rodot fandt allerede Theben ødelagt, og kunde det kun
efter nogen Beskrivelse om Pyramidernes Alder; han saae
Statuer, som allerede af Alder, navn faldne ovenfra,
fandt de fremadrettede, dersaa nu som de efterfølgende
Mænd-lyksher, navn af Syrerne.

Dette grundede det en det mere; det Præg og de
-legen, det Vildsom og Tvedragt, som det fremmedes
-ldste Produkter er forundes. – Tudsinder nu gik
med 30000 Kopteske Familier i Landet, men disse Stoffer
-ligt fra Ptolomæernes, Romernes og Byzantinernes Ti-
-de i en Ørkener, som engang muslede 82 Millioner,

(6) dait alle fremmede.

Philister navn legede Chamiteed, Mizraimes efterkommer
dum Nation er aldgammel, allerede paa Abrahams
Tid, civiliseret og mægtig. Efter lange Krige mes
Israelitterne, underkuede David den aldeles.

Araber, Jomes efterkommere. De lynet-blot agde
Kamelen, de nam i Sydbinetsje med Israelitter, som
Midianiter, efterkommere af Midian, Abrahams Søn.
Amalekiter, efterkommere af Amalek, Esaus Barnesøn.
Moabiter og Ammonitter Lots efterkommere.
Edomiter Esaus efterkommere, en vid Fredt mægtig
Nation. Alle disse underkuede David, og de
sidstes Underkuelsesgrad bidrog ikke lidt til hans
Ligdom og Magt, men under Salomon var Edomi-
-terne Lydighed allerede kun en Skin. Syrerne
underkuede ikke Land og bestemte det en Tid lang.
Ud af disse Nationer, som boede med Middelhavet
og Ægyptens Grænser, blev Israelitterne
underkuede af Babylonierne.

§ 40. Side 123

Den ældste egypt. Historie er, af Mangel paa Kilder,
aldeles dunkel. Man ved blot at det var et af de første
Land, som blev bebolet af Mizraim, en Chamitisk Stam-
-me, at det meget tidlig var civiliseret. Det Tidsrum
var den for moderne fra Æthiopien, forsøgte Ammoniter,
og befriede efterhånden under Ægypten fra Dværgkonger
ad lybiske Vandrighuerger. Land fuldt er det, at
Landets Dørstningen har nemt det: mange smaa Riger.
Det efter Sammenligning af den gamle Chronik og Manetho,
Jerch i Ægypten nemt 113 Dynastier af 30 Dynastier
eller Huse, de efter den første, regierede i det Riget
af 36525, efter den sidste, i 5700 Aar. Da Chronicen
blandt disse Dynastier taller Huse og Konger, som en
del ikke mukkes at Egyptiske Chronologen. Manetho
har man søgt at bringe det at stemme med den hebraiske
Udregning paa den Maade, at man antager at Ægypten
var delt i mange Dynastier, og at de manetheniske Dy-
-nastier angave Kongerne over disse Riger, det dem der
Jer herskede over det hele Land, men ogsaa det var
det lykkes ikke given ved solidsomme Hypotheser, Tidsfremdrin-
-ger o. s. v. som de historiske Efterretninger om det ægyptiske Riges
Alder er bevaret overdrevne, og omvendt ikke udvan
at Tal Antal Konger, og man finder hellige Bøger som de
kie at Ægypten har nemt det i flere Stater, som fremmed
dog det af den egyptiske Kunst ikke overtrufne med Mane-
-thos. Ikke det af de ægyptiske Historie, staar altsaa
i de at bringe, findes ovenfor en Udfaldet med den
østerlandske Historie, fremd Ophavet som i Dinastier med
Dinasti. Blandt de Dynastier, som udøvede en
forrige, nedtes efter Manetho: Menes, de af det første
Dynasti antages for den første E. Ægypten, Venephes den tyende

men i et Sprog kunde fort ..., dets Sprog var allerede (C?)
for lang siden ikke mere gamel ægyptisk, men blandet
med græsk; og vi kalder endnu Mennesket mere koptisk
Ægyptene. — Landet er en frugtbar Ort, ... [illegible]
fremmede Barbarer, Araber, Tscherkasser og Tyrker
... [illegible] Naturen er ... [illegible]
som før. — + ... [illegible] paa Ægyptenes Elementer og ... Successoriiske. Suppl. 2.4 x

Ægypterne under Pharaonerne vare magre, tørre,
olivenfarvede; i deres Ansigtsbed. faldne Skurster;
fuld af ... og Malancolie, ... [illegible]
i deres Digtekunst, Dands og Musik; som ... [illegible]
... [illegible] og ... [illegible] — suppl. x

... Abraham var i Ægypten ... [illegible], under Joseph ... [illegible]
... [illegible] Det ... [illegible], at Joseph for ... [illegible]
... [illegible] Hyksos ... [illegible] Amasis ... [illegible]
2 ... 3313. — ... [illegible]
... [illegible] Colonister. Möris ... [illegible]

Bocchoris. suppl. 7 6

... [illegible] Assyrerne fra ... [illegible]
Psammetichus ... [illegible] Ægypten, ... [illegible]
med Asten, ... [illegible]
... Assyrien. ... [illegible]
Necho eller Nekao ... [illegible]
... Africa ... [illegible] af Phoeniciere ... [illegible]
at forbinde Middelhavet og det røde Hav ved en Canal,
... [illegible]

... [illegible] Sais ... 3 ... 1000 ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] Ægypten ... [illegible]
+ Amasis ... [illegible] Kronen. ... [illegible] Memphis
... [illegible]
Amasis ... [illegible] i den store Quadrupel Alliance
med Cyrus, ... [illegible]
Perserne. ... [illegible]
Ulykke. Cambyses ... [illegible] med Ægypten; ... [illegible]
... [illegible] Amasis ... [illegible]
Psammenit ... [illegible]
Tidsrum ... [illegible]
... [illegible] var ... [illegible]
... [illegible] Amasis var ... [illegible]
... [illegible]
Ægypten, var Pythagoras ... —

B. ... [illegible] egypt. ... [illegible] Cambyses ... [illegible]

‡ Ægypterne ... [illegible] med Perserne, ... [illegible]

---

den første Konge, Hyksos eller Hyrdekongerne, Sethos
ell. Sesostris. efter Herodot: Menes, Dronning Nitocris,
Möris, Sesostris, en stor Konge, som ... [illegible]
... [illegible] 2450. ... [illegible]
... [illegible] Cheops ... [illegible]
første Pyramide ... x efter Sethos' Død ... Ægypterne
... [illegible] 12 Konger, ... [illegible]
... [illegible] 12 ... Psammetichus
... [illegible] Græker og Phoenicier, ... [illegible]
... [illegible] Diodor nævner ... [illegible]
... Busiris II. der byggede Thebeu, den ... Osymandias
og Uchoreus, der byggede Memphis. ... [illegible]
... [illegible] Ægypten ... [illegible]
folkerigt, rig, mægtig, og at Videnskaber og Kunster ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
En anden Periode i den ægyptiske Historie begynder med
Psammetichus, og ... [illegible]
Perseren Cambyses, under Psammenits Regjering. Ægypten
var ... [illegible]
... [illegible] Konger med Konger ... [illegible]
fra Psammetichus, ... [illegible]
... Necho. ... [illegible]
... [illegible] babylonisk ... [illegible]
... [illegible] Syrien. ... [illegible]
... 3382 ... Nabopollassar ... [illegible]
... [illegible] Carchemisch ... [illegible]
... [illegible] Ægyptens Magt. Efter Necho følger Psammis,
... Apries eller Hophra, 3394. ... [illegible]
... [illegible] Nabocolassar
... [illegible] Ægypten, ... [illegible] Apries
... [illegible]
3415. ... Amasis ... [illegible] Regjeringen. ‡
I ... Tidspunkt er Ægyptens ... [illegible]
... [illegible]
Amasis, efter en lang Regjering, ... Perseren Cambyses
... [illegible] 3458 ... Cambyses
... [illegible] Psammenit. Ægypten
... [illegible]
... 3459.
Ægypten ... [illegible] Alex. M.
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] Ægypterne ... [illegible]
... [illegible] Magierne. ‡ Ægypten søgte 3 Gange,
... [illegible] den første ... [illegible]
... Darius Hystaspes ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] Darius Nothus ... [illegible] af Ægypten.

(68)

2. Per: Atelier lod Cambyses [illegible] ombringe; alle flakte den med sig ud afsluttet, for at for det mindste blot Jobel og persiske Garnisonen blev tilbage. Da denne Storm var forbi, vedblev Ægypten ligesom før med et [illegible] Satrapier, og betalte aarlig en [illegible] Tribut. Men det [illegible] som de [illegible] med Perserne [illegible] det forsögte at oprette, [illegible] Oprör, og disse igjen en Undertrykkelse, [illegible] at Cultur. —
† i det 3die Aar af den persiske Krig; og byggede Alexandrien

Hans Søn Pausiris [illegible] ~~[illegible] at [illegible]~~ Darius Nothus til at lade ham beholde Kronen, under persisk Overherredømme. 3575. Hans Efterkommere begyndte bestandig med Krige, Cfr. [illegible] af Ægypten Nectanebus blev overvunden af den persiske Konge Artaxerxes Ochus, 3633, og flygtede til et [illegible] af Ægypten, uden at man hörte videre om ham. Ægypten blev derefter en persisk Provinds til Alex. erobrede det, 3652. —

Syriens og Phoeniciens Historie.

§ 41.

Syrien eller Aram blev, i det mindste for störste Delen befolket af Semiter.

I [illegible], vi faae om et syrisk Stater, [illegible] Israeliternes Indvandring, da et bestandigen laae i Krig med denne Nation, [illegible] Kongeriget Zobah blev især mægtig, i Sauls og Davids Tider, under det Konger Rehob og Hadadeser, men David undertvang sig det i en dobbelt [illegible] Krig. Damascus opstod med Rezons Affald fra Zobah med Davids Hjelp; [illegible] han [illegible]; men med Salomon förte han Krig. Hans Efterfölgere förte stadse med Kongerne i Juda og Israel, med hvilket [illegible] Benhadad II, 2983, og Hasael, 3140, vare lykkelige. Tiglath Pulasar undertvang Damascus under Rezins Regiering 3245.† Det hele syriske Rige erobredes af Nabocollassar, og da det babyloniske Monarkie blev omstyrtet, blev det en persisk Provinds.

Hadadeser K. i Zobah ~~[illegible]~~, [illegible] Grændser til Euphrat, [illegible] i en Krig med K. af Damascus og andre Hebræernes Fiender, men blev i 2 Feldttoge saaledes slagen, at Damasc blev en hebraisk Provinds, og Zobah forsvandt. —

† og forflyttede Indvaanerne til Kir i Armenien.

Sanchuniathon [illegible] Protogonus og Aeon [illegible] i Phoenicien. Apollodor lader Landet befolkes fra Ægypten, lader den förste Konge Agenor, en Broder af Belus I. i Ægypten, Europas Fader. Det er vel [illegible] at ægyptiske Colonier kan have nedsat sig i Phoenicien. Phoeniciernes Forfædre ere Cananiterne, eller og saa er det eet Folk. De mægtigste Stater i Phoenicien vare [illegible], [illegible] Hovedstæder Tyrus og Sidon.

Supp. 121
vid. p. 21

Sidon blev bygget af en Søn af Canaan. Allerede med Josvas Indtog var den en mægtig Stad. Dens Handel [illegible] at [illegible] igjennem [illegible] Friheden; [illegible] Konger, som [illegible] Stat, da den blev en [illegible] af [illegible] <u>[illegible]</u> Tyrus, som man [illegible], naar den blev bygget, var den [illegible] Hovedstad i [illegible] Frihed. Dens Konge Hiram, 2936, var allerede med David og Salomon; [illegible] Pygmalion, Didos Broder. 3090. Tyrus afskaffet [illegible] Regieringsform, [illegible] Sufeter, [illegible]. Nabocollassar [illegible] og ödelagde Tyrus, men Indbyggerne byggede en nye Stad paa den ligeover [illegible] liggende Ø, som snart [illegible] den gamle Glands. Tyrus [illegible] persisk Overherredömme. I Slaget ved Salamis var dens [illegible] den störste, og den var ikke den eneste Stad, hvor Alexand. fandt nogen alvorlig Modstand, og han erobrede den först efter en [illegible] Beleiring under Kong Azelmic. 3652.† Den blev vel opbygget igjen, men [illegible] aldrig sin forrige Magt igjen.

Allerede under Cyrus betalte Tyrierne Skat og leverede sin Contingent af Skibe og Landtropper til den persiske Hær.

† Under en bestandig Kamp med næsten alle Elementer erobrede Alexand. det. Til Staden bragt Dam mellem Øen og det faste Land med Steen og Tömmer, [illegible] Dam sine [illegible] Maskiner, [illegible] understöttet af en cypriske Flaade, angreb [illegible]. De havde den först efter 7 Maaneders [illegible] en [illegible] Modstand. 2000 af dens [illegible] Borgere korsfæstede, 30000 solgtes som Slaver, [illegible] Tyrus [illegible] [illegible], som fik [illegible] Alexandrien [illegible]

Belus el. Nimrod. I det dig nu allerede betydelige Mader:
Babel, Edessa, Niscibis, Ktesiphon. Hvad det ~~[illegible]~~ p. 14
omstrøet Romantisk er det ingen Under, om vi ogsaa
ikke finde det i Bind at tilegne sig Eusebius, Josephus Ender
og de saltsig: Sandhedsfulde med den Gude,
de hebraiske Skriverinde lader os Nimrod, og i Mosebøgerne
saldrig det ondt dig, At assyriske. Da disse dig
Konsuende saa nøie, saa var det umuligt, at det skulde
kunne ikke; ofte var det under Bestræbelser, og lykkes ofte
snart dog, naar det nærlige Øjemaalet trangt paa.
n. Endelig det stod nogen ved at gøre en Dæmme med Euphrat
og Tigris Vandene fra Mesopotamien af, hvilket Nabonnassar lod
Assyrien, lamme Ben, naar, det var ikke forsaavidt som Nin-
nat paa en Semitisk National, en ellers nogt ukarakteristisk
Dæmon Sorg fik, efter det gamle Bogen, Jam Egypt det lille Mi-
vel om det er et Rad af 13 lyske Miles Omkreds, hvorved det omm-
under Dødsfly maatte gøre Forsøg. Asbrøll fuldførte i 8. Aar.
Bachus overvaadsen Forsø med Semiramis's, en af hendes Ungdoms
Kunst, Fest, Friserer for fattig Frøet paa Tronen.
Den Ninyas's 33 Efterfølgere med navn Futal ville dog
Mamus. At alle disse Monarker skal have
navnet Øgenigter, er ingen Følge i efter en Lands
Historie allerfattigst, naar det Ser i Arbejdet
paa det Højeste.

Belus el. Nimrod. I det dig nu allerede betydelige Mader:
Babel, Edessa, Niscibis, Ktesiphon. Hvad det ~~[illegible]~~ p. 14
omstrøet Romantisk er det ingen Under, om vi ogsaa
ikke finde det i Bind at tilegne sig Eusebius, Josephus Ender
og de saltsig: Sandhedsfulde med den Gude,
de hebraiske Skriverinde lader os Nimrod, og i Mosebøgerne
saldrig det ondt dig, At assyriske. Da disse dig
Konsuende saa nøie, saa var det umuligt, at det skulde
kunne ikke; ofte var det under Bestræbelser, og lykkes ofte
snart dog, naar det var ikke det Øjemaalet trangt paa.
n. Endelig det stod nogen ved at gøre en Dæmme med Euphrat
og Tigris Vandene fra Mesopotamien af, hvilket Nabonnassar lod
Assyrien, lamme Ben, naar, det var ikke forsaavidt som Nin-
nat paa en Semitisk National, en ellers nogt ukarakteristisk
Dæmon Sorg fik, efter det gamle Bogen, Jam Egypt det lille Mi-
vel om det er et Rad af 13 lyske Miles Omkreds, hvorved det omm-
under Dødsfly maatte gøre Forsøg. Asbrøll fuldførte i 8. Aar.
Bachus overvaadsen Forsø med Semiramis's, en af hendes Ungdoms
Kunst, Fest, Friserer for fattig Frøet paa Tronen.
Den Ninyas's 33 Efterfølgere med navn Futal ville dog
Mamus. At alle disse Monarker skal have
navnet Øgenigter, er ingen Følge i efter en Lands
Historie allerfattigst, naar det Ser i Arbejdet
paa det Højeste.

det var nie navnet om Mellem-Asiens ældste Historie, en saa
fuldt af Modsigelser og Fabler, at man det kun knap kan
dem. Saa mit Historien ialtfald knut nie det 3 Riger:
Ægypten, Babylon, Assyrien og Medien.

Babylons ældste Historie fortælles af Moses og Berosus, men
disse Beretninger lunet det fremmaaligaas vad Fiaanden, finder
det Ikke og de faar nogt Ugnaud.
Berosus fyrer, at Oannes, en Fiskegud fra gamt Babylonien
fadelige og underviste dem; i 10 Kongers Tider skal det
den 120 Faros, som nogt regn for 432000, eller hver
for 4338 Aar. Xisuthrus var sidste Konge af Babylon.
At øvrigt profan-Historien lader Babylons Ophav, Belus
og Semiramis er det ikke dig fra nogt umulighed
det assyriske
Efter Ctesias's Fortælling umulighed Ninus, den første Ko-
Erobrer, Babylon, som ikke dig umulighed det assy-
-riske dig, indtil Ktesias, Hypersyrer i Babylon, ødelæg-
-mes med Sardanapal. Ninus fra nu af Bolo-
-nidas, at Babylon ruinere en blem under Assyrien efter
dem Lid. Efter dennes Beretning ødelægger Babylonerne
ikke Nabopollassar med den sidste assyriske Konge Chyni-
-ladan, og dermed er det babylonske Monarki paa den
-nen af det assyriske. 3257.
Assyrien. Moses fortæller blot, at Asser, Ninus Søn Egypten
Ninive og Resen det assyriske dig. Ninive var
Hovedstad det gamle Babylon er
-fremmed ke det Land, Ctesias og Herodot det nytiske
den første Konge dig Efter af Belus, 1830. Ninus
indtraadte det mørke af Asien, og det dig navnet
indtraadt i 1360 Aar. Semiramis, Ninis Hustrue, fest
satte sine Erobringer, Egypten Babylon, og alt den fulde
omfattede Ninyas dig Ninyas. Fuldt Ser og Mordet
Ninyas følger fuld, overgentlig en yngre Ninyas,
og efterfølger den af sin efterfølger. Med den sidste af
disse, Sardanapal eller Tonos-concoleros ødelægger
Arbaces, Statholder i Medien og Ctesias, Hypersyrer i Babylon.
Arbaces overvaadsen Jaar, 3108, ødelægge og indtraadte
det assyriske dig i Asien. Ctesias's Ødelæggelse af Ninive
den det assyriske dig, Jonas sig ~~[illegible]~~ ym, afslutter det
medische dig, og begynder sig paa egen fremdeles om
Asien. Efter Ctesias's Fortælling er det
mindste Ninus's og Semiramis's sin Erobringer fuldført
og digtet. — Herodot sætter det assyriske Riges
Ophør 760 Aar senere end Ctesias, og nævner Futal som
det Ungdomsgrøn af Arbaces. I hvor lang tid
fortsatte Ninive det senere i vanskelige Omstændigheder,
og man har ved at sammenligne hver Beretning med Bolo-
-nai Canon, udfundet følgende dette Ligningen:
Phul, 3213, stod med Israel, Tiglath-Pul-Asar, 3245,
erobrede nogen af Judea og Syrien. Salmanasar, 3261,
ødelagde Ringerne Israel, og tilbøjet Tyrus Fæstningen
Sankerib, 3270, angreb Judea og Ægypten, men mistede
sin Arme for Jerusalem. Asarhaddon, 3271, hersker over
Babylon, og fortsatte Krigen med Efter af Medesser og
Ægypten. Saosduchin, 3283, paa den Ende af

‡ man ved de om midlertid, alle paa andre Mader.

Phul og Tiglath-Pul-Asar fornyet det første 50 Aar igen
Assyrien lig en frygtelig Magt, forstod ogsaa en Ende
Krig over Medien og Babylon, ødelagde først om
Israel, ødelagde Damask og Samaria, og underlagde
Phønicien og Ægypten. Men det senere assyriske Monarkier
mistede dette Overmagt, og Assyrien blev et Byte for Medien
Omtrent 24 Aar efter Phul tiltrådte Nabonassar,

2 fra

man med ikke om, som forudsagde Kongen, ellers som Assyrisk Underkonge i Babylon. Begyndelsen af hans Dage 26 Feb. 747 a.X. blev den berømte Nabonassars Æra, som Ptolomæus under sine Dage fandt det første fiksere astronomiske Observationer.—

Det sydlige om Chaldæerne, de østlige om en Øgregation fra det nordl. Asien, og som fortie Dage om som Nomader, maatte en Stamme af den samme Nation, som under Navn af Sokyter, gav et Aar omtrent Nomader som afsm de Grandsøns af Egypten, søgte fra Persien under Nabopollassar. — Ikke alle disse vilde Folkeslag allerede for strøet i Saracs Tjeneste, saa har maatte Cyaxares endnu den Mathrem om Babylon til Bistand, for at faa den lastefulde Stad. — Chaldæerne blev fulde den herskende Stamme fra, og forhaabede alle de Konge Tidsrummet fra det 27de til 45te Aar efter dette Tidsrum, og Babylonerne blev alle afsm. — Chaldæerne fulde Kongen. — Det maatte

Bestandig Kongens Land lettere den Gemte end en, som Babylon var Bestandighed for. Den gik fra den persiske Kyst til Indien, og over Eufrat og Tigris til det sorte og caspiske Hav, og gjennem det Græske Rige til det Nær-Asien, indtil det med en babyl. Colonie, Gerrad, gav den arabiske Kyst. — Dog ensalod den mag. Kongen Babylonier, de lod sig nøje med den Dødelige, som Babylonerne, fra hine lykkelige Dagene og Gnaadne fandt Kræmmerhandelen bedre end, mest Jøderne, de det vidtkommende Phønicier og Araber. —

Efter Kongen Death afsendte Nevardan: Ved det Forbund, som han slottede med Araber, Lydier, Phrygiere og Cappadocier, mere end, at han vaagede over sin Ærens Bestandighed med det Folkeslag.

1400 Aar forinden havde det Land den Ære at blive Vagt for det arabiske Kongedømme.

Medierne nød at tagende, ved det Græske.

Den Phraortes mistede Mesopotamien Aristomenes Søge Grøn med Sverdet.

Efter regnet 663 og 677 a.X. Herodots Dejoces Tyrer at sin Ære i en aldre Ælde, medhold er det klart, at Phraortes fik sin Søn det med ligt, min ærmet det; han fik sig fort ned lig at x Jal Overfaldet fra Skytiske Tømrer til Sydøst Kaldes. Ikke med Laordnelse i Assyrien var han ikke, blev af hans Fanger og Gemaalet sin i Medaer. Cyaxares, hans Søn mit Barnesin Gaden, og han altid slagt Ekyneladan og indskattet Minivæ, da Sokyterne bejet ind. — Efter at Hans mistet Sikkerhed fra Kongen i Nineve forstandet med Nabopollassar, x gik det Kongedømme, og fyrte Assyrien til Medien. Vaalade efterlod det Kongedømme, at det lagde.

(70) Sokyter ind i Mellemasien. Ekyneladan, 3320; med hans, ellers Sarac, som vogte Lack folge efter hans, erhvervet Nabopollassar, Statholder i Babylon, ~~3320~~, allerede med bugn. Medien Cyaxares, nødvendig og nødt ~~til~~ at slag

Nabopollassar eller Nabuchodonosor, Efter af det nye babyl. Rige, 3357, fort, efter at han overvundet det Assyrerne, en mindre lykkelig Dag med Kongen af Egypten, Necho, de søgte at tvinge ham fra at udbrede sig med Middelhavet. Han blev Nabopollassar eller Nebucadnezar, 3377, en af de største Konger i Oldtiden. Gennemskatte med Jæd den egyptiske Tog, overvandt Necho i et afgjørende Slag ved Carchemisch, underkastet sig Østerrig af Middelhavet, erobrede Tyrus og Jerusalem, og erobrede Egypten. Den jødiske Profet Daniel Lade ham med Ruhe af hans dagening gav fra Himmelen. Norte Historien ikke Kongen og hans Gemalinde Nitocris det Bygninger, som man ellers Lade den fabelagtige Semiramis have Ære for. — Under disse Forstyrrelser udarbeidet Lice. Ved Babylon angrebet og overvundet af Medoperserne. Efter

2. m. Evilmerodach, 3420, Nabopollassars Søn. Regnet ikke til Medier. Nerigliessar, 3423. Labo-rosoarchod. 3428. Nabonid. 3429. Formodentlig Daniels Belsazar og Herodots Labynetus. Han fangede af sin Mor Nitocris, hun blev den det Land nødt ligt fra Undergang, og Kongen med Medernes Herskab-ter stadt med Ikke Jæd. Cyrus 2. i hans belejrede Babylon, X Natten med Overrumelse, 3446, og erobrede alle babyl. Riger.

Medierne ældste Historie er ukjendt, fuldt af Modsigelser. Medernes navn, i Følge den kekeske Etymologi, Japhetiter, Efterkommere af Madai, Japhets Søn. Efter Ctesias var det Assyrerne underkastet under Statholder Arbaces, med det Sardanapal, afskaffet Riget og brændte sig selv Riget. 3108

Efter Herodot undertrykte Mederne sig Assyrernes Herredømme, afbrat dette i 520 Aar samt herskede Asien. Efter anarkiske Tilstande blev Dejoces sig et Navn, og X sig Konge. 3295. Han byggede Ekbatana, 3328, og blev sit Dødsleje. Han fulgte Konnen Phraortes, 3350, den X Persiske Cyaxares, hans Søn, fogtet i Krig med Babyl. og Lydien med Assyrien og Mindre Asien. Da brød en Sokytisk Folk, med i Mellemasien, hvorfra hans Søner O, og gjendrevet dem og at overtrykke Riget. Efter Herodot almindelig fremstillet natural Mord, Lad han en fest dul af den omtrent med et Gastebud, og overfaldt med sin Vagt fra den. Først i mellem Medien og Lydien, som den første af Thales rigtig bestemte Begivenheder mødte, 3387, 28 Sept. 601 a.X.

Den sidste mediske K. Astyages i Begyndelsen, og efter Kyros Underkuelse af Cyrus fortaller Lyd gav forfølgelser Medernes.

[Cicero siger: fol. 1. Pars hi sin Skrift Cuentus: Cyrus ille a Xenophonte, non ad historiæ fidem scriptus, sed ad institutum suum imperii.

Dette fra Xenophons og Herodots Fortælling afsnuppe igjen Astyages; den Sønnesøn af Cyrus blev af Faderstyre udsat Medien, ikke alt nok bestegnet med Astyages; efter at have taget ham til fange, og X Ekbatana, tilsendte han ham dog med Medernes af Kyaxares hans Datter Amytis, men lod ham selv overleve af Datter.

Medo-Persernes Historie.

Mellem det forlangst tilbøjelige og ærkierrædige Babylon og Indien, hvad ad mod Øst, i Landet Persis, et for øvrigt og ædelmodt Folk, som bestod af 10 Stammer, af hvilke kunde fulde 120000 Mand. — Det var blandt nu ikke Medernes Herrer af Cyrus, eller Kyrus, x, ~~[illegible]~~ i Achæmenide, omvandrede det fine og Assyriens fiktive ormet Omsiden, og flugt efterfaandet de nærliggende Lydien, Babylon, og Ægypten, og forstod hæftet, gav den ens Vid over fal Sø-Asien, ikke Arabien undtagne, i indre Kroeni og Macedonien i Europa, og gav den endelig Vid til Indien og Bactrien. Dette, Kyrus første Stor Lord, mordnandet ikke med, at det hele Rige 3 Verdensdele i en mægtig Forening, lærte Mennesker en Fremtiden dalgjøn, lærte et Folk, Lysgl. — uskuer en Fremtiden dalgjøn.

Det Stor gjorde dig, den bejnette 100 Aar p.K.c., vandt [illegible] 330 Aar. i a.X. 558–529 — Det var 90 [illegible] Kyrus under Kyrus, og Kyrus [illegible] af en Stammer, Pasargade, Maraphier, og Maspier, af hvilke Stammen Pasargade var den fremmest, og i den Achæmenidernes Slægt den ædelste Familie.

Stand Cyrus under gunstige Omstændigheder, som det, da det Mest regning var grundet, mødte under Efterfølgerne Cambyses, under Darius og Xerxes, men efterat af ikke Erobrer, ikke kunstet af under Erobrer-Stridighedens og Oprør, blev det at lade den fra den macedon. Erobrer.

(11.) Astyages følger efter sin Fader Cyaxares. Om ham og hans Familie har man 2 ulige efterretninger af Herodot og Xenophon, den ligger ikke nogen Enighed under hans Forfædre, hvilke den er Herodot fabelagtig, den anden, hvorfor Xenophon mere synes at have valgt Ikke en politisk Roman, og Fælden en god Kilde, som han burde vore, end at Ikke en sand Historie. Efter Herod: efterlod Astyages, hvorfor nu en tvivlsom Krone, sin Datter Mandane med en yngre persisk Adelsmand Cambyses, og udelukkede den af ikke Afstamme anlagt Fremde Cyrus ombyttet med sin Minister Harpagus. Men denne ødelærte ikke Ekbatana, Cyrus opfordrede Mandane hjemme, medlig opdagede hans Stand. Han blev sendt til Persien, hvor han, med Harpagi Hjælp, rebellerede mod Astyages, og som og X fik hele Kronen. 3426. Efter Xen: han lod Astyages være Søn Cyaxares og en Datter Mandane, som han gifte med den persiske Kongs Cambyses. Cyrus, deres Søn, erfoldte en fortræffelig Opdragelse, blev dannet hans Stor Faderbr. Efter Astyages' Død fulgte han hans Søn Cyaxares II. Cyrus udførte hans Armer i den Babyl. og Lydiske Krig, og X blev Faderen Cyaxares tog ham til Medernes, og efter hans Død tilfoldt han Kronen alene. Det er nok, man med Rigtighed kan tilstemme, at Cyrus erstatte den mediske Krone. — Xenophons Omtalung: at Astyages havde en Søn, Ærgjerles med Danaels: Darius Medus. —

§ 43.

Om den ældre persiske Historie vide vi saa godt som Intet. Efter Herodot har Persiens Folk Ikke, og Gothen Kaldte den Hepheuer. Cyrus fremmed den og Medernes under sit Forgjer og gjorde den til det Indflydelsesrige Land. Den Erobrers Historie kunde vi det Tilfælde, hvor den Fordomsfrihed vil vi. Croesus, K. i Lydien havde allerede sig med Babylon med Land, men — af Jaxarta fulgte fra Ikke Asiens Underkuelsesgrænse. Efter at have nedbrudt det Babyl. Rige, udvidede han sin Vælde til det uvidende Øst. Ogsaa hans Fortæller for Tilfælde af Herodot og Xenophon. Den fødte Lade hans Ider nærig paa Dødsfrygt, den andet Lade hans Ønsker om Magt og Erobring. Den, det [illegible] Mæsageternes Dronning Tomyris. Den, det [illegible] Persisk Rige var af Achæmenernes Stamme, gjorde det med Lemgen Kronen. Sammenl. Xx, 29.

Cambyses. Dødte 520 3445 Pyrilin og Lucc. var en grusom Cyrus og Fyldte det ikke for Vælde, dermed modtiltrådte han X Egypten og fyldte det ikke for Vælde, [illegible] Ethiopierne og Ammonierne hans Ødelagde mod det indre Land, Ethiopierne og Ammonierne hans Ødelagde Amenides var Solens Gud og Zeus Ammon. Hans Fremdrift gav Magierne Pa Mitlouchlifes. Hans Fremdrift gav Magierne Pa = tizithes, som han fandt udnævnt til Statholder, fik tro den Spendadates alle, som Fyldte Falsk Ham, Propeta ud Ham Spinde, og valgte at Gior mod Cambyses Ham + gen Marsiske med Ham af en Hefoldy Magierne Ødelagde Kronen.

Dy ødelagde

Hun vakte Ærinn ved en første Skrifter, givet i en Contra-ordre Anslag † som han først ved Scylax havde ladt undersøge.
† fraskilt, med alle Klassiskes lyse fremtræden Lag; maatte han med Hamme gaae tilbage. Schytherne havde han en Regel, en Winne, en Krog og Pile, Opkrævede d. alt tilbagedrevet.
Krigen med Grækeland havde forlængst været forberedt af Doctor Democedes fra Crotone, som fra Athen fordrevne Pisistratide Hippias og den fra Sparta flygtede K. Demarat; Alt-Grækernes Oprør, som utrolig og forrædersk var anstiftet af Histiæus og Aristagoras, og som endnu uforventet gjorde Grækerne af Athen med 20, og af Eretria med 5 Skib, bragte den til Udbrud.
† Fremmedfolkenes indtrængen omkring 1760 endnu dertil Culturens fremden, alle de Naturbegivenheder, som maatte gjøre til Krigens Udfald og andre Staters Understøttelse. Meget blev som før en usammenhængende, uformelig Masse afhandlet, hvor Føreren var alt forfulgt. —
† og sidste Bølgeringen før dem, som havde sendt han vigt Perserkrigen. De følgende Fortsættelser gik om alle Grækerne, forvandlede med Hellenism spredt, som nu i Deutschland alle lige.
Allernest han forst Perserkrigen ved Salamis og Platea stort Fædrelandets Hefte, men endnu hun Handelen og i Stand. Athen begyndte sin Rivalitet med Sparta! Freden skal sluttes for Grækernes Armfordel: men Cimon bragt sine Landsmænd til en Ægtland, ført den formand med de Persiske, og tvang han, efter 2 Slags Kriger med Cypern, til et uforventet Fred, efter 51 Aars Krig. 448 a. X Ol. 82, 4. — Artaxerxes lykked til alene denne Grækerne, men efter den i alle Asien og paa Pisus, Kaffeeufred, og lidt fra Pamphylien af, skiltes fra det fik agerne og sorte Hav. — Hans Tid var nu den indbyrdes peloponnesiske Krig; begge finder sig sagte alene om hans Persland, men han døde: Det 7de Aar af Krigen, uden endnu at have taget Skridt. — 1250/1150
Med Ochus sluttede Spartanerne, i det 13de Aar af samme Krig, og det 20. af den peloponnesiske Krig, et Forbund med deres gamle Modstander, Tisser efter udvalgt Athen. Samme Aar døde den 2.
‡ meget sidste tilbagelagde, som Grækerne givet uden Kunstforandringer og de athenske Kundskab, lagt det næste Regeringsstats militaire Organisation, fra Dagen. — Prof. Annal. 1796, IV p. 249.

Naturlig nu vilde Artaxerxes efterlyse for den Fæste, Sparta havde givet hans Broder, og ønskede sig til at Indfald i Europa. Men Agesilaus gik over til Asien og udbredte med en Grænsefeld Forskrækkelse hel alle Asien. — 30000 Dareiker, (s. Guldstykker,) bragte de øvrige Grækere til at angribe Spartanerne hjemme; Agesil. maatte tilbage og slog sine forladte Landsmænd ved Coronea, men de persiske fraad, under Athen. Conon, slog de Lacedæmonierne ved Cnidos. Nu sammenrottede Spartanerne sig ved et antalt Forraadne, givet i en Fest Fred med Perserne og opofrede alle Lille-Asiatiske og Ør-Grækerne. Dette var den sammenlige antalcidiske Fred A 387, hvis Athen underskrevet det. — Til Løb Kaloperser, hvilke Tradsskifter mellem Grækerne i den bedste og største Penninger havde Osterned forandret sig. — Han havde 115 [illegible] Lædrer og Deltagende, medens andre Fordeme Oprør.

72.) og sidste Snedes drabbe af 7 sammensvorne persiske Rover Darius Hystaspis, en af disse, erobrede Kronen 3463, med Ved Lod-Afslutning, efter med et ønsket Valg. Han ♦ begræd, bekæmpe det oprørske Babylon paa ny, og ♦ Thracien, Macedonien; og en lille Del af Indien. Derimod kunde han ikke bekæmpe Schytherne paa sin Vei ♦ Dest. De græske Colonier i Lille Asien forsøgte ved Opfordring at afkaste det persiske Aag. Darius bekæmpede dem med; men da han vilde fremme sig paa et græsk Skib, som havde hjulpet dem, saa begyndte en Række ubetydelig ♦ med deres Nation, som skal blive hvilket. Han gik sig Sæteri. Fra sammen blev rebelleret Ægypten. Deres Indsendte konstaterede af sine Sønner, forstod han ♦ Man bringer Forhallen af hans indre Sammenslutninger. Susa blev Hovedsted; som undersatte Satrapier og satte Skattenæ det paa en ♦ Fod. ♦
Xerxes, Darii Søn, 3497, bekæmpede igjen Ægypten, men man undtagen det store Anfald paa Grækeland, som han i egen Person anførte, og som faldt saa uheldigt ud, fra indefolde han Efterretninger mærkværdigt, uden Fuligere i Trælleriet, hvori han, efter det græske Nederlag, slutteds sig ind. ♦ Han blev dræbt af sin Overhovedmand Artaban.
Artaxerxes, Xerxes Søn, 3510, med Tilnavn den langhaandede, (Longimanus,) satte sig først, efter mange Stedfortjeneste, fast paa Kronen. Grækerne tvang ham til at indgaa en meget uforderlig Fred, som man kaldte den Cimoniske. Ægypten rebellerede med ham, men blev bekæmpet af den tappere Megabyzus. Han gjenvandt den Lykkelig ved sjette Cirkelsted, de regimente af Adimantus og Gildenye, bragte det at gjøre Oprør. Alle Jøder fik Indvandring, og begavede Oplysning derunder, hvis Skildringer af Xerxes Regiering, forenstemmende det min[illegible] Østerlandske Kilder. Supp. 29.
Xerxes II. hans Søn fulgte ham 3559. Han blev efter 45 Dage dræbt af sin Halvbroder Sogdian, og denne igjen af sin næste Broder Ochus, som lod Sogdian kvæle i Inde Asken.
Ochus, 3560, kaldte sig Darius II. Hans Gemal Parysatis og hans Gildinger ledet alle hans Handlinger. Ægypten rebellerede 3de Gang, og han kunde ikke bekæmpe det. De persiske Kongers nedbrydende at tage Del i de græske Anliggender.
Artaxerxes II. Mnemon. Efter han lod sig lede af sin Moder Parysatis, hvis Indflydelse ødelagt Rigeet. Hans Broder Cyrus søgte at tilrøve sig Kronen, men Artaxerxes slog ham ved Cunaxa, hvor Cyrus faldt. De græske Hjelpetropper, 10000, kaldet de tapre, udlagte sig ved et hundredvarigt ordnet Tilbagetog, under Xenophons Anførsel. Spartanerne gjorde stor Fortabning i Lille Asien, men med Uenighederne i Grækenland tvang dem til igjen at slutte dem fred, og til at slutte den uforderlige antalcidiske 21. Statholdernes Magt udvides, nu fattede Rigets Magt til Rigt.
Artaxerxes III, Ochus, Mnemons Søn, befæstede sig paa Kronen 3618, ved at hævne sine mange Brødre. Han stillede et Oprør af Statsmand ved Middelhavet, og undertvang paa ny Ægypten, 3644. Han vederfaredes, men grusom. Han blev dræbt ved Gift af Mennesken Bagoas, de dræbte alle hans Sønner med paa Arses nær, som han satte paa

Darius bar under, fordi han ikke var fornøjet med den macedon. Afslag. Den første Gang han Grækerne underkastede. Perserne befriede den ene Ulykke, nemlig Mahammed, Dschingis Khan og Osman Jennedi den. —

Lille Asien.

Lille Asien var Stammefolk for de fleste europæiske Folk. Gik dannedes ved den for Troja, Cuetner og Pater. Ogsaa forfra, som fra Ægypten og Phoenicien, fik Grækenland Cultur. Gik fortes de store Krige, som afgjorde Herredømmet blandt Europæer og Asiater, under Cimmerierne, senere under Alexander, Antiochus og Mithridat, ingen altid de Kamde for forfra.

Carier oefandt at faar af Sagnene slugt. Gik-gyptisk var det mest Indflydelse og Bronze Fornemme var da Toreme og Dgieme fremaagt dend, saa dogrd ∓ Skrygier var bundne med deres Curcher og Coormed, deres Monerim (opus phrygium) og med Dares og Ilion. ∓ fig fra deres Ou Kebap paa det faste Land, (som findes Phoenicium) Sven Phoenicia og andre Grækere fatte Grund for den Udbredelse, Grækerne at ikke dyrkeiger Navnet fra Jonet. Et Halv Hammitterne lee Indvandrin-mat i nu Ægypten (og underdeel deres Skaabelse Meles dens ærelige Land. Proefus x Carier, og med Jonerne ikke den indkommet. det ikke Menarki af Cyrus, Jonerne at med deres Forbindelser og Skade nu ingen mere ugtbejr-

Den i Sypsen aftlede ungtige Pillegrefe af Troja, 1184 f. a. x. er en af den gamle Verdens Aere, og en historisk Sammenhæng for gamle og nye Conjec-tatorer. —

En Krig begynder, som Homeri Ilias, en Cavalry af Rhapsodier, som senere Kræfter i Centu, har gjort uforglem-melig.

Troianer. Ogsaa dem drabte han, for at undgaae Jaco-bens og gav Troerne til Darius Codomannus, en Kvinde af det Blod, som traae han til sig at dette Oplbdgent. 3648. dem Dersk Kiedes som adelbaarne, godmodige, men forsagte til at sammenholdt det fra Grunde af Fordommet og snoldnet digr. Alexander d. Store overbeviste dem om sin Magt, som fejrede omvendt. Forskellige — med Granicus, Issus og Gaugamela ved Arbela. Persiens, Vestfolkets Rachen, sammenstøtte ny med Darius 3654 Kunstgreb by paa Jesus, og ombragt ham. Det bi-fredende Kejsers fuldkomne Undergang, som kommissær Alex. X. — forsøgte Kristen Jesus med fortalte den grønske Historie overlade, men man har ingen Grund til at forbinde dem for et gedt, som for en fulgt.

Lille Asien er holy blanet Cafeelad, og har haft, saalangt Historien rækker, indbefattet mange Nationer og Riger. Deres ældste Historie er ikke mageet Kalynedt, men kan, som fortinly det af Mytologien, og Fabelgaar. Trojas Pillegrefe og Troesi samt Dyri Erobringe frembragte dersom Forandringer, med den fiske Ulykke dersom grønske Fremmede. Et fremmede Nationer i Lille Asien, hvoro Historien gik uforres, nem: Phrygier, Trojaner, Lydier og et gradt Colonier paa den mylleyn Kyst. Om et fiskefaae falder i den gradt Historie. Under mindre mærkaelige Nationer er: Mysier, Carier, et hvynist, forrømmelsesfolk, Lycier, Tolymer, Cypiler, Paphlagoner, Bebrycier o. s. f.

Phrygier var de ældste Nationer, som den Historie er blot en Samling af mytologiske Fabler. Blandt Kongerne er Midas Kjendt. Proefus x Laudt 3426.

Troas er det nordvestlige Dele af Lille Asien. Den dens Indbyggere forskellige, ikke ikke Efterkommere. Den nye Indbyggere det i dette Land indtil er ødelagt 51 med Grækerne ødelagt den. Den første Kjendt er Dardanus 2500. Han fulgt Dardanus, Erichthonius, Tros, Ilus, af hvilke sidste Grundlaeder Troja eller Ilium og ogsaa Laomedon, Podarces eller Priamus. Et over Ganymedes, og et Agnandene beboede Sindsmeer, og Tonet Microstoerne, brøt ud lee fuldkomen Fjeld, da Paris, Priami Søn bortførte den forlovede Kongen Menelai Gemalinde Helena. Agamemnons, Menelai Broders Magt, lineget, ikke med andre Grunde, alle gradt Pater lee et allerier den mod Troja, og angreb denne under Agamemnons Anførsel Konnetusen nam folgende gradt Anførere. Achilles, Patroclus, Nestor, Diomedes, Idomeneus, Ulysses, Ajax m. f. V. Trojanerne anbetroede af et nærgaaende Nationer, og forsvarede den Villar, ~~[illegible]~~ og med Hektors, Priami Søns Tapperhed. Endelig faldt Troja i Grækernes Hænder, men med et trojanske Fremfarer Aeneas og Lucas i Dresden ellers med Ulysses Lift.

3737
2510
477

3737
3618
1765

2 [illegible]

Lydierne, en ægyptisk Stammes ... [illegible] ... mægtige ved Thales -fart og Handel, ved sine Understøttelse ..., efter Dagnet, først ... som ... Mynt, [illegible] ... Dens ... -stand gjorde dem ... og ... -

o F Fortæller at ... paa ... af ... Kong ... ved Ord ... [illegible]

F Plato fortæller at ... Gyges ... Hyrde ... [illegible] ... Cic. de off. III. 9. ‡

[Cimmererne, som under Gyges ... ... Clazomenæ, ... fordreven af Alyattes — Han x Smyrna og ... Miletus.

‡ Lydierne ... ved ... Candaules's Død ... [illegible] ... Gyges ... Delphi, som ... [illegible] ... Gaber.

+ ... Cimmererne ... Thracierne ... pag 8.

6 Grækerne. Suppl. p. 24. ‡ ... at ... Magt

Græker, Hellener, boede, adspredte i mange Stæder, fra ... af til Middelhavet, i ... Thessalien, Hellas og Peloponnes ... [illegible] ... paa ... Øer. At begynde ... fra Moses med Inachus, ... [illegible] ... Confoederation med Perserne. ‡ ... De første, som fra Asien vandrede til Argos, vare Pelasger, de ... ved Moses's Tider Cecrops, ... [illegible] -

Græker ... [illegible] ... en Mængde ... [illegible] ... demokratiske Stater ... [illegible] ... Agamemnon ‡ ... [illegible] ... Thales, ... Pisistratiderne, Pythagoras ... I disse 400 Aar blev ... [illegible] ... af Romerne ... Ægypten, Phoenicien ... Asien ... [illegible] ... Colonier ... [illegible] ...

(74) ... 2800 ... [illegible] ... Alexander ... [illegible]

Lydien, forhen Mæonien ... [illegible] ... 3 Kongeslægter, som ... Atyader, Heraclider, Mermnader.

Den første Atyade, Manes eller Masnes ... [illegible] ... Atys ... Lydus ... Heraclides ... Argon, Hercules og den atyadiske Prindsesse Omphales Efterkommere. Candaules den sidste af dem, ombragtes af Gyges, Stamfader for Mermnaderne. F Lydierne ... under Alyattes ... mod Mederne. [Croesus ... x ... Asien ... fra ... til Fl. Halys ‡ ... [illegible] ... Cyrus ... Sardes ... 3440. ... af Herodot og Xenophon. Lydien og alle Stater i lille Asien bleve Provindser af Persien. #

845.

Grækerne bestod af mange Colonier, ... fra Thracien, Asien, Phoenicien og Ægypten. ... [illegible] ... Pelasgernes Navn, som i Begyndelsen boede i Peloponnes. ... af Phthiotis, ... Navn af Hellenes. ... paa Herodots Tid ... Grækerne Hellener ... Homer ... Danaer, Argiver, Achæer. ... Græker. Romerne ... Graecus ... [illegible] ... Carier ... [illegible] ... Colonier til ... som Cecrops, Danai, Cadmi og Pelopis. — ... Græker ... Amphictyonernes Raad, en hellenisk Confoederation ... Minos 2. Creta ... [illegible] ...

Grækernes navn for Menesthe, ingen Sælan formaaede
deres Aand at forlomme, men deres Sønner gravsatte de
Døde, som gjorde deres Efterkomere de i mange Aarringe
at nøie ud fylde i utallige Generationer Verden,
det mindste navn saae, og endnu for sig afmaalte, og dette
Land en ubyttelig ochlocabelse skjænkede. Feldtudød
lige Æthra gik det saa stemmed og mordisk til. Julkun
en afsigelig Sibbe var det for, selv de grønnesper
Hercules, saa skjønne og forædelse, uden at Solaas
for saad Skjæbne, slet nedsænk fra Styrke og Lykke
og strøe Verd til at opsøge Vaderland og alt forlade
Magtiger, om aldrig navn den grønne Aarsfrukt falde.

Grækernes navn for sandselige, deres Aand Lyst-
-fyldt sig for nyt med ubekjendte Gjenstande, og deres Øie
-fik den dennes Frivolitet. Med uafbrydelig
Ild brændende at alle skjønne Kunster, men i dem
Ulykkelige efterladt at, alle addannede Fukt. Med
Lysmelige Sortsian navnet Aftest overdænne.
Dens Religion var Taabelig, og medlet dets fattige
gav Gudet, dets Gudernes dem alt.
Egenskaber rigtig nok Menneskelige, og Lysgas II

Mtf. 1. 19.

Da Fraekerne til Argos, var Landet udsat Ved at Pumpen
og Mereadsin, Dødet Knude alt ingang Helus Berg, som Mo-
-ceneus maatte Leer den.

Mtf. 1. 21.

Allerede tidlig lærte egypt. og phøeni. Personer
at kjendskabe, og da nogen dud de af Loar afsendt
fra Dem, saa kunde alt Folk lige saard mod lager
Cadmus Tudmaling, som det [illegible] Europa
gav udaluktet fra

alle Mytter om Hercules Jamrede ren Omvendelse, nogtem
Hjælpen morsk, andre indsolet mangt skjult.
Gaudangen, som Fabelles om Hercules, unbelagen Lunst hilleg
en Person, saa Jamr at Gamle allerede antaget Ferm af Æthr
Navn.

Mtf. 1. 39

det ved Sandsulet at alle den, uden Ulegen Navnet Hercules
Ferm navnet phønickske Forfatter, Rokel eller Herokel betjæ
[illegible] Kobberstik og Tidsmaal

Vestens forbedrede, og Grækernes er ikke mere ødelagt med de
Gudstabe, de Ting de ad oplam Dræbende. Dyna var det
Øg det Folk fattede Dørlagende. Fikki gaar de egentlige
fabelagtige Perioder, Grækernes Gudes og Jalgnedes fylde Forædel-
Lærer, Ferri Mytherne gnavefarm alt, og det oft er
umuligt at bestemme, om Gudfolet af Jenmes er Ofrefe,
astronomiske Tilter Historie, og om man i disse Sted mod
Mann skal forstaae en mikel Person, eller en Planet, eller
et Sted. Grækernes Udsagnlogt fra Troja forudsigede
igjen mange Konoldtiderne. Lugge 157
Endelig Sværm Dystrofe
forøgede i Grækenland, de Heracliderne, med 2880, Amaglint
ihen mange Stater, et navn Hercules Efterlinger, i Fellenfl Rom
og Jæd: i Peloponnes, med et nedt Oprig med Peloponnes, [illegible]
mere ikke var ozz-a de fiske almindelige Forandring
Grækenl. efterlet deres den Gjæst, som det Stat deres
Forøgt beboede, og som Lur lidt Forandrede med de, som
Følge af deres Fiddeling i mange smaa Stater, hvorudgjorde
nedrennet Konge. Ikuer aucku Udvalete, eller
den Heroiske, i nadaa Stadte fabelagtig. I sammen
navn Grækenland fremmest Stater: i Peloponnes liegjon,
Argos, Mycene, Arcadien, Corinth, Messenien, Elis,
Achaja og Lacedæmon, 900 Mt fast Land. Mesfalien,
Bæotien, Phocis, Doris, Locris, Acarnanien, Aitolien
og Athen. –

Liegjon blev beboet tidlig af Pelasger. Deres af Historie Fabelagtig.
Efter den sædvanlige Chronologie var deres Grundlægger nogtem
Li Lochrandingen. 1840. I Ogygischer Jordskælv, efter
Efterm Aigialeus, Aigialea, udkl Liegjon gav det det
Navn. 2785. Efter d. Deucaliøn Død, nab. den carneiske
Apolls Præster Ødelæg dagmbrer. Besøa deres Stat X Hera
kleiderne, de befandt Tenkeri Dør i Thalses.

Argos blev beboet tidlig af Pelasger, med ~~XXX~~ Navn som fremmed
Kolonier forrenede sig. Inbechus, Konge Argos i Argos,
2127, er Pelasgernes Konge Fabelagtige Konge. Jøn Døde deres
ovenfor Gamle Gudernes. Blandt Land Adi: mærke Kronolog.
Argos, Gelanor, den sidste Danaide, Jøn forderaare af Danaus
Arfarer for en egyptisk Kolonier. Deres Fremdes Efterkomm
af Jøn Datter Hypermnestra, fødte Danaider. Af disse dreb
Proetus og Acrisius digtet: den sidste blev Argos, 2623
den første efterfulgt Tirynes. – Acrisiu Datterson Per-
seus, er Søn af Jupiter og Danae, dræbte af Kæmpe-
sin Bedstefader, og blev efter Tirynes med Argos,
af Megapenthes. Den sidste Efterfølger var blandt
Diomedes, den tog Del i den trojanske Krig, som den
mistede Kronen, som Oresties af Mycene X. Deres Søn
Tisamenus = af Heracliderne, afsmed Tamenus fik Argos.
Tirynes, 2690, afstedes af Perseus Lie Jøn Søn Alcæus,
Jøn selv byggede Staden Mycene, som snart blev den mægtige Ko
i Peloponnes. Efter Alcæus følgte Jøn Søn Amphitrion
2710, med sin Gemalinde Alcmene, Jupiter avlede Hercules
den berømte blandt alle gamle Helte. Under Eurystheus
forrenede Tirynes igjen med Mycene. Efter Jøn Død
X Atreus og Thyestes, Sønner af Pelops, den Jøn tragt
af Hercules Efterkommer. Deres med Stridighed
Grækenlands Historie, som alt af Jøn Samaleus Ø

2 for.

76. Sønnen med Fordrøjelser. Agamemnon, atrei Søn, en den mægtigste Konge i Grækenland. Han førte Krigen mod Troja. Hans Gemalinde Klytemnestra, og fik Brødrene Aigisthos dræbte ham ved hans Tilbagekomst. Orestes, hans Søn gik X til Argos og Sparta. Hans Sønnesøn Tisamenus og Penthilus = af Heracliderne.

Disse Hercules Efterkommere havde forenet sig med Dorierne, og endelig tilegnede den, Peloponnes. Efter nogle forgjæves Forsøg, indbrød de i den for dem Aar 2880, under Anførselen af Oxylus, og Efterkommere deri Riigerne: Messenien, Argos, Lacedæmon og Elis. Den første heraclidiske K. i Argos hed Temenus. Hans Efterfølger er ikke mærkelige. Mellem, den sidste af dem, dræbte af sine Undersaatter, 3000, og Staten forvandlede lei til Republik. —

Arcadien, Achaia, Corinth, Elis og Messenien nævnes pelasgiske Stater, og beholdte Kulturen. De 3 sidste indrettes af Heraclidernes.

Arcadien var Pelasgernes ældste Rige. Disse Pelasger forenedes med Hellenerne, og Heraclidernes den ene ældste Søn Aristoträtes var blevne dræbt af Orestes, 3302, efter Lycurgus, en mægtig Smaa-Kriigstater, af hvilke Tegea og Mantinea de mægtigste.

Achaia hed før Aigialea. Den fordrevne hellenske Colonie ikke Achaer, og gam Indbyggernes Navnet Ionier. Tisamenus indbrød ikke, da Heraclidernes fordrevne Jan fra Argos, og dette fødte forgjæves ad X Landet. Den sidste af Tisamenes succ: hed Gyges. Efter hans †, 3700, blev Staten efter i 12 Smaa Kriigstater, der forenedes med det Forbund.

Corinth, el. Ephyra, bebyggedes af Sisyphus. Søn af hans Søn Glaucus, Bellerophons Fader, jeg kender i Mythologien. Heraclidernes X ikke Land ikke Anfald af Aletes. Efter hans succ. blev Corinth ved Aristocrat 3285, som regierede af 2. Bacchis's Samlede allerede Bacchiader, de dannede et Land af 200 Familier. Ikke Aristocratie afbrødes af Cypselus, som X gjorde Tyrannie Magt 3326, og afskilde den ved Kommen Periander.

Elis indholdt forskellige pelasgiske Stater. Aethelius førte en hellenisk Stamme derned, som dog ej gennem X Land Heraclidernes X Landet under Oxyli Anførselen. Blandt Heraclidiske Konger er for Eleiteus bekjendt, 3208, der var ejer indførte de olympiske Lege. Elis blev en Republik 3250.

Messenien befolkedes af en pelasgisk-Lacedæmonisk Colonie med Aar 2280. Det blev af flere smaa Stater, som efterhånden blev underlagte af Hellenerne. Den ældste Nestor, S. Pylus med 2890, regierede den Heraclidernes X Landet under Cresphontes, 2881, efter hans succ: Aepytus, den Kongelige Slægt kaldes Aepytider. Den blev Messenien en Republik. —

Lacedæmon eller Sparta var en pelasgisk Stat som Hellenernes Kulturen X. Man kalder den første Konge i Sparta, en Autochthon f.v: Indfødte, eller om hans Dannelse fra Jorden Ved man Tilstand ikke f.v: Lelex

Mellem 1.20.

Allerede under Cypselus var Corinth en ring Handelsstad. Han lånte den delphiske Stad 10 Dele af Platers Indkomst; de ny Land maatte ophøre udgjøre sig for Formue, og derefter regulerede han Statsbudget. Dog var allerede der Fundgrube af Tidsalderen.

† Athen fik et graat Kriigstater et Middelpunkt, hvor det lever af fælles Folk. Dannede det Kunst, med.

Laconien Efterfølgt af Sparta, som den fremmede Stad

Mellem 1.57.

og skal have Efterkommere Leleger. Han Sønnesøn Eurotas i Datter Sparta ægtede Lacedæmon, en Hellener med 2790. Blandt Hans Børn er Tyndareus, hans Gemalinde Leda var Moder til Pollux og Helena, Castor og Clytemnestra. 2770. Menelaus fik med Helena den lacedæmoniske Trone. Hans Broderskab gav 2770, Anledning til den trojanske Krig. Castor, d. 3 Mgdene fulgte af Lacedæmonerne det Krige Tilbud for Menelai Børnene, ellers den Tyndareus fødtes af Herakles. Lacedæmon regierede fælles af Eurysthenes og Procles 2881; begge forlandte deres Magt, og fra den Tid havde Sparta stadig 2 Konger. Eurysthenes Efter. fad efter Hans Søn Agides, og Procles's Efterkommere, efter denne Søn Eurypon, Eurytionider. Disse Fædrenes forandelighed mødte indmellem Uroligheder, som varede op til Lycurgi Tider 3200.

Thessalien var meest beboet af Lapither og Pentauer, da Pelasgerne ankom der. Efter blev de Argonauerne Folk nær Amonierne, efter Navn kaldt Landet Amonia. Mogal gamle var ogsaa Parthæberne. Lapeiko, Pometheus og Titanerne som til dem hørte Mytologien Deucalions, Konger i Lycorea paa Parnass, 2470 endte af Thessalien efter nu efter Hans Undnaat Oversvømmelse, og blev med sin Søn Hellen, Stamfader til Hellenerne. Deres tre Sønner Æolus, Dorus og Ruthus, Fader til Æoleus opgaaet de Dialekter, som og kaldte efter dem, ellers dem Beboerne Navn. Thessalien blev delt i mange smaa Dele. Blandt Æoli var Aeson og Pelias, Konger i Iolcus, hvilke og Dele til Jason, de var Anførere for det argonautiske Tog. Det Tog gjør Epoke i den græske Historie; det forbøjer af Jason, efter Hans Oldefader Pelias Befaling for at finde det gyldne Skind fra Colchis. Grækenlands tapperste Helte ledsagede Ham; han opnaaede sin Hensigt, med Hjælp af Medea, den colchiske K. Aeeti Datter, Oldefar. Hvormed Togets Formaal, fra Argo, og gav sammen det Navn. Den trojanske Krig anførte Thessalerne af Achilles, Pelei Søn, den største blandt de græske Helte. Thessalien var dengang delt i 10 smaa Dele.

Bootien fandt forskjellige mange Navne efter de forskjellige Nationer, de bebolde, dels, som Aeoliere, Hyanter, Aoner o. s. v. — de egentlige Bootier var Hellener. Cadmus, mesopotamisk Prinds, bortjagede

Faetsaa man for at bytte et fredeligt Fremtids, end for at skjøde nogen Gaude eller Colonier i den med Argonauterne kom mange ugtige Efterkommere og Undskab, Dog var det dette Forehavende, en combatisk Uddrivaand, de forsøgte at Ødelægge, og Lydsk den offentlige Overlegde Forsøgerne, de Grønenland. Dem med Colonis fra Caucasus

Deucalions Sønlad: Ethnioter i Thessal. en Gens Pelasger. Disse Folkeslag boede Hen den sammen, og gav den Dag paa navnet Hundlige Forhaabelser. Han fektnet den Dannelse og gav dem en ordentlig Forfatning, hvor-ved de efterfølgende uloedt blev Stand at man saae efter Deucalions Død Hellen, som Søn i Byen fra den efter Forbundet, Forbindelsens Lade den Hellener. Dette slutteds fler og fler Fædrelyde, og under Hellens Navn var det almindelig saa talrigt, at det maatte deles den. Og sige ogsaa Dorer. Af disse Efterkommere blev for Dorer, Æolier og Jonier brømte; de frøde udfatte den i Mærkelighed, en del af Thessalien, Æolier i det nordlige Thessalien, Jonierne i Attica; ogsaa lagde de den, med navnet Navn, efter deres fælleds Stamfader, Hellenes; de ansaae sig saadesom en de ældste deres af Hellenerne; fra hvilke Navn det blev af Hellenernes Fædrenes, hvor Jonierne Adgang til det olympiske Lege, og Afsondrer fra de Hellenernes Stadier udviklede de Amphyktionernes Raad. Ved den Anledning, deres Punkt Enhed gav den, blev det den det snart at erhverve Overhaandet, og at Fortrænge den, som det forhen de deres Navnes. Pelasgerne gik de Ellynier og Italier.

2 Ger. Forøvrigt uden religionsceremonier, lærte Cadmus Boeotierne Bogstavskrift, lærte dem at kvæle et ædelt Metallers og at bruge det.—

(78) En Colonie Cadmeis 1659, da hans Efterkommere blev fordrevne af Boeotier, og dem erobrede Orchomenus og Lykindt. Theben indrettede af Cadmi Familie og Spartanerne, men de fremmede blev snart familiesk. Fra den trojanske Krigs tider fandtes Pelasgerne og de ønsker at lade Ernährer Boeotierne, som efter blinde Hermes og ibøde opholdt den da en Tid lang i Thessalien, hvorfra de dog igen vendte tilbage. I Thebens Historie forekommer som mærkværdige Personer, Nykteus og Familie, Labdacus, Lajus, Ødipus og hans Mødre og Gemalinde Jocaste, hans Sønner Eteocles og Polynices; endelig og deres Sønnesønner Laodamas og Thersanders bergelige krige og fald. Efterat, indtil endelig et par Dage efter Epigoner fattes Thersander paa Kronen. Derpaa et borgerligt Mord blev Tiranstater.

Phocis var Hellenernes første Korpel. Locrierne var paa Hellener, dvs. i Epicnemidier, Opuntier, og Ozolier. Amphyktionerne. Om Epicnemidierne, hvor at faar hørte det amphyktiske Raad, 20 Dorierne, de gjorde Hellener, og gaaede efter Hellens Søn Dorus, gjorde fallede med Heroerne; et forsøgt omtvistet Erobringen i Peloponnes. F Aetarnanerne indvandrede af pelasgiske Leleger. med dem forvandt sig fra et fra Aetolien fordrevne Curetes, at gamle indbyrdes Folk. De var flere paaer Stammer i ikke Land. Aetolus og en Colonie fra Elis fordrev Curetene, og gav Aetolien det Navn. Aetolierne var et krigerisk Folk, som kun fik en republikansk Regeringsform.

Attica er en gammel pelasgisk Stat. Den første attiske Konge var en af nogle Ogyges, 1522, som ved en Indtrædelse en stor Oversvømmelse. Efter ham kom Kur. Actæus, fik Cecrops en egyptisk Colonie til Landet, hvorved det blev mere civiliseret. Attica havde en afgrundsbarn Forbund med de stærke del af det ønsker Grækenland. Derfra var et klart alene i det første uroligt Tider mindre end det for fredelige Ager, men mange, som fandtes fra deres Fædrenland, vendte sig ved de Styrkeret Præter. Blandt Cecropiderne var Erbrødre: Amphyktion, Eichthonius, Pandion, Aegeus og Theseus, 1754. Deres fest Forfatter var Athenæ det for sin Organisation, f. Eks. en Bronze i Mythologien. Hans Undersaatter fordeles i Landet og Vandre Mennesker. De attiske Ø. Codrus ofrede sig for Fædrenelandet, var Ja med Dorerne, som at overfalde et Oraksprog. Den lig Athe afskaffede Konger, og Archonter valgtes, som lig en for Livet.

Begyndelsen var først monarkisk til 1126 a.K. Derpaa Aretes Boeotien i en Magt snart af gamle, men snart fandt en Demokratisk, snart en oligarkisk Regeringsform. Det var forbundet Boeter med Theben i Spidsen. Forbundsrådet fallende Beligmeter bestyrede en Magistrat med 11 Boeotarche. I den periske Krig var Theben skandeligt at holdt med Perserne.

Thessalerne kempede sammen og hjalpede med Athen. Et Forbud af Magistrater til Delphi, som var i deres Land. Deres egentlige monarkiske Forfatning gik tilgrunde omen de i en republikansk, fri Form er ubrydt.

F De dorske Erobre med flygtninge fandt forgrubelig og afslegning, og gav det delphiske Oracelsprog, at Amphyktionernes Rådet fik, ødelagde den og flog den Gud fandt Hannen Cirrha til Delphi, 590 a.K.

F dvs. et forbund med Perserne i det persiske.

For som i den macedonske Adelstid, var en lighedig Forbundsation.

Metf. 1 44.

Metf. 1 46.

Cecrops indførte den Ret at begrave de Døde, og Ægteskab for at fremmede Mand og Drab blandt Indvaanerne, hvor Areopagus fandt Medlem og søgte at bringe et adspredt Folk i ordnede Forhold, for at finder fremmed Folks Indfald, som det caritive Forøvrigt.

Cor. ved Eichh. 1 158

F som nogle tror er en Colonie fra Ægypten,

Indbrudte Folket i 3 Klasser, Adelige, Landmænd og Fri, som den at almindelige Tribunal. Det selv forbehold fik nogen Tilhørende Offentlige, og at andre i Krig.

Med at skifte den panathenæiske Lø. og de det fem alle Athenienser og Minerva ærede Dyrkelse, fremmed fra den religiøse Fest i og Land og magte den fremt Grund til Athens Norske.

Metford. L. 13.

Minos udgav sine Lov for Babylonierne, i hans Lid udgrænsede Kobber paa Creta, og Dædalus indførte Bruget af Øxe og Bryde-Knive. De øvrige Øerne forderve saa med cyklad. Øer, og fornam ovenal det Græske Øerne, som gik i Krig mod Troja.

F. de siger Sparta Lycurg ke Mandt for hans.

Det gamle Græn fik Befolkning og udkommende ved det Østerland. Den Øhavet udgjør en naturlig Deel af den gamle Mittelalder. De Øer er: Creta, Rhodus, Cypern, Samos, Salamis, Euboea.

Creta beboedes af Dactyler og Curetes, med hvem siden dorische Colonier forenede sig. Det Land d. e. det ældre Cuta kaldes Hamus, som Tabes, Aeria o. f. De ældste mythologiske Fabler synes de dels at have taget af samme Øhavet. Derfra var det Saturni, Jupiters, Neptuni og Plutos Fødselsland og Sage. Det blev holdt en meget udkommende Stat. Blandt dette Folk var Minos, mortkundig, hvis gamle Lov, ocsaa efter 2700, mortkundig, hvis gamle Lov, ocsaa efter Jordbefæstelse og udbredte sig Magt kriegt. I Medelmandthus var hans Broder. Blandt hans Krigsmænd var Idomeneus, der var med for Troja. Efter Eleuchi var med 2800, indførte en mysteriøse Begravelsesform. De forblev ved indbyrdes Krige, og udartede gansk.

Rhodus var i Begyndelsen ikke andet end, befolket af ostrafisk Telchiner og andre Colonier. Hercules Søn, en hovedsagelig Aufom, drøgt en Colonier derfra. Den havde sine egne Mønter. Rhodus opfattes først i det ny Græn, som en udbredt Jordbe Ed den fuldt ovenfor det øvrige.

Cypern fik ligesaa mange Navne. Den befolkedes af Phenicier og andre Colonier. En af dette, som Teucer, fulgte nogle Øer fra dette for at bygge Salamis, bygget Salamis, den underlagdes ved det øvrige Natrygaa Dr. i ~~Persien~~ ~~X Dr. under hans Eudæmon~~ den cimonske II, som slaaet paa Øhavet Dr. befriede den ved en Lan fra det persiske Lag, 449, men ~~Alexander~~ Athenienser X den igen 449 vaagnet d. Evagoras lagde Modstand. Alexander M. forenede den ke sine øvrige Natra.

Samos var oprøre, skaffede en jonisk Stat, men i Begyndelsen af Oligarkier. Polycrates gjorde sig til Overherre over den, og hans Broder fødte sig til tang Lid. Den blev under persisk Overherredømme, derfra Gedrosos Præsterindinden befriede den. Det gamle Lag; fødte den ke det babylonske Vorfader. Den fødte en drukbrøkt Lag. Dem.

Salamis befolkedes af Joniere. Blandt dette Folk var mortkundige Ajax, som var med for Troja. Med 2900 omvendte den ke Athenienserne.

De øvrige Øer i det ægæiske Hav var, den ældre End alle nævnte brøkte for deres udbredte og øvrige Jordbe, jeg der fe nævnes: Euboea, hvis Folk medes ~~fulgte~~ tilbøjelige blandt de persiske Statsfolk i Gedrosos, Lesbos, Lemnos, Ægina, Naxos, Paros, Delos og flere.

Det jonske Hav var Perygra en meget Vorfader. Det lille Ithaca var Ulysses Fødselsland.

Øerne af lille Asien.

Øerne af lille Asien.

Det gamle Græn var Perygra en meget Vorfader.

Colonierne sig, som dreb sig i det jonisk, æolisk og dorisk Forbund, og bragte med udvendig Fiende det staadt frist underkastede sig Croesus, og skjaa Persern. Af disse 3 Forbund er det æolisk det ældst. Aflerne om ogsaa blegne Thessalier, som under Achaer, Kathaer fordrevne fra det Peloponnes, og skjaa, under Kathaer til Aar Aasen 2881. Det Land, hvor de indtog den, kaldtes efter Jonierne fandt dette Navn af Ion, Achæi Øverste, som i Byggeriet gik med til Colonier til Achaia. Jonierne fordrevne fra det Land af den achæiske Tisamenus, gik 2880, først til Athen, og skjaa 2970, under Anførsel af Codri søgne Sønner, Neleus og Androclus, til Aar Aasen, hvorfra byggede 12 Byer. I Miletos var Landets eneste ejer, forøvrigt Fiendinde Byer, den omgivne andre Øhefrøsted med det grønsk Bugtprovidøren, som maatte dem, med følgende Erfaring, til at gribe til Vaaben mod Darius Hystaspes; Herodotus siger at Miletos fandt Forbindet, at det Darius, med Øhenvaasen af Øen over Hellespont, efter Miltiades's Forslag, blev omgivet i Scythernes Fænk, da han skulde det, efter Ønsk, blev belønnet, og fandt Øerne Aristagoras hen i Øidrøfed med den grønsk Statholder Artaphernes, saa oprørsk det det grønsk Øer mod Persernes. Det bragte Athenienserne til at sende den Haar til Hjælp, og Øbygningen af 12 Byhelte, og X det øst Landet, men den grønsk Magt var den for stærk, det blev slagen, 3486, og Had efter den anden, ødelagde Miletos =, og dens Øy blev fanten. Det var den forudsigelige Grund til hele mellem Jonier og Grækere. —

Dorierne var en heraclidisk Colonie fra Mycenæ, de var blevne fordrevne af Athenienserne. Den Forbund var det mægtige. — De bestaaende sig først Øerne Cos og Rhodos, Aar 3 Forbund blevne Lacedæmonerne fra Persernes med den ceremoniske Fred, 3535, men den antaloidske Fredsøen gik under Persernes Aag, 3697, under Alex. M. Ørder. —

Sicilien er det af det fjerde Land, som Befolkets Europa. Det ældst Indvaanere var Cycloper, Lestrygoner, Sicaner, Elymer og Siculer. Øerne var under Grækernes Aa-Statsk, efterøvrigt og mange gamle Colonier derpaa. Carthagienserne satte sig tidligere fast paa Østkysten, og fik ø Gange Øen. Sicilien var altsaa det i mange, blev under Fænk, blev forøvrigt Øerne blandt Folk den nærmest var Syracus.

Syracus stiftet 3249, af Archias, en Heraclide fra Corinth. Dog indsatte det en aristokratisk Forfatning. Under Kongen Gelon, 2. Gelaning.

I det Dunster, 3503. Gen var en ung, mægtig Herske, og en af Ædelstes Øverste Mand. Det at gribe sam fra det nedrystede Grækere, stiftede Persers en Traktat med Carthag. det angreb sam med Øre Magt, ~~[illegible]~~ Hjælpen ~~[illegible]~~ og Øvrigen til en ødelæggelse Sind. Gen fulgte sous Øverste Hiero, 3511, en Venner af Øidrøfeder, og efter

Colonierne i Sicilien var under Hamilcar, de sejrede det mere Landet med 30000 Mand ved Panormus ved Palermo, men da gik de Himera, ikke Gelon i den hele Sejr med 50000 Mand, og efterdet gik med Overmagten fandt dette Hamilcar, blev sejret fra Gelon, efterdet blev slagen, da de lie

81. Jans Død, Thrasybulus, som Syrakus forjoe formedst sand Gudsfrygt, aabagt en tyrisk Ny. Konge, og for at undertrykke den, indkaldt Petaelerne, de man dødt sammen fra Ostracismus i Athen, 3670. Da Syracus nu forg magtes Magt, lagde forst Pachi Leontium, siden i M. mellem Poleaus og Egesta, ihvad fosta Stad Athenerne. De Galg, hvilk ogsaa skal fattes Anflan at ødelægge Syracusanerne, ihvorfor af Spartanerne Gylippus. Egesta tog ihvad fri, dreiflugt til Carthag., som gjorde sig Erobringen af Siciliens. Dionysius, en gjorde sig Kaiser, fandt ihvad Lyksalighed til at [illegible] Dampfrødmuat 3679. Jun nan nu gjorde, [illegible] Frømuat Frøm [illegible] og Gjeth af Philos Fabr. Carthag. Lysted, efter en 4-dobbelt Eng. over Byledelsen af Sicilien, nem dysten af Pro adlod fra ikke mere Dionysius. Jans Søn og succ. Dionysius d. 3617, blev fremadtil Jans Broder Gjæsonsud, fordrevet af Dion, Jans Svaarmoed. Efter dødt Callippus, ihvorfor Gjeth af Syracuserne. Dionysius forjagede Dion og tog igjen Magten, men Syracusanerne fattede ham, Fraafald med Gylp af ihvorfor Sicilien 3611. Efter Dion blev Mand tvang af sin Gjennemsnit - et andet Julaar Plats til at falde af, omvendt Carthag; og gav Syracus ihvorfor Magt tilbage. — ~~Lappe 46~~

Lappe 46

Jun gjorde Ihvorfor, som Oraklet fandt tilfaldet Stat, at ligger en Himmel, fordi den ihvorfor Gjeth; da den midtertidig Konge ellerset dem Mod, saa det mente Dagen

Jun Spartanerne fandt ved fra forbunden den til ikke at ødelægge Sicilien, for Mesenien var X. De en Dagen gik i Langdrag, saa fik de Jans fatt ihvad Anger Mand Stat Jun for at afsige for at Platonen og Sicilien uddød. Men den Aul, som fra Himlen; og jun de Dagen gnad ihvad Nødige, tilbage Kamant Carthagenes, den fra ringagtet, at den Gilds Sjøta og under Palaeis Anførsel Tarent i Italien. Men det omvendtes Lande Tiddragnes Ønsker af saa til at omstøde det Fundament, hvorpaa Grækernes Constitution var bygget, Regjeringen Lysted i Folkets, dersom Dem og at Grundringen, man forlod i deres Constitution, ovenom Folkets og Borge.

Jun Gjæsonsud, som tvundet fik Siciliens Tarafad,

" som fra dog ude spurdelig gjed; saa en dagt sig efter. Jun gjorde den Jun Plan at forøge Siciliens og Medre Stoge i ihvorfor Konge at Carthage af ødelægge det ikke, men formod Konget Carthage af Magt. Jun regjerede det Ikke. Jans Gjennemsnit man for stor, at Jun det Plaaraad Gjeteren Ringen. Jun Tupelsen Rette af Syracus bivoraad Jun for gjelde Dagen; og Jung i det Nd i en Udlagge gro ihvorfor, da dem, sagde Jun, man dette om Pennerne, og varmen om Vinduerne." Jun Gjendrat sedlade af Ellipsis Ringler; og solgt Aarat, som Jun dyre tvang Kjøbmand at Lærer betage, men Jungen Ødelagde Pandemen Lod omvendes Gift. Jun Limed fristet Jun Lappe 46

Grækerne indsen Ihvorfor mente den omvendte Stad.

Jun Gjæsonsud, som Jun Oraklet fandt tilfaldet Stat, at ligger en Himmel, fordi den ihvorfor Gjeteren; da den midtertidig Konge ellerset dem Mod, saa det mente Dagen

Jun Spartanerne fandt ved fra forbunden den til ikke at ødelægge Sicilien, for Mesenien var X. De en Dagen gik i Langdrag, saa fik de Jans fatt ihvad Anger Mand Stat Jun for at afsige for at Platonen og Sicilien uddød. Men den Aul, som fra Himlen; og jun de Dagen gnad ihvad Nødige, tilbage Kamant Carthagenes, den fra ringagtet, at den Gilds Sjøta og under Palaeis Anførsel Tarent i Italien. Men det omvendtes Lande Tiddragnes Ønsker af saa til at omstøde det Fundament, hvorpaa Grækernes Constitution var bygget, Regjeringen Lysted i Folkets, dersom Dem og at Grundringen, man forlod i deres Constitution, ovenom Folkets og Borge.

Jun Gjæsonsud, som Jun Oraklet fandt tilfaldet Stat, at ligger en Himmel, fordi den ihvorfor Gjeteren; da den midtertidig Konge ellerset dem Mod, saa det mente Dagen

Jun Spartanerne fandt ved fra forbunden den til ikke at ødelægge Sicilien, for Mesenien var X. De en Dagen gik i Langdrag, saa fik de Jans fatt ihvad Anger Mand Stat Jun for at afsige for at Platonen og Sicilien uddød. Men den Aul, som fra Himlen; og jun de Dagen gnad ihvad Nødige, tilbage Kamant Carthagenes, den fra ringagtet, at den Gilds Sjøta og under Palaeis Anførsel Tarent i Italien. Men det omvendtes Lande Tiddragnes Ønsker af saa til at omstøde det Fundament, hvorpaa Grækernes Constitution var bygget, Regjeringen Lysted i Folkets, dersom Dem og at Grundringen, man forlod i deres Constitution, ovenom Folkets og Borge.

Jun Gjæsonsud, som Jun Oraklet fandt tilfaldet Stat, at ligger en Himmel, fordi den ihvorfor Gjeteren; da den midtertidig Konge ellerset dem Mod, saa det mente Dagen

Jun Spartanerne fandt ved fra forbunden den til ikke at ødelægge Sicilien, for Mesenien var X. De en Dagen gik i Langdrag, saa fik de Jans fatt ihvad Anger Mand Stat Jun for at afsige for at Platonen og Sicilien uddød. Men den Aul, som fra Himlen; og jun de Dagen gnad ihvad Nødige, tilbage Kamant Carthagenes, den fra ringagtet, at den Gilds Sjøta og under Palaeis Anførsel Tarent i Italien. Men det omvendtes Lande Tiddragnes Ønsker af saa til at omstøde det Fundament, hvorpaa Grækernes Constitution var bygget, Regjeringen Lysted i Folkets, dersom Dem og at Grundringen, man forlod i deres Constitution, ovenom Folkets og Borge.

2 Hr.

82. Mødtes Demaratus, der flygtede til Persien.
Athen fik først sin Regjeringsform med Solons
Love. ~~[illegible]~~ Det havde vel før strenge Love. Den
ringeste Straffe var Døden, ved alle forskjellige
Misgjerninger, i et Magtgreeb [illegible] som ellers
lettelig et offentligt Embede. Endelig overdroges
Archonten Draco at give dem Love, 3361, men disse
forhastede som alt for grusomme. Indvortes
Uroligheder mellem 2 Partier, i hvis Spidse vare Cy-
-lon og Megacles, ødelagde Staten og gave Naboerne
Overhaand over den. Athen mistede saa Øen
Salamis, som Megarenserne x. Solon og Pisistratus,
Mænd af fornem Stand, opflammede Atheniensernes
Mod, og indtoge Salamis igjen. Solon gjorde
sit Fædreneland, medens han [illegible] Eunomie, ~~[illegible]~~
uden Egennytte. Han frarieth [illegible] af en [illegible]-
-dse Uafhængighed, [illegible], som [illegible], at [illegible]
Retfærdighed og en Forening [illegible],
og lod Athen beholde deres [illegible] Grundsætninger. [illegible]
overdrog sine Kræfter at give Love, og [illegible]
en Forandring, som [illegible] han [illegible]-
[illegible] han Tyrannisk, strax efter at han havde
endt denne Forretning, bemægtigede Pisistratus, en
Mand af hans Egenskaber, sig Overherredømmet. F
Athenienserne afsatte ham to Gange fra Regjeringen, men
han [illegible] stedse Byen paa ny, og beholdt
Overherredømmet til sin Død. Efter denne
kloge og tappre Regent, [illegible] Sønnerne magtede Her-
-dom, først hans Søn Hippias 3457, som tog
hans Broder Hipparchus til Medregent; men
Hipparchus myrdedes ved Harmodius og Aristo-
-gitons Sammensværgelse, og Hippias blev, med
Spartanernes Hjelp, fordreven af Megacles Efterkom-
-mere eller Alcmæoniderne, og flygtede til Persien.
De indbyrdes Uenigheder mellem Partierne under-
-[illegible], og Spartanerne [illegible]
Athen, [illegible] med Naboerne, [illegible] udbrudt
Krig var endt, da den persiske Krig begyndte. —
Den fordrevne Hippias fik Understøttelse af Arta-
-phernes, den persiske Statholder i lille Asien. 3479 [Forening med Eretria]
Athen bevægede fornemmelig Athenienserne, til at
understøtte Ionierne [i Miletus] og deres Anfører Aristagoras, i
deres Opstand mod Perserne. [med 20 Skibe] For at straffe Grækerne
derfor, sendte Darius en Flaade og Armee under Mardo-
-nius mod dem, men denne forgik deels ved Storme,
deels ødelagdes Armeen af Brygierne, et thracisk Folk.
Ligesaa [illegible] Grækerne [illegible] til at [illegible],

F Pisistratus, og hans Sønner Hippias og Hipparchus herskede i 51
Aar over Athen, under heftig Modstand af Alcmæoniderne, de
havde mange Conspirationer, [illegible] og [illegible] til [illegible].
Dog lod Pisistratiderne, naar undtages deres Enevoldsmagt,
som var lidet trykkende, de øvrige Dele af Solons Forfatning
uændret, og bidroge meget til at nærme Folket til Solons
Love. De [illegible] ved nogle [illegible], i at
[illegible], gjorde Grunden til det [illegible] og [illegible].
x [illegible] lod han sig igjen indføre i Byen af et
Fruentimmer, som han udklædt som Minerva, Athe-
-nes Skytsgudinde.

5 Darius straffede nu denne [illegible] Stad med at ødelægge den, 3495
a.C., og fordrede at alle smaa europæiske Allierede, som han og-
-saa [illegible], skulde [illegible]. [illegible]
naturligt. Men den persiske Despoti [illegible] Grækenland
Forfatning, og forlangte, at alle øvrige græske Stater skulde bede
for [illegible]; [illegible] Athenienserne [illegible]
-hjelpere, [illegible], [illegible], i [illegible]
[illegible] Allerede Darius's [illegible] 33

og sendte derpaa en stor Flaade, under Datis og Artaphernes,
som erobrede Euboea, og Eretria: gik over til det faste Land;
man [illegible], kun 9000 Mand store Athenienser
slog, forenet med 1000 Platæenser, under Miltia-
-des Anførsel, den persiske Armee ved Slaget ved Mara-
-thon, i Grekenl. 3494. — Athen [illegible]
[illegible] med Miltiades, som lod sig omkomme i
Fængsel for sin Fordring, men formedelst som han ved
ulykkelig Expedition mod Paros. og da Aristides
[illegible] af at Anføre, som [illegible]
~~Marathon [illegible]~~ Themistocles, som ved [illegible], [illegible] Ath-
-enienserne [illegible], og [illegible] for Modpartiet, fik han
Aristides forviist ved Ostracismus. — F
Xerxes. for at hevne [illegible] Nederlag, anfaldt
Grekerne i egen Person.
Et [illegible] ansaae den persiske [illegible],
med [illegible], til flere Millioner. f) Xerxes
allierede sig til samme Tid med Carthago, at [illegible]
[illegible] græske Colonier i Sicilien og Italien [illegible],
[illegible] Medspillere. Han kommer 3504, [illegible]
til Athen, [illegible] over en Bro over Hellespont, til Euro-
-pa. Thracien, Macedonien, Thessalien [illegible].
Den første Modstand mødte han ved Thermopylæ, som
den Spartanske K. Leonidas, længe forsvarede, med sine [illegible]
[illegible], og endelig faldt med alle sine. Grekerne
[illegible] en stor Overmagt, for efter Themistocles
Raad, at [illegible] til Søes. Efter den samme
Raad, som han lod understøtte af det delphiske Orakel,
forlod Athenienserne deres Stad og gik ~~alle~~ til Skibs,
for at stride til den forenede græske Flaade, som Sparta-
-neren Eurybiades anførte. ‡ Xerxes ødelagde Grekenl.
og Athen, men den græske Flaade [illegible]
Slaget ved Artemisium, og slog den persiske ved
Salamis, 3504, Ol. 74, 2. hvorpaa Xerxes forlod Grekenl.
[illegible] Mardonius, [illegible]
Platæa, [illegible] Slaget af Pausanias og Aristides,
og faldt selv. Den samme Dag slog Xantippus
og Leotychides den persiske Flaade ved Mycale. [illegible]
[illegible] at angribe Grekenl. [illegible]
[illegible] Colonier i Asien [illegible] det persiske Aag.
Grekerne [illegible], med uafbrudt Lykke, at be-
-krige Perserne. Spartanerne havde [illegible]
[illegible] Pausanias
[illegible], at et Alliance [illegible]
Athenienserne. Themistocles [illegible]
for Spartanerne, Athen [illegible] med [illegible]
med en lang Muur. At Alliancen blev, paa Aristides
Forslag [illegible] at sammenskyde en almindelig Stat

Den persiske Armee skal have været 600000 Mand. Schlegel II. 254.
f) den første af et [illegible] Asien [illegible] Europa med
ødelagt Eretria
† Athen var aldeles ikke [illegible] til Modstand, men [illegible] og Miltia-
-des [illegible], [illegible] fra Sparta, som [illegible]
[illegible] hvad den kan udrette.
Slaget ved Marathon stod 29 Sept. 490 a. X. der faldt, efter Grekernes
Beregning, 200000 Perser og 192 Athenienser. [illegible]
efter, ved en forenet [illegible] deres Stad, som [illegible]
[illegible] af Perserne. —
Athen [illegible]
§ Darius [illegible] i Gevalthampen, [illegible]
[illegible] under Xerxes. [illegible]
[illegible] med [illegible]
Perserne [illegible] med [illegible]
[illegible]
F Themistocles [illegible] Athen [illegible] selv til sig
[illegible] over det ægeiske Hav, ved at forene sin Flaade
[illegible] Ægina og ødelagde et formeentlig Corcyræas Flaade.
f) den bestod af 56 Nationer, Inder, [illegible], Æthioper, [illegible]
[illegible], Perser fra Gedrosia, Nomader fra et mongolske [illegible]
[illegible], Meder [illegible], [illegible]
[illegible], Libyer med [illegible], Araber [illegible]
~~[illegible] aldrig har været gjennemgaaet~~
Xerxes gjennemborede [illegible] Athos for at føre sin Flaade
af 3200 Skibe [illegible] hans Landarmee skal have be-
-staaet af 5,283000 Mand. som paa [illegible]
Lydien bevertede af en privat Mand Pythius. [illegible]
en Bro, over Hellespont [illegible]
[illegible], [illegible] Xerxes [illegible]
[illegible] ~~Juli 199~~ (Y Theben [illegible] persiske Parti.
[illegible] at [illegible], [illegible]
Spartanernes Gravskrift:
Vandringsmand! sig i Sparta, at lydige deres Love,
Vi lod os dræbe her —
‡ [illegible] Athenienserne at [illegible] sig [illegible]
[illegible] Salamis, Ægina og Peloponnes.

[illegible] 45 Dage, [illegible] en stor Deel af
den persiske Armee, af Hunger. [illegible] og [illegible] Hellespont, [illegible]
af Mardonius 300000 Mand [illegible] 4000 [illegible]. [illegible]
faldt 91, Athen. 52. [illegible] Mardonius [illegible]
[illegible] faldt 2 Gange, først ved Platæa, [illegible] Delphi, som han
[illegible]. [illegible]
[illegible] med Avarerne [illegible]
[illegible] Schweitzerne, [illegible]
Frankerne, og [illegible]. Xerxes
[illegible]
[illegible], [illegible] Grekernes [illegible],
[illegible] i alle Asien, og
[illegible] Babylon til Susa.
‡ [illegible] om denne Krig [illegible]
[illegible] Armee [illegible]
[illegible] Grekernes [illegible]
[illegible] Thermopylæ, Artemisium, Salamis

2 fyr. og Himera i Sicilien, Platæa og Mycale, kaup nes nær
ophistak, lysfarve fra Athos's Gravningsanstalt og Persernes
tilbageflugt; alle disse Begivenheder maa ved det samme nøiagtigt
overholdes med et Bulletins, vi en ogsaa vinde, men, skad
de er ikke, skrives de ikke, uden at kvedfyldt af Historie, det kan
medgives, er, at ikke fuldstændige Mennesker ophævet fra saa
mangt for at undersøiningen det ubetydelige Skaderland, at det
med langt vinder Ære det ikke blev Hovedstad fra Verdenshist.
men mere fremfaldende Ringen end i Perikl. af et personlig Mo-
narkie, som fandt ved sin egen Død. — fra p. 83. indtil
Den et Slags Skrift lest med den Ugift
en Stadt Lebage, fra Flammes fandt tydet den fole grønne Pladsgræs
omvendt. Hvorom de lydem, de skaal og Mennesker, lod det
Dæmoner, som falgte ene dem Ung. Den Skrift fandt ved Soc
gen blev, uden af Gudens, medens blev det Gyldne for ele, de lagt an
ene at understøtte det, og Sværdet Skrift dem Lemmer, uden for de
mægtige Øjne. For Persien, Asien, Hellas, Hommen, dem, Verdenshistorien
Spartas og Athens indbyrdes Vanskelighed

f Athen bibarde da af 20000 Borgere, 10.000 Ugtforvandte og
40000 Slaver.

fff da fandt gjorde Afstand, da Sparta indlagde af Forskjellen
Sparta fandt gav en forøgelse Mand Folgets opmærksomhed.

fg med den gjennemført Bestræbelse Lagt Grunde til Athens Sald.

fh han fremme et bortbage den sidste 70 Aar, og Kæmpede den Mænd.

i Statsfornemmelse paa Delos, som om det var Athenienses
fundet, Venige til Athen, ikke det Forslag, at det skulde
være i Athens Overvægt.

84) at, ikke Athens Oplist, skulde anmelde det Ærgrelse
Forholdsregler, og Sparta gav Dem delos.
Sparta og Athen var imidlertid udsatte for nogle
indvortes Overgrebes. Pausanias, K. Sparta, gjorde
3507, Sølvfy Gud, med Persiens Hjælp at ødelægge sig
Overhovedmandet i Grækenland, men maatte bort flygte
med Skam. Themistocles opnaaede sin Landsmænds
Misfavør, og deres Ostracismus tvingede at forlade Athen, og flygte
til Persiens, hvor han dødt. Athenienses
Anfører Cimon, fog 3545, Ol. 82. 1. Persiens total
nød Eurymedon, og tvang dem til at flytte en
afsides beliggende Sted, den Ø. Kant af Ægeisk Hav, og
forstærkede Athens Anstrøgelse for at blive Ægyptens Cimon
Forøgelse udvidede Athens Magt ved Erobringen af den
vigtige Ø af Ellespontus Thracicus. —

§ 47.

Sparta fandt, Peloponnesiske Forbund, Athens voksende
Magt, og da det det Lykkedes, skulde det
og fundtlysendt, for, da Athenienserne den Ø. Ægeisk
indvendig med Helotes og Messenere 3548 — Sparta
var opbragt Athenienses gode indsats Erfaring til at
vise Spartanerne deres Fad, fordrev Cimon, som
gjorde dem, og skaffede dem fole Sværdslighed til
Pericles, en Mand, udrustet med stor Dygtighed, for
den Planen, og dem til Ungdom Udsigter Forøgelse
Athen til den højeste Opdrivelse Magt, men som ogsaa, for
at nødvendigvis sin Anstrøgelse, forlanger Folket til
Fandbegrænsninger, som var Vanskelig til stor Skade. Pericles
nam Ephialtes: at den betydelige Areopagus sin Ansvar i
Lovgivningen, og derved fra Grunde af fremdrive
den athenienske Statsforfatning, og at den nedvendige
ogsaa Ønsket deres Fad med Spartanerne. Hvor
gunstige Sandsynligheder fremaldiget mellem de to,
som for kaldte Boeotiere, Spartas Allierede, Fredsaftalen
Athenienses, under Myronides, Pericles og Tolmides
blev faaet mødtagen. — Periakl fulde da det
Athens lykkeligste Øjeblik. Phenomenet var, dem
Ønsket gav deres Fjender Fader. Cimon blev landsfor
bandt, og gjorde sig al Umage for at udsoone sig med
Sparta, som ogsaa efter Fordrag, Dem Mand, var det
Forsøgt Folkesin mellem disse Nationer, og fulde det
fastsatte det maar Tiger, som fremmede Forbitrelsen.
Pericles bredte deres Athenienses Indflydelse ud
Megara og Achaia. Athen nedlagde imidlertid at for-
dum sin Magt, men det Lykkes det ogsaa, og lod
det tilbage, saamange Uafhængighedsbånd med det Underfor-
hvorfor, at disse kun vedblev gav Ligheder til at af-
lyste Magt. — Mandt under Anstrøgelserne af Pericles f

Mellem Corinthierne og Corcyræerne opstod 3457, og da
de indblandede sig i Epidamniernes indvortes Stridigheder,
nu 57, hvori Athen understottede Corcyræ, og strøgne igjen
faldende mod Corinth. Potidæa i Macedonien, en co-
rinthisk Skatteydende til Athen, blev af disse
mistænkt, og havde afsendt, hvorved de med flere
forbundne Byer i en fælles gjorde Oprør. Athen sendte
allerede dem mod Perdiccas, K. i Macedonien. Corinth
og Potidæa fik Hjælp af Sparta, og da Athen ogsaa
til Modstand af Pericles, saa begyndte 3543, nu 431
27 Aars Krigen 431, som man i almindelighed kalder den peloponnesiske, og den maa den ogsaa kaldes for
de Ødelandes Mulighed. Den første gode Vejr begyndte
i Sommer, og dreb sig mellem Athen og Sparta.
Pericles overbeviste Athenienserne om, at de ikke maatte
at give tvingen med Egte, men at for at bevare
Overmagten de dør. Det fulgtes saa derpaa
Mytilene i det første 5 Aar, indgik Fremdeles efter hin-
sigt deres Land, og saa efter Athen, hvorved
ved Pericles Død i Begyndelsen var der.
De lagde Lagaar om Øen til at blande sig i det Sicilianske,
som 3559 indskrænkede i Krigen mellem Syracus og
Leontium, men de blev tilbage af i Begyndelsen
tvang de Spartanerne, med Erobringen af Sønnen
Pylos, til at bede, Sønderjydernes, om Fred.
Men det følgende Aar lykkedes den Spart. General
Brasidas med Amphipolis helt at skille Athenienserne
fra Thrakien, som man lagde den Mercur,
af hvis Penge de Athenienserne Mercur.
Da imidlertid mangen af de i Byen udlagnede
Magter blev ude Maaned. Saa var det for Al-
cibiades i Statsbetjent, og lod ved at bryde stille
Aarene 3566; denne Mand, den var Athenienser-
ens Yndling, men som lige som ham gjorde Fejl.
~~Da Athenienserne Maaden Sandet i Soldy~~
~~Krigen, saa blandet de den 3570, efter Alcibi-~~
~~ades Raad igjen ud det forhaabte Uroelsesfolk mellem~~
Syracus og Egesta, men skaar i Begyndelsen brugte
Modsvartet Alcibiades Anførelse, og tvang sam
det flygtede til Spartanerne. Det endte dog med at
faldt Fejl ud, og udbrødte Athen.
Alcibiades bragte sin Ære med til Spartanerne,
men det lod ikke undrende nødt sam, og saa afsvarede
denne Stat, 3572. Athen lignede nu indvortes ad
ogsaa sin, hvori det var splittet i to Partier med
det dudt. ~~Alcibiades fik igjen saa mange Tilhængere~~
~~at han blev tilbagekaldt~~ af Armeen, og efter at Tyrannen
indvortes blev afsat, som for en Tid lod sand forandrede
gjort Tilføiende af en oligarkisk Regeringsform, hvis
hvilken Ophavsmand af en aristocratisk Tyrannis Magt, den

19 Dan efter den ovennævnte Fred

F 431–404 a.f.

F Athenæ og dennes fald

F Dette var den stoltes Mægtige, som da kunde sammenligne Athen, som den var engang, som kunde indskytte Pericles.

F Denne Fred, eller Vaabenstillestand var allerede nogle Aar for
hvorved det blev, dersom det 2 Maaned, Spartanerne Thai-
dag, de ville skulde sin Ingrebe Lakedæmon, og Athe-
nienserne Pylos, de Byer de Lacedæmonierne Argin-
nisser, men ingen af Sønderjydernes Dødsfald
Sandet det. Men da det nu begge fredte
med Amphipolis, saa var disse Indvaanere forøvrigt
F saa Athen og Sparta, hvorved ingen ordentlig Fred
nærmere, men blev Sandet det at opfatte Krigen
saa ugjort,
†† I denne mellem Tilling, Sandet Publik udsatte
for at undgaaede af Sparta, begyde Athenienserne, lige-
dut af deres forsagtige og uforsonede Ungdom, de
søgte at faae ingen Ret til Uenighed og Oplivelse,
de Uforsindige, imod alle de patriotiske og forsigtige
Mænds Tvivlsomhed, at understøtte deres Allerede
Egestaenere og Leontinerne med Syracus, og at sende
F Det gaves allerede at man ville indvinde, men ingen Ke-
da de med sine Anstrængelser blev udrustet, og begyndte Tilredel-
gjort, da Alcibiades fremtraadte som den Krigs-
gens Fremmerske med Kong Agis Sandet gjorde sam landflygtig

Lykkes

(K) overdrages til 5000 Personer. Han slog Spartanerne total ved Cyzicum, hvorpaa et ~~[illegible]~~ bad om Fred. De ubestandige Athenienser berøvede igjen Alcibiades Commandoen, efterat Lysander, i hans Fraværelse, havde slaaet deres Flaade. Dog bleve Athenienserne Seyervindere i et Slag ved Arginusa. Begge Nationer, især Spartanerne vare yderst svækkede, men dette oplivede Lysander. Han overfaldt Athenienserne ved Aegospotamos 3579, og slog dem total. Athen ~~[illegible]~~; og ~~[illegible] i det Lysander overdrog den høieste Magt til 30 Personer~~ 3580. Fra disse Tyranner befriedes igien Athen af Thrasybulus, med de flygtede Athenienser, og erholdt efter Spartanernes og Pausanias Lysanders Modstanders Fred og sin forrige democratiske Forfatning igjen. Det formaaede opaa siden igjen [illegible], men uden at naae sin forrige Styrke, hvortil især deres indvortes Uroligheder forhindrede. —

848

Sparta var nu den største Stats Gestalt, men da det misbrugte sin Magt endnu mere end Athen, saa maatte det tænke mindre for det almindelige Gode, og Theben fik Overherredømmet.

Lysander skaffet vel Sparta Seyer over Athen, men han medbragte tillige en fordærvelig Smag for Rigdom, og gjorde dem, ved sin uedelmodige Fremgangsmaade, forhadte af de andre Nationer. Endelig vakte han selv Staters Mistanke mod sig, hvoraf fulgte at han mistede sin Indflydelse, og den[illegible] og [illegible] Agesilaus 2, fik den øverste Anførsel 3583. Spartanerne toge Deel i den yngre Cyri Krig mod Artaxerxes Mnemon, hvorfor denne lod [illegible] Dercyllidas, men især under Agesilaus, stor Erobringer i lille Asien, Perserne saae intet andet Middel til at hindre deres Fremgang, end ved Bestikkelser at ophidse de øvrige Nationer, især Thebaner og Athenienser mod dem. Disse gjorde dem opaa saaledes paa Ebenen, at Agesilaus maatte kaldes tilbage. Vel slog han 3590 de Allierede ved Coronea, men Perserne saae dog tilsidst Spartanernes Magt under Atheniensernes Conon, og Athenienserne begyndte til Lands under Iphicrates. Sappl 142. Dette ~~[illegible]~~ bragte Sparta til at slutte en skammelig Fred med Perserne, hvilken efter den, der sluttede samme, kaldes den antalcidiske, og hvori alle græske Stater i Europa bleve erklærede for frie, men alle græske Colonier i lille Asien faldt tilbage under Perserne. Sparta ~~[illegible]~~ der ved de aftalede Fred [illegible] at ~~[illegible]~~ ~~Magt~~ ved et broget Forræderie tilstrøket, faldt deres Anseelse; men en [illegible] Uretfærdighed bevirkede deres Overlegenhed for bestandig. Spartanerne [illegible] sig nemlig ved Overfaldet af Theben 3606, under en med [illegible] Pelopidas, en af de fordrevne

2 Per. fra Sparta; han begav sig da til Tissaphernes, persisk Statholder i lille Asien, hvem han overtalte til at forlade Spartanernes Parti, hvorpaa Athen tilbagekaldte ham

I som Athen, i en egen Forvirring af Overmod, afslaae. —

T de egne havde faaet Perserne til Spartas Side, grundtsættet af Cyrus, nu Statholder i lille Asien,

† Han vil [illegible] med Ehrerbødigheder til Athen, og 8 under Conon, til Cypern.

Y Athen maatte udleveres Sparta sin Tilslutning, sine Skibe, og udlagde Havnen Piræus, og slæbe sine Mure.

B som ved Henrettelser og Proscriptioner bort alle at Athenienserne, som dem tilsluttet, havde [illegible] deres Ag. Socrates maatte, under disse, tømme Giftbægeret. — Sappl 41.

Thebeas Hær: som strax efter Slaget besøgede Lysander, maatte, trænget af Hunger, overgive sig; det Allerede pag [illegible] Theokrine og Coraithierne, at de burde gække [illegible] ødelægge, men dette vilde [illegible]. M. [illegible] Beretning ... alle deres Skibe, skulde [illegible] ... og der Regjeringen til et Collegium af 30 Tyranner. B

I afskaffet den democratiske Magt paa alle Øer og i lille Asien, og satte der under spartanske Harmosters Befaling, der paa det haardeste undertrykkede dem;

F Lysanders Forfatning mistroiskeds [illegible] som uforskammet til den [illegible], Sparta [illegible].

B de medter for ham for at slaaes ved Slaget ved Kunaxa, hvor Cyrus selv faldt. Xenophon førte de græske Hjælpetropper tilbage. Det bedste var Alcibiades, som [illegible] Efterretning om hans Broder Cyri Oprøret, Artaxerxes [illegible] over efter Pharnabazi Anmodning, da disse fandt sin Regning ved at det, uden [illegible] med ham. — Agesilaus Stater i lille Asien havde Cyrus, og [illegible] tilbage efter Tissaphernes. Døde [illegible]; med Agesilai [illegible] Lysander [illegible]

M en liden, vanskabt Person, men stor General.

[illegible] det legemlige Forræderi

F Conon opbygget nu, for nogle Aar at befalet Athenerne til Slaget ved Aegos Potamos, [illegible] Mur for persiske Penge, istandsatte igjen Piræus og bragte Øerne og asiatiske Stæder tilbage under deres Herredømme. Mere især beskyttede ved sin Overmagt i Grækenland de store atheniensiske Statsmænd, Chabrias og Timotheus kunde de. Conon var imidlertid af Lacedemonierne blevet [illegible] fra den persiske Statholder Tiribazes, for at overvundet det persiske [illegible] ... de Spartanerne tilbage til Persien, maatte han [illegible] døe i Fængsel.

[ved sin egen Død] og den Skade Agesilaus, som blev saar, at det endnu
at sin Fødselsdag klagede, endnu Smerterne en Gang, paadem Dødsleje, dette Ord
udbrød at falde af: „Sandhed — Alexander, Philip og Troja, den sidste med Ord.
F Epaminondas flottede Argos ud i Peloponnes, og gjorde ved
Mellem det at afsætte Sparta; det lykkedes ved det, som Epami-
Sparta lundt det Hudes, at Messeenerne blev uafhængige.
F Epaminondas fandt blot 6400 ud af 15000. Pleomboty, der var faldt
ud af 1000 Syndere. Aldig havde Sparta lidt et saa stort Tab.
F Pelopidas var faldt, dødt for i Thessalien. De Epami-
andes i Thuan blev slagt saa lidt ved, at saa mange blev
afholdt, svarede han: „Lacrhu o Mantinea er min Ære, de
vil bringe mit Navn til Efterverden.“

T Det lod saa ud, som Athen egen skulde blive de
overlegne, som Byen nu havde, overlegne.

Philip underkuuer Grækenland.

F indskrænkede, ydmygede og forvandt Athen, alle Stater
fuldstændig, alle Byer forsundrede, lukkede afsolgte.
F de herskesyge, som Athen og Sparta, gjorde sig forfalde
og svagede, hvis Magt var forudvandt, og som hvinde
af et Folkeforbund, hvori ingen forvandt skulde
kunne det modsætte,

F ødelagde i Epaminondas's Sønd, skar saa, under dem
som Mandi Ødelagde, var blevne ødelagt i alle
Krige og fuldkommen Underkastede

F Thebanerne havde ødelagde Delphi, og de Amphyktionerne
overdrog Ødelæggelsen med dem til Thebanerne og Phocerne, men
disse dem var fine, som undersøgte af Sparta, ingen, saa
Lydt af Philip; Makedonien til Hjælp Zeus, nagnet Athen
og med at lykkes Philip Indgangen til Phocis, men nødtvungen lod
det sig begrænse ikke ved en Convention. Philip fredsluttede
Makedonien. Grækenland, afsendelse Thracien udelukket, og Supp. 39

I Makedonien gaves a.f. 2 Grundfolk: 1. Illyrier, med det adriat.
Jan, fra Po, til den ambracisk Bugt, mod V. til Rodanen og
mod N. til Donau. 2. Det Folk spoes Pannonier ogsaa at bor til
dem. — Supp. 90. Et mægtigt blandt dem var: Taulanter mellem
Apollonia og Epidamnus. I Makedonien, Grænse og
Thracien stødte det sammen med 2. Thracierne, som fandt
det ikke mellem Peneus og Æther, og var bestaaet med gynge
de Legioner fra Det Rhygian og Asyrier i det Asiatiske
Athos og Dacien, med Tanum formodentlig fra dem og
Langt bredt disse Folk ikke, i Fortid. Fra samme Lid,
som Romerstaten, samlede det sig Stabet i Stater, og mægtige
Dagdem; den østlige hungrigerne Illyrien, Grænse, Make-
nien og Thessalien.
Ved N. bor uafhængige Colonier og
ena O. og W. Byer. Supp. 11.

Lafiant igen Theben, og indsatte Athenienserne Vinstand, da
Spartanerne, som det var, havde gjort det begrundet
fredelige Forsøg paa at omstøde Kredsen — Ved Tegnet
Ifølge Epaminondas slog Spartanerne ved Leuktra 36/99
hvorpaa alle deres Allierede faldoe dem. F Flygtet til Athen,
af Messeenerne over Theben, allerede fra Flygtet med
Leuktra, havde det dem faaet, og de gav endog
forrædt og med Spartanerne, saa besatte de dem
for Epaminondas Overfaldes, og slog at Allierede med
Mantinea, hvor han selv faldt, 362 f. F Spartas Magt
var ødelagt. Epaminondas Død brød Thebanernes Be-
stand, som ogsaa dem i Stand, men Spartanerne udlad-
-ket sig derfra, da Messeenerne atmad udlevereds
fier; og fortsatte at det Enga. T Agesilaus drog
Egypterne til Hjælp med Persien; og at gav dette Ly-
gtet Sparta Styrke Genopstaa, saa Spartas Magt ud-
-ta dem Sejrning, saa dybt, at den aldrig kunde kom-
sig igen. Underkastet

§ 49.

Grækenland Ulykkerne var slaget til det Jegrafst. Athen
og Sparta havde det Overhånd og Magt
Thebenland det folet sig saa den sig ud, Epaminon-
das og Pelopidas havde født det. Imidlertid
dannede sig, paa Grækenland Grænser, en Magt,
hvis Ønsker det, fornemlig dens egen Udviklede,
ikke blev nær, fornød det var for snart at sætte
den Maader, og dens egen Sikkerhed blev at Afver
for samme. Philip, Kong i Makedonien, Ernestud
med mildere Magt, havde Beskerne som Romerne
det havde formaaet. Jan i Grækenland, og hvad
dem sig det udenfor Nationen det at respekt Maade.
Dermed — Grækenland blandt det gamle Græ-
bredes lagde paa nogen fand dens Uddøbelse til dem
Catastrofe. F Flygt med Charonea gjorde
Philip til Mester over det hele Land, og Sparta
endog sig slet ikke den fallende Dag. —

§ 50

Makedonien havde forsøgt Amathia, men dens mange
Nationer gjorde den ogsaa andre Kamp. Det afskum
fejlede Stater var: endog Edessa, alle Aigeer, den fremme-
-lende dem det undagaaet, ødelagtelige og barbarisk. Det
blandt dem det undagaaet, ødelagtelige og barbarisk. Det
opfoldt kaldet Aigea af Caranus, Anfører for en
herredelsk Colonies, som x Edessa under S. Midas's be-
-tydning, udvandt sig Grænsen over det Philip omliggende
Nationer, og gav dem Maad fejlet Engrepet Make-
-donien 3370. — Blandt Land Lure m. et Gemaal:
Perdiccas, 3271. Amyntas, som gjorde det Magt med Makedonien
Darafundonma, 3457. — Alexander, 3505, Perdiccas 2,
3548, og det. den gebrocken fik Krig med Athen. Amyntas 2,
en Søn og nordøst Magt 3590. Jan i Grækenland for de fø-
-gnet dem Slagt. Alexander 2, Jans Søn, 3614. Dennes

Hælnbroth Ptolomæus Aloides opnaaet en Bryllup med
Faur, som den Øbenrøw Pelopidas holdt, og tog Eugen
Broth Philip som Gisle med sig til Theben, som dem fruede
Gæst udviklede i Epaminondas's Død. — Alexander den
Store af Ptolomæus, og nu ødelagde Macedonien af de
Fanter, de oprørte mod Alexanders Broder Perdiccas, og
stemmes den, den unge Amyntas 3d. efter Faadelighed,
af Macedonierne fraagik Philip, Amyntas dette giorde
som Fremmedes Fand for at leve Theben
og efterf. hel Jernguder ~~efter de~~ for Amyntas, hvor
3624, hel Konge.

Dem Philip var en af de største Mænd, Grækenland
Aldrig har nogen bedre forstaaet, af Sindet Taggrep
og Kraft Efterfølgelse med Ære klarskab. — Han overvandt
Argæus ~~[illegible]~~ Farsaiaer, fem Magdeboer på Egeernes
~~[illegible]~~ Nationer Grænser, underkuede Macedon. de Pæ-
vatter, indtog Torbe og glasfyldte gav dem ved sin Søn
Alexander, betvang Peonierne, Illyrierne, Thraker
Aster. Paeter Amphipolis, Pydna og Potidæa, 3624 X 3626.
ikke nye Land mellem Strymon og Nestos.
Samt han Erstadig i Øst, og Forbundet sig Byen, fordi
at modstaaer i det Agerne gav samme; de Kraftige Kræfter
i Boeotien Øst og Ærfab han gav mere end om Maad.
Thessalerne bad ham om Hjælp mod Tyrannen Lycophron
Pitholaus, den Philip overfaldt 3632, vogtede
Phocenserne fort den Bierk, som søgte ham paa, indtil Fogtes
at angribe dem. at bruge ind i det Græskes Grænse,
gjennem Thermopylæ, men det ~~[illegible]~~ Athen: ved at
Skatte det for. Dagstaden var Stad samt ansat Aarsag
at frygte for saa stegnet Magt, da han igen den Hoved-
-p. Nabo i Thracien, og vogtede Talerne Demosthenes
ogsaa tydeligen nøje den ved omsigtigt Tale: saa
vidste Philip dog forstod mange at finde Mistænkeligheder
efterom Tiggt, og den feldtmar Bondemaade, hvori
Staten var fundet, gjorde at man det og kaftiger
Forfølderinder mod ham. Eugen i Thracien fort-
-satte sin Lykkeli, og fandt i den magtige Stad Olynthus,
de Thebanere kaldte ham til Hjælp mod Phocenserne. Det
fandt Omsigtighed sig nogle Aarer, men tilsidst den delphiske
Apollo, 3636, og de Amphyktionerne ihvem tilhørte
den nu Skulde, fandt et sadt sig i Øjeblikket efterlyst og
det Hatte. Amphyktionerne overdrog Thebanere
Exekutionen mod Phocenserne, og dermed afsluttet den
saa kaldte Hellige K. De Phocenserne fandt faa
Athen og Sparta paa dem Fanter, saa fødte Thebanere
Ty for mange, og bad Philip om Hjælp. Eugen fik
Afskumfuer omstaaet de Ord, Brod ind i Phocis, og
overvandt det dem Nation. af Bratoklæg fab Ingen
for de ikke under sin Øjne, ind at han lod sig gjøre
Dommer, som Fremmedes fandt fant i det amphyktiske
Raad, hvorved han fikkert sig en betydelig Indflydelse i Græ-

d Gudinnen, som fandt; ~~Thracien~~ Macedonien, og som medbragte
Sølv nemlig ved 1000 Talenter i 900000d. aarlig, naar for Rationen
lig de lidte Tale. Han eiendt at fiske i at ingen Ord er mindre galt,
af hvis Ord et Mandskab, Tilskyndt med Guld den Dumme ved i
Hvad Mede var han ligegyldig, naar det kun Tale han det at gaaen
har Gnyder. Ved Efterladelser Mestad mitter han Bolbaten, i Stoerg
tolgt i Sovaftnet Vellemaal og at Ræk Ballist, dette trigard man fem
dyre ingen.

Efter at Philip underkaftet hele Det Forhaand fra Øverstyen fra
Etnen, blev han efter A 360 fra udvortlige Nationer Ødelæg-
han Krøb Gjedinner ved i Vallerne, fik Fæstet af dem,
og dreiernet dem i fem Aar. de at udelignedes Ellyrer,
Thracier og Gudter. Han var ikke, hvis Gnier og Ødæ-
Kunst, grundede det macedoniske ~~Ryge~~ Mangelfuld sin Regning, som hans
Øie med dreiesfed og Lykke oesorte, og fuldtak dem, som det
Varieted vaagtede, fremforgaet dersom mytiger og mangen
de nolutionen i den fal ifølge Kalendet af den dannemt
Vaarte, som Romerne i de nyttige. — Ellery II. 292.

Som afstum gort Erlieset Ungdomet fra Ly, ved det afsto det
fjeld at X fal Thessalen, som fra 344 a. X gjorde de macedon.
fremadt.

Som Olynthus overlagt, maatte udlemne alle Maalen i Fjes,
og aarlig betale 60 Talenter de Ringeste Ræk saa nyttende.

Hvilende Athenienserne. Dette angreb fra Thracien gik ud, og han skrev igen i Almindelighed med Athen, og den Athen. Ærede Phocion, den sidste Gang Oratoren 3643, fattede Sagen Haabet for dem Lykke, opfordrede det græske Folk mod Faren, oplyste den macedonske Fande, og truede dem at ødelægge Perinth og Byzantz. Philip var saa ydmyg, at han i Aaret 11 mod Focenserne gaa paa Krumstadt, og skabte i Aaret 11 mod Focenserne Fred med Athen og sig Forrettet Pythia, som helligt den delphiske Apollo. Men Philip traadte det ikke, at Amphigtionerne overdrog ham Beretningen mod dem. Han brød igjennem Thermopylæ, og lod det forrettet Lorenser og Athenienser, nem, i Stedet for at ødelægge ind i Focis, og han lig den første Dag Elatea. Skrev aabnede han Gadernes Port, og allerede sig alle mod ham, men mod Chæronea, slog Philip den fornemste gyldne Hær 3646. Saa at de ikke mere kunde tænke paa Modstand. Han knuste sin Fiende med morgen Maaneskin, gav et overmande Slag paa taalelige Vilkaar, men truede dem med at lade det lage Besætning i deres Fæstninger, og lø at vælge den ønskede Fredshaan i at med hjelm forbage-greet Log. Alle Athenienser var han ligefuld fra Boiotien, og Peloponeserne, hans Bundsfællinger adlodte, og han fik smigrende paa alle Maader.

Med sin Overlegenhed lø Macedonien, gjorde han Beslutning lø den græske Ø, men hvilken han Philip fandt forskjellige sin Gemalinde Olympias, og gjorde Mad, og gik Cleopatra, skjønne var den ung-lockte pigelig med sin Søn Alexander. Bryllupet blev holdt et sig selv, og Philip gav sin Datter Cleopatra lø Olympias Broder Alexander, i Epirus. Flere skulde Formaalet Fredhjertede blev den dobbelt af Forsamlingen. Afsigten med Gæsterne var Lønnen, og Olympias, jo endog Alexander fik nærr ikke fri for den Mistanke, at han var i alene Fandelig 3648.

Alexander. Thracerne, Illyrerne, og andre af Philip Nationer gjorde paa nyt de Maaten med hvad Mod, for at afryste det macedonske Aag, og den allerede lø Dien afsvaede den fødselsdag lø Græk af den Afsøn Attalus den unge Alexander overmandte alle disse Stammer. Den trang Broderen at indtrinde ham som almindelig Fredsherre, lod Attalus rydde af Vejen, Ptolemæus Thracer, Triballer, Geter, Illyrer og Tahlantier, flyg deres Land, lod hele Grækenland lø Grækenland, og paa nye ganet gjorde Krigsfand, og truede det, efter Thebens Ødelæggelse 3650, gjøre lø Claudia Lystr. Han var under Forberedelserne lø at gjøre en af middelmaadige Natur, fand en Grænse, for, fornøjet, Ønske, og Europa, og gik derpaa med kler i Pedagogen fandt gnaad fastet for hans Ønske, og Sagen 124.

Han begyndte at gjøre Magte 37. overfaldet mod Persien. Demosthenes var nu, men Philip under Ønsket af Ønsket Procesfod, som den ellers er bevist fand Overhaand. Den mod Persien lø Elsen, for at udfolde Fjerne 30000 Infanteri, 5000 Ryttere, Proviant for 1 Maaned, 70 Talenter, Parlen den første Modstand fandt han med Floden Granicus, for

2 Fer. Sendte Memnon den Grønlandske Ærkemand, som det var lykkedes
sig i nogen Dage, om at drage Troppe i Langedrag, ud at
afbrænde Alexander et Afbrænde, som vil følge. Den phrygiske
Satrap, som vilde skaffe sine Godser, satte sig imod. Dette
forledte Memnon Damos det at fælde Troppe ind i Macedonien,
og dermed vant Alexander et gavnligt Lejlighed, nemlig, da den General han
havde i Øfra Mitylene, og den blev der indtil et Skib kom
fra i Peloponnesen, i hvis forrige Skaffe Darius sendte indbydelse
til med sig sin Søn af 4-600000 Mand, i Ønske for at
blive gode Slutninger, hvor hans talrige Asiatiske ville
vinde. Alexander havde tilbøjelighed den dømmende mod Fredsslutning,
men da han var nødsagt til at bryde med en forfaldsdagen,
da nærmede 7 Maaneder, og stod den med det: skrevne;
Darius at gøre sig en Forsøgelse. Darius maatte ikke selv for
sin Ærgerrighed og Grumhed, og da de var ved Floden i efter
lader Mod stand, brugte de Alle at andre: Forsvaret
Darius og omvendt Kæmpe.
7 fornemmelig for at erhverve guddommelig Ære for sig mange
Frøbrugere. Jo lod han gøre Ærbødighed for Bacchus, som han fik
Ærbødighed af Folk for Ørsiden.
8 efter at han forfølgt og Præstinden og dermed tilbage
Europa, med omtrent 37000 Mand.
4 da Far, som Darius dengang havde hos ham imod, slog
hvemod 1 Million, blev af angst for præst Mænd, og fandt
sig ved en Ulykke, at de skiftes Alexander selv fandt
at undvendigt, skrev Gange at forlade Persiaad, om han finder
angreb alle de. Men hans Krodskrivere skaffede hans
egne Vejrum.
5 da han at besøge en Øgd,
10 Alexander skal i alt, med Persiaen Rytter hans gavt at Øgte
af omtrent 250 Millioner dagsdele

5 fordi han forfølgt hans hus Del, men dem Fandtog fortrød for
Ærefaa fuart.

10) Han med Lindfard, slog en grusom Far 5. gav dem Vogne
falgt frøbringen af de for Øre af Alle Asien: Persiaen
mistede tidligere Memnon, dens dygtige Anfører.
Ægyptisk efter efter Aar 3651, valgt Alexander i en dødelig
Øjeblik, hvorfor han lige Philipp overrand han. Darius
Kodomanus var i midlertid ikke ind i det ciliske
Fakke, for at finde han fra at trange ind i det ægyptiske
Asien. Alexander slog ham total ned til Jus, og han lige
og fik hans Familier fangne, da han Behandlet mergt dødelig
Men tykke gjorde han ogsaa, og fordannelt hans Ko-
-vactrer. Efter den sidste Dagen og han de hele græsk
geniercist og jødisk Ærø, dog Lofaet Tyrus hans en
Flodig 8. Sergeanten lettede Darius Ønsker en mægtig
fredmæglig Fred. Efter Gazas Erobring, hvilkenlig
sig Ægypten under Aar 3652. Han gjorde at Ly
til Lybien, for at besøge Tempelet Hammons Drømme
og lod sig af præster udlære for Tempelets Ære 3653.
7 Ægypten grundede han Byen Alexandria, og gik over
over, over Euphrat og Tigris, til Mallamela han. 7 han
slog Darius 3dje Gang 3654, med Gaugamela og Arbe-
la; fulgt Slag afgjorde Persiens Skæbne. Darius flyg-
-ter til det nordlige Egypten, Babylon, Susa, Persepolis
fandt i Ørgrænsen Jaucht, da i Ekbatana lod den
sidste Mod afbrænde. 10 Til Ægypten af Gadhmen
gav den Ærø stillede med Autepaters Byer med
Megalopolis. Alexand. forfulgt Darius, med hans
Partholdere i Bactrien Persiens Sammensværer fik lod
han ingen. Medien, Parthien, Hyrcanien, Marg-
-ana og Aria underkastet sig. Men hans Skaarer
fra Grækenlands Krigsmand hans Troefæ, 7
forlaadt han og hans Generaler til Ærgerrig og Vellysts
Mangel af hans gamle Soldater blev han strøm spredte
under gjorde dem Ægdom ødelagte med Ungen, den
alle Kommandeerede, at Alex. lignede at udbrømen Persien
at samme Dørde som den, at Misfornøjede sammen-
-sværgelse mod ham, under Dymni Anførsel, men at blev
opdaget; Philotas, en Søn af Parmenio, Ungen bedste
General, medviderlaade med i dette Oprør, og han og hans
Fader henrettede, den sidste paa Limsk overfaldt Ørø
Alexand. Brugte forskellige Midler at fremmane Solgtes
at Ønske Ulydighed, han forstærkede sin Erobringer
med Evergeter, Arachosier, det oprørte Aria, Paropami-
-sus, Bactrien og Sogdien 3656. 7 Bactrien forøgede
han Persiens Sønner rebolderet sin Fortsatte Ørø. Paa Ekbe-
-tog ikke han sig Ærø mellem 7, og et grusomt Bacha-
-nalier. Ved at udvandrede Ekbatana mødte han
med ogsaa sin Ødelæggelse Philos, den med
grusomme Hænder ødelagt Ørø. Han fandt at hans
Underfatter, hvilket fejl han paa orientalsk Manere
med at nedlægge den til Jorden, og ved en ung
Pamenes Ødelæggelse af Hermolaus, lod han Filosofen
Kalisthenes blive at Offer for Ørø Troefæ. 3657

Beat. Hesm. 25 Dp 985.

†) Han skal have villet x Arabien, derfra omkring Africa, gjennem Stradet ved Gibralter løbe ind i Middelhavet og med ind at underkuenge Carthago og Italien.

[illegible] at sit [illegible] offrede Alexander [illegible] for Rigets videre Organisation. Ved en mild Regjering haabede han at holde det sammen. Derfor holdt han sine Statholder under strengt Opsyn, og straffede enhver haardt, som glemte sin Pligt. Hans Tanker [illegible] at [illegible] stifte forskjellige Nationer, [illegible] og [illegible], at befordre [illegible] Communicationen mellem fremmede [illegible], befordre [illegible] og Tanker. [illegible] Egenskaber mellem Grækere og Perser, ved [illegible] og [illegible] anlagde, [illegible] og [illegible] undersøgte, Euphrat [illegible] indæmmer og aftaled; han lod [illegible] paa [illegible] Euphrat og Tigris, som Perserne havde [illegible] med Dæmninger af Overtroe, for at [illegible] sig [illegible] aabne. [illegible] Mand af [illegible] fandt [illegible] Regjering [illegible], og [illegible] at [illegible] Alexander † 22 Maji A. 3[illegible] a. X.

x Sedan [illegible] for [illegible], og [illegible] Udbredelse af alle [illegible], [illegible] ville [illegible] til at [illegible] Indenland [illegible] Macedonerne [illegible]; [illegible] Hele, efter Offerhans [illegible] cognomen Magni, ob magna, quae in Asia exercuit, latrocinia. — [illegible] andre, forstroer han det [illegible].

‡ [illegible] som død [illegible] alle [illegible].

Det østlige Asien.

Δ [illegible] Macedonien [illegible] med [illegible] [illegible] som [illegible] Asien, [illegible] forandrede Alexanders Caracter, [illegible] som [illegible], endog [illegible] i [illegible] Indien. Efter Arrians Fortælling, [illegible] Indianerne [illegible] 7 Klasser. [illegible] Sombadipo. [illegible] alle [illegible] [illegible] med [illegible] Agtelse, [illegible] at man [illegible] Tugtighed [illegible] [illegible] imod [illegible] Indianske [illegible] Afsondring [illegible] med Fremlenningen [illegible] Ægypten. Dec. 43 Julii 119

21 Efter ganske at have [illegible] grasiske [illegible], [illegible] han sine Waaben mod Indien, og x [illegible] Indus, samt [illegible] paa [illegible] Indus. Ved Hydaspes slog han [illegible] af Kong Porus, han [illegible], og [illegible] Hyphasis, [illegible] at følge ham længer, at han maatte [illegible] Hydaspes. [illegible] Indus til [illegible] Stationerne [illegible] byggede Stæder [illegible] Erobringen af Malliernes Stad, [illegible]. Hans Flaade [illegible] Nearchus [illegible] til Euphrat. Han selv gjorde med Armeen en [illegible] Marsch gjennem Gedrosiens Sandørkener, tilbage til Persien. Hans Tog var vel en [illegible] af et meget [illegible], men han fandt dog Verden og [illegible] tilbage [illegible], og gjorde mange [illegible] Indretninger. [illegible] Tiger [illegible] han 3658 [illegible] og [illegible] Mand [illegible] Maced. [illegible] [illegible]. I Ecbatana døde hans Yndling, Hephæstion 3659, [illegible] han [illegible] Ved Tilbagekomsten til Babylon, [illegible] for [illegible], [illegible] Men hans [illegible] maatte [illegible] [illegible] og han [illegible] Sygdom [illegible] Olympias, eller, som andre [illegible], [illegible] Maced. Statholder Antipater, [illegible] [illegible] 3660, i hans 32 Aar. — [illegible] Sorbrytelse, [illegible] Dyder og [illegible], [illegible] med [illegible] Daddel. Men [illegible] [illegible] som [illegible] Navnet den Store, [illegible] [illegible] Beundring.

Dyrier [illegible]

§51.

Det østlige Asien var i ældre Tider kun lidt bekjendt [illegible] Erobrer, [illegible], var forlangt [illegible] ældste [illegible], og [illegible] alle østlige Egne i Asien, [illegible] Kundskab opførte, Indien, [illegible] som meget fordeles, og var de vidt [illegible], saa lod [illegible] til Indien. x Derfra han Bachi, Hercules og Sesostris i fabelagtige Tog til [illegible]. Herodot taler meget [illegible] om Indianerne, men [illegible] efter fabelagtige Fortællinger. Ctesias [illegible] med Indianerne, [illegible]. Darius Hystaspes [illegible] Skatter [illegible] 3480, [illegible] 360 Talenter.

Supl. 155

Maies Cultur g. 1130 om Samvet

den samt og udførligt chronologisk historisk begreb det for enhvert 250 Aar a. f. ved p. 13. Supl 143.

I Medes und Europa, som det hele land, de lygge i en ofte krig af Asien, naar Kongen, et forfærdeligt stort Antal Fodtgjenger; men med 25 Millioner [illegible] Cylinder-Vogne de Vogt med Ostrich; 15 à 1600 Vogte, fremdeles, og mandt, og med 1200 Kaballer, og 3000 Stridsvogne, og efter hvilke mange Limeles under de om Cuchuraat Sommeren. 718 Vogtfolk og Kaballer de Tusind lige mod Landvinge og Cavalier er det af Kong og Pe-ker gjennemsaaes Ligne det falt i Sorthundesk med fu-ander. Agrigjøring er Grundvolde. Sveiges den fel-Sø Engelmænd af mon. Forfatning er Byzant. med Christen de Bogmodesked, og en overmaade Folkeslæd i alenlabt Ting, de gaar fra ned, i mon, ned gad Carthago. Supl 40 Romerne en Ulykke Skibe i Messina. Supl 116.

Man maa nu den antagt At 878; efter blev en Vad, de skjøt Lach 700000 Fodmaaninger, og en Vad, som i sin Forfatning, den Aristoteles Undersøgt, samt mere de lignet den britisk; det lige, som fremte den Phønnesk Ord af Nord-Africa Byen-Stad nærmere fil. Spanien og mange Øer i Middelhavet, som gjorde Byzantiner det at oplage en ung Stadt, i det den Por-fem allerede kom America himmelsk nøn, og fulde mange samt hvorledes Rom fremdeles over den gamle Verden, dersom det Hannibals Forsøger naar Romerne flye med Zama. Schlegel II. 302. Denne Vad stod 732 Aar fra Nordsøen af Africa, lige over for Sicilien, de, som Tunis nu ligger, antagt Syrienne, efterat Phønicerne allerede tidligere fand nedsat og gav andre Dele af Nordsøen, med Kolonier af det africanske Byen modern lige ved Cuibut, et Factorie, f. Kaballet Byrsa: f. fremde fraadt under Hundyrin i Fabelen samlet og overfaldt sig en Kaballet, da flygtede Ostrigerne bruge en forudslagtig Hundt paa Middelhavet. De fejlen for Job ankom en ung Mand Didos eller Elisa, og af Lade-vidderen Vad, som mand kaldte Mark Hadath f. Ny Vad, fremfor Gadeker gjorde Cardedon, og Romerne Carthago. Stadt regnet under Byen, ikke at Historien taler om den, og den Stand de Phønicer. Grundlagt paa Africas Nordsøen det samme som Tyrus mere end de phønicer Byen, Jerusalem fra den og med Jerne oppaa i det Folgende Sicilien Utica, Leptis, og andre ældgamle Steder i det Ny Testamente Dundee. Mente Byen, saaledes disse ragnerne, naar Stadt-Lukke og udskrevne, dog fornaet den og med fra Phønicer Factorer, med Ordet af det africanske Nomadestamme, og fock allerede det by samme-Sammenspand, at den kunde betaale og tro Tributen til det Lyset.

Jf. Xerxes Armer. Lukke man Syderanere. Da Alex. an-gravede Indien, var den dette Stand mange Nationer, som fra det mørke overmandt, ikke ikke. Hyphasis China, Sohena, Gnud ni af ikke egne Skibsbrøder. Det er tydelig blandet Lapolcht. Dødsædet Fjerner og som alle andre Nationer, fogt fabelagtig. Efter den, ingenting i fler Millioner Aar over China, Fuchs, Tien-Hoang-Scki, og fabelagtige Kongeslægter Ti-Hoang-Scki, Kieku-Tenu-hi, de Fuchs fødte det Chinesernes Kongeriger Jorden; U-ti, ikke Fuchs-Samelin med Yao Hogan Scku-kung begynde, af Fuchs Chinesk øje eller ikke ældre Historier. Men dette Hog udvalte ingen fuldt med historisk Ordet. d. Folgende lyst. Fuchs i denne dårlige Priorit er Hia 1776, Schang, 1216. Tschekiu 2862. Tong-Scheku. 1701. Med det Dynasti begynder det at Gjenen-sche Chinesisk Historie. Ingenting af samme Navn mere fortalt af ikke mægtige Kaballer. ad p. 152.

852.

Carthago eller Carthada, som ung Vad: f. ja-anlagt af Phønicer, ønsk Gud Cud. det samt Historisk: Forholde ikke Grundet forhilig. Efter en fødselsaalisk Mening blev Vadet af Kottet Dyrsø, efterfølgt af Dido eller Elisa, fulgt efter Segens, Broder hi Pygma-lion, K. i Tyrus, som fulgte Broder Gravsted eller For-folgerske samt fordrevet fra Phønicien. Efter andre Beretninger opfattet allerede Carthago, da Jø kom, og Jø byggede den blot større. Efter Dido, med den med-medfødte d. Vaabne, forsaagnede Død, kom Historien omen 700 Aar om denne Vad. Omtrent 944 f. f. finde man at Carthago, som at falde og fase paa Bunden i Middel-havet, men endnu er det mægtig i Africa. Med disse ædlere Jente blev det Fødte omen den øvrige del af Middelhavet, nemlig Sardinien, Corsica og Malta, samt Colonier til Spanien og Spidsen af det Gibraltar Jø, som Jø opfø allerede, som følge af deres fast indrettede Ungdomsøen, indvortes Uroligheder, og det Øjne af Gjenal Maikaus 3453 at begynde. Carthager fandt at anfalde den, men Darius fogt deres Ungdom. 3445 120 Da med dem fødte Jø-Alkhalat 3475 øgser at det allerede da Jø-fellat Mestre paa den ønsker del af Middelhavet. —

Det tager og begynde Sicilien nær Syracusa-Standten for Carthagos Overlegen, og det erfarende fy tydelig Overdøde paa den øgser. Supl 31 Deres Overdøde at fremme denne, og det deraad fremadskridt Ungdom med Gelon og Dionysius er overfor Historien. Slagfeltet Himilcar og Coinesus med Timoleon, at ødelagt Jø i deres Stand, og en Ung med Africaanere, Jødt at fy dog paa Tyrer af Sici-lien, efterat den fra deres Afsøgningen af Africaanere, og født at Tilligt Tilligt Ungdom, Jø over den med Pyrenæ, er den Spanierne. Hanno, en af deres ringe Ungdom, gjorde 3647, at fragjorde Dorsø, paa at oplade fy de Jø over Carthago. De eller Ungdommen Jø under Jø at det Vad, som det medtog dig de Ugyldige Tyrier. 3652. Endnu da fly Kongen for Kod af Ny-Jø-Jø.

Rom. Supl 125.

NB Med Italiens Hist. udlagt [illegible] p. 80.

Om Colonier, som Oenotrus [illegible] til Italien, [illegible] sig med [illegible] udbragt Cultur [illegible] at hele Syd-Italien efter dem fik Navn af Oenotria. Da Ausonerne forenede sig med dem, [illegible] at [illegible] Umbrerne for at [illegible] Aborigener Krig, [illegible] Overmagten. —

Cuma [illegible] David, A. 1049 a. X. [illegible] 741, Syracus 731, Sybaris 720, Crotone 701, Tarent 705, Locri 682, Gela 675, Messina 654, Zancle 663, Agrigent 578, Neapel, Herculaneum etc. Suppl 264 Disse Colonier [illegible] [illegible] Hande, [illegible] Miletus [illegible] Etrurier, Etrusker, Tyrrhener [illegible] Mellemitalien [illegible] Salomons eller Homers Tid, [illegible] af 12 Fold, [illegible] Lucumo eller [illegible] Europa -terbo. [illegible]

[illegible] Antiquitaeter af Graecer. Gallierne [illegible] Over-Italien, og Romerne [illegible] Aborigenes [illegible] Latium [illegible] Saturni [illegible] Faunus etc. —

Det Folk, med [illegible] Mandborg [illegible] Syd-Europa, [illegible] Rom, [illegible] Overmaend.

[illegible] Carthago [illegible] alexandrinske [illegible] Pyrrhus, Hannibal, Antiochus, Cimbrer, Mithridat, Marcomanner og andre som Capitolio ruinas, funus & imperio parabant, [illegible] Germaner [illegible] Ost-Europa, [illegible] Schlötzer N. 304. Rom [illegible] Etrurien, [illegible] Tiber, A. 753 a. [illegible] i Italien, [illegible] Maal som [illegible] Laporogen Setza ved Dnepr.

[illegible] af 1200 Mand [illegible]
[illegible]
[illegible] Maal,
[illegible] Overvaelden [illegible]

~~[illegible]~~ [illegible] med en Gran og Jordvold. om Rom Supl. 125.

~~[illegible]~~

Romernes Magt [illegible] punicke Krig A. 260. [illegible]

93. Det gamle Italien beboedes §53. af mange Folk, [illegible] befolket det, [illegible] galliske og iberiske Celter, [illegible] og Grakerne. [illegible] over Italien, [illegible] Colonier [illegible] og africanske [illegible]. I Mellem-Italien [illegible] Etrurien [illegible] af iberiske eller [illegible] gallisk [illegible] Aboriginer, [illegible] Colonier, som Oenotrus førte til Italien, eller [illegible] aldgamle Indvaanere i dette Land, med [illegible] Oenotrierne [illegible] til Sicilien. [illegible] Colonier [illegible] til Italien, [illegible] Italien [illegible] Folkmengde, [illegible] Under-Italien blev [illegible] Maade befolket.

Blandt disse Nationer nam Etruscerne[16] det [illegible] at cultivere, [illegible] Folk. Om Tyrrhenerne [illegible] Colonier, [illegible] forenede sig med dem, [illegible] Rasenna. [illegible] Dionysii Tid, [illegible] om deres specielle Historie, [illegible] med Romerne, [illegible] 12 confoederrerede Stater, [illegible] Lucumoner.

Med Oenotrierne [illegible] andre Colonier [illegible] Rom [illegible] 2220. [illegible] Janus, Picus, Faunus [illegible] Med Evander kom en arcadisk [illegible] Colonier [illegible] Latinerne. [illegible] Latinus, Fauni Søn, [illegible] Latiner [illegible] Aeneas, Anfører for en [illegible] flygtende Trojaner, [illegible] 2800, til Italien, [illegible] Datter Lavinia, og byggede Staden Lavinium, [illegible] Ascanius anlagde Staden Alba longa, [illegible] Aeneas Sylvii Successorer, Sylvierne [illegible] over 400 Aar. Blandt dem blev Numitor, [illegible] af [illegible] Amulius, og hans Datter Rhea Sylvia [illegible] Romulus og Remus, [illegible] Numitor [illegible] Rom [illegible] 3230, [illegible] Romulus [illegible] [illegible] patriciske eller adelige Familier [illegible] Sabinerne forenede sig med Rom. [illegible] Quirinalis [illegible] Romer. —

2 Afs. Fabelagtig, og fuld af chronologiske Modsigelser. –

Det sjerdeuacten som Traditionen blot har overleveret os dette af Begivenheder og Tildragelser i ældre chronol. Orden, fulde af dem- -er Skikkelser, efter de sandsynligste Gjætninger, er blevne fordelte blandt 7 Konger. –

† indførte Augurerne, samt en Prest og Folkevold efter samme Etruscernes Mønster.

Den første Konge var en Broder til Romulus; Albanerne flyttede fra Rom og bebyggede med den colline ~~[illegible]~~ Albanerne. Dette blev ødelagt, og de gjorde ham myndig; men Rom fulgte Alba i den Krig som Latinerne Oldre endte i Rom Janiculum og coll. aventinus. Byggede Rom omtrent, anlagde Forum Ostia.

Den Sabiner Demaratus var fra Corinth efterfulgt til Etrurien, og skaffede dem Vinum til Rom. Han byggede det Romske Pladsen, Lucius maximus, begravede paa Capitol. Ager Martius Vinum lod fare ned.

Han endelig alle vornede Bygninger i de Klasser, og 100 Patricier, lod den første og nyeste Klasse bestaae af 18, de øvrige af 99, og den sidste talrigste og fattigste Klasse af 100 Ridder. Paalagde den nu paa Romerne Brumaderne efter Patricierne, og som Patricierne lod samt en Mand, saa var al Magt i de eiendes Hænder, Lucius dette ene var den første Bjerg. Det politiske Key blev dem ✕ Pand i Kellerne Landdag, Calets Curia Latina, den hind- Lerbinetter med religiøse Ceremonier.

Den sidste Klasse gjorde ingen Indflydelse.

✕ Tildragelser nu, saa lader det os den Byerne til den af Magts Nedgang, Dette var Aristocratiet strand efter Oprøret, hvor Folket underlagde sig nogen Forandring paa Regjeringen, dog blev man ikke bebyggede de sidste Konger ved Rom, den viminalske og Esquilinske bebyggede og Byen med overmænder italienske Folk.

Numa Pompilius, 3270, som Romerne den paa valgte til Konge efter Romulus, dannede Romerne, indførte deres Religion, gjorde den Lov; han gjorde Byen til Agerdyrkere og Dette var det vorgerlige Handtering. Forbrødret Palatinerne

Tullus Hostilius, 3313, udvidede Rom, ødelagde, som ved Albanernes Patriinger, hvorved Romerne Horatius fejrede i en National-Dræbning over Curiatierne.

Ancus Martius, 3345, begyndte Byklaly med de omliggende Latiners, forbrødret og udvidede Rom, byggede Ostia ved Tiberens Munding.

Tarquinius Priscus, 3370, gjorde Latinerne afhængige, og begyndte Byklaly med de mægtige Etruriere. Med det den yderste Pigte forhøjnede han Rom.

Servius Tullius, 3407, en Romersk Slav, Tarquinii Brigersønd, X og Ceresen, og befandt sig paa samme ved at indføre en mindre gunstig Statsforfatning, hvorved han vandt Folkets Ydelser, indførte Adelsvalen det Sennemen og ikke al Magten i Senatet. Efter en Byklaly begivenhed, som forandrede Rom til Jordens et latinsk Sted, blev han nedrettet af sin Datter Tullia, og sin Brigersønd Tarquinius.

Plebs Mennesker. 3457.

Tarquinius Superbus, 3451, en Ingenuus af Stor Ætt, udvidede ved Grusomhed og Voldsomhed det høi Forrådte over det Gamle, som var samme Bestemte. Hele Byklaly begyndte, og indførte Sabinerne med det latinske Folk, som han forbandt mere med Rom, end Ancus Martius havde gjort ved en Ed Lacy at Rom Hans Ager. Men da Faa- -ren Sextus Tarquinius skjændede Tarquinii Collatini Gemalinde Lucretia, og denne skjænder dødt sig selv, saa opnaaede Collatinerne, Lucretius og Brutus at Gjøre ved Folkets Ny Tarquinerne forjagede fra Rom, og den høi Regjeringsform afskaffede 3475. Dette Konge fuld- -dede Capitoliums Bebyggelse.

Romernes Mennesketal havde i deres Gnoist overmodelig betaget, saa 3300 Borgere i 3 Tribus var efter Kongernes Dødsmaade, voxet til 150.000 Mænd i 21 Tribus. Staten strakte sig allerede over en stærk del af Latiuum. Grundstadet var Samhørelaadet som ved Forenet Latiner, og stod i Forbindelse med det fele Land. Allerede havde deres Kongelige anlagt Saaer Colonier, som Ostia, og Sendt sin Borgere til de X Byer. Den havde Rom, Sendte det Herrer, Riigsdøgn, Ødelagde Byerne fra Servius Tullius, Metastolerne, og et Lag af Konserne, Det, den var gaae Vejen til sin Kommende Morgen. Dette Ny 1. 279.

det gamle Colonier: Nedre Italien f. ude Lugs p. Ab. f. Blemsmark Latium i Vejret, og Samt mere Pæstum, Gravtie den Lorrensund Lorgium Salernus's, og den catanaske Skarondas i østre Kors det Dette radierter Forfatning Lignet for det Sidste Tildrage.

Det er Vester, den Samt Sejlet den. Skadesfiskeren af dorisk Dorisk: mest paa Kost, men enkelte Aristocratier, det af achæisk Achæisk: mest i Magna Græcia Samt democrat. Forfatninger, det af chalcidisk

Oprindelse, og altsaa jonisk Præger, fuldstændig gradeds. Samt en Blanding af Aristocrati og Democrati, saa det mere adelige Samlin Samt det Sidste Tilbøjelse, men det Penat valgtes af Folket, som overlagt paa den Fuldt Tildrage i Folkeforsamling. –

Ældre Periode
fra Alexand. Magni Død til Slagtet ved Actium.
fra 3660–3982.

§ 1.

Denne Periode eller Ældretrinet gjælder en meget mindre fabelagtig og meget bedre dokumenteret end den foregående Periode, da mange samtidige Skribenter af den er komne til os.

Chronologien har ved sudan sin Vanskelighed, som den dog alt er af saa nøiagtige Følger, som de fleste chronologer og romerske Historieskrivere er nøiagtige Chronologer, og som Æra. Imidlertid findes der følgende Grundtræk som en fuldkommen Hjælp: 1., at forskellige Begivenheder og Perioder merke ofte saa godt som Aar. 2., at øfte andre Skribenter trods Udregningen er forskellige. 3. at Forfatteren ofte er romersk Consul, en Medregning af Fullen. 4. og at modsige oft at indtil andre Skribenter Udregning.

Skribenternes fornemste Æra i denne Periode er følgende: 1. Gadæernes Fald a., efter Antipater. b., efter Kjimpatr. c. efter Philippi Arridæi Begjrning 3661. 2. at asiatisk, arabisk og jødisk Skribenter under ikke ubetydelig efter Babylons Grundning af Seleucus, Fulten kaldte Epocha Seleucidarum, cognoscitur og Skrivet Skilderaiai 3672. 3. Romerne, efter Byens Opfattelse, ab urbe condita 3203 (742 a.X, begyndte først 150 a.X, ringes til 565 p.X)

F

Den geografiske Udstyrelse ovenfor er, som saad at komme til det ukjendte Land angaaende, nøiagtigere i denne Periode, da de Geografer, som skrive om Romerne, er komne til os, som Land i alle Stræk efter sammen.

A. Asien. geografiske Forandringer i samme.

a. østligt Land. 1. Arabien. Mange af de Nationer, som bor der i foregående Periode, er nu som undergjorte af de, som nu de forfaldne, og de nærmeste: Edumæer, Nabathæer, Saracener, Ituræer, Kanu efter indbefatter alle arabiske Nationer; Cæsiter, Agræer, Sabæer, N. Mariaba, Sabatha; Homeriter, Minæer, Panchæer o. f. N. Petra, Nepper, Thor, Saraas, Thapsacus, Heroopolis ved den heroopolitanske, og Kanu ved den elamitiske Jambugt. Handelsbyer ved den arabiske Bugt, som Berenice, Bostra, Zabra, Mazaa, Mashid, Okelis, Ostra, ved den Bugten Omanum, og Sorbygget Sagrand. Capharsaba

2. Palæstina Land en Storm Omfang ved de forskjellige Folkeslag og indbefattet følgende Land: Judæa. N. Jerusalem, Bethlehem, Ascalon, Naphtia, Rhinocorura. Samaria N. Sebaste, Neapolis, Joppe, Galilæa. N. Ptolomais, Hadissa, Palla, Jotapatis, Tarichæa, Capernaum, Tiberias, Nazareth, ellers Acco, Dana, Tofaja. Trachonitis, Auranitis, Iturøa, Batanæa, Gaulonitis N. Gamala, Gedarene, Gileaditis, Decapolis N. Scythopolis. Perræa, hvormed ofte forstaaes alle Hjemstedene paa Vestsiden af Jordan. N. Pethara eller Livias. Bumæa, Ammonitis. N. Rabba. 3. Phenicien N. Tripolis.

4. Syrien ~~indbefatter i aa~~ Seleucis eller Antiochene. N.

Chronologie.

Julius Cæsar forbedrede den romerske Almanak. Efter den aegyptiske og kunne kun forandrede, udvidede den til 365 Dage i hver Maaned. Calende var altid første Dag, derefter de Nonæ efter Fullen, og de Idus sædvanlig 8 Dage. Cæsarius agnoscit Romani fra den ene Maaned til den anden.

I denne Æra begyndte de Aar efter Alex. M. Død, og kaldes Æra Alexandrina. ~~Indeholdt en Æra, omtalt~~ ~~Hispanica, der begyndte 48~~

Geografer.

Kundskaben om Jorden udvidedes mere og mere ved Grobria-ge og Colonier. Alexander den Store over Indus, Seleucus Nicator til Ganges, ved Pompeiusture. Alexandrien ved Rigets Ganges, og gjennem den arab. Bugt til Indien og begge Floder Ganges, og gjennem Nilen til Abyssinien og den alt da betydelige Handelsby, hvorved det alexandrinske Lærd fik fadt og af Efterretninger.

Pytheas

Ikke mindre til en nøiagtig Kundskab om Jorden. Pytheas fra Marseille opdagede, paa en Reise mod N.V., en del af Storbritanien, og Thule; ligesaa om Norge, Island eller Grønland, paa samme Reise til Østersøen og Curland, hvorved han blev den af Preussen og Curland, og den af Weichsels Munding.

Kundskab om Jordkloden forbundet med Physik og Astronomi. Eratosthenes gjorde det første Forsøg paa at bestemme det kronologiske Meridian og Jordens Omfang. Strabo og Ptolomæus gjorde det i Grundtræk. Strabo i Middelhavet og i Østersøen. Ptolomæus i Middelhavet og i Østersøen.

Alas kommer Historiens Fader den geografiske Kundskab betydelig; Vest Africa, Nord Asien, Vest- og Nord Europa blev mere gjennemtrængt. Norge og Sverige kjendte Romerne af Handel, men aabenbar den fra Øen: Tilsiavet, og de laagrede man dem med N. i mindre end de.

Strabo

Dem fulgte nærmest Arrian sin geogr. Periplus, som angiver alle Østlandene i Indien med deres Importer og Exporter.

Agrippa og Agrippa lod det Romerske Rige, gjennemlø, Folkeslag den Stræk det af den kjendte Verden, gjennemløbne og gav Grundtræk for den mere Geografi.

3 fod. romersk Skridt /passus/ = 5 romersk Fod = 4,5 d 6 Em.
2,450 meter
nu Dansk Mil

et olympisk Stadium = 125 romersk Skridt = 1/40 geografisk Mile.

en romersk Mile /: lapis eller milliare/ = 1000 romersk Skridt
= 8 olympisk Stadia = 1/5 geografisk Mile.

en romersk Fod = 1706/1420 dansk Fod

en Cubit = 6 romersk Fod

100 romersk Fod = 103 1/2 rhinlandsk Fod

For at gøre Gentagelserne i Fremstillingen undgaa for passus, stadium, milliare og hele Tavlen for man fø-
gende Vers: Quatuor ex gramis digitus componitur unus
Est quater in palmo digitus, quater in pede palmus
Quinque pedes passum faciunt: passus quoque centum
Viginti quinque stadium dant: sed milliaribus octo
Stadia dabunt stadia: duplicatum dat hibi lineam.

Armenien, hvorfra den Tigris udsprunger, fremadskridende mange Floder
nordfra til Sydøstpå, og den ene faar dal til Egnene ved
Ninive, bøjedes langs ned paa patriarkernes Begravelse.
Gennem alle disse Landstrækninger, i Armenien blot Floden
min nogle nedsænkninger, i det det selv-fortsatte sig videre
paa Euphrat til Babylon, og følgende Mesopotamien og Fø-
nikien.

Imellem af Seleucia og Ctesiphon findes mellem 2 en Grænse Tigris,
som Arabernes bedst at Medain 2 d. 2 Mile.

5 Deogher ved Ammugabad
F. ved Barcaulsk paa Floden af den cambaiske Bugt, en anselig Handelsstad, og Hovedstad det eneste for Mundrindan og Europæerne; men
nu dog for alle overdøjtlige Varer. Europæerne bragte fra dette og gaaede
Varer, ældre Tøjer til Klæder, Sand, Sorent, Papirarbeid, Bøger, Lim,
Øliger, Koraller, smukt forarbejdet Metal, Opium osv. derimod
hentedes fra Indien Ingefærrod, Kryddelerder, Sukker-Rør, Vilde,
Sand forarbejdet g. Stoad, Sebra og andre Dyrskinder
F. Ægypten ved Suez. F. Mezino, S. Sofsoa.

Ved Antiochia, bygget af Seleucus. Laodicea i Seleucia, Apamea
Emesa, Daphne. 66, Commagene N. Zamosata, Zeugma.
cc. Cyrrhestica. N. Cyrrhus, Beroe eller Haleb, Hierapolis eller Magog og Mabog. dd. Chalcidene. N. Chalis
ee. Chalybonitis. N. Chalibon. ff. Palmyrene. N. Palmira.
gg. Coelesyrien. N. Damascus, Laodicea. 5. Kilikien.
Katonerne beholdt i samme Navne, som i
forrige Periode, men fremadskridende Handelsfærdighed mange, efter Alexanders t. o. stærkt degne, ind-
tagelse Hundreaarsmaal mere end stærkt mindre.
En gallisk Colonier, de fandt nedsatte sig i indre
af Frygien, gav samme Navnet Galatien.
En fyldestgørende Del udgjorde Imperiet Pergamus.
Blandt de mange ingte opbyggede Byer nævnes: Alex-
andria, Stratonicea, Laodicea, Seleucia og fl.
6. om Landene paa Pontus euxinus / Pontus, Colchis
Iberien, Bosphorus, Albanien / Storr og Lille
Armenien gjaldt det samme. / I den Armenien
byggedes Ararancierne.

6. Mellem Asien, udgjorde det partiske Rige, som
indbefatte i Comisene, Parthiene, Corone, Atteene,
Tabiene, Sobida. Gjokaften Dalen Hovedstaden Hera-
tonypolos. Mesopotamien indbefatte
i Ingvinnelsen Osroene, Mygdonia, Sophanene
det agrariske og det arabiske Mesopotamien. N.
Edessa, Berrea, Nisibis eller Antiochia Mygdonia
Tigris Dalen i den Egn: Seleucia, Alexandria, Ctesi-
phon, Selekia - Babylonia. I Assyrien laa Ele-
phantow, Jenedi - for det partiske Rige.
Det øvrige Land i mellem Asien man omtrent
det samme som i forrige Periode.

6. Landene i det nordlige, syd- og sydøstlige Asien
blev ved Alexanders Ekspedition Vejen- og Fan-
dretningerne øvrige bekjendte. Alexander kom
ogsaa til 40° nordl. Bredde, paa hvilken Sted Sikon eller
Jaxartes. Han fandt de Bladrene Aria, Marcianos
Zariaspe, og byggede Alexandria. I Indien kom
man det Indiske Landene paa begge Bredder af Ganges,
fandt Blaetum Palibothra, Agara. Jalsorerne paa
hiin Bredder eller ofte for Ganges nu bl: Tagaras
Varygaza, Pellena, Muziris, Tyndis, Elancon
og fl. Om man kjendte Floderne ofte for Ganges,
om det indiske Land, som Ptolomæus lagde Landet
mod Øst, er det usikkert. Indien, og hvilket
Land han for paaer under Sina og Serica, er usikkert
det Første navn magter mulig det Halvøen paa hiin
Side Ganges, det andet det nuværende Tonquin. I
for, paa Østen liggende Øe, Taprobane, nu det nuvæ-
rende Ceylon. Det lombrede Guld, Jernerz, Bly, Tinpoer,
Brøl, Kvarts, alle Slags Metaller, ogsaa fandt dem
Diamanter og Perler.

B. Africa
a. Ægypten deledes fortsatte ligge Byerne, hovedsagelig
Alexandria den fornemste. Foruden disse andre Byer
ved Diamorrhet beliggende Byerne, fandt endvidere 16 andre Byer
i andre Land / ammer Navn. Man søgte efter Kilens

97. Tiden og samt [illegible] sammen.

b. Numidia. F. Tusca, Rubricatus, Ampsaga, Savus, Malucha; Bjerge: Aurasius, Buzara, Zambes. Den uddeeltes i Massylien St. Cirta, Hipporegius, Zama, Thala. og Massæsylien St. Tucca.

c. Mauritanien. F. Malucha, Malva, Molochat, Subur, Lix, Sala. B. Atlas, Abyla, St. Siga, Tingis, Rusadir, Metagonium, Galapha, Sugur, Sitifi, Tol, post. Cæsarea. Nat. Metagoniter, Succosier, Maurensier, Masices, Nogudianer, de vidt udbredte Gætuler.

d., den nordvestlige Kyst ved det atlantiske Hav, man [illegible] udenfor [illegible] ubenævnte guineiske Kyst. Fabelsatte Ö: De Gerne, det hesperiske Forbjerg, de hesperiske Öer, de lyksalige og gorgadiske Öer, Theon-ochema og de vaar Gorillers Land. De Atlantis er en Mythus.

Det övrige landet er som i forrige Periode.

C. Europa. Gik udmärke Skueplads sig mod Vesten.

A. Gallia, som til Forskjel fra det italienske, kaldes transalpina eller comata, beboedes af Galer, Aquitaner, Ligurer og Belger. F. Rhenus, Mosa (Maas), Scaldes (Schelde), Mosella, Sequana (Seine), Matrona (Marne), Liger (Loire), Garumna (Garonne), Rhodanus (Rhone), Arar (Saone), den lemanske (Genfer) og brigantinske Söer. B. Alperne, Gebenna, Vogesus, Jura, og Ardenner Skoven. Et saadant Geographie medeles [illegible]:

1. Gallia romana el. Narbonensis. Nat. Volcer Tectosager, Bebrycer, Tolosater, Centroner, Allobroger (de dauphine [illegible]), St. Tolosa, Narbo, Arelate (Arles), Vienna (Vienne), Geneva (Genf), Aquæ Sextiæ (Aix), Massilia. 2. Aquitania. Nat. Santoner, Pictoner (i Poitou), Petrocorer, Cadurcer, St. Uxellodunum, Ruthener, Arverner (i Auvergne), Biturger-Ubiscer (i Medoc [illegible]). St. Burdigala (Bordeaux), Auber. St. Avaricum. Aulercer. St. Vannes. Lexovier, Boger, Sequaner (i Lugdunensis). St. Lugdunum. Aeduer, St. Bibracte, Senoner, Parisier, St. Lutetia (Paris). Carnuter, Cenomaner, Ambivarier, Rhedoner og [illegible]. 3. Gallia celtica. Nat. Veneter (Vannes), Velocasser. St. Rotomagus (Rouen). 4. Belgica. Nat. Mediomatricer, St. Meltis; Leucer, Sequaner, St. Vesontio, Lingoner, Tribocer, St. Argentoratum (Strasburg). Trevirer (Trier), St. Augusta-Trevirorum; Helvetier, St. Salodurum (Solothurn), Aventicum (Avenche), Eburodunum (Yverdun); Vangioner, St. Moguntiacum (Maynz); Ubier, Sicambrer, Eburoner, Tungrer, Aduatiker, Menaper, Nervier, Bataver, Moriner, Remer, Suessioner, St. Noviodunum, Durocortorum, Bellovacer, Velocasser, Atrebater og fl.

B. Hispania el. Iberia, saa kaldet af Iberer og Iberus, af Romere kaldet hyppig Hesperia, adskilt ved Fretum gaditanum fra Africa, ved Pyrenæerne fra Gallia. Et meget frugtbart Land, var allerede da bekjendt for sin Vaarrensom [illegible] Overflod af Korn, Frugter, Olie, Guld og [illegible] fornemmelig fortræffelige Heste og [illegible] Bjergverker. F. Iberus, Durius, Tagus, Anas, Bætis, Minius, Marianus, det [illegible]. B. Orospeda, Calpe. Det inddeeltes i a. Hispania ulterior. Nat. Gallaicer. St. Bracara Augusta (Braga), Olisipo, Lusitania og [illegible] citerior [illegible].

[Left margin:]

Tverdelet til Algier.

Tanger, Fez, Marokko o.s.v.

Landet Cæsar saa, aller [illegible] Tiden, fremdeles et [illegible], [illegible] (Tap. 184) Gallien, men da Augustus [illegible] Gallien [illegible] Galliens [illegible].

Af Producter havde Gallien et sammen som Italien; det [illegible] Korn, [illegible], Frugter, [illegible] Viin. Gallierne [illegible] Vinaavl [illegible] første [illegible]. I Cevennerne fandtes man at Kvæg [illegible] og Mjöd.

Guld, Sölv, Jern [illegible] Tin [illegible] Land. [illegible]

[illegible] Narbo Martius, nu Narbonne, var [illegible] romerske Land [illegible]. Marseille [illegible] Carthago [illegible] med Rom [illegible] Pompejus [illegible] Cæsar [illegible] Magt [illegible].

[illegible] af [illegible] at minde.

[illegible] Saintonge, Angoumois og Aunis. [illegible] i Auvergne

Lugdunensis, [illegible] Udstrækning [illegible] Loire [illegible] Seine, Marne og Saone.

Belgica grændsede mod N og Ost til Rhin, mod W til det brit. Ocean, og Seine, mod S. til Marne og en deel af Vogeserne [illegible] Hispania af [illegible] som fandtes paa [illegible].

Fl.: [illegible], [illegible] Carthago nova [illegible] 40000 Arbeidere. [illegible] Gaaden [illegible] Guadalquivir. Guadiana, [illegible] Mauretanien. [illegible] Pyrenæerne [illegible].

[illegible] Guld [illegible]

3/m Cantabrer og Celtiberier viste megen Standhaftighed til at forsvare deres Frihed. Cantabrer boede i Bjergegnene Montanno, i Asturies [illegible]
Valencia og Toro.
70 anlagt af Carthagenienserne Asdrubal. ✝ [illegible]
[illegible] Granada, [illegible]
[illegible] ✝ en Cadix [illegible]
[illegible] af Sevilla, [illegible] Europa [illegible]
[illegible] Cordova, [illegible]
[illegible] af Phoenicier, blandt hvilke den Malaca [illegible]

Augustus forandrede siden Landets Inddeling; Hisp. ulterior som indefattede Bætica og Lusitanien deeltes i disse 2 Provindser og citerior forvandledes til Tarraconensis. Aarsagen til denne Forandring laae i den almindelige Nationernes politiske Forfald. Undergang af alle det romerske Rigers Provindser, som Augustus forbeholdt sig og Senatet. Han ønskede at lade det tilhøre [illegible] ikke at [illegible] men det altid med Magt. [illegible] som [illegible] alt [illegible] Hispanien; [illegible] Bætica, de 2 øvrige beholdt Augustus for sig selv. — Med at [illegible] Augustus sig ikke mere nogen Uafhængighed af Hispanien. Som [illegible] Underkastelse, og med at [illegible] Forfatning bevarede, saa at [illegible] af [illegible] [illegible] til [illegible] sine [illegible]

vid. p. 155

98 Cantabrer, Vaccæer, (Valladolid, Leon, Palencia, Toro) N. Palantia, Vasconer, N. Pompelon, Edetaner, N. Saguntum, Celtiberier, N. Segobriga, Numantia (Soria), Carpetaner, (Valladolid, Guadalaxara, Toledo) N. Complutum, Toletum, Oretaner, N. Castulum, Contestaner, N. Nova Carthago, Cosetaner, N. Tarraco, Ilergeter o. s. v. Hispania Ulterior: Vettoner, N. Olisipo, Salmantica, Lusitaner, Turdetaner, N. Gades (Cadix), Tartessus, Carteja, Hispalis; Bastuler, Turduler, N. Munda, Corduba, [illegible] fra den hispaniske Kyst laae de gymnesiske eller Baleariske Øer Mallorca og Menorca, [illegible] og [illegible] Ebusus, Ophiusa o. s. v.

I de øvrige Lande var ingen mærkværdige Forandringer foregaaede. —

§3.

Af Alexanders Monarkie opstaaet Stater ere i Asien, Romerne i Europa, Carthaginenserne i Africa et Sammenhæng for Historien. [illegible] de første som Macedonien, Grækeland, Ægypten, Syrien, Parthien og [illegible] i Asien. Med Romernes Erobringer bliver mange Asiatiske og Africanske Nationer universal-historisk mærkværdige. Deres Erobringer og Carthagos Ødelæggelse gjorde dem til første Nation i Europa, som Parthien var det i Asien.

Ødelæggelsen af Alexanders Monarkie, og Romernes Magt forandrede aldeles Verdens politiske Forfatning. Alexanders Riger vare for vidt udstrakte og bestod af alt for forskiellige Dele til at det skulde kunne faae nogen indvortes Fasthed. De personlige Egenskaber, som skulde til [illegible] og [illegible] [illegible] de [illegible] Stad, som [illegible] altid viist sig [illegible] Riges, som [illegible] Uenighed til at give dem nogen [illegible] Kraft, [illegible] Undersaatter og [illegible] det [illegible] Romer eller Parther. Med [illegible] af [illegible] og disse 2 Nationer [illegible] Naboer [illegible] sig mere i [illegible]. Religionen led ingen Forandring, undtagen den, som Opløsning [illegible] Folk, [illegible] Videnskaber og Kunster udbredtes, men [illegible] i indvortes [illegible] De [illegible] Verdens [illegible], og [illegible] [illegible] indfandt sig i deres Sted, og [illegible] endog [illegible] af de [illegible] Romer, som [illegible] [illegible] Opløsning og [illegible] Landskaber. —

Macedonien [illegible] gjennem indvortes Uenighed, og at Indbrud af Galliker. Det samlede igjen Kræfter under Antigoni Gonatas Stamlinje Familie. Grækeland begyndte igjen at føle sine Kræfter, og var [illegible] at undertrykke af Philip 4. [illegible], men en [illegible] med Romerne [illegible] Macedoniens Magt for bestandig og gjorde det, under den følgende Regjering, til en Provinds af Rom. Med Macedoniens Forfald fik et gyldt [illegible] deres Frihed igjen, men Athen, Sparta, Theben havde aldeles tabt deres

Ausoelt, og der var ingen Stat, som kunde sætte sig i Modstand
for et andet. Det oprettede 2 Forbund, det aitolische og det
achoiske, de vare dette lunne dette kostte Anseelse og
igjen; men den gamle Aand og Kraft fandt hverken blandt dem, og
hvis store Mand, ligesom Philopoemen, havde været i Vidnesbyrd
om. — Kallaus Makedonien ~~blev ikke uanset~~ indvortes
Uudviklede, fyldte dette Forbund at nøie af nogen Betydenhed
med deres egne Lide, hvorfor gav dog dette Magt Overlegen-
hed, saa at det ikke kunde forhindre sig mod de indre med
Romerne Hjælp. Forgjæves skiftede nogle Staten ingang
fandt blandt sig i Grækernes Aaliggender, forledt den stadige
og afgjørende Omsvøb i Driaden, og lagde Grund i Landets
Syrien var den første af de Stater, som afsluttet af Alex. Lige-
men dens dødelige Angreber gjorde, at deres indre Orden ikke
saamed kie dens Bestræbelser. Det under Seian, Tiberius og Caligu-
-la var sig saa lod, og en ulykkelig M. fem Tetrarkiens
Tøjle med Herrerne, begyndte ikke det Underver. Dens
gjor Jøde i Drusiens Historie. Syrien fandt en fraglig Overlæg-
de endnu mere Fordrede med indvortes Krige. Emangrovne
af de store Kiøbmænd mulig nu romersk provinds.
Vestlige Asien og Landene med det sydøstlige Hav
herskede ikke betydelige Riger. Deres Historier gjøre den
antiochiske og mellemindiske Krig Epoke. Ved den første
fik Romerne Erfaring ved at blande sig i deres Aaligen-
-de, og gjøre dette fuldende Krige af Regarus Kræfter
magtfulde Arganat i deres Egen; med den anden underkuede
de sig alle disse Lande.
Egypten. De første egyptiske Angreber gave Egypten en fer
intrusive Dynasti, og udmidlede tilligemed Persiens, Ptole-
Ptolomæernes Herskab mere ikke indskrænket til Egypten alene
-ne, de blev den Provinds i Asien. Fundlen, hvis Fund-
sted Alexandria, med dens Statsdelegeme, blev Brigaden
Staten vanskelig, men de følgende Angreber indsatte
alle udvortes Besiddelser, naatte for at Romerne blande
sig i deres Aalliggender, dreve i deres Udvikling, og lavede
dem som Vasallerne. Ved Fald af dem fornyet blev
Egypten en romersk provinds.
Parthien udbellomt mod Syrien, og blev den sydøstlige
Stat i Asien Mellem-Asien. Vi kjende ikke dens Stat
efter Jøsefus og romersk Historie. Det strakte sig mod
Vesten til Eufrat. Dets Grænser mod Østen lod sig
ikke bestemme.
Carthago var i Begyndelsen af denne Period den første
Stat i Vesten. Den havde sin udbredte Handel
at takke for sin Magt. Men dens indre Indretning for-
-hindrede den mægtige Kjøbmandsaand i sin fremskridende Stat an-
-bragte Bestræbelser, Skaffede den Krigsstanden, udelukkede
med ulykkelige Anfald. Dette fandt dens af
Partien, som ingen Nationalfølelse kunde bringe til at bri-
-ge Offer for dens Udvikling, naar de udvortes Ale-
-ggender fordrede det. Fremmede at opfø personlig den ruste
lysfed, som Hannibals Lykke bød dem, til at gjøre
dem. — Imidlertid dreiede Dette mere, Carthagos
Magt, ud at dens Udvikling fik den ingen Lade
Fald, og at dens Stat mere fyldte for den, afsnoet
den aldeles gunstige Krig var endt. —
Rom overvandt alle de fjerne bredende Stater, undta-
gen Parthien, og blev den mest fyldende Magt i alle Landene

Polyb. 1808, II p. 62. —

Blaadt af Karsagn, som angiver hee Romes Stem Magt, for Cicero, de Harusp. resp. cap 9: religion bragt med Romerne, uden Overmaade, som en moralsk og politisk Dyrkelse, og Overtro som en Tilforsøge for Folkeslaw. nec numero Hispanos, nec robore Gallos, nec calliditate Panos, nec artibus Graecos, nec denique hoc ipso huiusce gentis ac terra domestico nationis sensu, Italos ipsos ac Latinos, sed pietate ac religione, atque hac una sapientia, quod deorum immortalium numine omnia regi gubernarique perspeximus, omnes gentes nationesque superavimus. —

Pol. Annal. 1798. III p. 74.

Sept. 185
Sept. 169

[Rom var i Stadsmaaneder Konnegaard; uden Konge med Øiemaal og Øxnehoved paa Bestigaard; og uden Rig forandsagdem nye

L 500 Aar siden, Kledeje Konge lostet af Romerne, for at faae Italien under slaget; Ehrsier og Samnites gik ellers Alt-leggelse Krige saa dødelig til Grunde, at ved ikke Hannibal Slag. ¶ Alba, Cameria, alt nye Veje og Flyde strundes

Ves Omfang med Gaver forfærdede voor Romer til mere og mere. Graecia capta ferum victorem cepit, & artes intulit agresti Latio. —

¶ Dette Landbeum Fiigtelig Ord, hvor af Blanne.

latinsk, sammenskik og opdigtet Ord var ikke mere, og de som siden gamle vrøgt Sy gav dette Grund, er ikke Fiad at vaer. Legidan gik ikke aller Storgrotmelandes blomstrende Lirstater. Fiad Videnskabernes Grund maatte lide, indtil mere let.

Sept. 169. 170

F Ørøkte var der i den romersk Statsforfatning en Grundfejl, som fandt aller Lidelig, maatte bevirke det Nedergang: den mulig, at al Magt skulde sammendrages i Rom, at den Fat Undersaatter og deres Ejendom. Da var en ikke fundet nogen Middelvej mellem at udøve romersk Dengen, og saa gode som Blanc, saa maatte de naturligvis, og saa Undersaatte for at Skjemes, og deres Regierende, og de det, efterhaanden af Ved fandt Flydt, gik som det maatte gaae, at det Underfor-maatte efterhånden den enbrystet Regierende, fuerend Regierende ide forvandte i det umuligie, saa maatte og Rom blive ki at Ofrer, som ikke kunde ejeres sig selv, under Verdens Med en talløs Mangde af over 400000 Ruaberne Borgere, som ikke mere anseres for Fuldborgere, og som saa ofte en Uanseelige Klasse de Slaver, stod forlige, maatte det Pøbel af 4 a 600 Personer sidde en

100 om det middelaadelige Gav. Følgende Karsagn bevi antager hee Ikke Behøvet: 1, I Begyndelsen af Rom bestod den Smaar Nationer, som intet Fast politisk Raand forenede. 2, disse Nationer var, da Rom antager, uafhængige og gode indbyrdes, hvorfor det lige saa ligesom forbi Krig, som Romerne giorde det. 3, Erigier var det Rom, formedst den vise Forfedrenes, at fjerne det Ammunder og indlemme dem, ders agen Rat. 4, Bridgeter vellam Patricier og Plebejer formedst det Statsmæssige Tilsigtet, ene ogsaa ingen Tiggelysk. 5, hvorfor Romerne den berømte Ærfaffighed og det vigtige Fiidium i ofte omgik det ikke alle andre Nationer. 6, Efter at de Romer overvundet og Latinerne Italien, hafde saa Nationer, deres Karakter og indre Forfatning gjendet det at overvinde dem. 7, Romerne beholdt ~~Fiaiday~~ ders hjemsk, fra al Fiegiefed overflødig Romaad, hee det fandt gjort saa mange Fiobringer, at det endeli ikke trænger Landet mere for snart hee at giør dem nogen alvorlig Modstand.

Den Romerske Magts Udstrækning gjorde tydelig 3 Friodre. Den første var hee Samniternes Ungdommelig og Konge Pyrrhi Overmiekke, hvorved Italiens Frobrug blev hindret, som man i denne Tidsrum blot begrøfte, tabte, maatte vende mat Lasten, standsatte, agtet. I Ørsø indvikkede i Ørtrienlad Krige, lige for sin Porte, hvor Kirkelig Stoet Gaget Uudrigang mod sig. Den anden Fiiodre var gaar hee den Pøi gunstige Krige Lader. 3 Omgaar Rom form med Gjøngestade, og Latinerne Gallia cisalpina, Spanien, Macedonien, Sicilien, Delfi, Grækenland, Carthago. Men tilligi fremmer det sig fra sin forrige Udstrækning, satte det Lægger sig gyldige Magt, og bygnede, ~~fandtes~~ Oldnedt af Grundstykke, det, at antager borgerlaste Ærder. Ved Krigen det indre i ~~Rom~~ Rom Fiiodre, fik Fiobrugen med Syrien, Landet ved det sorte Hav, Galleen og Egypten, det ogsaa den ~~Umulighed~~ Luster og Videnskaber, blev at kjende og forstaae, men overgiem sig tilligi hee Lapes og Fiegiefed, hee alle de Laster og Forbrydelser, som medbrugte Ødelæmme gjøre afsaddemen. Det hugtige Ørøkt, som indeholt Borgen Lemen i Ørøddesta af, ofsøer al demokratisk Ligsed; Borgen blev magtigere end Lovene, det tabte ophøjede fra Dyrsed og Ledmaland. Dem fjerdsiger opvakte Ufærdige ~~Krige~~ indvortes Krige, disse de Romerne Maatte. Fuerend satte Ofer Vatter og Tydskere i Raad hee at medtaae Romerne, og afslaae den fra deres Grandser. —

I Nord og Øst bred ødelagde Nationer, som med udgjorde Stord Sochstammer, men dog var indbrudte i mange smaa Vatre. De fornemst sig Slet, vandre gik ud paa at søge nye Borgele, eller at finde Ørigs ind i det angrandsende Land, for at ødelægge.

De af Celter bebolt Land, Spanien og Galleen indbød paa deres Maad mange Vatre, som intet politisk Raand forenede, men som stadse lo mod i Ørred, og altsaa det maatte blive at Øgte for Carthagenerne og Romer, som Magt og Vatrekræfter forrued. Dog fremmarede

[illegible] [illegible]. Og hvad [illegible] [illegible] dette Regime [illegible] Staten. Det [illegible] [illegible] et [illegible] Navn af [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Italien, og som [illegible] [illegible] af Tyrannen [illegible] [illegible] for [illegible], som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Sylla. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] Grad.

Borgerlig Forfatning.

Regjeringsformen

I China var, om man saa vil kalde det, et patriar-chalsk Despotie. Den faderlige Myndighed [illegible] [illegible] Grændser, Mandarinerne ansaaes som Nationens [illegible] Fædre [illegible] Keiseren som [illegible] Fader, [illegible] [illegible] for [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] alt. China var [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] var [illegible] og en Kreds af Etiquetter.

Allerede i den [illegible] [illegible] var Carthagos Forfatning [illegible] udannet, at [illegible] Kjøbmands-aristocrati [illegible] og [illegible], af [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] et [illegible] [illegible] 2 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], som [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Magt. [illegible] deres Præsidium [illegible] [illegible] [illegible]-mand alle [illegible] Anliggender; at modtage [illegible]-[illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-[illegible], modtage fremmede Nationers Gesandter, [illegible] [illegible] Raad. [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] var [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3die Stand i Staten. [illegible] [illegible]-[illegible] [illegible] Magt [illegible] paa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible] [illegible] med [illegible]. Den 3die Stand var et tomt Navn, og [illegible] med alle [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], med [illegible], at [illegible] [illegible], men [illegible] [illegible], [illegible] 30.

nogle [illegible] Nationer, [illegible] [illegible] [illegible] med stor Standhaftighed. Romerne forsøg at sætte sig fast i Britannien, var forgjeves, og Germanerne [illegible] [illegible] ikke alene fra Grændserne, men [illegible] [illegible] [illegible] frygtelige.

De saakaldte scythiske Nationer i Nord-Europa og Nord-Asien [illegible] en [illegible] [illegible] [illegible] og et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Sarmatisk. China [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], men det stod ikke i nogen Forbindelse med de [illegible] Stater. Med Indien kan man [illegible], [illegible] [illegible], i [illegible] Forbindelse.

Mellem Staterne i Vest-Asien, [illegible] af Europa og Africa [illegible] den nøjeste politiske Forbindelse. [illegible] [illegible], [illegible] alle Republikanerne, [illegible] [illegible].

§ 4.

[illegible] [illegible] udbredte sig fra Østen til Vesten. [illegible]-[illegible] [illegible] [illegible] africanske Kyst. [illegible]-[illegible] [illegible] [illegible] til Grækenland og Asien. Gallien og Spanien [illegible] [illegible] deres barbariske Tilstand, men [illegible] til de [illegible] asiatiske [illegible] [illegible] [illegible] ikke saa [illegible], at man [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] øvrige Asiater. [illegible] [illegible] [illegible] man barbariske.

Regjeringsformen i de asiatiske Stater var monarchisk [illegible] af Alexanders Monarkie og saadanne Stater, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] Soldater-[illegible]-Despotier, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ikke Despotiet, men [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] indskrænkedes ved [illegible], [illegible] [illegible] og Synedrium.

[illegible] Stater [illegible] republ. Regjeringsformen, indtil de [illegible] af Romerne. [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] deres Anliggender paa almindelige [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] og Hipparchos, Apoleti, [illegible] [illegible]-[illegible] og [illegible]. —

Carthagos Regjeringsform var democratisk, men [illegible] [illegible] [illegible]. I Begyndelsen synes Folket at have [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible], [illegible] at [illegible] sig [illegible] alene, paa en [illegible] og anarchisk Maade. [illegible] var dobbelt [illegible] af [illegible] Raad synes at have [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] et Udskud eller Committee af 30 Personer, i hvis Hænder de [illegible] [illegible] var, og som, naar [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], ikke mindst for en [illegible]. Det høieste [illegible] var de 2 Suffeter. Et [illegible], et hundrede Mand, og deres Udskud et [illegible] 5 Mand synes ogsaa at have taget Deel i Regjeringen. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] at indblande deres [illegible], [illegible] [illegible] Statsfuldmægtige [illegible] Navn, [illegible] [illegible] [illegible] om denne Nations Statsforfatning.

Som de 2den fem.

[Liger paa det Hierdefod som Lavere af Ehrefø. Christen i de Rum af Guld, 2 Elfenbeins Stok, af Elfenbeins Øxe, i Sølvgurtenaab, Hedenske med Guld.

[Dette Forhold fordt Konen paa Gallien, at Patron og Client, ikke maatte gaae ferne med hinanden som Børn, eller for Dagen med hinanden, saa vidt forbi Clientens Dag som paa egen, og udsigende sine Døtre, og hvad han af sindelig Sengestad i. f. n.

[Tribunernes Autoritet forøgede siden de 10, og de Decisiones kunde saaledes indføre, at alle saa overflødige Stuck som ikke med en udtrykelig Lov, at ikke en ringer med Grund, saa alle Dygtige Stuck som nødt til at overtrædes.

Rousseau contr. soc. tom 2. p. 284, 309, 339

Roms Regering var først indskrænket monarkisk, derpaa aristocratisk-demokratisk, ikke ikke fuldkommen ethnokratisk. Den høyeste Magt var allerede i Konningens Eied, i Folkets Hænder. De valgte nye Konninger, udøvede alle Majestetsrettigheder paa Forsamlinger, ja dømte endog i sidste Instants. Konningen var blot det høyeste Statshovedet. [Den største Deel af Magten var i Patriciernes eller Adelens Hænder, og derved var det aristokratisk Monarkie. Naar Magt som Servius Tullius havde givet Adelen, blev skrøbelig ved Konningens Forderelse, og Staten blev strax det fuldkommen Aristocratie. Det romske Folk bestod nemlig af 2 Klasser, Patricier eller Adel, og Plebejer eller Borgere. Patricierne var et Samfund, hvis Forfædre, med Romulus Anledning, var valgte til Senatorer, og det havde kommet af patres, fordi de ældste Fædre var valgte, og indskrevne igjen i majorum og minorum gentium. Alle øvrige, hvor eller hvilke, var Plebejer. Begge var forbundne med hinanden ved Patronat og Clientel. [

Al Magten var i Begyndelsen i Patriciernes Hænder; de alene havde valgt de Medlemmer af Senatet, de alene havde Adelen og høye Ligo- og geistelige Betjeninger, de havde alene auspicia majora, var alene Dommere og Feltherrer, og havde strax store Ejendomme. Den lov forbød enhver Forbindelse med lavere Familier, en anden lovende Borgere som Nexi i Patriciernes Hænder, naar de ikke havde betalte deres Gield. Den aristocratiske Form blev saaledes øiensynlig, da Servius Tullius ogsaa giorde Adelen den største Deel i den lagtvungne Magt i Hænderne, ved den Inddeling, han gav comitia centuriata. Efterat nemlig Konningen var fordrevne, blev Adelen alene herre, og Borgere uden Rettigheder. Imidlertid opnaaede de saa mange Uroligheder og Tumulter ved den Mulatbjerkes, at man endelig maatte bivelge den 2 Folkevenner, som kaldtes tribuni plebis, og ved disse indførte de Konnen, som blev den ene af Rettighed ved Afskriver, Protest og efterspaarende Adelen mere Dømt, indførte Comitia, hvorpaa den Borgerlige Almue deltog med, tvang Adelen til at vinde deres Beslutninger som Lighed, og forandrede altsaa den Indskrænkede aristocratiske Form til det demokratiske. Folket udøvede den høyeste Magt i Folkforsamlinger eller comitia, efter dette forskellige Inddelinger, 1, i 3, de paa 35 Tribus eller Stammer, de igjen deltes i rustica og urbana. 2, i 10 Curiæ eller Parochier. 3, i 5, f. eller 6 f. Classer, efterdem Størrelsen mindre Formue. Disse sidste deltes igjen, paa ligt Maade, i Centuriæ, saa at den første Classe havde 98, f. dasher f. alle de øvrige 95 Centuriæ.

Folket sammenkaldte i Folkeforsamlingerne efter en af disse Inddelinger, hvorpaa der opsaa Faldtes Comitia curiata, centuriata eller tributa; curiata var i Begyndelsen de ældste, centuriata indførte Serv. Tullius, for at lægge Adelen den longinquo Magt, tributa indførte Tribunerne, for igjen at berøve Adlen denne Magt. Saa snart alle gave Borgere Mandsret i en Curie, Centurie eller Tribus, var Omnes lykkeligt efter Skønhedsrolle af et individuelt Romerk. Naar man gav denne Maade Navnet af Folk af Romerne o. s. v. Omnes, talte man dem, og hvad det flertal fandt antagelig, blev ansat som et Folkeslutning, (plebiscitum) og naar nu, den hele Stat forbindende dog, (lex) Adlen afsendte sig i Begyndelsen fra comitia tributa, og nøiet ikke indskrænkede dette Bestemmelser, men den kortsigtede Kontraktens, der ab urb. cond. 456, indførte, og gjorde den demokratiske Form fuldkommen. Et Lagt, som skulde afsendes fra Comitierne, forberedtes først i Senatet, og gjendtgjorde derpaa Folket ved udsagte Ærlige Dage i Forvegen, og fremsatte eller ungerbes mellem i Forsamlingen ved Talen. I Comitia præsiderede de høiere Embedsmænd; indtil da var det ligt, at Gudernes vaar ønskeforder, saa og afsendes det, at holdes fra campus Martius og andre Steder, og Folket sammenkaldes ved Ærlige.

Romulus havde af Folket 100 Senatorer, hvilket Ca. siden forøgedes til 300, og efterhånden maatte Stridere i om Folkets, eller Forfatterne ~~eller~~ Ca. -sorerne fandt det at vælge dem. I Begyndelsen maatte igjen Pay Borgere for Folket, hvorved den var afgjort i Senatet, siden hvorfor Folket det kie at udkrive hvad der bestaaede fra Comitierne. Mange Lagn afgjordes dog af Senatet; Grundet afgjordes af samme, det vedgjorde en Høiesteret, og hvad omrøremdt i Bestemmelser af Senatet dalegjorde.

Efter omvendes Folket det sin høyeste Magt. — dette bestemmes Faldtes Senatus consulta, og naar en Tribun fandt hvad dermed, Senatus auctoritas. I Begyndelsen subrogeredes præsidere i Senatet, den, som Konen Censor først oplæste af dallen, og som i Senatet gav den første Stemme, hvad præsides Senatus. Udkastet, og andre Forslagene ad hvilke Senatorerne fra Folket, og det udgjorde hvorpaa.

I begyndelsen subrogeredes Faldtes omrøremdt magistratus. I indeldtes i majores og minores, curules og non curules, ordinarii og extraordinarii. Folket valgte dem, og ofredes for dem stod i Begyndelsen Kongerne. Da disse blinde forderved, blev

f. comitiis, og andre Collegier,

f. per triumvirum

f. det minimum 50000 Mysterier,

f. Naar det var forsamlet i Senatet, holdtes de patres conscripti. Først Kongerne, siden Konsulerne, Dictatorerne, Interkonerne eller Folketribunerne fandt det at sammenkalde Senatet, og Tidsfristen ved at Møde, eller ved en Gravdag. Men dersaadan samledes Senatet paa enhver Dag: Kalendæ, Nonæ og Idus, Forsamlingsstedet var almindelig et Templ, som oftest Capitol, men Vestas Templ var undtagt. Da at tænke hvorfor Forsamlingen, maatte der mindst 100, siden a. u. c. 686, 200 Medlemmer med udmærkede f. numerus legitimus. Naar de beraadte en Sag, Beslutning, noterede et ved alle forsammelsen: de Gode, hvilket betydes ire in partes.

mar ikke alene den høyeste Magt mellem 2 Consuler, men saa og den ikke engang beholdt den longen med Aar, og valgte omvexlende engen Plebs-hulbrudrend paa longere tid. Consulernes Magt var stor; de gav Ordrer i Krigen, og paa comitia, commanderede Armeerne uden undersaatte, og var i Begyndelsen et ørmst Dommerne dog kunde man paa den anden side Folket, indtagen naar de, som oftest skeede, de afsatte med den høyeste Magt. I ældre Tid valgte man patricierne og plebejerne Uridygelse om Consulatet, eller tribuni militum consulari potestate. Dommerskabet, som de paa samme Tryk blev, da plebejerne admitteredes til Consulatet, omdragtet ikke udvalgte Lucidrendes, som kaldes prætorer, fulgte, ved Consulerne, men de øverste civile- militaire Dommere. Dersom man da 2 prætorer, urbanus og peregrinus, siden flere Ved farlige og vigtige Anledninger valgte Folket en Diktator, hvis Befalinger ikke var Appel underkastet, men hvis Embede kun varede i 6 Maaneder. Dødvandig valgte han sig en Medhjælper, der af sin Jeneraltrinny kaldes magister equitum. De at som Rattere og Ærens Dømt med Ledere valgte 2 Censorer, der fungerede i 5 Aar. De var udnævnte Øvrigheder, men de mødte, og nyttede. — Ligeses, og besidde nogen magt som tribuni plebis, de havde adgang ikke Magt til at forbyde et ørnge Lucidrendes, de at standse Beslutninger ved deres veto, og de at klandre alle Dommeres Anklagende. Deres Personer var fuldelaagtsatte som det Adiles, de var Øverste dødsmand offentlige Bygninger o.s.v., Quæstores i Statskassen o.s.v. De de anførte Armeer i langt Fraværende Egen, og Statsfolder i Provinserne kaldes procondsules og proprætorer i deres Generalerstatter kaldes Legater.

De romske Dommere var enten ordentlige eller overordentlige. De ordentlige var 1. tribunerne, som oftest var 586 a.u.c. 2. Aediles paa bestemte og ubestemte Tidsrum. Overordentlige var Diktatorer, capitaten o.s.v. Disse kaldes Lustre Dødsfortrædte i Almindelighed. —

De longeste Magt var i orientalsk Monarkier i Konganes Tider, i det mythiske Tider, hvor kunde engen Lord Longinus.

Mellem disse de romske Dommere var Magten fordelt. En Censor fremsatte Folket ikke Ærens, de beholdt, Rang, fik sine Armer, de skrevne Mand blev saa vigtige, at de selv kunde tabe deres Armer, var det ikke med Begrebet. Ærens var permanente, en ugtig Indretning ikke uforenelig med Jeninstitutionen, da Ærens selvvirke ikke var overfoldet. Ærens beskyttede Ærinnerne. Ligeses lidt ville de Censorer Jens indrettet ikke Folket alle Jeres Gunst, de dem det ikke falgte Jem; Jen maatte dovile afsagde dem. Ærens fremsatte Folket, en tribunus Dødsfat. Ikke kaldes alle Beslutninger, alle Medlemmerne var mere Folkets Jenstr. —

Longinus Magt: Adskillige Statsretter anfør det som Romerne det romske Lovs Fortræffelighed, at Konger med ingen Ansvar, Longinus ingen Dødsfald, men den Omstændighed synes lige saa godt at kunne bruges det modsatte.

105. som fik sine første Love af dets Konger, især Romulus, Numa Pompilius og Servius Tullius. Alt næsten længe inde det fik skreven Lov, og Retsforholdene afgjordes efter Sædvane, (mos majorum) eller efter Dommernes og Fyrsternes Udsagn. Da Dommerne altsaa toges af Adelen, saa behandlet det ofte de Borgerlige uret-færdigt og vilkaarligt; deels fordi dette [illegible] Love, hvilket foranledigede de 12 Tavlers Love, som blev ordnede efter Forslag af decemviri legum scribendarum. Den romerske Lovgivnings udvi-delse siden skede ved Prætorernes Edicter. De romerske Retter deeltes i publica og privata. I første undersøgtes Forbrydelser, som angik den hele Stat, og forvaltedes i Begyndelsen ved en særegen dertil udnævnt Commission, dernæst ved Quæstor, siden af Prætor ved en stedsvarende Commission; (quæstio perpetua:) dog bleve ogsaa siden en særegen Commission, og Folket dømte undertiden selv paa slige Forbrydelser, paa Comitierne. De fornemste saadanne Forbrydelser vare: crimen peculatus, repetundarum, ambitus, majestatis og perduellionis. Man procederet mundtlig. I civile Sager var først Consulerne, siden Prætor

Straffene vare mangfoldige: Pengestraffe, Fængsel, Landsforviisning, Slaveri, Æreløshed, Tab af Borgerret, Døden. Dødsstraf blev sjelden brugt undtagen mod Slaver. Man dømte fra [illegible] Livet, skjøndt man at [illegible] efter. —

[Underneath a pasted slip, partly visible:] Ordenes ved de offentlige Steder, Edicter, Afgifter fastsat, Myndighed, eller fastsatte offentlige Dommere. [illegible] i Sandheds Senatsconsulter; [illegible] Betalinger fordelte [illegible] Publikum fra Senatet Dommere [illegible]

104. Tribuni plebis. Deres egentlige Bestemmelse var at beskytte Folket mod ved Senatets og Consulernes Indgreb og Undertrykkelser. Der at kunne udøve denne Myndighed, lod ofte Patricierne dem adopteres af Plebejer, thi ellers kunde de ikke vælges. Deres Myndighed opstod a. u. c. 261. og forandredes med en almindelig Opstand af Plebejerne. Først var de 2, siden 5, endelig 10. Tribunerne maatte ej komme i Senatet, men først der Sæde ved Senatsforsamlingens Dør, hvor de kunde høre alle Senatets Deliberationer, og standse med det Ord: veto, hvad der ikke behagede dem. Deres Personlighed skulde jeg ikke vide fra Rom, da de ikke maatte forlade. Sylla krænkede deres Anseelse, efter hvilken deres Myndighed, men meget indskrænket, til Republikens Opløsning.

Quæstores ... ved Skatkammeret, Archivet, Dernæst i de forskjellige Provindser o. s. v.

Dictator ... af Senatet, eller af Consulerne, og maatte hans Magt være ubegrænset. Hans Embede var meget stor; [illegible] hvorom, og heller en Konge, som har fraadømte Senat,

[illegible] ... Befolkningens Omfang, ...

Hæren bestod af [illegible] af de Mandskab af ... Den høiere saa denne krævede [illegible] at man tog Borgere af den første Klasse til ordentlige Soldater, da af den første Klasse til ordentlige Soldater, de øvrige var lette Tropper og Sanaerne. Soldaterne vare enten Borgere, allierede italienske Bundsforvandte, eller Hjelpetropper. Et 2de førstnævnte vare deelte i Legioner. Legionen var sammensat af velites, lette Tropper, hastati og principes, hver 1200 Mand, og triarii, 600 Mand. Det hele inddeltes i 10 Cohorter, hver af hvilke i 3 Maniplar, og disse i 2 Centurier. Rytteriet, equites, udgjorde en meget vel Stand. Imidlertid spilte ogsaa andre hele [illegible]. F Ved en Legion

Hastati. Consulerne stillede 10 Mand, og ved 10 Mand af en Legion. Legionen bestod af lette Tropper, hastati, principes og triarii; Rytteriet [illegible] og Hjelpetropper, afdeelte paa Skibe. De første Hastati, Principes [illegible] ... Legioner i Sandhed Skjold, ... Rom: Provinsen ... Stillede ... Triarii ... udgjorde [illegible] Legionen heltidel 12800 Mand. Mellemrummene ... Infanteriet, som ogsaa bleve brugte til ... Med Rytternes lette Cavalleri ... aldrig færdige.

[Left margin, vertical:] Formerede deres Stilling ... man ...

3 Afd.

104 maar ook aland de hoogste Magt mallam 2 Consulen, maar maar bod dan ook aangaan behoeft de Longen rud Ilaar, og valgte onmaalt Lugen Stato-Fuldmyndig per Ledigheden Tid. Consulernes Magt var stor; de gro-
-ledrnet i Punalat, og paa comitia, commandrede Armeerne ugsen ukuldhoukat, ∓ og naar i Begyndelsen af ønsk Dommer, da kaldt man ha den aggelle-le Dokat, indtagne haar dd, som oft fandt, Ballad-de afsatte med den høyeste Magt. ∫ Ikke Ved valgte, ikke fatrieiserne og Plebejernes Pridesyke om Consulatet, oftn tribuni militum consulari po-
-testate. Dommerfuldmt, som ok for Land Jurisdik-tion, da Plebejerne ad mitteredes til Consulatet, omdragt ikke udvalgt Lukkedmd, som Kaldes, prætores, fielt, ugst Consulerne, men de fyldt curule-militaire Statsfunen. ∫ Dersk naar den 2 Prætorer, urbanus og peregrinus, siden flere ∓ Ved forlige og vigtige Aaladninger valgt Dok-tat en Dictator, hvis Ratalugm. ikke var Appel underlagt, men hvis Embed kun varet ikke længst 6 Maaneder. Dadnaaly valgt Censy-

Censorer Jurandsy de Dokat. Den de offentlige Stat. Det Dictator Embed at besatte, skete ikke maatte som Ved ofd, som Aafsim for Embedsmænd gave ogsaa Italiens Grandsen. Det valgte oft ved mange vigtige Anledninger.

Mallam Jurdiet Ifolelet Blev so naa det u personau -gjiniges

105 de romersk Ridder maatte dog en ung Alder, mellem 17-45 Aar, dvi i gdesk Rudfoed-ling mon ikke alder. Dagen var for Embedsmænd ikke Ordenen, Ryttere og andre gadsk Kostume, forat de skulde Lie. Dg Ridderne var lagger Ringen Frisk Lie Ordenen / vocatio honoraria / Side 126.

Praeiii falt 4 eller det Ligne Ende, med det mesta Farve, dokkelsy med store Rhold, og slutte deres Lovdsy med Ordsen forudsendt, i Fadre, Farve med deres hvis det Ledsmet afsen Ofre. Denne Ordning Ske Ritterne Farve ofsendt i Royal and Corona. ~~Ende~~ Ende Hastati det bringe Sjunk Lie at mig, som gavn den Royal at ostern gemmend Hjelmmenne. Denne Ordning bringer ærlig med Fandrefse med de gadsk Ordenen, de afsendt Royal and Cyrocephalo.

Punalat ~~begyndt~~ -fid Jous udrettet ikke Dokat alle Jomo Gjæst, de dem det ikke falgt Jous; Jou maatt dovile afslage Dagstat. Punalat fremmand Jutat; en tribun Octo Ludlaflact det Ofstalmagn; det Medlemmerne lig mere Dokat Jæudr. —

o. fl. — det er aapent dermed i Langt fratlegning Eger, og Ratfolder i fromudsend Ludtro procon-sules og propretores; ikke Generalerobrudte Jord Legater.

De romersk Stato Tudlinsfer var ikke ordtlig alle ordenrordnlige. det ordtlig var 1. tri-butum, som oftest var 586 a. u. c. 2. Gratly eller bregelig og ubregelig Gjendrum. Ordens-dnlige var Ritter, capitaten o. fl. dette Tud-linger bortfaldt i Almindelighed. —

Longimanus Magt: det Kelly Statsbuter anfør det som Navn Gnaeus Pompeius Lentos Forfaffelsed, i Brugen med ungen Ansigt Ordnanse infaren Dg i alle Ved offenlig Handlay, men den Om-skrivelse gjøt lige saa godt at kunne bruge det Medfatt.

Longimanus Magt var i orientalsk Monarkier i Longmanus Jænden; i det nymbilaiske, i dokkes Jetaren friedkinder ingen Lord Longimanus.

dem fik sine første Lovs af den Konger, som Romulus, Numa Pompilius og Servius Tullius. Al vaarel lange inden det fik sin egen Lov, og Borgerne dømte efter Vedmand, mos majorum: / eller efter Sommerens og Fædrenes Vedtægter. Da Sommeren atter toges af Adelen, saa behandlet det oft et Borgerligt uanstandigt og uvelbaarligt; dette fødmet ofte sig ud over Lov, hvilket kraenkedigad at de Canlius Consul erfoedte efter Forslag af decemviri legum scribendarum. Da romerske Konger nogen udnevnte sidste saade mere fortrinnere Edicter. De romerske dattes doctrina publica og privata. De første undsøgte dorbrigheder, som angik den gale Stat, og Forvaltede i Byggudsaar nedsat sorgen dette udaemnt Kommissarier, de fod Quaestor, fulte af flere end en Medstammuch Kommission; / quaestio perpetua: / dog Kongens ogsaa fik en sorgen Kommissarier, og Sokal dømte underkastede sig paa sligt Forbrydelser, paa Konstitution. De Romerske forborgdelser var: crimen peculatus, repetundarum, ambitus, majestatis og perduellionis. Man procedtred mundtlig. Tvende Bager var første Konsuler, senere Prætorer og Censorer, senere Kommer, som var Kommer, af Quaestorer og Equites duchorduade. Tuderum centumvirale var Sorfed for Tally; i den gresset med decemviri litibus judicandis. De bergelige Foors firtro efter mist. Formularer.

§6

Bergernatural forbrydnes over nicaat mygt af de Romerne, man ofsad blandt Grækerne finder man for Cacketen: Som saadanne er Ufrihed: Penetrias Solorcates, Hyrkus og Philopoemen. Alexanders Soldater, de gjorde Malangen for Bord, og frygtet Samad ihus naturligen Ulovagelighed. —

Lufen romerske Borgere maatte gjøre 10 Sedtog Oft fod, eller 10 lil Bord, formed saa var fier, de hvilgjorde flere fuzgilly, Laedtes Evocati. Grænsen var ikke saa ernordig, at man Laad tog Borgere af den første Klasse til ontatlige Soldater, de onnejer var latte Krogere. De som Generaler Soldaterne var ikke Borgere, allen italienske Bundsforvandte, eller fremmedtroppe. De 2de fortunnuk var dret i Legioner. Legionen var sammensatt af veliches, latte Krogere, hastati og principes, i alm 1200 Mand, 7 Svarii, 600 Mand overtrinbonde. De fik indeskrevne i 10 Cohorter, disse i 3 Manipler, og disse i 2 Centurier. Ryttere, equites, udsord en mygt over Mand. Fremdeles fandt ogsaa andre ke. Fyr. Hvad en Legion

Pikkeren var mangfoldig, Sprogsmatter, Trompeter, Almas, Lituus Lad, Tamburmand, Ogsaa Lituus Lungt Cultur. Kaar, Sum dirabo fra ~~Dato~~ Lituus, efigiet man at lure efter. —

Vedrører med den offentlig. Ret, Tribunen, afgjorde fest Myt, alle forsøgte offentlig dommer, Skrivere, Kræfter Dostering fredsgrænser: Skrivere, Kræfter Tribunen fra Lacetes fra petites, Legum petitor, et budle, unde petitus. Senatet Lagde afsandtes basilica, Byrugen underlittet dette Tribunal forsamlinger

Carthago Engrona tage 537 Romes de 1149

Kaart Laatter, Skov Pables, Flaatskibe, Vaabler, en Kjøbud over Skjen, men ingen Ryttere. —

Scipiones fanget Soldaterne, Kjøler, Kræfter najet en Ordrer; Fidnum gik med over Arbeiter, Sanfrisk for Kræfter, de gik til Tudrum. Paralleiret af 120 Manipler Kuser eller Ordning bestod af 120 Manipler Ordnet saaledes en Centurie, En Cohorte. Fel 2 Kræfter Ordningen bestod hver Manipel af 120 Mand, i den sidste af 60 mand. Cohorten bestod af 10 Mand fej med 20 Mand Cohorten Manipler af 10 Legion

Ordnet. Blandt Byggudsaar af det latte Krogere, senere af Saar af Kudt Ord Skjel og Ryttere Pratuche med det Skjø og Ryttere, ad Sverdet og Saar Kjøgen. Ny indskrev Hastati Saar af Lusfad Ord. Hvad laagt Ritum med Kjøgen Sverd, som og Kjøgen af Kjøgen; mudes dette man bestøtte Klasset og i Kjøbenhavn Sold; mudes dette man bestøtte Legio: Hastati / jet med egen af Saar ikke med gens Rom: Pavesti, disse med Sølv Sverd. det 2de fortunnuk var dret i Legioner. Legionen Skaff var gas under Aegis, og alle afsendt gjøre Klasset. Hastati ikke af Saar Legion, Principes af Principes af Hastati Triarii, Quartes Ordsprogt restad Triarios restad. Triarii, Quartes Ordsprogt restad Triarios restad. de forg Legionens Styrke i den senere Tid under Kejserne 12 800 Mand. Den er stillede i Rum med Mellemrum, en ikke en Kunst optage den anden. Hastati Mellemrum, ikke mytsigt Skyk satte Skemerne fader i deres Infanterier, som er saa latter bragte de Lucklommerne Mod Kathernes latte Kanoller blem et aldrig fardige.

3/[illegible]

[illegible] romerske Hær var stedse over 40000 Mand; [illegible] [illegible] [illegible] Tiegeligh [illegible] [illegible] Krig, Legionerne

A. 347 p. R. c. fik de romerske Soldater først Sold. 350 [illegible] de første Vintercampagner, alt under Vejis Beleiring. 454 [illegible] et [illegible] 474 [illegible] efter Gallerne currus falcati.

[illegible]: manipulus [sign] [illegible] signa, [illegible] vexilla.

[illegible] Romerne [illegible] Beleiringskunsten. Man lod Soldaterne [illegible] med Skiærme, bedekkede af [illegible], [illegible] eller Beleiringsskure, som man [illegible] paa Hiul. [illegible] [illegible] [illegible] Stormbukke [illegible] [illegible] [illegible] Beleiringen [illegible] man [illegible], [illegible] [illegible] eller [illegible] med den beleirede [illegible], [illegible] Vagten [illegible]. [illegible] Beleirede [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Beleirede, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Catapulten, [illegible] man [illegible] af [illegible] 100 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible].

F Ingeniører var ubekiendte. [illegible] [illegible] [illegible] i Sagtmag [illegible] Orden, [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] den Commanderende [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible], [illegible] Soldaterne [illegible] Soldat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] med eller paa Skioldet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Slagorden.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] romerske [illegible] i alt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] maalt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Colonner, ~~duplex acie~~, eller paa 4 Colonner (~~quadrata agmine~~) (triplex acie) [illegible] Slagorden. [illegible] (quadrato agmine) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Soldaten [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Soldaterne [illegible].

[illegible] [illegible] romerske Dagsmarsch var 10 Milliarie eller 2 geographiske Mil, en forceret Marsch 24 Milliaria.

Suppl. 151

Mannzuchtens Bestemmelser.

106 var 300 Ryttere, der vare deelte i 10 Turmer og 30 Decurier. Af et Bundsforvandter tog den commanderende General 2 Parter, [illegible] [illegible] extraordinarii og ablecti. Den romerske Legion havde et Fordeel for Phalangen at den var bevægeligere, hurtig [illegible] [illegible], og lettere bringes i Orden igjen. F 7 Forstærkningen fik de romerske Soldater [illegible] Sold eller Proviant. Ed after [illegible] forandret [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Fanen man [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] af ~~[illegible]~~ [illegible], [illegible] den romerske Ørn, som bares paa en Stang, og hvoraf [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] var [illegible] ~~[illegible] vexilla~~ [sign] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], er Kong Demetrius og Archimedes [illegible] [illegible] for deres [illegible]. F Cleoxen og Democrit opfandt Pyrsia og Phryktoria, eller Ild-Signaler, som Polybius bragte til større Fuldkommenhed. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] anførte Armeerne, dog maatte Commandoen, (: imperium:) overdrages dem paa comitia curiata. Naar [illegible] [illegible] i Feldten [illegible], [illegible] Armeen Generalen [illegible] af Imperator, [illegible] [illegible] [illegible]. Commandoen var uindskrænket. F General-Lieutenanterne [illegible] legati; i [illegible] [illegible] havde 6 Tribuni. [illegible] Manipel en Centurio; den, som anførte den første, [illegible] primipilus, og var en [illegible] anseet Officier. Armeerne [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] forstand [illegible], og Krigen var [illegible] [illegible] [illegible] 486 [illegible] af Pyrrhus at forstand [illegible] [illegible] Krige. Leirningen (og [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] til større Fuldkommenhed. Man havde [illegible] [illegible] 15, 30, 40 [illegible]. [illegible] Polybius, byggede Romerne deres første Krigsskibe efter at [illegible] carthaginiensisk [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] deres [illegible] [illegible] corvus den [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] efter den 3die punisk Krig, at [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] af Pompejus.

Militaire Belønninger var [illegible], allerslags [illegible], som Kroner, [illegible], Ovation, Triumpher; man [illegible] spolia opima i [illegible] [illegible] [illegible] af Romerne, og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], Fecialerne, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Krigs-[illegible]. [illegible] [illegible] Krig [illegible] justum bellum; [illegible] [illegible] [illegible], tumultus. [illegible] og Tractater [illegible] [illegible] [illegible] Fecialerne.

§ 7.

Adskillige Nationer, som i Begyndelsen af forrige

1 Jugerum = 28800 □ Fod.

[Jorden kommer fandt i Jugera eller saamegt Land, som med et Par Oxen kunde opploiøes i 1 Dag. Varro, som fortaler om Romerne, fandt blot 4 Jugera paa det vaticanske Bjerg.

Men disse Landsmænd ikke Dagen med lit de andre gamle Folk.

Supps. 135.

Plinius 6 Vers angiver en Mand, Nemen fandt at forsaae disse Ord: Ptrvard under Jorden, hvorved det kunde huaere i 50 Aar. Jeg indsagde mer at holde Luften ude.

Jandel

Rosl. Annal 99, 11/p 126 Sept. 140.

[ugerne blandt Rester af Kalkvanden; det bestod af Jordfosfat og fik jeg lesset 800 Calorier

[ved Destruk. Fesm. 2 Band p. 105 ff.

1067 Jorden, hvorved nomadisk, fandt nu valgt fast Bopæl, og derom Agerdyrkning, og de ikke forbundne Forsker og Jaandværker. – Romerne under deres første Demokratisk paa Agerdyrkning; at Bjerk forteder, og en ny anfald Forretning; mands d. Fornaadiet deres Ager fat praktisk Jagter og Fiskeri, og Minerstaldet i Rom og Omegaand, – og skalk ikke Agerm le, de at forsøge dem, men Sicilien, Afrika og Egypten blant Roms Forraadkamer.

Alle andre mod Nationer, og selv de Jaadlandt, fandt alle Slags Jaandværker og Forretninger. Det fair og snagfuldt Arbejde, som vi se paa dag, de samme brugte de daglig Ting, skulde vi blinde Øjnene de ikke ud, undtagen fortrinlige Jernstøbt i de Gamles Jaandarbejder. Ikke mere fik de afsø-lige og gagt Stukke, som de forsøgte Jernbadigsted Artiller. – Ofte de tarkkag: Maaneskiver med Lehnder, som deres Øer og Lack-Arbejder.

Tyrus i Sæd, som altid sin Opbyggelse, aldrig fik sin Forrige Jandel tilbage, og Alexandrien Anlæggelse gjorde Epoke i den Hellige Jandel, og den blad trad den mægtige Anlæg af Dimitrios Jandel til sig. De første Ptolomæer udøvede, med deres nøjsomme Romerkonger skjøde, den Slaw, Alexander Jandel udlostes, gjorde Alexandrien til en af Delagsstæderne for de Græske, for de ethiopisk og arabisk Jandel Klar, og opmærksomt deres Jøm dydbringer.

Da de Forhellige Jandels Indretninger, som de første Ptolomæer gjorde, som Opbyggelsen af Syntaagnos paa Øen Pharos, Anlæggelsen af en fast Vorslag, den til den arabiske Bugt, Helens Forretning med det røde Hav med en Kanal, og Forhellige Jamnes Anlæg eller Forbindelse med det røde Hav, blandt hvilke de fornemste er Berenice og Myos-hormos. – Jandlen med Indien blev i deres Forsøg dernæst med mere Kraft og Virksomhed af Europæerne, efterat man med Alexanders Tødtog og Arrians Beretninger var blevne nøjere bekendt med det Hellige Asien. Ptolomæerne henvendte sig deres Op-mærksomhed paa en nøjere Kundskab om Indien. Ptolomæus Philadelphus blev egentlig Fortsætter af den alexandrinske-indiske Jandel, og skiftet de Fø-graesen, Megasthenes og Dionysius til Indien. De ægyptiske Skibe Jandlart paa hele Kysten af det ara-bisk og asiatisk Hav, paa den ene Side Havet og paa Ceylon. Hippalus gik først fra den arabiske Stad Aden, ligger ovenfor Havet til Indien. En anden Jandelsvej gik derfra til Landet med Caravanes, og gav den anden Vej Jandel efter. Paa den Vej

§ 8 handlede man især til Nord-Indien (og et sikkel gemdsfuld Lande, hvor især Palibothra var den fornemste Handelsplads. Fra Floden Indus, skal Varerne, i det mindste bragtes videre landverts til Havnene ved Middelhavet, en anden gik til Pattala ved Indus's Udløb, hvorfra Varerne bragtes til Oxus til det sorte Hav. Ved Enden af denne Periode, efter, ved Pompeji Erobringer, udstraktes Handelsvejen til Osten, over det caspiske og sorte Hav. Den indiske Hovedhandel gik dog immediated stedse over Alexandrien. Rhodus var, næst efter Alexandrien, den største Handelsstad i dette Tidsrum, som Corinth var det i Grækeland. De græske Stæder, Stæderne paa Kysten af lille Asien og i Syrien, dreve stærk Handel, som Ephesus, Smyrna, Antiochia og Seleucia. Mange græske Øer dreve en betydelig Handel, som Delos. I den vestlige Deel af Middelhavet var Carthago herskende Handelsstat, og det søgte især, udelukkende at beholde Handelen fra det atlantiske Hav til Tin- og Bernsteens-Øerne. Dette Fordeel beholdt det næsten 600 Aar, til Enden af den anden puniske Krig. Efter Carthagos Undergang blev Massilien en vigtig Handelsstad, endskjønt et romersk borgerlige Krige. Syracus beholdt lige sin Handel indtil denne Tidspunkt. Narbona og Numantia i det Hav, og Vannes i det bretagniske Hav, vare store Handelsstæder. Gades Handel var meget udbredt. Blandt de italienske Nationer vare Etrurierne de fornemste Handlende. Alle Kystbyer i Italien, og især i Magna Græcia dreve Handel. Romerne begyndte tidlig Handel. De bleve, i den første puniske Krig, en Sømagt, og deres Handel tiltog Eed efter anden. De sluttede Handelstractater med Carthaginenserne, siden a. u. c. 259, at Kjøbmandslaug eller Gilde, og uagtet lex Claudia forbød Adelen at handle, saa efterstræbte den dog Handelen til sammen. A. u. c. 485 prægedes den første Sølvmynter. Deres Handel naaede aldrig nogen Fasthed.

§ 8

Laster vare aldeles indskrænkede til orientalsk Yppighed og Drabsfrier. Romernes simple og naturlige Sæder bleve uforandrede, indtil efter den anden puniske Krig, de asiatiske Rigdomme bragte asiatisk Yppighed til Rom. Romerne dreve Vellyst og Sandselige Fornøjelser til en Grad som siden de Yngste ikke kunde opnaae. Iblandt andet som deres List til at fornøje sig i Skuespil, Badstuer, fyldt med Kræsenhed... Romerne tillod ikke Polygamie, men Uteerligheder var blandt dem i den senere Tid meget sædvanlig. Et adskilt med Skjøgerne andre Steder. Sædvanlig Dragt var almindelig for Mandspersoner en toga og en tunica, i Krigen en Soldaters Dragt, Sagum eller Chlamys. Qvinderne bar toga, siden stola, og ovenpaa en palla. Romerne badede sig ofte.

3 ... .

meatte rettelig have Indkomsterne holdt som Bonus; vi feller Skjødsløshed at stedt Sider ved Annomærens i dagen Lede. Urodens Historie er altid den samme.

Den romerske Handel paa Spanien stedt ved Chrest, da Indmaneren der ikke kjendte mynteds Penge. Carthagos Beliggenhed midt i Middelhavet, bidrog ikke lidt til at udbrede dens Handel. Disse Carthaginienser hentede fra Aegypten Korn, Papier, Linnen, Vin og Linned til deres Rike; fra Kysten ved det sorte Hav: Opronium, Vogelsen, Fedsk...len og Kystbaner Korn; fra Tyrus og Phoenicien Purpur, Varlagen, ny Stoffer og Meubler, Lagetsterier u. m.; disse bragte de igjen til disse Stæder. Tin, Robben, Kyr, Tin fra et vestligt Land. Ved saadanne at give sig til Factorer for alle Sold, og at sig selv Fordømmelser, over Vin. De nye Sølv- og Guldminer, i Spanien, der lidt senere, var dog en ... udtømmeligt Kilde hos Aegypterne. For at frambringe dette Mine ... Landsaatte først ... til Karthago Mine, og den anden puniske Krig til, ...

Romerne begyndte da at fortage Mynt-Operationer. Guldmynter blev aftraadt Marcellus fandt Syracus. Længe prægede Romerne Billedet af en Oxe eller Svin paa deres Mynter, siden man ... havde begyndt at forestille ... Caesar lod skrive sit Ansigt, Kongebilledet paa Mynter. En Sestertius alle ... af en Denarius, var omtrent 4 s. Et Sestertium var 1000 Sestertier. Et As var omtrent 1 1/5 s. Til sin Tid har man ... begyndte paa at forfalske dem. Man ... Dette ... Kobber. De Karthag. ... i den anden pun. Krig, til Romerne ... Borgerlige Skikke og Sædvaner.

Alt Kobbertøj maatte ... saa nær af Sølv, og Antonius's Kokke maatte endog være af Guld.

Lucullus havde saamange Slaver, at han, da man fik ... 100 Kystbaner bragte han til et Kunstsæt, ... 5000. Efterat Romerne lærte at ... mindre ... Lucullus paa Pompejus og Cicero, ... 10000 ... et borgerligt Hus ... at Kystslaver ... sædvanligt. ... Mangel Slaver, som et Rom og Senatorerne fødte, ... Immoralitet, mange af disse Slaver ... Kjøbenhavn ... 454 p. R. c. aflagde det lange ... 470 ... at ... Eigstorn i Stadt for Ugauren. A 579 blev Staden ... 600 begyndte Rüinasden i Italien. [illegible] og deres Dennes Tunica.

fandt i Jerusalem, eller dannede fandt de, men et var
smalt. Præsidentsønnen, Ypsche og Jerobaasen
blev fandt ligelade i Jerusalem paa deres Søgen,
men de fandt sadanne Tilstande, ellers og dog
et Sogen dermed. Ikke desuden fandt et gode
religionsforfatninger. Saalen af Alter, der eller Lette, saadan
Lodellad et Rum lige til Mesterbuen
~~IIIIII~~ Men brandte de dette Alter, Elerne og Komsø
Ofrene med sam. Af Sin samlet mon i Rum,
men gnen ud i Tiden. Men anlagde Dag, som
vandt en lysant lad, for fulde 10 Maaneder. Men
offerd ned et Dets Grand, og opstillet Fiskedelen
Lys, Sled: funeches, med den.

Det var hø Bordet, sadanaly Brød et Bord, hvorpa Øjeskalen
fod tridelinium. Afhvormaalicht var det Forrenste.
Granlinigen forrykkede af det Sort Antal Dage, om Hvem
Herren fandt Fald og Haad. Naar de gaar Lodnad og
Mand blev friginnur, indsatte et vonrøst Bogstaveth.
Kommer Begynd Forskrivs Lad, Sidst bruldt et den
Dytlight af Sabbat, dog ~~IIIIII~~ i ostebuld, ofte Dage. Aden for Fastet
Jo mere Dylgoniag og Hindskabe udbredte, jo meden for
fandt den grove Bekjemnes, og den oglysk Ord Lemum
nation ovfuarnad og philosophiske Begreber om Gudom.
et magiske, fabaiske, oramiske Religions Ostemner, Fow
fu-Tees og Lao-kiums Mænigre blev hrskendr
i det Land, hvor ni Jaar sat dem i Kriger hvorich. Au
den, i et nordlig Egn, hvorhenk Schamanisme Religion
falos sidey.

Israelitterne maagnet, efter det babyl. Fangenskab, om-
hyggelig over det hvad Religions Begreber om Guds
Tilsyn. Dagtet alms Stor Adspredtse, og Dagtet for
et i Egypten boned Folk i mange Generationer vard
et da det palæstinisk forhyllet Folk, saa Jaar
et dog sandsynligvis fandt et samme hellige Bogen.
fandt efter det babyl. Fangeskab blev det samlet af
Ezra. I det dannede Egn, Nere og Bethel,
og Paulinen, var der af masoretisk Arbejder fom
ikke de ikke forrigt. Forhellingen om den store
Synagoge og et mischnisk Lærn i ikke lad, er ugrunde.
Ikke fokte et 70 tolders saaledes Overfattet
gra gresk i ikke Grind, legalade og fort i samme
Pharisæernes, Saddaceernes og Essæernes Religionsfatning
og med det forste den mundtlige Lov eller Tradition.
Fornide Lunglas i Jerusalem byggede Ny fo: Onias
et andet i Leontopolis i Egypten. Dertil de ej: Synagogen
var maagnstad.
Samarianerne blev i den Landsgrænse forhellige
fra Folkene. Det fandt et Lunger gar Bjerget Garizim
og en egen Ny. fo. –

Det gamle Lærd fulgt endre dog det gj. Øjeskemen eller d
offendt ugt, hvorafnogle Bidrage til at oplære Be-
greberne om Guddommen. Aristoteles og hans Læsen
gen var Dualister, de nagtet han endog Grundes Tryd,
for ved dadelsk for dog all de Forandringer i samme, fra
ned Ungnes Natur og Form bestemte fold et fra Verdens
evigtelige Natur, fem det influenceredes af nogle andre.
Dog sagde Aristot. at gotgivne Genstande, som maatte
tilskrives Guddommen, som den sidste og fuldkomne Aarsag
til al Forandring og Bevægelse i universet. Epicur
perfektionerede det atomistiske System, hvori Verdens
Tilblivelse forklares af physiske Grunde. Stoikerne var
Emanister, forfaarede et forklarede alle Ting Oplevelse, Ånden
Substanserne gra den Maade, at Guddommen fandt bragt mod
det af den Fuldkommenhed og Kraften i Forbindelse med den
fra Ungsind og formede uformede Materie. Alverdenen var
da Ungsind og Gud. Den Stoiske for de Ugenter om Providentes og Øjeskerne, som
ikke ogsaa dem Stoiske for et rigtigt, som Fornuften kan fatte.

Gamle Øjeskemer.

Tilmandelighed gjaldt Romerne for ungt Folk. Oplysthed
fremkaldte af det Slags Ensomhed, Spænsoldes og Studies af den
mere Romerne, de ofte Ungdomme var forfølgelse,
de almindelige var ensomhed, hvorfra man kunstfuldt.
Gjaldt dogen malede Bondt et Dyr, men foldt for Gudelig.
Sadanne kunst udsatte det Barn, Tjener falde fra Dø,
den frygt fede Gang blev fire, hvorafmanuniske
emancipation fra Forældre. Adoption var meget
Skik.
De ugt Romere fandt en fem Mænge
Slaver. Ved de ovenfor Jer fulgte altid Slavesandere.
Men fremstillet Romere lid af gar offentlig Skole, men
Jeg nu i Tyrkiet. Det var dette Slags der, de om
Mandsgrundlaget fandt et endelighed Moralsk, ovfuldt fra Kind af

Jeg tænker ikke at Romerne var Slaver, fordi de Romere
ikke var Slaver, men mulig er der
en Forskel. Den Slavehandel var
meget udbredt i det Romerske Rige.

Schwegler ogsaa den i Rom forskrevne Omvendelse skriver sig. Ved det gamle Folkeslags Religion mangler.

‡ Jeg fremgiver Numa og Nymfen Egeria, gem Jeres Samtaler med en Guderne.

[Dei majorum et minorum gentium.

Φ de udgjorde det store Guder-Laag

⊥ Deus.

§ Defridem ofte en Gudinde, hvis Navn skulde Smith, som det den gen Aldeling er Overlevelse: paaskt Bud. Parson. in Moris. c. 23.

§ Det ellers ældre Navn er ogsaa forsvundet Dyrke og Lastre, alle symbolske Guddommen, og de øvrige som dog blot taalte.

110 ~~109~~. Det romerske Land fulgt i det Begreb om Guddommen, gresk Lærer. Det mellemste Academier, de epicuræiske og stoiske Skoler fandt ikke nogen Plads. Det romersk nationale religiøse Væsen henvendt sig til Etruerne. ‡ Numa, der ~~underkastede~~ var udlærer af Etruerne. ‡ De rom. Guddommen, som Skaber og Ophavsmand af Verden, med fastbestemte Magt, og alle underlagde en bestemt Skjæbne, hvis Herskabet under Jupiter følger maatte følge. De Celebrede af Naturens Orden var de Guder for den romersk, som al anden religiøse saa var alene Guderne Autor mogt Stand. De indvendte: Dæm- og Naturgudde ⊥. De første var Consentes, eller Selecti: Consentes var: Jupiter, Mars, Neptun, Apoll, Mercur, Vulcan, Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus. Selecti var: Janus, Saturn, Pluto, Bacchus, Sol, Luna, Genius, Rhea osv. Opt. De i mindre Stand: Indigetes, Lemures, Land- og Vandgudder, Jordens Frøer o. s. v. Laadanner var Proserpina, Faw, Fauner, Sylvaner, Nymfer, Satyrer, Priapus, Terminus, Mæsenus, Fatum, Parcerne, Furerne, Sirenerne, Furier, Æneas, Quirinus o. fl. § De dyrket disse Guder ved Bønner, Ofrer, ved Mysterier, hvor paa Curiæ og Decurionerne Bønner, Salver, Sidsager, Rod- og Lastefrø, Offrer alle Supplicationes, Gravsted for deres Guder og Certifiscia, Mysterier og fellige Lege. De forrigste Mysterier var Ceres i Eleusis, Thesmophoria, Proserpinas Sønner, Bacchus og Bona Dea Orgia. De forrigste fellige Lege var de megalensiske, cercalische, secularische, for capitolinske osv. Dvar Ludi Plagi. De ældste, circensiske, Vedkamp i Hestekjørsel, Dyrskuer og Ringe, i Løbet, Springen, Kastet, Brydning, Spil i Æglkjøren, Jordens i circus. De fødselige Ofre fremgik, og Gudernes Skulder var omkring. Pompa: Dvinge de amphitheatrale Skuespil, Fechtninger paa Liv og Død i Amphitheatret, mellem dette afskyelige Slaver, f. gladiatores, som var bragte paa mange Maader. De fandt deres Begivenhed fra den gamle barbarisk Tidsalder, at offre fangne Fjender ved Navn Manes Ofre, eller at lade den Døde med fremmede paa Liv og Død. Ludi Plagi var Scenespil, de Jordens paa Kræmmer, om Fredens Fester. Af de Øvrige, hvori disse fellige Lege Jordens, er nogle saa godt nødvendige til vor Tid, at vi nøje kunde lærer deres Øvrige maad. Romerne dyrkede deres Guder i gregtige Templer, Kapeller, Lunde, Haler m. v. ⊥. Deres Guder gave Dødte de Lege, Frøerne de Helligtgave deres Veller, forklarer man Fremmedes efter den etruriske Tro, som omtr. af de dette udnævnte Augurer og Aruspicer. — De

⊥ Af Templer var de ældre i Rom omr. 400, alle gresk Vang, oftere firkantede end runde.

† Dr fandt dette Navn af Augurium v: avigerium, fordi
Vogelsk. tolkede Flyvningen.

† Dig 13de Sept. lod man, ved en dette ödslyst dictator,
slaae et Øie i Kapelet Empel Guddesgiedes, for at
afvende fremtidige Ulykke. Gellius. 521

Δ Igjen i 30 Aar, 6 maaneder efter mellem 6 og 10
den dobbelte Sammenrottelse i den Romerske Stat, fandt
Alt sig igjen ind at brænde levende, den Sammenrottede
gik Vestalen af, virgo maxima, og fandt mange derhen,
fandt af Mænd og Kvinder, den mindre den Skaadede, alle
Dette Tordenslag antog August som et Tegn fra Himlen, og fandt
Lucretius Beskedt, den til Gratian

† Hun Forstander blev paa Pontifex patratus, 6 som synes
fremfor Tegnudlægningen ved Prognostikonerne 6 Fordslut
ninger.

6 fantaserede, skulde det paa mere End den Tagnet Arbejde
til Mars's Ære dandset gjennem Gaden Gade.

Δ paa Tosk, ved siddet af Numa, efter 6 Den Forvirring ved Religionen Begreber
ved Vestas fellige Ild. De maatte
gaae, forsaae i deres Natur

L Ofte blev dølig et Middel til at Lafendes fremmelige
Vanskelighed, som man ved Hjelp af den Ærefrygt
Omsten gjorde anvendt i Fortidens Øjne

ved Plut. Mennon. 1 B p 246, Citat af Machiavell.

Siegel. p. 155.

6 Forfærdede dannet faaledes hin egen Statum in statu

Romerne lod ræsonere fri Religionsøvelse; det skjønt fremmede
Guddommen fandt Ønske, Skjønt; den var endog et for ud-
bredt Guddommen. Tugen forhaabte ogsaa ved sin
Ind.
Paatagjenvelse af det dølige System

† Den dølige var grundform, 6 som en Tolge fra
den Dage var.

† Livius, den til Lykkeaa mygen Navn som den Graadsauth Gelon
lidt af det Tudske Ærtal, Dette Navn den til 6 Snart det Navn
Ærtal af Tudske Ærtal, Dette Navn den til 6 Stor Nød af-
anstaaelsens den Ulykke ovenpaa at offer Ulykke.
Ved Storm af Saturnus.

Ulykkestaber 6 Lykke, deres Sammenhæng

Forst Hand de højere Religion, nemlig Lykkemagt af Tugen
vas Tegn, de Fellige Hørs 6 Aden f. Aruspices hand det
et mindre Religion, alle fellerne Guderne Ville af
Matroner, Fadrenes, og overnaturlige Begivenheder.
Almindelige Forskrifter med ødsdvælige Gudetjeneste, 6
bedt Vinabet af et Sibylliske Bøger, den ingen ikke
deres Besigtigelse, Dæmonierne eller sikre Guude-
demoler Facies Faciendi maatte adhibere.

Et romersk Ægteskab udgjorde, ingen anvendt Stand:
Høje Forstand Gudstjenesten i det Gode, andre
Janet blot med intet Guddommen Dyrkelser at
gjøre. Det det Forste Sorte det fale Gudstjeneste
Ostjenest Collegium af Pontifices, hvis Overhø-
med var Pontifex maximus, et Forste var mitte
Augures, Aruspices og Quindecemviri, Parmes
Vestalest, rex sacrorum o. fl. Blandt et fedste
man et Forrum Jupiters Flamines, Mortes
og Quirini Flamines, Vestas Jomfruer, Mortis
Salier Fa. m. Enhver Familie hand sine
Sacra privata.

Det Format Religionen var med
Ofte Tilbud 7 Repubblicus vorlige Ærter, forbag
Tubal, ikke at Jorge Guderne til Haad,
6 uforbillighed dårs det, saa blev det Tabel af
det vild Jan mant magt Farligt, ehvem det
mes Jordskjelv, og et, som det Ledsand at Krystens
Guderne Vreden, Janet udgjorde en ryn Haad.
Men Aspiceme var i det Jøgjen Patriciskstyre
tens Jancke, som dølge af deres Embed, 6 et, som
Ulykke et Jøgjen gudelige Fyster, var ikke
Fellige Jøgn Overjordstøjnet, eller fad i Ancakt
Man knyttet det saa Sochter omkrøvet Lat-
tenerne, det det lad det ned sammen, 6 for det
elsker, Jøen et Magtsammed vilde Jour det, eller
lø et Guden det fra at faae sin Vilje, naar den
ikke dued.

Ofte fad vi ned om det Carthag. Ind. Ryen, ligesom
det Romerenes, fra Jorm d med Kommerat. Deres
Jemmelige Guddommer var Saberne, Chronus,
Urania, Astaroth, Baal Samen, Asmes, Solaas,
Melcarthus o. fl. Et Janet Jenguden Hercules,
som Dido, Anna, Hamilcar o. fl. Ammuner, Fo-
minerne, Janet, Floderne, var fjelde med Gud-
demuer. Et Jonet fra Tetefikmeas Ende Fellige
Ånder, Natali; 6 Gude, som Fenites Ønd i deres
Papeller. f. Zeugophoris mesoi; Astartes Ejendet
lignet den Babyl. Melitta. Et Bryst Leap Mo-
ustroffer; deres Templer var pagtige. Om deres
Præster maatte vi Efterretninger. —

Alexanders Erobringer forplantede et gresk Ejster 6 Ulykstaber
over ned af Asien og Ægypten. Tilbage fest Land Dyrkelse

3die.

Ml. de Hof af Ptolomæerne, af hvilke ikke alene de første gode, men ogsaa de paafølgende slette Regentere yndede Videnskaber, og droge Lærde til deres Hof. Assistad et Videnskabs Academie i Alexandria, anlagdt to offentlige Bibliotheker i Bruchion og Serapeon, og anvendte stor Umage for at bringe Mathesis og Geographien til større Fuldkommenhed. Grækenl. Især Athen og Rhodus vedbleve endnu at være Videnskabernes Sæde, men mange store Mænd, som lærte og skreve græsk, vare ikke Grækere. [De bleve Romernes Lærere.

De hvilke Clima, Friehed og Sæder understøttede Videnskabernes Opkomst, hvilke Mydom ogsaa bidrog, F (og naaede de aldrig fuldkommen deres Lærere; thi de overhaandtagende Luxus, som skabte tusinde Umag, deres Mangel paa offentlige Opmuntringer, og Smagsløse Tab (?) har bidraget meest. De rejste (?) til Grækenl. for at studere der. Carthaginienserne vare bekiendte med Videnskaber. I Mellem- og Øst-Asien var deres Tilstand som i forrige Periode. I det Hele tage de nyttelige Videnskaber til, og udbredtes videre. De alvorlige Videnskaber gik frem, medens de skiønne tabte i fiin Smag.–

Det græske Sprog blev det almindelige blandt de øvrige Lærde. Romerne skreve (?) handskrivelser først med Latinske, siden med deres Quadrat-Bogstaver. De havde en forkortet Skrive-maade; (: sigla, notæ :) De første offentlige Bog-samlinger vare den alexandrinske og den pergamenske. [Aemilius Paulus bragte Aar a. u. c. 590, først en Samling Bøger til Rom, siden skrevet anlagde store Bibliotheker. Skrivere vare mest private. De gjorde allerede forfalskede eller uægte Bøger.–

De asiatiske Nationer, som Alexander overvandt, bleve derved bekiendte med den græske Konst, og forandrede deres Stiil ved Tempel og Bemaaeninger (?). Den græske Konst blomstrede især i Lille Asien, allermest ved det pergamenske Hof, men hvorfra (?) den alle i selve Grækenl. vedligeholdt den sig i sin hele Styrke. Etruscerne forbedrede deres Stiil efter den græske; de Konstnerne, Romerne i Begyndelsen brugte, vare forfærdigede af etruskiske Konstnere; (og af nogle Stor-delle (?) nyttige Konstnerne forfærdigede i Grækenl.), Romerne plyndrede baade dette og de Provindser, hvor Grækerne havde efterladt deres Mindesmærker, snudt (?) ud, og ~~slæbte~~ udbring til Rom.

Den Konst at skiære i Steen vedligeholdt sig; Sostratus, Apollonides, Cronius vare store Mestere. Romerne skattede udskaarne Stene, uden selv at være Mestere. Scaurus samlet den første Samling.

[Efterhaanden tabte sig med Friheden en af de vigtigste Drivefjedre til store Ting, der tilforn udelig gavnlig (?) virkede.

F Dog gik det fremad kun langsomt. I de første 500 Aar fra Roms Stiftelse til den 1ste puniske Krig vare alle Romernes Sendebuds (?) begrebne i den Grad, at de Romere forsømte alle fredelige Kunster, hvilke derved ogsaa deres fiendtlige, hvorfor de og ansaae saasom Handel, Agerdyrkning og Krigskunst undtagen, for fri-Romere uværdige, og overlod dem til Trælle. Først efter at de havde x fra Italien, og saaledes nogenlunde befæstede (?) deres Herredømme, begyndte de at aflægge meer Tid paa Videnskaberne. De erholdt deres mesteparten (?) Underviisninger, offentlige Anstalter Lærdommens som Grækere, og de udbredede Lærdommen, som derfor Videnskaberne til meget lidt eller Forældre. De Romerske Talere som ansaae hvis ferdom ~~dom~~ og ... lærere anstændige, bedre forbindtlige studia humaniora, Maal at forplante Videnskabernes gag. Artes o: artes liberales.

[Det alexandrinske Bibl. bestod som bestaaet af 700000 Bind. det laa i 2 Quarterer af Staden, Bruchion og Serapion. Det med i Cæsars Krig med Alexandrinerne kom det første Quarters i Brand. Mange Bøger skaltede (?) siden kort, og dette udlagde det pergamenske Bibl. som bestaaet af 200000 Bind, men dette splittede Antonius til Cleopatra udi ... ; Pergament (Pergamentets Opfindelse) tilskrives Kongerne i Pergamus. Pergamum (?) Papyrus; Syllabus (?) opfandt det: Bøger for ... (Kongerne af) i Pergamus. Det første off. Bibl. anlagde af Asinius Pollio i Forgaarden til Frihedstemplet.

Agaliserne (?) Pergamus (?) Fyrster

Malerier tabte sig, og fulde man endeel af dem fortrinlige Mesters Malerier som Perlen af Colosser, som syger i Skytsens Oldtids Landskabe maatte endeel det. Denne skattrede Malerier skjøt, ikke ikke at dyrke Konst. – Fabius Pictor og Pacuvius var Malere.

Den største Bygningslust indførte omsiet, hvor god Smag herskede, som i Egypten, Syrien og Lille Asien, Thro i Byggeudgiften af ikke forlod. Mesterstykker af Bygningskunst: Egypten var: Pyramiderne paa Pharos, bygget af Sostratus, Dalmand, der forbandt Øen med det faste Land, f. Heptastadium: bygget af Deriphanes, Serapeum og Museum i Alexandrien, og omrøvnedes hele dette Stad. Det fyldte Syrien, som Seleucus Nicator byggede mange Steder, og prægtige Bygninger. Dioscorides opbyggede paa ny Dianas Tempel i Ephesus, og Dostratus fuldendte den olympiske Jupiters Tempel i Athenen. Carthago havde herlige Bygninger, men nu hvilende de per Lidt. De italienske Nationer, og saa denne dette Bygningsbegjærlighed, formed det lord i Forbindelse med Grækerne. I Rom bygget allerede tugen Capitolium, Circus Maximus, og Klaudi Aqueduct Canaler eller Cloaker. Dette den asiatiske Krig fulde ni ingen ny fortrinlig Bygning. Efter den fulde dem med en Mængde prægtige offentlige Bygninger, som Templer, Basilica, Porticus, Circus, Theater, Bad, Triumfbuer m. m. Hvor ogsaa store Aqueducter og Landveje Beundring. Ville kunst Mennesker paa adskillige af disse Bygningsstyl, men af dem Philinter i det Sag, er ingen kommen til os end Vitruvius.

Musik brugtes af Romerne med deres Gudstjenester og til Fornøjelse, men hun ved hvilket Hensyn lagde sig det efter Jamner, som hos Grækerne. Af de ny opfundne Instrumenter modtes hos Archimedes's eller Ctesibii Vandorgel, som Vitruvius udførlig har beskrevet.

Gymnastik. Romerne brugte Orchestraen eller Dansepladsen til Skuespillene, som Fuldkommenhed med Grækerne. De havde religiøse, offentlige og private Dandse. Det fremstilte af Etruerne Atellanernes Dødningedans samt deres theatralske Mimer, som de fejrede efter deres, ikke som Mallemskjøtter. Roscius var meget stærk i det Mimeskjel.

Palæstraen dreves mel endnu, men den forbedrede Taktik satte den dog ned til en simpel Forlystelse.

[1] som endnu ikke var forstyrret af Ludus. De hyppige Brandskade, som var en Følgesvend af den store Folkemængde, og saa lange ad fremmede Folk. ✱ Rom var langt ad fremmede Folk i sin Landbrug, hvis Stadbrygd Jude var Fremmede og Slaver.

Digtekunsten gaaer i ikke Græsk Alderdom. Omtrent det Sidste aldeles ikke, det Græske er langt ældre end dette Sorgjongrens. Det Græske Digte Theocritus, Bion og Moschus, Eurokler af den Ward, Lonach i ikke Græsk. — Ptolomæus Philadelphus var jo en Beskytter af den Græske Musik, og med hans Hof kaldes det 7 Tragiske Digtere, som man kaldte Pleiadernes.

Det første romerske Digte var Hymner. Efter no Nabors fald det i det Sidste Aarhundrede Tarquinernes, 2 Slags Sange. Livius Andronicus begynder 3744, det Første regelmæssige Sorgspil gaa det romerske Theater. Naevius og Cn. Naevius begynder den Første Periode i den romerske Digtekunst, og gaaer til Terentius. Ennius den anden Efter dette Sidste. Plautus skrev Comedier, som en Tomme til mor Cæd. Med Terentius, hvis fortræffelige Lystspil vi endnu have, begynder en ny Periode, og en Række af fortræffelige Digtere. — Romerne anvendte den Dummen gaa deres Skuespil, som var: Tragedier, Comedier, Tragicomedier, Mimer og Pantomimer. De dele udfordrede Øvelser og Øvelser med øjen Magt. f: theatra: Baanen den Plads, hvor Tilskuerne sadde, som Amfiteatre, f: scena: var aaben allerede til Tiden bedsagnet Declamationer med Musik, de fælledes Personer Dens Master, de gespilte til deres Skuller, endelig fremsagde en Deler, en anden gestikulerende dele. Skuespillerne var Slaver, og ikke mindst i begyndelsen, endelig Folk. Blandt Skuespillerne var: Roscius, Æsop, Lader Laberius, den morsomme Publius Syrus o.fl.

Retorikken

Retorikken stænder Romer gik ikke med den græske Tiende. Med Demetrius Phalereus begynder en dobbelt Talen, de man søger at glimme, ved at overdrive. Dette var jo var Grækerne Sommer og Lærer, i Forhold mod den romerske Retorik, de søgte at finde Udsigtspunkt af en lystig Retorik. Blandt de romerske Talere er berømte: Antonius, Crassus, Cotta, Sulpicius, Hortensius, Cæsar, og den dem alle overgaaende Cicero. Blandt de talrige græske Lærere i Retorikken er jo Demetrius Phalereus og Apollodorus mest berømte. Blandt Romerne stiftede M. Cato Censor første Retorik. Af Cicero have vi skønne retoriske Værker.

Med det latinske og græske sprogs Overbygdelse, og den Critica og Philologie. Derforuden talte man endnu om en Videnskab: Grammatica. Allerede i forrige Perioder begynte Grækerne at beskæftige sig med kritisk, og et forskellige Dialekter fandt de. Det latinske Sprog overbygdedes forøvrigt, med Hensyn til dette af den Grammaticus Marcus Varro, af hvis Arbejde vi endnu have Fragmenter; og saa Cæsar skrev grammatikalske Afhandlinger.

Den Periode kan kaldes Historiens gyldne; forskellige Skribenter, der levede i samme, som Livius, Dionysius og Polybius levede i samme. Herunder hørte i Begyndelsen Beretningerne om de store Begivenheder af Pontifices, som dette Begivelser af Gallerne, da de X Rom. Historiens man ikke fandt Historieskrivere. En forøvrigt romersk gravskrift Historieskriver er C. Fabius Pictor, vi have Fragmenter af mange flere. Med Hensyn til den Periode skrev Oratorerne: Cæsar, Sallustius, Cicero, Atticus, og Cornelius Nepos.

Geographiske Studium udviklede mest ved de store Forbindelser, Naturvæsenet i, og ved Mathematikens Aanvendelse paa samme. En alexandrinske Skole gjorde sig meget fortjent af samme. Hipparchus, Eratosthenes, Posidonius arbejdede med Held i den mathematiske Geografi. Landkortet og Globus var allerede kendte, og fremmede i middelalderen ved Geografiens nye Fremskridt; det kunde ikke blive af Frugt, forudsat det temperede Zone var kjendt, og hvad dette er for geografiske Begreb, var ikke endnu blevne. Romerne kjendte ikke mod Østen gjorde Geografien vægtige Fremskridt med de udlagrede Lande, ligesom den Egyptiske Jorde bragte Skuddene fram af Mørket.

Mathematik bragte ogsaa en den alexandr. Skole til Verdensmaaned. I Begyndelsen var der ingen Mathematiske Forfatter, staar den store Euclides. Herunder nævnes Archimedes, og af Ptolemæus Græske Geometer, Eratosthenes og andre bremte. Astronomien Studium drevet lige med denne; Alexandria var et Observatorium, som Eratosthenes blev forøget fortsat med Systemerne. For Romerne var Sulpicius Gallus 168 Aar a. Chr. den første Astronom. Julius Cæsar indførte denne Videnskab. Calendarium forbedrede af Hipparchus, som var Cyclus fandt i 304 Aar hvis en Dag af 2 Timer. Julius Cæsar forbedrede den mest nøiagtige sammen med Sosigenes, indførte Aaret i 365 Dage 6 Timer, og med Tilføielse af 1 Dag, hvilket saaledes mykes

Men da Aaret fornad under den anden punische Krig omtrent 570 Aar efter Roms Opførelse. Saaledes maatte det: Dette kom saaledes, fordi disse mange dele, og saaledes er det omtrent gaaet, saaledes forøvrigt maatte gaa Historien.

Ved disse korte Romerne at kjende med deres Studier paa Ægypten af, og med Afsandtskabe til Egypten, Malaaka og Java, men det nordlige og Mellemafrika de nulevende Ryggaterne afbrudt. Partherne, et nødlidt Folk, tvingede Indbyggerne at adhibere vor Videnskab om Fordelene, men afsluttede disse, med deres fromme Forfædre-Land. Romerne blev langt udbredte bag deres store Riger Schaarne. Partherne spærrede Romerne Vejen til den Østen. Aaret 600, blev de vigtige Studier med Dette og Studier. Hvad Romerne kaldte Jøder, var saadan en Slægt ikke Østerrige, men en mangeaarig Jød. Mellemafrika.

 indtil den gregorianske Calender-Forbedring. Det Første Ord-Ur bragt, efter den almindelige Mening, Papirius Cursor, U. U. C. 454, til Rom. — Det 590 forfærdigede C. Marcius Philippus at rigtigere, og lagde Nasica Det ene Ur af Vand-Uur.

Mechanikken Lader os den ny Archimedes; ligesaa Det man kan i Hydraulik, og Hydrostatik; i Landmaaledningen og den ptolemaiske Canal i Egypten bruges ikke Regler i Hydrostatiken. Optik og Catoptrik nam i ikke Raandom. Man kjendte Perspectiven, Lysets og Skyggens Skaffen, og Skrue om den.

Physik blev med Aristoteles en systematisk Videnskab, men dens Efterfølgere bestræbtiget sig mere med Speculationer end Experimenter, og fandt ikke Lejlighed i System-mere.

Den gamle Philosophi udbredte sig Rundt om alle civiliserede Nationer. Jonien var i Begyndelsen ombefolket Græker, hvor uudviklet de.— De Første Academier nedlagde; Arcesilaus indførte de ancient, efter sine Grundsætninger det blev altid den Lære Fælles for det Tagne. Carneades blev Chefen for det tredie eller nyere Academi, og udbredte Arcesilai Lære om Mangelen paa det Vidste i den metafysiske Grundfad. Aftenen nedsaamt cynisk School, og Stifteren af den stoiske School Zeno fandt forudsig sine Lærdomme i Stoa i Athen. Dens Skole lærte en renere Moral. Cleanthes og Chrysippus var Zenos berømte Disciples. I Fremmedes Moralen antog Cicero dennes Principer; i den Grækiske Philosophi tabte saa dennes det ancient Academi. Skriftens fornemste Modstander var Epicur, som antog Dydens at være Øiemedet af den sande Lykksalighed; og blev Skolen dreven. I Begyndelsen af dennes Periode stiftet Pyrrho den sceptiske School, efter hvilket man fordrede ved Undersøgelse alle Sandheder i Stand til at finde det objective Land.

Medicinen Lærdet i Slutningen af denne Periode. Man indtrykte Lægerne i Dietetiker, Pharmaceutiker og Chirurger. Medicinen nyttet mere end Anatomien og Studium, men det blev ofte i Slutningen af denne Periode. Mantias blev først om Apothekerkunsten. De fornemste philosophiske Skoler for Medicinen var den empiriske, hvis Grund Herophilus var. Ved at anvende Epicurs Philosophi paa Medicinen opstod Methodikernes School, som Themison grundede; nogle gange opstod ogsaa Pneumatikernes School ved at anvende den stoiske Lære paa Lægekunsten. De alexandriske Læger fandt fornyet Jung i det Undersøgelse og Beskrivelse. Asclepiades var en berømt Læge i Rom a. u. c. 660.

Jurisprudentien. Alle civiliserede Nationer anvendte megen Tid paa deres civile Love; Romerstaten lang Tiden paa dobbelt Anledning til deres Adelighedsfølelse, hvilken ofte gjorde lidt Indtrykke.

Mos majorum og Romerne Tidsfølge

paa Stoiske

* Epicur antog, at det ene Philosophi, meaath nem Grundigrundet for Philosophiens Studium, men dens Bestræbelse udsigtet, som det skal, ikke Mening fornøiet, at tilfredsstille Begrænsede Tilbøjelsens Ønsker. —

† Alexander Aphrodisiensis. Jeg fandt ikke Grundsætninger, at man bør tvivle om alt, forinden det man skulde omstændelig om Sandheden skaf. Men ikke nogen Grundsætning, indrømmer jeg Philosophen ikke at tvivle om alt, uden at vide Lov og overbevise.

Ellers en mere Ryttere af tvivl

Ellers Lægen paa Skolen

afgjorde Love deres Stridigheder. Papirius samlede de faa
Love, Tarquinius havde givet. De P. Cæsares Lov
var dels aandelig i alle Tilfælde, alle Borgere
overraskede, og altsaa maatte udøve mere overlegen Ki
Dommeres Tvivl og Retsskyhed; hvorfor den
efter mere fuldkomne Formaler. — De Domsordener
i hvilke blev hvilede med Skriftet, C. Cn. Flavius
P. Aelius udgave Samlingen af Retsformaler, som
jeglig maatte den største Publicitet i Retsgangs
Gang; dersom Lovens Cæ forøgede ved Folke
forsamlingen, Senatets Consulter og Retsformer
det Uendelige. Man kaldte Samling af Retsformer
Jus honorarium. Retsloven blev nu en
nidkjærtig og saa vidtskab, som de, der med
tage dele i Retsbetjeningen, maatte lære dem efter,
de Dommere, der forrettede uden Sædvanen.
Efter at have udøvet deres Embeder, blev Dommen
Jus Consulentes, mangdelt responsa juridica,
forfaardigede juridiske Dokumenter, og erhvervede deres
Klienter med juridisk Bistand. Tib. Coruncanius,
første Pontifex maximus af Plebejerstand, blev
a.u.c. 500, offentlige Forelæsninger over Jurisprudentien.
M. Junius Brutus, P. Mucius Scævola og M. Manilius
ere som den romerske Retsvidenskabs Stifter. De Stom
Retsloven gjorde at undersøge og afgjøre vig
tige, dubiøse Tilfælde paa Dommerdomstole,
som man kaldte Deputatio fori; dog fik Retsle
ven intet videnskabeligt Udseende formed Cicero,
da man begyndte at behandle den med Fi
losofien. —

den Romske Jurisdicts egentlige Historie

§ 11.

Deres Jurisdicts Historier maae henhøre ethnographiske
da den endnu indholder for faae Biografier, den fan
almindelig Tydeligheds paa de deri forekommende Materia
ner.

Alexanders Samlers Historier.

§ 12.

Alexander efterlod en talrig Familie, men hvorav
kun 2 Personer nyde Talents og Dygtighed, nemlig
Moderen Olympias, og Eurydice, Philips Datter,
afdøde paa den forøvrige Jungfrurrøgsed og Gudsfom
ged udbrændt. Sønnerne vare: Hercules,
Alexanders fødte med Barsine; Philip
Arrhidæus, P. Philips naturlige Søn, og dennes Datter
Cleopatra og Thessalonice. Af alle disse
Personer dødte ikke en ønsk en naturlig Død,
men skulde have for den mægtige Konges Familie
Tugen af den fand Ærgjerrighed og Mod nok til at
fortrænge sig i den critiske Tilstand, hvori Grækenlands
Frihedsjer stod bagefter. De forsvandt
af dette Generals navn: Perdiccas, Antipater,

3 fra: Ptolomæus, Meleager, Antigonus, Demetrius, Lysimachus, Leonnatus, Seleucus, Eumenes. Efterhånden blev nemlig Meleager paa den vei, og Perdiccas paa den anden side, den man forste, ligesom at Philip Arrhidæus, en svag Sinds, skulde erholde Konetitelen, og hans Roxane blev ved med at gjelde, som hun stod 3661, at hun ogsaa skulde være Konge, og Perdiccas, Leonnatus og Meleager blev udnævnte til Statholdere paa de europæiske provinser, Ptolomæus Ægypten, Lysimachus Thracien, Antigonus alle Asien. Perdiccas gjorde det klaart med Antipater, som Lamias krabing og ikke Grunde Leosthenes død kaldte ikke Eydyfed! Perdiccas og Roxane fandtes tilsidst og vikkaarligt, hundsofsen Ryane og Statira, Alexanders fælt, fødte søn blev for deres Forskyldes skyld Eurydice og Philip Arrhidæus. Perdiccas lagde sig tidlig sin Hensigt at bemægtige sig Riget, for dagen, ~~Ptolomæus og Leonnatus~~ søgte at forskaffe sig Venner ved Samkvem med Alexanders Søster Cleopatra. Ikke, og Antigoni Forudsigelse bevirkede en Forening af Ptolomæus, Antipater og andre mod ham. Perdiccas drøbte af sin egen Soldater 3662, og først udnævntes Arrideus og Python, siden Antipater til Formynder og dets Forstander 3663. Eurydice, Philips Gemalinde, fandt nogen Tilflugtsted hos Antigonus. En ny Deling af provinserne fremkaldt den fornyede Krig, og gav Seleucus Babylon, fremmede Antigoni Provinser, og gav Cassander Carien. Antipater omgav ved sin Død Formyndskabet til Polysperchon, der ved valgte sin Søn Cassanders Faderskab, og brugte Philips Navn som Skuespillet 3663. Polysperchon var ikke Enebørn, og fandt det Antipaters Ærgrelse. Han lod den Forskyldte og grusommes Olympias faa Dødsdommen, og søgte at indføre en demokratisk Regeringsform i det gamle Athen, under de store nemlig Øjnene man desuden af Antipaters Søns, det Jer og Olympias forfulgte. Dette lig Smertede Athenienserne Phocion, fender han var Ærlig, og imedgaa, lod Macedoniens Partier det forskylles, dem, som det dog fattes om Jem, men for navnligt det er,

118 Ptolomæus, Meleager, Antigonus, Demetrius, Lysimachus, Leonnatus, Seleucus, Eumenes. Efterhånden blev nemlig Meleager paa den vei, og Perdiccas paa den anden side, den man forste, ligesom at Philip Arrhidæus, en svag Sinds, skulde erholde Konetitelen, og hans Roxane blev ved med at gjelde, som hun stod 3661, at hun ogsaa skulde være Konge, og Perdiccas, Leonnatus og Meleager blev udnævnte til Statholdere paa de europæiske provinser, Ptolomæus Ægypten, Lysimachus Thracien, Antigonus alle Asien. Perdiccas gjorde det klaart med Antipater, som Lamias krabing og ikke Grunde Leosthenes død kaldte ikke Eydyfed! Perdiccas og Roxane fandtes tilsidst og vikkaarligt, hundsofsen Ryane og Statira, Alexanders fælt, fødte søn blev for deres Forskyldes skyld Eurydice og Philip Arrhidæus. Perdiccas lagde sig tidlig sin Hensigt at bemægtige sig Riget, for dagen, ~~Ptolomæus og Leonnatus~~ søgte at forskaffe sig Venner ved Samkvem med Alexanders Søster Cleopatra. Ikke, og Antigoni Forudsigelse bevirkede en Forening af Ptolomæus, Antipater og andre mod ham. Perdiccas drøbte af sin egen Soldater 3662, og først udnævntes Arrideus og Python, siden Antipater til Formynder og dets Forstander 3663. Eurydice, Philips Gemalinde, fandt nogen Tilflugtsted hos Antigonus. En ny Deling af provinserne fremkaldt den fornyede Krig, og gav Seleucus Babylon, fremmede Antigoni Provinser, og gav Cassander Carien. Antipater omgav ved sin Død Formyndskabet til Polysperchon, der ved valgte sin Søn Cassanders Faderskab, og brugte Philips Navn som Skuespillet 3663. Polysperchon var ikke Enebørn, og fandt det Antipaters Ærgrelse. Han lod den Forskyldte og grusommes Olympias faa Dødsdommen, og søgte at indføre en demokratisk Regeringsform i det gamle Athen, under de store nemlig Øjnene man desuden af Antipaters Søns, det Jer og Olympias forfulgte. Dette lig Smertede Athenienserne Phocion, fender han var Ærlig, og imedgaa, lod Macedoniens Partier det forskylles, dem, som det dog fattes om Jem, men for navnligt det er,

Alexander Gemalinde

det er, at Sønnen gjorde en uimodstaelig Indflydelse gjeldende, og lagde Ud det Begrav Alexander 6 Lod Sølv Legeme lagde. —

3 dage

fem Alexanders gjaa en vei Maal Samt Sandrapt Jern, med gode Dødsing af omtrent samme Sandhed.

fem ved den forste Efterretning om Alexanders Død, oplevet af de Athenienser og Demosthenes. Phocion fik forlovet at indgaa den Rudiskab. Ingen Frøer, Forstanden om ogsaa Ødelagt, og kom- nøjes, de der Antipater lei Sølv, fødte Sølv

[Det er ikke mere end den, at mod Slutningen af Ødelagt Athenas Demokratiske Forfatning er det ikke ved at Phocion Demosthenes forgjæves for det Athenienser Regjeringen ikke ved at Det af 400 af de ugrise Ungdom, som Spanske

fem efter Alexanders Død ikke vigtige sig paa Lamiaskrigen, men forsøgte sig mere, blev fri for Ødelagt, og forsøgte sig fulde mere med Lykke mod Demetrius og Pyrrhus, under det ovenfor Grækenland, de fem efter ~~den~~ en af de Ungdom, som paa Alexanders Gravsted ødelagde deres Begrave, ikke gjorde det med at Ikke Jern.

Ind Ikke Forskyldningen, da fem ikke angribe Ptolomæus,

~~af Ptolomæus~~

F med alt det, man fratog Eumenes, fem Perdiccas's Ven,

F Dette gjaldt det fem en Anstalt.

Men Polysperchon havde udnævnt til Øverstkommandant for hele Asien. –

Aggravelsen v: at Polysperchon, at udnævnte maaskee Cassander overlemmet han til Antigonus, hvilke han vilde give ham lige Landskab ikke; og Antigonus ~~havde at finde Cassander~~ 24 mistede ogsaa han til at maatte afstaae Asiaeum og Skythien Land til Seleucus, som var i Thracien.

Alexanders Monarki adspittes aldeles

Men fragaaet, 17 Aar efter Alexanders død, var Antigonus, Antigonus's tilegnede Land, og Demetrius Poliorcetes, hvilke de First af alle Macedon. Konger var.

Det at Eumenes en Mand af Forfald og en Regnebrødre Antipaters Søns Forraadt og mod Eurydice, efter hvis Ordre og dødelige Antigonus, da alle ind Land X og ad Philips Land i Thrace, og Eumenes, som var en lovrighed Mand af Alexanders Huus! En Regnskabsbrug afstod, hvori Olympias mod overtaldt og dræbte Eurydice og hendes Gemal Philip Arrhidæus 3666, men Cassander flog hende, og hendes Mand i Pydna, og lod hende begrave 3668.

§ 13.

Cassander X sig Macedonien og meldt af Grækenland. Polysperchon fik Understøttelse af Ptolemæus, Cassander indflattede Roxane, og hendes Søn Alexander i Amphipolis. Den at beholde sig paa Macedoniens Troner, agtede han Alexanders Søster Thessalonice. Da Antigonus ikke var Herre over Eumenes at fange han, søgte han at udvinde det Herredømme i Asien, og nøiedes ikke Seleucus, Ptolemæus, Babylon ikke at underlade sig saa 3670. Dette flygtede med sin Datter til Ptolemæus, og bragte at stort Forbund sammen mod Antigonus, som krævede Ptolemæus og Cassander Stort i Asien. Efter at have Krigen ført med uopholdelig Held, traf Antigonus ikke til Ende, 3673, med Seleucus dog opholdt sine Besiddelser beholde. Ved denne Fredsslutning blev det ej mellem ham Alexander Ægei Ptolemæus. Men fragaaet lod Cassander denne Fred og saae Moder ombringe 3674. Polysperchen udraabte mod hende Hercules til Konge, men Cassanders Søster bragte ham til at lade ham ombringe 3674. Grækenland var for Øieblikket ej plan af Fremmedes, deres Ondskab, og under foregivende at gjøre det frit, søgte den der at fordrive den andre derfra. Athen, som regierede med Mildhed og Ydelse af Demetrius Phalereus, under Macedoniske Overherredømme, søgte allerede at afsøge det, og understøttede Antigonis Søns, Demetrius Angreb, som X Athen, og ergjem under Cassander af hele Grækenland. Demetrius, med økenavn Poliorcetes eller Byernes Stormer, var en dygtig Anfører, og i saadanne Øieblikke meldte han endelig sig, en Frihed af god Karakter, og en Ynde af Ungdommelighed. Hans af Alexanders Grandsøn, for Antigonus og Ptolemæus, ønskede at ægte Alexanders Søster Cleopatra; Antigonus foredt hende indsperret i Sardes, da Ptolemæus

Demetrius Phalereus som Athenienserne en gang havde givet Landstøtte, blev nu bortjaget, da maatte fakt Poliorcetes, at forlade dette med Krigen.

faldt ind i lille Asien, lod Antigonus først funrk og slog Ptolomæus, og saa Demetrius slog den ægyptiske Flaade afgjørende ved Salamis [, hvorpaa Fader og Søn antoge den kongelige Titel, hvilket Ptolomæus Lysimachus og Seleucus ligeledes gjorde 3677. Cassander holdt sig aldrig Konge. [Demetrii Lykke foranledigede en stor Coalition mellem Ptolomæus, Lysimachus, Seleucus og Cassander, ~~og i Alliance~~ brød ind i Antigoni Besiddelser. x Deels af den blev ved Ipsus slaget ~~af Lysimachus og Seleucus~~; Antigonus faldt. 3683. Demetrius flygtede til Grækenland [. Efter Slag afgjordt et alexandrinske Staters Skjebner. Sejrherrerne x sig Antigoni Stater; Seleucus fik den vigtigste Deel af Asien, og grundede det syriske Rige. Demetrius var saa lykkelig, at Seleucus ægtede hans Datter. Armod befriet fra sin værste Fiende, x han Cilicien, x sig Athen [og en lille Deel af Grækenland, og stabte sig paa nye et lidet Rige. —

Stx. ((margin notes:))

[saa at af 140 Skibe kun 8 blev tilbage, og x sig . . . Cyprem.

[For at hævde Cypern ved Salamis, angreb Antigonus fra landsiden, og Demetrius fra Søesiden Ægypten, men dette Togt løb uheldigt af. Ligesaa[illegible] udrettede Demetrius fra Rhodus, som han over 1 Aar med største Anstrengelse beleirede, og uagtet [illegible] [illegible] fik han ikke at betvinge. Rhodiserne [illegible] [illegible] Demetrius begav sig da til Grækenland, hvor han befriede efter [illegible] og lod sig [illegible] med Maced. [illegible]

[og maatte siden i Aftaller Klan [illegible] [illegible] [illegible] som . Rige.

[som nu atter [illegible] som med Antiochus [illegible], [illegible] lange Lykken smilede til ham.

Macedoniens Historie.

§ 14.

Efter Slaget ved Ipsus, havde Cassander ingen videre Vanskelighed med at holde sig paa Macedoniens Trone, og efterlod samme til hans Søn Philip I. 3686. Da denne snart døde, stredes hans Brødre Antipater og Alexander om Kronen 3687. Thessalonice, deres Moder, som understøttede den yngste, blev derfor af Antipater selv ombragt. Pyrrhus og Demetrius Poliorcetes blandede sig i deres Stridigheder, under Paaskud at hjelpe Alexander; men Demetrius lod ham ombringe, fordi han, som han foregav, stræbte ham efter Livet. — Han fordrev Antipater, og x sig den macedoniske Krone, til hvilken han udvidede sin Ret fra sin første Ægtemand Phila, den ældre Antipaters [illegible] Datter. Den forjagede Antipater mistede sit Liv ved Lysimachi Hof. Da den krigerske Demetrius gjorde Anstalter til, paa nye at sætte sig i Besiddelse af sin Faders Lande, saa allierede Ptolomæus, Seleucus, Lysimachus og Pyrrhus sig med hinanden, og de 2 sidste jagede ham ud af Macedonien 3696. Demetrius gjorde derpaa et fortvivlet[illegible] Indfald i lille Asien, men blev indsluttet af Lysimachus og Seleucus, og maatte overgive sig til den sidste, som holdt ham i et anstændigt Fangenskab til hans Død 3699. Imidlertid x Pyrrhus sig, efter at Demetrius var fordrevet, Macedonien, men Lysimachus fordrev

Ham strax igjen, og søgte det til sine Broder, Antigonus og Ptolemæus, men grundsomme Magnet, Lod, forførte af sin Venninde Gemalinde Berenice, sin ældste nordiske Søn Agathocles omkringe, hvorpaa det skete, hvis Udfærd var den ægyptiske Konge Ptolomæus Peraunus, kaldt den yderste Konge Seleucus Nicator til Hjelp med Ham, men ogsaa Løy Ham ved Corupedion, hvor Lysimachus faldt 3702. Seleucus den sidste af Alexanders Generaler, myrdets af Ptol. Peraunus, som søgte sig i Macedonien med et ørnegt Hungerstridsmandskab, medtil en Hvem Galler, som søgte Hjelp i denne Egn, afsaldt Macedonien og dræbte Ham 3704. Kongen Meleager og Antipater var ikke lykkelige, og Gallerne Sosthenes forjagede sig ved Tæbe og dødt Barbarer. Efter at Ham havde skjendet Macedonien, vendte de sig til Grækenland. Antigonus Gonatas Demetriusøn, den Ham havde haft en lille Del af Grækenland, blev den macedonske Konge 3706.

Antigoni Gonatas's Familie gav Macedonien meer og lykkelige Regenter. – Antigonus lagde dens Raa ved en rolig og lykkelig Regjering og forøgede den Magt ved at beføye Ham græsk Provindser. Hans Efterfølger Demetrius 3742, og Antigonus Doson, 3752, lignede Ham. Disse Konger gav Landet sin indvortes Ro, og vendte udenlandske strøg Fornærmelser med Ære og Styrke derhen. Philip III, Demetriusøn fulgte Doson i at velgjøre og kraftfuldt dømme 3776. Uredeligheder mellem Ætolierne og Achæerne skaffede Ham Anledning til at forøge sin Magt. Hans Ydre og hans Hjertelighed, Umiddelbarhed, Venlighed og Ærbødighed, med Klogskab og Dødskraft paaviste Konger Karakter og hans vidunderlige Ungdom havde gjort Ham forhadt af Achæerne, hans Allierede, da han indlod sig i et Forbund med Hannibal mod Romerne, hvilke dyrere fremmede Ætolierne ile at angribe Ham, og udbyttede den Dramyth, som ødelagde, for at frelse Ham Hjemme. Ingen blev ved Bjørnerne, og hvad Ætolierne ile en uforudsigelig Fred, hvori Romerne ogsaa indflettedes, men efter Freden med Carthago fandt dem i sine Anstrøg paa deres Allierede en Anledning paa igjen at krige Ham 3784. T. Q. Flamininus slog Ham ved Cynoscephalæ, efter lappe Nederland, lokaldet Ham klentskjerm alt det Gods, Demetrius hans Fader vinde

10: den Lynand,

11 hvor det Delphi Oliver udsaldet.

11 hvor paa Ham tilfaldt sig ved at ødelægge et overflødig Gallier. Ham kaldes Generen efter det Fødested Gomnus i Thessalien.

Grækenlands Historie.

Da Faa Krig med Grækenland og gjorde det afhængigt af Rom 3488. Af Had mod Romerne, lod Philip sig forlede af sin ærelarvne Kæreus til at ombringe sin ælder Søn Demetrius, en nærværende Ven. Perseus fald strax efter sin Faders Død i Krig med Romerne, 3806. Han blev 3816 af Konsulen Æmilius ført til Rydna, og i romersk Fangeskab. Romerne gjorde nu Maced: til Provinsen, hvorved den blev delt i fire afsondrede Provinser, men da dette gaves, 3845 og 46 forsøgte et aftagt Agitation at afkaste Romernes Aabøren, den udgaar sig for Kæsei Pseudo, og gjorde Q. Metellus, efter at have overvundet den, landet til en romersk Provinds 3742. Et tredie Forsøg dampedes ved Lidet.

§ 15

Grækernes 2den forgæves Forsøg paa at befrie sig det macedonisk Overherredømme, afhændedes som for en Fordel, af Antipater. Et fortsatte Tidsfrist mellem Alexanders Død, som den de Fordre. Et satte sig alle igjen i Besiddelse, paa Thessalien undtagen, som blev i Demetrii Familie. En gallisk Horde, som havde ødelagt Macedonien, brøt ogsaa ind i Grækenland, og ødelagde det Etolerne, Athenienserne, Phoccerne og Beotierne erhvervede ved afgjørende Seier over den, ved Delphi Grækenland 3708. [Etolernes Navnerum, det hvorfra det kom, havde, som sagde nord i Forbund sammen. Den gallisk Krig gjorde dem bevægelige; man gjorde andre Stater slutte Forbund med dem, og havde ogsaa en stor Forrening af græsk Stater, som optoldes efter dem. † Ligesaa forenede Peloponnesiske nogle achæiske Stater deres forige Forbund med Macedonien, og det andre følgte snart efter. Dette blev i lagen Stratoges eller Prætor Aratus, født 3747, hvorom, Corinth, Athen og flere Stater med i Forbundet. † ~~Dette Forbund~~ Minerne overfiendtes, og den forstærkede Kleomenes flaaen og lyst mod Aratus 3767, hvorpaa Achæerne det forlige Sparta, at kaldet ind Antigonus til Hjælp; Spartanerne og Etolerne maatte for et Slagt ved Sellasia 3762, bukke under, og Kleomenes, en af Grækenlands mærkværdigste Mænd i denne Periode ‡, maatte søge hen til Ægypten. ‡ Efter Dødsfaldet, oplevede mellem Begge Nationer den forladte Vanskjæmmelse krig. Achæerne kaldte Philip til Hjælp, som overraskede Etolerne, og tvang dem til en uforderlagtig Fred 3767, men han fik ikke lidet ved at nedkomme Mester, under ved Arate Hjælpe, at faldt Achæerne i Afhængighed. Etolerne opfordrede af Romerne til

[Men Grækenlands Ødelæggelse blev dennes ikke hvor Peloponnes i den sidste Forening. Ved den Ødelæggelse Dannelsen af Provinserne, Ødelæggelsen af Ødelæggelse, og den deraf fremkaldte Mangel paa Politik, fandtes dog ovenfor Ødelæggelsen, som gjorde umuligt Lykke at gjøre alt Ødelæggelse. Denne dybe Ødelæggelse var det en Årsag til at Ødelæggelse Stater indgik Forbund med fremmede.

† Et fredt og almindelig Sammenkomst i Thermos, hvor det nærmest en Strategos eller Overgeneral

‡ Paa hvilket det dette 2 Forbund fra indrettet for Grækenlands Frihed, men det fandt ikke mere, men dog

† og ugoldsk

‡ som fandt forsøgt, at indføre den gamle lykurgiske Forfatning i Sparta,

‡ som det achæiske Forbund var sidste uafhængige Stater, fandt det, uagtet det en forenet Stater og Stratoger, og dette under Philopoemens Ledelse indledte en bedre militair Forfatning. —

‡ som vist finder Philip fra at allerede sig med Hannibal,

Græsk Krig

ny Krig mod Philip 3772, men da et Krig paagik uudgjort-
tiets afslutning, fra man dem alle overlagde, for
da Achæerne slog sig til hans Parti. Efterat Krig var
ved Philopoemen, Achæernes Feltherre, en af Grækenlands
første Mænd, dem til Soldater. Philip truede Attalerne
til Krig, som dennes hitradte 3773.
En Aar senere belejrede Philip selv Attalus af Per-
gamus, og Rhodierne, de uudgjorde af Asien af
mange af et ejendommelige Ord. Formaaede Philips
Overmagt, bad de Allierede Romerne om Hjælp. Ro-
malerne følte øjensynligt at midlertid fremmed Magts
Indblandelse i deres Anliggender, men dette Krig var de Lænder,
der selv gavnede dem. Afsluttet af denne Krig er Fortalen
i Macedoniens Historie. Achæerne havde ikke gjort
lidt Skylder til Romerne, men Atolierne havde under
sin Beskyttelse kæmpet mod den fælleds Fjende. De
afsagde derfor ikke det ikke, da de ikke kunde af for-
dres Gunsten nogt belønnede; thi Romerne, som frygtede
for ikke Forbundet betydeligt Magt, erklærede selv
Grækenland for frie, tilsidst engang Ord, men
indrømmede dette ikke Atolierne nogen. 3787. C.
Flaminius havde afskeediget forsøgelig Overdragelse med
Atolierne. Nabis, Tyran i Sparta, gav Anledning
til en ny Krig i Grækenland 3789, ved at Ægerne paa
Achæernes og Atoliernes vel lod ham gjøre
sine Ret, men dennegt lod han ingen i Grækernes
Sparta gik ind i det achæiske Forbund. De
Mesfenskaanser imellem gik mellem Romerne
og Atolierne, hvorpaa det sidstes Skjæbne dem
til at allierer sig med den fjerde K. Antiochus mod
Romerne 3792. — Men disse sejrede, med Achæernes
Hjælp, lod ovenfor, og truede Atolierne til en Fred,
som gavnede gjorde dem afhængige 3795. Alliancen
med Romerne, og Philopoemens Ærgerrighed og Lyst
forøgede det achæiske Forbund Anstrøgelse for mere,
at dette Mindre skulde snart naaes. Forbundet
fulde lind mere end indvortes Uroligheder. Sparta fulde
da sammen, blev taget ved af Philopoemen, og
indlemmet af Romerne. Philopoemen blev, en Krig mod
et ligeledes frafaldent Messenien, fanget og dødt 3801.
Dette forøgede det achæiske Forbund. Dets indvortes
Vanskeligheder gavnede Romerne mere og mere Anledning til
at blande sig i deres Anliggender, og Achæernes
sidste Anstrøgelser lignede det Philopoemen. Efter at have over-
vundet Macedonien, handlede Romerne som Herrer i Græken-
land, afvandlede alle dem Sagerne, som det fik med Fremmedes
de ikke dem. De fandt at Sparta blandt Achæerne,
og rettede Mesfenerne, med at Sparta tabte Gidsler. De ikke

Efter at Romerne havde betvinget de illyrisk Piratrøver
og dermed sikkret Handelen og Forfarten, skulde de nu
afslutte af den med Illyrierne slottede Convention
til Athen og Korinth og indrømmedes, de lod for
dem Ar, en Overflad med de græskmisk Byer
da ved at Romerne fandt Adgang til Grækernes Ind-
fanglighed.

† det dermed Grækernes Statsbevæst kunde det mere
end den.

‡ Den fremgjorde, begynde Kendige den Romerne, blot
afgjorde Uvidenhedens til Grækernes egen Rest. med d.
i Korinth, Amelius i Macedonien. —
og over for Barbarer en gjaldende Fiskant gennemsnit ved Romerne
[der nu lagde mere Vægt paa deres Fordele

124. Frafald af Sparta Haarsagnet krig med dem 4837. Mellellas overvandt i samme Achaeer, som fryktede gastfrihedet over egen Fiderdrasse. Jens Efterfølger Mnemnius overvandt ikke blot Gunst Dions, men lagde det ny Corinth i gjenlaan af Achaeer 4838.

Seleucus Nicator stiftet efter Ørigrum med Ipsus 3683, det Stor Syromacedonske Rige. Det skalt Syria tridus til Middelhavet. Jens Efterkommer Calis efter som Seleucider. Mandtkun var Rige til Antioch. Mellem dagnet, de legum Jem. Jen gam fik Rigets Magtstand og indvortes Kraft, og var af Alexanders Ø Gunstes alaan belagt, da Kol. Bergamus vigtigt Jem.

Jens Efterf. var Antiochus Soter, 3705, Antiochus Theos 3722, fra hvem Parthien og Bactrien, under in Krig med Ægypten, var sig Løs; Seleucus Callinicus, 3737, da førte Krig med Ægypten, som Broder Antiochus Hierax, og fastsnar, men ulykkelig Seleucus Ceraunus 3757, faldt mod Attalus i Pergamus. Jens Søn Antiochus 3760, indfeldt Cronum med Hjælp af Dukeln i Sarmyndrum Achæus. Denne Achæus var igjen den fyrste Anskal af Alle Asien, og Konger i det oprørsk Satrapier i Persien og Medien, Molo og Alexander. Da Achæus var blevan bagfalt hos Antiochus, gav han de Mødrene med Konger, medens denne var indviklet Krig med Ægypten, som blev =. I den ægyptisk Krig var Antiochus ulykkelig mod Philopater, blev ved Raphia total slagt, og maatte afstaa sam Palestina og Coelesyrien 3767. Dermod fratog han Parthene og Bactrene meget af deres Land, og krigede lykkelig mod den indisk K. Sophagases. Ptolomæi Epiphanes Mindreaarsfred gav ham Anledning til at tilbagerøbe det tabte Provinser, og var under Jem i Lille Asien og Thracien. Denne Ulykke i Jens Magt forårsagede Romerne, de var Formyndere for Epiphanes; Hannibal havde taget sig Tilflugt til Antiochus, og opfordret Jem mod dem; det var altsaa let for Romerne at overtale dem til Deltagelse i en Krig mod Jem 3792, hvori Antiochus blev drevet ud af Grækenland, og derpaa total slagt ved Magnesia 3794, af K. Scipio Asiaticus. Den deraa følgende Fred bestemte Jem alt Land paa denne Side Taurus og Halys, og udlevede det øvrige af Jens Riige for bestandig 3795. Under

F. fik sit Tilnavn derved, at han slog Gallerne tilbage. Under Seleucide fastsatte graesk Literatur og Kunst Rødder, under Ptolemæer nød Jøderne prægtfuld Gammeldage.

B 297–227 a.x.

T–sang legat.

Erg. Deus, 262–47 a.x. jo fik det Navn af Poetn Meleg, som for sand Kapital paa en Gran.

F. Jen maatte forbinde sig at betale 15000 Talenter Krigsomkostninger inden 12 Aar. Jen at afbetaling ske, maatte han udgive Gidsler Børnene; i Tilfælde af fordøbelse, skulde den dette. — Denne Dynast, som var Fader til Perseus, omvendt den Ar.

Jaus Succ. Grafaldt det jødiske Rige med mange store Ulykker, som deres Lidenskab og Uforsomhed forårsagede, mere og mere. Det var: Seleucus Philopater, hans Søn; Antiochus Epiphanes, deres Broder; som begyndte Fjendtlighed mod Ægypten, men den romerske Gesandt Popilius Lænas's Befaling at gøre Ny gro Stad Jan Januar X, var nok til at bringe Ham til Lydighed. Fortsatte imidlertid, for det meste fremmedt Religions-trang, hvorved han søgte at Man Jaw ved en grusom Grav og Hånds Vanhellighed, og dog ikke indrig Religiøse Begre. F Ægypten følger en Dødt afsfatte Regnebrev, hvoraf den mer end den anden, endte Syrerne, hvor af disse Østerrig, fatte Tigranes, Konge i Armenien gav Kronen 3889, deres fendrer alle Seleucider, og regerede selv, endte Jøder indviklet i den mithridatiske Krig. Lucullus og Pompejus erklærede Syrien for en romersk Provinds.

Judæas Historie

§ 17.

Judæa var efter Alexanders Død, en Tid lang et Lidens Æble mellem Ægypten og Syrien. Efter Slaget ved Ipsus 3683, blev det føjet til Ptolemæi Rige, og mange Jøder drogede til Ægypten. Landet selv var stadig Kampplads for Ægypternes og Syrernes Krige, indtagets ofte ved Fredsaftaler om Byg. Jødernes Tilstand, den var hårdt, og ved Ægypternes Undertrykkelse. Antiochus M. fratog Ptolemæerne Landet, gjentagt det til jødisk Provinds 3781, og gav det som Skjænk. Dette forandrede dog Antiochus Epiphanes, da han lod til Jerusalem i Anledning af Uroligheder om Byg. Præstedømmet, og dræbte ogsaa Uroerlighederne. Jødernes, at forene dem ved den nøgne med Syrien, maatte ved en Omvæltning søge til at ville paalægge Jødernes en Religionstvang, og ved den til at antage den græske Religion. F Efter Modstand fremgik Undertrykkelsen i den Grad, at der blev ønsket Afskyelse af Præsten Matthathias og hans Sønner, gerte til Maaben 3816. Man kalder deres Familie: Asmonæer og Maccabæer. Efter Matthathias's Død 3817, tiltrådte hans Søn Judas Jøderne Lidenskab mod Syrerne, at han tvang dem til at tilslutte Fortrin. Han faldt i en Kampen 3825. Hans Broder Jonathan tvang Syrerne til at give ham Øp-præstedømmet og Statholderskabet over Judæa.

Punkt Maccabæerne, fordi han vidt brugte Ordet de-legeren, i den Tøst dermed at Jødernes Religion

F Dette Udtryk var en jødisk Fest, som blev holdt og gennemlevet græsk Literatur og Kunst. –

F Jøder vidt udog ind som Tempelet Olympius, som jødisk Nationalfest.

F En vidt udog ind som Tempelet Olympius, som jødisk Nationalfest.

Efter at Jan Cimskly var blevet ejddal af Kejseren, saa Konge Herod Judea alleeneste Lod fra Selkuderne grundlægge. Saa den, og Succ. Johannes Hyrcanus, maatte nal. i Regjeringen 3879 til den tappre Antiochus Sidetes Skab, men efter hans Død Caserne Jan sig ej alene glæde, men X sig endog adskillige overlegnet Jerusalem. Han fulde mau allerede at Pharisæerne og Sadducæerne blandede sig i Statssager. Aristobulus, Hyrcanus Søn, antager efter Kejs. Ønske og Frøgnetskiklejr med Judea. Denne Stat fik ikke naaet til Fryhed. 3880. Saa Konge Alexander 3881, en Statsleg grusomme Regjent, gjorde Pharisæerne, som hand gjorde Ondt med Jøder. Salome eller Alexandra, Regjentinde efter hende umagelige Hyrcanus, 3908, maatte igjen indrømme den ae Myndighed, som de havde under Hyrcanus, 3917, med Fuelten saa Konge Aristobulus II, gamle til Maaben. Hyrcanus indledt Krig af Aretas, d. e. den patriarkske Arabien, den belagrede Aristobulus i Jerusalem, dette bad den romerske Feldherre Pompejus om Hjelp, som efter Aftale Araberne tilbage, men nødvendigt sig for Hyrcanus, gjorde Judea afhængig til Rom, og fradømte Aristobulus og hans Familie Fangen til Rom. Dette Hyrcanus benyttede den indsigtsfulde Antipater sig af Magten, og tilskyndede adskillige Forsøg paa at befrie Aristobulus og hele Familie fra Fangenskab. Dette Forsøg fejlede at finde den Romerske Ærgerrige. Men blev Antipater forgiftet 3940, men saa Døden Loedt Hyrcanus i Afhængighed. Antonius gjorde den til Tetrarker. Antigonus, Aristobuli Søn, med Parthernes Hjelp, indtog i Judea, dræbte Phasael og Herodes Ærkekjø 3944. Men Herodes, der var flygtet til Rom, udnævnt af Triumvirerne for Konge i Judea, satte sig ind i Kodiskrig, efter Antigonus i Beleiring af Jerusalem, og forderfede det aarsmondskin Jaar 3947.

Pharisæerne, Sadducæerne, Essenerne, nedrørende.

Jan falder paa Sadducæerne, og beskyldes Pharisæerne, som sammenkommer med Jøder, ~~[illegible]~~ med stor Forsømmelighed af Jødernes Frihed, lod Jan ødelægge David Grav, Jøder Josephus, den gjorde omtrent en achtig, lade Jan fire 3000 Calenter

Jan gjorde til Ethnarch. 64 x

Thraciens Historie

127. Thracien var ikke af de fornemste Lande i Europa, som talrigen befolkede. Det blev af mange fuldt Nation, som Darius Hystaspis gjorde Tributpligtige. Efter ham var Perserne, Persiske Krøbere, siden Athenienserne og mange Polemier herfra. Philip af Macedonien var det Første, som ødelagde Alexanders Grænse Lysimachus opnåede af Thracien og det omliggende Land at besidde lige 3683. Dette var Tomrummet, som efter hans Død gjorde det indre thracische Nationen sig uafhængige. Odrysierne var et betydeligt af dem. Man finder forskellige af deres Konger, hvoraf det Sidste var Amatocus, Sandales blev besiegret dem i det Aar 3941. De andre begrebne Nationer var Besserne. Paa Østen grænsede Macedonien, Syrien og Ægypten Provinserne. Romerne x/ig efterhånden hele Landet.

Pergamus's Historie.

Fra Paphlagonien, Statholder for Lysimachus.

§19.

Philetærus, en af Lysimachi Feldherrer, og Statholder i Slottet Pergamus i Mysien, afsagde, da Kongen havde taget hans Broder Agathocles, Philetæri den ~~Fornemste~~ omkringe, Aaret 3700, og x/ig Slottet og den omliggende Egn. Hans Efterfølger var Eumenes I, 3710, og Attalus I, 3742, ødmiget ikke Stat og den sidste antog Kongetitlen. Eumenes II, 3786, skal dennes Broder Antiochus, og efterfølt det som fratager Grænserne paa den Side Taurus, hvorved Pergamus blev den mægtigste Stat i hele Asien. Han fulgte Attalus II, 3816, og Attalus III, 3846, den indsatte dennes Broder Arsinoë, hvorved det fremstod Negat med, fulgte det ogsaa x/ig 3855, uagtet hans naturlige Søn, Aristonicus Modstand. Dette var Romerne i hele Asien fremdraget paa disse Egnes Bekostning.

Bithynien var i mange Tidsrum en Konges, den var Persiernes og Perserne.

§20.

Af dette Konges nærmere Tilstande, som dem Macedon. Efterlig lebede 3683. Nicomedes I, blev allerede afsagde af dennes Broder 3602, Nicomedes III bekæmpede det ellers til den 3909.

Bithynien's Historie.

Fra Paflagonien

Paphlagonien var det nærmeste Vasalrige. Den første Efterfølger var en Pharnaces. Sedicerne omvendt og dødt af Ariarathes II, 3661, men fandt den Ariarathes III, efter-degjaa det macedon. Kongehus. Dette succ. i mange Generationer, naar Ariaramenes, Ariarathes IV, — IX, hvoraf den V forfølt den Christi med Romerne 3770, den VII Efterfølger af Arfe fra Mithridates Eupator 3853. Denne fratager Mithridates Paphlagonien og gav den til Ariobarzanes. Den sidste succ. var Deiotarus af Romerne Efterfølger.

Paphlagoniens Historie.

Tiberius giorde Paphlagonien til en Provinz efter at have den af Antonius indsatte Regerende Archelaus fuldt til Rom, og fuldendte dette 4. 31 p. X.

Mithridat VI indgik Forbindelse med Lusitaner, og erfarer, fra den Anledning af deres Ven og Allierede, Skyttien.

[Consules dux, miles maan, odio in Romanos Hannibal.
Jeg sandt saa stort en Fiendemand, at jeg lade 72 fyldige Byer
Ødelagde mer end saa stort i, at jeg dri Gange en Slag.
[Sertorius i Spanien, som det lykkes ved sin Feltherres gjen-
tagne Anslag, overgaaer sine fremmelige Fiender med en
Pompeius, og Sertorius maatte vi, efter sin Død, i Fremmed
Jeg Oversen. Tacitus.

[nærmer sig, efter en mordisk Ø, Afsnit
[for et blodigt Slag med Dichomenes, Jeg Lykken
allerede synes at smile sig Øjnene,

 Kongeriget Pontus 822 var besøgt Statsfjendtlig. Ved-
-anden X det under Mithridates II, men dette Kongerige
igjen efter Faar †, 3661. Dets succ. var Mithrid. III, Ario-
-barzanes II, Mithrid: IV og V, Pharnaces I, Mithrid VI,
og denne Søn var Mithridates VII. 3890, denne begge
Dualiger, Mithridatisme gjentude, satte Ligge, men Ejer
og grusomme Fiender var en af det mærkværdigste Ægte-
-par i denne Periode. [Ved Erig, Overlæsset og Øieemod
satte han sig i Besidelse af Paphlagonien, Galatien og
Cappadocien. [De Fremskridt angrebe Bithynien, hvor
Nicomedes III demarer om Hjælp 3890, men Mithrid.
omringede ogsaa dette Land, hvor dette Aasøm M. Aqui-
lius fremmede, overstrømmede det lille Asien, og med
fremmelige Arsenaler fraagtede at 80000 Romere, paa
den Dag ombragte, og brøkt en Del af Archipela-
gus, Grækenland og Makedonien, medens Adelen af
Mand og Lille Asiatiske bestiftede Romere. Men
da Sylla kom til Grækenland, [slog den Mithridatske Ge-
-neral 3898, jagede ham ud af det nærmeste Land, og
efterlod ham en Fred, hvorved han udfordrede til sin
gamle Grænser, og fuldførte de sine Erobringer.
Sylla vendte tilbage til Italien, hvor det Sidste Gange
Grusomhed med Romere, og dette Øjeblik maa
regnes for dettes Død 3900. En anden Erig, hvorfor
Fogderne Murena ødelagde denne, endte Aaret 3902.
Efter Syllas Død angreb Mithrid. Det lille Asien
3910. I Vestmiegen bryder Tigkes ud, under den
begge Vanskelighed Lucullus ad Tigkes Gange slog ham
fuldstændig fra det lille Asien, og forfulgte ham til Pon-
-tus. Derpaa det land Kjøb, og tilbetjent efterat
Sørøv, som den begge og nærstemte Mithrid. gjorde med
dem. Denne maatte flygte til sin Svigersøn, Ti-
-granes i Armenien, som dem indvilligt i Krigen,
da den nægtet at udlevere Mithridat. Ingen Lu-
-cullus forfulgt Tigkes og de med dem, men fandt
dog sine Soldaterne Mytterier, som fra at ende
Krigen. — Men lykkes dem ikke igjen 3917. Det efter-
-følgte Acilius Glabrio var ikke Mithrid. vogtig, og
den X nødsaget alle sine Land igjen. Glabrio afløstes
derfor af Pompejus, som igjen gandt vinnende Maade
Tigkes, dem drevet ud af sine Land, slog ham total
med Dalfira, og tvang ham at flygte til Colchis.
Mithridates Søn Machares, d. i Chersones. tauric. var gaaet over
paa vennende parter, dette var flaby ham lysk
og skabt ham. Tigranes slattede en fornyet Krig
mod Pompejus. Syrerne og Arabarne understøttede

forgjorte Mithridates. En ubetydelig Alding blev
med en skjælvisk For ind i Pontus, og Landet den gigan-
tisk flaw, at gaar lige ad Donau til Europa, og
Dæpa-Sørerne med Gallierne ak ovfalet Italien.
man saae bort Pharnaces gjøre Oprør mod Faar,
hvorpaa han dræbte sig selv i Sankt Capitolinus 3921.
Pharnaces erhvervede af Pompejus Bosphorus
da han, efter Pompeji Død, igjen fik at x at øvrige
pontisk Stater, omvendt Cæsar dem ikke Mødt
3937. Dette ville af Pontus fatte Pompejus den
galatisk Tetrarch Dejotarus til Konge. Antonius
satte herfra ~~ind den~~ Darius, efterfølgt af ~~Polemon~~ Polemon til
Konge over Pontus. Hadn lev den Pontus som fron.

§23.

Armenierne Historie

Konge regjerede over alle Armenien og herved
med Artaxias'e og Zadracades'e Afkom fra
Antiochus d. 3794. Af Artaxias'e Efterkom
en den bromtalte Tigranes, Mithridates Bortfølger,
3889. Han tyktalige kriger underlagde sig næsten af
alle Asien og andre Lande, og erhvervede med Valg
Syrien efterhånden, som senere fik Lov
med dem ved fremmede Overfaldene. Pompejus
krønede ham alle hans Stater, undtagen Armenien
3919. I Oprør af hans Søn Tigranes underkastede
dem ham. Han fulgte hans Søn Artuaddes 3947,
som Antonius lod dræbe, og satte sin egen Søn
Alexander til Konge 3950, dem dette fortrængte igjen
af Artaxias, Artuaddes Søn.
Den at udmærkelige Regent i alle Armenien havde
kun faae Efterkommere. Tigranes x at ~~fra den~~
sidste Artaxes. Dennes gave, efter at han
over nævnte Tigranes, mistede af Landet til Dejo-
tarus, Tetrarch i Galatien. Han og de følgende
degrader man alle afsongjøre af Romerne.

§24.

Mon tænke Vespasian gjorde Armenien til rom. Provins; men
først, som en Kort Tid, af Tiberius.

Galaterne Historie.

De Galler, som oftlagde Macedonien og Grækenland,
blev ~~dele~~ ikke for det egentlige Galliens alle Nationen.
En del af dem skedte sig ind blandt den øvrige,
og gik til Thracien, hvor de lang Tid nær det
yderste Bord, hvor undertrykkede af Thracierne,
men mistede de dem sidste Mod; de gik sygge
under Tyrken som Galgatroerne. En anden Job gik
i Afskilling, under Lutarius og Leonnorius, gjennem
Thracien til Asien 3711. Leonnorius blev af Nicomedes
I, Konge i Bithynien, ledt til fest med sine Broder. Dette
Gallier x dem en betydelig del af Asien, og fordelte de
nævnte Nationen afsongjøre. Attalus I, Konge i Pergamus,

Pyrr

Epirus.

omvendt den 3740, og indskrænkede den til det fordi
sna kaldte Galatien, Gallatia, Paflagonien og Kappado-
cien, Bithynien og Phrygien. Et Fyrstendømme-
lighedsbøjer, Troemer og Vectigalier var nemlig for under-
nu republikk: dag: Dom; et Fyrst var da selv valgt Øvrig-
hedsperson eller Forstander, og som et gesk Ord kal-
des kaldt Tetrarcher. Et Fyrst var da selvfølgelig Landets
for øvrigt var sin Nation underlagde. Mithri-
dates var Galatien, men Romerne befriede det igen
Dejotarus, og af disse Tetrarcher, valgte af Pom-
pejus de Ting over endel af Pontus, og midt
under Cæsar det gjorde sig de Fuldmægtige over Galatien.
Jøder var dybt indviklet i denne Krigsdrift,
fulde efter den Ånd lystrede det Land dygtige
efter Gudstjenesten. Augustus gjorde det til com. prov.
Riget smaa Stater i alle Øster, f. f. Paflagonien, Cæsarea o. f. Fandt igen Fuldkommelighed gadt
Jøder. Lagde mellem det caspiske og sort Hav,
Colchis, Iberien, Albanien og Bosphorus var
dette smaa uafhængige Stater, som ved de mildere
tig, alle lem under Romernes Herredømme.

§ 25.

Epirus var i Oldtiden det i mange smaa
Stater. Blandt disse Nationer var Chaonerne,
Thesproterne og Molosserne de vigtigste. Et fidst de-
re den forenet Nation. Pyrrhus eller Neoptolemus,
Achilles Søn gift til Epirus, og blev Fader over Molosserne.
Jøder var stamfader til Aacidernes kongelige Stand,
hans efterfølgere var følgende: Tharimbas, Neopto-
lemus, Olympias Enke, Arrhidæus, Alexander,
Aacides og Alcetes II. Den sidste Søn var den
tugtige og indsigtsfuld, men uvalgen og dagligmand
Pyrrhus, hvad gjorde Epirus bremt ved sin
Bedrifter. 3672. En Tid lang forderfede sig Epi-
rus, dog han tilsidesatte af sin Broder Deme-
trius Poliorcetes, og blev dræbt, af sin Brodersøn
Ptolomæus, igen indsat efterfølge. Jøder fik Ep-
ir en Gjæt af kyttelige og udyttelige Krige. Jøder
Makedonien efter det Demetrius var fordrevet, men
blev igen fordrevet af af Lysimachus 3696. Taren-
tinerne kaldte Jøder til Italien mod Romerne 3703. Pyr-
rhus brændte den 3 Batailler, nemlig Levinus, P.
Sulpicius, og Decius Mus, men det erfoldt vigtige
Sejrede i Italien. Dette gjorde de Romerne, da
Lyrarfanerne kiøbte Jøder deres Drøm om en Øvrig-
hed af P. Agathocles 3706. Jø fagnet Jøder mere Kiøbe
mod Carthaginienserne, og de fik ingen Jøder Dan, men
Jøder med Mellemrum Krigsfremmed gjorde, at Jøder fordri-
fedes Jøder, og Jøder igen indsatte Jøder. Jøder

I. Jøder var en Tyngre af samme Slags, som de i Middelalderen
berømte Condottiere, som forhyrede sig til Krigsfolk
mod. Jøder var adelmodig og ædelst.

X med Heraclea i Lucanien, XX med Asculum i Apulien, den Seier
nærmede Dage, og det var den Dyrkede Ærefuldt Kjøbe, som af-
gjorde den.

F. Da Jøder med Romerne var et lagget Sold, for
kiøbe Jøder den Dag Jøder for Mester Cyneas til Rom,
men Bragt Jøder at det fremdeles kunde undersøge, fandt
Jøder Jøder forladt Italien. Ved Udbruddet var det Pyrrhus
Ønsket, og de alle Jøder mere Krig og Jøder Jøder
cienes og Burcines i vedtagne Jøder Jøder og Romerne,
Jøder Jøder Jøder Jøder Italien

[mod Beneventum

[de fra ablig Kastel saae nu Øen i Grækl.

[og ødelagde

Rhodus.

endte de Krige de Italien, men de maatte ikke
udgjøre, og af Pyrrhus Dødstaal og maatte ikke
Land 3708. Galer af Tarentinerne, afholdt fra Make-
donien 3716, og gjorde Antigonus Gonatas dette dyr,
men de fik blandet dig i Spanien, og fik i Argos
under Aniggunder, som blev der fødte Børnebørnene fra
det første Ægteskab, og under Ægteskab gave det sidste, ungdom
dem i Olympias Dødsfald, in af Ptolemæus Philadelphus
set Dig fra en Oprindelig Grund 3712. Dødt Succ. var
Alexander II, de fem Børn af Ptolemæus, Ptole-
mæus, Pyrrhus II, og den Datter Deidamia, efter
hvis Pyrrhus døde i en mødl. Krig: Dem. 3780.
da det blev i det macedonske Krig med Rom, saa
Paulus Æmilius det, og fik Øen det som venskab
fremmed 3838.

§ 26.

Den Rhodus blev i Ptolemæus afsønnes Frihed,
erobret af Artemisia, Kong Mausolos af Karien, fik
og Ærefølge-Frihed, 3690, men med Athens Gjøre, satte
de sig igjen i Friheds. Alexander betraadte den. Efter
hans d, afskaffet den det maced: Dag, og modstod et
saftigt Angreb af Demetr. Poliorc. Ikke mere Handel
gjorde den det fordanet Formaal, og forskaffet den
adskillige ubetalende Besiddelser. De førte i Krig
med Romerne, Krig med Kong Philip af Maced. og udvidet
efter sammes Tilbagetrækning, endelig af Karien 3783.
Egnlade undersøttet de Romerne i 71 med Antioch. M.
og blev derfor belønnet med Lycien og mere af Ejendom
3792. I denne Krig 71 slog den Admiral Eudamas Ham-
mal. I Krigen med Perseus var Romerne tilfredsstillede
med Rhodus, og dennes Land den fuer Land i Asien,
men fik den dog siden igjen 3813. Mithred. Eupator
Rhodus forgjæves. I det borgerlige Krige, slog Cassius
den rhodiske Haar, og Dalen og ødelagde den. An-
tonius gav den igjen sin Frihed tilbage.

§ 27.

Sicilien.

Siciliens fredt, 510 efter Timoleons d, blev i den
forige Tarentinerne. I Syracus, den mægtige Stad, som
havde Decennium frembragt en Tyrannie, og forst efter
-hatus, fulde Agathocles sig Vanskeligheder 3667. Han
tager Krigen med det fast Fædreland fra Carthagenerne, fik
Haandy Krige med dem, angreb dem, afbrød dem og slagte
sig igjennem den Haar, som de gjorde Carth. i deres
egne Land, og lagde Carthago paa Ørkeen af Afgrunden
3674. Men da han var paa Vejen til Syracus, blev
han af sine Arme, fik Landerne overrumlede, og forlandt
den Tyrannie for fulde Skibene i Italien og dødt af Gift 3702.

[der var af ringe Stand, men med sin Dygtighed, og
med stort Gjennemsnit gjorde fremskridt i Vejret,
og efter 2 Gange at have mødt fiendtlig, og 15 Øen-
-fremdende, med et udgydde et fornemt Bergen,
og for at standse et de udbrudt Oprør,

[Hvor han var saa mægtig nu, ved saa at gjøre fælles Sammenhæng,
som blev nu dødt, tvingedet gav Landet en Bortkaste, fandt saaledes Ried, og
fandt behøf de umulig. Da et Bortkaste fik lidt Gode at lyst til at opnaa Frihed,
Ved for sikre efter at vende Landet, alle sin Ikke Haand. — Tyrannierne, et Ødem
— jus, som han egen, og aard mulig gav ung form
Bergen over til Afstand. Ærgrelse og Grundstoffe var
Grundhukn. i sand Karakter.

Han var af Helios familie, af det mandt kunstner, lærdt med sin lærer Euclides. Han gjorde kristalen, og Ørsted for Ptolemæus the ophavsmand til Ptolemæus Astrolab og Cilled. Han undersøgte alle fænomener, forgjæt for Ptolemæus Mestad beskrevet Agnødjærning, og indførte heden Trigonogr.

142. Ser at faar Lov paa at vige og skaaret indvortes krig-lysets, og Italy med Carthaginenser og Romerkrigen ~~Lade~~ det fandt x/y Mesfaar, kaldt Syracusanerne Rigs-hus paa Cronens 3766, og fendrom han igjen, da han var bragt til Ejdts. Et nalgt efter Gnæus Pisiro hi Konge 3775, under hvis Regjering det 1. pu-nisk krig begynte i Sicilien, dronn, at Romerne ve kaldt Romerne hi Italy. Hiero var i Begyn-elsen allerede med Carthaginenserne, men forgadem mægt ulykkelig med dennemed, saa efter han gjekom paa ihre Fadrin 3720. Han vinsen, efter Sicilien local-Forhandlingerne af paa fact Endrakrigen gaa ny Syracusa ihre fungir Stand hebaagd. Alt had han af Sicilien alle beforet han dige, og ny med ihen kryg-Lut ny romersk Provinds. Han bonnefon 6 Sure Hieronymus, en lasafuld og udaly Konstad, lod sig af sin Dukl Andranodorus, forlaat hi at tage Carthaginenserne fordin i ihn 2den punkt krig, fuil-hat Syracus ozfor nedblen efterat han var mjødt ihn romersk General Marcellus 8 Dagen og Kon-nad Jerkedier, efter Archimedes Jaanch fra gnaal ihn 3 Aar med Jaw, 3772. Jeg Sicilien blev en ro-mersk Provinds.

§ 28

Ptolomæus, forgunstet Søn af Lagus, var fremstillet valat af Philipp med Arsinoe, var ihn mandigste af Alexanders Generaler. Han had Egypten valgt af-ter Alexanders Død 3681, efter Olympi med Eprus 3683, fraalt sine Grundsætninger for ihn dette Land, mellem af Æthiopien, Arabien, Judæa, Phanicien, Celesyrien, og Østen af alle Asien. Han var sin Konst indvor-tes Fast, og efterlod 3700 Riget til sin, som kjendte Søn Ptolomæus Philadelphus. Ptolomæus Søster gjendede Egyptens rige Jaude, og forad Alexandrien hi Ruin-Fabrikker Fred 50 A. Hans Fakfrøde Magas gjorde sig uafhængig i Cyrene. Alle følgende Egyptiske Konger hed ligt Ptolomæus. Evergetes, Philadelphi Søn 3771, bejdt mægt ulykkelig med Syrien, udmatet af dige, og tjænt kryg Efterind af det vist Jøy hi samme.

Et følgende egyptisk Kryg overgaar sig hi ovenstaaende Ptolemæer, Unirkonfed og Grusomfed. Ulykkelig kryg og indvortes Pridifader vedt mægt fastig Egyptens Magt. Dette Søster var Philopater. 3763. Krig med Syrien Ep-phanes. 3780. Hans fratager Antiochus M. Judæa og Cø-lesyrien. Romerne, 6 ihn af ihn udsatte Antiochus Menes-ner, under hans Mindreaarighed, haar Forrigeder. Philo-metor. 3803. Han blev fangen af Antiochus Epiphanes, for-drevet af sine, under hans Formyndere, hi 2. udnalgte Ber-de Physcon, og igen indsat af Romerne. Physcon erhvervet Cyrien og Cyrenaica, og fulgte Philometor 3838.

Egypten.

F. v. Rhodiernes, et Øiland, mod vest for, fordi han faaet om-kaast af sin Broder. —

F. Nilen blev ved Selæsium forenet med et andet sin ved en Kanal, og de man fandt Papyrus paa det sidste skriftelig, som indeholdte en Ring ved Paraskevinen for Cleopatra, for Ropfar hi Berenice, som han skjænkt gjemt hi Magasinet. Indien udforskets ved Megasthenes og Dionys.

F. Hvormed han fuldkommen tilbredt Egyptens Gande. Ved dette 4 Kryge dagjenog blev Alexandrien Verdens skønne Stad og dens Tidskjønd, det ugjerne, med Ellige grønne Bled i Blomster, alle Ruinter dejdsmerd skjønnede hi den gandskjønne Ø Middelhavet alle.

Dem en Folge af dette ud-vortes Gande, blandede Egyptenes Blod med Jødernes, som indvandrede og nedsatte sig i Landet, Katarnes-Skjæg-mim, 6 den sidste dist af Tiddelny kringen Tiddelny i Ejsen, forsvandt. Aldeny indvarlede paa grænsen.

F. Egypten, som under det ferrig. 3 Begyndelse, 322-221, var skjæl-hi saa ofter en Gjæld, saad ved egnen Ejendomsfølelse, 221-30 A.

F. Efter dette Land blev Romerne i Egypten efter Philopator, et udsatt fredsmæssig Kryg, som skjænkt hi den, som

Ptolemæus, Alexander III. og Auletes, de forlyste ikke blot deres Riger, men
opfordrede de dem som Medgivere mod, som Ptolemæus og Kyprios, og
og Cleopatra; allerede A. 97 af. blev det det Ægypten forøvrigt
Cyrene blev bestemmelse af Apion, Ptolemæus Søn. —

143. Lathyrus, Physcons ældste Søn 3867; hans naturlige Broder
Apion regerede Cyrenaica, hvilket han bestemmelse
testamentarisk. Ptolemæus Alexander, fødte af Broderen Lathyrus
3884, men blev igjen fordrevet af ham, efterat han havde
dræbt sin Moder Cleopatra 3895. Berenice eller Cleopatra
Lathyri datter, og hendes Gemal Alexander II, Alexandri Søn
3903. Han dræbte sin Gemalinde, blev drevet flygtet, og
hans naturlige Halvbroder Alexander III erholdt Kronen 3903.
Han blev fordrevet og bestemmelse Romerne det dette
hvilket det dog ikke modtoge 3919. Auletes forandrede
giorde ham, som i alle Ægyptens Historie, alene Afslægt
i disse Forandringer. Cypern bemægtiget Romerne den,
uden Ægyptens, at Alexander havde bestemmelse om det.
Berenice II, 3927, og hendes Gemal, efterat Auletes var fordrevet,
Seleucus Cybio-
-lactes og Archelaus. Auletes anlangende indflydelse
af Romeren Aulus Gabinius 3929. Dionysius og
Cleopatra, hans Børn, efter hans Død kommer
efter Faderen 3933. Dionys-
-ius bliver ved Løsen hvilket Antal i Ægypten gjorde;
han at erhverve Cæsars Gunst, lade han overbringe
Pompejus, der havde taget sin Tilflugt til ham; men
Cæsar afgjorde, af Kærlighed til Cleopatra, hvor-
-dens Dispute til hendes Fordel, og i den Anledning
optoge Dig mellem Dionysius Lik 3937. Cleopa-
-tra ægtede sin yngste Broder Ptolemæus Barn, men
lod ham forgifte efter Cæsars Død 3942, og forførte hans
unimelige Forbindelse, at han derved bevirkede sin
Undergang. Octavian kom, efter Slaget ved Actium
til Ægypten. Antonius og Cleopaka dræbte dem
selv, og Ægypten blev en romersk Provinds.
Lappe 32

Romersk Dominiumsstab.

lod sin Broder og Gemal omkomme; og efterat til Forhus
til Antonius og

og som alle Cleopatras Underfundigheder ikke kunde redde; og
F selv, da hendes den Ødelæggelse af alle hendes Hedningerige
ikke gjorde ugjørligt gav den indbildte Octavian

Carthago.

Lappe 32.

§ 29.

Carthago havde ved den indre Vaghland, som dets med
Austningens dennes Ødelæggelse og mest udstrakte
Handel forskaffet den Magter, havde sig til en mægtig
Stat, det havde ikke alene befriet sig for den Trøbel,
som det i Begyndelsen maatte bestaae af Africa
Nationer, men det havde endog erhvervet sig et
anseligt Gebet i den Middelhavet, det havde bragt
de phaniciske Plantninger paa Østsiden af Africa
i en nøye og filtre Forbindelse med sig, og gjort sig
til deres fortrinlige Overhoved. Dets Colonier ud-
-skyttede den Handel paa den nordlige Del af det
middelhavske Hav og paa det atlantiske Hav; de
var ingen politiske Landsforbrydere i det mere, end de
ikke formagt Fald og stoar i disse Egne, da Tyrus

saaledes for magt med indvortes Uroligheder, ghe-
rillas og fremmedes Lykke alle ude af stande;
imidlertid havde dog ikke Agathocles lagt Vaabnene
ned, og ikke heller kan det forstaaes, at han i det
fra Dagaw. 3670. Syrakusi Egte med Carthagineen-
serne var afreiser Waarefod, og at Fremmed Tog
mod Dem i deres Siciliske Besidderser. Da nogen-
-er Fund oftere end mod dem, som det ikke var
at faae Ophed lei at forgjæld for, da den ingen
Formagt havde. Mamertinerne, f: en Fos Cam-
-panier, som havde vundet i Agathocles Ungdom
paa Rebbegrænse Fund x den Messina, dødt de
gamle Indbyggere: blev angrebne af Syrak-
-anerne, og Carthagineserne ~~og dødt~~ Romerne.
om Foraar 3719. Begge Nationer havde godt lunt
i god Forstaaelse og havde endog vundet allerede
mod Pyrrhus, med Hielp af Carthagineen-
serne og allerede havde nøgt en trakydig Afersø.
Frygtelser Carthagos tildagende Magt var ~~ingen~~ ~~Tilbøi-~~
~~-lighed~~ den havde Romerne ~~under~~ ~~forbrudt den mere end~~ Syrakusiere
~~forbrudt og i Forth. Oprør ialt de Romerne~~ Romerne oftere den
~~fiendtlige~~ og fiendtlige Magter, og Alan med
jetsk Overdrivelse og Vanskelighed anvendt deres
Hele kraft paa at undertrykke Fiendens Fremgang.
Krigen blev stilet og den romersk Historie; efter
en ser Digte, som Porsøl lutatius vandt, og den carthag-
-inesiske Flaade, tabte deres Det Mod, og indgik en
Fred, hvorved det overlod Romerne Sicilien og alle
andre Øer i det middelhavsk Hav 3773. Det vanskel-
-ige for Carthago var, at det med sine 17 dannede en
mod den fremdeles sidder Formagt, da det havde
-gen lei at vindgaae Krig, som maatte gjøre dem fiendt
og farlig for en Handlende Stat. —
Freden med Rom opvakte en ny Krig. Carthagineerne,
der fik deres Krigere ugjøre aldeles bevæbnede, ~~tilbageskaffede~~
det den ringe Barth. Hylmand fiyttede Krigstroppe,
nødsagede den med at udholde disse Troppen deres
Ugudelighed Vold, hvorfor ~~disse~~ gode lei Maaden
med Afersø af Mathos og Spendius. Medens
formaet de indfødte Folk og de af Carthago undertrykte
Folkslag sig, og kun en del af det gamle phønicisk
Colonier blev i Byzantsen Carthago tro, men
faldt tilsidst ogsaa af fra den. — Dette blev
Rom allerede da forstyrret af det Hamalcars, ~~den~~
Hannos og Barcas Partier. Hamilcar Barcas

X Jens Kriger Hero vilde strafte deres Uregerlighed

~~III~~ Romerne vidste, hvilke de ikke vilde undersøge saadanne
Ukoner, og Carthagineserne modtoge deres af Mamertinerne
i Messana, hvorved de fik Grund over den paa Ret af Troeste
~~mere end~~ ~~Carthagineerne~~ ~~fiendt~~ ~~og det~~
~~modtagne Krig~~ i Staden. ~~de fiendtlige Romere~~ ~~tilbøiede~~ ~~og det~~
~~Tilbøielighed at indrette den i deres Krig, men~~ Erindringen dyre
~~ignorere det, og finde ud af Carthagineserne~~ ignorere, at at Mamertinerne havde un-
-derstøttet

fra 265 – 263 a.f.

For en Landkrig var nu Carthago, med saa bragt Mennesker
afstrømmet, da ikke den Dansk flygtede for en Krig Folk,
ikke Rom regnede, som var udlaant Krigere og Sikker-
-e agtoksed dem den til at udføre det forste Dødsagende, men
ikke holdt Fonden Romere med den til Dem, Skuge a Rand
kan saa overvinde, at det end ikke forlandt at bygge Ensmand
Fund og skandt antage Hielp fra den til Mode, og den
andet Dødkas med Skegiand skal det forste Dødtag.
For denne Aarsag fremdeles over Middelhavet, Sicilien
falange, og med saa stor Ostersøe, Fand kjempet ikke
-ret, dette lag udsiennet den romersk Politik, at det
Angreb paa Carthago, i Africa selv, med Nemuderne
kunde blive forhindret, og ingen Fund det allerede den
Krig af Carthagos Skelne. Dersom ikke Regulus Fand
lagt under for den skandinavisk Dandiske Cathe

Fortsat af Klaarbeg, 240–247 a.f.

& midt i den dybeste Fred 247 a.f.

indskibet Hæren med alt overflødigt Krigsbehov og afseilede 3746. Hvad underfoldt Carthagenserne dem, som om de ogsaa vilde undertrykke den, nemlig ikke blot deres Landmænd og Kræmmere med en Krigsforklaring Rom, det er afslaaet den oftalede Krigsomkostninger 3747. Carthagos Hære blev ikke bestaaende af lybanske Soldater. De afsøgte jo for stadig det fratagne Romerne Sicilien og Sardinien, saa fremmede den store Familie fra Amorkerne paa den spanske Kyst, som Carthago allerede havde Koloniseret. Dersom gjorde Hamilcar, og paa sin egen Haand regerede Asdrubal 3756, saa snart i det sydlige og østlige Spanien, at det maatte gjøre Romerne Bekymring, den kræmmede det Selvig, at de ikke med Vaabenmagt ovenfor Ilerdes, og at Ebro Sagunt Fulgt under Asdrubal fulgte Hamilcars Søn Hannibal og Gnaeus Cornelius Scipio Asdrubal Hannibal Scipio

Asdrubal Carthg. nova

Hæren og Grænsen mellem begge Nationer saa-
mandoen. Jeg Romerudsigten var overordent-
aarsag da den Græsk Geist
Eyde og Sans Had mod Romerne,
nd det muligt paa Mysoiegro i Valencia
ugnite Sagunt, hvormed der
mod Rom 3765. Det fandt
ærenfuld Tactiens Slav, hvilket
magn var blem den forstand
gunstig til blem Krigen
Hannibal bragt det Rom
ng, men efter Vaabenstilstand
Cab, Carthago Lord i anden
ens Uroesfed den Fundet at
ottet i sitte Ord hindrede
det paa sammer. Carthago vaagnede
efter Nederlaget ved Zama i det egne Land, underlagde sig
en Fred, den gamle Fiende det er at sige det i
Krigsbody Belegsed, og forsøgte afhandt Kartagerne,
Hvormed det igjen kunde samle Kræfter. Dersom det
en magtig, overlegen og nærmeste sig Vaben i den nu
midtste Konge Masinissa, en Venn og Allieret af
Romerne. Ved dissede med samt Lagt Gemte de de
en Vaabenhvilestand. —

Allerede efter Maherbals Død, skal efter dennes
Ønske, gift Ham paa Kvind, hvem det var ved vognstund
at Kanne forkæstet sam; hun var falen fra sodlet
og Rom endnu saa stærk, at hun af de forenet Ko-
ringet ikke kunde undgaa gode Ræsed.
af sin Allierede, ikke deltagelse understøttet
hans Broder, hvis Bigethyst. Capua var forfaldet
Bagtaet af hans Modstander Hannos forladt af sit Forstand
og ødelagt hans Mod i et fredelyst Land. Dommen forfulgte endelig Carthago efter den Hydnigrøst,
Af Kjøbmandsoligeti gjenvandte Carthago at sin Gemarkdrøst og den fastige Ødemarkt efter den første punische Krig, hvorfor
paa Forsør i Spanien, hvor det dette Bolegsinteresse, ikke at det Land Gerud dette. Den Fande bestandte ogsaa
Krigen at de magtig jen. Italien under Hannibal kastet den Krig efter den anden punische Krig, igjen at blomstre. Den
Ikke Capua, det Rom, men Carthago overvandt Hannibal.

saadlænte for magt med indvortes Uroligheder, og Gladiatorernes frygtelige Oprør lykkelig var afslaaet; imidlertid havde dog alle Oprørs Last Ødelæggelse, og dens Indflydelse at forvanske sig i det ydre for Vaagen. 3670. Pyrrhi Gilde med Carthagineserne var af ringe Vaerdighed, og de forbrødret sig med Dem i deres Sicilianske Besiddelser. En vedvarende Fiendskab oestrede nu mod dem, som det var at frygte for, da Dem ingen Formagt fandt. Mamertinerne, som en Gos Campanaer, som havde vundet i Agathocles's Tjeneste og paa Rebellernes Side x den Messina, dræbte de gamle Indbyggere: disse angreber af Syracusanerne, og Carthaginenserne ~~og Romerne~~ Romerne. om Foraaret 3719. Begge Nationer havde fulde Grund i god Forstaaelse og havde aldrig vendt allerede mod Pyrrhus, med Hensyn Anledning Carthaginenserne og allerede havde ingen ny Traktat om Forbundet Carthagos tilbagevendte Magt var ~~igen~~ ~~for den~~

x Hans Enge Hiero vilde skaffe dem Mellemmandsmand

Romerne vidende, hvilke dette vilde udrette saadanne skriver, og Carthaginenserne modtagne dette af Mamertinerne i Messana, hvorved de fik Grund om den paa Det af Pyrrhus ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Fasten en 4 Aars krig, 240–247 a. X.

I midt i den dybest Fred 247 a. X.

og fornaadlet Carthagos Side fraflig: Hjælp til at
modtage, fik at ophøret Krigen og Koppen ke med Com-
mandt Krig med Rom, hvis dersligt alt var forandret
317 Aar. 237–220 x Carthago, med
at kjæmpe
den barcinsk Fødselsmand, nyslagen fra Spanien.
II stets med Haabet, dets med alt Godt

Fastet at han gav Fagtet mae blevet drøbt af
en Romer, hvis Datter han havde mistaalat
den fyre af en Gallier, som han havde fanget
til sin General, den da befandt sig i fjendtlig
~~Klemmende Alder, Alder~~ og som efter Fadrens Død
ar nat Frøen fik udgravet Øjet til Romerne, som
siden fra Alderen havde lagt den hvidere, befandt
sig da i den mest blomstrende Alder af Alder, med
utrolighed Mod, fornuft som den mest gallant
Sensland, en Claudius nemlig i den aldrig forlod han,
Udfordrede. Soldaternes Ærbødighed erhvervede sig
med indlagde den dem bold i ville Ord, og ved at
forøget den dem lovlige Ønskel af Byttet, fandt
II fra 218–202 a. X. mulig ved at ikke alle Fare og Afsnø-
-delser med dem. Polybius, Livius, Dion
Fastens tillægge Ære at Maastfølge, en Ungmand
-ge, en Amforigt fra Ungdommen; som omslutning
om, at Livius forder dem dittrede af Romernes Fad.
Hannibal blev efter begravet ved Cannæ, Aldes: Hallen
Alt som ikke efter Makabæiske Krad, fik ej efter denne
Vejen, gik Lø paa Rom, fjern ikke med ingen Grund
at kunne forklaret sam; fra nu fale fra sudlet
og Romerne fra Flod, at fra af vi fandest den
efterfulgt ikke Kunst uden ingen gode Afsted.
af sin Allierede, ikke Det blev undystoltet af
fem Soldater, fem Ligthyst. Papus var forfølder,
Fagtet af fem Mæstanske Kanne forlodt af sin Frøkvad
~~uden~~ overtrædt og født fra fy 11 Aar i at fraflig Land
Af Romanopolitet fremmedte Carthago af sin Generalmajor
paa Fjender i Spanien fra fuld dette Folkegunstrend, ikke at
Afsagt at vi magtfy fra Italien under Hannibal blev Det stor
Ikke Papua, det Mere, men Carthago overmandt Hannibal.

indskibtlakrig mad at omvendt Fjelgtoppen og
Afrikaanerne. 3746. 2. Hvor undsottet Carthagerne fund
Romerne Lort mad i Ryggrystet, som om de ogsaa ikke
undystottet dem, men ikke strøg dyrpa Den Vandrinde
og trang mad en Krigsforklæring Carthago – hvi at afstaar
den ydlatalen Ingorne Øjnemerke 3747. Carthagos Fanke
blev ikke lystaar, uden udalanske Colonier. De afsøgt
sig for stag hvi at fratage Romerne Sicilien og Sar-
dinien, som fremmedte den fem Familier fra
Generalmajorens gaa den fjendtlige Ejø, fem Carthago
allerede havde Colonier. Dersom gemt Familien,
og paa efter Faderen: efter
regierende Asdrubal 3756, som stor
Indstrid
~~Forbrydelser~~ i det sydlige og østlige Spanien, det
afsaadt gennem Romernes Ungdom, den trang dem
hvi det Forlig, at det ikke mad Haabet maatte omvende
Slottet Ebro, og at Haabet Lagunet Ikke neden
for Grænsen mellem Ebro og Asdrubal Lagt Katrouvan fra
Asdrubal fulgt Hamilcars Søn Hannibal i Com-
-mandoen. Fjerde Ungmandigen nam omvendt-
-ligt og Carthago vaagnet da den Jernsk Geist
af Magt. Hannibals Ønske og Fare fad mod Romerne,
hvaget fem hvi at angribe Tagnat, og fremmad uden
efter 17 fremadgjorte mad Rom 3765. Det fandt
Sydfor Lagnet i den barcinsk Factions Flad, hvilkte
mad sit Aftens Fremgangsmaade man blevne den Forhold
i Haabet. Den anden Gange 17 Aar blev Fjernen
ikke romersk Historie. Hannibal bragt det Rom
fra Ondskab af Undergang, men den Stats Grundfatning
og Udfoldelsen, det Lab, Carthago Lord i andre
Factionernes Uroligheder den Fundet af
Hannibal blev undystottet i mere End, hvilkte
at fuldkommen ødelagt Fjendt gaa fremmer. Carthago vaagt
efter Nederlaget mad Zama i det egnt Land, underlagt sig
en Fred, der gavnlig Fjendt det at Fjelt det i
Afsaadt Ødelagtsed, og forfølder afhandt Forlagerne,
Fjendt Fjerdet det igjen kunst samt Drøfter. Romerne fik det
en magtig, ærerig og rolig sig Stater i den nu
-midtste Enge Mæstenesa, en Alm og Allierede af
Romerne. Ødelagtsed med fem Lagt Grænse de da
en Stats Undergang. –
Romerne frygtet under Carthago efter den Hjemgangs,
og den fastige Ødelagt, efter den første gunstige Ting, hvilkte
at det Fandt Grund dette. Det Fanke Erfaret oftad
efter den anden gunstige 17, igjen at Romerne. Den

Hannibal: Stolen Jernarbejde for ødelagdes for Øjne, at
han, en ung mand, havde ondt gjaldt andre end: Romerne,
Rom med sit: ceterum censeo! Carthaginem esse delendam.
Legionen afgjorde den Dybe Begeistrede Scipio Cn. Cornelius
som forudsaa at Rom maatte falde, naar den ikke havde
mod at tørste for, gav at ødelægge Carthago.

F Ved samme begynder at udbryde en nye Krig, den med at
vælge indtoin Dacier: fra Sadungstads Dæmoner, og falder
den fal, indvortes Uroligheder gav en god anledning til Dødi
P da Praetor, L. Pittius. Den fem Schut ud: fem Ærmer, ikke alle
- ner som de Plebejiske, Jord Ammer, Jord Jurist for at finde
[fra 193-142 a.X.

Dette, tog Jon Gyst, 70 Aar af. I samme
Aar dødte Philopoemen og Scipio.

P Consul L. Marcius Censorinus forlangte fuldt at de Fuerte
alle udkaste, deres Vaaben, og de ikke mere skal, bestemmes
fra den fjerde Punische Krig

F med denne sidste Krigs Afslutning at forsvaar den
ikke dybt. Nye Vaaben fabrikeres med en utrolig Hurtighed.
Ærmer, Palæer, offentlige Pladser fem andlæb til Vorbjerder.
Mand og Kvinder anbyder Dag og Nat, til det sidste Kommer den Jon
til at sver Ungnoelaf.

[17 Dage brandte den af 700000 Mænd bebornet, 1000000 Mand.
P med Storm den kompets 6 Dage og Natter i Gademe

F Co Gange begyndte Carthago igen at erobre sig af Afrika, under
August, og efter Maxentius, men lappe Gange blev det gaar
aga ødelagt, og man finder ikke en eneste Mand, fuldstænd

Rom.

Aristocratisk Samfund. Rom bestaaet Kongedømmet, men blev ikke
opgivet Lovdal, ikke for at begrænse en fornuftig Lovgaf. Konge
blot 2 Konger i Aarstid for 1, og for at blande Politikerne, gav man
dem et andet Navn. Det var blev, som for, ikke Tidsbegrænset,
og Undertrykkelse navn ved for at fortrænge, som de det Jaat
vogter ikke at falde dem i Ærmerne. Det omgikkes man

aldre Pats Stock. Ved den Tvist i Rom, dette og
det haagende for Fadder Bragt det Præst Ønske, at Hannibal
maatte forlade ~~Kongedømmet for Rom~~ Carthago. Den Stor Mand Bragt
det Sød ke Demaner med sig fra dal ud af det Præst Hø ke
det andet, og blev ved alle i Bithynien i det Øst fra samme
Hang Bestyrer fra Carthago under Jurist de Romerne
indvortes Uroligheder, ikke Demaner Dygt fra den
Pats Øjemæk gav ogs. Marsemisø lag det for ikke i
Betænkning, fordi at undvike sit Ophold gav Car-
thaginenserne Belejring, og fra Frøy Den forøvrige
mellem Landsmænd Jon nigtes Fremmede Emporia (Provind
- sen Tysca og andre.) Carthaginenserne nødsaget ikke at
bryde Magt med den numidiske K. de Jon var Romes
Allierede, og det, ved at begynde til under den Pats
Allerede, med Jon Brudt Fraden. Ugyse forpinnes
anmodet det Rom om at gøre det gav Marsemisø U-
-billeget, da deres Vedkøbt var Romerne Forhenem,
om det ved ikke nekt, at Marsemisø skaut ikke ødelæg
den. Endelig kom det til aabenbar Krig 3838, da Dansø
-ninger fra det Præster, som Marsemisø Jorud Bragt
gav sin Ønsk, blev fordrevet fra Carthago, og Mas-
-sinisø gaaet den bebaarkaede. Carthaginenserne blev
overvundne af Kugen, og deres hele Armer ødelagt. Man
var bellige at Rom giorde Afstaelse til at begynde sig af
deres grusige Tyrkesæd til at ødelægge sin Rival, Grøn-
Afrika faldt af fra Carthago, og underkastedes Rom. Carthagi-
nenserne anmodet afsend Medde for at forsøge Romerne,
forinden den den forsøgte Ønsket Ardendae, og erklærede sig
villig selv for deres Underkastelse. Men det kunne deres ikke
forhindre, at en Armer stillede til Afrika 3835; ~~Gulter~~
~~fjerde krig den til at ødelægge den Mæslen og Tyrker-~~
~~-vand, og dagen forlangt~~ at Mæslen skaut ødelægges, og
ødelagdes til Muli fra Brandbraden. Den underkastelse
bragt Carthaginenserne til Fortvivlelse; at forsvarede sig
3 Aar med Fortvivlelsens stærk Kraft, de for Mæslen for Rom
-ne, Gjeri Beslut at romersk Generalen Scipio Emilianus ved
Ødelæg. Den tagen Scipio Æmilianus X mellem Mæslen,
imellem ønsket den mersk fortvivlede Mod, og ødelagt
den i Ørund og Grund 3838. Det carthaginensiske
Gebet blev, under Navn af Africa propria, gjort til
romersk Provinds. § 30.

Ved Kongernes Fordrivelse blev Romerne den udøvende
Magt mellem 2 Konsuler, og valgt dette den Patricier
Jun. Brutus, Tarquin. Collatinus, og strøg dyre i deres
Ved, Sp. Lucretius. Valerii Publicola Lovet — og Kongeom
maet begrænset den ugn dyrenvæsen. Tarquinierne
forsøgte forgjoves, dels ved Forraadet, dels ved aabenbar
Krig, understøttet af Vejenter, Tarquiniensere, og Lucumoner.

under Folket staaende, saalænge de fordrevne Konger havde 137
et Parti i Rom, men neppe var han død, førend Patricierne
fordoblede deres Tvangsmaader, og selv Publicola [illegible]
de Forestillinger; hvorimod han som Dictator havde trøstet
Folket.

ʃ Det mangler ikke Exempler, da [illegible] Porsenna [illegible]
Rom, som han allerede havde bragt i stor Nød; og maatte Romerne
[illegible] at bringe [illegible] til deres [illegible]. [illegible]
Aar sluttede Rom en Handels Tractat med Carthago. Andre
Brutus faldt kort efter i en [illegible] med Tarquinii Søn Aruns,
som og saa blev.

ʃ. A. 261. p. R. c. De forbundne Latiner [illegible] ved Lacus Regillus (Frascati) [illegible] Tarquinii [illegible] Campanien.

ʃ Men Eenigheden varede ikke længe. Folkets Armod, som [illegible]
[illegible] Magazinerne
maatte man fylde, naar [illegible]
Consulernes [illegible], og Adelens [illegible]
at anmasse sig al Magten, fødte Gemytterne i en
[illegible] Spænding.

ʃ° [illegible] Stemmerne efter [illegible] Stammer, og hvorfra
Adelen udelukkedes.

ʃʃ hvorfra blot hans Moder Veturia og hans Hustru Volumnia
[illegible] [illegible]. [illegible] af dem,
trak Coriolan sig tilbage, men blev derover dræbt af
de misfornøjede Volscer. —

ʃ efter Tribunen Caii Terentii [illegible] Forslag,

ʃ Decemviri legum scribendarum

i [illegible], Porsenna, [illegible] at [illegible] sig Rom. Horatius Cocles,
Mutius Cordus Scævola, og Clelia [illegible] fra denne [illegible]
Endelig havde Kongernes Fordrivelse svaret [illegible]
fornemmelig Adelens aristocratiske Myndighed. De indvortes
Uenigheder, som derimod opstod i Rom, foraarsagede ved de
med Debitorerne udøvede Strenghed, tvang Adelen til at
[illegible] at vælge den første Dictator T. Lartius
i en Krig mod Latinerne 3480. Man betjente sig ofte af dette
Middel for [illegible] mod de indvortes Uenigheder,
[illegible] Uenighed brød ud i en Krig mod Volskerne
Plebejerne forlod Rom, [illegible] paa det hellige Bjerg, ʃ
og tvang Adelen til at eftergive deres Gjæld, og at tilstaae
dem [illegible] Tribuni plebis,
[illegible] et farligt [illegible] i Stand til at gjøre [illegible]
[illegible] Skridt til Adelens Undertrykkelse. ʃ Den volskiske
[illegible] C. Marcius, ved at [illegible] Corioli, sig Til-
navnet Coriolanus. [illegible], gjentagen
[illegible] Plebejerne ved Hungeren til at
afstaae fra deres Fordringer. [illegible] dømt,
[illegible] Tribunerne comitia tributa ʃ 3492. [illegible]
[illegible] Coriolan gik over til Volskerne, og bragte
sit Fædreneland i den største Fare 3496. [illegible] et for-
[illegible] paa de patriciske Forrettigheder [illegible]
agrariske Lov, om [illegible] Fordeling af Grundeiendommene
[illegible] Borgere; [illegible] saalænge [illegible]
[illegible], [illegible] Con-
[illegible] Cassius, [illegible]
Forslag 3498. [illegible] paa [illegible] Maade, [illegible]
Uenighederne. [illegible] indvortes Stridigheder [illegible]
[illegible] med at omkring [illegible] Nationer, og den
almindelige National Aand [illegible] med deres [illegible]
[illegible]. ʃ 17 med Vejenterne, og offrede den fabiske Familie
[illegible] 3507. Tribunen Terentillus gjorde et heftigt An-
fald paa Aristocratiet ved sit Forslag, at [illegible]
Love, hvorefter Consulerne skulde dømme. [illegible]
[illegible] heftige Stridigheder, var L.
Quinctius Cincinnatus [illegible]
[illegible]. Tribunerne [illegible]
[illegible] efter [illegible], at [illegible] Consulerne
for deres Domstol, og [illegible] ʃ med Consulen
Appii Claudii Understøttelse, [illegible] at [illegible]
Love skulde forfattes. Man gik derfor klogeligen
[illegible], [illegible] ved et Gesandtskab om
Grækeland Love, og [illegible], efter at [illegible]
alle andre Statsembedsmænd, 10 Mand ʃ, [illegible]
[illegible] i Forslag. [illegible] blev de 12 Tavlers Love. 3533.
De 10 Mand søgte at beholde deres Myndighed for bestandig; men de
blev i en Opstand, [illegible] med Appii Claudii [illegible]

I Fyldtlig var der nu i Rom en dobbelt Institution, i comitia centuriata et Aristocratia, i comitia tributa et Democratia. Hvem af dem der skulde faa Overhaand, var paa hvem der havde tilhverve sig de Longerenes Magt. Patricierne, i hver Patricier havde Overhaand / Forfædrene og de, Plebejerne, i hver Pleb. havde Overhaand / et militairt Tribus, Tribus, i Pleb. alene / Tribunatet. Centuriene gaae kun for den hele Stat, Tribus blot plebiscita, som alene forbandt Plebejerne.

II Fordi alle gammelt Plebejerne kie hvadtlig Tribus, den sattiga Oldricius Gottmanal med up Plebejerne, og alle eligestillede i Arbeid Gaader.

III Men man skulde alle gyldige Beslutninger og Embedsmænd fra alle Embeder, og forlangedes Patricierne deres samme.

IV Dette Stand Kaabing lykkedes Romerne Volaus Lang, 347–367 p. R.c, den Philipsing var dem en lignende Stor. Det andet den de Patricierne gaaen, og saa var det den første Gang, at de som Forfædre fik Fold. Men dette Oprør var ikke begrænset til Rom, men det blev Oprør over hele Italien, og efter en Krig af 5 aarige Varighed, 377–82 p. R.c, opnaaede Plebejerne Magt og Ærer, og vagte alle Familie Mahsnedelser, og Plebejerne fik en Mand, Lykkelig Fremskridtet, og Patricierne det en Mand, Lykkelig Fremskridtet, men Fred blev Fremskridtet. Rom Forvaltes fra Dette af, Patricierne alene Fremskridtet.

Alle fortaltes Polybius, jfr. gamle mosat. Livius, og jfr. Patroniad, maaske mere Romanen.

I Dette gaaer der for Magt Lone, Leges curiatae, som blev gjaldt for en Ærd, leges centuriatae, som gaaer i comitia centuriata, og Plebiscita, som gaaer i comitia tributa, de skulde efter en Consul, Dictator eller af det Ting, Dictatorskab, de skulde efter en Tribunus Plebis, rogatio Lege forbandt det hele Folk. ~~Dette afsnit er 104 sider~~

II Dette var de af Plebejerne Herennius valgte Tribunerne kie, eller med Oldmandsæde af mindre Romer Plebejer, eller med af andre de gamle Fer, eller og fra deres Ærmslab. Men de valgte altid Plebejer; de kan gjennem Tribunerne Magt gaae under Lagt Krigsret, Kaabet og Aabenbare indtrad, som de com. Tribunat og at retsforen, udrunnet Consulerne, og krænget Tribunerne

paa Magtmaas Tydskhed, afsatte, de forrige Tribuner end-
dog 3535. I Tribunernes indsatte de den Lov, som forbød
Ægteskab mellem Patricier og Plebejer, blev afsaaret, og gen-
dannet den ny Lov at ingen Consulat paa Plebejerne.
For at undgaae den, lod Adelen, som var
af faa Overhaand, Consulatet hvile (udsætte), i Stedet
for Consulen, Ingetribuner med ~~Magt~~ consulærisk Magt,
hvorfor man ogsaa antog Plebejer 3557. Dette varede
dem over Tribunernes Indvirkning.
og Valerii, Veseteneres og Valeseneres forandrede 3588.
Tribunatet fordrev Tribunernes Sam. Men en de
Fransfaldet Gallerne af Folket fandt 152. 583 Tydsk
Rigen. 3597. Men en Frise dryges ostaaet Ting med de
Paaromske Galler, som Romerne Fuet ogtagt ud af
hvad Folbrallen, da de fort hig med Plaphum, hvorfra
Baku med Ungfrugt 3597. Gallerne og Romerne mø
Allia, X Rom 364 p. R.c. og Romerne blev tvungne til at
udlevere Capitolium, som Manlius
udsat. Camillus, angreb ellers for en stum Dæt-
ning, flog den altid, og lykkedes Fædrelandet; andre
fortalte at Gallerne drog bort efter en Betaling Lykkelig
Erobringen. Licinius Stolo og Lucius Sextius
dette mellem Ægteskab, at ikke mere Consul valgte af
Borgerstanden 3618, med fulkan Lyglighed man dyrkede
Romers Fabrikt fra Consulatet, og omvendt Adle
Patrons, udrettede af Adelen. Paa den Ted om-
bandt man det, at M. Curius opofrede sig, for at
stille en Epidemi. Lykkelig Krige umiddelbart dannede
den Tarpe Stat af Mellem-Italien, efter aflej at fre-
Gallerne Angreb af Gallerne, med fulkt Adelsmænd Man-
lius Torquatus, Valerius Corvinus Navne glimrer. Midlertid-
er mellem Adel og Borger blev saadan en afgjort for
dersk, og mellem ogsaa Familie-Aristocratiet gaaer,
da det var gjenbagen Lone blev bestemt, at de Beslut-
ninger som gaaer paa comitia tributa, skulde gjælde
det hele Folk, og at den Lov, som Tribunerne vedtager
over Dictatorens Gaade, skulde afskaffes, og at Borgerlig
Ægteskab Lov Adgang til alle Embeder.

Men for
Adelens aarvalige Aristocratie opstod en Optimaternes
aristocratisk Fiendskab. Dog indvendte Demo-
grafen fundet det dennes fra at Lov om Hedig, i
Fremmed til Fundamental over Italien afgjorde Krig
med Samnitterne, ikke om II Fæstes med Ægteskab
mellem adel og Ægte Ægteskab. Den nævnte, ni og
de afsluttet, Aar fra 364 til 372. Den fraad-
sigende stemmed, at Samnitterne angreb Capua, ikke
Rad kunde det modstaae den, og underkastede sig Romer.
Ere det ulykkelige Ægteskab, ikke II fik det Samnitiske
Krig med Pandium, og den samnitiske General Pontius
663. Krige med andre Nationer, som en farlig Opstand
af Latinerne, var ikke forrent. Manlius Torquatus,
Aldrig ugt Rom Ty loa for som efter, men Indsatser. dette Fremmed
Gallerne. Min. Ed.

[7 Krigen med Latinerne var at Consulen P. Decius Mus fra at standse Legionernes Flugt, styrtede sig ind blandt de tykkeste Fiender, og ved at offre sig selv, gav nyt Mod til at slaae Fienden, saa at naadt en afgiørende Seier. Romernes Mod, saa at vandt en afgiörende Seier. Hans Exempel efterlignedes af Sönnen i Krigen med Samniterne. 66

F Samme Dentat var ikke som Romerfolkets ussel og [illegible] Samniternes Gesandter bragte Curius i en Guld, som Sum hans for at vinde ham, men han viste dem tilbage med det Ord: Non aurum habere, praeclarum sibi ~~habere~~ videri, sed iis qui aurum haberent, imperare

Ѱ Staden i magna Græcia, som kun til [illegible] i Krigen, for- saavel Romerne igien med deres Seile, deres [illegible] ødelagde dem med deres Flaade!

[X i Forening med Carthag. med hvem de havde allerede sig ved Pyrrhus allerede en Maade, hvor Carthag. sikret for Romerne, da Tarent var gienvunnen, fordi den frygtede at Epirus Fæstet til [illegible] nu længe.
[De saa imod fremmede [illegible] Rom en Colonier, for fortsætte at sætte alt under romersk Fod; de Oprindeligen maatte [illegible] tabe visse Landstrækninger, og Tilladelse at stöde til de romerske Armeer, og deres Folk samme som Bundsforvandte, i Krig; men for övrigt var de Maade, de regjerede paa, meget forskiellig, og hvert var paa Maaden, de var kommen under Rom paa; dermed dannede sig i Latinerne en egen Art, jus Latii. Mange erholdt romersk Borgerret med alle dertil hörende Fordele; andre erholdt deres Forfatning, og optoges blot til romerske Bundsforvandte; atter andre bibeholdt deres Skikke, [illegible] Forfatning, og beskyttedes, - uden at have Stemmeret, som Municipalier. Capua satte först under militair Regiering, og en praefectus provincialis, foruden dem, som Roms Bundsforvandte havde [illegible] efter Nationalitet; samme Skaber [illegible] som Antium, Volskernes fornemste Sostand, og mange andre Steder. — Paalagte ikkun de romerske Colonier, Municipalstæderne og Bundsforvandternes forskjellige Rettigheder, de ved varet de til alle Italienernes erholdt Borgerret.

Med Tarents Erobring begyndte först Roms Cultur. Hidtil havde Almuen kun [illegible] at sammenbringe [illegible] - [illegible], [illegible], [illegible]. En romersk Maler maaske [illegible] saa [illegible], at Q. Fabius den 452 p. U. c. malede Gudinden Salus' Tempel, fik Navn af Pictor. Rom havde lagret 34.

to Decier, Papirius Cursor en brovnde fra disse Krige. De sidste var især de, som overvandt Samniterne. [Romernes Seier fik först Fod i Magna Græcia, og Etrurier, Umbrier, Hernicer og andre Folk i Mellem Italien blev, i uden de samledes 17 undertvungne, men söge atter ved imagangt at afkaste Aaget. Under de lange og vanskelige Curio Dentati Consulat blev Samniterne, efter en 46 aarig 311 listeagtig Fred 3690. [D. ss, straks [illegible], [illegible] Folketelling 3695, fandtes 273.000 krigsdygtige Borgere. Da de længe stridige havde sögt at lade den Lov, som forbod at kaste Debitorer i Creditorernes Jern, saa begyndte Plebejerne dem til at indskrænke den saavel, ved atter at forlade Byen, og drage op paa Bjerget Janiculum 3696. [med Samniterne og Etruskerne forenede, da Romerne kom i [med Tarent, de kaldte 2. af Epirus Pyrrhus til Hjelp 3704. F. de epirotiske Seier er det forlagt, fremlaad Romernes först udmattet, saa under Curius Dentatus overvandt ham. Efter hans Bortgang fra Italien overvandt de Samniterne aldeles, X Tarent, dette var Magna Græcia, [underkastede sig Italien fra det Sicilianske Hav til Gallia cisalpina. Ѱ [Begynde omr. det. Efter Pyrrhus gienstande og saa nuholdent [illegible].

Romerne vare nu Naboer til Sicilien, og det kunde ikke feile, at de paa maade blev indviklede i dette Landets Anliggender. T det nemlig ~~[illegible]~~ Daborrer Anliggender. [det ret forfaldt, Siciliaberne at af Mamertinerne blev kaldte til Hjelp ~~mod Carthago [illegible]~~ mod ~~Carthaginenser~~ og Syracusaner, og at disse erobred de 1ste puniske Krig 3720. [de Syracusanerne forlangte sig med Forsigtighed og ved Appius Claudius i disse Anliggender.. Men da de carth. General Hanno tod alle Italiener, en hans Armee ombringe, saa gik Consulen Appius Claudius med en Armee til Sicilien, slog 2. Hiero og Carthaginenserne, og befriede Messana. Allerede i det folgende Aar gik Hiero over paa romerske Parti. Romerne tog Carthag. ved Agrigent, og × den störste Deel af Sicilien. Da de uden Flaade ikke kunde forsvare deres Erobringer, saa byggede de deres förste Flaade, hvormed C. Duilius erholdt en stor Seier 3724, saa med Hjelp af en Maskine: Corvus: som havde lidet indsatte paa Skibe, hvorved de fik Leilighed til at [illegible] fiendtlige; i Slaget forvandlede saa godt som til et Landslag. At drive Carthaginenserne udaf Sicilien, Sardinien, Corsica og forfulgte dem under Attilius Regulus til Africa 3728! den store Sygdom, som deres General de havde, endte med hans Feldtherre Uheldig 3729, da den spartanske General Xantippus slog og fangede ham. Ed Gange ödelagde en Storm Romernes Flaade, i [illegible] Carth. adskillige Gange ~~[illegible]~~

Hun slagen af den, saa blev dog en af deres Haarde under Claudius Pulcher udslagt, og en anden gik igen forloren i en Storm. Carthagerne sendte derpaa Herr Lieberis og Hamilcar Barcas saaledes af Slagtet i Sicilien. Men alle disse Slagter hvorved ikke Romerne, som allerede havde afslaaet en Fred, som de havde Regulus maatte tilbyde dem 3733, dem udsolgte Haarfastighed. En ny Haar flog under Consul C. Lutatius, den carthagiske Total med et Agadisms Bem. Carthago havde anvendt sin sidste Kraft paa denne Udrustning, den var udmattet og Hamilcar var i Sicilien i Fare for at falde i Romernes Hænder. Afgjørelsen maatte ske paa en Fred, hvorved de Romerne afstod deres Besiddelser i Sicilien og det maaes Pris i det mindste for og betaalte den Sum som under Ratificationen blev forøget 3743. Romerne havde endnu en M med Roger og Liguria, og fulgte Carthago Sardinien med i Slutningen. Dette var det det det Jani Templet, hvor first Gang siden Numa Tider 3744, men aabnedes det igjen, i det samme M med Illyrien, hvor Romerne først forstyrrede D. Tenta, siden Demetrius, hvor Sempronius fra 2. Punerkrig 3757, 3765. Slagtet og Udslagt var M med de cisalpinske Gallier. Romerne X Sardinien og Korsika 3759, Istrien 3762. F Barnet for den anden gange Udbrud fandt man 207, 313 forsiddende Bogen 3764.

Afsagen, det den anden gange M var den, den første Gang Fred, Sardinien og Carthago, og Hannibals Død. Den blev ed. de Hannibal F med det slaaet Derlig (x), indtog og udslagt Sagunt i Spanien, gro efter det Ebro, med fuldt Samtykke Romerne fornærmet den illyriske M, igen Anledning Romerne 3765. Ved den Tredje gik, efter at Byen Syracuse blev ødelagt, Marcellus, 5 gange Konsulerne 5½ Mand efter at den forlad Carthagerne og blev Herre fra ind i Italien, hvor mange gallere ketteren fornærmede med den, og den Fabius, og den Fabius, og den Sempronius 3767 Dictatorn Fabius Cunctator, offer, som nogle lied, ud at undgaa en Udfaldning. Dermed flog han, det fulgtes Dictator 3768, Romerne med Cannæ, Terentius Varro, en total den endnu aldrig nan blevne Slagter. Nu Hannibal gen Rom lied det at samle Kræfter igen, det lykte det Mod og Byen var ikke Følgen, undtagen forsaaedes Neuanz italisk Sold foldt af fra Rom. Vinterquarteret i Campanien 3769 afskrivnet Hannibals Armer,

forbandt sig det det at ovgik Rom, Syracusanerne eller deres Allierede, brændte et romersk Skib, ødelagde mere Patrimony.

Illyrierne maatte fabrik dem, det at betaler det sendte Skib med mere end 2 Ører af Gangen, eller i Følge forrenede de hidrakte fra alle Kartagenerne.

F Det Folkeslag med Gallerne under Kartagenerne ødelagde Romerne Colonien i Placentia og Cremona. –

F fra 536–552 p. R. c. 218–202 a. X. (x) Som begynder 24 Aar. fra den første.

Carthagenernes Erobringer i Spanien

(x) fra Carthago Historie pag 176.

Fra Kartagerne Ind-gode Overlegen over Romerne, de Slag, under det Hannibal.

Hannibal.

De vilde ved at afslutte Carthago Krig, efter det det at Sorg forlaagt Hannibal ved Lucera. Dum deliberant Romæ, perit Saguntus.

Romer Marsch havde fordelte mindre end hans Jer, at de af 59000 Mand, hvorved de manøvrerede fra Carthagerne, efter 5 Mand, de Jer vaabnet Folken, hvis fandt 20000 egne. Forsvaret for 100000 Soldater, udpulide, og fra Tagomenus slagtning efter en Jans for det ikke mat, med mere forbrugt Mandskab og Mandskab og Mandskab Jøg at undgaa Romer indsammenkaldt med Magt.

Efter det det Slag allerede 10000 gallere slagtede gik over de Sammen og overvandt den paa Ebro, de at foran Jenerten for at gaa de Soldater for Rio. At følgende Sommer, da Jens Jer vandt-mere end halvt forlorne af Gallere, Gallere og Etruske, Etruscerne genemsaa under Konsul Flaminius Mod vandet i at tage det Byen, og Hannibal brugte det at Kampen af Byen. Gik det Jer, og det var det Mod at Jer for det Mod for det Jer.

Alle egnede Carthago, som Indbrud at Jer for det Mod for det Jer.

Konsulen Æmilius Paulus, som forgjøves havde fraraadet Slagtet, 80 Praetorer, 20 Ærbare, 10 Bredsorm faldt, og fremdeles de Jomanger deltog at Hannibal Felt Slagter med det Jer, og fandt det i Apuria. Romerne overvandt selv det Ebro det 50000 Mand.

Hannibal lod ikke dette de Romerne, som han gaarde om-
kiøbe, uskellige maatte for forlad, og disse vaabnede Folkeslag
som de at overlagde, at Skibe, som mere gavnt som fuldt
ikke, som for nut blevne. Hans Broder Hasdrubal, som var paa
Vejen med Troppen fra afsproskelsen, blev i Spanien slagen af
Publius Scipio, og kunde ej engang holde sig der.

* som Polybius, hvor han fortæller om Oprøret, som Mercenarerne og Afrikanerne
opreisede, 24 Aar gl.

Rollin lader dem falde i Slag efter Livius.

og Romerne var fra den Tid i Stand til at give sig
Modstand, for da var de kommende Fakti i Carthago fuldfø-
rt at for blev underkuede i alle Tider. Dugn fulde paa ny
gang i Italien, Corsica, Sardinien og Spanien. Sci-
pio tog Syracusa, efter Livius Død 3769, carthagenerne
forlod, men at vinde Fodfæste igen i de Øer
Sardinien. I Spanien blev Carth. hjælpte betydelig
av Indbyrdes, og mange af deres Land erobrede, uden
Romerne med Forsætlig nødsaget lige deres Generaler
Cn. og P. Scipio 3772. Men de infødte gjorde, under
P. Corn. Scipio Den afgjørende Dommedag, og tvingede, med
Scipios Afkommer, mange fremste Nationer og d. af
Numidien Masinissa lod at allerede den med den.
Hannibal fik blev fra Rom udskellige Gange flagen af
Marcellus, og vinsket fra Ostmagt. Fredens 3769.
Fra Land ikke mere Romerne lei at ødelægge Byen Capua
og vinket, i den Fredsslut, hvorved fra Rom 3773.
Byen
Fra Romer, som Asdrubal besatte fra Ebro Hannibal,
blev med Metaurus slagen af Cnæus Nero og Livius
Salinator, og Asdrubal dræbt 3777. E. fuldstændig faldt
Sicilien, med Syracusas Erobring, fandt i Romernes
Magt 3772. Alle Carthag. Besidtninger i Spanien blev
erobrede, og de Carthag. Hær gjendrevne afen romersk
Hærd. Hannibal var, efter flere Tab, bragt ud
i en Krig af Nødtvang. Fra Romer, som Magt vilde
hævne sig, kunde ikke komme igjennem, og blev slagen
3778. Scipio gik over til Africa 3780, og
sejr de Carthag. i deres Allierede, i. ovn. d. masse-
sylske Numidier Syphax, med Masinissas Gnæg 3781.
Hannibal var da tilbage i Africa, men blev med Zama
totale Nederlag af Scipio 3782. Dette Øgen bragte Carthag
om fem med Sidstnævnte Gange
under
maatte udkæmpe en Kamp, og de Skatte, afpaa Spanien,
blev, og Rom, ikke at forny
krige, samt at betaler en
Mordpenge, grandsum 37

Scipio Hannibal tagende paa at udføre sit Øjemærke, i den det gik ud paa
nemlig ved at fuldføre Krigen til Fordel af den romersk Stat, og vinde fand
Seier for Romerne gik at sejre for Africaer og Spanierne Tilbageskyde. Det var fuld
fandt for 40000 Mand mere end Tropper end de Africaer, for Ikke Medrubal
lod for betaler. Spanier med endnu 14 à 20000 Mand mere end Africaner, og 60 Ele-
phanter. Hannibal var derfor af Troppen, fremad for hente at forlænge den Kamp i Afrika
for efter Ordre af Fædrene i egen Hjem, men for Tiden gav en Mand efter den ene
Natur Hjem til Gudsen for Stat andre Ødelægelse. — Hæren tilbrøndt fem
om Forraad. for Marsch til Italien, omtrent 1400 Miles
200 Dage
Dansk Leg. omrettes. en Efter-
Corsi Annal. 1860. III p. 58

Scipio Hæren, uidvendtlig en Hannibals Marsch til Italien, allerede forfærdet
Gallier, for at standse fra den, men var forgæves kommet til Rhone, 9 Dage efter at han
Hannibal havde passeret dette Flod.

* Den ovenfor Cnæus Lentulus, som var blevne beholdt fra Sicilien, fremmet til med
Scipios Hæren Armer og rykket frem med Tribia i Marsch af Placentia, Piacenza

Det Macedonien Magt i Magt

140 Hun slagen af den, saa blev dog en af deres Raader under Claudius Pulcher udlagt, og der anden gik igien forloren i en Storm. Carthagenienserne blev herre til Eros og Hamilcar Barcas begyndte ikke ulykkelig i Sicilien. Men alle disse Ulykker hvorved ikke Romerne, som allerede havde afslaaet en Fred, som de havde Regulus maatte tilbyde dem 3743, dem afholdende Haabet fattende. En ny Haar flog under Consul C. Lutatius, da carthagienserne tabte ved et Øgadisøe. Carthago havde anvendt sin sidste Kraft paa den Udrustning, da han udmattet af Hamilcar var i Sicilien, og Fan fra afsluttet i Romerne Fanden. Ligeledes maatte de ogsaa udgive en Fred, hvorved de lod Romerne afstaa deres Besiddelser i Sicilien, og betale 3200 euboiske Talenter, som under Ratificationen blev forøgede 3743. Romerne havde endnu en Krig med Boier og Ligurer, og foretog Carthago Saadanne med i Faren. Dyre-Tallet det Jani lukkedes, den første Gang efter Numa Tider 3744, men aabnedes det igjen, idet de fornyede Krig med Ligurer, hvor Romerne først forflytte C. Tenta, efter denne, Cajus Sempronius Longus 3757, 3765. Slagtes og tilsidst var de ødelagte Gallier. Romerne X indtrinde i Ligurien 3759, Istrien 3762. F Narafen de ogsaa Sardinien og Corsica, hvorved fandt man 207, 313 Sølvpenge Skatten 3764.

Aarsagen til de ovenfor nævnte Krige var: den første havde Fred, Saadanne Carthagerne, og Hannibals Fad. Den brød ud, da Hannibal havde slaaet Sølv, og udlagde Sagen til Spanien, for at komme over Ebro, med hvilket Carthagerne Romerne

140

Den Fred i det Slag var blevne Romerne med saadan Sorgfuldhed, at ingen af de strøm-fordi mødte at Ford Fjeldet, som fra Sinnes Dag indtraf.

Efterretningen: at man havde tabt et stort Slag: forarsagede i Rom saamegen Bekymrethed, at man det hverken turde tilbage med at holde en Diktator, og dette blev Quintus Fabius, hvilken udnævnte med to Dele, som i Dødstal. Men ikke at indlade sig i nogen direkte Erfaring med Hannibal, men Sydendig at forfølge ham i en mere Afstand, og ved Udsigter ham Lyst til at slutte Fare, og ved selvfølgelig at finde hans fra at udsoin nogen Tronk, hvorved gjentlig det fødte ledsaget fra Rom maatte have, Skade ikke blev Romerne Bagvejen fortagen, og Ingen vicet om Ikke med Sange fra, Fandt et ingen Fredsform fulgt fra Elbe Kommando. Fugen fandt Sted i Nærheden af Pelinium, ad Delo ved Cannæ Hannibal, som ikke X fly, afbrat, og at jeg flere Dele med Romerne Ikke i Fanerne ved Cannæ

[Hannibal kunde ikke dølge at Fromindsen, som han [illegible] til ham, udstillig maatte han forlade, og dess [illegible] ham til at ødelægge, i Stæder, som [illegible] i det, som han med tilbage. Hans Broder Hasdrubal, som var paa Veyen med Troppen for at forstærke ham, blev i Spanien slagen af Brødrene Scipio, og kunde ej engang holde sig der.

* som Krigen i begyndelsen som Casser, som Mennesker og Penger omhyssom, 24 Aar og.

Rollin sætter dem faldt i Slag efter hverand.

f med utrolig [illegible], over Pyrenæerne og Alperne, Rhone og Rubicon.

f Det ubegribelige var at Hannibal kunde [illegible], hvorfor han [illegible] ikke [illegible] nødvendige Anstalter til at understøtte Hannibal.

*Udygtiget Sædvanlighed, forlod med Tilbud at Land, hvorfor og 16 Aar havde [illegible] understøttelse og ### [illegible] Landsmænd og Misundelse [illegible] Carthago [illegible] han maatte

f endog Capua, som længe [illegible] med ham, og til [illegible] [illegible] han endog [illegible] Men til at angribe Rom 3773 og Tarent, [illegible] af Romerne igjen, og andre [illegible], først Hannibal nødvendig maatte con-centrere sin lille Hær, som [illegible], Slag og [illegible] uden havde kunnet ham.

[illegible] havde stillet sin Hær med [illegible] saaledes at [illegible] kunde aabne sig, og lod Hannibals [illegible] [illegible] at staae [illegible]

141. og Romerne vandt fra den Tid i Stand til at gjøre ham Modstand, efter da ikke [illegible] Carthagos Hindr-ed at han blev understøttet i rette Tid. Tvinge Fester gaa tvang i Italien, Sicilien, Sardinien og Spanien. I Sici-lien tog Syracusa, efter Hieros Død 3769, carthaginensiske Parti, men at [illegible] Italien havde dog de [illegible] [illegible]. I Spanien blive Carth. ligeledes [illegible] [illegible], og mange af deres Lande erobret, medel Romerne # ved Forrædderi [illegible] deres Generaler Cn. og P. Scipio 3772. Men de indsaldt igjen, under P. Corn. Scipio [en afgjørende Overmagt], og bragte, ved Scipios Ædelmodighed, mange spanske Nationer og d. af Numidien Masinissa til at allieret dem med dem. Hannibal selv blev fra Nola adskillige Gange slagen af Marcellus, og mistede sin Overmagt. Saadan 3769.

~~Han kunde ikke bringe Romerne til at ophæve [illegible] fra Capua og [illegible], i den [illegible], [illegible] for Rom 3773.~~

Hans Broder [illegible], som Asdrubal [illegible] sin Broder Hannibal, blev ved Metaurus slagen af Cons. Nero og Livius Salinator, og Asdrubal dræbt 3777. [illegible] faldt Sicilien, ved Syracusas Erobring, ganske i Romernes Magt 3772. Alle carthag. Besiddelser i Spanien [den Carthagena] blive erobrede, og de carthag. [illegible] ⊗ Raad. Hannibal [illegible], efter flere Aar, [illegible] i en Krog af Bruttium. En Armee, som Mago [illegible] hjelp ham, kunde ikke bryde igjennem, og blev slagen 3778. Scipio gik omsider med en Hær til Africa 3780, og slog de Carthag. og deres Allierede, [illegible] den [illegible] Numidier Syphax, ved Masinissas Hjelp 3781. Hannibal * [illegible] tilbage til Africa ###, men blev ved Zama [som han med [illegible]] totalt slagen af Scipio 3782. Denne Krig bragte [efter] Carthag. til en Fred, der ganske [illegible] dem i Romernes Hænder; de maatte udlevere sin Flaade [illegible] [illegible], afstaae Spanien, [illegible]an, og love, ikke at føre [illegible]else, samt at betale [illegible] [illegible] fratagne [illegible] [illegible] Nation [illegible] [illegible] Dage [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i Lydighed, og [illegible] [illegible] havde da [illegible] [illegible] og [illegible] var [illegible] [illegible] Rydning havde [illegible] [illegible], eller [illegible] [illegible] Mænd og stor Hæres [illegible] [illegible] for sin store Erobring. [illegible] Macedoniens Magt [illegible]

140. en Natten, hvilket [illegible] ud fra Hæren. Om [illegible] hans Landsmand, som denne Forsigtighed ikke behaget, kaldet ham [illegible] Navn af Cunctator eller Nølende, [illegible] [illegible] Rom [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] Minucius. [illegible] Fabii [illegible], [illegible] [illegible] Minucius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], da Fabius [illegible] [illegible] [illegible] Hannibal til at [illegible] [illegible] [illegible] Hannibal [illegible] [illegible] med Hannibal, [illegible] Storm. [illegible] i Tarentum Varro [illegible]

Suppl 34

Hele slagen af den, saa blev dog en af dens Haandsmænd Claudius Pulcher ødelagt, og en anden gik igen fanget i en Storm. Carthagenienserne blev herre til Øen og Hamilcar Barcas søgte det ødelagde i Sicilien. Men alle disse Ulykker hvormed det Romerske, som allerede havde afslaaet en Fred, som de havde Regulus maatte tilbyde dem 3733, dem udholdte Haabet og Tålmodighed. En ny Krig blev under Consul C. Lutatius, den carthagienske Total med et agadisk Nederlag. Carthago havde anvendt sin sidste Ressource og Udrustning, den var udmattet og Hamilcar var i Sicilien i Fare for at falde i Romernes Hænder. Ingen Middel var endnu en Fred, hvorved de Romerne afstod deres Besiddelser i Sicilien og betaalte en Sum af 3200 engelske Pund, som under Betingelsen blev forøget 3743. Romerne havde endnu en Krig med Boier og Ligurier, og Fader Carthago Sardinien med et Slag. Dette var det Tegn, hvor First Gang fulde Mure blev 3754, men aabnede det Stengegaard, i det de en Krig med Ligurier, hvor Romerne first forstyrrede Tenta, hvilke Demetrius, Byen Dumyrer for. Endelig 3757, 3765. Krigen og Ødelæggelse var 17 med de italienske Gallier. Romerne X Insubrier og Ligurier 3759, Istrien 3762. Det var for den anden Gang Udbrud havde man 207,313 Indbyggere 3764.

Ved dette var den anden Punkt 17 nær: den First havde Fred, Sardinien Carthagerne, og Hannibals Fad. Den brød ud, da Hannibal Romerne det slaaede Forlig, indtog og ødelagde Sagunt i Spanien, gik over Ebro, med hvilket Fordragen Romerne

Forbandt sig ikke at overgive Hero, Syracusanerne ville drive Allerede, hvorved et romersk Sølge blev under Pubelius.

Ligurierne maatte forbrænde dem, det at betaale det sædvanlige Sølge med mere end 2 Ville af Gouyen, ellers i Følge hvorved de fjernedes fra alle deres Forbrydelser.

Det Politiske med Gallernes mulige Forbrydelser ovenfor Romerne Polonier i Placentia og Cremona.

Fra 536–552 p. R. c. 218–202 a. X. fra den First.

Carthagenienserne forbrænder i Spanien

(x) fra Carthago Historie pag 175.

Den ødelagde Carthago Krig, efter First Fugtoner at Sagunt forlaagt Hannibal Romerne. Dette delibererede Romerne med Saguntus.

Romerne Marsch havde forlidte 59000 Mand, hvorved den marsche under de Fem Hærer Folkeen, og jans Soldater udfuldte, med mere Fodfolk end Ryttere, og Romerne havde ikke at modstaa Romerne Folk at modstaa Romerne.

Efter fulde Krig allerede 12000 gallisk og overvundet ikke den Ukrigerske Folkeslag, som de Dem. Det Folk var fuldstændig forfærdet af Romerne, og Romerne gjorde saa mange Fejl, og Consulen Hannibal i Mod med en Folkeslag at tage det.

Alle egnede Carthago, som Gude

Consulen Aurelius Paulus, som forgik 50 Romerne, 20 Ærbuner, 10 de forsvandt, dødte at Romerne Krige i Afrika ved Cannæ. 50000 Mand.

140 Gesetzte Modstander. Hæren alle Land Lindstrømme var forbrændt; og Romerne tænkt allerede at forlade Land, da det var Consulen Varro og Aurelius Paulus, i Begyndelsen 32. Aar, vaarmed de fem med en Hær af omtrent 70000 Mand. Ved Cannæ i Apulien, nær ved Ø. Aufidus, forøvrigt i Fodfolk det fem Dæmpede. Hannibal havde omtrent 50000 Mand; hans bedste Krigere (fra Afrika og den Pyrenæiske Halvø) havde for Ballen og Skjoldet at tage Romerne, forøvrigt disse Folk havde hans Brødrene, som var Ryttere, Hæren, i Slaget og Flugt. Det var Ryttere. Minuta, som Romerne havde i Afrighed, fremmedt med mere Dannerskyen.

Et Slag Romerne gav Romerne havde Mod og Ulykke nær ved, at Punerne efter Romerne ødelagde Slaget, gik Varro som havde vendt sig med omtrent 10000 Mand, i Mod Hannibal Nederlag.

Et Slag blev for ikke Forfølgelse af Romerne, og Hannibal Slaget ved Cannæ var Hannibal Seier, hvorfor Romerne, de ikke var Romerne, saa at ikke de ikke fandt at man kan sætte for dem fem Bud, hvorfor Romerne Romerne, og mange gange Folkeslag kunde sætte sig i Hannibals Bud, men den Lade Romerne for: Capitaen Hannibal Cannæ forsøgte. Men vorde forøvrigt mere end at Romerne

og Romerne nam fra den Tiid i Stand til at giøre sande Modstand, som da ikke kanoniske [illegible] — Carthago [illegible] -de at [illegible] blev underslottet i rette Tiid. [illegible] Krigen [illegible] gaa tra-gang i Italien, Sicilien, Sardinien og Spanien. I Sici-lien tog Syracusa, efter Hieros Død 3769, carthaginensiske [illegible] Parti; men at sammenføie Italien fandt [illegible] de [illegible] -[illegible]. I Spanien bleve Carth. [illegible] [illegible] angrebne, og mange af deres Lande erobrede, indtil Romerne # ved Forræderi mistede begge deres Generaler Cn. og P. Scipio 3772. Men de erholdt igien, under P. Corn. Scipio [illegible] afgiørende Overmagt, og bragte, ved Scipios Retfærdighed, mange spanske Nationer og d. af Numidien Masinissa til at allernest [illegible] med dem. Hannibal selv blev fra Nola adskillige Gange slagen af Marcellus, og mistede sin Overmagt. Saaledes 3769.

~~Sin [illegible] ikke [illegible] Romerne til at [illegible] Capua og rykkede i den Hensigt, [illegible] for Rom 3778.~~ Hans Broder, som Asdrubal hersede sin Broder Hannibal, blev ved Metaurus slagen af Cons. Nero og Livius Salinator, og Asdrubal dræbt 3777.ᶠ [illegible] Sicilien, ved Syracusas Erobring, [illegible] i Romernes Magt 3772. Alle carthag. Besiddelser i Spanien [den Carthagena] bleve erobrede, og de carthag. [illegible] [illegible] [illegible] ⊗ Raad. Hannibal [illegible], efter flere Tab, [illegible] i en Krog af Bruttium. En Armee, som Mago ville hielpe ham, kunde ikke trænge igiennem, og blev slagen 3778. Scipio gik med en Hær til Africa 3780, og slog de Carthag. og deres Allierede, [illegible] at [illegible] -[illegible] Numidier Syphax, med Masinissas Hielp 3781. Hannibal ✳ [illegible] tilbage til Africa ‖‖‖○, men blev ved Zama [som han med [illegible]] totalt slagen af Scipio 3782. [illegible] Krigen [illegible] Carthag. [efter] til en Fred, de [illegible] [illegible] [illegible] i Hans Hænder; de maatte udlevere sin Raad [og [illegible] over] [illegible], afstaae Spanien, betale 10000 Talenter i 50 Aar, og love, ikke at føre Krig uden Romernes Tilladelse, samt at tilbagegive Masinissa et Land, [illegible] fratagen havde [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Nation. Scipio fik Tilnavnet Africanus. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Rom [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Rom fandt ved [illegible] [illegible] Spiret med [illegible], det var [illegible] Magt [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Stats [illegible] og moralske [illegible] naaede [illegible] høiste [illegible]. [illegible] fandt sine Undersaatter i Lydighed, og [illegible] [illegible] [illegible] udenlands agtet. Romerne [illegible] da for [illegible] mistet deres Barbarie, men Ædelhed og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i Ordet, og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], eller [illegible] Natur [illegible]. Det var dydige Mænd og store [illegible] Aar-[illegible], [illegible] Rom [illegible] at takke for sine store Erobringer. T. Quinctius Flaminius [illegible] Macedoniens Magt [illegible]

[Hannibal kunde ikke [illegible] [illegible], som [illegible] [illegible] til ham, adskillige maatte han forlade, og [illegible] [illegible] [illegible] ham til at [illegible], [illegible], som [illegible] [illegible] han [illegible] i de, han [illegible] tilbage. Hans Broder Hasdrubal, som var paa Veien med Tropper for at forstærke ham, blev i Spanien slagen af Brødrene Scipio, og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

ᶠ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] som [illegible], som [illegible] og [illegible] [illegible], 24 Aar [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Slag efter hverandre.

ᶠ med utrolig [illegible], over Pyrenæerne og Alperne, og Rubicon [illegible].

ᶠ [illegible] var at [illegible] [illegible], [illegible] Hannibal kunde [illegible], [illegible] han [illegible] ikke [illegible] [illegible] [illegible] nødige Anstalter til at understøtte [illegible].

✳ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] med [illegible] [illegible], [illegible] i 16 Aar [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Understøttelse, og

‖‖‖○ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Carthago [illegible] og han maatte [illegible] [illegible] [illegible], som [illegible] Carthago [illegible] [illegible], og til [illegible]

ᶠ [illegible] Capua, som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], og til [illegible] [illegible] som [illegible] [illegible] Mine til at angribe Rom (3773) og Tarent, [illegible] af Romerne igien, og [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Hannibal nødvendig maatte con-centrere sin lille Hær, som [illegible] [illegible], Slag og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ham.

ᶠ [illegible] [illegible] [illegible] sin Hær med [illegible] [illegible], at [illegible] kunde aabne sig, og [illegible] Hannibals [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible]. [illegible] af [illegible] [illegible] af at [illegible] Tropper tilbage, og udbredte [illegible] [illegible] Carthaginenser [illegible] [illegible], som Scipio [illegible] [illegible] [illegible] Han-nibal mistede [efter den [illegible] Modstand] 10000 Mand, og flygtede [illegible] [illegible] til Carthago, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] var paa Modstand at tænke.

[illegible] at [illegible] til [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Stand, ligesom et af [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] med Capua, at [illegible] [illegible], [illegible] Philip III [illegible] underhandlet med Hannibal [illegible] 540 p. A. C. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Raad [illegible] 34

[illegible] [illegible] [illegible] Hannibal med [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Italien [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Carthago.

I Juli Sommer med Macedonien var faldet: F. T. Mindre
for i det at understøtte Philip mod Rom, som Antiochus
M. fristet med sin Skaar af Armen til Hellespont, da han efterat
var overvundet og havde maatte indgaae en haard Fred.
Imidlertid blev det nu med hans Fiendtlighed mellem de som.
Ptolemæer og Antiochus, da Ptolemæus den egypt. Tole-
-mæus Philopator død gav den Syr. anledning til at gjøre
mere overlegen end Ptolemæer, da han efter at have
at angribe Romerne, og lund for takk sig selv for det
stadt tilsold, da han selv ikke var for Rom, som fordi
forstand. — Han maatte betale 1000 Talenter og 150000 Talenter, og
afstaae alle Land paa denne Side Taurus, forbemad Rom:
Hannibal Kaldt
Eumenes
Lukkemand efter Allierede, Rhodos og
Philip udlevere, men tilsidst
Sin egen Søn Antiochus
Perseus i ene Aar havde forgjæld med Ærlighed med
dem, og beholdt den fleste Bestilag, som ved Freden
Rhodus og Eumenes lei at tage hans Parti.
Hans Epitome maatte Paulus Æmilius, efter udtydelig
Befaling, Ærend og Gjæld oftlegge, fra at gjøre Romerne
at Forholde paa venskabs Fod med en tredie Magt; 75
Dette lagde i Alt, 150000 Pfund sølv for Romer.
Rhodus mistet de Besidelser paa det faste Land, og blev
uafhængig Bondestat, Eumenes, som fik at udbetaling
for det med sin fuldend Troskab, fik gradvis en om-
bragt det om. Imidlertid Udbytning lei Pergamum og Syrien
Blomst Udgjorde og Udvidning af ingen Ringe endskønt fik
alle Vanskeligheder at overkomme; et grusomt Skabelse blev,
Romerne den skjønne Ærlighed: venskab Ærlighed og Rundhaandet,
Gjendt lyttet Ulydighed, og Land Ærlighed i Ødelagt den
anset gjennemset Ærlighed, som Perseus og Gentius med 150
Pfund indbrøt eller ikke Ærlighed, Ærlighed forbrydelig
Perseus med sin Dage i Lænke.
Forøvrigt et Ærlighed, som indbragte fast mærket Land, Ærlighed
at gjøre Pergamum, Ford Romerne af sig, og ikke ønsker pro-
-vinsiere andre Land som Afrika
Grækenland, Galatien og
Asien, fra Paulus Ødelægelse allerede kaldt var sagt til den
Jøgsk, fulbrøt et de fremad venskab jøn, og gjorde denne den
nulstaaende Stat, som det ikke Ærlighed og Ødelægelse, fik fast
Rousaan. — Allerede det Ende af den 1ste gjøre Krig, da Romer-
-gjøre af et usædt dydemand og gjøre Land Jøn begyndt at gjøre Ø, maatte
man allerede lex Calpurnia de repetundis udgjøre 604 pelt. c.
Fl. Dette kom nær da mere populær end billig. et gjøre Fadfjæd
magt i Fjerne til Fiendtlige Øvrige, man lagde af Krig. Rom
gik altsaa ud over en del af Pergamum, den mist et Sølv, Grækenland
et Land udsøgt alt, et Sølv, et Land Magt Land Ærlighed den.

ud Cynoscephala 3784, Lucius Scipio Asiaticus
Asiens, ud Magnesia 3794. F. Consulerne Aurelius og
M. Fulvius Nobilior Æthnary Ætoleerne 3795, Lysimachus
og de cisalpinske Galler gav denne Ære blev fuldkom-
men udrydningen af Dorf. Æmil. Paulus endelig
Macedonien Ærlighed, ud Pydna 3816, og gav dette
Ærlighed blev S. Gentius i Illyrien overvundet af Ro-
-mer Anicius, og hans Ærlighed gjøre til rom. Provinds
Det fjendtlige Galleen nytte Romerne fy fjerde Gang
3829, under Scipio Nasica. Pergamus Stat
og de tre andre Landsdelene blev fra den Tid af
et total Afgrøfter, og dermed Sørdermusse Egypten
Rom Mand blev selvmord, Antiochus, de Allerede
Ulydighed og Fremdfærd udsøgte blev dem
Jerusalem almindelig Frygt, Lysimachus og Lucius
Udragende Ødelæggelse og Lucius, fra blev Ødelæg-
-gelse Corinth.
Dette Ødelæggelse Rom gjorde Sæt
fy fjerdedes Mand de tacht som de ælder Cato.
Paulus Æmilius og Mummius Æthnary General: og
Scipio Æmilianus Africanus II. Carthago. Denne Stad
og Corinth faldt i et Aar 3838. Suppl. 36 Dermed for-
-mærket den andien udstrømning af Spanierne og
med der Ødelæggelse med den almindelig Ulydighed
Jøn fremmærket den dødelig og ædle Viriathus Lay.
Lusitanier med Romerne, fløy deres General ad Stillig
Gange, modstand Q. Cæcilius Metellus og Fabius
Maximus Æmilianus; og Consulen Servilius Cæpio
mistet endelig Modstand lei at besiegen Jøn, ved
at slaae Jøn ødelæg af Rigen ud langt Mente, fra
-ga Lusitanier blev udstrømmet 3844 den gav samme
Ærlighed fik Krig med Numantia, som lay Ørnsfor
-ga enkelt Fjendtlige Sørdermusse, og Statens
Ødelæggelse. Numantinerne flogt Romerne
ad Stillig Gange, indformet Consulen Mancinus
med hans Armer og trang ham til at slutte en
billig Fred, efter forkastet af Senatet, som fort-
satte Krig, endelig Scipio Æmilianus indtog
efter Numantia Rom
3851. Nogle sige, han ødelagt Staden, andre at
Romerne ødelagde den selv. Romerne maatte da
ogsaa have en blodig Krig med Slaverne gav Sicilien
Suppl. 35.
Dette efter den numantinske Krig, udbrøt den
farlige borgerlige Uroligheder i Rom. den valgte
Tribun Tib. Gracchus, en fornem Plebejer indfød
lighed at lette de Fattiges Tilstand, hvilket var for
-bundet med Ødelæggelse af den mancipale Stand,
den han som Ungdom havde understøttet. Den Krafts
Arbejder gav ingen, men med mange Indskrænkninger, Ti-
-berius Gracchus agrarian lex i Dørslag 3851.
Optimaterne modsatte sig med stærk Fjendtlighed, men at Tiberius

[jeg] som han ~~af~~ vilde tale, jeg udmalede hiin Tribun grovere
end det var, og tilføiede det af Hatet, for at fænde
selv

P. Gracchus gik ud paa at ingen romersk Borger maatte have
mere end 500 Jugera, og dette af Samme Landet, at hans Sønner
skulde nyde det tilladte, og ikke af Andres Landet, at hans Sønner
ca. Tilegat for en ærlig Kiøbes Penge, at 600 Medlemmer af Senatet
af Ridderskabet, hvilke ere dragne i Medlemskabet
og over 3000 Borgere

Tutius Lepidus fremmed ovenmod; og
-dens ~~mod~~ var en Mand af Tydskhed

saa maatte han selv som ~~konsul~~ personligt forfølge sine
og Lov's Udførelse af med Ihu.

det var altsaa Romerne saa ret, at man ikke nærmest
at ensfelle Landsbyerne om hans Død.

-gjøde man at bare Dødt med Teatret.

Fra de Ind-

Polaes p 88. Smith Gr. d. I. 54.

Pors. Ann. 1805, IV p 203

Supl. 157

[altsaa under Lov den kommer fra Westfal-Hyrnes, og efter
den fra Limmer af et gamt Cimmerier;

[Hiin en Stort ~~Hed~~ Borger fundet den romersk Jorn
alikiles Pidlaggrøft; den var blevne saa adspredt,
at den først 3 Dage efter kunde samles, men
Cimbrerne brugtiede den ikke af Pigerne;

Pors
1805
IV

[som han havde adopteret,

[Adherbal, som ikke havde saae Øjne.

[mødte i Rom. Han fik en Ordre af forhøiet Hæder,
og da han dog ad af Rom, fik han hans venner ifølge og blev
ud i det Dad: o. urbem venalem & mature perituram, si
emptorem invenerit.

hinden den Rubagrø. Men det følgende Aar blev den
~~afskaffet og modtaget~~ Tb. Gracchus i Aar det Tribunat,
indbragt paa Bemærkning ~~af Dikas~~ 133 f. Kr. [Tiberius havde
i sin Ungdom Papirius Gracchus til Fader, den var Censor
-tenne saa ungt som forhen, da han gik ungt ind for
ved Siberius, og havde Brødrene Publius og Cornelius
Scipio Africanus til Oldefader, den ikke forhøjede Ærelyst, men gjorde det
Ære hele offentlig Mened, og til Tagning af Allen hele
-stadten, som Censor Cornelius Cethegus med den
forhøjede Magt. P. Gracchus indskrænkede Aerat 3862, og
et gracchisk Forslag blev ikke udført. Optimaterne
nødtvunge at tryggte Borgerne, og dette forøgede sig
ved Stadse grænsede Omaatte og Blodsudgydelse. Under
dette Uroelighedens Tider lemmes sig first fast. Aften
blevne, at de X sig Ungmænd Begaaes 3849; det udbrødt
sig paa den sydlige Ø af Gallien hans alpina; C. Cæ-
-cilius Metellus tilmang Dalmatien 3859, og se Ben-
-dens Sørdestene; Marcius undtrængte efter en trælsen
17. Krig Kimbrerne, og indtog i Følge med
den ellers Stræg efter, Teutonerne, nærmede sig de
nordlige romerske Provinser, og truede med at Fadsel-
-ser mødte dem, fulde Folkestammer ikke fortil-
Cimbrerne Folkets afvoge for Gudsk fra Sydland af
Slesvig, efter andre mere at Helder. Teutonerne var
Gudsk ikke fra Nord- eller Østersøen. Kvormed
sig first til Illyrien, slog Consulen Papirius med
Norejer 3871, blev sig ikke mere med Hel-
-vetien og Gallien, og gav Romerne Ære at vende
dens Ømedkomst paa andre Aalegynder, de lagde
Grunde til alle følgende Begivenheder. Mastenesa,
Æ. ovenfor Numidien, havde efterladt det Rige til
sin 3 Børnene Micipsa, Galasa og Mastanabal.
Micipsa, de overlevede de andre, fandt sin Sønner
Adherbal og Hjempsal, og Jugurtha, Mastanabals
naturligt Barn til Aaret 3864. Jugurtha var en
dygtig, klar, indsigtsfuld Ynd, de ikke ansaae nogen
Forbrydelser for Ære, naar de kunde indfinde sand
Fordele. Den lod ~~Adherbal og~~ Hjempsal omkomme
og fordrevet med sine Befalingsmænd, at Rom ikke under-
-støttet ~~den Ufr~~ 3867. Tribunen C. Memmius
krævede det med ikke, at Jugurtha ikke blev
~~ham~~ sendt hertil, og Consulen Calpurnius Bestia
og gik selv til Rom, hvor han lyttede Bestia,
Massiva ~~den~~ Gulusas bort omkomme. Det var
fremgik 17 Krige ikke tilstod Magn Consulen Postumius Albinus

† Denne Beretning mangler endelig det numerske bevis, og
Tegnes Konsul-tiden må overdragat den tager i endelige
Metellus; som Jugurtha begynder forsøge at ham gaa
sig Ret med Bestikkelse. En mand da gaaer til Numidien
umiddelbart af sine Legeender & Efterretninger.
Bronnarts Alm for Tegnes Kildedatering, og
F En forfærdelig tvist under Ham, men som fandt ved den øvre
ridge Midler at gjøre dem vederlaget, & at, Tæt sig paa
Commandoen. Imidlertid udsendt Metellus Navnet Numi-
cius.

† Allerede Tegnes med Jugurtha kiedes han sig med sin Lagerfred,
som med ikke Legaterne Metellus kunde nogt sin Ærefrygt, og
-nærhomsed. Han bad Metellus, at det forstærkede Pensionat,
med Tribunen Saturnini Hjælp, Dreiede paa Tribunen, og
om Remission, mellem sig til & erholde Regulatet, & kunne
som Pensue tilbage til Africa, medbringende en Mængde af
-ender af de Romske Dødningelage, som med sin Penge
fyldt Skatte af Sølv, som det gamle Lyrenegt, Hermes Apol-
-lodes tilsat.

† Paabo sagde om ham: "Som en ~~[illegible]~~ bord Løver og Løn,
men jo tyngre end Løven end Løven"

F Jugurtha lod mon omkommed af Gunsten i at undryde
-dø Sandsel, efter at han havde maattet gøgte Maan
Ceremoniøs-er

F Gallien slog et M. Emilius Scaurus,
og fandt ingen Gjendelse til Rom, for at
det om Land, hvorfra et Land var. Da
et hegge det Ønsket vogtet Gyldenstjernet Quæ,
slagt et fast Kastgrænsen Skaurus, som selv blev fangen,
dræbt et æringe Ørsaden Servilius Cæpio
& Mallius. 80000 romske Borger og
Bundsfrænder blev nedhuggede.
Tentonerne Ørsaden Caepio.

Klamdrengen blev selv ude for
& blev efter slagt

* De fagnede med saadan Entusiasme, at endog Cimbrerne blev
de fra deres Begravelse fralad det for Plaaner.

3989
3882
100

† som egentlig havde Ret at indføre den gamle Forfatning igen, men
hvis Gravsten mistænkes

F

Efter slag fandt Legat Aulus Albinus, og Lad Sønnen gaa
ruck Aarhus 3874. ~~Ha blev dog overen og endelig~~
~~Metellus fandt modtaget~~ Metellus
F. Metellus fandt modtaget en af Allien Gaup, og
vang han at flygte til Mauretanien, hvor Bugrjo-
-dem Bockus, med hvis Medvirkning han forhindrede
F. Metellus afslutte af Ørsl. P. Marius 3877
Ihen mortnordisk Mand var af mere Gerning, og
Janet med sin Bugrjo Dalutes af det Mod sinnet
sig af hvor det Mordiske. Han var af saar,
uplomet Ansigt, Øjne og gennemsnitsbrud
og gennemsnit, ude Kundskab
og en stor Spænd af Adelen. Han lad sagde som
Præster, som hvilkenmed Middelhjælp af P. Cornelius Sylla,
ch fandt ham i Legiens Soldat som Marius, men
og vinget Janet en gensk modsat Karakter, Legis-
-regnad og hvedlodig Gjensynet undtagen, som i de
lignede Gjenander. F Jugurtha og Bockus blev over-
-vundne, og ch fesst ødelagt, og Gnud af
Sylla's Venskab, Jugurtha ke ihen, fremmen
ch fyldt Mænnetsæd og stærd mellem Sylla og Marius.
Ved Ødel af Numidien ~~[illegible]~~ lagde det romske
Gebet, og ønsket ke Mauretanien, ch ønsket
numidisk Gjendsen 3878. Cimbrerne & Teutonerne
vandrede imidlertid om paa Dens nordlige Grænser,
& slog ihenmed ødelagde Gaup, og ønsket ch vinnet
fremsatte P. Servilius Caepio og Mallius 3879, men ch paa gjem
Gjenstandene. Ved forstærkede d med andre Natio-
-ner, og nakt i Rom for Dødt. (Det fremme Ried
& stod ro nye Planetes, som Sommer, fløt efter
mange Nederlag, mødte med Ørsl. M. Aquilius) Marius
blev 4 Gange efter gjenvalgt, kæmpede et vigtigt Land,
nalgt til Pensue. Imidlertid søgte Sjøerne at
trænge ind i Italien, men han slog Teutonerne ved
Aquæ Sextiæ 3883, og Cimbrerne, i Sommeren
med Procuseren P. Lutatius Catulus og Sylla, de
ypnelig vandt ikke Slag, ved Verella eller Verona
3884. F Slagt Italien blev ønsket ødelagt.

Imidlertid tabte et indre Uroligheder i Rom mere
og mere. Marcus stod Opad for et grumt Begrav
og Ødelagde ved Ihre Gjelg, med Magt og Ønsket for
arbejdsig planen, blev ogsaa 6. Gang Konsul 3889.
Tribunen L. Appulejus Saturninus og Prætoren Glaucia
mødte paa Præstes. Metellus og Sylla var Optimater
-ner og Ædelbrø Aristokrater. Tribunen Livius Drusus, en
ny klasse, men det for ufornøjet og magtes alt for Optimater
for, i det ~~[illegible]~~ Stilling at indtage en fast
Mand, Flaccus, ~~[illegible]~~, Optimaterne og Ædelbrø

Dette Forslag fandt almindelig Bifald og blev vedtaget af Konsulen Fulvius Flaccus, 618 p. R. C.

Den romerske Regerings, som man i forrige Dage, altid stod afgjort, fandt nu den stærkeste Mand, der som romersk Regerings-Formand for alle Afgifter, hans fremskyndelse, og for hvad Skatte og hans Skatter angik.

Perpinium allerede fra Bundsforvandtes forrettede Aderlig forhos magtfuldt nem gjennem, og forudrettede 300000 Mand faldt; et fryggeligt Slag. At Bundsforvandtes fornemste Anførere var Pontius Telesinus. Flaccus outlagdes og halshugdes.

Den allerede udslaaede Mand, som fandt dette Slag lod sig udelukke,

og som for brandt Pinabel lik at udlaan for Fodmandsfrude

At romerske fandt udstilt for Afrika

Konsulen Octavius, af Sullas Partie, faldt, omringet af sine Legioner, og i 4 Dage fortsatte Medbalt paa Sullanerne. Marius udlovedes ikke Slag lik Konsul, da fulgende i 17 Dage den dødt at nøde at Overgivelse for Bundsfolkene, uden som nødtvungen dødsfyldt. Konsulen Flad var ak brøl. den fra Dalius Antonii Blodsjø fremd, som man kaldte hen med Ærbod. Ogsaa den fem Tribuner mistede da Livet.

Saa Fulvius var nu at Bordtaget for fem Marii Partie. 20000 Mand, som fandt omringet sig, blev udsigtet ligesom ikke for Cinna og Pinabel var fordelt. Ee alt, men Alleanse forbrydt Ønsket, lod Sig Sylla: Min Slot ogsaa Forbrydelse, som man forøvrigt dennes forhøjede

Ved Sulla blev ikke Konsul Marius slagen. Hans Partie fortalte den ungt Konsul Marius og lagde den i Fængsel, hvorpaa efter et Aarstid Kvæstelse og Tortur. Pontius Telesinus, Samnitternes Anfører, blev dødsdømt og halshugget. Konsulen Marius dødsdømte sig selv.

145 Efterdanske, at alle latinske Bundsforvandte skulde gjøres romersk Borgere. 3893, men saa blev, paa mod sit Vilje, omdragt til hans Lens, ikke af Afskaffelse fra Stedet. Dispensation alle Bundsforvandte, lige fra Loves til det adriatiske Hav til Haabet med Rom 3894. At tagger Magt, fod i Øjeblikket for at grafolden Rakeum, og i hvilke Jade den 71 ikke maatte med alle Bundsforvandtes Krig. Rom saa det endog efter Hannibal begyndende angre, det mørkt i sin Sam. Demarm blev offt Kager, og maatte indskrænke det Slot ikke klage Ødelægmaad, hvormed de, efter nogle af deres Generaler f. Julius Cæsar, Cn. Pompejus Strabo og efter Sylla beskyttet Sendte, gave alle dem den mere blive tro, Regeringen. Endelighed maatte det dog, efter at omsontalligt Tab paa begge Sider, tilstaaet, at de Bundsforvandte ødelagde ved Borgere. Man indskrænkede Stemmeretten, at man denne forskjellige Tribus af dem fra dennes ikke gaaede mere, da de mikkredes ikke udbrød. Sylla blev af Senatet udnevnt til Konsul med Sand 3896. En gamle Marius søgte at forhaabe sig fra Kommando, og udnevnte med Hjælp af Tribunen P. Salpicius, at Sullet omredes saa den. Men Sylla gik med sin Armee lige paa Rom, hvilke den, fraagnet Marius og hans Partie, og gavnede Tilligemed Forordninger til Forøgelse af Dekretaturens Magt, for tilbød at saa Sammenlig Sinnet P. Cornelius Cinna valgte til Konsul, men nødtes ved et Ærbod med Ånd gestaaet Ærbødighed, til at forlade Rakeum og gaa til Asien til Armeen 3897. Men blev Cinna fordrevet af Rakeum, da han ville gjennemføre den Ret at fri-dele de italienske Bundsforvandte i de gamle Tribus, men han dødte Marius tilbage, og et X med Hjælp af de Bundsforvandte, Rakeum, saa et gjøldte med at skrækkeligt Blodbad. Marius blev 7de Gang Konsul 3897. Imedlertid fandt Sylla omsvundt Mithredat, han tilbage til Græcenland, og fryggens forsøgt man, ved P. Valerius og Fembria, at fratage ham Kommando. Marius dødsfyldt 3898. Cinna blev omhagt af sine egne Soldater 3900. Ærgaget gjorde et ugt Borgeres Overfald Medgarskab, som fandt sin ungt, Marius i Gedser, forøgt lyst; men Sylla formandt det ikke, trodsede sig for at Omfald af den samnitisk General Pontius Telesinus, og blev fatte Rom; ~~Marius blev dødt 3902~~ ~~Sylla blev nu~~ ~~udnevnt til evigtvarende Diktator~~. Krigen med det marcaastiske Partie blev indt af Cn. Pompejus, men i Spanien forsvarte P. Sertorius sig. Sylla indsat med Medgarskab Caesar i fjerde Maaned; ved hans og Marii Proscriptioner mistede

3 Hr. selv, og alle Stadens Magistrater, da det havde resigneret sig, undsablet.

[illegible] eyen [illegible] Ophævelsen af Magten i Senatet

Med sin Diktatur holdt han en [illegible] Tale, hvori han [illegible] sagde, at han var [illegible] at [illegible] sig med sin Magt, som man havde [illegible] at forlange med ham. [illegible] Dette [illegible] man [illegible] til at [illegible] at de nævnet Consuls. [illegible] Syllas [illegible] man. [illegible] af alle civile og militaire [illegible] – [illegible] bragt han med at [illegible] [illegible] af [illegible] Spartacus, i [illegible] [illegible] Oprørt i Capua. [illegible] [illegible] at han [illegible] Italien fra den gjeldte [illegible] til Apennin-nerne, [illegible] mange [illegible] og overvandt Romerne i 8 blodige Slag. – [illegible] 683 p. U. c. [illegible] Crassus [illegible]

[illegible] lod hans Medskyldige ombringe under et [illegible] [illegible]

[illegible] at [illegible] Italien, og [illegible] [illegible] Italien, Spaniens og Asien.

[illegible] all [illegible] fra dem, og [illegible] dem til nyttige [illegible] med at [illegible] dem [illegible] i Landet.

[illegible] han som [illegible] Asien. [illegible] [illegible] Romerne [illegible] Galatien, [illegible] Attalus, Pylaemenes, [illegible] [illegible] Aristobulus [illegible] –

[illegible] det [illegible] i [illegible]

Det man [illegible] Syllas [illegible] – [illegible]

[illegible] Cæsar [illegible] Catilina, som [illegible] Rom, blev ved Pistoja, efter en [illegible] [illegible] Metellus, i Januar 692 p. U. c. – [illegible] [illegible] Cicero [illegible] Cicero, [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] Corruption [illegible]

146 Som sine [illegible] Supple[illegible] lod sig [illegible] undertrykt. thi [illegible] Sylla havde [illegible] [illegible] [illegible] aristocratiske Form [illegible] lagt han sit Embede ned og døde kort efter som privat Mand 3905.[F] [illegible] [illegible] Sertorius holdt sig i Spanien, [illegible] [illegible] Generaler, og overvandt [illegible] Metellus og Pompejus med Lusitaniernes Hjelp. Endelig myrdede han i en [illegible], og nu undertrykte Pomp. let hans Hær. M. Perperna. Et [illegible] af Slaver og Gladiatorer, i Italien under Spartaci [illegible] Anførsel, [illegible] M. Licinius Crassus, dog først efter mange blodige Nederlag paa Romerne. 3913.

Det syllanske [illegible] havde [illegible] Cn. Pompejus [illegible] sig [illegible] Anseelse, og Sylla selv [illegible] ikke at [illegible] ham. Han [illegible] [illegible] efter hans Død, og blev [illegible] en [illegible] Mange [illegible] [illegible] Celicien, [illegible] Middelhavet og [illegible] [illegible] Romerne [illegible] Krig med dem. Man [illegible] Pompejus [illegible] med dem med en Magt, som [illegible] ingen [illegible] General havde havt. 3917. Han endte [illegible] meget hastig og paa en særdeles [illegible] Maade.[F] [illegible] [illegible] med Mithridat i den 3die [illegible], hvori Lucullus førte [illegible] commandoen, med [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] 3921. [illegible] [illegible] Pompejus, at [illegible] sig til [illegible] over Rom. Han [illegible], at han [illegible] [illegible] Magten. [illegible] blev, [illegible] [illegible], [illegible] af en anden. Sergius Catilina en fornem Patricier, en Mand af [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] udsvævende,[F] [illegible] han en [illegible]; for at [illegible] sig til [illegible] over Rom. [illegible] M. Tullius Cicero fra Arpinum [illegible] [illegible] som han havde [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] med en [illegible] [illegible] undertrykte [illegible] med [illegible] 3922.[F] Pompejus afdankede sin Armee, da han kom til Italien, [illegible] Rom [illegible], og han [illegible] [illegible] sig; [illegible] M. Licinius Crassus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3922. [illegible] Constitutionen [illegible]; [illegible] blev [illegible], da en [illegible] at [illegible] til sin Fordeel. C. Julius Cæsar, af fornem Fødsel, men af det marianske Parti, en Mand af [illegible] Talenter,[T] [illegible] [illegible] Undertrykkelse, han maatte [illegible] af Syllas [illegible], [illegible] [illegible] med Pompejus, søgte Consulatet. [illegible] at [illegible] af Crassi og Pompeji Partier, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] et Forbund mellem disse 3, [illegible]

maatte det Rabaud, da det blev tilsagt, og Scotuz Cæsarius
natten, da det Romerne sig for at gennemsøge Lovene, flygtede Cato
imod; men fandt Republikken saa hin den dyb, at han
F had at forlade sig den mere militaire Magt, saa nær
Italien og Jordskælvet, som var at tegnemand
Magsted, kunde have gjort den skimmen gyldent, erfaret
for dyst skad sin indfald; under sin fro, i krigen med de
og tagen Gallier og Germanie dannet sig en saa frygtelig
og uovervindelig hær, som de at følge saad skrev saa nøet,
dreb saa, ved utallige Agnter og Byerne i Rom at ved-
-fejtede det.

Da Cæsar under X sig fik Retsbrøiningen af Cæsar den
Consul, og indsatte den paa det hinsidige Gallien, eller Gallia
cisalpina de provinde 3925, fik han 5, og siden atter paa
andre 5 Aar. Ved forsaanend Udvandring af Helvetierne gav
Cæsar en fremskud Anledning til at gallisere Krige. Cæsar drev dem tilbage, og
slog dem aldeles. Galliernes Uhefnedrelse med Ariovist, den
-hvorfra fik hjælp Romerne, bragte den til at lade
Cæsar bi Hjælp, hvorved Krigen udviklede 3926 saa om
-hande hele og dem saa tilbage over Rhinen, nemmelig
at lade den ene til hjælp for den anden, saa
at han i en Tid af 6 Aar betvang Gallien og underlagde
Romerne 300 Nationer. I sidste Aar gik han 2 Gange
over Rhinen, og bro ind i Tydskland 3929 og 3931, begge
Gange uden Følge. Ligesaa gik han 2 Gange til Britannia,
3929 og 3930, uden at udrette noget. I det 8de Aar
3930, gjorde Gallierne en almindelig Opstand under
Anførsel af Vercingetorix, men Cæsar overvandt den
og lik ophøjede Grej og hans Krigere brøndte
-ation, begyndte saa at vortage det sennemste Lag. Imed
-lertid bestyrkede Pompejus og Crassus sig, under Cæsar
dannet sig en uovergivelig, og fra saa Fuldmagt ud
-stillede Armer, med Ratsvinkrigen i Rom, med fuld
den fraglige Ædil P. Clodius en Lad lag fik Cicero
forvist. Da nu forlangte Cæsars Commando i
Gallien, blev Pompejus og Crassus Consuler 3928.
Den sidste lod sig dogs udnævne til Landshøvding med
Statthelder, Pompejus indsatte Spanien til provinds,
og blev saa selv i Rom, og sendte blot sine Legater derhen.
Crassus fandt den paatænkte Ære ved at gjøre
drabet med Parterne 3931. Ira dette Ord var der
mellem Cæsar og Pomp. en mellem
sin sans fælle og undertrykkede af saa Clodius. Ikke
Ord, de var Pompejus fjendelig, Cæsars datter, forlovet
med ham. Forminingen i Rom syg ledt
forgjæves, det opfyldtes med Tumult og Blodsudgydelse.
Optimaterne holdt med Pompejus og bragte det dertil,
at han blev udnævnt til ensom Consul, og indsatte
Cæsar paa sin Commando i provinserne 3932. F Man
saa han handlet ikke klart og standhaftigheds, dels af altfor
stor Overbilled, dels fordi han ikke gjennemskuet Cæsar
Ønskede nagtet at forlænge Cæsars Commando, og udtalte
det ikke fra Consulnærværelse. Cæsar klagede sig at
tale af, hvis Pompejus ligeledes lakket af, og forlangte
beholdt den provinsielle Illyrien og 2 Legioner. Dette
og Tribunerne var gra hans Ønske. Cicero forsøgte forgjæves
at forsone dem. Ogsaa under al Forbrydelse de krig, trundt
man Cæsar, at udkæmpe sin for en Fjende af Fædrenelandets
hvis han ikke nedlagde Statsholdelsesstab, og nalgt Pompejus
til Autorm med ham. Men Cæsar gik med et lidt Forvold

Tumultet det Rabaud, da det blev tilsagt, og Scotuz Cæsarius
natten, da det Romerne sig for at gennemsøge Lovene, flygtede Cato
imod; men fandt Republikken saa hin den dyb, at han
F had at forlade sig den mere militaire Magt, saa nær
Italien og Jordskælvet, som var at tegnemand
Magsted, kunde have gjort den skimmen gyldent, erfaret
for dyst skad sin indfald; under sin fro, i krigen med de
og tagen Gallier og Germanie dannet sig en saa frygtelig
og uovervindelig hær, som de at følge saad skrev saa nøet,
dreb saa, ved utallige Agnter og Byerne i Rom at ved-
-fejtede det.

Da nu forlangte Cæsars Commando i
Gallien, blev Pompejus og Crassus Consuler 3928.
Den sidste lod sig dogs udnævne til Landshøvding med
Statthelder, Pompejus indsatte Spanien til provinds,
og blev saa selv i Rom, og sendte blot sine Legater derhen.
Crassus fandt den paatænkte Ære ved at gjøre
drabet med Parterne 3931. Ira dette Ord var der
mellem Cæsar og Pomp. en mellem
sin sans fælle og undertrykkede af saa Clodius. Ikke
Ord, de var Pompejus fjendelig, Cæsars datter, forlovet
med ham. Forminingen i Rom syg ledt
forgjæves, det opfyldtes med Tumult og Blodsudgydelse.
Optimaterne holdt med Pompejus og bragte det dertil,
at han blev udnævnt til ensom Consul, og indsatte Cæsar
paa sin Commando i provinserne 3932. F Man
saa han handlet ikke klart og standhaftigheds, dels af altfor
stor Overbilled, dels fordi han ikke gjennemskuet Cæsar
Ønskede nagtet at forlænge Cæsars Commando, og udtalte
det ikke fra Consulnærværelse. Cæsar klagede sig at
tale af, hvis Pompejus ligeledes lakket af, og forlangte
beholdt den provinsielle Illyrien og 2 Legioner. Dette
og Tribunerne var gra hans Ønske. Cicero forsøgte forgjæves
at forsone dem. Ogsaa under al Forbrydelse de krig, trundt
man Cæsar, at udkæmpe sin for en Fjende af Fædrenelandets
hvis han ikke nedlagde Statsholdelsesstab, og nalgt Pompejus
til Autorm med ham. Men Cæsar gik med et lidt Forvold

Cicero, lagde fuld Cicero egne Ulykke, med dette
maatte den nedrydet dette Fængsler den mindre Clodius
rettes af Milo.

F Hvis han havde at vinde at Rytte, da kunde det efterfølgende gjøre sig til Dictator.

F Cæsar var da Ødelagt, han kunde gjøre sig til Dictator.

F efter at han havde sig lokt ind i en ufærd Londoen.

F Cæsars Soldater forlangte nu, at han, skulde fremmende og inden at afslutte Legionerne, maatte sige Consulatet; og Crassus fandt det med til at afslaa det. Dog gjorde Cæsar endnu engang Krig af dette slet; Gallierne fo ødelagde Ro-
-mernes ... og han langt nedsigtede: hvad frøst Romer
Tiere nødvendt Gallierne Ødelæg, han vidste den for dette gjøre
blev at det Rytte.

F han Tribunen Curio, han med overflødigt Mod forsagde
hans Lag.

F han indgik hvorfor Cæsar sig overfor; han var nødt til overfor
at afsende det afgjørende Opbud, og frøst mere det var Romerne,
gode dette alvorligen til, og i hans Øjne, var ved at frøstlerne i Rom
med de Legioner, hidtil hans fremgjorde Troppe, hvad han nu det-

Rubicon formodentlig uti Afviatello eller Lafo.
D. omvendt med mæglingen som Soldaterne gad ikke Omskifte
dsp, men at blive valgt som Spild af Bodmuligheden.

I Januar begynder den offentlige Stat: sin Forvaring

Dette varede ikke denne Vanskelighed længere end 11 Dage; ~~de fandt~~
~~Fyldte og Servilius Gemini udnævnt til Consuler~~
M. Lepidus og Servilius Isauricus

§ Pompejus var i Macedonien med en valudrustet Armee, hvorfra
Ægypten, Asien og Græcenland havde leveret Mandskab og Penge.
I Thessalonika sad et romersk Kvæstor med sin Consul. Pompejus
havde ikke hos Cæsar ikke nogen, ~~men~~ i den fremmede Land, med
Undtagelse af Tenedos, Afrikanske Landgang gav en Hæl, hvor han
igjen Fanen havde, og det i forhøjet af en Ser, som ikke
Soldaterne ansigt Armee. Men Cæsar i sin egen Arm-
-ustalt, lancerede straxt ved det arrocerede Forbud, og
da Pompejus sin Ankomst med egen personlig Fordrivelse, som
forlangte i langere Begyndte.
V. til Cæsar et Valgjenmagt, som havde brugt Fem.

F. i hvilken Eed Rom ikke havde tilladt, men for saamegt som
i udenrigske omvendig Lagningen til Antonius, som da-
-gaves aquitum.
V. Marcellus var den ved Pompejanerne Eed blot
havde den, for egen med ikke Mag at lægge den.

I den udbrøt da til hans afsies Soldater 600.— Cicero, hans
dødelige fiende og Bringer, skrev imidlertid sin opera philoso-
-phica.
I Det havde overdraget en 10 Dage Dødsgrænsen for at afsen
nuaden Disponiendinger; den blev udnævnt til præfectus morum.
* Den lod Dødsdommen udføre, og forhindrede gjennem M. Lepidus
Ofre og Gestalt, og fik i 1 Maaned 4 Ceremonier-Dage.
¶ Cæsar havde en ingen offentlig Stand mere at overvinde.
Ser at forsøge at Fremmelige, udtrykt den Vanskeligheder og Forbud,
og flyttede Dødsdommen Antal til 900.—

Det fungerede med sin ærindskredet lingelige Magt; og saa
¶ modtog han endelig i at drage til Troen med Partherne,

flyttede over Rubicon og overvandt det Arimenum
1995. I den dunkle Natten flygtede Pompejus i Forvirring
og hele Senatet fra Rom, gjennem Italien til Brundu-
-sium, og derfra til Epirus. Cæsar fulgtede Konsul
Italien, og gik derpaa til Spanien, for at fratage Pompej-
-us dette Provinds. Hadrianus lod han sig udnævne
til Dictator. I den Spanien, ikke uden svar kamp.
I det følgende Aar lod han sig vælge til Consul 1996,
og gik over til Epirus. Den Krig i sin Fare, da
næsten af hans Troppen var blevne udlagt, ammet-
-lig stod de tilbage. I flere Tidsrum var Fjeldene
afmejlanch, mere end Dyrracchium blev Cæsar slagt.
Pompejus afslaar ham en Tid lang af dieforfat,
og den fandt nærmt i sin Fare, en hans Spidser
Overmod og Ligeglad, fandt tilladt den at gjøre
Krig af deres Fordrivelse. Men Slagt med Dagsfalus
afgjorde endelig Lagen til Cæsars Fordel. Pomp. flygtede,
hans Armee ødelagt, han selv flygtede ikke Conelig til
d. Ptolom. Dionysus i Ægypten, den efter sin forfaldne
Faad, lod ham ombringe. V. den ædle Cæsar beklagede sig,
som sædvanlig, mere end strøk Mordraden og Ransenes af
dens Vejen. Den gik til Ægypten, hvor den Kulustab
den Cleopatra forfølgt ham til at ogsaa i Maaneder
med Pompejanerne mandt Eed at søge den fast i Africa
og Spanien. V. Pharnaces, d. af Mithridates, Augnes fra sin
Fader Mithridates Pater om Fem-Lod 1997. Den
kom, aar og nandt.
Derpaa gik han til Africa, hvor M.
Porcius Cato, den yngre Scipio Labienus og d. Juba
forbundet det pompejanske parti. Cæsar slog den
med Kappas; den strøk og grusomme Scipio,
Juba og den ædle men ubøjelige Cato drøbte den sidste 1998.
Begivenhederne kom til Rom, hvor man tilskrev ham
Dictaturen paa 10 Aar, mange andre Fornelse, og den
mest omfattende Ærbødighedsbevisninger. Den gjorde den
mange fortræffelige Indretninger, og gik derpaa til
Spanien, hvor Pompejus Sønner Sextus og Cneius
havde samlet sig den fast. Den Fader Sønner med Mænd
fulgtede det romersk Oplands Uadelighed under mere
Cneius Pompejus mistede Livet, Sextus flygtede. Efter
Cæsars tilbagekomst til Rom, udnævnte man ham til
Dictator perpetuus, og til evig Imperator, hvorved
man gjorde det sidste frihed Soldat-Despoti. Cæsar
var ikke stort mere end at bære den Titel og Romernes Ven-
-ner. Hans Ærefuld Hetz tydelig, hans Ønske
mere Fordele, og lod Romerne følge Lagt. Den daglige
Forfaldsdage, at han forlangte Ef. Titus, underskrevet
hans Spidser Forretninger. I de efterfølgende Aarene
han, den udmærkede Hjelmed, at hans Venner og Fædrenes
Tog, det. Jammed, og at den af hans Ærefuld og med Velgjerninger

Brutus handlede af sin fædrenesarve, men gravede sin Ære og den gamle Dydsæd ikke levende fremommel fulde sin ~~ikke~~ Cassius var blev alene Casus.

F Brutus & Cassius voulant rendre la liberté aux Romains, en poignardant César en plein senat, mais, en frappant le tyran, ils n'attaquerent pas la tyrannie, dont Marc Antoine s'empara. —

F eller: de fordi de mente, ligesom at miste Ære og navn ved dem ikkendt, fandt skulle sig ~~at~~ samlede igen til adspredte Venner.

Octavian kom ig ikke af fra Illyrien til Apollonia, for at møde César, & tagde da vel paa Tabet under ved at blive Arvingen Person, men Cicero mente, at han gennemskuede og forudsaa, hvor han med Antonius, og hvor han dreje i Virgil; da han først havde faaet Fugtrum i Cellet, gik han videre; han tilbrød sig Konsulatet, & forligede sig derpaa med Antonius, paa Ciceros Bekostning, som maatte betale Lønn med sit Hoved.

Brutus og Cassius var ikke ved sin fædrenesarve, men gravede sin Dydsæd levende i sin Barm, og den gamle Dydsæd blev en fabelagtig Vatonaud. Jeres Dyd var gode, og derfor de Ihuskad, som med ikke Gjentagen Skuddhjerte forlod. Jeg udgjød ikke min fædrenes Blod, men saae Sagsøgere og Efterfølger. Det opfattet Jeres Argumenter mange Tusinde besaae Mænd, men de gjaldende dannemit Ærstand undskylde Jeres mangel. César var i sin Magtens udsvovnede Velgjerning. Jeg ønsker Ihukstabere, men ikke Lord. De ugjemnelige Ord af Jeres Morder undskylde ikke fra Barnblom indtrædende Gjerning. Det er menneskelig, og saadanne Ord er ikke vistlsom, ikke imaallan ikke fryk. F

De Romerne fandt sig tilrage med det Faab, at Socket skulde billige dette Handleby. M. Antonius, César's magister equitum E og M. Lepidus, Jeres Legat, opmuntrede ~~det~~ Socket til at hente Jeres Lod & mange de Romerne at flygte ke de fremindes, César var ikke gjenat dem. M. Antonius var ved dødelig Sygdom, men Jeres mildt og fortjente Ærbødighed for ham, & gjorde dem udholdt ke at nøre en ser Vatonaud, Lepidus var en fjerde Ærbødighed forfølge, som kun Omstændighedernes Samt tagde fremme. Omskiftte afvendte Ærbødighed, Opmaterne Argumenter, & César's Skatte gjorde Antonius ke fra ønske Rom. César havde advendt Cæsar Octavius, en Oldstadtters Søn, ke Fyrdarning af sin Sønner, & sit Navn. Han var en dygtig, flur, & fagt Mand, havde alle de Egenskaber, som man fordrede af Antonius, men forfærd, forst da at lade den bejdstem, at det ikke man kunde stole paa. Octavian var ingen General, og havde kun de Mod, naar han vidste at hjælpe sig med Elogskab. Dersaa var han forpligt Antonius at undertrykke, men han fik med sin Elogskab Optimaterne, Jeres Ciceros, & Jeres Ærbødige Vatonaud paa sin side. Antonius var med Magt fordrive Decimus Brutus fra Jeres provinds Gallia cisalpina. 3941. Octavian blev som Propretor sendt mod Jeres Konsulerne Pibius Pansa og Aulus Hirtius. Disse Generaler stoppe Jeres med Mutina, men sadt hegn, saa at Octavian en anden anseet Jeres Antonius flygtede over Alpernes & hos Lepidi Armer ke fy. Senatet fandt skyldedanner, at det casarianske Parti skulde udslogge sig selv. Octavian var nu med Magt ke at vælge sine ke Konsul. Jeres forligte sig derpaa med Antonius, og slattede derpaa med Jeres og Lepidus at Forbund fremmed et, under Navn af triumvirat reipublicæ constituendo, gjorde sig ke Jeres over Rom. Dette forbundet

I Lehen som stod paa Triumvirernes Side, 200 Senatorer, forbleve
mange af dem ihuse, men de ogsaa for at vinde Fiendskab ved Slagtelse
2000 Riddere og mange andre Republikaner, uagtede alle Pladser,
undtagne de, som med en stolt Hyst vendte sig til Brutus og Cassius i Make-
donien, Sextus Pompejus i Sicilien, eller Cæsarmordere i Asien. — Men
Brutus var en patriot, fuld af Hellenisme og den gamle Tankegang,
gavnet alt saa ikke til Lettelse; Cassius var den stærke Karakter,
som vandt.

Fm. de fandt mægtige Armeer, Skatte, Skibe og fredte Magazine
Fm. Antonius i Grækenland, og igjennem disse med i Makedonien,
hvor Brutus og Cassius havde samlet sig ved Byen Philippi.

var fornuftig paa en Philosophis, Ligesom Gjenstand, som
var alle de, den mistænkte Tyrannemord, fandt den Stoi-
ske Afsky I Mandt de dele Senatorer, som da nyskete Lenat,
var ogsaa Cicero, en Mand, som man ~~maatte~~ ikke
kan skrive nogt ud af en overdreven Forsigtig-
hed, og Mangel paa fast Karakter til at gjennem-
Octavian sammenstødte Partier, og fulgte Lidenskaber, og for fand indflydelse, mindre
gaar alle de politiske Kommer, som han ogsaa for-
-mediated fandt Brutus og Cassius, forrachte den
at Sammenstødet mod Cæsar, fat ikke fast i dette
Øjemedsen, Makedonien og Syrien. I Octavian og
Antonius gik ikke saadan Aamer. I den første
Slagning ved Philippi i Makedonien var Pompejanerne
nederlagne, men Cassius drabt sig af Selvforagt.
Det andet Slag blev ogsaa Brutus slaaet, og drabt
sig selv 3944. Nye stoiske Grundsætninger lade-
-gret Pompejanerne. Antonius gik til Grækenland, for at
betvinge den paadrivende, Octavian til Rom, for at
skaffe Soldaterne. Cleopatras Skjæbnefulde Forelskelse
Antonius i den Grad, at han lod undvikket alle
sine Handlinger efter hendes Ønske, og ødelagde
sin egen Undergang. Med Udbrudet af Perusiner-
-krigen til Soldaterne, og flyttede den i Italien en hvid
mellem Octavianer og hans Fjender, som blevne ved
Octavians Døde Octavian Sønnesøn ved Antonius
3944. Sextus Pompejus, den store Pompejus Søn
havde X/g Sicilien, og var slaet til Døde. Triumvi-
-rernes magt med ham for en Dobbelt I. Den første
nedtog han til sin Fordrive 3945, i den anden magtes
han blev ikke for Octavianske Admirals M. A-
-grippas Overmod, og flygtede til Asien, hvor han dem
drabt 3946. Den Skjæbne af Sicilien og Sardinien
Skjæbnefulde mellem Octavian og Lepidus, og den sidste
mistede sin Triumvir-Værdighed. I Fordelingen fik
Cleopatra Antonius, en lydsydig Ægtemand af Ma-
-lysk, og forlaadte hans til et Skjæbnefuldt Fandtegn.
Med Partherne førte han ulykkelig Krig 3946–3950.
Antonius tvingedes ikke alene til umoderlige Ofre,
hvor udgrænset af Fremmedtrend, men han Skjæbne var
Cleopatra og hendes Rige fale fremmede i Asien; imid-
-lertid søgte Octavian paa alle Maade at mødet Ro-
-mernes Ærelyst og Aghed, og knyttet sig paa en
slu Maade af alle Antonii Venner. (x) ~~De ellers mulige~~
~~fremelig Fredt sig fra Octavian, fed ved Dødet~~
~~Cleopatra I 3945.~~ Slaget ved Actium 3953, hvor
Agrippas Ungdomsmod, eller Cleopatras Skjælvende Ungdomsmod, afgjorde
hvem der skulde herske den romerske Verden. Cleopatra

I Rom udspandt midlertid

(x) Octavians Stillinger om Antonius blev ikke klare ikke ubestemte, og da
hans Afsvigen skrøm ikke blev forøgt, men Antonii Venner mødte
af Skjæl for Octavian maatte forlade Rom, hvor fredt Antonius
Slag ved Actium, og erklærede Octavian Krig, og hvem han kaldte
Usurpator eller Tyrannen Dem mindst, at nulle gjøre Uretat
Det Skjæl dejenigen betage. —

Ostavian det skjøt, at Antonius førte Cleopatra med sig for at gjøre hende dennig i Rom; og derpå forlangte det romerske skjøn hun til Alexandrien, hvorved hun for en Spild af Ledmulandet, og skjøn med sam overdrages til Ostavian.

† Jul 347.

† Han belønnede sin Soldatenlegeme, og alle Armien: det fulde Sold og Smal Legeed sig: Ostavian fø sam, og begyndte en at nøre sin store Anstrøgt.

Hvad at gjøre Egypten til frem: hvorfor det romerske Land godsen kø at sig, til det dobbelt, og Antonius til at falde fra 6 til 4.

Parthien. ~~Jan Partiet i rot~~ Hispania Lupus (Vi 8) ~~Gallia~~ Jul 87. Vorhen 87

Partherne, et stort frygtelig Folk, som selv for Rom ubetvingelig, herskede i 900 Aar, fra Euphrat til Oxus, og fra det caspiske til det indiske Hav, og opnaaede gjen Cyrus Land, gjorde Grænsen over Eufrat, og alle de Romerske, og forsvarede sig inde i Arabien efter undstaaende Kamp.

† Jan Østfjeldet med en Krig i Egypten det skaffe hende Fred at tilbage sin, og sam drøm ovfor Østen.

du ødelægtig.

Mon en ung, om ikke det parthiske Rige Østfjeldet udtraf 250, eller 256, eller 248 a X. Men med det Ny, som Arsaces navnet over Seleucus Callinicus 239 begyndte det Riges Ende. En parthisk Magt fra de nordøst Syrien, og gav Romerne Antiochus Ny-overmandt Arsaces III, men lod sam beholde sin Øvrighed, da han belønnede sam Hjelp i en Krig med Bactrien.

* Jan Medien og Bactrien lige til Indien.

141.

og Antonius flygtede til Egypten. Ostavian forfølgte dem videre; Antonius drøbte sig selv, Cleopatra faldt i Ørgemsnedskønder. Efter at han forgjæves havde forsøgt at fælde sam i sin Gavn, drøbte han sig selv, ikke med en forgiftet Grønnaad eller en giftig Slange, for at undgaae at føres i Triumf. Ostavian gjorde Egypten til det romerske Gebiet, og nan en taleen Form. 3954.

§ 31.

Parthien, en lidt latterlig Fremmede af det gamle græske Rige, nan afhente almindelige Mening, hvor det afgjø-thesse Nationer det Græske til det græske Rige. Imidlertid hjulpne, som S. Antiochi Theos's Statholder Agathocles fattet til Tiridates, en Yngling af achemenisk Blod, tvingetnan Thron Arsaces til at gaae til Maaler med Syrien. Han gjorde Syrerne ud af fremmede, udbredte sin Dominion over det tilgrændsende Fjeniendes, fulgte meden nem Stræk af sine Succ. (Ogsaa denne Staat skjøtte parthiske Rige fødte til det Græske i Asien.) Det Engelske af Grækerne Arsacider, og af Østlandene Afshkanianer af Afshak, som det hedt Arsaces. Ku-de Mithridates, 3810, hjemsøgte gnetlig Parthernes Rige. Mithridates II slattet den fyste Traktat med Romerne 3860. Prodes nyrenet 3925, da Romerne, forlaadet af Licinius Crassus, og dennes Ungersøn, angreb Landet, nitte mandsk Aarsag, men Crassi Søn med Carrhæ total slagt af Gunat Surenas, og mistet selv Livet. Legatet Cassii lagde Dæmpen i Antiochia, og det Parthien fordrem Tilgrænd af denne Krige. Et parthisk Tudfeld i Syrien, de hedt dem til Fejl med Antonii Stridninger, lod ødelægtigt af 3947. Phraates IV 3947. Han drev Antonius tilbage, da denne nad fulgte ind i Parthien. Phraates Grusomhed fremkaldte, at Tiridates valgtes til Konge med sam. Han tvang nad denne at flygte til Rom, men dette indrettede Kærlighedens Krig sam dog at søge Ostavians Beskytt.

§ 32

En Ske af Medien fornavnet Atropatus, for at det det nuvæ Alexanders Grænder, efter sam tolke det Land Media Atropatene. Den fødte af det Engelske Antiochus Hjelp, Opgivet sin Parthene at tilhøre Antonius, men holdt sig ud mod Phraates, og blev af sam Livet Crassi 3950.

§ 33

Bactrien fødte af Theodot, en gjøre Statholder, sam gjorde Oprør mod Antiochus Theos 3725. Fremstaaen nan Bactra, som fød Zariaspe. – Under Eutrakides II, blev det det Rige stort mistaget af de nordlige, nomadske Nationer, og ødelagt af Partherne 3848. Med forskjellige Ulykker det Lassanaderne.

3/7 Osrhoene

152

§ 34.

Osrhoene, en ikke meget betydelig Stat med Tiger og Euphrat, stiftedes 3846 af Orhoibar Chevia, da Krigen udbrødt 17 mellem Tryphon og Antiochus VII, ødelagde Syrien. Hans Regentere fanvt Titel af Abgar eller Akbar. De deeltoge ofte i Krigene mellem Romerne og Partherne. Staten varede længe, førend i den følgende Periode, indtil Caracalla X sig (omme) 224 Aar p. C. faar Xti Aeh regjerende Abgar Uchomo.

Andre smaae Stater, som laae i Landene om Euphrat og Tigris, som Emesa, Adiabene o. a. s. vare af mindre Betydenhed.

China see p. 92.

Dette Land førde blandt Sydasiaterne Sin, og blandt Nordasiaterne og Russer: Kitay. Dets Udstrækning er nu endnu det største, og det næsten 6 Gange saa stort som Tydskland, og skal have henved 100 Millioner Mennesker (Den angives fra 79 — 330 Millioner); det er følgelig det største, men ogsaa, da China, Sæder, Religion, Skrift og uforanderlige Despotiet hindrer det at bruge sine Kræfter, det ubemærkede Rige saavel i Asien som Europa.

Sandsynligst kunne de chinesiske Historier er Sematsien, der 97 Aar a. X fuldendigede det første System i den chinesiske Historie af ældre da og forvirrede Efterretninger. Efter som før blive en uafbrudte Række af Rigsaanaler, som vel er troværdige og upaaliddelige, da de i Archiverne i Cancelliestil, efter offentlig Foranstaltning, antegnes i samme Slags som de vienske Hofstatuet, men dog udførlige og angive Navne og Aarstal.

Den chinesiske Historie gaaer kun til 1124 Aar a. X, alle i samme Aarsvaadel som Troja's Oldtidsgeschichte; men den er dunkel, usammenhængende, urigtig og modsigende. Den egentlig tilforladelige Historie begynder med Tschi-Hoang-Ti, Hannibals Samtidige. Hans Navn betydes det samme som Keiser over Høg.

Familien Haan var mægtig længe i Rikarict, og ungohevret med Rom, Parthien og Kaptschak. Efter Haan, efter A. 167, omviklede dem ti deres Gildinger, som begynder Seedsommen at gjøre Opsæt, og det stod ikke forholdt. vide p. 203.

§ 35.

I China herskede forskjellige Familier, hvis Magt understødtes af Vasaller, indtil Familien Hang. Blandt disse var Familien Tcheu-Tsin, stiftet af Tschi-Hoang-Ti, 3736, en stor Regent, men forhadt af Chineserne, fordi han lod deres Kings brænde ‡‡‡ Under hans uværdige Sønner opstod hæftige Uroligheder. Hans Sønnesøn Tse-ing blev dræbt. Statholderne gjorde sig uafhængige i Provindserne og China splittedes i mange Stater 3776. Lieou Pang, en dygtig Soldat,[P] steeg fra at af disse smaae Riger. Han besejrede de øvrige med stor Lykke, og blev Stamfader for Keiserfamilien Hang. Fyrsterne af dette Dynasties Hang Ukalven af undertrykningen. Men de strenge Lovgivere, men udbredte ogsaa deres Erobringer endog med Kløgt, og begyndte i Mellem-Asiens Nabolande. Tao-Tse's Religion blev værende den herskende. Ogsaa den Fodeske Religion kom der til China. vid. p. 203.

[P] fra først af Anføreren for en Røverbande.

‡‡‡ Mens Regjering foranstaltede han for at udslette Folkets Erindring om deres tidligere Lykke, og de Monumenter, Skrifter alle at Udrydde, at Landet skulde gaae tilbage til et robust Fremmedsprog, ombytte og for at faae indført en mere Sjimbolit i sit Rige, i Stedet for de 70 forskjellige Skrivemaader, som endnu ere forskjellige Skrifter hendes indsmøgelse. Han opførte den store Muur om China, for at sikkre det mod Tartarernes Streiferier. Landet deeltes han i 40 Statholderskaber, søgte at faae oprettet en Handel med Japan.

Sprogets forrioed

Fra Kongens med Riget ved den store Forandring i det 5te Seculum efter Christi Fødsel.

Chronologie.

51.

De klareste Efterretninger, Chronologien er underkastede, ere forrioed, om for det mindste Følgen af de yngre forrioed betydelige Afvigelser. Dennes forudsætninger er fra Verdens Begyndelse og Christi Fødsel, ad Kong Alphonses Tabler den i Aaret 6484, og den Keiser Tiberius Chronologi i Aaret 3670. Mange klareste Tiender af Tilbageregningen mange forskellige Tidsregninger, og af de Modsigelser, man finder hos dem.

Følgende er de Tidsregninger, som Tilbageregningen begynder sig af. 1, Æra Contractuum, A. 312 a. Chr. fra Ophavet med Maccabæerne, 143 a. X. Herodis Regering, 39 a. X. Jerusalems Ødelæggelse, 70 Aar p. X. de yngste Korresponderer og Begyndere Aar, for de jødiske Skribenter. 2, Æra Hispanica eller Tiendetallets Begyndelse 3944, a. X. 39, for de spanske Skribenter. 3, Æra Ægyptiaca eller Actiaca, 3953, a. X. 30, for de ægyptiske. 4. Fra Roms Bygningsaar, fra Constantinopels Ødelæggelse, 330 p. X. og Kristnes Aar for de romerske. 5. den antiochisk-cæsariske Æra for de syriske, 49 a. X. 6, Æra Diocletiani eller Martyrum, 284 p. X. fra Christne Folkene, den alexandrinske, som falder X. Fødsel i det 8de Aar af den Tidsregning, og begynder 5501 Aar de samme, og den antiochenske, der begynder 5493 Aar de X. Fødsel, for de græske Skribenter. Den ubestemte kristelige Tidsregning begynder da ikke. Julius Cæsar forandrede de romerske Aar med Mathematikernes Samtykke. Det Julianske Ind-Aar af 365 Dage, Grænsen blev alle kristelige Nationers Aar de det 16de Seculum.

f begynder fra den Tid, da Augustus og Antonius dræbte hinanden: Aegypten, Kreta i Middelhavet, Sardinien, Spanien og en Del af Afrika.

begynder med Diocletians Regeringsaar, det er den 29 Sept. 284 p. X., og bruges endnu blandt de koptiske Christne i Ægypten. Jødedetroverne er for dem Theodosii Regering.

Det er i det sidste Aar af ~~Dioc~~ Theodosii Regering.

Den Maade at regne Aarene efter Christi Fødsel, er forøvrigt af den romerske Munk Dionysius den Lille, 530 p. X., først fra A. 742, regnet fra den Romerske Concilia dertil, og synes først efter det 10de Seculum. —

Geographie.

Den politiske Udbredelse af de Land, Romerne besad i Asien forandrede paa flere betydelige Maader. Nogle ligeledes ødelagdes de ikke, andre erholdte nye Navne, f. f. Jerusalem, Elia Capitolina. Men lynde Asien med Østen ke det urskiftige China, hvor China laar, forme det ikke sammenlignes Tschunnia i Provinsen Yunnan.

Caligula gjorde byen Mauretanien til Romerriget. Forfatteren Paulinus gik over Atlas Bjerge, som de Vilde i Landet, som nu kaldes Marokos, blev aldrig tilbagevendende. Mauretanien og Numidien var jo frugtbar, at de gave endda 240 Sold. og Klædninger var allerede det. Gang.

Africa Egypten indbrød Romerne i Egypten, Marmarica Cyrenaica, Africa propria, Mauretania Cesariensis med Hovedstad Cesaria, og Mauretania Tingitana, med Hovedst. Tingis. I Midten Africa findes de gl. Geografer følgende Folkeslag:

Æthiopien. det Land kaldt alle sorte alle Folk for navnet Mindre Æthiopier, Land ikke bordt i Africa eller Asien. Det egentl. Æthiop. i Africa deres af mange, for det meste, nomadiske Nationer, f. f. Nubier, Blemmiyer, Megabarer, Memnoner o. fl. Ofte de guldrige Macrobier, jeres det samme nomadiske; de tænkte kun på Gud og Mad, kjendte ikke Vrede og fragtede Død. Det var egentl. med den, Cambyses rettede sit Tog. Meroe var en, allerede i de ældste Tider, poleret Stad mellem R. Astaboras og Astapus, med Hovedst: af samme Ammonierne var navnet en Colonie af Meroe. De var mange Nationer, hvis Navn Geogr. ikke kjendte, og disse kunne ogsaa deres fornemste Fødevaerdier, f. f. Elephantophagi, Struthophagi, Acridophagi o. fl. Ostellige, for Dørfaldt, varmere, jo Egnene bortfra Troglodyter. Ved Dørtringet Ptolemæi Landskab og. Ligeover for samme sætter han Ptolemæus.

Det indre Libyen, den bordt Getulierne om R. Suber Garamantier, Nigritier om R. Niger o. fl.

Europa. 1, Græcenland og Macedonien fandtinge inbydelige Skandringer.

2. Det ind af Illyrien, indbrudte i Dalmatien og Pannonien.

3. Thracien udvidet ad Flere. forhenlige Byer, som Constantinopel, Adrianopel, Trajanopel, Philippopel o. fl.

Italien inguado under R. Arcias og Varus. deres det det i 11 Legioner, 7 deriblandt i N. Germanien, nem Corsica, Sardinien og Corsica ogsaa var indrettede. Men Ikke fremdeles under Tiberius Tiden Gallerne.

5. Gallien udvidede Aquitanien til Liger. Inden af det celtiske Gallia fik af Stad. Lugdunum, Flagnet Lugdunensis; Belgia deres de Belga, Germania superior og inferior. Det fik efter Cæsars Tid følgende Folkeslag end: Bataver, R. Lugdunum (Leiden) Batavorum, Trajectum (Utrecht), Noviomagus (Nimwegen); Gugerner, R. Vetera (nedenfor Wesel), Ubier, R. Colonia Agrippina (Cøln), Tolbiacum (Zülpich), Bonna (Bonn), Confluentes (Coblenz); disse bordt i Germania inferior; i superior bordt: Vangioner, R. Mogontiacum (Mainz), Nemater, R. Noviomagus (Speyer), Triboccer, R. Brocomagus (Brumpt). Nogle Steder fik forandrede Navne, som Colonia Agrippinensis, Augusta Trevirorum, Augusta Rauricorum (Basel) o. fl. Den Ved nedre Flod Tudorlingen,

Macedonierne nedbrød det navn af Europæisk Folk, indvi Lyset det store Lange Bjerg. Jan og Ellyr udgrænsede den. Spanien grænsede i Øpgen. Af Nagle fandt Thessalonica, og endt omsig. Alpen var ogsaa i Ødelæggelsens Fad.

Thracien betegnede et Italien, Bugerne Rhæmum. Cuchum Kitty med Dalmatien Dyrene Kd. Dit, det fruktbare, Bug, Eder Jern Tappet og Jakende.

I Italien fattes efter Alaricks Tærske, 408-410, Attilas 452, og Genserichs 455. 1, Herules, Rugier og Turcilinger under Odoacer 476. 2, Ostgoter 496. 3. Byzantiner, 554. 4. Langobarder i Nord Italien 568. Italien Ødelæggelse fandt at Sted Aflemt det ie at skjøt over Ødelæggelser Ostia, Ravenna, Siracusa lettede det Gaudse. Kostum bortgjemte Kjøbenhavn. Byzantiner Rhin, Tom, Flag og Bugs Sugs 40.

Gallien gjendrade Alemanner 253-269; Franker, fattede, og navnet gaudes Ved 240 ind i det belgiske Gallien, og gik 287, over Rhin.

Ostgoter indfaldt 412 og 472 det Gallien, og Burgunder 414 ind Rhone, 427-86 Dens Kongerne Ostgoter over Pyrenæerne, i indvortiniske Burgunderne.

Den Ø. Del af Gallien var godt cultiveret, og var Romer endnu det udgjorde. Det gjøbt, Provinser var det Skjønnest. Marseille Menneskeskjønhed var afskaffet. Marseille og Ratum Land, fortrinlige Barnestader. Alle Skulant fik Gallia belgica, indfik Helvetien og Legnaicien, Lidtet derfra under Rhin af det store Rome Provinder, og Elsass indrettedes under

Africas Egypten indbrød Romerne i Egypten, Marmarica Cyrenaica, Africa propria, Mauretania Cesariensis med Hovedstad Cesaria, og Mauretania Tingitana, med Hovedst. Tingis. I Midten Africa findes de gl. Geografer følgende Folkeslag:

Æthiopien. det Land kaldt alle sorte alle Folk for navnet Mindre Æthiopier, Land ikke bordt i Africa eller Asien. Det egentl. Æthiop. i Africa deres af mange, for det meste, nomadiske Nationer, f. f. Nubier, Blemmiyer, Megabarer, Memnoner o. fl. Ofte de guldrige Macrobier, jeres det samme nomadiske; de tænkte kun på Gud og Mad, kjendte ikke Vrede og fragtede Død. Det var egentl. med den, Cambyses rettede sit Tog. Meroe var en, allerede i de ældste Tider, poleret Stad mellem R. Astaboras og Astapus, med Hovedst: af samme Ammonierne var navnet en Colonie af Meroe. De var mange Nationer, hvis Navn Geogr. ikke kjendte, og disse bundne ogsaa deres fornemste Fødevaerdier, f. f. Elephantophagi, Struthophagi, Acridophagi o. fl. Ostellige, for Dørfaldt, varmere, jo Egnene bortfra Troglodyter. Ved Dørtringet Ptolemæi Landskab og. Ligeover for samme sætter han Ptolemæus.

Det indre Libyen, den bordt Getulierne om R. Suber Garamantier, Nigritier om R. Niger o. fl.

Europa. 1, Græcenland og Macedonien fandtinge inbydelige Skandringer.

2. Det ind af Illyrien, indbrudte i Dalmatien og Pannonien.

3. Thracien udvidet ad Flere. forhenlige Byer, som Constantinopel, Adrianopel, Trajanopel, Philippopel o. fl.

Italien inguado under R. Arcias og Varus. deres det det i 11 Legioner, 7 deriblandt i N. Germanien, nem Corsica, Sardinien og Corsica ogsaa var indrettede. Men Ikke fremdeles under Tiberius Tiden Gallerne.

5. Gallien udvidede Aquitanien til Liger. Inden af det celtiske Gallia fik af Stad. Lugdunum, Flagnet Lugdunensis; Belgia deres de Belga, Germania superior og inferior. Det fik efter Cæsars Tid følgende Folkeslag end: Bataver, R. Lugdunum (Leiden) Batavorum, Trajectum (Utrecht), Noviomagus (Nimwegen); Gugerner, R. Vetera (nedenfor Wesel), Ubier, R. Colonia Agrippina (Cøln), Tolbiacum (Zülpich), Bonna (Bonn), Confluentes (Coblenz); disse bordt i Germania inferior; i superior bordt: Vangioner, R. Mogontiacum (Mainz), Nemater, R. Noviomagus (Speyer), Triboccer, R. Brocomagus (Brumpt). Nogle Steder fik forandrede Navne, som Colonia Agrippinensis, Augusta Trevirorum, Augusta Rauricorum (Basel) o. fl. Den Ved nedre Flod Tudorlingen,

Germania 1mo. Den mest glimrende Byr var Trier.

Spanien og Lusitanien blev 409, Vandale, Suever og ~~Allemanner~~ Alaner, som siden 409 blev Herrer i de forskjellige Provinser, og Vandalerne endog i et aarligt Øieblik Spanien hersket over, og efterlod Spanien Levningen af Vandaler, Gøter, Jøder, Gaeldere og Gøter; i et mundt Øieblik Byen regnet Saguntum. Einstjelds forskjellige.

III side fra s. 84.

Britannien forlodte 447 aldeles af Romerne; for at forsvare sig mod Piter og Scoter, bedte Britannerne 449 Angelsaxerne, som flere i Landet.

Britannien blev fornemmelig fra Gallien afbefolket: Gale og Belger, ogsaa mellem Folk af en Race, dog ikke, men de saa forskjellige Ting, at det det er at undre over, at Øiet finder for sin Forstand en Britanneren Berg, Dale og Floder. Aldeles Lysets Skrift af Romerne, Dalen og Skove, for fornemmelig Einwohner. Efter at Romerne Byerne i disse Land var erobret, drog gallisk Tilmand ind. Brit. Jeder de fig.

Naar Claudius dræbte Romerne først at sætte sig fast i Brit. 43, og efterladte nu saa fod ikke Berg, Dale og Floder.

Saa Byerne af Britannien var Frelsestrier. London var allerede da Middelpunktet for det aldeles Land.

nedrykte efter 451, bedre efter 455 af Saxerne, som underkuede Allemanne, Burgunder, Thuringer, Friesere, Sachser og Bayere. —

Den hercynske Skov strakte sig fra Øerne Eider og til Rugen. Marciana, Herfard, Thüringerne, Harzen m.fl. er Levninge af den. ~~Grænsen af Øerne, Wesel~~

155 nad ned af Jemen Floden og fremfor sin fra det sydlige Gallia og fik Navnet af Septimania.

6. Hispania blev af August inddelt i Betica, Lusitania og Tarraconensis. Hu anden Inddeling efter ~~Tid~~ Tid ~~inddelt~~ af disse Tvendedeterne, f: conventus juridici: f: hvormed Nationerne Byer ind af deres fiende Forbindelser. Dogle nye Navne opbrugte, dogle udelte andre Navne, f. E. Augusta Emerita Merida, Alcantara Beja, Corba Colonia, Julia Colonia Augusta Felicitas Julia. Omvar inddeltes endelig i 7 Provinser.

7. Britannia, dens p. 84. omgaves af det sydlige, caledonske, hibernske og Britannisk Jer, samt af det britannisk allen marinske Ord d. f. Tamesis, Thames, Sabrina, Severn, Avona, Avon, Tuia, Tweed, Tuia, Eden, Sulwayfirth, Fiths of Clyde, Fiths of Forth, Humber, Abus, Dodotria, Glota, Tuna, ~~Tweed~~ Tweed. Ældste Dele kunde man ingen anden Inddeling end efter Folkeslag. Af disse nævnes i fornemste: Cantii, Kent, Cantium, Dubris, Dover, Durovernum, Canterbury, Regner, Belger, Magnus portus, Southampton, Aquæ calidæ, Bath, Atrebater, Damnonier, Cornwall, Solerum og Corinum, Cornwall, Trinobanter, Cellan, Colchester, Londinium, London, Icener, Coritaner, Corangier, Derby, Ordovicer, Selurer, Briganter, Eboracum, York, Stadiner, Selgover, Damnier. Dag den dog Severus Linern, som skilte det romerske Britannien fra det barbariske fra sin Bist. Jerne bortset de mægtige Caledonier og Piter, Scoter, Cornabier o. f. I det caledonske Jem laar de ebudiske og orcadiske Øer, i det hibernske Jem de casiterske. Vectis, Mona f: Anglesey.

8. Hibernia, ogsaa Iverna alt. Ierna, nu de Gamle kaldte det Inkynidt. Ved Barrow, Dabrona, Boyne, Shannon, Sionis, Sionis. Ved Nothum, det fellige Sea, Sernus, Silverstad, Brigantier, Manapier, Ebla og Robogdium, Dublin, Omagh, Robogdier, Regia; Iverne f. f. niere, Ebland.

9. Germania eg. Tyskland laadtes mellem Donau og Europa, som laar fra Jenrum paa sine Dele Rhinen og den nysliige Donau. Dog bortset allerede tydske Naturen paa denne Side af disse Floder. Mod Østen skakt det ej de sine Dele Weichsel, mod Nordøst gjennem Danmark (den sydlige og nysliige Del af Vesten) til Rhenus, Maas, Ems, Amisius, Lupia, Alisio, Visurgis, Albis, Salas, Sadras, Socelus, Vistula, Weser, Tyras. Aborsa, Harz, Taunus, Hessen, Hessiske, Westphalen, Mellebergs, Sachsen, Abrotrite, Semana, Sarmatiske, Augsburgske, Lupia, Elm, Herzynia, Wallnes, Elbia, Jabeta, Fulda, Eisenach, Eisenach, Eisenach, Eisenach, Eisenach.

Et tydsk Nationen befoldt ikke blot et samme Navn, men ogsaa ikke en og samme Befoldning. Efter Tacitus nævner han indbrudte i 3 Hovednationer, Ingævoner, Istævoner og HermionER efter Plinius i 5 Nationer, Vandiler eller Vandiler med Nordsø, Ingævoner i Nordsø, Istævoner ved Rhin, Hermioner, midt i Tydskland, Cattarner og PeucinER i Østrig. Tacitus i Almindelighed om tydelige Ekkemand, ikke nogle Folknavne. Ikke Folk ikke saa ofte de nævnte Navne, Rom og navnet med Hensyn betænkner, da gives følgende de nøn ikke regelrette Navne: Istævoner, navn: Chamaver, Tubanter, Usipier, Mattiaker, Chattuarier, Cherusker, Sigambrer, Ubier, Tencterer, Bructerer, Tulinger, Marsvinger, Mattiacer, Chemsker og Ingævoner navn: Friser, Chauccer, Caller, Kaucker, Saxer, Ingævoner, Calaver, Hacke, Sølvur paa ikke saa Hermioner navn: Suevoner, Angler, Variner, Reudinger, Aviner, Nuitoner, Gutoner, Folk i det gotisk Folk, som udover det sydlige og nordlige dele af Sverig; Gøtthuager eller Østgotter, Taifaler og Thervinger eller Vestgotter, Vitogotter og Gepider i det øvrige Folk i det sydøstlige Germanien, Quader, Marcomanner, de maatte navn de smukke Bøjer, Narcum, Rhætier, Hermunderer, Thracien og det sydlige Sarmatien, boruch Vostaoner navn Tydske. Almoxer, Sidoner, PeucinER, maatte ogsaa Cimber navn Kaukafoderingen efter. Ptolemæus afvigende i Gennemsnit lie et tydsk Nationens Kanur, uagtet fand et ønsker Fogeagter, ogsaa navnene fart ad fælles Bladen.

Et Folk navn den Dersthal paa det nordlige og østlige, som ikke ogsaa navnene i sole ikke Gnieck et raak, bedre, udbiggel. Lige lie mentant Cuctan. Nordsøen lyttent af omkr. navn i sole ikke Gnieck et raak, bedre, udbiggel. Det nordlige Sverig i Norge navn Land. Et produceres navn fraad Nordrift og Jagt Land formaaeg. Dog afsiden man i det sydlige Egur, ikke mindst i det varme Eider, Korn. Sørnet nu ikke navnene Dyr, som man Urogen, Bisondyrene, og i det nordlige Egna, Elbdyrene.

Det nordlige Sverig i Norge navn Land.

Af Metallen fandt Landet Tin og Jern.

10. Vindelicia, Rhætia og Noricum; Land mellem den nordlige Del af Italien og Øster, et Forbrede af celtiske

f. i Eichsfeld, mellem af Gubenhagen og Hohenstein, i det Fald de mente Grundsætninger Clauser. Et Gnieck fulde Sønner med Gon-
som allerhøjeste Folk
-Kenne. Efterfølgende gaa under Rhin navn i ikke Gaude.
f. Det Mark i Gøttingen Kreisen. Et fest be ikke ikke ufo Fri-
-bund, i fulde li Frankerne. ++ navn ogsaa Rhenser.
f. Bentheim, Munster, Arnsberg, Westkoverberg. Navn i Mikkeret
-bidrand, fulde i det paa Sø.
I gaa typ Rute af Lippe, det navn. det ikke Forbund, og Land for
angst i Lippe med Gesamtnavne. ++ gulbiskan Oplysninger
gø Nertereone, Dansuter, Sonne, Marsvinger, Mattiacer navn
Chattuarier ikke navn i ogsaa dette Folk Gennem for med
Frankerne.
I det bremsk Folk af alle Istævoner, bort paa y andre Hæk-
f. Vestfriesland, Groningen i Overijssel, et navn for det mest i gad
Friserne, med Kennene; saa Rom af ikke Fad med Rhenfrene, navn
de Romen bygget et andagt Fastmuger i ikke Land, y et Lagt
Klatter gaa ikke, saa navn Vestfalen ikke. Dette Fad mente Claudi
dige. Ikke fandt man den i Finland med Sachsene det navn
Kattland med Romfader.
II fad de i sagt en Infanter Vestfalen med Rom, gulde ogsaa navn
Rhencene. Ogsaa et Rom fulde Folk.
f. mente navn Semnoner ikke Kennet paa et Folk, men paa alle et
nordlige Folk paa Østsiden af Elben. Fredfre i Guardiørbrøk og mely-
-ned ikke navn Turoluni i Sorte for-
-mant.

gø et Land som et Omader, et omstrifnet Ley, det mental
fandt at tale ikke et Ley, det navn Fladt bygget i et mye
jachbrøgen.

Valkyrie.

Et i Thracien og

Tydske. Almoxer, Sidoner, PeucinER, maatte ogsaa Cimber navn Kaukafoderingen efter. Ptolemæus afvigende i Gennemsnit lie et tydsk Nationens Kanur, uagtet fand et ønsker Fogeagter, navnene fart ad fælles Bladen.

Et Folk navn den Dersthal paa det nordlige og østlige, som ikke ogsaa navnene i sole ikke Gnieck et raak, bedre, udbiggel. Lige lie mentant Cuctan. Nordsøen lyttent af omkr. navn i sole ikke Gnieck et raak, bedre, udbiggel. Det nordlige Sverig i Norge navn Land. Et produceres navn fraad Nordrift og Jagt Land formaaeg. Dog afsiden man i det sydlige Egur, ikke mindst i det varme Eider, Korn. Sørnet nu ikke navnene Dyr, som man Urogen, Bisondyrene, og i det nordlige Egna, Elbdyrene.

10. Vindelicia, Rhætia og Noricum; Land mellem den nordlige Del af Italien og Øster, et Forbrede af celtiske

Noricum indbefattet Østrig og Stejermark, gro N. Del af Krain, den
sydl. Del af Østrig og Stejermark, gro N. Del af Krain, og Kærnten og Salz-
burg, østr. for Salzach.
Den Grænse af Pannonien og Noricum

Rhætien indbef. Schwaben nordl. for Donau, Bayern V. for Inn,
Salzburg N. for Salzach, af Helvet. den østl. Del af Thurgau,
N. Gallen, Appenzell, Sargans, Glarus, den østl. Del af Uri,
hele Graabunden, undtagen det af Gorystaler, den sydl. Del af
Reve og Vellelin, den nordl. Jacundal af Tyrol

Ulmerog. Sarmatiens Grænser nan med N. Vistula, med S.
Karpatherne og Dnieper, disse østr. m. floderne Don og
Mundingen af Dnieper og Don østr. til de kaspiske Søer, med
V. Polar Mosche, Ruhl bow, med N. Ponnal og ældre dele af
Lead.
Den østre Karpathane, N. V. gienem Galicien.
Det i Gouvernementet Charkow,

Mellem Wogulerne,
Roxolaner, Jazyger og Hamaxobier lignede i alt fælles karakter
mere Folkeslag Danfiend under Kuaraud forrenede fornu-

Den Vestre Donau østligt Løb

Pannonien og Dacien nord. den almindelige Grænse
dannet ifølge om nordvest. Noricum — Pann. indbefattet
den østligste Del af Østrig og Stejermark, gro N. Del af Krain, og hele Ungarn
S. for Donau, m. undtagelse af Croatien, gro N. Del af Kroatien og N. Del af Slavonien
Det Nordl. af Kraainy, Forste Mage Byggeder af det Wien.
+ ofte benævnt Infidelitas, gro Nordl. af Kraainy, og Landsbyen Mitrowitz
Fra den illyriske Mark fik Rom sine fleste Soldater,
m. Claudius, Aurelian, Probus. Med mange af
dem regnet Romerne ikke altid blandt at hørte for
Barbarer.

Dacia, som romersk provins indbefattede hele Banatet Temeswar,
Ungarn, V. for Theiss, hele Siebenbürgen, Bukowina og de sydøstl.
Dele af Galicien, Moldau N. for Pruth, og Wallachiet.

Det Mul. for Transylvanien, den nu Landsbyen Carkely ligger, i Mezeg
dalen.

Den langt mere Terra incognita,

Romerne Danes fandt først for Gregorius fra Tours i det
6te Aarh. p. X. — de tabende af Teutoner,
+ andre gjor — de Øgyst blevne mellem Nord og Sydøst

Constantins Tiddeling af det romerske Rige.

157 Noricum. a. Vindelicia. Fl. Rhein, Marcus, Licus,
Isar, Danu, Inn, Dor: Bregantinus. Kat: Bregantier. Ø: Bri-
gantium, Bregenz, Kostnitz, Ø: Augusta Vindelicorum, Regi-
ensburg, Laum, Leuni eller Launt, Eltenner, Ø: Campodunum, Kempten.
b. Norcum. Fl. Enus, Murus, Danus. B. Cetius og
Arnus af Alpernes. Kat: Boierne bortdrevne, men fandt
klejn udbredt sig i Vindelicien, Rhæten og Pannonien.
I Marsfeld af den bord Taaqiscemet ikke ogsaa
fandt ingen udbredt sig. Ø: Lauriacum, Savavis, eller
Suavia, Castra Vatavia. c. Rhætia. Fl. Rhein, Inn,
Enus, Athesis. B. Alpenne, og deres Egne. Kat: Helvetier, Bregenz, Tridentiner,
Okra, Carnadunum. Ø: Curia, Placenna, Publavio, Tridentum.
~~Camparo~~. I Rhæten bortdrevne af Cimbrer.

II. Det europæiske Sarmatien fra Grænserne af Tydskland
til Tanais, og fra de karpathiske Bjerge Øst mod Nord
og Nordøst. Fl: Tanais, Borysthenes, Hypanis, Tyras
eller Dnieper. Ø: Rucc, Amadoca, de rigtige,
alaunske, hyperboreiske. Kat: foruden de endnu
tydeligt, Veneder, Jazyger og mesanastiske Jazyger,
Roxolaner, Hamaxobier, Alanner, Tyrageter, Bo-
rysthener, Maotider, og mange andre, hvis Navne
kjedelig ere efterundne, som Melanchlener o. fl. Ø: Olbia
eller Borysthenes, Cadeus o. fl. Sarmaterne kraftig
nomadisk af Karakter, ~~eller~~ ikke Agerdirkning.

III. Det Pannonien. Fl. Ister, Arabo, Drauus, Savus, Murus.
Ø. Petius, Claudius, Albius. Kat: Scordisker, som oftere
udbredt sig over Grænserne, Serretes, Tasi, Amantini,
Serapilli, Audiceter, Colapiani, Breuci, Osseriates. Ro-
mere indbrød det i Superior og inferior. Ø: Vindobona
Carnuntum, Sirmium, Mitrowitz, Esek, Mitrowitz.

IV. Mösien. Fl. Ister, Margus, Drinus, Diabrus. B. Hæmus,
Scordus. Kat: Mösier, Dardanier, Triballer o. fl. dem
deres det i Superior og inferior. Ø: Singidunum, Alpia-
num, Naissus, Marcianopolis, Sardica, Novioduna,
Pantherupolis.

V. Dacien. Fl. Tibiscus, Marisus, Aluta, Hieraspus, Tyras.
B. de karpathiske, de bastarnske Alper. Kat: Carper,
Anarter, Teurisker, Tasier, Peter, Buridenser, Gruten-
ger, Bitolager, Contensier, Piaciser o. fl. Ø: Tarmis-
tegethusa, Sitis, Alpia trajana, Zeugma, Alba Augusta, Alpi-
anum, Tibiscum. Det Mul. for Carapsches, med Landsbyen Caracau

VI. Det ydterste Nordøst kjendte de gamle Geografer ikke med
En afgjort codanske Jutbugt, Alfiene, En Scandinavia,
med Ø. Sero, som andre lagde paa Tydskland Øst, Hellesione,
Laadt Skrigos og den finske Kaiser. Frem for dem det
mytiske Thule, og den ukjendte Ørnstrøm - Øst.

Constantins M. inddeelt det romerske Rige i 4 Præfekturer:

1. Orienten. Jamt 5 Diocoser:

a. Thracien, med Jomf. Constantinopel. Prov: Europa, Thracien, Hæmus, Rhodope, Moesia secunda, Scythien.

b. Pontus. Jomf. Cæsarea. Prov. Paphlagonien, Galatia, Bithynien, Honorias, Cappadocia prima & secunda, Pontus Polemiacus, Hellenopont, Armenia prima & secunda, Galatia salutaris.

c. Asien. Sj: Ephesus. Prov. Lamphylien, Hellespont, Lydien, Phrygien, Pisidien, Pamphylien, Phrygia Pacatiana og salutaris, Karien, Carien, Rhodus, Lesbos, Cycladerne.

d. Ægypten. Sj: Alexandria. Prov: Ægypten, nedre Lybien, Theben, Ægypten, Arcadien, Augustanica.

e. Orient. Sj. Antiochia. Prov. Palæstina prima, 2da, & salutaris, Phœnicia 1ma og Libanica, Syria, Syria euphratica og salutaris, Celesia 1ma og 2da, Cypern, Arabien, Mauria, Osrhoene, Mesopotamia.

2. Illyrien Jamt 2 Diocoser:

a. Macedonien. Sj. Thessalonica. Pr. Achaia, Macedonien, Dacia, Thessalien, Epirus, nedre af Maced. salutaris.

b. Dacien. Pr. Dacia mediterranea og ripensis, Moesia prima, Dardania provalitana & Øvre af Maced. salutaris.

3. Gallien Jamt 2 Diocoser.

a. Gallien. Sj. Trier. Prov. Viennensis 1ma secunda, Aquitania og Senonensis, Germania 1 og 2, Ver-Alpernes, et af mindre Alper, Maxima Sequanorum, Aquitania 1 og 2, Novempopulana, Narbonensis 1 og 2.

b. Spanien. Pr. Bætica, Lusitanien, Gallicien, Tarraconensis, Carthaginensis, Tingitana (Africa) og Balearisk Ø.

c. Britannien. Pr. Maxima Cæsariensis, Valentiana, Britannia 1 og 2, og Flavia Cæsariensis.

4. Italien Jamt 3 Diocoser.

a. Illyrien. Sj. Sirmium. Pr. Pannonia 1 og 2, Savia, Norcum mediterraneum & ripense.

b. Africa. Pr. Africa, Byzacene, Mauritania sitifensis og Cæsariensis, Tripolis.

c. Italien. Sj. Rom. Pr. Venetia, Emilien, Ligurien, Flaminien og Picenum Annonarium, Tuscien og Umbrien, Picenum suburbicarium, Campanien, Sicilien, Apulien og Calabrien, Lucanien og Bruttium et af mindre Alper, Rhætia 1ma, 2da, Samnium, Valeriana, Sardinien, Corsica. —

Bithynien, Jamt Nicomedia, fem dele, Diocletians deputeret, og hele af de fornemste Vestr. Paphlagonien, Cappadocien, Pontus Galatien indnævnte Provinser.

Italien Asiana Provinser, Jamt med Dacien, Illyrien og Pannonien Pannonien og Pamphylien Pamphylien.

Gallien gan gant Provinser.

Gallaicien, alt indtil alle conventus og Lechtleg, Norden for Duero.

Nationernes politiske Forhold.

Den almindelige Historie udvikler sig mod V. og N. til vestlige, europæisk Land lige som vore Egne, og til sydlige, nordlige, europæiske og asiatiske Nationer lige som Romerne. Dette, den almindelige Historie, nyttes nærmere end Tacitus af denne Grund, at disse Nat. ødelagde Rom. Alle Folkeslag paatrykte, siden grønlandske Ødemarkerne og Nord- og Øst-Asien blev ødelagte nogle fortærede Nationer og China.

Romerske dagsrigsform, Forandring til despotisme gav den hele romerske Verden et andet Udseende. Mandat tabte Monarki snaltet sig selv mere og mere med indbyrdes Uredeligheder, blev det ikke fra Østmod, i Asien af et mægtigt Riger, i Europa af sydøst. og andre nordlige Nationer, i middelalderen. En fornyet åndelig Udgravelse begyndte. Religionens Udvikling forandrede alt – og med Oplysningens System. Et mennesketligt Kundskab tabte sig mere og mere. Tugtmestet forlod Cæsarer og naturlige Skjønne Pack, men ikke ovenikøbet Kejser fallen Barbarer. Uselvhjælpsomme, og ungvanmet Dige fulde Lauter med deres Indbyggere, gik – lagde den.

Supl. 151. – 156

Romes Magt dalede afhængende, og det blev med Tacitus af denne Grund, at den fra tabte Provinser. Forsagere, som fremkaldte det Sæd, nam folgende: 1, Vestgrænsen Udartede til Oprør og Vanskelighed, som Vanmu den Rand Verden, som nogle denne mere end ringe – det første Øjeblik, tabte sig gansk, da Commodus blev Knæbet af Magt. 2, Ungmenne, ved ingen Lov, uadskilt Ligeglad, de alene fortærede med 3, Soldaterne, Magt dermed blev ikke Grund for, som fraskrev al Disciplin. Prætorianerne alg. den kejserlige Garde forgik for et øjeblik med deres Ganske. 4, Soldaterne fulde hetagne Magt at vælge Imperatorer. 5, de ydre Armer ketog sig denne dat, som oftest dermed afskindte Bestemte Ting, som bionnad digt sine Indbyggere, og ødelagde den ene Rad og den ene efter den anden. 6. At flesk af disse Sagerne var ikke grundsomme alle individuelle Øjeblik, og Ikke gesalige Ulykker, de stadse fik en ulykkesom Død. 7, Demmed uddrøftes af Ødelagtes fra Imperiet, og Cæsarernes Ikke den dersa af Motaabe. 8 At fik ni deres Ting ved Principat Mulets 6 fulde Skam af Ligeledes barbarisk Ødelæggelse. 8 Fremad baunet disse sig Ungen til alle Arrogenter, ja selv til Cæsarer. 9. Ødelæggelse

Supl. 169–80.

Ette Ungdomme Ince Skatte den; 6 andre Barbarernes for alle Dele skammet Ind gav dyrt, Ødelagt ikke sig ne, med at afgjøre Hum de nær den bitte Dagen, Indsk Dens Ødelæggelse Indsatte ikke de, til de.
dens Ødemarke, med ødelagtes Lows, Fremmed de Ødemes Skatte fra den, som for at ind gaar Ungdomsk, at taar Ødemarkernes.

Smalte Ødelæ Indsat. 1. 89.

1 Allerede Augustenaalt, efter Vari Nederlag, anvendt det Forudsat Skatte, for at skaffe en Armer sammen og Det umenske Folk saabl Ødelæ til Ødem. bestaaende Hæren x Cæsarer; det er lad det ikke at disse ikke kunne nogen Ødelæst af nogen Folkeslands-Ødelæggelse, Ødelæs Ødelæ. De forsøgte efter dem Fonst fra Skatte eller Rom, fuld Ødelæs alle disse ikke Ødelæg kunne Ødelæ den gaa Ødelæs. Det umenske, som fastholdte sammen, var den, det romerske Ligemænd jødedomelige Ødelæs, efterat de cæsar, som ved Ødelæg Ødelæ til alle dem, som ødelæg dem. Men efter denne tabte sig, da det uforanderlige Folk, af Ødelæg fra Ødemarkernes Mark, efter omvendte til alle Ødelæg Ødemarkernes til det udviklede Ødelæs, som lod Ødelæg Ødemarkernes Ødelæg Ødelæ Ødelæ og de ruiner af den

160 Staten holdt lige prægtigt Hof, saa udlagdes Rigets alt-
-for ved disse store Udgifter. 10., Constantin lagde
adskillige Dyd, [illegible] meer spaltet Riget. 11., da
Keiserne antoge den christelige Religion, kom Geist-
lige Stater: Geistligheden, [illegible] og [illegible]
Hænder. 12. Rigets Deling berøvede det den største
Kraft. det vestre Rige tilbage. 13. det østre [illegible]
-lig [illegible] med O.-Asiaterne, og det nordlige Bar-
-barer styrkede sig ved Forbund. 14. Da disse sidste
ved Folkevandringen bleve bragte ind paa det
vestromerske Rige, stod det ganske svagt og udsat for Ar-
-genter paa Grændserne, hvilken Omstændighed egentlig
foraarsaged det vestlige rom. Riges Undergang.
Det parthiske Rige spaltedes ved indvortes Uroligheder
og Trajans Waaben. Perserne [illegible], gjor-
-de Krav paa den [illegible] Regjeringen, og satte deres
Fyrster, Sassaniderne paa [illegible] Thronen.
Det var frygtelige Fjender for Romerne.
China var i Øst-Asien forstmand. I Nord-Asien
boede vi adskillige store tartariske Nationer. Saadanne
var Tu-pa, Schen=Schan, og længer mod V.
Hongnu, som i Begyndelsen stiftede [illegible] Ouer=Hun-
-garien ved Wolga, og derpaa under Attila brødt ind
i Europa, som et [illegible] til Grændserne af Fran-
-krig, i stiftet et asiatisk Rige, som Historien kjender;
men efter Attilas Død blev det igjen ganske adsplittet.
Tydsklands talrige Nationer* var i Begyndelsen ikke
forenet med nogen fast politisk Baand. Romerne
[illegible] at efter den anden til [illegible]. Men
de [illegible] sig ikke alene ~~[illegible]~~ egen Bo fra
[illegible], men forenede sig tillige med saadan Lag-
[illegible], at Romerne ikke siden kunde faae fast Fod
paa den anden Side af Rhinen. En Deel af disse tydske
Nationer, som [illegible] ved Rhin, paa denne Side Elben og de
der boede videre i Tydskland, forenede sig siden i store For-
-bund. Saadanne var Franker, Alemanner, Sachser.
Andre store Nationer nærmede fra N.O. mod Roms Grænd-
-ser, saadanne var Gother, Vandaler, Burgunder, Longo-
-barder, hvilke [illegible] ud paa [illegible] af an-
-dre Nationer, som Hunnerne. Alle angrebe det rom.
Rige først ved Streiftog og Plyndring, siden søgte de faste
Bosteder, hvorved endelig det hele vestlige romerske
Rige blev deelt mellem dem. Det var især Gother-
-ne, som bidrog til det vestlige Riges Undergang.

§5.

I denne ulykkelige Periode herskede [illegible]
[illegible]: Uvidenhed og Armod, i de øvrige Lande, Barbarie.

[illegible] uden Sammenhæng med de øvrige [illegible]. Med
[illegible] Meder, som af [illegible] ke 800000
Maad, [illegible]
[illegible] Asien, [illegible] de for som østre
[illegible] at undertvunget af [illegible]*,
som de [illegible] med Arabernes Hænder, [illegible]
[illegible] sig selv det [illegible], [illegible]
nobrat.

* som Tacitus antager for [illegible], med andre ublandede
Nationer,

Posf. Ann. 1808, II p 67 seq

Supl 172

[illegible] Gallier, men [illegible] deres Fædreneland, de
det underkastede af Romerne, og [illegible] over
Tydskland, [illegible] deres [illegible] paa [illegible],
Almindingen.

Borgerlig Forfatning.

Supl 169–70.

Triumvirat, forenet med Æger og Oppegåd, som Romerne ukaarlige Regimente nedlagde, fandt gavst udvidet den gamle romerske Raad. Fremmedfolk var udstødte fra Senatets og Ministrenes Øyeblikke, og et ødelagt indvortes og udvortes Arbejde, et gavt Vorrnet dreg Tab og Ødelæggelse i det uverdslige Planeri, saa at det maatte synes tabt Enhver, ikke at søge i Oplatning alle Personer sig selv. Den Sentred, fremmedfolk gandt, at det saa Romerne fik stort Delagning, Ulykker og stort Ansvaber, instattad ikke ikke Tal. Roms Legemer som frandrete, i Øyeblikke af det forrad, ikke ikke stingest Ægoter. Den romerske Stats danderuck Ægstand gjorde ikke det August, at omstyrte ikpublikken. Det var Tid af Ulykke-krig; Proscriptionerne fandt øydeder et inregn Republikaner af Ikkjøw; den romerske Adel var uddød; Ikkun Lystord af Øyer Jelymand og Ulykker af Ladiggjøgrew, ikke Lanad af Ikkje-Ikkjen; Jeln et mørkt indsigtsfuldt Mand aysaar en Forandring nødvendig. August Ikkjøkadd sit Fremdeneme med ikke finest Politik, i ikkjau a, forbandt Soldaterne Ustrøst med sig, alvor Ikkjeldt Ønnaudem over ikke; og var ikkjest Imperator, b, forvandlad sin ferrige Gjenfindsed ikke Ikkjeden Milsed; c, ikke lod Romerne mørk dreg Ulam-ner, da han bekjeldt alle Republikens Fermer, og ikkuikke forrad 10de Dan lod sig tack om at modtage Øyeskjønsaad; men d, forrenet alle ikke fremmedfolk Stats Embeder, Konsulatet, Censuraet og Ensuren i sin Person; e, vil gan fan Embedet igjen mygen Ansigter, man var dog fler, som principes Senatus, Overhoved for samme; f, med en gardemanskt Garde, foldt han dem Ikkje-fangjesed; g, Vaabenbedrifterne i Provindsernes Tidebrete han ikke sins tier Ægater, og h, vegnede sig for at modtage ensam, Romerne forfaldt ikke, den fandt dersag ikke hans Magt var uindskrænket ikke, at han fandt Armeerne paa sin Side; derfor var baadt hans og hans Efterkommeres Regjering militair, som ogsaa ikkun Imperator for resoldt Overhoved over alle andre. August Ikkjøkadd sit Fremdeneme i ikke Grad, at hans Efterkommere ikke kan kunde tilfredsstillede alle ikke Forfyldtesed, han fandt ikkjeg. Fiber gang maden imod crimen læse majestatis og gjenfyldte i fuldkommen øjeblikkelig Ærgot. – Den

Sujet 151, 156.

162. romersk Rand var saa aldeles forsmuldret, at i stuur Del af Riget, hvor saamange Fyrster blev Offer for Soldaternes Lidenskab, Tyrannerne forsøgte paa at omstyrte Tyrannerne.

Ved inden Forviklinger i den romersk Rige prøvede magtskrevne, at det ingen Rand var, som efter Constantinis Død det lod at valge Imperatoren eller bestemme, men at alle Romere skulde gjøre sig Fordring. Men det lod sig, saa skjønt det var, i det mindste for at give Skjød, Ceremonier og Ceremonier udstaaede saa og dette, da Soldaterne lod den af den valgte Imperator conferere af Senatet; uretskaffen og saa tillod, at det valgte fem. Saaledes var den navnkundige tilbage af Augusti adoptered Sønnelis, blev man imedlertid ved den. Tyrannen tilbage sig ikke selv at valge efter sine Succ. Det var, efter Diocletians Død, for det mest Tilfældet. I Tyggjedsen valdte det sig alle Augusti og Cæsarer; selv blev den sidste Del alderfor Ceremonierne. I Byggjedsen var den 1 Imperator, selv Maximianus, 2 og ofte flere. Det romersk Folk var ikke mere at betragte som Folk, men da alle Magter blev forelagt Borgerne, saa efterhånden saa det ikke. † Imidlertid var det ikke forste Gang, det blev skjænket, skjønt mere end, skjønt aldeles ubetydelig, i den gamle Broder paa Tyrannernes Beledning. I Medfør af det 3dje Seal. fremmedt den gamle.

Det forhen nemnet romersk Stats Embedsmand beholdt deres Navne. Det var Tyrannernes selv Consuler. For at Tyrannernes beholdne selv med deres Anseelse, lod de dem hver Gang 1 Maaned eller endda kortere Tid, og dertil valge andre Consuler, som kaldtes suffecti eller minores; andre beholdt de ansalarisk Overtagelse. Provinserne Del forøgedes lige. Tyrannerne antager mere betydelige Embedsmænd og Tyrannerne, men de valgte dog en Del lang Overlegt Embeder i Provinserne og Byerne. Tyrannerne udførte Krigen, fandt det gamle, som Kejserne. Det generelt var det, de egentlige for en præfectus prætorio, Generalerne Tyrannerne, som Magt stadig blev større, og Kejsere endogsaa partie for Tyrannerne, for at vinde Commodus, Det fremmet en Tyrannernes Myndighed. Det Tilsige Tyrannerne søgte at ind Tiende

† 2 Maa for Cæsarer, taget man det min end 40,000 ammerske Borgere. Gutter, en Del lang at beholdte Ancien-Regime, men da alle Regter blev forelagt Borgerne, saa efterhånden saa det ikke. † Imidlertid var det ikke forste Gang, det blev skjænket, skjønt mere end, skjønt aldeles ubetydelig, i den gamle Broder paa Tyrannernes Beledning. I Medfør af det 3dje Seal. fremmedt den gamle.

7 Maa er Cæsarer, taget man det min end 40,000 ammerske Borgere. Gutter, en Del lang at beholdte Ancien-Regime, men da alle Regter blev forelagt Borgerne, saa efterhånden saa det ikke. † Imidlertid var det ikke forste Gang, det blev skjænket, skjønt mere end, skjønt aldeles ubetydelig, i den gamle Broder paa Tyrannernes Beledning. I Medfør af det 3dje Seal. fremmedt den gamle.

Augusti var den 4,187,000. Ifølge Claudius var den mere 7 Millioner; den var altsaa, ikke man regner Sæaleren med, en 20 à 30 Millioner Mennesker, som det romersk Borgerrige. —

Supe p 171

Dens overordnede Magadesser, og Constantin gjorde det vistelig, da han udsendte 4 prefecti prætorio, foruden Øvrigheder og Soldatere, og gjorde dem til Statholdere. Den af August udsendte prefectus urbis, var Statholder og Øverstkommandant i Rom og 100 Miile om sammen. Efter de følgende Keisere fulde mandatarius fori, Byfogd af den Kej: hemmelige, magister, all. fuh comes officiorum, Overfaamandsfal, og den efter ham følgende princeps officiorum, magister scriniorum, Kantsler, comes domesticorum, Øverste for Drabantvagten o. fl. Comes var ligesom magistratus, en almindelig Titel. August opsatte Statholderskabere tillegnede Provinser af det øverste udnævnte slags, ligesom forh. proconsules og propretores. De kaldte Statholdere blev legati Augusti pro prætore, præsides, præfecti, rectores, den egyptiske: præfectus augustalis.

Constant. M. deelte dette i de 4 foranførte Statholderskabere og satte en præfect over hvert. Ellers ikke mere end Vicarier, og under disse Statholdere, de nieder from: Rectores, Consulares, Correctores og præsides. Ein Achaia, Asien, Africa og undertiden Palæstina beholdt Proconsuler. Ikke disse egentlig at nyt Embed, Patricial, men var ophøjet over alle de øvrige, og lange paa saadan Ærestilling, at Valentinian ogsaa ikke fik en Ær at udøve Titel af Patricius.

Status Embedsmænd under Keiserne forskjellige, da det blev godt den at forøge Staalagene, samlet de vieds. Allerede August opsatte Borgere med Staalag. Nogle deraf det saa vidt, at de nødvendig beskattede Lastere, som man indaandede Keiserens Gavmildhed over ny Stat, foruden Statskatten: aerarium; den laedtes fiscus.

Supe p 150

Tydskelands ældste Stat. Samfund dels en monarkisk, dels en aristocrat. Repr. form. De sammesatte Folkeslag gjorde aller at dem Samfund hver sin digrat, den var mere eller mindre indskrænket. Mandt de Stat. gjorde de: man demokratisk, fristed den højeste Grad af Ærgerlighed. Fulder Familiefadm, eller som man kaldte dem, hver Mand eller fri Land-Eyer var, for sin Person uafhængig. Ved Grad den Ærad, saagar hans Tone og Ødøm, var saa ærlig hans fuldkomne Frihedom, at ingen, end ikke Stater, havde nogen det dette, og ikke saadan fri Mand Gaard var, saa at sign,

Stande forenede den Øvrighed af alle Ingenuus og Statsadelsmænd, ikke at Statsraad, men den kaldt Keiserens Rådstorium. Ved Senat var ikke ikke alene det numerøse Antal for stort, men de gjestad i Rom. Consulerne blev, hvad de nyhed ved Lange jo mere norsk, en blotlig. Under Constantin lod man Afgjørelsen ikke mere af egnelige Staalag, dels af Statsindgjestakorn og personlige Arbejde. Ved Naturalgjest. ty man fortsat pro Lærdet fortrinlige produkter. Ægypten, Africa, Sicilien, Sardinien.

Supe 52

Det caudel for den Ung. Ikke den unge Tydsker første Gang ikke mindre end Kronhed. Mandt de Stat. gjorde de: nødvendig for Statsbrev, blev den først ligeset for en Ære af man demokratisk, fristed den højeste Grad af Ærgerlighed. Soldt. Et Lam af Staten. Dette Dæmmes fortrinligt ikke Friihed. Fulder Familiefadm, eller som man kaldte dem, og ungre Fyrstedelighed i Soldeskab. Hvor den skulde Samfund den Mand eller fri Land-Eyer var, for sin Person uafhængig. Ved Grad den Ærad, saagar hans Tone og Ødøm, var saa ærlig hans fuldkomne Frihedom, at ingen, end ikke Stater, havde nogen det dette, og ikke saadan fri Mand Gaard var, saa at sign,

Statsbrev afgivet Mandens, og ikke 2 Øtre var taa ingen forrenet, at man ansaa det Ord: homo og Landsæt for synonyme.

en Stat for sig sjelf, hvori Huusfadren var ä[illegible]
[illegible] Herre, Lagi og Präst. Desse enkelte
Landsfäder voro förbundne 1.) med Förening om
fällads at bruga et vist Byk Land[illegible] 2.) imod
fällads Fiender, naar det gjaldt om at forsvara
Liv og Gods. Denne sidste Forbindelse nærfäst
indgaaet mellem Naboerna i et vist District,
for at forsvara sig mod Fiendtlighederne af andre
Districter, og denne Förening synes at hava
varit kallad: Mannie eller Mannine. Siden
slutades den ogsaa blandt alle enkelte Medlemmer
af Nationen, og mellem alle Mannier mod
andre Folkslags Angreb, og denne almindelige
Vaabenforening kaldes Hermannin. Endelig
forbandt ogsaa 3.) en fällads Gudstjenest og Präster
Nationen. Prästerne vare i Fredstiden Natio-
-nens enaste Domstol med stor Magt, som
Gudstjenestens [illegible] Lagmand og Ledamöter
[illegible], og som [illegible] med [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible], ikke mindst i Krig, [illegible]
Livsstraff. Hele Nationen [illegible] for [illegible]
Underholdning. Nationens enkelte Medlemmer
[illegible] alle, da de [illegible] [illegible], af
Adel og frie Mænd [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], at nogle for en [illegible]-
-er [illegible] og följaktlig [illegible] [illegible], [illegible],
at nogle Familier [illegible] blevne [illegible] [illegible],
at Anförare af dem [illegible] blevne valgte i Krig, for
[illegible] Fortjenester, Besiddelse eller Dygtighed
at igjen [illegible] [illegible] sig som [illegible], og [illegible]-
-[illegible] [illegible] [illegible] mer eller mindre
aristokratiske.

Nationen udövade den högsta Magt paa Natio-
-nalforsamlingen, hvarpaa afhandlades det hvad der
angick Staten, men [illegible] eller aldrig enkelte för-
-sonens Anliggender. * Mindre betydelige Statssager
afgjordes af de [illegible] eller Adelen. National
-forsamlingen sammankaldtes af den överste Stats
[illegible] Prästen, som ogsaa der [illegible] i Krig
valgt et dobbelt Anförare, nemlig for enkelte,
af det hele nationens [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
ansaas som Statens [illegible], og for Hermannin,
som togs af Adelen, og som [illegible] kaldes Konge.
Et namn [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
med Krigen, eller [illegible] större, som forbundet

4 flan [illegible] ansaas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], han [illegible] med sine Vaaben. Seneca [illegible] om dem L. 1. de ira c. 11. armis innascuntur, innutriuntur, quorum unica cura alia negligentibus. [illegible] som et [illegible] [illegible] for at [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] blev altsaa [illegible] Jägare og Nomader og [illegible], samt med [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], vide p. 168, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at et [illegible], som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] om sig. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible] [illegible] [illegible]~~ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], at et [illegible] i [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] Adelen [illegible] af Efterkommerne af de [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Nationens [illegible] [illegible] [illegible], og som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] i Krig —

[illegible] [illegible] Mænd deltogo i Forsamlingarna, som [illegible] [illegible] Krig — og [illegible]. [illegible] med Vaaben, — [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible], som af [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Nationen, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Forsamlingen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] med Vaaben, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. —

165. [illegible] med den Romerske. [illegible] mere end den. Som Marine tjente den National Skytsånd [illegible] Romerne, ikke blot [illegible] den [illegible] Marine, da Gustav Vasa [illegible] ikke blot [illegible] i ikke mindre Mandighed. Hvad var der af en, som en vis Ord, som nogle Nationer valgte Øverstbefalingsmænd, der havde Ære Magt og lignede den romerske Dictator; som Ludvig Wergotteth. §6.

Krigsmagten. Det romerske medtog store indvortes og udvortes Forandringer. Legionen bestod fra Dem. August af 10 Kohorter, der var forøget i forskellige Standpunkter. Angaaende var [illegible] 4, paa Severi Tid, allerede 32 Legioner. De asiatiske Krige gjorde, at Romerne søgte mere at decidere Magten med Cavalleriet, fremover de forsømte den Infanteri. Den ydre Magt gradtes fra Krigstjenesten, og Legionerne bestod af Folk, der var ikke romersk sprogede, men Barbarer. Officierne forfaldt aldeles. Vitruvius, Hyginus, Frontinus, Polyænus, Vegetius, Aucas o. fl. De ældste fortjente Navnet Imperatorer; alle øvrige romerske Generaler var blot Legati, og kun de øverste gjorde, og maatte spille under Navnet Imperator som en Arrestbiel. Dreal efter blev nemlig: Dux, Magister og Comes Militum. De militaire Overbrydninger medtaler, men ingen Legater triumferede, undtagen Trajanus efter Dæserlige Krige.

Ved Forandringen i Politiet, fengit ingen Forandring August gjorde store, skønt den Folkelige Stadsrum Politiet var omvendt ingen Synslund for sin ikke Sandhedssind i den Frihed.

De tidligere Nationer havde 2 Slags Armer, nemlig Germanier, og Følge, f: Gefolger: Naar den store Nation, efter fælles Overlæmning, fødte en Krig, saa var enhver Landsmand fortunlig at gribe til Vaabnene. Man kaldte dette Germanier eg. Forbun; men af Nationen valgte Anførere, f: Krige: commanderede den under Krigen, og den fagtet under Guddommen Tour — Ex omnis ipsa Tacit. Germ. cap 7: superstitio respicit tanquam inde initia gentis, ibi regnator omnium deus, cetera subjecta atque parentia. — Paadan Krige var sædvanligen Forsvars Krige.

Krigsmagten

Suppl. 198

+ Romerne havde bestaaet saaledes, som de, at begyndte [illegible] Mandskab allerede fra de [illegible] Alder, men de [illegible] Fodfolk og Ryttere af store [illegible] Fodfolk og Ryttere. Det [illegible] Ryttere, [illegible] Legioner, der var [illegible] Fodfolk, der var [illegible] Barbarer. Officierne forfaldt aldeles. Vitruvius, Hyginus, Frontinus, Polyænus, Vegetius, Aucas o. fl. De ældste fortjente Navnet Imperatorer; alle øvrige romerske Generaler var blot Legati, og kun de øverste gjorde, og maatte spille under Navnet Imperator som en Arrestbiel. Dreal efter blev nemlig: Dux, Magister og Comes Militum. De militaire Overbrydninger medtaler, men ingen Legater triumferede, undtagen Trajanus efter Dæserlige Krige.

Suppl. 172.

+ De Forr. som Romerne havde i Italien paa, Krigen [illegible] Carthages Land, og Makedoniens Folkeslag [illegible] Romerne for Rigdom og Penge, for Erobringer og Tvang [illegible] Suppl. 172. Imperator som en Arrestbiel. Dreal efter blev nemlig: Dux, Magister og Comes Militum. De militaire Overbrydninger medtaler, men ingen Legater triumferede, undtagen Trajanus efter Dæserlige Krige.

— Konstantin indførte magistri militum, en for Infanteriet, en for Cavalleriet. Efter ham var det Rigsraad beskyttet.

Om Folkeslag Krigsmagten vede Supl 183

166.

D. Dens Einrichtung hos barbarus, og stal jem lignet sin Lydighed-
gjøre slaaverier, naar det bytte med Eggyptes.

Men undertiden fort udval af Matrosen offrisiner
Krigen, uden at det Folket ikke var overbeviste om
Janet ginat Aaladning. Disse Krigen foretogs af
unge Krigere, de selv valgte sig en Anfører, eller
underlagde sig en allerede udvalgt, i det Haab at
bringe sig ære i disse Krige. Dette kom kaldes Følge
f: comitatus, Gefolge v: Gelaide: og deres Anførere
gjorde dem saa talrige som muligt, med Dræb-
ninger og Beleiringer; det Folk som var saa tappert
i Indfaldet. — Efter det skete var efter Tilbage-
ning, maa Anføreren sit en stærk Anehal.
Ofrende Anføreren blev ofte med deres Følge
Folk til Hjælp af Mabor-Nationerne, og saa gjen
Nationen dem kostelige Skenkninger, som de
brugte til deres og Følges Underholdning. Jem
det var det understøttet jeg en saadan Anfører,
var forbundne de at gjøde og følge ham. Ef-
ter deres Maaden var Dræb øjeblik, Mord, Ulyk-
ke, de forstod at stort Ære, som kiø-
benning for Tapperhed, omalade med Blomster,
og en Gyrsed. Jem var mere Tapperhed
end Dandelsen, og brugte allerede fauber-
Sups. §41.

§7.

Ægteskabet, og det den ladsagende Haandværker
og Kunster deres omvandt, de konstige Gy-
og man sagde at existere de omvandende Nat-
tens Tabte Forfed derved, at man bragte den ud
ud af deres vaar Ægtestand til at vinde Ære
Imagnen om Rom forvandlet dog Europa fra
Danmarken til omvandelige Jern og Ægypten,
og den maatte finde sin Sødmiddel fra Sici-
lien, Africa og Ægypten. Om Ægrejdsbrugen
Jordbruget: Virgil, P. Tim. Columella, Varro
og den ældre Plinius, hans historia naturalis er
det real-Encyclopædi om det mystiske Oplysninger.
Oppianus og Nemesianus skrev om Dagt og Fiskeri
Apicius om Ligekunsten. Mange gjenfundne Dødsfa-
ler, Jungmedad o. a. gave os Oplysninger om den nor-
ske Kunstflid og deres Fædrefed. Folkeslagene et hjem
Naturen var ikke fra Konstens, jo mindre bidrog
den om Ægteskabet alle Haandværker, men kun det
et Fædrefit, Dagt og Fiskeri.
Det kaldes meget det Handlende Folkes, at Kommer-
man Jorden over hele Middelhavet, og Efterdet at det

Vi Mas mere Udsigt til Krig Fremme, saa søgte man den ac-
friibe Dødsfald. Forstad ~~[illegible]~~ det mere Folk til, som
Slavinde ikke kom, men i verdens Fadrelandet, adeo ut ne latrocinia quidem
for de Fædrelandet, og som med sine Lydighed forholdt sig i armis
Efter de Fædrelandet, & omnia fortium virorum et ter. V. Exercitus
under sus sese, & omnia fortium virorum et ter. V. Exercitus
om magtet underfoet det Folkeslag.
Om den Mann klagerat Krigen Stordrøtte, som
bragte af Mænd, fraosagnet og Gaafelduet Arbeid, og
gjorde det Fædrelandet fast for D. Tacksomme Folk Dødsfaldene,
som det Folk Tacks, og hvorfor det skal komme fort deres Mange.
I denne Tilstand, overholdt med Fornøiet, og Forfinet med
tilbagestrømmet Krige eller Reisen, brugte Kvad de Ord, og
Kunst det fraosagnet Lund, Fremmedes Kunst Ægte,
og Ung det Sangmand i Skoldet, som Sang Gudinden Krig de,
Kraft paa Vaabet, og Skjolde Brist, og Smeden ogsa Skjelm.
Gothen fagnet mest de Fest, det Forsøg efterdrøgelse Krige Fritte
det Tempelerne Ægtning. Westphalen var det Kunstfø-
Gatte i Skoven, naar gjen udenfor Haandgrund, det Folk Ufaglet
Fredsfrung Fyrstedømme, gjen med de ordentlige Haandgrund, det Folk Ufaglet
Ulmer-Krans Oppefølgelser. Krigen. Naar Lund det alle, som
Ikke Gottorne forslaa at Fiskeri, Jordarbeid.
Alle Ugelagen maatte bare Tjenere om Haandværker, de mistage
Spirit Kraft det det folkeslag det Fædrefed. Slagordenen var
mest Kulsformed, de søgte at mestalt Spirit i Ledendtsfer
end det Stærk Kraft at Bytte ind. Jo oftere mere, saa Dødsfaldene
Gotten de ka Folkeslag Moder.
I Hispanien Ægypten og Carthago, saa det lignet
at andet Italien. Her var Westlande Sin-Rotica v.
Andalusien og Granada, som den Agerdyrkning og Bjergarter
bragte. Oplad Folkeslag nordvestfra til Gyldenaalen,
da, Sang Folkeslag.
I Paaarnew var Carthago
Sin Modern dennes fra Skall
Ægypten Folk.
I Bygningen af det
Ægypten. Lufthavnen
af Gjøs de Mem-
gelt Loos. Stad de: det comegt Ægypten var det
fra med 6000 Moder.
514. Rotten fra med 1000, i Italien omen 850, i Lee
Rhin omkrint 500. —
Rom, Markoden, af-
Ægypten Folkeslag og Alexandrien var et fremmes-
den fast fra med 4 Mil. Rendende, og fremmed til 700000
Tudvaaaen. Ved den Ensfortaaqet de. Men
i det Gt. Lod frafaldt alle Folkeslag mange Moder
et Forbanset Folks Tudfald og af andre Grund. —

 Lantsk Jan, og at Land er saa ufyldt af Afstrømning
naar Floden ikke afgjøres. – Igjen ere forskjellige
Kejsere ikke megen Gemarksomhed, som August, Claudius,
Trajan, Hadrian, Commodus, Alexander Severus &c.
saa ikke alene Det Lod ikke ogsaa megen ned at ård-
-lægge indmarks Kriger. August gjorde sig Umage
for at ødelægge ikke alexandrinske og egyptiske
Jøder, forbød de egyptiske Præster og
Klisser, indrettede en Kanal mellem Ægy-
pten og Rom, og forbød strængt Jøder at krige-
he Arabien og Æthiopien. Januar Adler og
Myoskormos naar meget nigter for ikke æthio-
pische Jøder. Ombytningsh Jøder drog jo
ikke fra Myoskormos til Ytterligere af Indien
gaa ikke Det Ganges. Ptolomæi Landskab
om Østen Coromandel og Guldøyland, eller
Indien østen for Ganges, kunne at man ogsaa
har handlet paa disse Land. Alle Varer paa de
østlige Øer af Middelhavet bragte ned ikke øst-
-landske Jøder, de ogsaa førte til Landet paa de
-ringe, hvor knorvah Vejen ned Caravaner,
de havde et nøjagtigt Marked i Palmyra med Egypten,
Konstantinopel trad, da de var blevne dyrkede,
en stor del af Jødernes til sig, og blev ikke nøjagtig
Jødernes stad ugst Alexandrien. Roms Debitjøder
maatte, formaaede ikke øjnen Selvmenge, nem
mere for. Ikke Grosjødernes kaldes Mercatores,
og Negotiatores, ikke Detaillisterne Institores,
og navnlig forskjellige fra dromedarer. De for-
-uden Kræfter drev Jøder, som Lakkeier mere
end Forstrækninger. Trajan gjøres at Jøder forbødes det
Kimmerer Broen saadanne gulgen ogsaa Østen af de
østlige Nordsø, og det baltiske Hav. De Landskab
som ikke Geografer kan skrive, ikke nogen Afstand
fra ikke Skyder ned Rhinens Mølø og Storbritannien
til disse Østen, og ikke store Mangel Overstrøm, som
man fandt for ikke, undersøgte ikke Mening; men
mulig af disse Varer nødvendig et ogsaa ned Elbiernes
Caravanter, som bragtes til Rhin og Donau.
Modsat af ikke Friedh kunne disse Nordboer
hejsen med storte Flaade af smaa Dele, og forbinder
Jøder med Vorrøvmen.

Pos. Annal 99, II p 136.

f Saaledes paa det sorte Jøder udfordrede Sangen,
ikke byggede Dele og stor Landskab om de mange
Gnieder, og Skjæl Vejen; det var Steder
Stormænd, ingen ikke ~~Det~~ indfyldet i Lager
og flad fersjøet med Jøder. Donaus Mundin.
-gedrænet allerede ikke mere betydelig, de Sorge
Land ingen som Ikke kommer ind.
gid strømmed Langs og ad Dnepr. Jødeklim.

g Men ned disse Vorrøvmen Lod ikke i mørkt Befolkede
overraskede ikke.

Oder.

38.

I ganske Østerrig Oder var naturlig, og Jøder

Hjes. [Hunger taalte et Broder med Korset, tuelt Broder med Grøde.

Hvorved det blev gjort muligt under Dagen Evade og Laasen,

[Dette var gjeldende det gamle Land for dette Folk, og de udsøgte Steder gamle de Steder, Skibe, Fe, Fjel, Fe, Fæd, et Ord og et Ord man et Fædrenes, som gikk fri Magt. Det er Straffets mest saarte, man nogen samtlige Folkeslag man det; Agtskabelend

[Blanke Sand et, som fra en dal af det Sporten, Dykket

lige Selve Maader. Et Skandeste mel, Lekent som Hunner,

141. Fejst og drad med, eller, som en Hundt Hunden gaa Staa. Skibe, Skibe, som er gjort for en Ene, Ene Kapi. Skibe et Skraaget, som det Skeflugste for et Fjeldsmand og

vangrønt Folk [ebri simplices, agrestia poma, recens fera, aut lac concretum. Jyn Sæd

som rebus eirtum ab Lappis, Magnum. Macull. 61.

Dnkum som et af. Gydsk navn Sverme, Sverd et den mæk

Romes Magt; et mesk at klæd sig godt, Fæstet af en Landtrøgt

Skinds et Skind af den Fæstemt det, mesk at Fæstedeje sig godt

Klaaber, som ligemaadeleje Skind af Carmesinrød, Linnet Sand.

Fæstesorter, Fælles af Kaal, Sandt, Kraagent Sæde Ordet, som

Kraaen kop ke Mordt for dette. Et Sand Sten, Fæste Mader, og

Kjendte andre Klæstes Skrift. Men et man dette jetsk

grundsomme med dette Skrift, Kjendte ingen andre Skjæftesprøg ved dog

Skjæftelige Skriftum maatte, som Sæd Ej. Skriftes, Kunster Skjæg.

Dalaggon. Side p. 83.

Dnum Det grundet og for som andre Vaden, gaa Kraa ind et Skriftum ud.

den jødiske

Tiberius lod 4000 Jøder transportere til Sardinien; for at beskytte dem Ej, og for at befrie Rom for en alt for stærk Mængde Lagrtbarde. Tacitus lod 4000 beskytte den jødiske Religion som indsatte andre i Rom; men lod den fem dræbe

Synagogen og dette dennem afdrivegen Nation

168. alt det Gode og Mangelagtige, som man troede for mild Nationen. [Jøde et Skrift tydsk Nationen Synes Polygamie det et Sæt navn i Brug, dog Sandt et Fornavnet skrev Kvin til Fragt. Ved Barbarer og Vadnaur Skandalet et dens Kvindekjøn godt, og udklukket det det fra al Andre Sobentuengomer. [Ved Fadrene man ved Fødsel Fra et sit, afsondret Salegnud, af Jøns Gjen-dom oniginus Jøns. [Alt Arbejde Kvindekjøn Kvindelighed, et Sagtet alle Ved Mænd ovenfor Modrene og dog Byggede et sikre fast Det. Dens Slæk bestod af Dyrefuldt og Fugtvand, Fødder Klæm og Vibjørgen forskellige udgjorde dens Bæst var Fraad Sandrest, Fagt, Fiskes og den udgjorde Ord Kunst Kunst. [Ener er Lost et at Kjøt Agrudgjøtning og Ræve Lollen Skatter. Dens Drik var Øl, indtil Romerne Lost den at dricke Vin og et man nergat gjæstfrie. Sandt Skabnønnesser og Sandt Hænd et intet Øjel, ikke Kornmæsse, som et udsædvanet omgaaen den Ke, som et under Lost fellesk dens Kræfter.

Et Sandt Dingnes. Dens Fornøjelser Det Brandt et, og Gentræf den Kaar Mindvendes, Fuglen Sprøgen af Kraaen Med Ingenum Brugende, Fuglen Fjel og Plaster, Dæjen gjøkede det ved Dag Graad.

Ke den jødisk og Religion Salegnon Kun e dæmen for endnu det Salegnen. Det første Sekler var den Sadrast omvæk den Forstand, medtaget udbredte Kristendommen sig snart, for det vanskelig Kræ, og fik den Dumhaand, da Deutskaten fik den god Ønsker. Imedtaget blev Jødemyrens Lae og det fik Lagt, Stærd.

Den jødisk Salegnon forsvandt det ved det Sekter Adskillelse, men den nationale Jødetrøgt i Jerusalem ophørte, da denne blev øødlagt. Dem gad en Mes-sias, det fandt nor en mindre Anfører end jødisk Sæd, var en Jødegenadsetning i dens Salegnen, som hel-dets medtin Brikfolkets af den mindre oplyst Ære. Det fryttelige Dødsen redbemer. Den ugt platonisk filosofisk Lærdommer fremmet ofsaa blandt Dørtner Jøgn-ke et centrumplatisk Dandsalegnetes undertrykkelse Kir. Therapeuterne man Mænnen af dette Klæs. Cani-teere fortsat omvæk den mindre Dem. Det og Stag efter Præstes Sødsed forsøgte man Oregnal Lysten det Fellesk Dæjes, og Sødt sy le et 70 Fortolkere Umæst-sæt, men det bestemte Dæd Jøder og Ophørte den Kristet,

 Hvad der stærkt den jødiske Masora, et fortfaldes Targumim, den jødiske, græske og latinske Oversættelser. Aeboi paleiden ledes umiddelbar Lov formaaedes, og den Grundfortælling samledes i Mischnajoth, og i den jerusalemsk og babylonske Gemara, afslutte den store Talmud. Ogsaa Repræsentere af Kabbala kom til dens Gang.

grækisk-lat. Ret.

Et fortfaldes græsk Bestemmes om Gud og gresske Dage naaet ned. Men Oprindeld fandt den ugrælatonsk og aeolisk Philosofers Grundsætninger. Det sidste System, som ogsaa fød det ugrælatonske, dreb sig i flere Grene, hvis almindelige Karakter er religiøse Inaanviden; thi det antog at Materien fandt ustadt Tudslighedsgrad Aanden, skulde fudslighedsformaalstraad indsenke, at Bandsalighed uadskillelighed Lemmeed. Legemet kunde ikke afsluttes at Aanden skulde reisnet paa de lagemelige Ting, og at dens fraarekning kunde ikke efter Mysteriernes Skaller ved nogesk Medler og Kabbala.

asiatisk-lat. Ret.

Og i forrige Perioder udsondrede asiatisk-lat. Bestemmes man aldrig et samme i det Land, hvor det nem blomstrede det Henskaade. I China kom i det H. Sekl. p.K. udvikl Fo eller Foes System, ~~ved~~ hvi Konfuskes og Lao-Kiuns. — Fo, en indisk Mirakelmager, Søn, af den legelig brunte O-mi-to, fremskilledes fra nad Dramnetsø at lavaa Mysteriernes Skatte, den fremmelig bestod i Gjelbare Tarquinning del ærens og ødelskelsen Dyr. Paa Aesopen satte den høyeste Egkstalesed i det, dem ufoldtrum at Bandsalighed Uadskillelighed, (og Ingenting bogrøfte. Dette System fandt at stærkt Austrag saavel abstrakte Philosofer, ikke Prester og Bonzer.

nordisk-lat. Ret.

Hvormidt det det. System, man finder i Edda og det gamle nordisk Sange, har nærmt udbredt blandt det nordl. og vestl. Nationer, maa vi ikke, hverfordi, som maa kan angive ikke Modificationer. Det er dette fremdeles, fremmeste af Folkes for nærmt antagt af et tydsk Nation. † Det høyeste Væsen hos Alfaderne, den høyeste Gud er fælleskrimmelsen var Odin, Audun v: Wodan, magtfuld den samme som Theut og Lode. Han var dobbelt Gud, og Aesernes Overhoved. Dernæst fandt var Dungnir Thor, Luftens Gud, og Fregga, Odins Gemalinde. Af andre Aasynnarr: Balder, Frey, Tyr, Bragi, Gud for digtekunsten, Heimdall, Höder, Widar, Wale, Aller, Forsete. Gudinder var: Hertha v: Jorden, Saga, Eira, Gefion, Fylla, Freya, Lioffna, Löfna, Wara, Wöra, Sjöfn, Hlin, Snotra og Gnoa. De Baldre med

† Man har ingen overbevisende Beviser at det nordiske Nationen Asgudsdyrkede, ingen det fundne Sagaer eller Beretninger det beskrev det Høyeste Væsen, og ogsaa det, efter dette, de høyest Gode at kunne i Odens Pall dikte Mord af deres Kaje Gemalinde Hjemsdalen.

† den høyeste Naturkraft

170. at almindeligt Navn: Aser, Guder kaldte de sig-
-selv den Mandlige, at det var afgiørende Grund, som
-dreet sig i Norden. De havde flere Kvindelige
Halvgudinder end Øyne- og Skovtroldt, Nornerne
eller Disse, og Dvalins Døtre, Øyetanes Gudinde,
Alfer, Valkyrier, den nan kjøbet i Blagnes, Val-
-hallas Skjenker Øyborrøn, Musspeibrum, udød-
-ligt Kjøgen o. fl. midlertid det udødelige Øyer, Ul-
-nan Fenris, og Midgaards Slangen Jormungardur
Nogle troede den Verdens Øyelavdelsing, andre Valhal-
-ungen i Valhalla, Einheriarnes eller de Slagne
faldne Helteres Himmel, og Skaffe i Nastrond.
De udødelige Kjøniger bolede i Totunhejm, Mjøen
i Mankejm, Gudernes i Asgaard. Alle disse,
Alfadur undtagen, skulde underkuues i Ragnarokr
d. Verdens Ende, og de Gode skulde da evig le-
-ve i Gimle, de Onde skaffes i Niflheim.
I Øyrigheden foldt de store Gudetjeneste under
aabne Himmel, og ~~Helligt~~ Tagelunde, siden i
Templer. Gudstjenesten fremansat af den Guld-
-ter. De offrede Dyrene, mødte Menneskene, og
fandt mange Slags Bruller. Nogle Naturer
fandt Velbehag af store Guddommen. Galliernes
fastes-kaldte Druider. De tjente og vandrede
Skaffer udgjorde den første Stand, og gjaldt som Folkets Øyrigheder, ja mødte dem Autoritet i Krig,
af mindre Betydning var Barder og Digtere;
brabo udnævnte en tredie Slags, Eckages. Jo
Nordiske Germaner fandt Digtere Skjalder.
Alle disse Naturer fandt fastsatte af store
Betydning; dem almindelige Navn var Aasuer,
Nuuer, og Vaner. —

Den kristelige Religion stiftede af Jesus Christus og hans Disciple. I Begyndelsen viedkes de blot i Judæa, og det var ikke de Jøderes Ligegyldighed at forfølge dem, at de udbredte sig i det jødiske Land, som de omvendte. Men ogsaa fik fandt de stor Modstand, og var mange Udredningsskjæbne underkastede, fordi selv de fortrinlige omvendte Jødene, dels af Statsgrunde, dels af Mangel paa Kundskab om deres Betydning, bidrogen til den Forfølgelse, som begyndte under Nero, og fortsat aldrig gandske, dog var den haardest under Domitian, Trajan, Severus, Decius, Valerianus, og ikke mindst Diocletian. Den Kristne var ~~den~~ Aarsag til mangt og meget det mørke Det, fremadskridende Voldsomhed, Lysfindelsed, og Begjærlighed

Kristelig Religion.

Rousf. cont. for. tom 2 p. 338 etc.

Det maa dog bemærkes at alle disse Forfølgelser, om man saa vil kalde den, aldeles ikke var rettede mod det Kristne Religion, men fandt anden, ikke ubekjendt, Beskaffenhed; dyr

II det kristne Skabe, som med det Kristnes Afskaffelse, saa den Øyrigheden og følgelig den Guddommelige Fremmedfald, adskilte det fad allesaaende om-
-stødsfaldet dygtige om deres Gudstjeneste og Livsmaade. Vandt lettere det den
fra at sætte Menneskeheden, paastraad dem Ulyst med deres Ophavsmaalende.
III saa fandt det Begrundet at det Øyeblik for Roms Ødelæggelse, fremkaldte
med den Religiøse Fordelsmæssige ke at fejre sin Øyn med Ødelæggelsens Jammerskue,
med alle det mest vanvittige i Ødelæggelsens Natur, Brand og Røv, Røv o. s. v.
I den dybe Stræde igjen ødelagde den, den Jøde af Menneskeheden Skjæbne
erfarede de Kristelige Menighedens Skjæbne, ikke Øyldige Slavelse,
De første Kristne var Dødsmærkede og fulde det Tonge.

De blev almindelig kaldte man fulgte
Kristne ved de, og deres Ligemænd deres Sønner og for
Døtre, mandt den ogsaa Fornavn ofte deres Ejer
Dragning aarlige endsaadt. Ja i Romerne Land Slaavens
Ønskelse fra Slaaverne, med saa-mange Gange udrettet de
Ly de Fryghedes, ikke mindre Ikke Ofre, og offrede de Mth, de
de hvad ikke Menneskeblod Ønske Fryser Menneskeofre, Ønske
Velleda, siger de underskjønt Folk paa en saa ubegrundet Ønske
I i en Ofre paa Øyen var en Ødelagt Lauchs Gudinde.
underkastede, foget Fjeldene, Strøg Ønske ud fra de Falske
Øyeligen fra at Ønske i deres Øyne. Da var almin-
-delig Landsfred, alle offentlige Grimat blev Ønskelige Ønske.
I de fulgte med i Øyeblikke, fra at opmuntre ki Dagsnyde

Den Romerske Religion.

Rousf. cont. for. tom 2 p. 338 etc.

Det maa dog bemærkes at alle disse Forfølgelser, om man saa vil kalde den, aldeles ikke var rettede mod det Kristne Religion, men fandt anden, ikke ubekjendt, Beskaffenhed; dyr

II det kristne Skabe, som med det Kristnes Afskaffelse, saa den Øyrigheden og følgelig den Guddommelige Fremmedfald, adskilte det fad allesaaende om-
-stødsfaldet dygtige om deres Gudstjeneste og Livsmaade. Vandt lettere det den
fra at sætte Menneskeheden, paastraad dem Ulyst med deres Ophavsmaalende.
III saa fandt det Begrundet at det Øyeblik for Roms Ødelæggelse, fremkaldte
med den Religiøse Fordelsmæssige ke at fejre sin Øyn med Ødelæggelsens Jammerskue,
med alle det mest vanvittige i Ødelæggelsens Natur, Brand og Røv, Røv o. s. v.
I den dybe Stræde igjen ødelagde den, den Jøde af Menneskeheden Skjæbne
erfarede de Kristelige Menighedens Skjæbne, ikke Øyldige Slavelse,
De første Kristne var Dødsmærkede og fulde det Tonge.

efter at muet Martyrbroren. Mange troede
ikke alene at christelige Menigheder, men dette paa
i deres kirkelige Øjne.

Paa udtrykte X. Dømmen sig
mere og mere, og fandt talrige Tilhængere, og alene
i det umiddelbare Øjeblik, men indtil Nabolandene. Enhver
ten Mandag fandt den X.te Mal: nem Jaus Undersøgelse
fulgte ikke alle Jaus Forsøgel, skønt det paastod
Kraft anvendte. Jaus Ser. fulgte Jaus fo. undtagen
Tulian, men det var blev ved den Sidste Del. igen
Forelegen, om for Resten det at den mest undersøgte
X. Den Forsaadt Tøjer mere af det umiddelbare
ligt, end det Øjensynlige og Overfølgelse aand Bindog.
Fikk 4.de Sec. hem X. de Amenemene, Marcomanerne
og nad Ulfilas de Gothere. Men Jaa mdni Ind-
ninger af Jaa Dæm. af det ligt Enthusiast.

Christi Lærebygning var meget simpel, Jaus Lær
var ra forbrødt mosaisk Religion, byggede paa
den Grundsætning, at Jand agte Gud, den yttere
sig, ikke ved udmærket Ydmyghed og Tagtlø-
gelse af udvortes Ceremonier, men ved Indlæg
ske indre om et rent Hjerte, en ikke mere for
Middel til Forening med Gud og evig Lyksalighed.
Alle ned Ceremonier udmærket ikke Lærebygning,
sondre det gudelige Gudsfrygt
og et fulgrund Troen Ærlighed saaledes ikke paa,
de et fik ikke forandlet de ved den nærmede
Religiøse Prologer. — Dog i Begyndelsen dreiet
Modsigelser sig, i ikke mindst forvandt den Jødiske
Religion med den kristelige, under ellers forskjellige
et jødisk Grundsætninger. Blandt flere afvigende
Sekter var Jaa Ærinthianerne betydelige. Ved
at fabrikere den ugrolatonisk Philosofiske Lærdomme
med X., og ved den Jødiske Tilbagegang til Ver-
delighed, Afholdelse fra hjemlige Fornøjelser og
Ellenlighedsøvelser af al Vandslighed, samt de ikke
ceremonielle Gudstjeneste, / / fulde Frøl Christus
saa Jøtting behøjnede, og fulde dog de all Ikke
Lærebrembrøt den mest omfattende og nøjagtige
Sondringer i Jaa Ærte: / / Sørget det sværmerske
Ærter: Gnostiker, Montanister, Manicæer og Eu-
cratider. Den første katholske Kirke oplemgaa
ses Mand derved, at flere Kirker forenede sig i den
mentarische Øjemøde, og begyndte i den Concilier
Jaa gaa-mau raadslog om, og bestemte kristelige Lær-
sætninger. Forsaavidt Lærdo Jaa antagel X., og

Poss. Acc. 1808, II p 70 fg

Jaa den Lærd, Jesus begyndt sin Lærd, naar den Lær
Mænd udsendt Blandt Jødene, saa gaad Ordet
bestyrkede, at en Frelser, en Messias skulde fom-
Jaa Blandt den. Naturlignes antoget man
da af dem Tekst under, ud at Jan skulde komme
Jødernes fra Romernes Aag, og gjøre den det Jødiske
Rige stor. Men Jesus fra Nazareth gik
Jelle om blandt den simple Mand i Galilæa, den mindre
agtede Egn i Judæa, fremsatte paa en fattelig Maade
sin kristelige Morale, ovenfor Magt, og den
offentlige Gudstjeneste i England, hvor fordrat
Jaa Lydelighed og Ord. —
At Jan paa den
Maade ikke ødelagde Jødernes, Jan deres Jødiske
ergjerrige og egennyttige Forfaderinger, er klart
nok; Jan fremsaad med Ærmod fraa Ulfer,
deres Sindemen ikke bragte over Jaes Land, men
Jan gik ned til Jaa Mandt Mod, sin Jøgt Ærmes-
i Mod. Ellenmaligen aallagde Jø den romske
Landsfoulding, Jødernes fiende, om den den vorde revolutionaer fla-
ver, og offrede Jaa af deres fraa Mand den jødiske
Jødiraad, og lod en fuldelig Lod med ham med
uvarsalgt Jødemod. p. 201. Saps 128.

11. Men det var det Lavs Formed Jesu Lom fuldom-
mede.

EB Dette Lam maatte gudmedet, og paa den første Christne
Kongerne Lo = hier Allegorien om en Ulvemæt, Jødisk Lamme
uden Villier, ikke Jødisk en. n. i den man blum udøvte med Chri-
stenet & i 3 det Jødiske Rarfundet p. X.

172 maaderne hvilende i deres Skjød, førte man om Lærdommen om Xti Gudedom og Forløsningsværk. Den mystiske Theologi og alle det 2det Seculums Vanvidsinder var Følgen af den ugudelige Philosophis Indflydelse i det nærmeste og ropede gennem det 2det og 3die Seculums Originalskrifter, med at endelaadt platos Philosophi, den kristelige Lære, en saa Gnostikerne og Mystikerne forskjellige Skarle. Hvad Manes's Lære, som aabenbar var ondt og godt Grundsætninger, og Stoet Manichæerne. Den kristelige Religions indre og ydre Gudsformindskedes, da den blev forskrevet. Den at n-folet Proselyter, kiltod man sig Gallerie Ordningen og ødelagde Ulutnerne; man indførte en ugudelig Helligheds med at lade Billeder, og ved at ophøje den ugudelige Gud. Gudsfrygt, bragt man den almindelige Mand indtil mere end at Troen Præmierne for Religionen essentiale. Det Ver. og Stoet Samfund et Donatistisk, et nytigt arianske Vildfarelser om det ikke Begrebet om Guds Væsen eller Natur. Den alexandrinske Prest Arius lærte nemlig, at Sønnen var uskrevet Fadeen, den evige Gud, og at Søn var den første af alle, af Fadeen skabte Ting. Dette var fundt i strider og følgende fr: almindelige Beskeed, nagtet den paa Kirkeforsamlingen i Nicæa 325, blev fordømt, og den athanasiske den nu i det ~~antagne~~ Tro-Begreb, antagen. Ved denne sidste ødte det Kristne Samfund, hvor mere af Arianernes Vrøvlesind indførte, ved af den ma-nichæiske Fordømmelse. Macedonii Ønsker gjorde Beslutning til Mulighedsgrund om den hellige Aand, som det nuværende Trinegrad Dåbens var endnu i almindelig antagelse. Disse Vildfarelser forårsagede Opgivelsen af ved deres Fastighed, og de Xe var blevne forbrudte, begyndte man, i den Beslutning at forfølge Arianer og aanende et Jordisk Rige, Forvisning og Dødsstraffe mod det modstridende parti.

Ved Præsten, det antager, oplyst af Fædrene, de forhellige Bøger som saadanne; de disse Fædre et under, den ikke indholdt deres Præsters Lærestrøbs, deres Apostlenes Vedkommer. Langt var disse Skrifter ikke i alles Hænder. Noget som nisse Menighedens Hænder antagelse, forkastede man siden, og erklærede den for apocryphiske. Ik, som man beholdt, blev

[Gjennem Christi Gudedom blev udrettet, og antaget, at Sønnen var anlagt af Fadeens Væsen, og ikke som ubetydelig f. Opos 6105]

[Jer et Concilium i Constantinopel blev den Hellige Aand antagt som en fuldkommen Gudsmand, og nu var Trinegrad Dåbsmaal fuldendt. Langt gjorde man Marie den Ære at gjøde hende i indtrædt ved, efter hellige Skriftsteder, blev bekræftet ved P. F. i Ephesus 431, at Christus skulde antages den evige Gud, som Gudd Søn, og Maria fremdeles skulde for hans Moder.]

 rudelig, uensk med Lied, saaledes det uanvendte N. T. paa Christ. Sprog. Man kunde ogsaa Lied paa det gamle og ugre Christenheds Vegne, overalt, commutabel, og civilbrende dem. Officia Octapla og Saa Forholdningen Hieronymi latinske og Ulphila Moesogothiske Oversettelser for sig.

D. Forsøg Verkstedet var simpel, og ikke taleligt. Det jødiske Folk bibeholdtes i Forsamlingen, og i sønderlig ikke gaaer, skiønt det taleligen ~~[illegible]~~ Jødedommen gedøm til X. Men disse Ceremonier kund, som det indsees, ikke nu i samme Tid alle Menigheder, som Sandt giøres, eller taleligen saaledes Ikke. Det er ikke som X indførte nu: Hvorfor Daab og Altrets Sacramente i mangt andet end: ~~Christma~~ Christma, Lysestemateouw, Fastelighedsmaaltider, Fasten og Øyes Salmer. I Begyndelsen fortsat den i mange christelige Menigheder communis bonorum. Ceremonierne blev snart ophævede af Religionen og som et Hjælpemiddel til Religiøsitet blev da forvandt med alle mørke rimelige Begreber. Mange mangt gamle er allerede jødisk omskiftet og taaleligt, f. E. Exorcismus. Det formentes, da den kristelige Kirke blev den herskende, da det Græskeligs Ubetydelighed, Fragtelighed og Ugrundighed, samt Adtraae aftrak gjøre Proselyter bragte den til at adlade mange fabelske Ceremonier. Man begyndte i jødiske Kirke, formende Søndagene, onsdag Ærefrygten for Helgene, Martyrer og Religiøse lige til at hilse dem, man opfandt og gav Anledning til Afskaffelse af de allerede overtroisk Daarskabs, som lige til denne Dag, findtages i alle kristelige Kirker, og indførte Øyen og Oblationen for det Døde. Endelig var allerede tidligere den til Gudstjeneste bestemte Dag. Det Første Søndag i Jaar nemt Faa Dag og Gudsfrøsten.

Det Øverste Embeder var hvaanden lige i Omvendelse og Magt, og fik Alder og Bisskoppen Oppsyn, forsøgt igjen inden Menigheden. Den en Menighed saa stor, at den kunde maatte opsætte ved samme gang man den, som Alder eller Bisskop gjøre til den Lærende, Navn af Bisskop, nu man begyndte tidligere at anvende det jødiske Ord. Oprøre begyndte og de kristelige Lærere, lade den fristen, ved siden af den med jødiske og kristelige Ceremonier, og søgte for at forandre det hele efter Paulus Plan nem og nem fra den mindelige, efter den oriental. Forfatning. —

Ngeoburgoi F Enibhonoi v. Oppgaaende om Menighedens Hoofdsen om det year 1044, om Etymologien af Dadal Bisskoppen

F Bisskoppen og det Alder fandt gjen Medhelpere v. Diakoroi.

To uegte, som Fisø kan ikke gaarde mindste Anledning til.

Herfter fra det Dette Sæt ikke alleneste, men Pavens, Bispeporten samt om et saa Mordlysted Had til Stor Tudflytelse, det saa ofte gaar om-trofast og mange trælige Riger, som det ringe Sad-komstan, Stor personelle og ville Privilegier og Immunitetes, dette det Tilladelse at dømme i alle grøslige Vidnesager, hvilke da ikke Mange saa ofte nøde at hænge mange andre, f. E. Ægte-skabssager, det ofte magt Tudflytelse i borger-lige Videnskaber, som Jaadgiverne, Vaaldgiftsmænd, som Dem, og ved Ærbødes Besøgelse de Fürstes det som gjorde aadue nær end ellers, nar at man bestiger deres Stand de at holde almindelige Forsamlinger, saa ofte man ikke blot under-søgte Skovlordomme, men endog gav Dem for Raades Medlemmer, som blev saaledes, og saa-ledes ofte nu, saa de nødvendige, præstelige Embede. De grøslige Stænder ved vores Ver-fatning beholdt ogsaa magt deres Magt. Den man i deres Forsiet aadue aristocratisk, men saadan, at man ved Dualisme og Vikt-Jed kunde sikre sig og saa det ved at de Højeste Crew. Ligesaa, det alene mellem det Geistelige men endog mellem Bispeporten selv, nar forskjel-den, saa vaart Menighedernes Præsted og andre Ansvindigheder formindskede en Forskjel mellem dem, man havde ogsaa allerede og funde herfra-gelige Ombrydninger, i Forhold til deres Dom, alle min-dre Magt, som: Metropolitaner, primas, Patriark, Pavens, patriark. Disse Titler udøvede dog Først ingen egentlig Betydning ved de nicæniske Kirkeforsamlinger Canones 324, og ved den gjæl-lige Tidsalder af dejet, som man til Følge af Con-stantins overdage. Bispeporten i Rom, Alex-andrien og Antiokien udøvede deres Præma-tior paa deres omrøde under ved Forvaltes og Patriarchatet, den constantinopolitanske Bispeporten fandt det saa patriark paa den den afsøen-kirkeforsamling 381, og den jerusalemske 451. Men den romerske og constantinopolitanske Bispeport vaarede efterhånden for den første.

Rom's Bispeport fandt fra Begyndelsen af sagt at tilkaldes den at blage Hørredømme over de andre Kristelige Dørre. Dette Dørt i skyldte Forudsæt-ninger Menighedernes Præsted fundet paa en Mands

Tovodous.

[v. Rammesund. ⁴ kaldtes ginem de Bispe, som var i generelle eller Middelpunkt for alle Dørretninger.

Men, i hvor forgjeves end denne total Afvigelse fra Christ mens Lærdomme og Hørrachtes Tidsforløb ikke kan, saa kan det dog ikke at nægte en af Guddaar-sagerne, Europa maa takke for sin Cultur, thi hvis ikke det nordiske Naturen, som blev ved i det romerske Rige, havde trukket det, ved sin Frihedsånde inspireede Corps, den med Sin-dighedens om Dienaden, Friendsskab, og fem-fleer Ikke-lende samt indpræget den Ånd i Command, saa havde Europa blevet fraa Asien nu. — Men ved begge det dette fra Hørrachten det gaaede Tryghedsfølelse; ved de gratuiteter en lysende religiøse Dom, satte de efterfølgende Mand ikke at indføre det religiøse Pandsfølelse, og ved dette endelig at afgive det Land, som Forfaderne Folkeslag havde, alle-uafhængige Dem.

Ved Jærkes Lykke var det, alle-gerne nødtvungne deres Medlemmer Europa, hvis Tidsaaanden havde Fænder en af deres Tidsalder, hvis egen Natur ikke hænger ikke med Nord, saa vilde de slidse Jaa deres Kaabum.

[v. Rammesund. ⁴ kaldtes ginem de Bispe, som var i generelle eller Middelpunkt for alle Dørretninger.

Men, i hvor forgjeves end denne total Afvigelse fra Christ mens Lærdomme og Hørrachtes Tidsforløb ikke kan, saa kan det dog ikke at nægte en af Guddaar-sagerne, Europa maa takke for sin Cultur, thi hvis ikke det nordiske Naturen, som blev ved i det romerske Rige, havde trukket det, ved sin Frihedsånde inspireede Corps, den med Sin-dighedens om Dienaden, Friendsskab, og fem-fleer Ikke-lende samt indpræget den Ånd i Command, saa havde Europa blevet fraa Asien nu. — Men ved begge det dette fra Hørrachten det gaaede Tryghedsfølelse; ved de gratuiteter en lysende religiøse Dom, satte de efterfølgende Mand ikke at indføre det religiøse Pandsfølelse, og ved dette endelig at afgive det Land, som Forfaderne Folkeslag havde, alle-uafhængige Dem.

Ved Jærkes Lykke var det, alle-gerne nødtvungne deres Medlemmer Europa, hvis Tidsaaanden havde Fænder en af deres Tidsalder, hvis egen Natur ikke hænger ikke med Nord, saa vilde de slidse Jaa deres Kaabum.

175. dertil at berettige dem. De første var de første Patri-
-archer, og siden Constantins Tider vare de Primater
for de subordinerede Provindser eller Kirker, som stode
under den romerske Statholder; men siden Damasus
ogsaa indført det geistlige Dommerembede af Gratian
378. Tyrsig henvendte man sig til dem for at faae
theologiske Responsa, og dette skaffede dem ofte Lej-
-lighed til at tale i en befalende Tone, ligesom
man og senere kaldte disse Responsa Decretaler.
Innocentius I. grundede i det 4de Sec. først sin Paastand
om at have Medbiskopper, skulde nemlig være Lydige,
~~først~~ derpaa, at han var Petri, Apostlernes Fornemstes
Efterfølger, og bedrog sig ikke i det Haab, at denne
Paastand siden skulde virke paa et dengang
uhistoriske og fuldkommen uphilosophiske Tider,
det samme Følger som Guder. Mod dennes, den
geistlige ~~Magt~~ Magts tiltagende Styrke den verds-
-lige Stand blot ved det sande Folgemiddel, at
Keiserne skattede deres Embeder, og udøvede det
høieste Dommerembede over dem. Og kunde
intet mere Ambrosius, uden være nødt at sætte
Theodosius i Ban. Derimod søgte Valentinian
og andre Keisere at indskrænke Geistlighedens
Magt.
En stor Støtte for den geistlige Stand var Munkene.
Det var Personer, der fra det menneskelige Selskab, for
at kunne ene at opofre sig til et blot contemplativt
Eenshed at opfylde sig til at blot contemplative
Liv, eller for derved at erholde eevige Lyksalighed,
til at bringe sin Sandsalighed, var en Tider, som
styrkede den nyeplatoniske Philosophies Svermerisk
Contemplationer sin Opinion, men Trygt for For-
-følgelse, og Utilfredshed med mange Menigheders
uchristelige Levemaade samt ogsaa derved mange
Eremiter ud i Ørkenen. Eremiter, for Ægypten,
siden Syrien Grunde i Begyndelsen, alene disse
Eremiter; Europa kun lidet. I Ægypten opkom
ogsaa først den Forandring, at flere Eremiter
traadte sammen, for i Selskab at fortsætte deres
forrige Levemaade, hvilket gradvis i Begyndelsen
til Munkelivet. Deraf bleve først et Sel-
-skabe, som Ægypteren Antonius og Pachomius
stiftede i den første Halvdeel af det 4 Sec. Da op-
-kom ogsaa et egentligt Klosterselskaber, og begge
gik over til Europa, ogsaa i Ørkenen anlagde
Klosterselskaber, Basilius, Biskop i Cæsarea

† Patriarchen den romerske Patriarch var Biskop i Occidenten, ligesom at de vare tom Orienten, saa var det samme sammenlignet lettere at give den romerske Clerus om sine Raad, og at samle der Kraft til alt samme Fuldt, ligesom han heller ikke kunde ... saa nøie paa Dogmer af Keiserne, som den constantinopolitanske, da de-Residentsen var flyttet til Constantinopel. Pro-culatores primal ~~Romana~~ salvinia.

‡ De fik deres Navn af det latinske claustrum, Sep-
Selskabet stiftede man ogsaa for Fruentimmer, hvis
Ægyptens Antonius Søster skal have givet det første Exempel,
-pel. Man kaldte et Fruentimmerselskab, som stiftedes et Selskab, Nonnes,
afledet af det ... Ord, som betyder Moder, Munkefolkene kaldte man Munke
efter et græsk Ord, der betyder Eneboere.

gandem, i den Dele Calendal af Hesiod. Ordsprogene, som af mange Lærdabre antoges, og med mere Rette maatte, paa den jagttagelse af de gaadefulde Mænds og saa lad saa den first yderst gad, at lyst dem saaledes de to nad. Disse Folke begyndte dog ikke at udøve mere end Skuespillesyd, og ikke at antage den Naturens, at begynde begreber og tragiske af tvindelig Lyst mere Sionsyd, og at man derved kunde forsond ræsonnement Pynd. Flere Lærdes ingenting man dette Afslutning fra det agtværdige Ein, som man allerede omtaalt begynde at gaatningen den gudelige Pavud.

Cfr. Hamberger p. 448. impose le célébat etc.

Philosophaber

§ 10.

Philosophaberne udvidede mere end Romes Erobringer. Ved saad de romerske Oplaad flere videnskabelige Landskaber end Græcenlande, Rom og Italien undtagne, men Spanien, Gallien og Egypten af Africa frembragte mange berømte Mænd. August, og saa Ministeren Mæcenas, Messala Corvinus og Asinius Pollio saa nogle Philosophaber ikke den forrigende Gedsen, og Augustus Barnebarnsbarn Gaius og Lucius ikke at tykkelige Gedsen, det mennesklige Landskaber Gaar Gamle. De Gedsen sig i den mindre, skønt sadse vetgydelig Nytte. Ikke Hadrian og Antoninerne Gamle ingenting, men saad de gaa Stadse derved, saa at de sidste Aarhundrede Gamle kunde fremvise en Række af First Klasse i nogen Philosophab, eller en Forstand af Omvej. Afsagnen ikke denne Afslagelse var: a, at Landbrugets Ruchtighedsø med Ødegaarde. b, at indvortes Krige. c, den overaadragende Luxus's Virkning paa Kunst- og Videnskabs Vanskelighed. d, blandt det smart Kristen var ikke en overstand Pinden af Lærdom. e, den overdrevne Philosophers Ødel og Daarlighed. f. de Kristen forsømte mange Ting af Philosophaberne, og blandt andre Gaste. g, i Occidentens Provinser Barbarerne, med deres Indbrud, Konster og Philosophaber altid†, saa at i det 5te Aarh. blot Italien og dem Gamle nogen Ulbage. [De Grækere holdt de sig Ude, i Constantinopel blev deres Gudsdyrkelse.— Da det Lykke mere Philosophaber end Luxus ikke forekom romersk Kunst, er dem saa godt som Intet. —

Det gaadefulde Sprog nedblev at mere end Lærde, dog blev ogsaa meget Sproget i det latinske, og det gjorde i Vesten de Lærdoms Udbredelse.

Og ved dette gik meget saa meget, at der skete en Jungfrumord med Ceremoniel om at Stiftelse det ringeste Minde tilbage af Rom, og det man skrev alle Philosophers Lærer saa Philosophedyrkelse, som nu det lever at Ikke indeden. Lucil: Rem ferlangt blot panem et Circenses.

* Det afsigtede Indvandrere fra nord og vestlige, fredsgude eller dæmoner, Barbarerne ~~mere~~ Gentagne Ruchus et sitis Gaden.

† Det er en udvidet Sammenligning.

177 Samlingen var tilgængelig. Asinius Pollio stiftede det første offentlige Bibliothek i Rom. August anlagde 2 andre. Disse fremmede private Biblioteker.
Der blev ikke blot offentlige Læseplads-Bibliotheker. Man søgte offentlige og private Samlinger. Fødte private Skoler i Babylon, Tyre, Cilicien, Alexandria og Athen. Romerne sadnede lugdommens Tvang. Senere blev Skolen i Rom og Constantinopel som Skolen i Alexandria, Athen, Antiochia, Berytus, Majland, Marseille, Trier, Autun, Bourdeaux brømte. Disse var Præstens private Skoler.

Kunsten.

Ingen Romerne i den §11. det kunde fremvise nogen stor Mester i Kunst, som gjorde de dog meget af etc. Asinius Pollio anlagde et Gallerie af Kunstsager. Mad August Ejendelningen var den größt Kunst igjen en stor Tilbøjelighed, men det var ikke under hans Tider. Nero skabte alle Kunstsager fra Græenland til Rom, men ødelagde det af Misunelse. I den store Brand i Rom mange Kunstværker. Kunsten sprog igjen under Vespasian, men igen under Hadrian. Den var egyptisk Ihe Udseende, det første Leier, og forbindes. Fra Commodus af, igen under Gallienus fandt Kunsten fastig. Allegri Lysnede det uafhængige industrielle Kræfter, og Barbarernes Ødelæggelser, hvormed mange Ting og Kunstsager gik op i Luft; det Christne omvendrenes Religionsfriheder giorde ogsaa, at meget blev ødelagt. Constantin afgjorde Rom og Hvorfor, for at fremgjøre Constantinopel, hvor dagen ægt blev aldeles lukket fest Adder.
Paa Bygningskunsten anvendte Romerne ikke Summer, men det var det fortrinlige i deres prægtige Bygninger allerede en fast Mag og Afvigelse fra Naturen, og det var dog paa Augusti Tider, de dog var en Spirder. Dens Tider fødte det altid det gigantiske, som Nero, men det lykkedes at overlade Bygninger med Ziater, hvorved den ægte, smukke, naturlige og ædle grønsk Bygningskunst var og var fortrinlig. Tragads Bro over Donau Bygmesters Værk, forfærdiget af Bymesten Apollodorus Hadrians Mausoleum, paa Villa i Tivoli, Caracallas og Diocletians Badd opførte under, som Ruiner, var Forbavelse, men stadfæste overmaadig Dimensioner.

178. Orchestren blev af Romerne, i deres Theater-Dands, Mimer og Pantomimer drevet til den høyeste Fuldkommenhed. Pylades og Bathyllus udmærkede i Ballatten saa tragisk og comisk Situation med en Vigtighed, at de frembragte en fuld Virkning, uden dette andet end af Øyne- eller Ørespil. De nød et ugrundet Ry for den saakaldte italienske Dands. Ligesaa den udmærkede Pantomimer: Mnester, Paris, Memphis, Flavius og Fuentium med Tymele. Pinatoerne og deres traade og fem Dandsere. Romerne fandt saa stor Smag deri, at de ofte optraadte selv, hvorved Pantomimerne forvistes fra Rom.

Da de Christne begyndte at optage et fuldstændigt Skik, indførte de ogsaa hellige Dands i Kirkerne, de kaldte den mimesis og fremstillede Religiøse Forestillinger.

Ligesaa Praestes i Palæstrinen det for Romerne var noget National Erhvervelse, saa fandt det dog en overvægt af Ærebøjelighed eller palæstriske Øvelser end Lege. Da et amphitheater af Horatius var opført, under dette hele Jun fik de det circeensiske Lege; paaem de Circenses fandtes Jøder af Ærinder. Det var den med saadan Velstand, at det skete den de Spor og Blodudgydelser mellem de forskellige Partier efterfulgtes. Domitian opførte det capitolinske Lege.

Digterkunsten

Augustus Digterkunsten tabte sig Fader mere. Lucianus dog en fortræffelig gaaet Philosof i denne Period. Den romerske Digterkunst skjønne Epoke begyndte med Terentius og frembragte Mester i alle dele, som August og hans Minister havde omfavnet. Men denne lykkelige Tidsalder nedtrådte ved deres Arvinges Magtesløshed, og det følgende Digter tabte sig mere og mere, og den Perfektens Tid skjønt forfald tabt af Ulved. De fremmeste Digtere var: Lyrisk: Q. Horatius Flaccus, de øvrige alle at overvige, Q. Valerius Catullus. elegisk: C. Cornel. Gallus, Corn. Maximinianus Gallus, Albius Tibullus, S. Aurelius Propertius, Q. Sedo Albinovanus, P. Ovidius Naso, Rutilius Numatianus Bucolisk: P. Virgilius Maro, T. M. Aurelius Nemesianus, T. Julius Calpurnius, episk: de fortræffelige Virgilius, M. Annæus Lucanus, Valerius Flaccus, Papinius Statius, Silius Italicus, Juvenalis, og mange

f. Marlan ansaa det aegte, at Fauns, i det mindste philologiske Forstand, gav Romerne gjeldende Udtalte; mais il ne suffit pas, qu'un poëte ait cent mille Livres de rente, pour que son génie soit le meilleur de tous.

f. Landpatter Horace fem Fortrolige og Elsydning ved sine carmina, og begrædet ved Forgjælige Død August.

179 Hvorblandt Phædrus som Fabeldigter.
En Fragt, hvormed et romersk Theater var bygget, be-
-viser [illegible] til Ønske, men vi have [illegible]
fuldstændige Efterretninger. —

Veltalenhed.

Augusteernes Underdanighed [illegible] dem Veltalenheden, men
man holdt dog Taler i Senatet og for Retten. Noget
af det første [illegible] nam god Taler. Seneca førte
en falsk Smag ind i Veltalenhed, mod hvilken saavel-
-som et mange [illegible] indblandet Poesien den for-
-træffelige Quinctilian forgieves ivrede. Af de om-
-kommende historiske Værker er den yngre Plinii Secundi
Panegyricus over Trajan det fortrinligste. Man
finder i denne Tid fortræffelige god Epistolographer.
Gramatiker og Rhetorer kaldte man i Romerland,
som gave Underviisning i de skiønne Videnskaber.
Quinctilian regner til Gramatiken, Orthographie,
Rigtighed i Udtryk, Declamation, at kunne for-
-staae en Digter og Critik. Det egentlige Sprog-
-Studium og Critik drev man [illegible].

Historie.

Blandt Historicerne i denne Tid kan at henregne med
stor [illegible], som Augustus lagde den i Veien,
ikke den skiulte [illegible] Bemærkning og ind-
-skrænket [illegible], saa fremmede sig denne
[illegible] store Mestere, som den iødiske Josephus, Grækerne
Plutarch, Romerske Titus Livius, Dionysius fra
Halicarnas, Tacitus og mange flere. [Den
første Statshistorien skrev Appianus. Natur- og
Kunsthistorien bearbeidede den fortræffelige C. Plinius
Secundus.

[Tacitus skrev blandt andet sin berømte Afhandling de
Germania, men som maae nu betragtes som en fa-
-belagtig Roman, hvormed han vilde give sine Landsmænd
[illegible], ved som [illegible] Efterr.
ved [illegible] 21 p 398.

Geographie.

De Gamle store Geographer, Strabo og Ptolomæus
levede i denne Tid. Den første fortræffelige
[illegible] Statistik og Histori-
Ptolomæi Geographie er [illegible] mathematisk, men just
derfor af stor Værd; thi ved ham og den lidt før ham
levende Marini Tyrius [illegible]
[illegible] lagt og Bredde, som man for [illegible]
[illegible] Ptolomæi Geographie [illegible]
[illegible] for de øvrige Geographer [illegible]

Mathesis.

De mathematiske Videnskaber [illegible]
den alexandrinske Skole [illegible] hvad den
[illegible] Ptolomæus [illegible]
af Astronomien stor [illegible], og saa Astro-
-nomiske Værk [illegible]
[illegible] at [illegible]
i Europa [illegible] og [illegible]
[illegible]

Fremgang for Physikken. Det begynder at begynde-
ligt med Grækerne, udvikler sig i det 3de Aarhundrede
og opdager Syd-Asiaterne og Kinesernes Sprog.

At Astronomien men dennet lil en høj Grad af
Fuldkommenhed, kan man slutte af et Øjeblik Øjne
nadsamme udarbeidede, som Aristarchus Samosk.
et Observatorium, Mesurerne o. s. v. Ogsaa i Optik
gjorde man Fremskridt; man fandt Brændspejle,
magiske Lanterner og Forstørrelses Glas. Varro,
Vitruvius, Seneca m. fl. skrive i Mathematik.

Fysik

I Fysik og Naturhistorie anbrødes med Ver
og staar Midlet gjorde Fremskridt. August anlagde
den første Naturalie-Samling i Rom. Seneca
beskriver fysiske Undersøgelser. Plinius den ældre skrev
en lærd Bog om Naturhistorien, bragte Lugter
med Vand som Brændglas, kjendte Calmiak og Bren-
stens electriske Feed. Chimed gjenoprettede de
orientalske og ny-platonske Filosofier. Magnus Dan
lige Landbruus i Staaet mangt en ægte Fysiker.

Chemien.

Det lærte i staar og forøgede den. Fandt god chemiske
Undersøgelser. Nogle Fornaadninger maatte kjendt den
Guldstandsig, men Udmustabe dybtlaadte ikke sys-
matisk. Naturmidlerne gjorde, at man flittig
beskjæftiget Metallurgien. Jo Diodor og Plinius
fandt man i jer Efterretninger om, hvorledes man
behandlede Metallerne. Efter Guld ~~under~~ agtede
man Electrum forøgede — ubicunque quanta argenti
portio sit inaurata, electrum vocatur. — Man
begyndte at af Metallerne en materia medica,
og kjendte Middelsalte. Blandt de fornemste
chemiske Arbejder hører det fortræffelige Glas.
Det gjaldt som man allerede for det 3de Aarhundrede,
for taalt paa Alchymien.

Filosofien

Det gamle græske filosofiske Skoler fandt endnu
Flere Tilhængere, som men dog ikke kan tælle for
nogen Forbindelse. Seneca, Epictet, Trajan
Marc. Aurel var Stoikere. Lucian, Diogenes La-
ertius var Epicurer. Sextus Empiricus Pyrrhi-
ingt Skrift Pyrrhoed fandt i Argjendskrivere af den
Skrivt det ny-platonske Filosofien, som man kaldte det eclectiske
eller ny-platonske. Det kom frem i Alexandrien med
Sammenblanding af orientalske Lærer om Emanation,
Magie, Dæmoner og Naturens Skjulte Kræfter, fandte
den Jalmindelige Beundrere i Lugtfager og platon-
ske Filosofer, det udbredte sig snart, som Fuldkommen
gjorde det ældre Mag og Udmustabens Afslørere,

Medicinen

Jurisprudentien

omvendt blev cultiveret af Herodes. Apollonius fra Tyana var den første, som drev udvortes ting, og ellers gjorde for Øjeblikket med sine Læresætninger. Potamo dannede den nye Retning af den Eklektiske. Ammonius Saccas, Plotinus, Porphyr, Philostratene, Jamblichus, Hierocles m. fl. er ligeledes blevne berømte.

Man begyndte ikke heller at søge Materialier til Filosofernes Betydning.

Medicinen var nu med megen Flid og man fandt mange Lærebøger fra ældre Tider. Et fortræffeligt Værk var det med Galenus søgte at forene Skolernes med Empirien, og han var det Hippokratiske System ligeledes gerne fuldt af Anatomien og Fysiologien. Man samlede megen Flid paa materia medica, Botanik og Kirurgien, skønt det blev Fladt fra Medicinen. Vegetius skrev om Hestelægedommen. Efter Galeni Død blev det Lægernes Flid mere og mere. Det blev for Afslutningen af det, som en Følge af den Ensomhed, hvilken herskede, og blev ergo den romerske Jurisprudentsen var med Ret af den forrige Periode, blev en fuldstændig Virksomhed fra August til Hadrian. Den Retning Ateius Capito, en Fjende af August, og Antistius Labeo en Republikaner, d. Lager navnet juridiske Skolen, som af dens Forstandere Masurius og Sabinus, C. Cassius, Proculus og Pegasus blev kaldte den sabinianske eller Cassianske, og proculeianske eller pegasianske. De First saae mere paa Billighed, det Sidste paa Strenghed. Forholdet var allerede fra August umaadeligt. Kejserens Forordninger, som man kaldte constitutiones, forøgedes ikke Mangel i det Uforholdsmæssige, skønt der mange Gange Følgerne fejl. Hadrian lod ved Salvius Julianus udarbejde en Ende af Retsforholdene Tilstand, som blev kaldet edictum perpetuum og publiceret Aar 131. Ikke saa meget formedes det edictum provinciale 39d. Gregorius samlede Kejserens Forordninger fra Hadrian af i en Codex, som Hermogenianus fortsatte, men ikke nem Privatpersoner. Theodosius II, fremstillede en Samling af de ældre Kejsere Love, som fik Navn af ham Theodosianske, 438. Desuden studerede paa Academierne i Rom, Constantinopel og Berytus. Et mere Navn Jurister i denne Periode fortjener fem at nævne: Papius, Marcianus, Modestinus, Papinianus og Ulpianus.

Romernes Historie. August.

Den nye Imperator var den største uindskrænkede Monark. Som Consul havde han at [illegible] Magt, som Tribun var han en hellig Person, som havde [illegible] at staa [illegible] imod hans [illegible]; Censor [illegible] han over hans Rangorden, Stand og Værdighed; som Augur og Pontif. maxim. havde han [illegible] med Præster, og som Imperator [illegible] en uimodelig Sø- og Landmagt. Og dog antog han, til [illegible] Borgerdyd, en simpel Borgers [illegible]; han [illegible], [illegible] sig som en Borger; ikkun som Consul indtog han Sædet i Senatet. Han fandt han det nødvendigt at lægge sig en Livvagt til. ~~[illegible]~~ [illegible] første [illegible].

Efterat han havde [illegible] Senatet, under adskillige [illegible] [illegible] fra dem, som ikke fandt[?] hans Bifald, og [illegible] det med [illegible] Senatorer, overrakte han det under sit 7de Consulat, med den [illegible] Erklæring, at han nu [illegible] at [illegible] Værdigheder, men det [illegible] Senat [illegible], som han vel vidste, Imperatoren med at [illegible], alt han dog ikke maatte forlade Republiken, og tilbød ham, da han afslog [illegible] sig ~~[illegible]~~ Princeps og dictator, Navnet Augustus. Til [illegible] han vel, [illegible] sig [illegible] med Fædrelandet, [illegible] hans Styrelse, men blot [illegible] Aar og under [illegible], at Senatet [illegible] med ham, [illegible] han dog [illegible] til at antage de [illegible] [illegible] [illegible] Ægypten, [illegible], [illegible] at Senatet [illegible] og [illegible] til med [illegible] -[illegible] at [illegible] Statens Udgifter.

[illegible] alle [illegible] han under sin 41 Aars Regiering, 4 Gange, og maatte han [illegible] til [illegible] at [illegible], som han [illegible] 10 Aar. — Republikens Form [illegible] altsaa ved, men blot, for at Imperator med [illegible] at [illegible] sig en Despoti. Dog var Rom faldet saa dybt, at man [illegible] for [illegible], og [illegible] om Cæsars Mord, end Nødvendighed [illegible] Magt; det varede [illegible] længe før hans Eftermand [illegible] deres [illegible] Magt, og viiste sig [illegible] [illegible] Despoter.

[illegible] med [illegible] antagne Grundsætning, at man ei udvidede Roms Territorium, [illegible] forstørre, formentlig for at [illegible] Alexandriens Tempel [illegible] Ng [illegible] 2c.

[illegible] [illegible], at han valgte [illegible] til sin Efter-mand; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Gravm.

§ 12

Fortællingens Materie vedbliver at være ethnographisk, med Romernes Historie [illegible] [illegible], Eyptherner[?], [illegible] [illegible] forbunden.

§ 13 havde [illegible] Octavian

Slaget ved Actium ~~[illegible] August~~ i Besiddelse af det Riige, der strakte sig over alle Lande fra det atlantiske Hav til Rhinen, over Italien, Sicilien, Sardinien, Illyrien, Dalmatien, Macedonien, Grekenland, en Deel af Thracien og Mösien, Asien til Caucasus, det caspiske Hav, Euphrat og Arabien, Ægypten og den [illegible] africanske [illegible] til Mauretanien. [illegible] [illegible] [illegible] 80000 [illegible], og 120 Millioner Mennesker. Tallet paa de [illegible] romerske Borgere var 4,063,000, men de boede fleer 100 Miile fra hinanden, adspredte i alle Provindser. Man anslog Statens Indtægter til 250 Millioner Daler. Romernes [illegible] var 450000 Mand. [illegible] Garnison i Rom. [illegible] saae, August tog for at holde sig paa Thronen, [illegible] [illegible] stillige Sorg for at vinde [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] C. Cilnius Mæcenas, den tappre M. Vipsanius Agrippa og M. Valer. Messala Corvinus vare hans Ministre; Agrippa hans Svigersøn. [illegible] holdt han fra at gjøre mange Bud, og foranledigede mange nyttige Forordninger. Han førte adskillige [illegible] [illegible] Krige mod oprørske Lande, [illegible] Cantabrer og Asturier og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], Gallien 3965, x ved Drusus og Tiberius Rhætien, Vindelicien og Noricum 3969, saa og Galatien og Lycaonien; ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ 3974. Derimod var det [illegible] mod Araberne ulykkeligt. — Han begyndte med Æthiop. og modtog et Gesandtskab fra de indianske [illegible]. Blodigt var Krigen med Pannonierne. Om den tydske Krig [illegible] siden. August var i sin [illegible] [illegible] meget ulykkelig; thi efter hans 2 Svigersønners Marcelli og Agrippa Død [illegible] Datters Julies Udsvævelser, ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ og hendes Søns Tiberii [illegible], [illegible] hans Dattersønners, C. og L. Cæsars Død, og den [illegible] Agrippas [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Afslagnet, adopterede han Tiber, og indsatte ham til sin Arving. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] August, lykkelig i [illegible] at [illegible] [illegible],

Blog i Walgt af sin Hjerne, som i at udlægge sin
dagsvingsmaand, kan, efter det udnævnte Blev, for-
bedret i sin Character, men dog en Ven og Beskytter
af Ulykkesfaderne, dog i Nola A. p. X. 14.

Agasti Familie

§ 14.

Agasti Familie udgjorde sig i Oplysningen af
Caesarer. Ch. Germanicus efter sin overgivenhed, udmer-
kede sig blot med ikke de Mauritiske grev og
Ulysses og Gravsomheder. Tiberius Cl. Nero
blev ikke Modsigelse indtrådte for Romes Jorden,
og ikke hvor Legaten Junius Blæsus og Germanicus
foldt ikke Almaad med forudgaaede Amore, i Comm.
hvis frygtsomme, medtaalelige, langsomme,
afsmagelige, gravsomme Tiber lod skrøbelig ikke nordiske Ger-
manicus, saus Overlydsen, forgive, og tryggedt,
efter sous +, at udøve det gravsomste Eftermæle
Rom, hvori saus Indsigtes Historie Alias Oej-
aanus var saa for Lykkelighed. I sin omvendt saa
dagsvingen i Rom, og tagen sig ved Capreæ,
hvor han omgaas sig ikke ikke Haadighed, mest
overdrevne Ulysses. Ch. Dejan søgte at
x sig Grundomme, og igjeldet skraaskog mange
Hjerne af ikke Familie af Ungen, ombly-
gelsen og Grundtal. 31. I med Gjerninge forbe-
Capreæ 37, gnaet af Macro, Ungt for saa dinnag. I
Pajus med Elvaand Caligula, Germanicus Søn,
fulgt saa I sin mere med i Opgundelsen vor-
dagsvingen, men saa følgende ~~Ulykke~~ ikke
var en uafbrudt Mod af Gravsomhed og da-
mere, som fremmedtalig var Dølger af en
Ungdom. I sin blev nigtet i Capri Chæreæ Ven-
nemorsdagsfest. 41. Mandet valt ei sin ulykke dyrtid; men
Claudius saus Succ. ~~Ch~~ hen saa Creum med de
jodyst d. Agrippas Elskede, og Historiaarnes Gryl,
var en uforldig Dødsfald, ikke lykkeskæbne af sin
Gemalinde Messalina og Agrippina og af sin
Tiberius & den sidstes Død af Britannien nob-
ikke af saa Legaten; i det sidste Ungt forskattes
ikke ulykkelighed, og Mauretaniens uudstraaqes
Agrippina Tragoyfuldte Gemal og fik
fuldkomen. Agrippina Tragoyfuldte og Historiaarnes Gryl fuldt Dør

Hoa er det fra for det Mathuk at saa beskedet sin Død
da sin Det saa gaaet frygtsommelig ud dufter, hvor at hem-
Tiberius Forbrydelser.

Augusti Familie

Augusti sin dagsvingen ud alles Grundung
Aarsdelle i Ombrudningen, lod sig dogs ud de Efterdø Ethel:
Cæsar Germanicus i Principes senatus, og ikke de Efterfølgt
Ulysses ud alle Fyldes og Adelsgen. Dvaalt efterdøt saa
fremadgjor det at sig sin Mening, og ikke saa sin Agtelse.
Legeledt sin Ungdommen, som saa sigen gid lesut sin gro Garten.
Ikke saa sig at forlade ud sit Kongsel, og gaaet alle Ungdom
hvorfra ud af Rom. Lappe 47.
Allerede efter Kiser dagsvingen at gnist at ingabbeanskt Ser-
vaaltelse sin Efterdøgt, og at last dagsvingen Gnius igen
Ved at gjøtte Romkrone for Forum de Ro-
mere.
nabet, ikke sin Lockt det fejste Ven af Magt. Ulyk-
gittoraet sin Kunstdolche, fligt sin frist at fikke sig ud
Majestætsforbrydelser, hvorfor, mange 1000 Ungen, mange
Ud alle domme afsagte af Dvaalt, og Ord alle ikke af det
blot sin at Turbedigt Ord, mange ikke ikke Gjerninge,
da sin ikke det folk sig selve, saa trad sin Gjeldeby
gra de ikkegjøngelige Ø. Capreæ, i Slagen ud Neapel,
hvor sin i Pestab ud sin Kongerne, omgivet af prætor-
anske Soldater, og dræbte dragt af Ungdom, Lærd ud
Gjerne Faadkelige Liv. — I Ilden Lærd sin sig ud
sin Gravsten gra sin Landgodsen, Lærd sin Rom ud sin
ikkegjøndt; Dvaal og Lod ikke sin ud Ladsted, men
sin Ven ikke mere. Dvaal sin blev Efterfølgen Gemid
Dvaal sin Ungdom, Lærd sin Ungdom
Dvaal sin blev Cappadocier i Ungdom Dvaal
Dvaal Ulykke i mere Gjerninge.
Dvaal Grund af det Tiber, ud sit Efterdøgt, Lærd adgivet, og
Jordet Dvaal lod sig gefaet, efter at udgaa sin Ulykkesfø-
Dvaal sin sig ikke, som Tiber, at Ungdom sin Gravsomhed
ud udgaa Ven af det. Dvaal sin sig Ulykke, at det saa ud, at
Jordbrug sin egen Øjne ikke at det ikke Ud, sin at
sin sin Øjne gaa Ly ikke sin Ulykke. Ikke ikke Gravsomhed
ansaa sin sin Lærd, og sig offerlig at Ungdom, sin Jordet Ugjedom.
Dvaal sin Marskalksperson ikke Lærd
Jordet sin ikke.
sig af sin, Lærd ud sin Ulykke, og ikke sagt af sin Ulykke, og
Ulykke og Lærd sin Ulykke, Lærd ikke sin, og ikke at do
sin ikke Ungdom at Lærd ikke ikke. Lappe 48
Dvaal sin Mode Lærd sin ikkegjøndt Ulykke, sin Natur
Jordet Lizzard, men ikke Jordet. Dvaal Lærd sin, Lærd Jordet
og Jordet ikke Jordet, at Jordet Lærd sig ikke af sin. Dvaal Lærd sin
sin Dvaal Ungdom sig, at Jordet at Lærd ikke at Jordet.
Dvaal sin Dvaal Ulykke, men ikke Jordet, Jordet ikke at ikke Jordet
Dvaal sin Dvaal Ulykke, men ikke Jordet, Jordet ikke at ikke Jordet
Dvaal sin Dvaal Ulykke, men ikke Jordet, Jordet ikke at ikke Jordet
Dvaal sin Dvaal Ulykke, men ikke Jordet, Jordet ikke at ikke Jordet
Dvaal sin Dvaal Ulykke, men ikke Jordet, Jordet ikke at ikke Jordet
Dvaal sin Dvaal Ulykke, men ikke Jordet, Jordet ikke at ikke Jordet

Domitius Nero fulgte paa Thronen, med Udelukkelse af Claudii Søn Britannicus. 54. Neros første Regierings Aar vare alt godt. Men han blev af Smigrere og sin egen Moder forledt til Udsvævelser, og gik fra dem over til de nedrigste Grusomheder, og gav Befalning til Brodermordet paa Britannicus, hans Moder Agrippina som har skyldte Thronen, Seneca hans Lærer, hans Gemalinde Octavia og en stor Mængde fornemme Romere bleve Offere for disse. ~~Christne lod han grusomme mishandle, under Paaskud at de havde foraarsaget en i Rom opkommen Brand~~ Under hans Regiering [illegible] Legaten Domitius Corbulo i [illegible] med Parthien, Armenien. Romerne fortsatte deres Erobringer i Britannien, og fegtede lykkeligt i Tydskland. Judæa greb, formedelst Statholdernes Uretfærdighed, til Vaaben. Da Julius Vindex i Gallien, Sulpitius Galba i Spanien, og Nymphidius Sabinus i Rom gjorde Opstand mod ham, faldt næsten alle fra ham, og [illegible] han ~~[illegible]~~ Med ham uddøde Augusti Huus 68.

§ 15.

Sulpitius Galba blev af hans Armee udraabt til Imperator og Senatet stadfæstede Valget. Dette var det første Exempel af det Slags, som Armeerne i Eftertiden efterfulgte, i Aftenlandene [illegible] lagde Vitellius til Imperator. Galba opvakte ved Gjerrighed og Strenghed Prætorianernes Misfornøyelse, hvorover de dræbte ham og hans adopterede Søn Piso Licinianus, og udraabte **Salvius Otho** en af Neros Yndlinger og Svirebrødre til Imperator. Men da hans Armee, i Slaget ved Bedriacum, ikke kunde staae Stand mod Vitellii, saa frygtede han Følgerne af en Borgerkrig og dræbte sig selv.

Aulus Vitellius, var en grusom og uværdig Vellystning. Armeen i Judæa udraabte med hans Uro Generalen **Flavius Vespasianus** til Imperator, hvis Folk overvandt Vitellii og omkragte ham. 69. Vespasian var en mild, duelig, sparsom og lykkelig Regent, der igjen stiftede Roligt og indvortes Roelighed, og forskjønnede Staden Rom. Han overvandt Roxolanerne, endte Opstanden i Judæa med Jerusalems Ødelæggelse, gjorde Comagene til en romersk Provinds,

Ødelaggelse han fulgte Burrhi Raad, og Senecas Landomme. Med den første Udtaden, han undertiden i mistand for, ikke at kunne [illegible].

F som han gjettede sig, afbrud han man blevne [illegible] i Poppæas Sabinas Ganer, at overvældet [illegible], men disse endte [illegible]

F Han lod han stikke Ild paa, for at faae ret nyelmodig om opbygget, og at Christne, som han gav Skyld for Branden, forfulgte han og det gruligste. [illegible] Grammest sin [illegible] ikke som en Gjøre [illegible] num Grønland, glede sig offentlig for [illegible] Skuespil, Musik og fordærvet Folk [illegible] han Rejsed.

[illegible] Mordet [illegible] brændte, [illegible] 9 Dage, [illegible] sig i Antium, [illegible] et Digt om Trojas Ødelæggelse.

[illegible] som han nogel efter [illegible]

[illegible] Poppæas Død, [illegible]

Maner, da [illegible]

[illegible] Galba til Domitian [illegible]

[illegible] 72 Aar.

F Han havde været gift med Poppæa Sabina, men da Nero [illegible], sendte han Otho som Statholder til Lusitanien.

[illegible] som [illegible] Rom,

[illegible] Tiberii Rolig, [illegible] Caligula med sin [illegible] Claudius med sin [illegible] Nero [illegible] Dagligt fortærte han 5 [illegible] i 7 4 Maaneder fortærte han 30 Millioner [illegible]

F Fra Vespasian til Commodus forde Armeen [illegible]

[illegible] at besætte Thronen, og [illegible] Senatet [illegible] Magten. Han [illegible] Titus [illegible] Senatet [illegible] Maaned, og [illegible]

Vespasian var den første Kejser siden August, som dog var adskilt
fra ham af mange Mand, men Planter sig engulunes dermed, og gjorde
sig lyst over den, som ikke var ham udsatte fra Herkules.
Han at minde Spaniens Erobrerfed, gav han den sin Søn Titus, som
altid var blot at komme Kejser. Dette var saa ungt som at
fem kin navnet Titus

uadvorn, da han var ødelagt med Nero sig.

Det var med den Anledning at Plinius blev at Øfter for
en Dage fra Naturhistorien Medium.
Han var saa samfunds fuldt som dog med alle sin megen Anstrengelse andre
Bøger udgivelse, hvor, alle, med at bruge varmt Bad for megen Mad, mødte, under
han var ved en Udbrud af Vesuv, i udbagt mod Bjerg, under
gas som en storm, og var saa los flen
drabe; dog rettede han, ligsom al sin Gang til Grusomhed,
ikke saa meget, som det forrige dygtige. Han blev, i den Lade at
fuldfølge indtil sidste, naar han blev drin ikke at blive født for en Gud.
Hvem mistoabe for at dem overordnet Gud Død.

Agricola var den første, som udgjorde Suppl 51.
Britannia og Skotland som Pr. Hjem
østen til Muur med Nord og Øster om
landtungen mellem Dumbarton og Edinburg.

Nervas Gud.

og Cæsarer Britannien til Forth og Clyde med Falkirk
Agricola. Han følgt hans Søn
Titus Vespasianus, Mytholegnes Lyst og Glæde, en
Herske den Jordt mere end ny for tabt, gav fuldt han
ikke hanet udrettet noget godt. Under hans Regering
Flugten Pompeji og Herculaneum, Pompeji ødelæg-
ret med et fæstigt Udbrud af Vesuv, og Rom
Jordet brænt og ødelagt ved Ildebrand.
Domitianus Vespasianus, Titi Broder, var dermed
en af de grusomste Tyranner. 81. Caledonierne
fegtet tilbage mod Romerne, afstraf Agricola
mag lakkt tilbage, Dioryanerne Decebalus, 5.
og Dacier, ikke navnet Roms Hær, og truet
Domitian til at Gøre sig Fred, 89, fuldt var
det Første Øjemøde, saaledes Rom Jorden Staat
Kristen blev drabt i en Pommersk Borgerkrig. 96.
Den dette Ærtrafflede Regentens af Nervas
Gud tilkaldt det venlige Navn af Overhø-
=dned. Coccejus Nerva valgte af Senatet,
og vidste at forene Strænghed og monarkisk Ager-
nigsform med Gjuandes Konaghed. Strøet mange
Pommersk Borgere imod ham. Han følgte ved
Adoption, 98, den fødte Adlending blandt de ro-
=mske Krigere, Trajanus
M. Ulpius Trajanus, hvis ny Ærer fra Soldaten
lyst skaffet Navn af den bedste Herske. Han kom
Rom til den Øjeste Ære af Magt, overvandt den
dacisk Decebalus, og gjorde Dacien til en ro-
mersk Provinds 107. Efter 17 Aar Trajans
Ære over Donau ødelæt, at Mesopotamien i Mand-
=øjeningsalder. Han Seire 17 med forthjem om
Armenien, som han X 114, i den Første 17 Aarene
han forthjem Mesopotamien, i mange Assyrien
Babylon og Susa, og haagt Rom til den Første
Magt. Efter den Jødeaalest Mæning forandret han
nal dette Land til en romersk Provinds, men gav
dog Jødernes igjen en Konge 116, ligesom ogsaa dette
erobrede igjen Jordet fra, da han maatte vende tilbage.
Saa dette Tilbagemanøg dødt ikke som Konge August 117.
Han udødeliggjort Dør
Ælius Hadrianus følgte ham. Ogsaa han brød Ære
Gjustaber og ørkesløs Lærdom, men hans Misunderd
over hans Fremmands Ærefad, og hans mistroiske Grusom

Trajan sagde til den Præfekt Sabinus, da han ga det
Ordet om sin Gemal, Pro me, si mereas, in me
Det var Mord paa 40 Aar, med gaar Gaar, en Mies som udgjel
Ægypten i Alled, forrettet Mod i Teatersalen med at forøgt
Legemet. Da Nerva udnævnt han til Cæsar, Lægaudsmand for de
Han fremmedfødt mange Fjender i Fremmedstand. Tilbage
af Ministre og Venner gav han ofte Mord af den
-ske Pack Forbrydere. Legemet brøt for ti
mere Sædelighedsfølt. Han grundet Rom og Ægypt med
gudelige Bygninger, skænket et mægtigt Bibliotek. Kaar
han gik gennem Roms Gader, lænt mæsen Borger
tilbede ham. Blandt sine Venner, lænt den mildest
Kaar Gaden dør, men mere end altid blot af det Ge-
-hud han gav, at skrev da han befalet, det maatte regnes.
Han var fortrydt, efter det var det Øjeblik, hvorved
han overvandt Ulysses fra Fjendernes og den Venskab,
sprunget: for mig, om jeg regtes vel, hvorfor, med
Tom fem Plinius i sin bedst lyst: illum ego postabilius
et fjelderne Dei vinnas ego mortales, quam cœlestes & fame-
mey. tyes et Deo familiarem principem. Sagt
Decebali Gemal var ved sin Død - et forgjemmet Krige, Sagt
saa godt, at det igen Gravsten var Gjaldt. Det for Magt bred
Trajan gav Ulvene over Donau, ind i Dacien, vendt mod Bjerge
Enfanger, hvorfra gamle Gøtfol: Tanfarter, ind i Sebabungen, og
med Rom Fremskridt Sarmiegetthafa. Decebalus, den faar at det
Ved en Ræd, valgt at underkast sig, i Gøtfolk Magt, i Gøtfolk Magt
Lagt i 90.

4. fra ... Hans ... Misundelse, ... , ...
... ... og ... , ...
Mod Scotter og Germaner ... ... at ... ...
... Mure. Barchochabs ... Oprör. Andeel ...
... , men ... ... Million
Mennesker ... . Judea blev ... forvandlet til en ...
... ... , ... at
... ...
... ... Byen. Aelia Capitolina
... ... og at ... ...
-ter Capitolinus paa ... ...

186 forladet som til adskillige daarlige og grusomme
Handlinger. Han blev vel sine Troppers Afgud fra
at ... , Trajan havde × paa sine Vei Europa, men
sine övrige Stater regierede han med stor ...
gjennemreyset dem, ... saa selv, og givet for-
-treffelige Anordninger. Ham fulgte, 138 med Adoption
Titus Antoninus pius, en fortreffelig Regent,
man ... Handlinger ... ingen ... Efterretninger
herom. Hans Regiering var, noget ...
... undtagen, rolig og lykkelig. Han
adopterede Sönner
M. Aurelius Antoninus og L. Verus gave det første
Exempel paa at 2 Keysere regierede. 161. Den
wellystige Verus var den ... Dydige, milde, viis,
-somme og grundlærde M. Aurel aldeles ulig.
Parthiske Krieg ... han med sine Legater ...
Avidius Cassius, meget lykkelig mod Partherne,
og trængte frem til Ctesiphon. Et tydsk Natio-
-nen, hvor blandt Marcomannerne og Quaderne stod
i Spidsen, og med hvem ... sarmatiske Na-
-tioner, f. Ex. Alaner forenede sig, forbandt sig
med det romerske Rige til en ... , da ... raserede
i Rom, et ... ...
Ægypten i ... , og Riget uden Folk og Penge.
166 Verus döde ... ... Krigs Udbrud, 169, Marc
-Aurel förte den ... ulykkelig. Et Oprör af
Avidius Cassius i Syrien, ... han ... at stille
... 177. Cassius ombragtes af sine egne Folk.
... begyndte ... paa nye, 177. ...
† Antonin. Ham fulgte Sönnen
Aurelius Commodus, som i alt ulig, ... og
grusom; med ham og ... Faustina ...
... egentlige Tyranner. Commodus ...
... af ... . Naturlige Ulykker, ...
... Nationers Anfald paa Riget, hans Grusom-
-hed, hvilke ... ... Perennis
og Cleander ... ham, og hans umaadelige Ød-
-selhed gjorde hans Regiering meget ulykkelig. Han
dræbtes i en Sammensværgelse. 193. †

§ 17.

Efter Commodi Död ... ... For-
-nuftige, da blot ... Soldaters Gunst
... ... til Cronen; ... ...
... Store ... , eller ... ... , eller
... ... , som ...
... ... , ...

Marginal notes (left column, lower part):

... ... , ...
... Pertinax ... ...
... ...
... ...
... ...
Marcomannerne ...
... ...
... ... Italien ... ...
... ... af ...
... ... Medregent ... ...
... ... Rom ... ...
... ...
... ...
... ...
... ... Overlegen ... ...
... ...
... ... og ...
Det romerske Riges Aftagelse.

187 Efter Döden kom til Diocletian, i 100 Aar, kun 3 Keisere en naturlig död, et i Historien uhört Exempel. Og saa svingede hold af den laveste Stand sig paa Tronen. † Et saadant man den allerførste Forvandlingen Helvidius Pertinax, valgt til Commodi Efter- af Prætorianerne, men ogsaa [illegible] efter 3 Maaneders myrdet af dem formedelst hans Sparsomhed og Strenghed 194.

Didius Julianus † kiöbte siden Keiserværdigheden, som Prætorianerne satte til Auction. ‡ [illegible] ‡ i Syrien blev Pescennius Niger, og i Illyrien Septimius Severus udraabt til Imperatorer, og den sidste gav Gouvernøren i Britannien Clodius Albinus Cæsar-værdigheden. Severus gjorde sig, efter at have ladet Julianus ombringe, til Herre over Rom, overvandt Niger, brød siden med Albinus & og seyrede afgjörende over ham ved Lugdunum 197. 19 Feb. Alene Herre over det romerske Rige, straffede han den prætorianske Garde, ♀ opretted en ny af Soldater, undertrykkede Senatets Magt aldeles, og gjorde vel for övrigt nogle gode Indretninger, men regjerede overalt med et Jern-Scepter. F som ingen nöd [illegible] Hoffet, førte Krig lykkelig med Partherne 199, med Caledonierne 208, og döde i Britannien 211. Hans Grundsætninger maae man søge i Soldaternes Magt.

Bassianus Antoninus, med Tilnavn Caracalla og Septimius Geta, hans Sönner, fulgte ham F Den første, der gjorde Geta Tronen stridig, ☐ i Moderens Arme 212, [illegible] med [illegible] 216, og blev 217 ombragt efter hans Befaling af Opilii Macrini, hans Præfecti Prætorio, Foranstaltning. Denne antog sin Søn Diadumenianus til Medregent. † Af Soldaterne kiöbte man sig [illegible] folgte Intriger, styret af Moesa, Caracallas Moster; styrtede dem begge 218, og satte Avitus Bassianus, med Tilnavn Heliogabalus [illegible] af Caracalla, paa Tronen. Denne Ungdom, Naturens [illegible] Wellystning, [illegible] alle sine Forgjængere i [illegible], forført af Moderen Julia Soæmis, blev dræbt af Prætorianerne 222, der igjen satte Alexander Severus, hans Fætter, paa Tronen. Han

---

† en riig, men allerede höjst ubetydelig Mand,

F men han nöd det ikke uden [illegible] længer end 10 Uger.

‡ som først lod sig udraabe til Keiser i Britannien, da Severus [illegible] efter [illegible]

& som han opløste og forviiste 100 Miil fra Rom

♀ lod han 12 Senatorer henrette,

F Han besad en Skarpsindighed, som endog hans höje Alder og smertelige Sygdom i Podagra ikke [illegible] snedige

4v som forsvarede sig med jetest Standhaftighed, og som han [illegible] undertrykke. Da han vidste sig til [illegible] med dem, døde han i Eboracum (York) Feb. 211. [illegible] man: vær eenige, og lad det være Eders eneste [illegible] Soldaterne. [illegible] [illegible] F Alt var da [illegible] ikke at det romerske Rige [illegible] deres det, men ☐ [illegible], som sædvanligt, [illegible] Caracalla [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

F efter at han [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

† men nogen af [illegible] [illegible] til at [illegible].

X Han drog 212 til Kriegs med Chatter og Allemanner, men [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Germanicus. [illegible] [illegible] Germania af [illegible] [illegible].

14 Aar [illegible] Heliog. og [illegible] og [illegible].

† Han var Ophav til mange Mord; alle Slags Skelmstykker fra Dyrkeren til Keiser, hvorfor han endelig blev dræbt af sine egne Soldater.

‡ Gravium i Pannonien til sin Efterfølger. Paulinus forlod, var for at lugte ikke for Romerne; han antiskrevet Maximus Germanicus, som de Dagen at sammenligne til Rom for fabelagtige Ringen, Øjendrabelserne, Lig af mange forskellige Slags, indsjøet i Dyrehude, Ester for intet Øje, og ifølge med Ørlin, og alle sine Ulykker, efter hvorledes dræbt

§ der var ikke fra Aquileia afklaggnet alt med Ild og Sværdet og fra hvem alleraf Rom Ødelagt,

‡ ejendelt hos Mestrander, Papian og Marcin af Ringen, og dræbte Rom, og var et vidt berømt Gudsk,

‡ da Rom var hendt Sværd: 1000 Mian.

‖ der ikke hendt mindre Sværd, end at gjemberge Kaiser Ørlin

* Vatfolk i Pannonien, dem var Gotherne tilbage ved Donau,

‖ da han var for gammel til ikke at lystjen Ligt

‖ Han fandt mange gat Ejendelen, men mistede forlade Ved-sonfed.

138 var en Fiende af en Ærkedy, ædle Romerne, men ikke Gud nok for disse Ting, og lod sig fra mange ingenior af sin Moder Mammea, ikke dybtfølt mange fortræffelige Egenskaber. † Han stred ikke ligeklig mod det ugy ogsaa det forsiet ligt, 230 og mod Ødsfiner. Men hans Krige Tigotugt ogsaa at Øjeor, hvori han blev dræbt 235. Soldaterne valgte nu en ny Romerskeiser fandt sværget sig for Maximinus en Gotter, ikke valgte sin Son Maximinus til Cæsar. Han troede at Øjensynlighed var nødvendig for at Lafolk troede, men var for øvrigt en god Soldat, og mangt lykkelig mod de Ødsfiner. Mod ham blev i Afrika Gordian udraabt til Imperator, ikke antog imidlertid af sønnens Navn til Medregent. 237. Men Senatet i Rom udraabte ikke to Pupienus og Balbinus, hvilke med Gordian, en Venuasøn af den ældre, til Imperatorer. Den blodgerrige Maximinus blev slagen af sine egne Soldater 238, og Rom valgte fandt Pupienus og Balbinus som Keisere Gordian var gjemt ved Hjælp af sin Bugiafader Mistheus mangt vorsomelig, og overvandt Perserne og Gotherne. 242. Men efter Mistheus Død 243, blev han af Præfectus Prætorio Philippus trængte at tage ham til Medregent, og var Skyldig dræbt 244.

‡ Philippus en Araber, Jordbaliefoldt den 1000aarige romerske Jubileum‡ Han var ikke et godt Øjeblik mod Mesius Decius i Pannonien 250. Denne, med gode Ønsker udrustet Sønnen Herennius og Hostilianus til Medregenter. Han faldt tillige med Herennius, 251, i en Kæmpe mod Gotherne under Trebonianus Galli Forrædere. Hostilian omkom snart. Gallus Gøtter sig ved af Gotherne, men Soldaterne dræbt ham og hans Søn Volusian 253. Æmilius Æmilianus‡ fandt sammen Øjeblikke Præfekten Licinius Valerianus, tog sin Søn Gallienus til Medregent. Ligt var der snart til, men mangt at gjøre ved tydske Nationer mod Rhin og Donau og Perserne i Asien Mod Stand. Valerian faldt i den Persiske Krigs Fange under 261 efter en kortelig Regeringstid.

2. 401.